

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ACADEMY OF ATHENS
RESEARCH CENTER FOR GREEK PHILOSOPHY

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
OF
PRESOCRATIC PHILOSOPHY

ΑΘΗΝΑΙ - ATHENS

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

LEXICON
OF PRESOCRATIC PHILOSOPHY

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ACADEMY OF ATHENS
RESEARCH CENTER FOR GREEK PHILOSOPHY

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
OF

PRESOCRATIC PHILOSOPHY

ΑΘΗΝΑΙ - ATHENS

ΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14, 10673 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 210-3600140, 210-3630931

e-mail: keef@academyofathens.gr

© 1994 Κέντρον Ἑρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας
τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

EDITORIAL OFFICE

RESEARCH CENTER FOR GREEK PHILOSOPHY
AT THE ACADEMY OF ATHENS

14, ANAGNOSTOPOULOU STREET, 10673 ATHENS GREECE
TEL. (0030) 210-3600140, 210-3630931

e-mail: keef@academyofathens.gr

© 1994 Research Center for Greek Philosophy
at the Academy of Athens

ISBN: 960-404-017-0

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ Λεξικὸ αὐτὸ εἶναι βοήθημα γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῶν σωζομένων ἀποσπασμάτων ἔργων τῶν προσωκρατικῶν φιλοσόφων.

Ἡ ὀνομασία «Λεξικὸν τῆς Προσωκρατικῆς Φιλοσοφίας» ὑπαγορεύθηκε ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς γεραρὴ παράδοση τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας, ἀποδεκτὴ ἐπὶ ἐνάμισυ αἰῶνα καὶ πλέον. Μειονέκτημά της εἶναι ὅτι ἐμφανίζει ἑτεροκαθορισμένο κάπως, καὶ μὲ ἀναδρομικὴ ἐνέργεια τῆς ἀναφορᾶς, τὸ μέγα ἔργο πλειάδας ἐκπροσώπων τῆς φιλοσοφίας, θεμελιωτῶν καὶ οἰκοδόμων της. Τὸ μειονέκτημα ὅμως αὐτὸ δὲν αἶρεται μὲ τὴν ὀνομασία τυχόν «Λεξικὸ τῆς προπλατωνικῆς φιλοσοφίας», ἀφοῦ καὶ αὕτη ἐνέχει ἐπίσης ἄρνηση αὐτοκαθόριστης ὀνομασίας τῆς πρὶν ἀπὸ τὸν Πλάτωνα ἐλληνικῆς φιλοσοφίας παρὰ τὴν πρωτοποριακὴ μεγαλοσύνη της. Δὲν φαίνεται ὅμως ἐφικτὴ καμιά θετικὴ, αὐτοσήμαντη, ὀνομασία τῆς πρὶν ἀπὸ τὸν Πλάτωνα ἐλληνικῆς φιλοσοφίας. Παραμένει, ἄρα, ὡς τίτλος τοῦ Λεξικοῦ ἡ συμβατικὴ ἔκφραση «προσωκρατικὴ φιλοσοφία». Ἄλλωστε, ἡ ὀριοθετικὴ αὕτη μνεία τοῦ Σωκράτους δικαιώνεται καὶ ὡς ἐκδήλωση εὐλάβειας πρὸς τὸν ἀθηναῖο ἥρωα καὶ μάρτυρα τῆς φιλοσοφίας, προβλημένον ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Πλάτωνα ὡς πρότυπο καὶ σύμβολο τοῦ φιλοσοφικοῦ λόγου καὶ βίου.

Ἡ σύνταξη τοῦ Λεξικοῦ στηρίχθηκε στὴν Ἑκδοσὴ τῶν H. Diels - W. Kranz, *Die fragmente der Vorsokratiker* (Dublin - Zürich 1972¹⁶, unveränderter Nachdruck der 6. Auflage, 1951). Ὑπῆρξαν ὀλίγες παρεκκλίσεις ἀπὸ αὐτήν, ὅπου κρίθηκαν ἀναγκαῖες.

Τὸ ἄρθρο γιὰ κάθε λῆμμα, ὅταν ἀναφέρεται σὲ «ἀπόσπασμα», χρησιμοποιεῖ τὴν ἀρίθμηση τῶν Diels - Kranz χωρὶς ὅμως τὴν ἔνδειξη B, π.χ. Ἡράκλειτος 99 . Ὅταν ἀναφέρεται σὲ «μαρτυ-

ρία», χρησιμοποιεί την ένδειξη A, καθώς και την ἀρίθμηση τῶν Diels - Kranz, καί, σὲ παρένθεση, τὴν ένδειξη DK καὶ μνεία τοῦ τόμου καὶ τῆς σελίδας καὶ τοῦ στίχου, π.χ. Δημόκριτος A 135 (DK II 115, 27)· ἀκόμη, ὅταν ἀναφέρεται εἰδικὰ σὲ χωρία τῶν Πυθαγορείων, εἴτε σὲ κάποια χωρία τοῦ Δημοκρίτου, δηλώνει τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα ὅπως τὶς «μαρτυρίες», ἀλλὰ χωρὶς τὴν ένδειξη A.

Ἐξ ἄλλου, ἐφόσον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν πολυσημία τοῦ λήματος, διαιρεῖται ἀντίστοιχα τὸ ἄρθρο σὲ ἰδιαίτερα μέρη. Τὰ ἰδιαίτερα μέρη διακρίνονται μὲ χρήση ἀραβικῶν ἀριθμῶν εἴτε δύο καθέτων γραμμῶν. Οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ διαχωρίσουν ἐρμηνεύματα μὲ σπουδαία έννοιακὴ διαφορὰ μεταξύ τους. Οἱ δύο κάθετες γραμμὲς χρησιμοποιοῦνται, εἴτε γιὰ νὰ ὑποσημάνουν μικρὴ έννοιακὴ διαφορὰ, εἴτε πρὶν ἀπὸ ἀπρόσωπη ἔκφραση ἢ καὶ οὐσιαστικοποιημένο ἐπίθετο, εἴτε καὶ σὲ ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Ἡ παράθεση τῶν χωρίων γίνεται σύμφωνα μὲ τὴ χρονολογικὴ σειρά τῶν φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ μὲ φροντίδα νὰ μὴ διασπᾶται ἡ συνοχὴ τῶν Σχολῶν. Ὡς κριτήριον γιὰ τὴ χρονολόγησιν τῶν φιλοσόφων ἰσχυρὴ ἢ διδακτικὴ εἴτε συγγραφικὴ δράση τους μᾶλλον καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ γέννησή τους. Συγκεκριμένα τηρεῖται ἡ ἐξῆς σειρά: Θαλῆς, Ἀναξίμανδρος, Ἀναξίμενης, Ἴππασος, Ξενοφάνης, Ἡράκλειτος, Ἀλκμαίων, Παρμενίδης, Ζήνων, Μέλισσος, Ἐμπεδοκλῆς, Μενέστωρ, Ἴππων, Φιλόλαος, Ὀκκελος, Πυθαγόρειοι, Ἀναξαγόρας, Διογένης Ἀπολλωνιάτης, Λεύκιππος, Δημόκριτος, Μητρόδωρος ὁ Χῖος, Ἀρχύτας, Ἀνάξαρχος.

Τὰ παραθέματα χωρίων εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν σύντομα, χωρὶς ὅμως ἡ συντομία νὰ συνεπάγεται ἔλλειψη λογικῆς ὁλοκληριότητας. Οἱ περικοπὲς τῶν χωρίων ὕστερα εἴτε πρὶν ἀπὸ τὸ παρατιθέμενο τμῆμα τους δὲν σημειώνονται μὲ κανένα σημεῖο. Ἀποσιωπητικὰ χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ τὶς ἐνδιάμεσες περικοπὲς τοῦ παρατιθεμένου τμήματος χωρίου.

Ἡ ἀνάγκη ἐκφραστικῆς ἀκρίβειας στὰ ἐρμηνεύματα ἐπέβαλε, σὲ ἐλάχιστες περιπτώσεις, τὴ χρήση νεολογισμῶν, ἀλλὰ πάντοτε μὲ σεβασμὸ πρὸς τὸ γλωσσικὸ αἶσθημα τῆς σύγχρονης

μας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων καὶ μὲ φροντίδα ἐπίσης γιὰ τὴν καλλι-
ἐπεια καὶ τὴ σαφήνεια.

Ἡ συγγραφή τοῦ «Λεξικοῦ τῆς Προσωκρατικῆς Φιλοσο-
φίας» ἀποφασίσθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἰωάν-
νου Ν. Θεοδωρακοπούλου καὶ μὲ τὴν πρόθεση νὰ καλυφθεῖ τὸ
ἀντίστοιχο κενὸ τῆς διεθνoῦς φιλοσοφικῆς λεξικογραφίας, καὶ
πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Κέντρον Ἑρέυνης τῆς Ἑλληνικῆς
Φιλοσοφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Στὴ σύνταξη τοῦ Λεξικοῦ συνεργάσθηκαν οἱ ἐνταγμένοι
στὸ Κέντρο Ἑρέυνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ἐρευνητὲς
Λίνος Μπενάκης, Εὐάγγελος Ροῦσσο, Ἄννα Κελεσίδου, Μυρ-
τὼ Δραγώνα-Μονάχου, Γραμματικὴ Ἀλατζόγλου-Θέμελη. Ὑ-
πῆρξαν καὶ συνεργάτες ἑκτακτοὶ γιὰ ὀλίγο χρόνο. Καὶ ἀκόμη
πρόσφεραν ἄλλοι κατὰ καιροὺς τὴ συμβολή τους σὲ εἰδικὰ
θέματα μὲ ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως οἱ Α.-Φ.
Μουρελάτος, Α. Lebedev, Fr. L. Beetz, Ἑλένη Ἰωαννίδου.
Τὴν ὀριστικὴν ἀπόδοση τῶν ἐρμηνευμάτων σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα
ἐπιμελήθηκε ἡ Ἄννα Ρουσέτου-Κακούλλου. Ἐπόπτευσαν τὸ
ἔργο, ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Ν. Θεοδωρακόπουλος ἕως τὸ
1981, καὶ ὕστερα οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ Εὐάγγελος Παπανοῦτσος καὶ
Κωνσταντῖνος Τρυπάνης. Ἡ τελικὴ ἐπεξεργασία τοῦ Λεξικοῦ,
ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο 1984, ἔγινε μὲ συλλογικὴ ἐργασία τῶν Ἄννας
Κελεσίδου, Γραμματικῆς Ἀλατζόγλου-Θέμελη, Δημητρίου Πα-
παδῆ καὶ Ἄννας Ἀραβαντινοῦ-Μπουρλογιάννη, ὑπὸ τὴν διεύ-
θυνση τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Ι. Δεσποτοπούλου.

Ἀθῆναι, Ἰούλιος 1988

Κ.Ι.Δ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

PROLOGUE

The scope of this lexicon are the extant fragments from the works of the presocratic philosophers.

Its title was prescribed as a homage to a strong tradition in the History of Philosophy, now accepted for over one and a half centuries. A positive, self-explanatory naming of the philosophy articulated before Plato does not seem feasible. Thus, the conventional phrase «presocratic philosophy» remains as the title of this lexicon. Moreover, this delimiting reference to Socrates is an expression of tribute to the Athenian hero and martyr, described by Plato as the prototype and symbol of the logos and spirit of philosophy.

The compilation of the Lexicon relied on the Edition of H. Diels and W. Kranz, *Die Fragmente der Vorsokratiker* (Dublin - Zürich 1951). There were some deviations from Diels - Kranz wherever these were judged necessary.

Wherever the entry for each lemma refers to a «fragment», the numbering of Diels - Kranz is used without the sign B, for example, Heraclitus 99; where there is reference to a «witness» the entry uses the sign A with the numbering of Diels - Kranz and, in parenthesis, the mark DK with reference to the volume, page and line, for example, Democritus A 135 (DK II 115, 27); further, where there is specific reference to excerpts of the Pythagoreans or some excerpts of Democritus, the entry indicates the relevant fragment as the «witnesses» but without the sign A.

Wherever the multiple meaning of a lemma requires it, the entry is divided into specific parts. The latter are distinguished by the use of arabic numbers or by two vertical lines. The arabic numbers are used to separate significantly different interpretations. The two vertical lines are used either to denote slight dif-

ferences in meaning, or before an impersonal expression or adjective used as a noun, and in other such similar cases.

The citation of the excerpts follows the chronological order of the philosophers with special attention to the cohesion of the Schools. The chronological criterion employed is the teaching and written work of the philosophers rather than their date of birth. Specifically the following order is observed:

Thales, Anaximander, Anaximenes, Hippassus, Xenophanes, Heracleitus, Alcmaeon, Parmenides, Zeno, Melissus, Empedocles, Menestor, Hippon, Philolaus, Ocellus, Pythagoreans, Anaxagoras, Diogenes Apolloniates, Leucippus, Democritus, Metrodorus Chius, Archytas, Anaxarchus.

The cited excerpts are as brief as possible but this brevity is not at the expense of clarity. No sign is used to designate the beginning or end of a passage; points of omission are used only where an interruption occurs in the text.

The need for accuracy in interpretation necessitated in very few cases the use of neologisms; however, there has been throughout a respect for the linguistic feeling of the contemporary generation of Greeks and attention to elegance and clarity.

The compiling of the «Lexicon of Presocratic Philosophy» was initiated by Academician Ioannis Theodoracopoulos whose intention it was to fill a gap in international philosophical lexicography; the work has been realized by the Center for Research in Greek Philosophy of the Academy of Athens.

Several scholars of the Research Center for Greek Philosophy have worked on the compilation of the Lexicon. These include: Linos Benakis, Evangelos Roussos, Anna Kelessidou, Myrto Dragona-Monachou, Grammatiki Alatzoglou-Themeli. Scholars from universities outside Greece who offered advice on several occasions include A.P. Mourelatos, A. Lebedev, Fr. L. Beetz and Helen Ioannidou. The English translations are due to Ann Cacoullos. The work was supervised by Academician Ioannis Theodoracopoulos until 1981, and after by Academicians Evangelos Papanoutsos and Konstantine Trypanis. Since 1984, the final elaboration of the Lexicon has been the collective work

of Anna Kelessidou, Grammatiki Alatzoglou-Themeli, Dimitrios Papadis, Anna Aravantinou-Bourloyianni, under the general supervision of Academician Konstantine Despotopoulos.

Athens, July 1988

K. J. D.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ - ABBREVIATIONS

αίτ.	=	αίτιατική	:	accusative
ἀμτβ.	=	ἀμετάβατο	:	intransitive
ἀντιδ.	=	ἀντιδιαστολή	:	contrast to
ἀντίθ.	=	ἀντίθετο	:	opposed
βλ.	=	βλέπε	:	vide
γεν.	=	γενική	:	genitive
δοτ.	=	δοτική	:	dative
DK	=	H. Diels - W. Kranz, «Die Fragmente der Vorsokratiker»		

μτβ.	=	μεταβατικό	:	transitive
πρβλ.	=	παράβαλε	:	compare
ποιητ.	=	ποιητικός τύπος	:	poetical
προσωποπ.	=	προσωποποίηση	:	personification
sc.	=	scilicet	:	scilicet
συνών.	=	συνώνυμο	:	synonym
τίτλ.	=	τίτλος	:	title
τύπ.	=	τύπος	:	type

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Α

ἀβέβαιος (ἀντίθ. βέβαιος, ἀσφαλής). Ἀβέβαιος / ἄστατος, uncertain/unstable, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος. Πρβλ. σφαλερός.

ἀβουλίη (ἀντίθ. φρόνησις, σύνεσις). Ἀφροσύνη, imprudence, Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ιδίης ἀβουλίης. βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδεοκείη κατιθύνει. Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀνοήμων, ἄνοια.

ἀβροσύνη. Τρυφή/χλιδή, voluptuousness/luxury, Ξενοφάνης 3 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνυφείλας παρὰ Λυδῶν.

ἀγαθός 1 (συνών. ἄξιος). Ἀξίος, honourable, Ξενοφάνης 2.14 οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης 2. Ἐμπειρος/ἱκανός, experienced/skillful, Ξενοφάνης 2.15 πύκτης ἀγαθός 3. (συνών. ἐσθλός, χρηστός, ἀντίθ. κακός, πονηρός, φαῦλος). Καλός/ἐνάρετος, good/virtuous, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοὶ Ἐμπεδοκλῆς 112 ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων 131 ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι Δημόκριτος 35 πράγματα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεὼν ἢ μιμεῖσθαι 48 μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 177 προῆξις ἀγαθῇ 229 γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ 242 πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος 247 ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς 266 οὐδεμία μηχανὴ τῶν νῦν καθεστῶτι ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἣν καὶ πάντες ἀγαθοὶ ἔωσιν. || (τό) ἀγαθόν (ἀντίθ. τὸ κακόν). Τὸ καλὸ/τὸ σωστό, the good/the right, Ἡράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθὸν Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,45) πέρας καὶ ἄπειρον... ἀγαθὸν καὶ κακὸν Δημόκριτος 62 ἀγα-

θὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 69 τούτων ἀγα-
θὸν καὶ ἀληθές 93 μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ ... ἀποδῶ 261
τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον δίκαιον καὶ ἀγαθὸν 295 τὸ τέλειον οὖν
ἀγαθόν. || (τά) ἀγαθά (ἀντίθ. κακά, βλαβερά, ἀνωφελῆ). (Τά)
ἀγαθὰ/(τά) καλά, benefits, Δημόκριτος 37 τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ
108 διζημένοισι τὰγαθὰ μόλις παραγίνεται 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν
τὰγαθὰ γίγνεται 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύε-
ται, ἐπὴν τις τὰγαθὰ μὴ 'πιστῆται ποδηγετεῖν ... οὐ δίκαιον
ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν ... τοῖς τε
ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι
διδούσι τὰγαθὰ πάντα 255 καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ἄσσα οὐδεὶς
ἂν δύναίτο καταλέξει 294 ἰσχὺς καὶ εὐμορφίῃ νεότητος ἀγαθὰ.
|| ἀγαθόν (ἐστι). Εἶναι καλό, it is good, Ξενοφάνης 1.24 θεῶν <δὲ>
προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

ἀγαθοφανής. Φαινομενικὰ ἀγαθός, apparently good, Δημόκρι-
τος 82 κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφάνεες οἱ λόγῳ μὲν ἅπαντα,
ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες.

ἀγάλλεσθαι. Καμαρώνω (για κάτι), take pride in, Ξενοφά-
νης 3.5 ἤεσαν εἰς ἀγορήν ... αἰχμαῖοι, χαίτησιν ἀγάλλμενοι
εὐπρεπέεσιν.

ἄγαλμα. Ἀγαλμα/ὁμοίωμα, statue/image, Ἡράκλειτος 5.4
καὶ τοῖς ἀγάλλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται Ἐμπεδοκλῆς 128.4
εὐσεβέεσιν ἀγάλλμασιν ἰλάσκοντο Δημόκριτος 26 αὐτῶν εἰκό-
νας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικοὺς οἷον ἀγάλλματα τῶν
ὄντων ὥσπερ τὰ ὀνόματα 142 τὰ θεῶν ὀνόματα... ὅτι ἀγάλλ-
ματα φωνήεντα καὶ ταῦτά ἐστι τῶν θεῶν.

ἀγαπαῖσθαι. Ἀγαπιέμαι, be loved, Δημόκριτος 271 ἐρωτικὴν
μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη [?] λύει.

ἀγγεῖον. Ἀγγεῖο/δοχεῖο, jug/vase, Δημόκριτος 126 a (DK II
113,2) ἀγγεῖον δίκην. Πρβλ. ἐκδοχεῖον.

ἄγειν. Ὄδηγῶ/φέρω, lead/guide, Παρμενίδης 1.2 ἐπεὶ μ' ἐς
ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγοῦσαι δαίμονες 10.6 ὥς μιν ἄγοῦ-

σ (α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη Ἐμπεδοκλῆς 74 φύλον ἄμουσον ἄγ ο υ σ α πολυσπερέων καμασίωνων 111.9 ἄ ξ ε ι ς δ' ἐξ Αἶδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός. Πρβλ. φέρειν. || ἄγεσθαι 1. Ὀδηγοῦμαι/καθοδηγοῦμαι, be guided/be led (by), Ἡράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄ γ ε τ α ι ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος Δημόκριτος 181 τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡ γ μ έ ν ο ν πειθοῖ 2. Διοικοῦμαι/κυβερνῶμαι, be governed (by), Δημόκριτος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν . . . ὅκως ἄ ξ ε τ α ι εὖ . . . πόλις γὰρ εὖ ἄ γ ο μ έ ν η.

ἀγέλαστος. Ἀγέλαστος/σκυθρωπός, unlaughing /somber, Ἡράκλειτος 92 Σίβυλλα . . . ἄ γ έ λ α σ τ α . . . φθεγγομένη.

ἀγέννητος (συνών. ἀναρχος). Ἀγέννητος/ὁ δίχως γένεση, unbegotten/unoriginated, Παρμενίδης 8.3 ἄ γ έ ν η τ ο ν ἐὸν καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν Ἐμπεδοκλῆς 7 ἄ γ έ ν η τ α. Πρβλ. εἶναι, γίγνεσθαι.

ἀγήρως. Ἀγέραστος, unaging, Ἀναξίμανδρος 2 τὰύτην (sc. φύσιν τινὰ τοῦ ἀπείρου) αἰδίων εἶναι καὶ ἄ γ ή ρ ω. Πρβλ. γέρον, γηραιός, γηραλέος, γηράσκειν.

ἀγής. Ἱερὸς/λαμπρός, holy/luminous, Ἐμπεδοκλῆς 47 ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντίον ἄ γ έ α κύκλον.

ἀγκυρηβόλιον. Ἀγκυροβόλιο, anchorage, Δημόκριτος 148 ἄ γ κ υ ρ η β ό λ ι ο ν σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται.

ἀγνοεῖν. Ἀγνοῶ/παραμελῶ, ignore/neglect, Ἡράκλειτος 106 ὥς ἄ γ ν ο ο ὦ ν τ ι φύσιν ἡμέρας Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἄ γ ν ο ε ῖ ν τὰ οἰκήϊα. || ἀγνοούμενον. Ἀγνωστο, unknown, Φιλόλαος 11.8 γνωμικά γὰρ ἅ φύσις ἅ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικά καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀ γ ν ο ο υ μ έ ν ω παντί.

ἀγνός (συνών. καθαρός, ἄκρατος). Ἀγνός/καθαρός, pure, Ξενοφάνης 1.7 ἐν δὲ μέσοις ἄ γ ν ή ν ὁδμὴν λιβανωτὸς ἴησι.

ἀγνωμοσύνη (ἀντίθ. γνώμη, σύνεσις). Ἐλλειψη φρόνησης/ἀπερισκεψία, injudiciousness, Δημόκριτος 175 διὰ νοῦ τυφλότητα καὶ ἄ γ ν ω μ ο σ ύ ν η ν. Πρβλ. ἀβουλίη.

ἀγορή. Ἀγορά, place of assembly, Ξενοφάνης 3.3 ἦσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες.

ἀγρότερος. Αὐτὸς ποὺ ζεῖ στοὺς ἀγρούς, wild/undomesticated, Ἐμπεδοκλῆς 9.2 κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος.

ἀγχιβασίη. Ἀμφισβήτηση/προσέγγιση, contesting/approximation, Ἡράκλειτος 122 ἀγχιβασίην.

ἀγών 1. Ἀθλητικὸς ἀγώνας, athletic games, Ξενοφάνης 2.7 προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει **2.** Ποιητικὸς ἀγώνας, poetical competition, Ἡράκλειτος 42 Ὅμηρον ἄξιον ἐκ τῶν ἀγῶνων ἐκβάλλεσθαι **3.** Ἀγώνας/μόχθος, strife/toil, Δημόκριτος 275 τεκνοτροφίη σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστήν καὶ φροντίδος κέκτηται.

ἀγωνίζεσθαι. Ἀμιλλῶμαι/συναγωνίζομαι, contend, Δημόκριτος 279.4 ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν.

ἀγωνίη. Ἀγωνίσματα/γυμναστική, games/gymnastics, Δημόκριτος 179 οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγωνίην.

ἄδαήμων (ἀντίθ. δαήμων). (Ὁ) δίχως γνώση, ignorant, Ἐμπεδοκλῆς 62.3 οὐ γὰρ μῦθος ἀπώσκοπος οὐδ' ἄδαήμων.

ἄδαής (συνών. ἄφαντος). Σκοτεινὸς/ἀνεξιχνίαστος, dark/impenetrable, Παρμενίδης 8.59 νύκτ' ἄδαῃ.

ἀδελφεός. Συγγενικός, kin, Ἀρχύτας 1.9 ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι ἡμεν ἀδελφεά· περὶ γὰρ ἀδελφεὰ τὰ τῷ ὄντος πρῶτιστα δύο εἶδεα τὰν ἀναστροφὰν ἔχει.

ἄδέσποτος. Ἀκυριάρχητος/ἀσυγκράτητος, undominated, Δημόκριτος 290 λύπην ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῷ ἔκκρουε.

ἄδηλος (συνών. ἀφανής, ἀντίθ. δῆλος, ἐνδηλος, ἐμφανής, φανερός) **1.** Ἀδηλος/ἀφανέρωτος, unapparent/unrevealed, Ἀναξαγόρας 21 a ὅψις γὰρ τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα **2.** Ἀδηλος/ἄσαφής, unclear/indistinct, Φιλόλαος 11.6 ἄνευ δὲ τούτας (sc.

δεκάδος) πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδ η λ α καὶ ἀφανῇ 3. Ἄδηλος/ἀ-
βέβαιος, uncertain, Δημόκριτος 295.3 τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἄ-
δ η λ ο υ. || ἄδηλον (ἐστί). Δημόκριτος 295.1 ὁ δὲ νέος ἄδ η λ ο ν
εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται. Πρβλ. δηλοῦν, φαίνεσθαι.

ἀδημοσύνη. Ἄδημονία/δυσφορία, distress, Δημόκριτος 212
ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδ η μ ο σ ύ ν η ν ἢ
ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν. Πρβλ. ὄχλησις, ταραχή.

Ἄδης (τύπ. Ἄιδης) 1. Ἄδης/ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου, Ha-
des, Ἡράκλειτος 15.3 ὡντὸς δὲ Ἄ ι δ η ς καὶ Διόνυσος 2. Ὁ
κάτω κόσμος, nether world, Ἡράκλειτος 98 αἱ ψυχαὶ ὁσμῶνται
καθ' Ἄ ι δ η ν Ἐμπεδοκλῆς 111.9 ἄξεις δ' ἐξ Ἄ ι δ α ο κατα-
φθιμένου μένος ἀνδρὸς 142 ποτ' Ἄ ι δ ε ω Δημόκριτος Οὐ τίτλ.
Περὶ τῶν ἐν Ἄ ι δ ο υ 3. Θάνατος, Death, Δημόκριτος 199 ἀνοή-
μονες τὸ ζῆν ὥς (?) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι ἀ ι δ ε ω.

ἀδικεῖν (τύπ. ἀδικέειν, ἀντίθ. τὰ δίκαια ποιεῖν). Ἀδικῶ/δια-
πράττω ἀδίκημα/βλάπτω, do injustice/injure, Πυθαγόρειοι C 5
(DK 1465,18) ὥσπερ ἰκέτιν καὶ ἀφ' ἐστίας ἡγμένην ὥς ἡκιστα
δεῖν [δοκεῖν] ἀδ ι κ ε ῖ ν. Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδ ι-
κ έ ο ν τ α κωλύειν 45 ὁ ἀδ ι κ ῶ ν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαι-
μονέστερος 89 ἐχθρὸς οὐχ ὁ ἀδ ι κ έ ω ν, ἀλλ' ὁ βουλόμενος 253
καὶ ἦν μηδὲν μήτε κλέπτη μήτε ἀδ ι κ ῆ. ἐπεὶ καὶ <μῆ> ἀμελέοντι
ἢ ἀδ ι κ έ ο ν τ ι κίνδυνος κακῶς ἀκούειν 257 τὰ ἀδ ι κ έ ο ν-
τ α καὶ θέλοντα ἀδ ι κ ε ῖ ν ἀθῶος ὁ κτείνων 262 ὅς δ' ἂν παρὰ
νόμον ἀπολύη κέρδει ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδ ι κ ε ῖ 266 μὴ οὐκ ἀδ ι-
κ ε ῖ ν τοὺς ἄρχοντας ... δεῖ δέ κως οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆ-
ναι, ὅπως ὁ μηδὲν ἀδ ι κ έ ω ν, ἦν καὶ πάνυ ἐτάζη τοὺς ἀδ ι-
κ έ ο ν τ α ς, μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται. || τὸ ἀδικεῖν. Ἡ ἀδικία,
injustice/wrong-doing, Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδ ι-
κ ε ῖ ν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 217 μῶνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχ-
θρὸν τὸ ἀδ ι κ έ ε ι ν. || ἀδικεῖσθαι. Ἀδικοῦμαι/βλάπτομαι, be
wronged/be injured, Δημόκριτος 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδ ι κ ο υ-
μέ ν ο υ κακοδαιμονέστερος 261 ἀδ ι κ ο υ μέ ν ο ι σ ι τιμωρεῖν
κατὰ δύναμιν χρή.

ἀδικία (τύπ. ἀδικίη, ἀντίθ. δίκη, δικαιοσύνη) 1. Ἄδικία, injustice, Ἀναξίμανδρος 1.6 διδόναι γὰρ αὐτὰ (sc. τὰ ὄντα) δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456,37) μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ἀδικία καὶ κρίσις ἢ μίξις 2. Ἄδικη πράξη, unjust action, Δημόκριτος 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον 181.4 λάθρη μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσιν ἀδικίην φυλάξασθαι 3. Ἄδικη συμπεριφορά, unjust behaviour, Δημόκριτος 215 ἀδικίης δὲ δεῖγμα ξυμφορῆς τέρμα 256 ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρὴ εἶντα.

ἄδικος (ἀντίθ. δίκαιος). Ἄδικος, unjust, Ἡράκλειτος 102 ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἃ δὲ δίκαια Δημόκριτος 261 τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον ἄδικον καὶ κακόν. Πρβλ. κακός, ἀγαθός, καλός.

ἀδινός (συνών. πυκνός). Μεστός/πυκνός, crowding, Ἐμπεδοκλῆς 110.1 ἀδινῆσιν ὑπὸ προπίδεςσιν.

ἀδόκιμος (ἀντίθ. δόκιμος). Μὴ ἄξιος, unworthy, Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται.

ἀδρομελής. Ἀδρομελής, of large bodily parts, Ἐμπεδοκλῆς 67 ἀδρομελέστεροι ἄνδρες.

ἀδύνατος (ἀντίθ. ἐφικτός). Ἀνέφικτος/μὴ ἐκπληρώσιμος, unfeasible, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι. || ἀδύνατον (ἐστίν) (ἀντίθ. δυνατόν). Ἀδύνατον, impossible, Φιλόλαος 6.9 ἐπεὶ δὲ ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι . . . ἤδη ἀδύνατον ἦς καὶ αὐταῖς κοσμηθῆναι Ἀρχύτας 3.6 μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν ἀδύνατον.

ἀεθλεύειν. Ἀγωνίζομαι σὲ ἀθλητικούς ἀγῶνες, compete, Ξενοφάνης 2.21 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πρβλ. ἀγών, ἄεθλος.

ἄεθλος. Ἀθλημα/ἀγώνισμα, competition, Ξενοφάνης 2.5 δεινὸν ἄεθλον δὲ παγκράτιον καλέουσιν. Πρβλ. ἀγών, ἀεθλεύειν.

ἀεί (τύπ. αἰεί, αἰέν) **1.** Πάντοτε/αἰωνίως, always/eternally, Ξενοφάνης 26 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μίμνει κινούμενος οὐδὲν Ἡράκλειτος 1 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος ἀεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι Παρμενίδης 15 αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Μέλισσος 1 ἀεὶ ἦν ὅ,τι ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται 2 ὅτε τοίνυν οὐκ ἐγένετο, ἔστι τε καὶ ἀεὶ ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται ... ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐτελεύτησεν, ἀεὶ τε ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται ... οὐ γὰρ ἀεὶ εἶναι ἀνυστόν, ὅ,τι μὴ πᾶν ἔστι 3 ἀλλ' ὥσπερ ἔστιν ἀεὶ, οὕτω καὶ τὸ μέγεθος ἄπειρον ἀεὶ χορὴ εἶναι 7(4) οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀεὶ εἶναι χορῆμα ἀλγέον 8(2) ἀεὶ εἶναι ἕκαστον, οἷόν περ ἔστιν Ἐμπεδοκλῆς 12.3 αἰεὶ γὰρ τῇ γ' ἔσται 17.13 ταύτῃ δ' αἰέν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον 17.35 ἠνεκὲς αἰέν ὁμοῖα 26.12 ταύτῃ δ' αἰέν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον Ἀναξαγόρας 5 πάντα ἴσα ἀεὶ 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς ἀεὶ ἔστι Δημόκριτος 112 θείου νοῦ τὸ ἀεὶ τι διαλογίζεσθαι καλὸν 227 ὥς ἀεὶ βιωσόμενοι **2.** Πάντοτε/διαρκῶς, always/continuously, Ξενοφάνης 1.24 θεῶν <δὲ> προμηθεῖν αἰέν ἔχειν ἀγαθὸν Ζήνων 3.4 εἰ ... ἀεὶ γὰρ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἔστι Δημόκριτος 81 τὸ ἀεὶ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς πράξεις 191 ἀεὶ ἐπικαινουθεγεῖν ἀναγκάζεται 235.6 τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν ἀεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι **3.** Πάντοτε/κάθε φορά, always/everytime, Ζήνων 1.6 ὁμοιον δὴ τοῦτο ἅπαξ τε εἰπεῖν καὶ ἀεὶ λέγειν Ἐμπεδοκλῆς 12.3 αἰεὶ γὰρ τῇ γ' ἔσται, ὅπῃ κέ τις αἰέν ἐρείδῃ 35.12 ὅσσον δ' αἰέν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰέν ἐπῆει 108 ὅσσον <γ'> ἄλλοιοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται Ἀναξαγόρας 3.1-3 οὔτε γὰρ τοῦ σμικροῦ ἔστι τό γε ἐλάχιστον, ἀλλ' ἔλασσον ἀεὶ ... καὶ τοῦ μεγάλου ἀεὶ ἔστι μεῖζον.

ἀείδειν. Ψάλλω/τραγουδῶ, sing, Ἀρχύτας 1.30 ἢ λέγοντες ἢ ἀεῖδοντες.

ἀείζωος. Ποὺ ζεῖ πάντοτε, everliving, Ἡράκλειτος 30.3 πῦρ ἀείζωον. Πρβλ. ἀέναος, αἰδῖος.

ἀείρειν. Ἀνυψώνω, raise, Ἐμπεδοκλῆς 137.1 πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας.

ἀέναιος. Παντοτινὸς/αἰώνιος, everlasting, Ἡράκλειτος 29.2 κλέος ἀέναιον θνητῶν. Πρβλ. αἰείζωος, ἀθάνατος, αἰδῖος.

ἀέξειν (τύπ. αὔξειν, συνών. ἐναύξειν). Αὐξάνω, increase, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει. || **ἀέξεσθαι** (ἀντίθ. φθίνειν). Αὐξάνομαι/ἀναπτύσσομαι, grow, Ἐμπεδοκλῆς 106 πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεταῖ ἀνθρώποισιν.

αἰρεῖν. Βλ. αἶρειν.

ἀέριος. Σχετικὸς μετὰ τὸν ἀέρα, aerial, Δημόκριτος 11 c (τίτλ.) Αἰτίαι ἀέριοι.

Ἄετός. Ὁ (ἀστερισμός) Ἄετός, The (constellation) Aquila, Δημόκριτος 14 (DK II 143,11) Ἄετὸς ἐπιτέλλει ἅμα ἡλίῳ.

ἀηδία (ἀντίθ. ἡδονή). Ἀηδία/ἀποστροφή, disgust, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίᾳς.

ἀηδών. Ἀηδόνι, nightingale, Δημόκριτος 154 κύκνου καὶ ἀηδόνορος.

ἀήθης. Ἀσυνήθιστος/μὴ ἐθισμένος, unhabitual, Ἐμπεδοκλῆς 22.8 πάντα συγγίνεσθαι ἀήθεα. Πρβλ. ἥθος.

ἀῆναι. Πνέω δυνατὰ/φυσῶ, blow, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾷσιν ἀέντων.

Ἄηρ (τύπ. ἡήρ). Ἀέρας, air 1. Ὡς τὸ πρωταρχικὸ στοιχεῖο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς, as the primary element of the universe and of life, Ἀναξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα ἀήρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀήρ περιέχει Διογένης 4 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις 5 τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀήρ . . . καὶ ὑπὸ τούτου πάντα κυβερνᾷσθαι καὶ πάντων κρατεῖν . . . θεὸς δοκεῖ εἶναι . . . καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι . . . πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστίν, ἀήρ 2. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, as one of the primary elements of the universe, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ

ὔδωρ καὶ γαῖα καὶ ἡ ἐ ρ ο ς ἄπλετον ὕψος Φιλόλαος 12 καὶ τὰ μὲν τᾶς σφαίρας σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν τᾷ σφαίρα πῦρ <καὶ> ὔδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ, καὶ ὁ τᾶς σφαίρας ὀλκᾶς (;), πέμπτον 3. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ δύο «μέγιστα χρήματα», as one of the two «greatest things», Ἀναξαγόρας 1.4 πάντα γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν ... ταῦτα γὰρ μέγιστα ἐνεστὶν ἐν τοῖς σύμπασι 2 καὶ γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος 12.21 καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι 4. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ εἶδη τοῦ ὄντος, as one of the kinds of being, Μέλισσος 8(2) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὔδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσὸς Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ἑόντα νῦν, γῆ καὶ ὔδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ 5. Ὡς τὸ ἐνδιάμεσο γῆς καὶ «αἰθέρος»/ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, as the intermediate between earth and «ether»/the atmosphere of the earth, Ξενοφάνης 28 γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁράται ἡ ἐ ρ ι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἀπείραν ἰκνεῖται Ἐμπεδοκλῆς 38 γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἢ δ' ὄρεός ἢ ἀήρ Τιτὰν ἢ δ' αἰθήρ Δημόκριτος A 135 (DK II 115,28) τὰ γε τὸν ἥλιον ἀπωθαῦντα ἀφ' ἐαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενος πικροῦν τὸν ἀέρα 30 ὃν νῦν ἡ ἐ ρ α καλέομεν οἱ Ἕλληνες A 78 (DK II 104,11) μεστὸν εἶναι τὸν ἀέρα τούτων 6. Ὡς συστατικὸ τῆς ἀτμόσφαιρας, as a component of the atmosphere, Ἐμπεδοκλῆς 78 <δένδρεα> δ' ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν καρπῶν ἀφθονίῃσι κατ' ἡ ἐ ρ α πάντ' ἐνιαυτὸν 100.13 οὐδεὶς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέροχεται, ἀλλὰ μιν εἴργει ἀ ἐ ρ ο ς ὄγκος ἔσωθε πεσῶν Ἀρχύτας 1.35 τοῖς γὰρ ἰσχυρῶς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ ἀήρ τοῖς δὲ ἀσθενῶς, ἥσσον.

ἀθαμβία (συνών. θάρσος, τόλμη, ἀντίθ. δεῖμα). Ἀταραξία/ἄφοβία, imperturbability/fearlessness, Δημόκριτος A 169 (DK II 129, 30) summum bonum εὐθυμίαν et saepe ἀθαμβίαν appellat 4 ταύτην γὰρ ἔφη ὑπὸ Δημοκρίτου ἀθαμβίην λέγεσθαι 215 γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία.

ἄθαμβος. Ἀτάραχος/ἄφοβος, imperturbable/fearless, Δημόκριτος 216 σοφίῃ ἄθαμβος ἀξίη πάντων.

ἄθάνατος (συνών. ἀείζωος, ἀέναος, αἰδῖος, ἄμβροτος, ἀνώλεθρος, ἄφθιτος, ἀντίθ. βροτός, θνητός). Ἀθάνατος/αἰώνιος, immortal/eternal, Ἀναξίμανδρος 3 ἀθάνατον . . . καὶ ἀνώλεθρον (sc. τὸ ἄπειρον) Ἡράκλειτος 62 θνητοὶ ἀθάνατοι Παρμενίδης 1.24 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν Ἐμπεδοκλῆς 35.14 αἶψα δέ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι Διογένης 7 αἰδῖον καὶ ἀθάνατον σῶμα (sc. ὁ ἀῆρ) 8 αἰδῖον τε καὶ ἀθάνατον.

(οἱ) ἀθάνατοι. Οἱ ἀθάνατοι/οἱ θεοί, the immortals/the gods, Ἡράκλειτος 62 ἀθάνατοι θνητοὶ Ἐμπεδοκλῆς 147 ἀθανάτοισι ἄλλοισιν ὁμέστιοι.

ἄθεμίστιος (συνών. ἄδικος). Ἄνομος, lawless, Ξενοφάνης 12 ὥς πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

ἄθέσφατος. Ἄφατος, ineffable, Ἐμπεδοκλῆς 134 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος.

ἀθρεῖν 1. Ἀτενίζω/θεῶμαι, gaze at/look at, Ἐμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες 47 ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον 2. Παρατηρῶ/κοιτάζω, Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἀθρεῖ πάση παλάμῃ.

ἀθροισμός. Συνάθροιση/συσσώρευση, aggregation/amassment, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,5) οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον.

ἄθυρμα. Παιχνίδι/παιδιά, toy, Ἡράκλειτος 70 παίδων ἀθύρματα . . . τὰ ἀνθρώπινα δοξάσματα.

ἄθῳος. Ἀθῳος/μὴ ἔνοχος, innocent/not guilty, Δημόκριτος 257 τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῳος ὁ κτείνων 260 κιζάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῳος ἂν εἴη.

αἶα (τύπ. γαῖα). Γῆ, earth, Ἐμπεδοκλῆς 21.6 ἐκ δ' αἶης προρέουσι θελεμνά τε καὶ στερεωπὰ 27.2 αἶης λάσιον μένος.

αἶγλη. Λάμψη, gleam, Ἐμπεδοκλῆς 96.2 ἡ δὲ χθὼν . . . τῷ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νήστιδος αἶγλης.

αἰδεῖσθαι. Ἐντρέπομαι/σέβομαι, feel shame/respect, Δημόκριτος 264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ . . . ἀλλ' ἑαυτὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι. Πρβλ. αἰσχύνεσθαι. || **τὸ αἰδεῖσθαι.** Αἰδώς/σεβασμός, pudence/respect, Δημόκριτος 179 ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι. Πρβλ. αἰδώς.

αἰδηλος. Ἀφανιστικός, eradivative/ravaging, Παρμενίδης 10.3 ἡελίοιο λαμπάδος ἔργ' αἰδηλα Ἐμπεδοκλῆς 109.2 πῦρ αἰδηλον.

αἰδιος (συνών. ἀέναος, ἀνώλεθρος). Αἰώνιος/παντοτινός, everlasting, Μέλισσος 7(1) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἐν 8(4) φαμένοις γὰρ εἶναι πολλὰ καὶ αἰδία (?) καὶ εἶδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 115.2 ἔστιν Ἀνάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν, αἰδιον. Φιλόλαος 6.2 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδιος Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο καὶ αἰδιον καὶ ἀθάνατον σῶμα 8 καὶ μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ αἰδιόν τε καὶ ἀθάνατον. Πρβλ. ἀθάνατος.

αἰδοῖον (συν. γυνῖον, μήδεα). Τὰ γεννητικά ὄργανα, genitalia, Φιλόλαος 13 κεφαλὰ μὲν νόου (sc. ἀρχὴ ἐστὶ) . . . αἰδοῖον δὲ σπέρματος . . . ἐγκέφαλος δὲ «σαμαίνει» τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν . . . αἰδοῖον δὲ τὰν ξυναπάντων. || **ᾠσμα αἰδοίοισιν.** Φαλλικός ὕμνος, phallic hymn, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ Διονύσῳ πομπὴν ἐποι-οῦντο καὶ ὕμνεον ᾠσμα αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν.

αἰδοῖος. Σεβαστός, worthy of respect, Ἐμπεδοκλῆς 112.3 ξείνων αἰδοῖοι λιμένες.

Ἀἰδωνεύς. Αἰδωνεύς/προσωποποίηση ἑνὸς ἀπὸ τὰ τέσσερα ριζώματα, Aidoneus/personification of one of the four roots (rhizomes), Ἐμπεδοκλῆς 6 Ζεὺς ἀργῆς Ἡρῆ τε φερέσβιος ἡδ' Ἀἰδωνεύς Νῆστις θ'. Πρβλ. Ἐμπεδοκλῆς 17.18 καὶ A 33 (DK I 289,14-37) ἀήρ, Ἄδης.

αἰδώς. Αἰδημοσύνη/σεβασμός, pudence/respect, Δημόκριτος 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίγνεσθαι ἡ αἰδώς. Πρβλ. τὸ αἰδεῖσθαι.

αἰεῖ. Βλ. **αἰεῖ.**

αἰεῖν (συνών. ἀκούειν). Ἀκούω, hear, Ξενοφάνης 7.5 ψυχῇ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης αἰών.

αἰέν. Βλ. **αἰεῖ.**

αἰθέριος. «Αἰθέριος», «ethereal», Παρμενίδης 1.13 αὐταὶ δ' αἰθέριοιαι πληνται μεγάλοισι θυρέτροις 8.56 φλογὸς αἰθέριον πῦρ, ἥπιον ὃν 10.1 εἶση δ' αἰθερίαν τε φύσιν Ἐμπεδοκλῆς 115.9 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος Πυθαγόρειοι 37 (DK I 462,8) ἀντίχθονα δὲ τὴν σελήνην ἐκάλουν οἱ Πυθαγόρειοι, ὥσπερ καὶ αἰθερίαν γῆν.

αἰθεσθαι 1. Πυρακτώνομαι, incandesce, Παρμενίδης 1.7 ἄξων δ' ἐν χνοίῃσιν ἱεὶ σύριγγος αὐτὴν αἰθόμενος **2.** Καίομαι, burn, Ἐμπεδοκλῆς 84.2 πυρὸς σέλας αἰθομένοιο.

αἰθήρ 1. «Αἰθέρας»/τὸ ὑπεράνω τοῦ ἀέρα στρώμα, ether/as upper from the lower air, Παρμενίδης 10.1 εἶση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 11 γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον Ἐμπεδοκλῆς 38 ὑγρὸς ἀήρ Τιτὰν ἡδ' αἰθήρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα 39 δαφνιλὸς αἰθήρ 111.8 θήσεις ... καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου ρεύματα δεινροεόθρεπτα, τὰ τ' αἰθέρι ναιήσονται (?) 135 διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος Ἀναξαγόρας 15 εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος **2.** Ὁ «αἰθέρας» ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, ether as one of the primary elements of the world, Ἐμπεδοκλῆς 37 αὖξει δὲ χθὼν μὲν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθήρ 53 (DK I 332,12) ἡνέχθη δ' ἄνω ὁ αἰθήρ 54 αἰθήρ ... μακροῖσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις 71 ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε κίρναμένων 98 αἰθέρι παμφανόωντι 109 αἰθέρι δ' αἰθέρα διῶν 115.11 ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις **3** (συνών. ἀήρ). Ὁ (ἀτμοσφαιρικός) ἀέρας, air, Ἐμπεδοκλῆς 9.1 εἰς αἰθέρ ἵκωνται (?) 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμηῆσθαι ... αἰθήρ παφλάζων ... αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελιημένος ... αἰθέρος εὐθὺς ρεῦμα κατέρχεται Πυθαγόρειοι 1 a (DK I 449,14)

τόν τε περὶ τὴν γῆν αἰθέρα 1a (DK I 449, 449,22) (καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἄερα ψυχρόν αἰθέρα τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα) 4. Ὁ «αἰθέρας» ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ δύο «μέγιστα χρήματα», «ether» as one of the two «greatest things», Ἀναξαγόρας 1.4 πάντα γὰρ αἴρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἔοντα 2 καὶ γὰρ αἴρ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται 12.21 καὶ ὁ αἴρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι.

αιθήρη. Καθαρὸς οὐρανὸς/εὐδία, clear sky/fair weather, Δημόκριτος 152 παρ' αἰθρίης στέγειν <εὐαγὲς> σέλας. Πρβλ. αἰθήρ.

αἰθριός. Λαμπερός, fair, Ἡράκλειτος 120 αἰθρίον Διός.

αἷμα. Αἷμα, blood, Ἡράκλειτος 5 καθαίρονται δ' ἄλλω αἷματι μαινόμενοι, οἷον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζοιτο Ἐμπεδοκλῆς 98.5 ἐκ τῶν αἱμάτων τε γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς 100.6 ὁπότεν μὲν ἀπαῖξεν τέρεν αἷμα 100.22 ὥς δ' αὖτως τέρεν αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γνίων 105 αἷματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος... αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα A 4 (DK I 283,18) ἐλέγχει τοὺς αἷμα φάσκοντας τὴν ψυχὴν Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνεται. Πρβλ. πολυαἷματον, φόνος.

αἱματόεις. Αἱματηρός, bloody, Ἐμπεδοκλῆς 122.2 Δῆρις θ' αἱματόεσσα.

αἰμύλος. Γλυκομίλητος, suave, Δημόκριτος 104 γέρων εὐχαρις ὁ αἰμύλος καὶ σπονδαιόμυθος.

αἰνεῖν. Ἐπαινῶ, praise, Ξενοφάνης 1.19 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον.

αἶρειν (τύπ. αἰείρειν). Αἶρω, lift up, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 καπνοῖο δίκην ἀρθέντες, 137.1 πατήρ φίλον υἱὸν αἰείρεας.

αἰρεῖσθαι. Ἐπιλέγω/προτιμῶ, choose/prefer, Ἡράκλειτος 9 ὄνους σύρματ' ἂν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν 29 αἰρεῖνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι... Δημόκριτος 3.3 μηδὲ... ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐώντοῦ καὶ φύσιν 37

ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος 207 ἡδονὴν . . . τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεών. || Ἐκλέγομαι, be elected, Δημόκριτος 265.6 οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη.

αἰρετός. Ἄξιος ἐπιλογῆς, worthy of being chosen, Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη . . . αἰρετωτέρη.

αἶσα 1. Μερίδιο, share, Παρμενίδης 12.2 μετὰ δὲ φλογὸς ἵεται αἶσα Ἐμπεδοκλῆς 62.5 ἀμφοτέρων ὕδατος τε καὶ εἶδος αἶσαν ἔχοντες 110.10 νόματος αἶσαν. Πρβλ. μοῖρα 2. Ἡ μοῖρα/τὸ πεπρωμένο, lot/fate, Ἐμπεδοκλῆς 26.2 ἐν μέρει αἶσῃς.

αἰσθάνεσθαι. Αἰσθάνομαι/συλλαμβάνω μὲ τὶς αἰσθήσεις, sense/perceive, Ἀλκμαίων 1 α ἄνθρωπον τῶν ἄλλων διαφέρειν ὅτι μόνον ξυνίησι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μὲν, οὐ ξυνίησι δὲ Δημόκριτος 11.7 ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἀκούειν, ὁδμᾶσθαι, γεύεσθαι, ψαῦσις.

αἰσθησις (τύπ. αἰσθασίς). Αἰσθητήριακὴ ἀντίληψη/αἴσθησις, perception by the senses/sensation, Φιλόλαος 11.12 οὐδὲ οὕτως (sc. ὁ ἀριθμὸς) κατὰν ψυχὰν ἀρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστά . . . ἀπεργάζεται 13.2 κεφαλα μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθησίος Δημόκριτος 5 Γ (τίτλ.) Περὶ αἰσθησίων Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἰσθασίην. Πρβλ. ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις, ἀφή.

αἰσιμος (ἀντίθ. ἀναίσιμος). Ἀνάλογος (σὲ ποσότητα), equal in quantity, Ἐμπεδοκλῆς 100.15 πνεύματος ἐλλείποντος ἐσέρχεται αἰσιμον ὕδωρ 100.21 πνεύματος ἐμπίπτοντος ὑπεκθέει αἰσιμον ὕδωρ.

αἰσσεσθαι. Ξεπετάγομαι/ξεφυτρώνω, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 29.1 καὶ 134.2 οὐ γὰρ ἀπὸ νότοιο δύο κλάδοι αἰσσονται. Πρβλ. καταἰσσεσθαι.

Αἰσχροὺς (ἀντίθ. Καλλιστώ). Ἡ Ἀσχημὴ (προσωπ.), the Ugly (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἔνθ' ἦσαν . . . Καλλιστῷ τ' Αἰσχρῇ τε.

αἰσχρός (ἀντίθ. καλός). Κακός/ἐπονείδιστος, base/shameful, Δημόκριτος 43 μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασι 53 a πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχίστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 84 τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 182 τὰ δ' αἰσχροῦ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται. || **αἰσχροὺς** (ἐστίν). Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα. Πρβλ. κακός, φαῦλος, πονηρός.

αἰσχύνεσθαι. Ντρέπομαι, feel ashamed, Δημόκριτος 84 ἐωντὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 244 φαῦλον, κἂν μόνος ᾖ, μήτε λέξης μήτ' ἐργάσῃ· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι. Πρβλ. αἰδεῖσθαι.

αἰτέεσθαι. Ζητῶ, ask for, Δημόκριτος 234.2 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

αἰτιᾶσθαι. Ἐνοχοποιῶ/κατηγορῶ, accuse, Δημόκριτος 159.7/8 ὥσπερ ὄργανον τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος τὸν χρώμενον ἀφειδῶς αἰτιάσμενος. Πρβλ. αἰτίαν ἔχειν.

αἰτία (συνών. λόγος). Αἰτία/αἴτιον, cause/reason, Δημόκριτος 83 ἀμαρτίας αἰτίη ἢ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος. || **αἰτίαι** (τίτλ.). Ζητήματα, questions/issues, Δημόκριτος 11 b Αἰτίαι οὐράναι 11 c Αἰτίαι ἀέριοι 11 d Αἰτίαι ἐπίπεδοι 11 e Αἰτίαι περὶ πυρὸς καὶ τῶν ἐν πυρὶ 11 f Αἰτίαι περὶ φωνῶν 11 g Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν 11 h Αἰτίαι περὶ ζώων 11 i Αἰτίαι σύμμεικτοι 26 e Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν. || **αἰτίην** (ἔχειν). Μοῦ ἀποδίδεται/μοῦ καταλογίζεται, I am charged with/it is imputed to me, Ἀνάξαρχος 1.6 αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. ἔχειν.

αἶψα. Πάραυτα, at once, Ἐμπεδοκλῆς 35 (14) αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι. Πρβλ. ἄφαρ.

αἰών. Ὁ χρόνος/ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς, time/duration of life, Ἡράκλειτος 52 αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων Ἐμπεδοκλῆς 16.2 ἄσπετος αἰὼν 17.11, 26.10 οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰὼν

129.6 καί τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν. Πρβλ. βίος, ζωή, χρόνος. || δι' αἰῶνος. Σὲ ὅλη τῇ ζωῇ, for a lifetime, Ἐμπεδοκλῆς 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται.

ἄκαιρία (ἀντίθ. ἐπικαιρία). Ἄκατάλληλος χρόνος, inopportune time, Δημόκριτος 26 e (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ ἀκαίριων καὶ ἐπικαιριῶν.

ἄκαιρος (ἀντίθ. καίριος). Ἄκαιρος, inopportune, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαιροὶ τίκτουσιν ἀηδίας.

ἀκαλλώπιστος. Ἄκαλλώπιστος, unadorned, Ἡράκλειτος 92 ἀκαλλώπιστα . . . φθεγγομένη.

ἀκάματος. Ἀκάματος/ἀκούραστος, indefatigable, Ἐμπεδοκλῆς 111.3 ἀκαμάτων ἀνέμων μένος.

ἄκανθα (νωτιαία). Σπονδυλική στήλη, spine/backbone, Διογένης 6.3 παρὰ τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν 6.9 περὶ αὐτὴν τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξυνῶ ἰχθύι ἄκανθαὶ οὐκ ἔνεισιν.

ἀκέεσθαι. Θεραπεύω, heal, Δημόκριτος 31 ἰατρικὴ μὲν γὰρ σώματος νόσους ἀκέεταί. Πρβλ. ἀκεστική, ἄκος.

ἀκεστική. Ἡ τέχνη ἐπιδιόρθωσης ἐνδυμάτων, the art of mending, Δημόκριτος 154 ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ. Πρβλ. ἀκέεσθαι.

ἀκήδεια. Ἀδιαφορία, indifference/negligence, Ἐμπεδοκλῆς 136.2 ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδεΐησι νόοιο. Πρβλ. μέριμνα.

ἀκίνητος. Ἀκίνητος/μὴ ὑποκείμενος σὲ κίνηση, immobile/immovable, Παρμενίδης 8.26 ἀκίνητον (sc. τὸ εἶν) μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν ἔστιν 8.38 τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι Ἐμπεδοκλῆς 17.13, 26.12 ταύτῃ δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοὶ κατὰ κύκλον. Πρβλ. στάσιμος, κίνησις.

ἀκμή (συνών. ἄκρα, ἄνθος). Ἀκμή, acme, Ἐμπεδοκλῆς 20 βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ. Πρβλ. ἄκρα, ἄνθος.

ἀκοή (τύπ. ἀκουή, ἀκοά) 1. Ἡ ἀκοή (ὡς αἴσθησις), hearing (as a sense), Ἡράκλειτος 55 ὅσων ὄψις ἀκοή μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω Δημόκριτος 11.3 σκοτίης (sc. γνώμης) μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις Ἀρχύτας 1.22 οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν ἀμὴν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων 2. Τὸ ἀκουστικὸν αἴσθημα, sense of hearing, Παρμενίδης 7.4 ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσαν ἀκουήν Ἐμπεδοκλῆς 3.10-11 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουήν ἢ ἀκοήν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης.

ἄκος. Φάρμακο, remedy, Ἡράκλειτος 68 ἄκεα. Πρβλ. ἄκαρ, φάρμακον.

ἀκούειν. Ἀκούω, hear/listen, Ξενοφάνης 24 οὐλος δέ τ' ἀκούει Ἡράκλειτος 1.3 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκούσαι καὶ ἀκούσαντες 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰκόσασαι 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντα 108 ὁκόσων λόγους ἠκουόσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται Παρμενίδης 2.1 κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας 8.52 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων Μέλισσος 8.9/12 ὁρῶμεν καὶ ἀκούομεν ... ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν 6.1 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλὸν 23.11 θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας Διογένης 5.23 καὶ ζῆ καὶ ὁρᾶ καὶ ἀκούει Δημόκριτος 11.6 μήτε ὁρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν 86 πλεονεξίῃ τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν Ἀρχύτας 1.40 μέγα μὲν πόρσωθέν κ' ἀκούσαιμες. Πρβλ. ὁρᾶν, αἰσθάνεσθαι. || **ἀκούειν** (πρὸς τινος). Χαρακτηρίζομαι, be considered, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἢ κούσε πρὸς δαίμονος ὁκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός. || **κακῶς ἀκούειν**. Κακολογοῦμαι, be defamed, Δημόκριτος 253.4-6 κακῶς ἀκούειν γίγνεται ... κίνδυνος κακῶς ἀκούειν 265.5 κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν.

ἀκούσιος (ἀντίθ. ἐκούσιος). Ἀκούσιος, involuntary, Δημόκριτος 240 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσι.

ἄκρον 1. Ἀκραῖο σημεῖο, end point, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἠθμοῖο δυσηχέος ἄκρα **2.** Κορυφαῖο σημεῖο, peak, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.

ἄκρασίη. Ἀκράτεια/ἔλλειψη ἐγκράτειας, incontinence, Δημόκριτος 234.3 ἄκρασίη δὲ ... προδότηι τῆς ὑγείης ... γίνονται. Πρβλ. κρατεῖν.

ἄκρατος. Βλ. ἄκρητος.

ἄκρητος (συνών. ἄγνός). Ἀμιγῆς/καθαρός, unmixed/pure, Παρμενίδης 12.1 πυρὸς ἀκρήτοιο Ἐμπεδοκλῆς 35.15 ζωράτε τὰ πρὶν ἄκρητα 128.6-8 σμύρνης τ' ἀκρήτοιν... ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους οὐδέτερον βομός. Πρβλ. κραῖσις, μίξις.

ἀκριβής. Ἀκριβής, exact, Πλάτωνος 101 a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὠτῶν ἀκριβέστεροι μάλιστα.

ἄκριτος. Ἀκριτος/αὐτὸς ποὺ οὐκ ἔχει κρίση, incapable of judgement, Παρμενίδης 6.7 ἄκριτα φῦλα. Πρβλ. κρίνειν.

ἀκριτόχειρος. Αὐτὸς ποὺ ἔχει δυσδιάκριτα (ἀμέτρητα) χέρια, of indistinguishable (countless) hands, Ἐμπεδοκλῆς 60 εἰλίποδ' ἀκριτόχειρα.

ἄκρος. Ἀκραῖος, furthest, Διογένης 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκάτερα. || **παρ' ἄκρην.** Στὸ ἀκραῖο σημεῖο, at the furthest point, Ἐμπεδοκλῆς 46 ἄρματος ὡς πέρι χνοίη ἐλίσσεται ἢ τε παρ' ἄκρην... (?)

ἀκτὴ (τύπ. ἀκτέα). Ἀκτέα/κουφοξυλιά, elder, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσῳ δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

ἀκτινογραφία. Πραγματεία περὶ τῶν ἀκτίνων, treatise on rays, Δημόκριτος 15 b (τίτλ.) Ἀκτινογραφία.

ἄκτις. Ἀκτίνα, ray, Ἐμπεδοκλῆς 84.6 ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

ἀλᾶσθαι. Περιφέρομαι/πλανιέμαι, wander, Παρμενίδης 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 115 τρίς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαί.

ἀλαῶπις. Τυφλή/σκοτεινή, blind/dark, Ἐμπεδοκλῆς 49 νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος. Πρβλ. Ἡσύχιος: σκοτεινὴν οὐ βλέπουσαν.

ἀλγεῖν. Πονῶ, feel pain, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(4) οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν πᾶν εἴη ἀλγέον· οὐ γὰρ ἂν δύναίτο αἰεὶ εἶναι χρεῖμα ἀλγέον... οὐδ' ἂν ὁμοῖον εἴη, εἰ ἀλγέοι ἀπογινομένου γίγτεν ἂν ἀλγέοι 7(5) οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναίτο 7(6) οὗτος λόγος τῷ ἀλγέοντι.

ἀλγινόεις. Ἐπώδυνος, painful, Ξενοφάνης 2.4 πυκτοσύνην ἀλγινέεσσαν.

ἀλγύνειν. Καθιστῶ ὀδυνηρό, make painful, Δημόκριτος 223.3 ὁκόσα... βίον ἀλγύνει.

ἀλέα (συνών. θερμότης, ἀντίθ. κρυμός, ψῦχος). Ζέστη, heat, Δημόκριτος A 152 (DK II 126,1) ἐν κρυμῷ μὲν... συμμένει, ἐν ἀλέα δὲ ὥς τὰ πολλὰ ἐκπτύεται (sc. τὸ ἔμβρυον).

ἀλεγύνειν. Φροντίζω/έτοιμάζω, prepare, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα.

ἀλήθεια (τύπ. ἀληθείη, ἀντίθ. ψεῦδος). Ἀλήθεια, truth, Παρμενίδης 8.51 πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης Ἐμπεδοκλῆς 114 ἀληθείη πάρα μύθοις Φιλόλαος 11.25 ἀδ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον τῇ τῷ ἀριθμῷ γενεᾷ Δημόκριτος 117 ἔτεῃ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια. Πρβλ. δόξα. || Ἀλήθεια. Ἀλήθεια (προσωποπ.), the Truth (personif.), Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμές ἦτορ 2.4 Πειθοῦς ἐστι κέλευθος (Ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ). Πρβλ. Πειθώ.

ἀληθής (συνών. ἐτήτυμος, ἀληθινός) 1. Ἀληθινός, true, Ἡράκλειτος 112 ἀληθέα λέγειν Παρμενίδης 1.30 βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθής 8.17 οὐ γὰρ ἀληθής ἔστιν ὁδός 8.28 ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθής 8.39 ὅσα βροτοὶ κατέθεντο πεποισμένοι εἶναι ἀληθῆ Μέλισσος 8(2) καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι τούτων ἀγαθὸν καὶ ἀληθές· ἡδὺ δὲ ἄλλω ἄλλο. || τὸ ἀληθές. Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δυνατοὶ ἔσμεν κρίνειν τὰ ἀληθές. Πρβλ. ἀκριβής. 2. Πραγματικός, real, Μέλισσος 8(5) οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθῆ ἦν.

ἀληθινός (συνών. ἐτήτυμος, ἀληθής). Ἀληθινός, true, Μέλισσος 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδέν.

ἀληθομυθεῖν. Λέγω τὴν ἀλήθεια, speak the truth, Δημόκριτος 225 ἀληθομυθεῖν χρεών, οὐ πολυλογεῖν.

ἀληθόμυθος. Αὐτὸς ποὺ λέγει τὴν ἀλήθεια, he who speaks the truth, Δημόκριτος 44 ἀληθόμυθον χρὴ εἶναι, οὐ πολέλογον.

ἀλήτης. Ὁ περιπλανώμενος, wanderer, Ἐμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης. Πρβλ. ἀλᾶσθαι.

ἀλίγκιος. Ὁμοιος, similar, Ἐμπεδοκλῆς 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι.

ἀλίζεσθαι. Συμπυκνώνομαι/συγκεντρώνομαι, be assembled, Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει.

ἄλκαρ (συνών. ἀλκή). Ἀποτρεπτικὸ μέσο, deterrant, Ἐμπεδοκλῆς 111.1 φάρμακα δ' ὅσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ. Πρβλ. φάρμακον, ἄκος, ἱάμα.

ἀλκή. Δύναμη πρὸς ἄμυνα, power to defend, Δημόκριτος 173 τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακά, εἴ τι βουλομένῳ, ἀλκῇ Πρβλ. ἄλκαρ.

ἄλκυονίδες (ἡμέραι). Ἄλκυονίδες (ἡμέρες), Halcyon (days), Δημόκριτος 14(3) (DK II 143,19-20) ποικίλαι ἡμέραι γίνονται ἄλκυονίδες καλούμεναι.

ἀλλάσσειν (συνών. μεταβάλλειν, μεταλλάσσειν). Ἀλλάζω/μεταβάλλομαι, change/alter, Παρμενίδης 8.41 καὶ τόπον ἀλλάσσειν Ἐμπεδοκλῆς 17.6, 26.11 ἀλλάσσοιεν διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 137.1 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα. Πρβλ. μετακοσμεῖσθαι, μεταπίπτειν.

ἄλλη 1. Πρὸς ἄλλον τόπο, to another place, Ξενοφάνης 26 οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλη Ἡράκλειτος 121.5 ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων 2. Ἄλλοῦ, elsewhere, Ἀναξαγόρας 4.12 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη.

ἀλλήλων (δωρ. τύπ. ἀλλάλων). Ἀναμεταξύ τους/ἀμοιβαῖα, among them/mutually, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι ... δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοισι τῆς ἀδικίας Ξενοφάνης 11.4, 12.2 ἀλλήλους ἀπατεύειν Μέλισσος 8(4) οὐ τοῖνυν ταῦτα ἀλλήλοισι ὁμολογεῖ Ἐμπεδοκλῆς 21.8 ἀλλήλοισι ποθεῖται 22.5 ἀλλήλοισι ἔστερκται 136 οὐκ ἔσσοῦτε ἀλλήλους δάπτοντες Φιλόλαος 11.11 ποτάγορα ἀλλήλοισι Ἀναξαγόρας 4.18 οὐδὲν εἰκότων ἀλλήλοισι 8.1 οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ Διογένης 2.8 οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοισι ἠδύνατο 5.16 οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ἀλλήλοισι 5.21 οὔτε ιδέαν ἀλλήλοισι εἰκότα Δημόκριτος 255 τὸ ἀμύνειν ἀλλήλοισι 279.5 ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν Ἀρχύτας 1.13 τὰ φερόμενα ἀπαντιάξαντα ἀλλάλοισι συμπέτη. || **ἀπ' ἀλλήλων**. Τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, the one from the other, Παρμενίδης 8.56 σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων Ἐμπεδοκλῆς 22.6 ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι. || **δι' ἀλλήλων**. Τὸ ἓνα διὰ μέσου τοῦ ἄλλου, the one through the other, Ἐμπεδοκλῆς 21.13, 26.3 δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα. || **εἰς ἄλληλα**. Τὸ ἓνα (μέσα) στὸ ἄλλο, the one into the other, Ἐμπεδοκλῆς 26.2 καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα. || **πρὸς ἄλληλα**. Τὸ ἓνα πρὸς τὸ ἄλλο, the one to the other, Μέλισσος 6 ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα Ἀρχύτας 1.12 πληγαῖς τινων ποτ' ἄλληλα.

ἄλλογνώς. Ἀλλότροπος/ἄσυνήθιστος, unusual, Ἐμπεδοκλῆς 126 σαρκῶν ἄ λ λ ο γ ν ῶ τ ι περιστέλλουσα χιτῶνι. Πρβλ. ἀλλότριος.

ἄλλοθεν. Ἀπὸ ἄλλοῦ, from elsewhere, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄ λ λ ο θ ε ν εἶναι θνητῶν 35.6 ἄ λ λ ο θ ε ν ἄλλα Ἴππων 1 ἄ λ λ ο θ έ ν ποθεν.

ἄλλοῖος (ἀντίθ. ὁ αὐτός). Ἀλλοιώτικος/διαφορετικός, alien/different, Ἐμπεδοκλῆς 108.1, 108.2 ὅσσον <γ> ἄ λ λ ο ῖ ο ι μετέφυν τόσον . . . καὶ τὸ φρονεῖν ἄ λ λ ο ῖ α παρίσταται 110.6 εἰ δὲ σὺ γ' ἄ λ λ ο ῖ ω ν ἐπορέξεαι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἄ λ λ ο ῖ α γίνεται. Πρβλ. ἀλλοιωπός, ἀλλογνώς, ἑτεροιοῦσθαι.

ἄλλοιοῦσθαι. Μετατρέπομαι, to be transmuted, Ἡράκλειτος 67.4 ὁ θεὸς . . . ἄ λ λ ο ι ο ῦ τ α ι . . . ὅκωσπερ.

ἄλλοιωπός. Ἀλλόμορφος/μετ' ἀλλοίωσιν, of another form, Ἐμπεδοκλῆς 21.14 γίνεται ἄ λ λ ο ι ω π ά. Πρβλ. ἀλλοῖος, ἀμείβειν εἶδεα.

ἄλλος. Ἄλλος, other, Ξενοφάνης 1.3 ἄ λ λ ο ς δ' εὐῶδες μύρον 1.5 ἄ λ λ ο ς δ' οἶνος ἑτοιμός Ἡράκλειτος 5.1 καθαίρονται δ' ἄ λ λ ω αἵματι μαινόμενοι 121.5 ἄλλη τε καὶ μετ' ἄ λ λ ω ν Παρμενίδης 8.37 ἄ λ λ ο πάρεξ τοῦ ἐόντος Ζήνων 2.1 εἰ γὰρ ἄ λ λ ω ὄντι προσγένοιτο Μέλισσος 5 περανεῖ πρὸς ἄ λ λ ο Ἐμπεδοκλῆς 17.28 τιμῆς δ' ἄ λ λ η ς ἄ λ λ ο μέδει 17.35 γίνεται ἄλλοτε ἄ λ λ α 23.4 ἄ λ λ α δ' ἐλάσσω 26.4 ἄνθρωποι τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 98.5 ἄ λ λ η ς εἶδεα σαρκὸς 110.4 ἄ λ λ α τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεται. 115.12 ἄ λ λ ο ς δ' ἐξ ἄ λ λ ο υ δέχεται Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄ λ λ ω Φιλόλαος 11.14 οὔτε ἄ λ λ ω πρὸς ἄ λ λ ο Δημόκριτος 69 ἡδὺ δὲ ἄ λ λ ω ἄ λ λ ο 235.9 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν ἄ λ λ' ἢ τέρψις βραχεῖα 244.3 μάλλον τῶν ἄ λ λ ω ν 266 οὐδενὶ γὰρ ἄ λ λ ω ἔοικεν . . . ἀλλά τις ἢ θεσμός ἢ τι ἄ λ λ ο 253.2 ἀμελέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄ λ λ α προήσσειν 270 χρῶ ἄ λ λ ω ἄ λ λ ο Ἄρχύτας 3.2 ἢ μαθόντα παρ' ἄ λ λ ω 3.4 μαθὲν παρ' ἄλλω 4.1 τῶν μὲν ἄ λ λ ᾱ ν τεχνῶν Πρβλ. ἕτερος. || ἄλλως.

Διαφορετικά, differently, Ἐμπεδοκλῆς 53 πολλάκις δ' ἄλλως Δημόκριτος 250 ἄλλως δ' οὐ.

ἄλλοτε (συνών. τότε). Ἄλλοτε, sometimes, Ξενοφάνης 26 ἄλλοτε ἄλλη Ἐμπεδοκλῆς 17.7-8, 26.5-6 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖ ... Νείκεος ἔχθει 17.35 ἄλλοτε ἄλλα 20.2, 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖτε ... Ἐρίδεσσι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἄλλοια. Πρβλ. ἄλλη, ἄλλος.

ἄλλότριος (ἀντίθ. ἴδιος). Ἄλλότριος/ξένος, alien, Παρμενίδης 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἄλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 45 κυκλοτερεῖς περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἄλλότριον φῶς. || **ἄλλοτρία**. Ἀρχύτας 3.3 μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἄλλοτρία.

ἄλλοφρονεῖν. Ἄλλοφρονῶ/ἀπὸ ταραχῇ ψυχικῇ σκέφτομαι ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, aberrate, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,30) ἐὰν δὲ περίθερμός τις ἢ περίψυχρος γένηται, μεταλλάττειν ... καὶ τοὺς παλαιοὺς καλῶς τοῦθ' ὑπολαβεῖν ὅτι ἐστὶν ἄλλοφρονεῖν.

ἄλμυρός. Ἄλμυρός, salty, Δημόκριτος A 135 (66) (DK II 118,17) ἄλμυρόν δὲ τὸν ἐκ μεγάλων καὶ οὐ περιφερῶν.

ἄλογεῖν. Δέν λογαριάζω/ἀδιαφορῶ, disregard/neglect, Δημόκριτος 174.3 ὅς δ' ἂν καὶ δίκης ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη.

ἄλογιστίη. Ἀφροσύνη/ἀνοησία, imprudence/unwiseness, Δημόκριτος 289 ἀλογιστίη μὴ ξυγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις. Πρβλ. ἀβουλίη, ἀξυνεσίη, λογισμός.

ἄλογος (ἀντίθ. λογικός) 1. Ἄλογος/μὴ ἔλλογος, irrational/not reasonable, Φιλόλαος 11.23 τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος. || **τὰ ἄλογα** (συνών. ζῶον). Τὰ ζῶα, unreasoning creatures, Δημόκριτος 164.3 ὁμογενέσι ζώοις συναγελάζεται ὥς περιστρεαὶ περιστρεαῖς ... καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων ὡσαύτως 2. Παράλογος, contrary to reason/absurd, Δημόκριτος 292 ἄλογοι τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες 3. Ἀσύμμετρος, asy-

metrical/disproportionate, Δημόκριτος 11 p (τίτλ.) *Περὶ ἀλόγων γραμμῶν καὶ ναστῶν*.

ἄλογχος. Μὴ εὐνοϊκός, unfavourable, Δημόκριτος 13(3) (DK II 143,15) ἄλογοχος, χειμών.

ἄλοίτης. Ἐκδικητής, avenger, Ἐμπεδοκλῆς 10 θάνατον ἀλοίτην.

ἄλοξ. Αὐλακιά, ridge, Ἐμπεδοκλῆς 100.3 ἄλοξιν ῥινῶν.

ἄλς. Ἀλάτι, salt, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἄλς ἐπάγη ῥιπῆσιν ἐωσμένος ἠελίοιο.

ἀλύειν. Εἶμαι ταραγμένος, perturbed/agitated, Ἐμπεδοκλῆς 145 χαλεπῆσιν ἀλύοντες κακότησιν.

ἄλφιτον. Κριθαράλευρο/ἀλεύρι, barley/meal, Ἐμπεδοκλῆς 34 ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας.

ἄλωσις. Ἀλωση/ἐκπόρθησις, capture, Δημόκριτος 5 ὕστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως.

ἁμαθής 1 (ἀντίθ. ἱστωρ, ἐπιστήμων, συνών. ἀδαήμων). Ἀμαθής/ἀδαής, ignorant, Δημόκριτος 169 μὴ πάντων ἁμαθῆς γένῃ 228.1 ἁμαθέες γινόμενοι. Πρβλ. ἀμαθία 2 (ἀντίθ. πεπαιδευμένος). Ἀμόρφωτος/ἀπαίδευτος, uneducated, Δημόκριτος 185 ὁ τῶν ἁμαθῶν πλοῦτος.

ἀμαθία (ἀντίθ. μάθησις). Ἀμάθεια/ἄγνοια, lack of learning/ignorance, Ἡράκλειτος 95 ἁμαθίην γὰρ ἄμεινον κρύπτειν Δημόκριτος 83 ἀμαρτίας αἰτία ἢ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος. Πρβλ. ἄνοια, ἀγνωμοσύνη, ἀξυνεσία, γνῶσις, γνώμη.

ἁμαλδύνειν. Ἀμελῶ/ἀφήνω νὰ χαθεῖ, neglect/waste, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρόντα ἁμαλδύνουσιν.

ἁμαξιτός. Ἀμαξιτός (δρόμος), carriage-road/high-road, Παρμενίδης 1.21 ἰθὺς ἔχον κοῦραι κατ' ἁμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵπ-

πους Ἐμπεδοκλῆς 133 μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξι-
τὸς εἰς φρένα πίπτει.

ἁμαρτάνειν (τύπ. ἁμαρτέειν). Λαθεύω/ἄστοχῶ, make mistakes/miss the mark, Ἐμπεδοκλῆς 115.4 δς κ(ε) ἐπίορκον ἀ-
μαρτήσας ἐπομόσση Δημόκριτος 181 λάθρη μὲν γὰρ ἀ-
μαρτέειν 228.6 οὕτω δὲ καὶ οὗτοι, ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πα-
τρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ φιλέουσι διαφθείρεσθαι
253.6 ἀνάγκη δὲ ἀμαρτάνειν. || τὰ ἡμαρτημένα. Τὰ λάθη/
οἱ ἐσφαλμένες πράξεις, errors/blunders, Δημόκριτος 265 τῶν ἡ-
μαρτημένων ἀνθρώποι μεμνέεται μᾶλλον. Πρβλ. ἀμάρτημα.

ἀμάρτημα. Ἀμάρτημα/παράπτωμα, wrongdoing, Δημόκρι-
τος 41 μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι ἀμαρτημά-
των 60 κρέσσον τὰ οἰκήϊα ἐλέγχειν ἀμαρτήματα ἢ τὰ
ὀθνεῖα. Πρβλ. ἁμαρτία.

ἁμαρτία (τύπ. ἁμαρτίη). Σφάλμα/ἄστοχία, error/fault, Δη-
μόκριτος 83 ἀμαρτίης αἰτίη ἢ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος. Πρβλ.
ἀμάρτημα.

ἁμαυρίσκειν. Συγκαλύπτω/σβέννω, cover/obscure, Δημόκρι-
τος 177.2 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαῖλην προῆξιν ἀμαυρίσκει.
Πρβλ. ἄφαντος.

ἄμβη. Στεφάνη, rim, Δημόκριτος 29 καλῶν τῆς ἵτυος τὴν τῷ
κοίλῳ περικειμένην ὀφρὺν ἄμβην.

ἀμβλύνειν. Ἀμβλύνω, make obtuse, Ἐμπεδοκλῆς 2.2, 110.7
ἀμβλύνουσι μερίμνας.

ἄμβροτος (συνών. ἀθάνατος, αἰδῖος, ἄφθιτος, ἀντίθ. βροτός,
θνητός). Αἰώνιος/ἀθάνατος, eternal/immortal, Ἐμπεδοκλῆς 21.4
ἄμβροτα δ' ὅσσ' εἶδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται αὐγῇ 35.13 Φιλό-
τητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁρμή 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς
ἄμβροτος 131.1 ἄμβροτε Μοῦσα. Πρβλ. ἀέναος, αἰδῖος.

ἀμείβειν (συνών. ἀλλάσσειν, διαμείβειν, μεταλλάσσειν). Ἐναλ-
λάσσω, change/alternate, Ἐμπεδοκλῆς 125 εἶδε' ἀμείβων.

ἄμεικτος. Ἀμιγής, unmixed, Ἐμπεδοκλῆς 35.8 πολλὰ δ' ἄμεικτ' ἔστηκε. Πρβλ. ἄκρατος.

ἀμείνων. Καλύτερος, better, Ξενοφάνης 2.11 ῥώμης γὰρ ἀμείνων . . . ἡμετέρη σοφίη 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον Δημόκριτος 187.4 ψυχὴν οὐ δέν τι ἀμείνω. || ἄμεινον (ἐστί). Εἶναι καλύτερο/προτιμότερο, it is better/preferable, Ἡράκλειτος 95 ἀμαθίην κρύπτειν ἄμεινον 110 ἀνθρώποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουνσιν οὐκ ἄμεινον Δημόκριτος 277.2 ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι.

ἀμειψικοσμία. Μετακόσμηση, change of cosmic order, Δημόκριτος 138 ἀμειψικοσμία. Πρβλ. μετακοσμεῖσθαι, ἀμείβειν, κόσμος.

ἀμειψιρυσμεῖν. Ἀλλάζω φορὰ/μετασχηματίζομαι, be in transformation, Δημόκριτος 139 ἀμειψιρυσμεῖν. Πρβλ. ἀμείβειν, ἀμειψιρυσμία, ῥυσμός.

ἀμειψιρυσμία. Ἀλλαγὴ φορᾶς/μετασχηματισμός, transformation, Δημόκριτος 8a (τίτλ.). Πρβλ. ἀμειψιρυσμεῖν. Πρβλ. ἀμειψιρυσμεῖν, ῥυσμός.

ἀμειψίχρους. Ἀλλακτικὸς τοῦ χρώματος, causing change of colour, Δημόκριτος 139a ἀμειψίχρο<ο>ν. Πρβλ. χροιά.

ἀμέλεια. Ἀμέλεια/ἀδιαφορία, neglect/indifference, Δημόκριτος 159 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις.

ἀμελεῖν. Ἀμελῶ/παρὰμελῶ, neglect/overlook, Δημόκριτος 253.1-6 ἀμελέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄλλα πρήττειν . . . εἰ δὲ ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων . . . ἀμελέοντι ἢ ἀδικέοντι.

ἀμεμφέως. Ἀμεμπτα, faultlessly, Ἐμπεδοκλῆς 35.9 οὐ γὰρ ἀμεμφέως. Πρβλ. ἀμεμφής.

ἀμεμφής. Ἀμεμπτος, faultless/irreproachable, Ἐμπεδοκλῆς 35.13 Φιλότητος ἀμεμφέως.

ἀμετρία (ἀντίθ. συμμετρία). Ἐλλειψή μέτρου/ὑπερβολή, lack

of measure/excess, Δημόκριτος C 3 (DK II 226,13-19) ἡ δ' ἄ-
μετρία αὐτέης νοῦσοι τυγχάνουσιν ... ἀμετρίησιν ἐπι-
θυμίας. Πρβλ. ἀκρασία, ἀμέτρως.

ἀμέτρως (ἀντίθ. μετρίως). "Αμετρα/ὑπερβολικά, without mea-
sure/excessively, Δημόκριτος 70 παιδός, οὐκ ἀνδρός τὸ ἀμέ-
τρωσ ἐπιθυμεῖν. Πρβλ. ἀμετρία.

ἀμηχανία (τύπ. ἀμηχανίη). "Αμηχανία, perplexity, Παρμενί-
δης 6.5 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν
νόον Δημόκριτος 285 ἀνθρωπίνην βιοτήν ... κηρσὶ συμπεφυρ-
μένην καὶ ἀμηχανίησιν.

ἀμήχανον (ἐστί). Αδύνατο (εἶναι), (it is) difficult, "Εμπε-
δοκλῆς 12.1 ἔκ τε γὰρ οὐδ' ἀμ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέ-
σθαι.

ἄμιλλα. "Αμιλλα, competition, Δημόκριτος 14 a(τίτλ.) ἄμιλ-
λα κλεψύδρα (?). Πρβλ. ἀγών.

ἀμνίον. Περίβλημα τοῦ ἐμβρύου, amnion, "Εμπεδοκλῆς 70 τὸ
δὲ βρέφος περιέχεται χιτῶσι τῷ μὲν ... μαλακῷ ἀμνίον
αὐτὸν "Εμπεδοκλῆς καλεῖ.

ἀμοιβαδόν. "Αμοιβαῖα/ἐναλλάξ, reciprocally/alternatively,
Παρμενίδης 1.19 ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι.

ἀμοιβαῖος. "Αμοιβαῖα διαδοχικός, in reciprocal succession,
"Εμπεδοκλῆς 30 ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρ' ἐλήλαται
ὄρκον.

ἀμοιβή. "Ανταμοιβή, repayment, Δημόκριτος 92 ἀμοιβάς
ἀποδοῦναι 96 οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν.

ἀμοιβός. "Αντίστοιχος, corresponding, Παρμενίδης 1.14 κληῖ-
δας ἀμοιβούς.

ἀμοργός. Προστατευτικός, protective, "Εμπεδοκλῆς 84.3 λαμ-
πτῆρας ἀμοργόος οἷ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνῶσιν

ἀέντων, φῶς δ' ἔξω διαθροῶσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

ἄμουσος. Ἄμουσος/ἄφωνος, unmusical/mute, Ἐμπεδοκλῆς 74 φῦλον ἄμ ο υ σ ο ν . . . καμασήνων.

ἀμπλακία. Ἀφροσύνη/ἄμαρτία, imprudence/misdeed, Ἐμπεδοκλῆς 115.3 εὐτέ τις ἀμ π λ α κ ί η σ ι φόνῳ φίλα γυῖα μίηνῃ. Πρβλ. ἀμάρτημα.

ἀμύνειν. Βοηθῶ/ἐπικουρῶ, aid/assist, Δημόκριτος 266.8 θεσμός ἢ τι ἄλλο ἀμ υ ν ε ῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι. || τὸ ἀμύνειν. Ἐπικουρία/βοήθεια, assistance, Δημόκριτος 255 τὸ ἀμύ ν ε ι ν ἀλλήλοισι. || ἀμύνεσθαι. Ἀντιτάσσομαι, oppose, Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσιν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης δὲ γενομένην μὴ ἀμύ ν α σ θ α ι.

ἀμύριστος. Ἀναρωμάτιστος, unscented, Ἡράκλειτος 92 Σίβυλλα . . . ἀμύ ρ ι σ τ α φθειγμένη.

ἀμφίβροτος. Περιβλητικός τοῦ ἀνθρώπου, surrounding man, Ἐμπεδοκλῆς 148 ἀμ φ ι β ρ ό τ η ν χθόνα.

ἀμφιδήτιος. Ἀμφίδετος, bound all round, Δημόκριτος 130 ἀμ φ ι δ ή τ ι ο ι.

ἀμφινάειν. Περιρρέω, flow around, Ἐμπεδοκλῆς 84.10 ὕδατος . . . ἀμ φ ι ν α έ ν τ ο ς.

ἀμφιπολεύειν. Διασχίζω/κινοῦμαι ὡς «ἀμφίπολος», move around, Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμ φ ι π ο λ ε ύ ε ι.

ἀμφιπρόσωπος. Ποῦ ἔχει δύο πρόσωπα, with two faces, Ἐμπεδοκλῆς 61 πολλὰ μὲν ἀμ φ ι π ρ ό σ ω π α . . . φύεσθαι.

ἀμφίς 1. Ὀλόγυρα/κι ἀπὸ τῆς δύο μεριές, round about/on both sides, Ξενοφάνης 1.12 μολπή δ' ἀμ φ ι ς ἔχει δώματα Παρμενίδης 1.12 καί σφας ὑπέρθυρον ἀμ φ ι ς ἔχει 8.31 τό μιν ἀμ φ ι ς ἔέργει 10.5 οὐρανὸν ἀμ φ ι ς ἔχοντα. Πρβλ. ἔχειν 2.

Περὶ/γιά, about/concerning, Παρμενίδης 8.51 πιστὸν λόγον ἡδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης.

ἀμφίστερνος. Ποὺ ἔχει δύο στέρνα, with two breasts, Ἐμπεδοκλῆς 61 πολλὰ μὲν . . . ἀμφίστερνα φύεσθαι.

ἀμφιτιθέναι. Τοποθετῶ γύρω, put around, Ξενοφάνης 1.2 πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους.

ἀμφότεροι. Καὶ οἱ δύο (μαζί), both, Ἐμπεδοκλῆς 62.5 ἀμφοτέρων ὕδατος τε καὶ εἶδος αἶσαν ἔχοντες 88 μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὅψ' Ἀναξαγόρας 1.4 ἀμφοτέροα ἄπειρα ἔόντα. Πρβλ. ἐκάτερος.

ἀμφοτέρωθεν. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, from both sides, Παρμενίδης 1.8 (δοιοῖς γὰρ ἐπείγεται δινωτοῖσιν κύκλοις ἀμφοτέρωθεν).

ἀναβαίνειν. Ἐπανέρχομαι/ἐξετάζω ἐξ ἀρχῆς, return/examine from the beginning, Δημόκριτος 144a ἀναβήσομαι: ἐπανεξελεύσομαι <ἐπὶ τὰ> ἐξ ἀρχῆς.

ἀναβλαστεῖν. Ἀναφύομαι, blossom forth, Ἐμπεδοκλῆς 146 ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοί. Πρβλ. φύεσθαι, ἐκγίγνεσθαι.

ἀνάγειν. Παράγω/ξεπετῶ, produce/shoot up, Ἐμπεδοκλῆς 62.2 ἐννυχίους ὄρηκας ἀνήγαγε κρινόμενον πῦρ.

ἀναγκάζεσθαι. Ἀναγκάζομαι, be compelled to, Δημόκριτος 1a δίσσ' ἐμφορεῖν ἀναγκάζονται 191 αἰὲ ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται.

ἀναγκαῖος 1. Τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ ζωή, the essentials, Δημόκριτος 144 μὴ ἀποκρίναι τὰ ἀναγκαῖον 285 καὶ μετροῖται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἡ ταλαιπωρία. Πρβλ. περιὸν 2. Τὰ (ἡθικῶς) ἀναγκαῖα, the (morally) necessary, Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 3. Ἀναγκαῖο (λογικῶς), it is necessary (logically), Μέλισσος 1 εἰ γὰρ ἐγένετο, ἀναγκαῖόν ἐστι ποῖν γενέσθαι εἶναι μηδέν.

ἀνάγκη 1. Ἡ Ἀνάγκη (προσωποπ.), Necessity (personif.), Παρμενίδης 8.30 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει 10.6 ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη Ἐμπεδοκλῆς 115.1 ἔστιν Ἀνάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιὸν 116 στυγέει δύσπλητον Ἀνάγκην 2 (ἀντίθ. τύχη). Φυσικὴ ἀναγκαιότητα, natural necessity, Λεύκιππος 2 οὐδὲν χοῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος A 1 (DK II 84,19) πάντα τε κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὕσης τῆς γενέσεως πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. Πρβλ. αἰτία 3. Πρακτικὴ ἀνάγκη, (practical) need, Δημόκριτος 289 ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις. || Κατάστασις ἀνάγκης, condition of stress, Δημόκριτος 239 ἐν ἀνάγκῃ σιν ἐόντες 4. (συνών. νόμος, ἀντίθ. προτροπή, λόγου πειθώ). Καταναγκασμός, compulsion, Δημόκριτος 181 λόγου πειθοῖ ἤπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ 5. Λογικὴ ἀναγκαιότητα, logical necessity, Παρμενίδης 8.16 κέκριται δ' οὖν, ὥσπερ ἀνάγκῃ Ζήνων 1.2 εἰ δὲ ἔστιν, ἀνάγκῃ ἕκαστον μέγεθος τι ἔχειν 1.8 οὕτως εἰ πολλά ἔστιν, ἀνάγκῃ αὐτὰ μικρὰ τε εἶναι καὶ μεγάλα 3.1 εἰ πολλά ἔστιν, ἀνάγκῃ τοσαῦτα εἶναι ὅσα ἔστι Μέλισσος 7.2 εἰ γὰρ ἑτεροιοῦνται, ἀνάγκῃ τὸ εὖν μὴ ὁμοῖον εἶναι Φιλόλαος 2.1 ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα 6.12 ἀνάγκα τὰ τοιαῦτα ἁρμονίᾳ συγκεκλειῖσθαι 6. (εἶναι) ἀναγκαῖο, (it is) necessary, Δημόκριτος 253.6 ἀνάγκῃ δὲ ἁμαρτάνειν 262.4 ἀδικεῖ, καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκῃ εἶναι 277 ἀνάγκῃ γὰρ, δς ἂν γένηται, τούτῳ χρῆσθαι.

ἀνάθημα. Ἀνάθημα, votive offering, Ἐμπεδοκλῆς 23.1 ὅπότεν γραφές ἀναθήματα ποικίλλωσιν.

ἀναθρώσκειν. Ἀναπηδῶ/ἐκτινάσσομαι, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 100.8 ὅπότεν μὲν ἀπαῖξῃ τέρεν αἶμα . . . εὔτε δ' ἀναθρῶσκη 100.25 τέρεν αἶμα . . . ἀναθρῶσκη. Πρβλ. ἀπαῖσσειν.

ἀναθυμιᾶσθαι. Ἀναδίδομαι ὡς ἀναθυμίαση, be emitted as vapor, Ἡράκλειτος 12 καὶ ψυχαὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιῶνται (?). Πρβλ. ἀναθυμίασις.

ἀναθυμίας. Ἀναθυμίαση, exhalation, Ἡράκλειτος A 15 (DK I 147,25-29) τὴν ἀρχὴν εἶναί φησι ψυχὴν, εἴπερ τὴν ἀναθυμίαςιν ἐξ ἧς τᾶλλα συνίστησιν . . . τὴν μὲν τοῦ κόσμου ψυχὴν ἀναθυμίαςιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ὑγρῶν . . . τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναθυμιάσεως 12 Ζήνων τὴν ψυχὴν λέγει αἰσθητικὴν ἀναθυμίαςιν.

ἀναιδής. Ἀναιδής/ἀναίσχυντος, shameless, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ Διονύσω πομπὴν ἐποιοῦντο . . . ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν.

ἀναιρεῖσθαι. Παίρνω/ἀποδέχομαι, take/accept, Ἐμπεδοκλῆς 3.7 ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι. Πρβλ. λαμβάνειν, δέχεσθαι.

ἀναίσιμος (ἀντίθ. αἰσιμος). Ἀνάρμοστος/ἀπρεπής, unfitting/unseemly, Ἐμπεδοκλῆς 27 a οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις ἀναίσιμος ἐν μελέεσσιν.

ἀνακηδής 1. Ξενοιαστός/γαλήνιος, careless/at peace with oneself, Δημόκριτος 174 χαίρει τε καὶ ἔροσται καὶ ἀνακηδής ἐστίν 2. Ἀμελής/ἀδιάφορος, negligent/indifferent, Δημόκριτος 254 μάλλον ἀνακηδέες γίνονται.

ἀναλγησίη. Ἀναλγησία/ἀναισθησία, insensibility, Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσαν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης δὲ γενομένην μὴ ἀμύνασθαι.

ἀναλογία. Ἀναλογία (μαθηματική), proportion, Ἀρχύτας 2.6 ἐν ταῦτα <τᾱ> ἀναλογία συμπίπτει ἡμεν τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον 2.14 ἐν ταῦτα τᾱ ἀναλογία.

ἀναλοῦν. Δαπανῶ, expend, Δημόκριτος 280 οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας.

ἀναμιμνήσκεσθαι. Ἐνθυμοῦμαι, remember, Δημόκριτος 174 ὅταν τευ ἀναμνησθῇ.

ἀναμφισβήτητος. Ἀναμφισβήτητος, indisputable, Διογένης 1 τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι.

ἄναξ. Κύριος/ἄρχοντας, lord/master, Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς Ἐμπεδοκλῆς 47 ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.

ἀνάξιος (ἀντίθ. ἄξιος). Ἀνάξιος, unworthy, Δημόκριτος 254 ἀνάξιοι ἐόντες.

ἀναπαύεσθαι. Ἀναπαύομαι, rest, Ἡράκλειτος 20 μᾶλλον δὲ ἀναπαύεσθαι 84a μεταβάλλον ἀναπαύεται.

ἀνάπαυσις (ἀντίθ. κάματος). Ἀνάπαυση, rest, Ἡράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθὸν ... κάματος ἀνάπαυσιν.

ἀναπέμπειν. Στέλνω πρὸς τὰ ἑπάνω, send up, Ἐμπεδοκλῆς 62.6 τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι.

ἀναπεταννύναι. Ανοίγω διάπλατα, open wide, Παρμενίδης 1 ἀναπτάμεναι πολυχάλκους ἄξοντας.

ἀναπνεῖν 1 (ἀντίθ. ἐκπνεῖν). Εἰσπνέω, inhale, Ἐμπεδοκλῆς 100.1 ὧδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ 2. Ἀναπνέω, breathe, Διογένης 4 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι.

ἄναρχος (ἀντίθ. ἄπανστος). Δίχως ἀρχή/δίχως ἑναρξῇ, without beginning, Παρμενίδης 8.27 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν ἔστιν ἄναρχον ἄπανστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθος τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθής. Πρβλ. ἀγέννητος.

ἀναστροφά. Ἐνασχόληση, occupation, Ἀρχύτας 1.10 ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα ... περὶ ... τὰ τῷ ὄντος πρώτιστα δύο εἶδεα τὰν ἀναστροφὰν ἔχει. Πρβλ. ἔχειν ἀναστροφάν.

ἀνατείνειν. Ὑψώνω, raise, Δημόκριτος 30 τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀλίγοι ἀνατείναντες τὰς χεῖρας. Πρβλ. ἐκτείνειν.

ἀνατιθέναι. Ἀποδίδω/καταλογίζω, attribute/ascribe, Ξενοφάνης 11 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν ... ὅσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστίν.

ἀναύχην. Χωρὶς αὐχένα/χωρὶς λαιμό, without a nape, Ἐμπεδοκλῆς 57 πολλαὶ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν. Πρβλ. αὐχίν.

ἀναφαίνειν. Φέρνω στὸ φῶς/φανερώνω, bring to light/manifest, Ξενοφάνης 1.19 δς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει.

ἀνάφουςις. Ἐκβλάστηση/ἀνάπτυξη, growth, Φιλόλαος 13.3 ὀμφαλὸς δὲ ριζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου. Πρβλ. φύεσθαι, βλαστάνειν.

ἀναχάσκειν. Ἀνοίγω διάπλατα/χάσκω, open wide, Ἀλκμαίων 3 τὸ μὴ ἀναχάσκειν τὰς μήτρας.

ἀναχωρεῖν. Ἐπανέρχομαι/ἐπιστρέφω, revert/return, Διογένης 2.13 εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ.

ἀνδάνειν. Εὐχαριστῶ/ἱκανοποιῶ, please/satisfy, Δημόκριτος 153 τὸ τοῖς πέλας ἀνδάνειν 204 ἀνοήμονες οὐδέν' ἀνδάνουσιν (?) ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ.

ἄνδιχα. Χωριστὰ/διχασμένα, separately/divided, Ἐμπεδοκλῆς 20.5 Ἐρίδεσσι πλάζεται ἄνδιχ' ἕκαστα 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται.

ἀνδραγαθία. Τὸ ἦθος τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός, the character of a good man, Δημόκριτος 2a (τίτλ.) Περί ἀνδραγαθίας ἡ περὶ ἀρετῆς.

ἀνδρεία. Ἀνδρεία, manliness, Δημόκριτος 213 ἀνδρεΐη τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.

ἀνδρεῖος 1. Ἀνδρικός/ἀνθρώπινος, human, Ἐμπεδοκλῆς 147 ἀνδρεΐων ἀχέων ἀπόκληροι 2. Ἀνδρεῖος/γενναῖος, brave/courageous, Δημόκριτος 181 ἀνδρεῖος ἄμα καὶ εὐθύγνωμος.

ἀνδρόμεος. Ἀνδροειδής / ἀνθρωποειδής, manlike, Ἐμπεδοκλῆς 134 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα κέκασται.

ἀνδρόπρωρος. Ἀνδροπρόσθιος, of human countenance, Ἐμπεδοκλῆς 61 βουγενῇ ἀνδροόπρωρα.

ἀνδροφυής. Ἀνδροφυής/ἀνδρόμορφος, andromorphic, Ἐμπεδοκλῆς 61 ἀνδροφυῇ βούκρανα.

ἀνδρώδης. Ἀντρίκιος/ἄρρενωπός, manly/virile, Ἐμπεδοκλῆς 67 μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀνδρωδέστεροι ἄνδρες καὶ λαχνήεντες μάλλον.

ἀνέλπιστον. Ἀνέλπιστο, unhopred for, Ἡράκλειτος 18 εἰάν μὴ ἔλπηται ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει, ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ ἄπορον. Πρβλ. ἔλπεσθαι, ἐλπίς.

ἄνεμος. Ἄνεμος, wind, Ξενοφάνης 30.1-5 πηγὴ δ'... ἀνέμοιο... μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἐμπεδοκλῆς 50 ἴσως δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει 84.3-4 παντοίων ἀνέμων... ἀνέμων μὲν πνεῦμα 111.3 ἀκαμάτων ἀνέμων μένος Ἀναξαγόρας 19 ἄνεμον ἐποίησεν Διογένης 3 καὶ ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδιῶν.

ἀνεξερεύνητος. Ἀνεξερεύνητος, unexplored, Ἡράκλειτος 18 ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ ἄπορον.

ἀνεόρταστος. Δίχως ἐορτές, without festivities, Δημόκριτος 230 βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

ἀνεπιστήμων (τύπ. ἀνεπιστάμων, ἀντίθ. ἐπιστήμων). Αὐτὸς ποὺ δὲν ξέρει/ἀμαθής, ignorant, Ἀρχύτας 3.2 ὢν ἀνεπιστάμων ἦσθα. Πρβλ. ἀγνοεῖν, ἀδαήμων, ἀμαθής.

ἀνεπιτήδειος (ἀντίθ. ἐπιτήδειος, ἀρμόδιος). Ἀταίριαστος, improper, Δημόκριτος 264 μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον.

ἄνηβος. Προέφηβος, juvenile, Ἡράκλειτος 117.2 ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου 121.2 τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν καταλιπεῖν.

ἀνήκεστος. Ἀνεπανόρθωτος, irreparable, Δημόκριτος 191.17 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον. Πρβλ. ἀκέεσθαι, ἀκεστική, ἄκος.

ἀνήνυστον (ἐστί) (ἀντίθ. ἀνυστόν). (Εἶναι) ἀδύνατο νὰ συμβεῖ, (it is an) impossibility, Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήνυστον καὶ ἄπυστον.

ἀνὴρ 1. Ἄνδρας, man, Ξενοφάνης 1.13-19 εὐφρονας ἄνδρας . . . ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πινὼν ἀναφαίνει 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι 6.2 τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν 9 ἀνδρὸς γηρέντος 22.4 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; Ἡράκλειτος 121 ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήιστον Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δεδαῶτε 111.9 μένος ἀνδρὸς 129.1 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Δημόκριτος 35 πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστου Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη . . . ὠφελεῖ τὸν δεξιὸν ἀνδρα. || (ἀντιδιαστ. γυνή). Ἐμπεδοκλῆς 21.10 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες 23.6 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας 61 τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν 62.1-9 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν . . . ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον 63 ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς 67 ἀδρουμελέστεροι ἄνδρες καὶ λαχνηέντες μάλλον 112.8 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ Διογένης 6.43 τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν Δημόκριτος 111 ὕβρις εἴη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη 273 γυνή πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδμοσύνην. || (ἀντιδιαστ. παῖς). Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς 117 ἀνὴρ ὀκόταν μεθυσθῇ Δημόκριτος 70 παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν. || (ἀντιδιαστ. ζῶον, θήρ). Ξενοφάνης 2.12 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων 15.2 ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες 2 (συνών. ἄνθρωπος, βροτός, δαίμων, θεός). Ἄνδρας/ἄνθρωπος, man/human being, Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐ τις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς Ἡράκλειτος 35 φιλοσόφους ἄνδρας Ἐμπεδοκλῆς 2.7 οὐτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὐτ' ἐπακουστὰ 110.6 οἷα κατ' ἄνδρα μυρία δειλὰ πέλονται 114.3 μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι . . . πίστιος ὁρμή. || **ἀνὴρ φίλος** (= φίλος). Ξενοφάνης 7.4 φίλον ἀνέρος ἐστὶν ψυχή. || **ἀνὴρ ἐχ-**

θρός (=ἐχθρός). Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον. || **άνήρ σοφός** (=σοφός). Ἐμπεδοκλῆς 15.1 οὐκ ἂν ἄν ἡ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιτο Δημόκριτος 247 ἄνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή. || **θνητὸς άνήρ** (=θνητός). Ἐμπεδοκλῆς 17.26 θνητὸς ἄν ἡρ. Πρβλ. ἄνηβος, ἄρρην, κοῦρος, ἄνθρωπος, γυνή.

ἄνθος 1. Ἄνθος, flower, Ξενοφάνης 1.6 ἄνθεος ὀζόμενος 1.11 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται Ἐμπεδοκλῆς 3.6 μηδέ σέ γ' εὐδόξιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς 2. Ἄνθος/κόσμημα, flower/ornament, Δημόκριτος 294 γήραος δὲ σωφροσύνη ἄνθεος.

ἀνθρώπειος (τύπ. ἀνθρωπήϊος, συνών. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός, βρότειος, θνητός, ἀντίθ. θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Ἡράκλειτος 3 εὔρος ποδὸς ἀνθρωπείου 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον 114 οἱ ἀνθρώποι νόμοι Δημόκριτος 37 ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θεϊότερα αἰρέεται ὁ δὲ τὰ σκήνεος τὰ ἀνθρωπήϊα.

ἀνθρωπικός (συνών. ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος, βρότειος, ἀντίθ. δαιμόνιος, θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Φιλόλαος 11 ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις.

ἀνθρώπινος (συνών. ἀνθρώπειος, βρότειος). Ἀνθρώπινος, human, Δημόκριτος 285 ἀνθρωπίνην βιοτὴν Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,13) ἴσα δὲ κυάμων παρήνει ἀπέχεσθαι καθάπερ ἀνθρωπίνων σαρκῶν. || (ἀντίθ. θεῖος, οὐράνιος). Φιλόλαος 6.3 θείαν γὰ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν 11.4 θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχά. Πρβλ. ἀνδρεῖος, ἀνδρομέος.

ἄνθρωπος. Ἄνθρωπος, man/human being 1. Φύση/οὐσία καὶ γένεση τοῦ ἀνθρώπου, nature/essence and birth of man, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 16.2 τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται . . . ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν Ἐμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν 105 νόημα . . . κυκλήσκειται ἀνθρώποι-

σιν· αἷμα γὰρ ἄνθρωποις περικάρδιόν ἐστι νόημα 106 πρὸς
 παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεται ἄνθρωποισιν 113 εἰ θνητῶν περι-
 εμι πολυφθερέων ἄνθρωπων Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ
 <σαμαίνει> τὰν ἄνθρωπων ἀρχὰν Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ ἄν-
 θρωποὺς τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει
 καὶ τοῖς γε ἄνθρωποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνωκημένας καὶ
 ἔργα κατεσκευασμένα Διογένης Α 4 (DK II 52,24) Περὶ ἄνθρω-
 πού φύσεως 6.1 αἱ δὲ φλέβες ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ὧδ' ἔχου-
 σιν Δημόκριτος 5 d (τίτλ.) Περὶ φύσεως Β ἢ Περὶ ἄνθρω-
 φύσιος ἢ Περὶ σαρκὸς 32 ἐξέσσονται γὰρ ἄνθρωπος ἐξ ἄν-
 θρωποῦ 34 ἄνθρωπῳ σμικρῷ κόσμῳ ὄντι 124 ἄνθρω-
 ποι εἰς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 127 ξυόμενοι ἄνθρω-
 ποι ἡδονται 165 ἄνθρωπος ἐστὶν ὁ πάντες ἴδμεν 2. Ὁ
 ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος, man and the world, Ἡράκλειτος 30
 κόσμον τόνδε οὔτε τις θεῶν οὔτε ἄνθρωπων ἐποίησεν 53 πό-
 λεμος τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἄνθρωποὺς 61 θάλασ-
 σα ὕδωρ . . . ἄνθρωποις δὲ ἀπὸ τῶν καὶ ὀλέθριον Ἐμπε-
 δοκλῆς 26.4 δι' ἀλλήλων δὲ θεῶν γίνονται ἄνθρωποι 111.7
 καί τιν' αὐχμὸν ἄνθρωποις 130 ἄνθρωποι προσή-
 νη Ἀναξαγόρας 9.4 τῶν νῦν ὄντων χρημάτων ἐν ἄνθρωποις
 Διογένης 4.2 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα 5.15 (ἐπεὶ
 οὐδὲ τῶν ἄνθρωπων ἀλλήλοις) 3. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ θεῖον,
 man and the divine, Ξενοφάνης 11 ὅσα παρ' ἄνθρωποι-
 σιν ὀνειδέα 23 εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἄνθρωποισι
 μέγιστος Ἡράκλειτος 14 τὰ νομιζόμενα κατ' ἄνθρωποὺς
 μυστήρια Ἐμπεδοκλῆς 128.9 μίσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἄνθρω-
 ποισι μέγιστον 146 ἄνθρωποισιν ἐπιχθονίοισι Φιλόλαος
 15 τοὺς ἄνθρωποὺς ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Δη-
 μόκριτος 30 τῶν λογίων ἄνθρωπων ὀλίγοι 166 εἰδωλά τινα
 ἐμπελάζειν τοῖς ἄνθρωποις 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἄνθρω-
 ποισι διδοῦσι τὰ γαθὰ πάντα . . . πλὴν ὁκόσα κακὰ . . . τάδε οὐ
 <τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἄνθρωποισι δωροῦνται 234.1 ὑγι-
 εῖην εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι 4. Ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ἡ γνώση, man and knowledge, Ἡράκλειτος 1.1-11 τοῦ δὲ λό-
 γου τοῦδ' ὄντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι . . . τοὺς δὲ
 ἄλλους ἄνθρωποὺς λανθάνει 27 ἄνθρωποὺς μένει ἀποθα-

νόοντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν 56 ἐξηπάτηνται οἱ ἄν-
θρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν 87 βλάξ ἄνθρωπος
ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ 107 κακοὶ μάρτυρες ἄνθρω-
ποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα 116 ἄνθρωποισι πᾶσι μέτ-
εστι γινώσκειν ἐωντοὺς καὶ σωφρονεῖν Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-
νέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι, ὥς δὲ ἄνθρω-
ποις τεκμαίρεσθαι 1a ἄνθρωπον γὰρ τῶν ἄλλων διαφέ-
ρειν ὅτι μόνον ξυνίησι Παρμενίδης 1.27 τήνδ' ὁδὸν (ἥ γὰρ ἀπ'
ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν) 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἄνθρωποι
κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Μέλισσος 8(2) ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρω-
ποι εἶναι ἀληθῇ Ἐμπεδοκλῆς 129.6 καί τε δέκ' ἄνθρώπων
καί τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν 133 μεγίστη πειθοῦς ἄνθρωποισιν
ἀμαξιτὸς Διογένης 5.2 δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄηρ κα-
λούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Δημόκριτος A 151 (DK II
125,16) μαθητὰς δὲ ἀνθρώπου τῆς βίας ταύτης γεγενημέ-
ρους 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι 297
ἐνιοὶ θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι 5. Ὁ
ἄνθρωπος καὶ ἡ ἠθική, man and morality, Ἡράκλειτος 5 καθαί-
ρονται δ' ἄλλω αἵματι μαινόμενοι, οἷον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς
πηλῷ ἀπονίζοιτο· μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη εἴ τις αὐτὸν ἄνθρω-
πων 24 ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι 102 ἄν-
θρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαια 110 ἄνθρω-
ποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον 119 ἡθος ἄνθρω-
πων δαίμων Δημόκριτος 33 ἡ διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄνθρω-
πον 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρω-
ποι 57 εὐγένεια ἄνθρώπων δὲ ἡ τοῦ ἡθεος εὐτροπία 69
ἄνθρωποις πᾶσι τούτῳ ἀγαθὸν καὶ ἀληθές. ἡδὺ δὲ ἄλλω
ἄλλο 107 a ἄξιον ἀνθρώπου ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμ-
φοραῖς μὴ γελᾶν 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδῶλον ἐπλάσαντο
πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας 157 καὶ τοὺς πόνοὺς διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ
μεγάλῃ καὶ λαμπρᾷ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις 158 νέα ἐφ'
ἡμέρῃ φρονέοντες ἄνθρωποι 173 ἄνθρωποισι κακὰ
ἐξ ἀγαθῶν φύεται 187 ἄνθρωποις ἀρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον
ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι 189 ἄριστον ἀνθρώπου τὸν βίον
διάγειν ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι 191.1 ἄνθρωποισι γὰρ εὐ-
θυμία γίνεται μετριοτήτι τέρψιος καὶ βίου συμμετροίη 191.14 μα-

καριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 203 ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὖερ-
γετεῖν βίον ἀνθρώπων 253.6-7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀν-
θρώπους οὐκ εὐπετέες 259.3 οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπων
264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ εἰ
μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 265.1 τῶν ἡ-
μαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον 278.1 ἀνθρώ-
ποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 278.9 τῷ
δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

ἀνιᾶν (ἀντίθ. εὐθυμεῖν). Προξενῶ λύπη, cause grief, Δημό-
κριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίῃ.
|| **ἀνιᾶσθαι** (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι, ἡδεσθαι). Λυποῦμαι/θλίβομαι, be
grieved/distressed, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(6)
καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι Ἐμπεδοκλῆς 107 καὶ τούτοις φρονέ-
ουσι καὶ ἡδονται ἡδ' ἀνιῶνται. Δημόκριτος 189 ὡς πλεῖστα
εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιῇθέντι 278 ἦν τι πάθη, ἀνι-
ᾶται. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀνιαρός.

ἀνιαρός. Δυσάρεστος, distressing, Δημόκριτος 243.4 ἀνιῇ-
ρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. ἀνιᾶν.

ἀνιέναι 1. Ἐπιτρέπω, allow, Παρμενίδης 8.14 οὔτε γενέσθαι
οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνιῇκε Δίκη 2. Ἀφήνομαι/μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ
κάνω κάτι, be allowed, Δημόκριτος 179 μὴ πονεῖν παῖδες ἀνι-
έντες.

ἀνιερωστί. Δίχως ιερότητα, profane, Ἡράκλειτος 14 τὰ νομι-
ζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μυεῦνται.

ἄνισος (ἀντίθ. ἴσος). Ἄνισος, unequal, Δημόκριτος 155 τὰς
τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνι-
σοι μὲν γὰρ οὔσαι . . . ὁ κῶνος, ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ
ἀνίσων κύκλων.

ἀνοήμων (συνών. ἀνόητος, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός).
Ἀνόητος/ἀσύνητος, foolish/unwise, Δημόκριτος 197 ἀνοήμο-
νες ὕσμουονται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν 199 ἀνοήμονες

τὸ ζῆν . . . στυγέοντες 200 ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τερπόμενοι βιοτῇ 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τερπόμενοι δηναιότητι 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται 204 ἀνοήμονες οὐδέν' ἀνδάνουσιν (?) ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται 206 ἀνοήμονες θάνατον δεδοικότες γηράσκειν ἐθέλουσιν. Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀδαήμων.

ἀνόητος 1 (ἀντίθ. νοητός). Μὴ νοητός, incomprehensible, Παρμενίδης 8.17 τὴν μὲν εἶν ἀνόητον ἀνώνυμον Φιλόλαος 11.23 τᾶς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνόητῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος **2** (συνών. ἀνοήμων, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός). Ἀσύνητος ἀνόητος, unwise/foolish, Δημόκριτος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνόητοις ἢ ἄρχειν 237 φιλονικίῃ πᾶσα ἀνόητος. Πρβλ. ἄνοια.

ἄνοια. Ἐλλειψή νοημοσύνης, unintelligence, Δημόκριτος 282 χρημάτων χρησις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμος . . . ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή(?). Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀνοήμων, ἀνόητος.

ἀνόμοιος (ἀντίθ. ὁμοιος). Ἀνόμοιος, uneven, Φιλόλαος 6.11 τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ.

ἀνόπαιον. Πρὸς τὰ ἐπάνω, upwards, Ἐμπεδοκλῆς 51 καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον.

ἀνορούειν. Ἀνυψώνομαι, ascend/rise, Ἐμπεδοκλῆς 30 εἰς τιμάς τ' ἀνόρουσε. Πρβλ. ὀρούειν, ὀρύναι.

ἀνταμοιβή (συνών. διάλλαξις). Ἀνταλλαγή, interchange, Ἡράκλειτος 90 πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός. Πρβλ. ἀμείβειν, μεταλλάσσειν.

ἀνταυγεῖν (συνών. ἀντιλάμπειν). Ἀνταυγάζω/ἀντανακλῶ φῶς, reflect light, Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον. Πρβλ. αὐγή.

ἄντεσθαι. Ἰκετεύω, entreat, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 καὶ σὲ Μοῦσα, ἄντομαι.

ἀντί. Ἀντί, instead of/rather than, Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται ἐν ἀντὶ πάντων οἱ ἄριστοι.

ἀντιᾶν. Συναντῶ, encounter, Ἐμπεδοκλῆς 65 τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ψύχεος ἀντιάσαντα. Πρβλ. ἀπαντιάζειν.

ἀντιθρώσκειν. Ἀναπηδῶ, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 105.1 αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθρόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλήσκεται ἀνθρώποισιν.

ἀντιλάμπειν (συνών. ἀνταυγεῖν). Ἀντιλάμπω/ἀντανακλῶ λάμψη, light up in turn/reflect brightness, Ἀναξαγόρας 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ.

ἀντιλογεῖσθαι. Ρέπω στὴν ἀντιλογία, incline to contradiction, Δημόκριτος 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ λεισχηνεύμενος ἀφνῆς ἐς μάθησιν ὦν χρή.

ἀντίξουν (τό). Τὸ ἀντίξοο/τὸ ἐνάντιο, the contrary/the hostile, Ἡράκλειτος 8 τὸ ἀντίξουν συμφέρον. Πρβλ. ἀντίος.

ἀντίος (συνών. ἐναντίος, ἀντί, ὁμοίος). Ἐνάντιος, opposite, Ἀρχύτας 1.13 τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα. || τὰντία. Τὰ ἀντίθετα, the contrary, Παρμενίδης 8.55/59 τὰντία δ' ἐκρίναντο ... ἀτὰρ κακεῖνο κατ' αὐτὸ τὰντία. || ἀντίον (συνών. ἐναντίον). Ἀπέναντι, opposite, Ἡράκλειτος 120 ἀντίον τῆς ἄορκτου.

ἀντιπεπονθός (τό). Ἀνταπόδοση τοῦ ἴσου, retribution, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθός ἄλλω.

ἀντιστηρίζειν. Ἀντιστηρίζω, counterprop, Δημόκριτος 9 τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων.

ἀντίχθων. Ἀντι-γῆ, antichthon, Πυθαγόρειοι 37 (DK I 462,7) ἀντίχθονα δὲ τὴν σελήνην ἐκάλουν οἱ Πυθαγόρειοι, ὥσπερ καὶ αἰθερίαν γῆν. Πρβλ. χθών.

ἀνυβρίστως. Χωρὶς ἠθικὴ προσβολή, decently, Δημόκριτος 73

δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν. Πρβλ. δικαίος, ὕβρις.

ἀνυπέρθετος. Ἀνυπέρβλητος, insuperable, Δημόκριτος 275 τὴν δ' ἀποτυχίην ἀνυπέρετον ἑτέρη οἰδύνη.

ἀνυστὸν (ἐστί) (ἀντίθ. ἀνήνυστόν ἐστι). (Εἶναι) πραγματοποιήσιμο/ἐφικτό, (it is) feasible, Παρμενίδης 2.7 οὐ γὰρ ἀνυστὸν Μέλισσος 2 οὐ γὰρ αἰεὶ εἶναι ἀνυστόν, ὅτι μὴ πᾶν ἔστι 7(3) ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστὸν 7(8) τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ Ἀναξαγόρας 5 (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἶναι) Διογένης 3.5 ὥς ἀνυστὸν κάλλιστα. || **μάλιστα** τῶν ἀνυστῶν. Μὲ τὸν καλῦτερο δυνατὸ τρόπο, in the best possible way, Δημόκριτος 279 τοῖς παισὶ μάλιστα χρὴ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρήματα.

ἄνω (ἀντίθ. κάτω). Ἐπάνω/πρὸς τὰ ἐπάνω, up/upward, Ξενοφάνης 28 γαίης μὲν τότε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον Ἡράκλειτος 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡντή Διογένης 6.5-9 ἄνω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κλεῖδας ὀλίγον ἄνωτέρω διὰ τῶν στηθῶν.

ἄνωγα. Προστάζω/προτρέπω, command/direct, Παρμενίδης 6.2 τά σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα.

ἀνώλεθρος. Ἀνώλεθρος/ἄφθαρτος, indestructible, Ἀναξίμανδρος 3 ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρον (sc. τὸ ἄπειρον) Παρμενίδης 8.3 ἀγέννητον ἐὼν καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν. Πρβλ. ἀθάνατος, ἄμβροτος, ὀλεθρος.

ἀνώμαλος. Ἀνώμαλος/ἀκανόνιστος, uneven/irregular, Δημόκριτος 155.4 Ἄνισοι μὲν γὰρ οὔσαι τὸν κῶνον ἀνώμαλον παρέξουσιν.

ἀνώνυμος. Ἀνώνυμος/χωρὶς ὄνομα, anonymous/nameless, Παρμενίδης 8.17 τὴν μὲν εἶναι ἀνόητον ἀνώνυμον.

άνωφελής. Ἀνώφελος/μάταιος, non beneficial/useless, Ξενοφάνης 3.1 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφέλεις παρὰ Λυδῶν Δημόκριτος 175 ὅποσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀνωφέλεια.

ἄξιος (ἀντίθ. ἀνάξιος). "Ἀξιος/ἀντάξιος, deserving/worthy, Ξενοφάνης 2.3 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο... εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 'Ηράκλειτος 42 "Ὀμηρον ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι καὶ ῥαπίζεσθαι 58 οἱ γοῦν ἱατροὶ τέμνοντες, καίοντες, ... ἐπαιτέονται μηδὲν ἄξιον μισθὸν λαμβάνειν Δημόκριτος 35 πράγματα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 99 ζῆν οὐκ ἄξιος 216 σοφίῃ ἄθαμβος ἄξιη πάντων 262.1-3 καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν ἢ θωῆς ἄξιοι καταψηφιστέον 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μοῖραν ὁ [τιμὰς] ἄξιας τὰς μεγίστας τάμνων. || **ἄξιον** (ἐστί). 'Ἀξίζει/ταιριάζει, (it is) worthwhile/fitting, 'Ηράκλειτος 121 ἄξιον 'Εφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι Δημόκριτος 107a ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελᾶν.

ἄξυνεσίη (ἀντίθ. ξύνεσις). "Ἐλλειψή σύνεσης, imprudence, Δημόκριτος 183.2 ἔστι που νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἄξυνεσίη. Πρβλ. ἀνοήμων.

ἄξύνετος (ἀντίθ. ξυνετός, εὐσθεῖα φρονέων). "Ἀσύνετος/ἀνόητος, unthinking/foolish, 'Ηράκλειτος 1 ἄξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι 34.1 ἄξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰκόασιν Δημόκριτος 54 οἱ ἄξύνετοι δρατεχέοντες σωφρονέουσι 58 ἐλπίδες τῶν ἄξυνέτων ἀδύνατοι 98 ἐνὸς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἄξυνέτων πάντων 113 μεγάλα βλάπτουσι τοὺς ἄξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες 292 ἄλογοι τῶν ἄξυνέτων αἱ ἐλπίδες. Πρβλ. νήπιος.

ἄξων. "Ἀξονας τῆς ἄμαξας/τοῦ θυρόφυλλου, axle, Παρμενίδης 1.6 ἄξων δ' ἐν χροίῃσιν ἱεὶ σύριγγος αὐτὴν 1.19 θυρέτρων πάντων πολυχάλκους ἄξονας.

ᾠοιδή. Τὸ ᾄδειν/τὸ ᾄσμα, singing/song, Δημόκριτος 25 a (τίτλ.) Περὶ ᾠοιδῆς.

ᾠοιδός. 'Ἀοιδὸς/ραψωδός, singer/rhapsodist, 'Ηράκλειτος 104.2 δῆμων ᾠοιδοῖσι πείθονται.

ἀπάγχεσθαι. 'Απαγχονίζομαι, be hung, 'Ηράκλειτος 121 ἄξιον 'Εφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι.

ἀπαιδευσίη. Ἐλλειψη παιδείας, want of education, Δημόκριτος 212 ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην.

ἀπαῖσσειν (ἀντίθ. καταΐσσειν, κατιέναι). Ἀναβλύζω με ὀρμή, gush with force, Ἐμπεδοκλῆς 100.6-23 ὁπότε μὲν ἀπαΐξῃ τέρεν αἷμα . . . ὁπότε μὲν παλίνορσον ἀπαΐξειε.

ἀπαλλάσσεσθαι. Ἀποχωρίζομαι, be separated from, Διογένης 4 καὶ ἐὰν τοῦτο ἀπαλλάχθῃ. || **ἀπήλλαγμα.** Εἶμαι στερημένος, be deprived, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται.

ἀπαλός. Τρυφερὸς/μαλακός, tender, Ἐμπεδοκλῆς 101 ἀπαλῇ περὶ ποίῃ.

ἀπανδόκευτος. Χωρὶς πανδοχεῖο, without an inn, Δημόκριτος 230 μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

ἀπάνευθε. Μακρὰ ἀπὸ/χωρὶς, far from/without, Ξενοφάνης 25 ἀπάνευθε πόνοιο.

ἀπάντη 1. Ὀλοσδιόλου, entirely, Ἐμπεδοκλῆς 11.3 ἐξόλλυσθαι ἀπάντη 2. Σὲ ὅλες τις κατευθύνσεις/παντοῦ, in all directions/everywhere, Ἐμπεδοκλῆς 17.19 ἀτάλαντον ἀπάντη 21.3 θερμὸν ἀπάντη.

ἀπαντιάζειν. Πέφτω ἐπάνω/συναντῶ, come upon/meet, Ἀρχύτας 1.13-14 ἀπαντιάζαντα ἀλλάλοις... ἀπαντιάζονται αὐτὰ αὐτοῖς. Πρβλ. ἀντιᾶν.

ἀπαρύειν. Ἀφαιρῶ, remove, Ἐμπεδοκλῆς 138 χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας.

ἅπας 1. Ὀλόκληρος, entire/whole, Ἡράκλειτος 106 ἡμέρας ἀπάσης Ἐμπεδοκλῆς 38.4 περὶ κύκλον ἅπαντα 134.5 κόσμον ἅπαντα Διογένης 6.6 καθ' ἅπαν τὸ σῶμα 2. Ὅλος, all, Ξενοφάνης 1.1 χεῖρες ἀπάντων Ἡράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων Ἐμπεδοκλῆς 8.1 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν 20.2 συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαν-

τὰ γυῖα Ἀναξαγόρας 12.4 μετεῖχεν ἅν ἅπαντων χρημάτων. || ἅπαντα (συνών. τὰ πάντα). Ἡράκλειτος 29 ἐν ἀντὶ ἅπαντων 90 πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἅπαντων Ἐμπεδοκλῆς 17.7, 20.2 συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα 38.2 τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα 103 τῇδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἅπαντα. Πρβλ. πᾶς, ὅλος, εἷς.

ἀπατεύειν (τύπ. ἀπατᾶν). Ἐξαπατῶ, deceive, Ξενοφάνης 11.3, 12.2 ἀλλήλους ἀπατεύειν. Πρβλ. ἀπάτη, ἀπατηλός.

ἀπατεών. Ἀπατεώνας, deceiver/cheat, Δημόκριτος 63 ἀπατεῶνος ἔργον. Πρβλ. κοπίδες.

ἀπάτη. Ἀπάτη/πλάνη, deception/delusion, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω. Πρβλ. ἁμαρτία.

ἀπατηλός (ἀντίθ. πιστός). Ἀπατηλός, deceptive/misleading, Παρμενίδης 8.52 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν Ἐμπεδοκλῆς 17.26 λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν.

ἀπάτητον. Ἀπάτητο/ἀνώμαλο, untroddeven/uneven, Δημόκριτος 131 ἀπάτητόν.

ἄπαυστος. Ἀπαυτος/δίχως λήξει, unceasing/perpetual, Παρμενίδης 8.27 ἀναρχον ἄπαυστόν. Πρβλ. ἀναρχος, ἀτέλεστος, ἀτελεύτητος, ἀνώλεθρος, ἄπειρος.

ἀπεῖναι (ἀντίθ. παρεῖναι). Εἶμαι ἄπών, be absent, Ἡράκλειτος 34 παρεόντας ἀπεῖναι Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὁμῶς ἀπεόντα νόῳ παρεόντα βεβαίως. || Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται.

ἀπείργειν (συνών. κωλύειν). Ἐμποδίζω/ἀπαγορεύω, hinder/prohibit, Δημόκριτος 259.3-6 ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει ἀπείργει δὲ ἰερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια.

ἄπειρον (τό). Τὸ ἄπειρο, the infinite, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρόν 2 ταύτην (sc. φύσιν τινὰ τοῦ ἀπειρον αἰδίου εἶναι καὶ ἀγήρω 3 ἀθάνατον ... καὶ ἀνώλεθρον (τὸ ἀπείροον). || Λεύκιππος A 1 (DK II 70,29) κατὰ ἀποτομὴν

ἐκ τῆς ἀπείρου A24 (DK II 77,31) ἀποτομὴν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τῷ ἀπείρῳ.

ἄπειρος (ή). Βλ. ἄπειρον (τό).

ἄπειρος 1. Ἄπειρος/μὴ ἔμπειρος, inexperienced, Ἡράκλειτος 1.5 ἀπείροισιν εἰκόσιν Ἐμπεδοκλῆς 112.3 κακότητος ἄπειροι. Πρβλ. πειρᾶσθαι 2. (τύπ. ἀπείρων). Ἄπειρος/δίχως πέρας, infinite/unlimited, Μέλισσος 2.3 ἀλλ' ἄπειρόν ἐστιν 6 εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἶη ... οὐκ ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι 7(1) ἄπειρον καὶ ἐν καὶ ὁμοιον πᾶν Ἐμπεδοκλῆς 28 πᾶμπαν ἀπείρων Ἀναξαγόρας 12.1 νοῦς δέ ἐστιν ἄπειρον. || Φιλόλαος 3.2 πάντων ἀπείρων ἐόντων 11.5 ἄνευ δὲ τούτας πάντ' ἄπειρα 11.15 τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων 11.22 Τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος. || (ἀντίθ. περαίνων). Φιλόλαος 1.2 ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων 2.2 ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα ἄπειρα δὲ μόνον ... οὐτ' ἐξ ἀπείρων πάντων ... ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων. || τὰ δ' ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ... τὰ δ' ἐξ ἀπείρων ἄπειρα 6.7 τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων. || Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,37) ἕτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας πέρας καὶ ἄπειρον 3. Ἄπειρος ὡς πρὸς τὸ μέγεθος ἢ τὸ πλῆθος, infinite in size or number, Ζήνων 1.10 μεγάλα δὲ ὥστε ἄπειρα εἶναι 3.4-6 εἰ πολλά ἐστιν, ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστίν ... καὶ οὕτως ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστὶ Μέλισσος 3 καὶ τὸ μέγεθος ἄπειρον ἀεὶ χορὴ εἶναι 4 οὔτε ἄπειρόν ἐστιν Ἐμπεδοκλῆς 39 ἀπείρονα γῆς τε βάθη Ἀναξαγόρας 1.1-4 ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα καὶ γὰρ τὸ σμικρὸν ἄπειρον ἦν ... ἀμφοτέρω ἄπειρα ἐόντα 2 καὶ τό γε περιέχον ἄπειρον ἐστὶ τὸ πλῆθος 4.17 σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος Διογένης 5.11 ἑτεροιώσεις ... ἄπειροι. || ἐς ἄπειρον. Ξενοφάνης 24 τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται 4. Ἄπειρος ὡς πρὸς τὸν χρόνον, infinite in time, Μέλισσος 2.3 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν, ἀλλ' ἄπειρόν ἐστιν 4 οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρον.

ἀπεργάζεσθαι 1. Ἀπεργάζομαι/καθιστῶ, make, Φιλόλαος 11. 11-15 πάντα γνωστὰ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις ... ἀπεργάζεταιται 2. Ἀπεργάζομαι/προξενῶ, instigate/cause, Δημόκριτος 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεταιται. Πρβλ. ποιεῖν.

ἀπέχειν. Ἀπέχω/βρίσκομαι σὲ ἀπόστασι, be distant/be far, Ζήνων 1.3 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου. || **ἀπέχεσθαι.** Ἀποφεύγω, abstain, Ἐμπεδοκλῆς 141 κνάμων ἄπο χειρὸς ἔχεσθαι Διογένης 6.37 φλέβες ... ἄς ἀποσχῶσιν Δημόκριτος 41 ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,12) κνάμων ... ἀπέχεσθαι.

ἀπιέναι. Ἀπέρχομαι/ἀπομακρύνομαι, set off/go further away, Ἡράκλειτος 91 πρόσσεισι καὶ ἄπεισι.

ἀπιστεῖν (ἀντίθ. πιστεύειν, πείθεσθαι). Δὲν ἐμπιστεύομαι/δυσπιστῶ, mistrust/disbelieve, Ἐμπεδοκλῆς 4.1 κρατέουσιν ἀπιστεῖν.

ἀπιστίη (ἀντίθ. πίστις, πειθῶ). Ἀπιστία/δυσπιστία, unbelief, disbelief, Ἡράκλειτος 86 τῶν μὲν θείων τὰ πολλὰ ἀπιστίη διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι.

ἀπλανής. Ἀπλανής, fixed, Ἀρχύτας A 24 (DK I 430,41) τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ.

ἄπλετος. Ἀπλετος/ἀπέραντος, immense/boundless, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 ἡέρος ἄπλετον ὕψος 135.2 ἀπλέτου αὐγῆς. Πρβλ. ἄπειρος.

ἀπλοῦς. Ἀπλός, simple, Διογένης 1.3 τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλήν καὶ σεμνήν.

ἀπογίγνεσθαι (συνών. ἀφαιρεῖσθαι, ἀντίθ. προσγίγνεσθαι). Ἀφαιροῦμαι, be subtracted, Ζήνων 2.5-7 εἰ δὲ ἀπογινομένον τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται ... οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(4) ἀπογινομένον γὰρ τευ ἂν ἀλγέοι ἢ προσγινομένου. Πρβλ. γίγνεσθαι.

ἀπόδειξις. Ἀπόδειξη, proof/demonstration, Ἀρχύτας 4.4
ἀποδείξιας ἀλογιστικὰ ἐπιτελεῖ.

ἀποδέχεσθαι Δέχομαι, accept, Δημόκριτος 74 ἡδὺν μηδὲν ἀποδέχεσθαι, ἣν μὴ συμφέρη.

ἀποδιδόναι (ἀντίθ. δέχεσθαι, λαμβάνειν). Ἀποδίδω/ἀνταποδίδω, geray, Δημόκριτος 92 αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 93 μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ κίβδηλος ἐὼν ἀποδῶ 265.4 τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα ... τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα.

ἀποθνήσκειν (συνών. ἀπόλλυσθαι ἀντίθ. βιοῦν, ζῆν). Πεθαίνω, die, Ἡράκλειτος 26 ζῶν δὲ ἄπτεται τεθνεῶτες εὐδων 27 ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας 62 τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτες 88 ταῦτό τ' ἐνι ζῶν καὶ τεθνηκὸς Μέλισσος 8(2) τὸ μὲν ζῶον τὸ δὲ τεθνηκὸς 8(3) τὸ ζῶον ἀποθνήσκειν Δημόκριτος 160 οὐ κακῶς ζῆν εἶναι, ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἀποθνήσκειν. Πρβλ. θάνατος.

ἀπόκληρος. Ἀμέτοχος/δίχως μερίδιο, having no part/without a share, Ἐμπεδοκλῆς 147.2 ἀνδρείων ἀχέων ἀποκληροῖ.

ἀποκόπτεσθαι (συνών. ἀποσιᾶσθαι). Ἀποκόβομαι, be cut off, Ἀναξαγόρας 8.1 οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει. Πρβλ. ἀποτμήγειν, ἀποκρίνεσθαι, χωρίζεσθαι.

ἀποκρίνειν. Ἀποφέρω/παράγω, create/produce, Δημόκριτος 144 μουσικὴν φησι νεωτέραν εἶναι, καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι λέγων μὴ ἀποκριῖναι τὰναγκαῖον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ περιεῦντος ἤδη γενέσθαι. || **ἀποκρίνεσθαι** 1 (ἀντίθ. προσκρίνεσθαι, συγκρίνεσθαι, μίσγεσθαι, συμμίσγεσθαι). Ἀποχωρίζομαι, be separated from, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 εὐτε δ' ἀποκρινθῶσι Ἀναξαγόρας 2 καὶ γὰρ αἴθερ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος 4.12-13 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθεῖη ... πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα 6.7 τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος 7 ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος 9.2 περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων 12.16 ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα 12.21-22 καὶ ὁ αἴθερ καὶ ὁ

αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν 12.26 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται 13 ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντός ἀπεκρίνετο 14 καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις 16 ἀπὸ τουτέων ἀποκρινόμενων συμπήγνυται γῆ . . . τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται Δημόκριτος 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. ἀπόκρισις 2. Διακρίνομαι/εἶμαι διαφορετικός, be discernable/be distinct, Δημόκριτος 11 Ἡ δὲ γνησίη, ἀποκεκριμένη δὲ ταύτης. Πρβλ. διακρίνεσθαι, διακριτικῶς, διαφύεσθαι.

ἀπόκρισις (ἀντίθ. μίξις, σύμμιξις). Χωρισμός, separation, Ἀναξαγόρας 4.11 ταῦτα μὲν οὖν μοι λέλεκται περὶ τῆς ἀποκρίσιος. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι.

ἀποκωλύειν. Ἐμποδίζω, hinder, impede, Ἀναξαγόρας 4.14 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων ζῴων.

ἀπολείπειν 1 (ἀντίθ. φέρειν). Ἀφίνω/ἐγκαταλείπω, relinquish, Ἡράκλειτος 56 ὅσα εἶδομεν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν Ἐμπεδοκλῆς 101 ἀπέλειπε ποδῶν 2 (συνών. ἀπόλλυσθαι, ἀντίθ. γίνεσθαι). Ἐκλείπω/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Διογένης 7 τῶν δὲ τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει. Πρβλ. ἀπολήγειν, ἀποθνήσκειν.

ἀπόλειψις (συνών. ὄλεθρος, ἀντίθ. γένεσις). Ἀφανισμός, destruction, Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις. Πρβλ. θάνατος.

ἀπολήγειν (συνών. παύειν, ἀντίθ. ἐπιγίνεσθαι). Παύω/χάνομαι, cease/perish, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει Ἐμπεδοκλῆς 17.30 καὶ πρὸς τοῖς οὐτ' ἄρτι ἐπιγίνεται οὐδ' ἀπολήγει. Πρβλ. ἀπολείπειν, φθείρεσθαι.

ἀπολλύναι 1. Καταστρέφω, destroy, Δημόκριτος 159.4 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις. Πρβλ. καταφθείρειν, ἐκλύειν 2. Χάνω, lose, Δημόκριτος 224 ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμία

τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. || ἀπόλλυσθαι (συνών. φθείρεσθαι, διακρίνεσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι, εἶναι). Καταστρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/vanish, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 8.19 πῶς δ' ἂν ἔπειτ' ἀπόλοιτο ἐόν; Μέλισσος 7(2) καὶ οὗτ' ἂν ἀπόλοιτο . . . ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται μήτε προσγίγνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιές καὶ τὸ ἐόν 8(6) τὸ μὲν ἐὼν ἀπώλετο Ἀναξαγόρας 17 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται Δημόκριτος 228.4 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι . . . ἀπόλλυνται. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, ὀλεθρος, τελευτᾶν, ἀπολήγειν, ἀπολείπειν. || (τό) ἀπόλλυσθαι. Ἀφανισμὸς/καταστροφή, perishing/destruction, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες . . . καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι.

ἀπολύειν (ἀντίθ. καταψηφίζεσθαι). Ἀθωῶνω/ἀπαλλάσσω ἀπὸ τῆς κατηγορίας, acquit/absolve, Δημόκριτος 262 καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν ὅς δ' αἱ παρὰ νόμον ἀπολύῃ . . . ἀδικεῖ. Πρβλ. παριέναι.

ἀπονίζεσθαι. Ξεπλένομαι, wash out, Ἡράκλειτος 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζειτο.

ἀποπέτεσθαι. Πετῶ μακριά, fly far, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν.

ἀποπλάζεσθαι. Πλανιέμαι μακριά, wander far, Ἐμπεδοκλῆς 22.3 ὅσσά σφιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν. Πρβλ. πλάζεσθαι.

ἀποπληξίη. Ἀποπληξία, apoplexy, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή.

ἀποπλήττεσθαι. Κτυπῶ καὶ διώχνω μακριά μου, strike and repel far from me, Δημόκριτος A 135(54) (DK II 115,28) τό γε

τὸν ἥλιον . . . ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν αἶρα, ἄτοπον.

ἀποπνίγειν. Πνίγομαι, be drowned, Δημόκριτος 172 κίνδυνος γὰρ ἀποπνιγῆναι.

ἀποπτύειν. Ξεχύνομαι, spew, Ἐμπεδοκλῆς 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσε.

ἀπορεῖν. Στεροῦμαι, lack, Δημόκριτος 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || **ἀπορεῖσθαι.** Βρίσκομαι σὲ ἀμηχανία/εἶμαι ταραγμένος, be at a loss/be troubled, Ἐμπεδοκλῆς 137.2 οἱ δ' ἀπορεῦνται. || **(τό) ἀπορούμενον.** (Τό) ἀντικείμενο ἀπορίας, object of doubt/puzzler, Φιλόλαος 11.8 διδασκαλικά τῷ ἀποροῦμένῳ παντός. Πρβλ. ἀπορήματα.

ἀπορήματα. Ἀπορίες, disputes, Δημόκριτος 11 a (τίτλ.) Ἀπορημάτων <A B . . . ?>. Πρβλ. (τό) ἀπορούμενον.

ἀπορίη. Ἐνδεια/στέρηση, indigence, Δημόκριτος 287 ἀπορίη ἕνῃ τῆς ἐκάστου χαλεπωτέη.

ἄπορος. Ἀπλησίαστος/ἀνέφικτος, inaccessible/impracticable, Ἡράκλειτος 18 ἀνεξερεύνητον εἶναι καὶ ἄπορον Δημόκριτος 8 ἔτεῃ οἷον ἕκαστον γινώσκειν ἐν ἄπορῳ ἐστί. || **ἄπορον** (ἐστί) (ἀντίθ. εὐπορον). Εἶναι δύσκολο, it is difficult, Δημόκριτος 106 πάντων ἀπορώτατον Ἀρχύτας 3 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζητοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον. Πρβλ. ἀδύνατον, χαλεπόν.

ἀπορραίειν. Ἀφαιρῶ/ἀποσπῶ, deprive/tear out, Ἐμπεδοκλῆς 128.10 θυμὸν ἀπορραίσαντας 137.6 θυμὸν ἀπορραίσαντες.

ἀπορροαί. Ἀπορροές, effluences, Ἐμπεδοκλῆς 89 πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ 109 a ἀπορροαὶ φαίη ἂν ἀπιέναι ἀπὸ ἐκάστου τῶν κατοπτριζομένων.

ἀποσβέννυσθαι (ἀντίθ. ἄπτεσθαι). Σβήνομαι/σβήνω, be extinguished/extinguish Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἀποσβεσθεῖς ὄψεις 30 ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.

|| Παρμενίδης 8.21 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος. Πρβλ. ἀπολήγειν, ἀπολείπειν, παύειν.

ἀποσκνιφοῦν. Ἐπισκοτίζω, obscure, Ἐμπεδοκλῆς 42 ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης.

ἀπόσκοπος. Ἀστοχος, wide of the mark, Ἐμπεδοκλῆς 62.3 οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων.

ἀποσπᾶσθαι. Ἀποσπῶμαι/ἀποχωρίζομαι, be separated, Δημόκριτος 32 ἐξέσονται γὰρ ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου καὶ ἀποσπᾶται.

ἀπόστασις. Ἀπόσταση/διάστημα, distance/interval, Ἀρχύτας 1.19 τὸ μᾶκος τᾶς ἀφ' ἀμῶν ἀποστάσιος.

ἀποστεγάζειν 1. Ἀνοίγω/ξεσκεπάζω, open/uncover, Ἐμπεδοκλῆς 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον **2** (συνών. ἀποστέγειν). Καλύπτω, cover up, Ἐμπεδοκλῆς 42 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς.

ἀποστέγειν (συνών. ἀποστεγάζειν). Συγκρατῶ, restrain/check, Ἐμπεδοκλῆς 84.10 ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον. Πρβλ. στέγειν.

ἀποσχᾶν. Διατέμνω/σχίζω, cut across/split, Διογένης 6.37 ἕτεραι (sc. φλέβες) ὀλίγον ἐλάττους, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῇ.

ἀποτμήγειν. Ἀποκόπτω/ἀποχωρίζω, sever, Παρμενίδης 4.2 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι. Πρβλ. τέμνειν.

ἀποτομή. Ἀποτομή/ἀποκοπή, cutting off, Λεύκιππος A 1 (DK II 70,29) κατὰ ἀποτομήν ἐκ τῆς ἀπείρου A 24 (DK II 77,30) ἀποτομήν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου.

ἄποτον (ἀντίθ. πότιμον). Μὴ πόσιμο, undrinkable, Ἡράκλειτος 61 ἀνθρώποις δὲ ἄποτον.

ἀποτρέπειν. Ἀποτρέπω/ἐμποδίζω, avert/hinder, Ἐμπεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης.

ἀποτυγχάνειν (ἀντίθ. ἐπιτυγχάνειν). Ἀποτυχαίνω, fail, Δημόκριτος 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. Πρβλ. ἀποτυχίη.

ἀποτυχίη (ἀντίθ. ἐπιτυχίη). Ἀποτυχία, failure, Δημόκριτος 243 Ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 275 τὴν δὲ ἀποτυχίην ἀνυπέροθετον ἑτέρη οἰδύνη. Πρβλ. ἀποτυγχάνειν.

ἀποφράσσειν. Φράζω, block up, Ἀρχύτας 1.46 αἶ κά τις αὐτῷ τὸ κάτω μέρος ἀποφράξας ἐμφυσῇ.

ἀποχάραξις. Χαρακιά, section, Δημόκριτος 155.4 πολλὰς ἀποχάραξεις λαμβάνοντα.

ἄπτειν (ἀντίθ. σβεννύναι). Ἀνάβω, kindle, Ἐμπεδοκλῆς 84.3 ἄψας παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργοὺς Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεταί ἐαυτῷ ἀποσβεσθεὶς ὄψεις. || **ἄπτεσθαι** 1. ἐφάπτομαι/ἀγγίζω, touch upon, Ἡράκλειτος 26 ζῶν δὲ ἄπτεταί τεθνεῶτος εὐδων, ἐξηγητῶς ἄπτεταί εὐδοντος 2 (ἀντίθ. ἀποσβέννυσθαι). Ἀνάβω, be kindled, Ἡράκλειτος 30 πῦρ αἰείζων, ἄπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεσθέντα μέτρα.

ἄπτόν. Ἀπτό, tangible, Δημόκριτος A 119 (DK II 112,7) πάντα γὰρ τὰ αἰσθητὰ ἄπτά. Πρβλ. ἀφή.

ἄπυστος. Ἀνήκουστος/ἀδιανόητος, unthinkable, Παρμενίδης 8.21 ἄπυστος ὄλεθρος. || **ἄπυστον** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήνυστον καὶ ἄπυστον. Πρβλ. πυνθάνεσθαι.

ἀπωθεῖν. Ἀπωθῶ/ἀπομακρύνω, repel/drive away, Παρμενίδης 8.28 γένεσις καὶ ὄλεθρος τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπωσε δὲ πίστις ἀληθῆς Δημόκριτος A 135.54 (DK II 115,27) τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ. Πρβλ. ὠθεῖν.

ἄραιος (συνών. μαλός, λεπτός, ἀντίθ. πυκνός, παχύς). Ἀραιός, rare/thin, Ἐμπεδοκλῆς 104 καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα Μέλισσος 7(8) ἀραιότερον αὐτοῦ καὶ πυκνότερον. || (τὸ) **ἄραιόν**. Τὸ ἀραιό, the rare, Μέλισσος 7(8)

πυκνὸν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἶη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἀναξαγόρας 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν 15.2 τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμόν.

ἀραρίσκειν. Προσαρμόζω/συνδέω, fit together/conjoin, Παρμενίδης 1.20 γόμοις καὶ περόνησιν ἀρηρότε Ἐμπεδοκλῆς 35.17 παντοίαις ιδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι 96.4 Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα. Πρβλ. ἄρθμιος.

ἀράχνη. Ἀράχνη, spider, Δημόκριτος 154.3 ἀράχνης ἐν ὕφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ.

ἀργαλέος. Ἐπίπονος/τραχύς, difficult/harsh, Ἐμπεδοκλῆς, 114 μάλα δ' ἀργαλέη ... πίστιος ὁρμή 115.8 ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελεύθον.

ἀργής. Λαμπρός, splendid, Ἐμπεδοκλῆς 6.2 Ζεὺς ἀργὴς 21.4 ἀργέτι δέυεται αἴγῃ.

ἀργίη. Ὁκνηρία/ραθυμία, laziness/indolence, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι ... ἢ ἀργίῃ ἢ ἀπαιδευσίῃ σημαίνουσι.

ἀργύφεος. Λαμπρὸς σὰν ἄργυρος, bright as silver, Ἐμπεδοκλῆς 100.11 ἀργυφέοιο.

ἀρετή. Ἀρετή, virtue, Ξενοφάνης 1.20 μνημοσύνη ... ἀμφ' ἀρετῆς Δημόκριτος 2 a (τίτλ.). Περί ἀνδραγαθίας ἢ περὶ ἀρετῆς 55 ἔργα καὶ προήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους 179 ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι 181.1 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται 220 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει 248 τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. Πρβλ. ἀγαθόν, ἀνδραγαθία.

ἀρηίφατος. Ὁ φονευμένος σὲ μάχῃ, slain in war, Ἡράκλειτος 24 ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι.

ἀρηρῶς. Βλ. ἀραρίσκειν.

ἄρθριος 1. Ἀρμονικὰ συνδετικός, harmoniously joining, Ἐμπεδοκλῆς 17.25 ἄ ρ θ μ ι α ἔργα 2. Ἀρμονικὰ συνδεμένος/ένωμένος, bound harmoniously, Ἐμπεδοκλῆς 22.1 ἄ ρ θ μ ι α μὲν γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσσιν. Πρβλ. ἀρηρώς.

ἄρθρον 1 (συνών. μέλος, γυῖον). Μέλος τοῦ σώματος, limp, Ἐμπεδοκλῆς 17.23 θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄ ρ θ ρ ο ι ς 2. Ἀρμός/ἄρθρωση, joint, Ἐμπεδοκλῆς 32 δύω δέει ἄ ρ θ ρ ο ν.

ἀριδείκετος. Ὀλοφάνερος, manifest, Ἐμπεδοκλῆς 20.1 μελέων ἀ ρ ι δ ε ί κ ε τ ο ν ὄγκον.

ἀριθμητικός. Ἀριθμητικός/ἐκφράσιμος ὡς ἀριθμητικὴ σχέση, arithmetical, Ἰππασος A 15 (DK I 110,31) ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ῆ τε καὶ ἡ γεωμετρικὴ Ἀρχύτας 2.1-3 τῇ μουσικῇ μία μὲν ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ῆ, δευτέρα δὲ ἡ γεωμετρικὴ . . . ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ῆ μὲν, ὅκκα ἔωντι τρεῖς ὅροι. Πρβλ. ἀρμονικός, γεωμετρικός.

ἀριθμός. Ἀριθμός, number, Φιλόλαος 4.2 τὰ γινωσκόμενα ἀ ρ ι θ μ ὶ ο ν ἔχοντι 5.1 ὅ γα μὲν ἀ ρ ι θ μ ὶ ο ς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀ ρ ι θ μ ῷ 11.7-11 γνωμικὰ γὰρ ἡ φύσις ἀ τῷ ἀ ρ ι θ μ ῷ . . . εἰ μὴ ἥς ἀ ρ ι θ μ ὶ ο ς καὶ ἀ τοῦτω οὐσία 11.17 τὰν τῷ ἀ ρ ι θ μ ῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν 11.21-24-26 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἀ τῷ ἀ ρ ι θ μ ῷ φύσις . . . ψεῦδος δὲ οὐδαμῶς ἐς ἀ ρ ι θ μ ὶ ο ν ἐπιπνεῖ . . . ἀ δ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον τῇ τῷ ἀ ρ ι θ μ ῷ γενεῇ. || **ἀριθμοί.** Ἐπιστήμη τῶν ἀριθμῶν/Science of numbers, Δημόκριτος 11 ο (τίτλ.) Ἀ ρ ι θ μ ο ῖ Ἀρχύτας 1.7 περὶ γαμετρίας καὶ ἀ ρ ι θ μ ῶ ν καὶ σφαιρικῆς καὶ οὐχ ἥκιστα περὶ μουσικῆς.

ἀριστερός (ἀντίθ. δεξιός). Ἀριστερός, left, Διογένης 6.7 ἀπὸ δὲ τῆς ἀ ρ ι σ τ ε ρ ᾶ ς εἰς τὰ ἀριστερὰ 6.16 ἀπὸ δὲ τῆς ἀ ρ ι σ τ ε ρ ᾶ ς εἰς τὸν σωλῆνα καὶ τοὺς νεφρούς. || **ἀριστερόν** (ἀντίθ. δεξιόν). Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας· πέρας καὶ ἄπειρον δεξιὸν καὶ ἀ ρ ι σ τ ε ρ ὄ ν. || **ἐκ τῶν ἀριστερῶν / εἰς τὰ ἀριστερά, ἐπ' ἀριστερά.** Ἀπὸ ἀριστερὰ/πρὸς τὰ ἀριστερά, from the left/to the left, Διογένης 6.3-7 αἱ δὲ φλέβες . . . ἡ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, ἡ δ' ἐπ' ἀ ρ ι σ τ ε ρ ᾷ.

ρ ᾱ . . . ἀπὸ δὲ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰ ἀριστερὰ 6.29-30 αἱ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερὰ, αἱ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ δεξιὰ 6.47 ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ δεξιὰ.

ἄριστος (ἀντίθ. οἱ πολλοί). "Αριστος, best, 'Ηράκλειτος 49 εἰς ἔμοι μύριοι, ἐὰν ἄριστος ἦ 118 αὕτη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηται ὅκωσπερ κτήνεα. || **ἄριστον** (ἐστί). "Αριστο (εἶναι) it is the best, Δημόκριτος 189 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι.

ἀρκεῖσθαι. 'Αρκοῦμαι/εἶμαι εὐχαριστημένος, be content, Δημόκριτος 191 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παροῦσιν ἀρκέεσθαι.

ἄρκτος. 'Ο ἀστερισμὸς τῆς Μεγάλης 'Αρκτου, the constellation of the Great Bear, 'Ηράκλειτος 120 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέρματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἀρκτοῦ πύλος αἰθέρος λέγεται.

ἄρμα. "Αρμα, chariot, Παρμενίδης 1.5 ἵπποι ἄρμα τιταίνουσαι 1.21 κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους 'Εμπεδοκλῆς 3.5 εὐήνιον ἄρμα.

ἁρμόδιον (ἐστίν). 'Αρμόζει/ταιριάζει, it is fitting, Δημόκριτος 187 ἀνθρώποις ἁρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι. Πρβλ. ἁρμόζειν.

ἁρμόζειν. Συνταιριάζω, adjust/fit, Φιλόλαος 11.15 νῦν δὲ οὗτος (sc. ὁ ἀριθμὸς) κατὰν ψυχὰν ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστά. || **ἁρμόζεσθαι**. Συναρμόζομαι, be joined/linked, 'Εμπεδοκλῆς 107 ἐκ τούτων <γὰρ> πάντα πεπήγασιν ἁρμοσθέντα Φιλόλαος 1 ἀφύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων 7 τὸ πρᾶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἔν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται. Πρβλ. ἁρμονία, συναρμόζειν, συναρμόζεσθαι.

ἁρμονία (τύπ. ἁρμονίη). Ἄρμονια/συναρμογή/συνταίριασμα, harmony, Ἡράκλειτος 51 παλίντροπος ἁ ρ μ ο ν ί η ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης 54 ἁ ρ μ ο ν ί η ἀφανῆς φανερῆς κρείττων Φιλόλαος 6.1-9-11-12 περὶ δὲ φύσιος καὶ ἁ ρ μ ο ν ί α ς ὧδε ἔχει . . . εἰ μὴ ἁ ρ μ ο ν ί α ἐπεγένετο . . . ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἁ ρ μ ο ν ί α ς οὐδὲν ἐπεδέοντο . . . τᾷ τοιαύτῃ ἁ ρ μ ο ν ί α συγκεκλειῖσθαι 10 ἔστι γὰρ ἁ ρ μ ο ν ί α πολυμιγέων ἔνωσις καὶ δίχα φρονεόντων συμφρονήσις 11.29 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἁ τῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἁ ρ μ ο ν ί α Δημόκριτος A 167 (DK II 129,15) τὴν δ' <εὐδαιμονίαν καὶ> εὐθυμίαν καὶ εὐεστὴν καὶ ἁ ρ μ ο ν ί α ν, συμμετροίαν τε καὶ ἀταραξίαν καλεῖ. || Ἡ Ἄρμονια (προσωποπ.), Harmony (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως Ἀ ρ μ ο ν ί η ς πυκινῷ κρούφῳ ἐστήριξται Σφαῖρος 96.4 τὰ δ' ὅστέα λευκὰ γέγοντο Ἀ ρ μ ο ν ί η ς κόλλησιν ἀσηρότα θεσπεσίηθεν 122.2 ἔνθ' ἦσαν Λῆρις θ' αἱματόεσσα καὶ Ἀ ρ μ ο ν ί η θεμερῶπις. || Ἄρμονια (μουσικός ὄρος), harmony (musical term), Φιλόλαος 6.15-21 ἁ ρ μ ο ν ί α ς δὲ μέγεθος ἔστι συλλαβὰ καὶ διὰ ὅξιν . . . οὕτως ἁ ρ μ ο ν ί α πέντε ἐπόγδοα καὶ δύο διέσεις, δι' ὅξιν δὲ τρία ἐπόγδοα καὶ διέσεις, συλλαβὰ δὲ δύο ἐπόγδοα καὶ διέσεις Δημόκριτος 15e (τίτλ.) Περί ὁυθμῶν καὶ ἁ ρ μ ο ν ί η ς. || Ὁρβ. ἁρμόζειν, ἁρμονικός. || **ἁρμονίη**. Ἀρμονικά, harmoniously, Ἐμπεδοκλῆς 23.4 ἐπεὶ οὖν μάρωσι πολύχροα φάρμακα χερσίν, ἁ ρ μ ο ν ί η μείξαντε τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐλάσσω.

ἁρμονικός. Ἀρμονικός, harmonic, Ἰππασος A 15 (DK I 110, 33) ἢ ποτὲ μὲν ὑπεναντία λεγομένη τῇ τάξει τρίτη, ὑπὸ δὲ τῶν περὶ Ἀρχύταν αὔθις καὶ Ἰππασον ἁ ρ μ ο ν ι κ ῇ μετακληθεῖσα Φιλόλαος A 24 (DK I 404,27) τινὲς δὲ αὐτὴν [sc. τὴν μεσότητα] ἁ ρ μ ο ν ι κ ῇ ν καλεῖσθαι νομίζουσιν Ἀρχύτας 2.4-15 μέσαι δὲ ἐντι τοῖς τᾷ μουσικᾷ, μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ ἀγεωμετρικά, τρίτα δ' ὑπεναντία, ἃν καλέοντι ἁ ρ μ ο ν ι κ ᾶ ν . . . ἃ δ' ὑπεναντία, ἃν καλοῦμεν ἁ ρ μ ο ν ι κ ᾶ ν. || Ἀρχύτας 1 (τίτλ.) (DK I 431,30) Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος ἀρχόμενος τοῦ Ἀ ρ μ ο ν ι κ ο ῦ.

ἄρουρα. Γῆ/ἀγρός, land/field, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 καταφθινύθουσιν ἁ ρ ο ῦ ρ α ς.

ἄρρην (τύπ. ἄρσην). Ἄρσενικός, male, Παρμενίδης 12.5-6 ἄρ-
σενι θῆλυ μιγῆν τὸ τ' ἐναντίον αὐτὶς ἄρσεν θηλυτέρω. Ἐμπε-
δοκλῆς 65 <τὰ δ' ἔμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ> 67 τοκάς ἄρρε-
νος. || **ἄρρεν**. Πυθαγόρειοι B 5 (DK I 452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα
λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας· πέρας καὶ ἄπειρον,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. Πρβλ. ἀνήρ.

ἀρτιοπέριττος. Ἄρτιος καὶ περιττός μαζί, compound of even
and odd, Φιλόλαος 5.3 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη,
περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μιχθέντων ἀρτιο-
πέριττον.

ἄρτιον (ἀντίθ. περιττόν). Ἄρτιον, even, Φιλόλαος 5 ἀριθμὸς ἔχει
δύο μὲν ἴδια εἶδη περισσὸν καὶ ἄρτιον Πυθαγόρειοι B 5 (DK I
452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγο-
μένας· πέρας καὶ ἄπειρον, περιττόν καὶ ἄρτιον. Πρβλ. ἀρτιο-
πέριτος.

ἀρύειν. Βλ. ἀπαρύειν.

ἀρχαῖος (συνών. γηραιός, παλαιός, ἀντίθ. νέος). Ἀρχαῖος/πα-
λαιός, ancient/old, Δημόκριτος 5 λέγειν Δημόκριτον περὶ Ἀναξα-
γόρου, ὡς οὐκ εἶησαν αὐτοῦ αἱ δόξαι αἵτε περὶ ἡλίου καὶ σελήνης,
ἀλλὰ ἀρχαῖαι, τὸν δὲ ὑφηγήσθαι 278 ἀπὸ φύσιος καὶ καταστά-
σιός τινος ἀρχαίης.

ἄρχειν (συνών. κυβερνᾶν) 1. Προκαλῶ/διευθύνω, instigate/
guide, Παρμενίδης 12.4 στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει 2.
Κυβερνῶ, rule, Δημόκριτος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοισιν
ἢ ἄρχειν. || τὸ ἄρχειν. Δημόκριτος 267 φύσει τὸ ἄρχειν
οἰκῆιον τῷ κρέσσονι. || **ἄρχεσθαι** 1 (ἀντίθ. τελευτᾶν). Ἀρχίζω,
begin, Παρμενίδης 5 ξυνὸν δέ μοι ἐστίν, ὁππόθεν ἄρξωμαι
8.9-10 τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον Μέλισσος 2 (ἦρξατο
γὰρ ἄν ποτε γενόμενον) ... ὅτε δὲ μήτε ἦρξατο μήτε ἐτε-
λεύτησεν Ἀναξαγόρας 12.11-15 ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἦρξατο πε-
ριχωρεῖν 13 καὶ ἐπεὶ ἦρξατο ὁ νοῦς κινεῖν Διογένης 1 λό-
γον παντός ἀρχόμενον 2 (συνών. κυβερνᾶσθαι). Ἐξουσιάζ-
ομαι/κυβερνῶμαι, be ruled/be governed, Ἡράκλειτος 84 b κί-

ματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι Δημόκριτος 49 χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χειρίονος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοισιν ἢ ἄρχειν 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη.

ἀρχή (ἀντίθ. πέρας, τέλος) 1. Ἀρχή/πρωταρχή, origin, Θαλῆς 3 (τίτλ.) Περί ἀρχῶν Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχήν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον 2. Ἀρχή/ἀφετηρία, beginning/starting point, Ἡράκλειτος 103 ξυνὸν γὰρ ἀρχή καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας Ἀλκιμαίων 2 οὐ δύνανται τὴν ἀρχήν τῷ τέλει προσάψαι Φιλόλαος 8 (οὐ γὰρ ἐν ἀρχᾷ πάντων;) Ὀκκελος 8 ἡ τριὰς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ τελευτήν Διογένης 1 τὴν ἀρχήν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι. || Φιλόλαος 6.8 ἐπεὶ δέ ται ἀρχαὶ ὑπάρχον 3 (ἀντίθ. τελευτή, τέλος). Ἀρχή/ἐναρξή, beginning/commencement, Μέλισσος 2 ἀρχήν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν. ... εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχήν ἂν εἶχεν. ... οὐκ ἔχει ἀρχήν οὐδὲ τελευτήν 4 ἀρχήν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδιον οὔτε ἄπειρόν ἐστιν. || Πυθαγόρειος C 6 (DK I 466,10) γένεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τελευτήν || Πανόφρων 10 ἐξ ἀρχῆς καθ' ὅμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες 18.1 οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ὑπέδειξαν Ἀναξαγόρας 6.6 ὅπως περ ἀρχήν εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁμοῦ 12.12 ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν 4. Ἀρχή/αἰτία, beginning/cause, Ἐμπεδοκλῆς 38.1 ἥλιον ἀρχήν ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπων ἀρχὰν Δημόκριτος 221 ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχή ζημίας 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχήν ἀπεργάζεται 269 τόλμα προήξιος ἀρχή.

ἀρχάν. Κατ' ἀρχήν, at first, Φιλόλαος 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνωσσόμενον ἐσσεῖται πάντων ἀπείρων ἐόντων.

ἀρχηγός. Ἀρχηγέτης, author, Ἡράκλειτος 81 κοπίδων ἐστὶν ἀρχηγός.

ἄρχων. Ἀρχων, leader, Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι 265.5 οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν καθεστῶτι ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάντες ἀγαθοὶ ἔωσιν.

Ἀσάφεια. Ἡ Ἀσάφεια (προσωποπ.), Obscurity (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.4. Νημερτής τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια.

ἄσηπτος. Ἀχώνευτος/ἄπεπτος, undigested, Ἐμπεδοκλῆς A 77 (DK I 299,3) ἄσηπτα καλεῖν, ἅπερ ἡμεῖς ἄπεπτα λέγομεν. Πρβλ. σῆψις.

ἀσθένεια. Ἀδυναμία, weakness, Μενέστωρ A 4 (DK I 375,24) ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν Ἀρχύτας 1.19 διὰ τὴν ἀσθένειαν τᾶς πλαγᾶς.

ἀσθενής (ἀντίθ. ἰσχυρός, σφοδρός). Ἀσθενής/ἀδύναμος, sickly/feeble, Ἀρχύτας 1.38 τᾷ μὲν ὑπὸ ἰσχυρῷ τῷ πνεύματος ... τᾷ δὲ ὑπὸ ἀσθενέος 1.53 ἀσθενὲς ἐκφέρεται. || Δημόκριτος 276 ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα ... καὶ ἀσθενέα. Πρβλ. ἀσθενῶς.

ἀσθενῶς (τύπ. ἀσθενέως, συνών. ἰσχυῇ, ἀντίθ. ἰσχυρῶς, σφοδρῶς). Χωρὶς δύναμη, feebly, Ἀρχύτας 1.26-28 τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρεὰ δοκοῦντι ἡμεῖς ... γωθῶς τε καὶ ἀσθενέως 1.33-35 τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφιέμενα ... τὰ δ' ἀσθενῶς ... τοῖς δὲ ἀσθενῶς. Πρβλ. ἀσθενής.

ἀσκαληρές. Ἰσόπλευρο, equilateral, Δημόκριτος 132 ἀσκαληρές.

ἀσκεῖν 1. Συναρμόζω, connect/bind, Ἐμπεδοκλῆς 61.4 γυναικοφυῇ σκιεροῖς ἡσκημένα γυίοις 87 γόμοις ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη **2.** Ἐξασκῶ/ἐπιδίδομαι, practise/be occupied with, Δημόκριτος 53 a λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 65 πολυνοῖην, οὐ πολυμαθίην ἀσκέειν χρῆ 110 γυνὴ μὴ ἀσκεῖτω λόγον.

ἄσκησις. Ἐξάσκησις, practice/exercise, Δημόκριτος 242 πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος. Πρβλ. ἀσκεῖν, φύσις.

ἀσκητός. Παρασκευασμένος ἔντεχνα, skilfully wrought, Ξενοφάνης 3.6 ἀσκητοῖσ' ὁδμὴν χρήμασι δευόμενοι.

ἄσκοπος. Ἄ-σκοπος/ἄ-στοχος, without object/undiscerning, Παρμενίδης 7.4 νομᾶν ἄ σ κ ο π ο ν ὄμμα.

ἄσμα. Ἄσμα, hymn, Ἡράκλειτος 15 πομπὴν ἐποιοῦντο καὶ ὕμνεον ἄ σ μ α.

ἄσπετος. Ἀπειρος/ἀναρίθμητος, infinite/innumerable, Ἐμπεδοκλῆς 16 ἄ σ π ε τ ο ς αἰὼν 23.10 ὅσσα γε δῆλα γεγάκασιν ἄ σ π ε τ α. Πρβλ. αἰὼν, ἄπειρος.

Ἄστεμφής (ἀντίθ. Κινώ, κίνησις). Ἡ Ἀκίνητη (προσωποπ.), Stability (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123 Κινώ τ' Ἀ σ τ ε μ - φ ή ς τε.

ἄστός. Πολίτης, citizen, Ξενοφάνης 2.6 ἄ σ τ ο ῖ σ ί ν κ' εἶη κυδρότερος προσορᾶν.

ἄστρον. Ἄστρο, star, Ἡράκλειτος 99 ἔνεκα τῶν ἄλλων ἄ σ τ ρ ω ν Παρμενίδης 10.7 πείρατ' ἔχειν ἄ σ τ ρ ω ν 11.3 ἄ σ τ ρ ω ν θερμὸν μένος Ἀναξαγόρας 12.20 τά τε ἄ σ τ ρ α καὶ ὁ ἥλιος Ἀρχύτας 1.9 τᾶς τῶν ἄ σ τ ρ ω ν ταχυτάτος. Πρβλ. ἀπλανής, πλάνης, γάλα οὐράνιον.

ἄστρολογεῖν. Μελετῶ τὰ ἄστρα, study the stars, Ἡράκλειτος 38 πρῶτος ἄ σ τ ρ ο λ ο γ ῆ σ α ι.

ἄστρολογία (συνών. ἀστρονομία). Ἀστρονομία, astronomy, Θαλῆς 1 (τίτλ). τῆς καλουμένης Ναυτικῆς ἄ σ τ ρ ο λ ο γ ί α ς.

ἄστρολόγος. Ἀστρονόμος, astronomer, Ἡράκλειτος 105 ἄ σ τ ρ ο λ ό γ ο ν φησὶ τὸν Ὅμηρον.

ἄστρονομία (τυπ. ἀστρονομίη, συνών. ἀστρολογία). Ἀστρονομία, astronomy, Δημόκριτος 11 γ Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ Ἀ σ τ ρ ο ν ο μ ί η 13 ἐν τοῖς Περὶ ἄ σ τ ρ ο ν ο μ ί α ς 14 Ἀ σ τ ρ ο ν ο μ ί η.

ἄστυ. Πόλη, town/city, Ἐμπεδοκλῆς 112.1-7 μέγα ἄ σ τ υ . . . ἵκωμαι ἐς ἄ σ τ ε α τηλεθάοντα Παρμενίδης 1.3 ἐς ὁδὸν . . . ἢ κατὰ πάντ' ἄ σ τ η . . . φέρει εἰδότα φῶτα. Πρβλ. πόλις, ἄστός.

ἄσυλος. Σῶος/ἀκέραιος, inviolate/integral whole, Παρμενίδης 8.48 ἐπεὶ πᾶν ἐστὶν ἄσυλον.

ἄσύμφορον (ἀντίθ. σύμφορον, συμφέρον). Ἄσύμφορο, inexpedient/inprofitable, Δημόκριτος 4 οὗτος τῶν συμφόρων καὶ τῶν ἄσυνμφορῶν 188 ὁρῶς συμφύων καὶ ἄσυνμφορῶν τέρεσις καὶ ἀτεροπία.

ἄσυνεσίη. Βλ. ἀξυνεσίη.

ἄσύνετος. Βλ. ἀξύνετος.

ἄσυνήθης. Μὴ οἰκεῖος/ἄσυνήθιστος, unfamiliar, Ἐμπεδοκλῆς 118 ἰδὼν ἄσυνήθεα χῶρον. Πρβλ. ἀτεροπής.

ἄσύντακτα. Ποικίλα/πραγματεῖες ἀκατάτακτες, unordered treatises, Δημόκριτος A 33 (DK II 91,12-16) τίτλ. Τὰ δὲ Ἄσύντακτα ἐστὶ τάδε 1. Αἰτίαι οὐράναι 2. Αἰτίαι ἀέριοι ... Ταῦτα καὶ τὰ Ἄσύντακτα. Πρβλ. DK II 141,6.

ἀσφαλής (συνών. βέβαιος, ἀντίθ. ἀβέβαιος, λενετός, σφαλιερός). Ἄσφαλής/σταθερός, secure/firm, Δημόκριτος 3 ἡ γὰρ εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλαυκίας 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα 91 εὐλαβῆς γίνου καὶ ἀσφαλής.

ἀτάλαντος. Ἰσόρροπος, balanced/equiposed, Ἐμπεδοκλῆς 17. 17 ἀτάλαντον ἀπάντη.

ἀταραξία. Ἀταραξία/ἡρεμία, imperturbability/tranquility, Δημόκριτος A 167 (DK II 129,16) συμμετρίαν τε καὶ ἀταραξίαν.

ἀτάρβητος. Ἄφοβος, fearless, Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

ἀταρπός. Βλ. ἀτραπός.

ἀτειρής. Ἀκαταπόνητος/ἀνθεκτικός, indefatigable/enduring, Ἐμπεδοκλῆς 84.6 ἀτειρέειν ἀκτίνεσσιν 86 ὄμματ' ἔπηξεν

ἀτ ε ι ρ έ α δι' Ἀφροδίτη 143 ἀτ ε ι ρ έ ε ι χαλκῷ. 147 ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροι, ἀτ ε ι ρ ε ῖ ς.

ἀτέλεστος. Ἀίδιος, everlasting, Παρμενίδης 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀτ έ λ ε σ τ ο ν. Πρβλ. αἰδιος, ἀνώλεθρος, ἄπανστος, ἀτελεύτητος, τετελεσμένος.

ἀτελεύτητος. Μὴ τέλειος/ἀνολοκλήρωτος, not perfect/incomplete, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτ ε λ ε ύ τ η τ ο ν τὸ ἐὼν θέμις εἶναι. Πρβλ. ἀτέλεστος.

ἀτελής (ἀντίθ. τέλειος). Ἀτελής, imperfect, Δημόκριτος 81 τὸ αἰεὶ μέλλειν ἀτ ε λ έ α ς ποιεῖ τὰς προήξιας.

ἀτερπείη (τύπ. ἀτερπία, ἀντίθ. τέρπις). Ἀθυμία/δυσαρέσκεια, dejection/dissatisfaction, Δημόκριτος 4 καὶ 188 τέρπις γὰρ καὶ ἀτ ε ρ π ί η 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π ε ί η. Πρβλ. εὐθυμία, ἡδονή.

ἀτερπής. Δυσάρεστος, unpleasant, Ἐμπεδοκλῆς 121.1 ἀτ ε ρ π έ α χῶρον Δημόκριτος 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π έ α 238 τὰ ἐπιτεροπέστατα ἀτ ε ρ π έ σ τ α τ α ἂν γίγνοιτο.

ἄτη. Συμφορά, calamity, Δημόκριτος 213 ἀνδρείη τὰς ἄτ α ς μικρὰς ἔρδει. || **Ἄτη.** Θεότητα τοῦ κακοῦ, goddess of mischief, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτ η ς ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν.

ἀτηρός. Βλαβερός/ἐπιζήμιος, harmful/injurious, Δημόκριτος 279.3 μή τι ἀτ η ρ ό ν ποιέωσι.

ἄτομα. Τὰ ἄτομα/τὰ μὴ διαιρετὰ σωματίδια, atoms, Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος A 14 (DK II 75,15) τὰ ἐλάχιστα πρῶτα σώματα ἄτ ο μ α καλοῦντες 9.5 ἐτεῆ δὲ ἄτ ο μ α καὶ κενόν. Πρβλ. ναστόν, δέν, ὄν, κενόν, μηδέν, οὐδέν. || **ἄτομοι.** Ἀτμητες/ἀδιαίρετες, inseparable/indivisible, Λεύκιππος A 144 (DK II 75,22-25) τὰς ἀρχάς, ἃς καὶ ἀτ ό μ ο υ ς καὶ ἀδιαιρέτους ἐνόμιζον ... ταύτας δὲ τὰς ἀτόμους ἐν ἀπείρῳ τῷ κενῷ κεχωρισμένας ἀλλήλων Δημόκριτος A 57 (DK II 98,35) οὐσίας ἀπείρους τὸ πλῆθος ἀτό-

μους τε κάδιαφόρους . . . εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ιδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδέν. Πρβλ. ιδέα.

ἄτοπος. Ἄτοπος/παράδοξος, absurd/odd, Δημόκριτος 155.8 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. || ἄτοπον (ἐστί). Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτοὺς . . . περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἀτραπός (τύπ. ἀταρπός). Ἀτραπὸς/μονοπάτι, footpath, Παρμενίδης 2.6 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν Ἐμπεδοκλῆς 24 μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 112.9 πρὸς κέρδος ἀταρπός. Πρβλ. πόρος, κέλευθος, ὁδός.

ἀτρεκέως. Ἀκριβῶς, exactly, Διογένης 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον.

ἀτρεκής. Βέβαιος, certain, Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὐόντι οὐδὲν ἀτρεκέως συνίεμεν. Πρβλ. ἀτρεκέως, ἀτρεμής.

ἀτρεμής. Ἀτρεμος/σταθερός, unwavering/stable, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμής. ἤτορ 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμής.

ἀτυχεῖν (ἀντίθ. εὐτυχεῖν). Ἀτυχῶ/κακοτυχῶ, fail/be unfortunate, Δημόκριτος 180 ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. δυστυχεῖν.

αὐαίνεσθαι (ἀντίθ. νοτίζεσθαι). Ξηραίνομαι, become dry, Ἡράκλειτος 126 θερμοὺν φύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται. Πρβλ. αὔος, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐγή (συνών. σέλας, φλόξ, φῶς). Φῶς/λάμψη, light/brilliance, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀργέτι δέυεται αὐγῇ 43 ὥς αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρὺν 135.2 διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,7) αὐγὴ τοῦ ἡλίου. Πρβλ. ἀνταυγεῖν. || **αὐγαί.** Ἀκτίνες, rays, Παρμενίδης 15 πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Ἐμπεδοκλῆς 42.1 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς 115.10 ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος. Πρβλ. ἀκτίς.

αὐλὸς 1 (συνών. πόρος). Σωλὴν/ἄγωγός, tube/conductor, Ἀναξίμανδρος 4 προσηστῆρος αὐλὸς Ἐμπεδοκλῆς 100.10 αὐλοῦ

πορθμὸν 2. Αὐλὸς/φλογέρα, flute, Ἀρχύτας 1.41 ἔν γα τοῖς αὐ-
λ ο ῖ ς τὸ ἐκ τοῦ στόματος φερόμενον πνεῦμα. Πρβλ. DK I 439,3.

αὔξειν (τύπ. ἀέξειν, συνών. ἐπαύξειν). Ἐπαυξάνω/ἀναπτύσσω,
augment/develop, Ἐμπεδοκλῆς 17.14 μάθη γάρ τοι φρένας αὐ-
ξ ε ι 37 αὐ ξ ε ι δὲ χθὼν μὲν σφέτερον δέμας 110.4 αὐτὰ γὰρ
αὐ ξ ε ι ταῦτ' εἰς ἦθος ἕκαστον Ἀρχύτας 3.7 ὁμόνοϊαν δὲ αὐ ξ η-
σ ε ν λογισμὸς εὐρεθεῖς. || **αὔξεσθαι** (συνών. ἐναύξεσθαι, ἀντίθ. φθί-
νειν). Αὐξάνομαι, grow/increase, Παρμενίδης 8.7 πῇ πόθεν αὐ-
ξ η θ έ ν; Ζήνων 2.6 μηδὲ αὐ προσγινομένου αὐ ξ ή σ ε τ α ι
Ἐμπεδοκλῆς 17.1-16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ηὐ ξ ή θ η μόνον εἶναι ἐκ
πλεόνων 26.2 καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αὐ ξ ε τ α ι ἐν μέρει
αἴσης.

αὔξεις. Αὔξησις/ἀνάπτυξις, increase/growth, Πυθαγόρειοι C
6 (DK I 466,10) γένεσιν, αὐ ξ η σ ι ν.

αὔος (συνών. καρφαλέος, ξηρός, ἀντίθ. διερός, ὑγρός). Ξηρός,
dry, Ἡράκλειτος 118 αὐ η ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη. Πρβλ.
ἀναίρεσθαι, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐτάρκεια. Αὐτάρκεια, self-sufficiency, Δημόκριτος 209 αὐ-
τ α ρ κ ε ί η τροφῆς 246 ξενιτεῖη βίαν αὐ τ ά ρ κ ε ι α ν διδάσκει.

αὐτάρκης. Αὐτάρκης/ἐπαρκής, self-sufficient/sufficient, Δη-
μόκριτος 176 μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐ τ ά ρ κ η ς
210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, αὐ τ α ρ κ έ α δὲ
σωφροσύνη.

αὐταυτος. Αὐτὸς καθ'αυτὸς/αὐτὸς ὁ ἴδιος, in himself, Φιλόλαος
5 ἄς ἕκαστον αὐ τ α υ τ ὸ σημαίνει Ἀρχύτας 2.12 ὁ πρῶτος
ὄρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου αὐ τ α υ τ ο υ 3.3 τὸ δὲ ἐξευρὲν δι'
αὐ τ α υ τ ο ν καὶ ἰδίᾳ.

αὐτή. Ἦχος/τρίξιμο, sound/creaking, Παρμενίδης 1.6 ἄ-
ξων... ἴει... αὐ τ ή ν.

αὐτοκρατής. Αὐτεξούσιος/αὐτοδύναμος, self-governing/self-
empowering, Ἀναξαγόρας 12.2 νοῦς δέ ἐστιν ἄπειρον καὶ αὐ-
τ ο κ ρ α τ έ ς. Πρβλ. ἐπ' ἐωυτοῦ, ἐφ' ἑαυτοῦ.

αὐτόματος. Αὐτόματος, automatic, Δημόκριτος 182 τὰ δ' αἰσ-
χρὰ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται.

αὐτός. (Ἐγώ) ὁ ἴδιος/(αὐτός) ὁ ἴδιος/αὐτός, (I) myself/(he) himself/he, Ἐμπεδοκλῆς 9.5 ἐπίφημι καὶ αὐτὸς Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο Δημόκριτος 146 αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ 234.4 αὐτοὶ προδότης τῆς ὑγιείης 235.8 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ Ἀρχύτας 3.1-2 ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα. || ὁ αὐτός (τύπ. ὡντός, ἀντίθ. ἄλλος, ἕτερος). Ὁ ἴδιος, the same, Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν 15 ὡν τὸς δὲ Ἀδης καὶ Διόνυσος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων 31 εἰς τὸν αὐτὸν λόγον 59 μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡν τὴ 84 b κάματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν τε καὶ ἄρχεσθαι 88 τὰ αὐτὸ ἐν ζῶν καὶ τεθνηκὸς Παρμενίδης 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι 6.8 τὰ αὐτὸν γενόμεναι κοῦ τὰ αὐτὸν 8.29 τὰ αὐτὸν τ' ἐν ταῦτῳ 8.34 τὰ αὐτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἐστὶ νόημα 8.58 ἐωυτῷ πάντως τῷ αὐτὸν ... τῷ αὐτὸν 16.2 τὸ γὰρ αὐτὸ ἐστὶ Ζήνων 1.4 καὶ περὶ τοῦ προύχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Ἐμπεδοκλῆς 82 τὰ αὐτὰ τρίχες καὶ φύλλα Διογένης 2.2-6-12-13 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... τὸ αὐτὸ εἶναι ... ὥστε τὰ αὐτὸ εἶναι ... ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦμενα ἄλλοτε ἄλλοια γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.12-19-22 ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστιν ... πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται ... πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὀρᾷ καὶ ἀκούει ... ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι τῷ αὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές 172 ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων 235.6-9 τὸ ἐπιθυμεῖν αἰετῶν αὐτῶν ... καὶ αὖθις τῶν αὐτῶν δεῖ 266.4 τὸν αὐτὸν ἐφ' ἑτέροις γίγνεσθαι A 130 (DK II 113,33) εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμὸς) ὁμοίως φαίνεται. || Αρχύτας 1.36-40 τῷ αὐτῷ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται ... ἰσχυροτάτῳ σαμείῳ, ὅτι τῷ αὐτῷ φθεγγαμένῳ 1.52 τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα. || αὐτός. Ὁ ἴδιος, the very same, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἐστὶ ταῦτα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπὰ 26.3 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα. || αὐτά ποθ' αὐτά

(ἀντίθ. ἄλλο πρὸς ἄλλο). Αὐτὰ πρὸς ἑαυτά, to one another, Φιλολάος 11.10 οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτά. || ἐν ταῦτῳ (ἀντίθ. ἄλλη). Στὴν ἴδια θέσῃ, in the same place, Ξενοφάνης 26 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μίμνει Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταῦτῳ τε μένον καθ' ἑαυτό τε κεῖται. || κατ' αὐτό. Καθ' ἑαυτό, in itself, Παρμενίδης 8.58-59 ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτό. || αὐτὰ αὐτοῖς. Ἀμοιβαῖα/μεταξύ τους, mutually/between them, Ἀρχύτας 1.15 ἀπαντιάζοντα αὐτὰ αὐτοῖς.

αὐτοτράπεζος. Ὀμοτράπεζος, sharer of the same table, Ἐμπεδοκλῆς 147 ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁμέστιοι, αὐτοτράπεζοι.

αὐτοχειρίη. Μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, with one's own hand, Δημόκριτος 260 καὶ αὐτοχειρίη καὶ κελεύων καὶ ψήφω.

αὐχαλέος. Μεγάλαυχος, haughty, Ξενοφάνης 3.5 ἦσαν εἰς ἀγορὴν... αὐχαλέοι.

αὐχήν. Αὐχένας, neck, Διογένης 6.27 φαίνονται ἐν τῷ αὐχένι. Πρβλ. τράχηλος.

αὐχμηρός. Αὐχμηρός/ξηρός, dry/barren, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 αὐχμηροὶ τε Νόσοι καὶ Σήψεις. Πρβλ. αὐχμός.

αὐχμός. Ξηρασία, dryness, Ἐμπεδοκλῆς 111.6-7 καίριον αὐχμόν... καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου. Πρβλ. ὄμβρος, ῥεῦμα.

ἀφαιρεῖσθαι 1. Ἀφαιρῶ/παίρνω, remove/take away, Δημόκριτος 30 πάνθ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται 2. Ἀφαιρῶ/ἀπαλλάσσω, detach/release, Δημόκριτος 31 σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται. Πρβλ. ἀκέεσθαι, δίδοναι.

ἀφανής (συνών. ἄδηλος, ἄφαντος, ἀντίθ. δῆλος, ἐμφανής) 1. Ἀφανής/ἀόρατος, invisible, Ἡράκλειτος 54 ἁρμονίη ἀφανὴς φανερῆς κρείττων 2. Ἀφανής/δυσδιάκριτος, invisible/difficult to discern, Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφανέων σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλολάος 11.6 πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ.

ἄφαντος (συνών. ἄδαής, ἄδηλος, ἀφανής, ἀντίθ. δῆλος). Σκοτεινός, dark, Παρμενίδης 9 νυκτὸς ἀφάντοῦ.

ἄφαρ (ἀντίθ. θελημά) 1. Μονομιᾶς/ἀπότομα, all at once/suddenly, Ἐμπεδοκλῆς 35.6 οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημά 2. Ὀρμητικά, in a rush/tempestuously, Ἐμπεδοκλῆς 110.8 ἄφαρ ἐκλείψουσι.

ἄφauρός. Ἀδύναμος, weak, Ξενοφάνης 9 ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἄφauρὸς τερος Δημόκριτος 285.1 ἀνθρωπίνην βιοτήν ἄφauρὴν τε εἴδωσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον.

ἄφauρότης. Ἀδυναμία/ἀνεπάρκεια, weakness/inadequacy, Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἄφauρὸς τερος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δυνατοὶ εἰσμεν κρίνειν τὰ ληθές.

ἄφειδῶς. Χωρὶς φειδῶ/σπάταλα, carelessly/wastefully, Δημόκριτος 159 τὸν χρώμενον ἄφειδῶς αἰτιασάμενος.

ἄφή (συνών. ψαῦσις). Ἀφ' ἐπαφῆς, touch/contact, Δημόκριτος A 119 (DK II 112,8) καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἐκάστη ἄφή τις ἐστίν A 135 (DK II 116,14) ποιεῖ τῇ ἄφῃ τὴν αἴσθησιν.

ἄφθονία. Ἀφθονία, abundance, Ἐμπεδοκλῆς 78 καρπῶν ἄφθονίησι.

ἄφιέναι (ἦχον, φωνήν). Βγάζω (ἦχο, φωνή), emit (sound)/produce (echo), Ἀρχύτας 1.44 ὁξύτερον ἄχον ἄφίησιν 1.46 βαρὺν τὸν ἄχον 1.48 βαρὺν ἄφίεντι ἄχον 1.50 ἄφήσει <βαρέαν> τινὰ ἀμῖν φωνάν. || **ἄφίεσθαι.** Ρίχνομαι/ἐκτοξεύομαι, be thrown/be loosened from, Ἀρχύτας 1.33 τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἄφίεμενα πρόσω φέρεται.

ἄφικνεῖσθαι 1. Φθάνω, arrive, Ξενοφάνης 1.17 ἄφίκοιο οἴκαδ' 22.5 πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἄφίκετο; Ἡράκλειτος 108 οὐδεὶς ἄφικνεῖται ἐς τοῦτο Δημόκριτος 295 ἐς γῆρας ἄφίξεται 2. Ἐκτείνομαι, reach/extend, Διογένης 5.4 ἐπὶ πᾶν ἄφίχθαι.

ἄφροδίσια. Σαρκικὸς ἔρωτας, sexual love, Διογένης A 24 (DK II 57,16) τὰ ἄφροδίσια κεκλῆσθαι Δημόκριτος 235,3 ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἄφροδισίοισιν. Πρβλ. συνουσίη.

ἀφροδισιάζειν. Ἀφροδισιάζω/ἀπολαμβάνω σαρκικὸν ἔρωτα, Δημόκριτος 127.2 καὶ σφιν γίνεται ἅπερ τοῖς ἀφροδισιάζουσιν. Πρβλ. ἀφροδίσια.

Ἀφροδίτη. Ἀφροδίτη/θεὰ τοῦ ἔρωτα, Aphrodite/Goddess of love, Παρμενίδης 13 (DK I 243,11) τὸν Ἑρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον ἐν τῇ κοσμογονίᾳ Ἐμπεδοκλῆς 17.24 Γηθοσύνην καλέοντες ἐπώνυμον ἥδ' Ἀφροδίτην 22.5 ἀλλήλοις ἔστερκται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη 66 σχιστοὺς λειμῶνας... Ἀφροδίτης 71.4 ὅσα νῦν γεγάασι συναρμοσθέντ' Ἀφροδίτη 86 δι' Ἀφροδίτη 87 γόμοις ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη 151 ζείδωρος... Ἀφροδίτη. Πρβλ. Φιλότης.

ἀφρός. Ἀφρός, foam, Διογένης Α 24 (DK II 57,14) καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ζώου ἀφρόν εἶναι τοῦ αἵματος. Πρβλ. ἀφρώδης, ἐξαφροῦσθαι.

ἀφροσύνη (συνών. ἀσυνεσία, ἀντίθ. σύνεσις, σωφροσύνη). Ἀφροσύνη/impudence, Δημόκριτος 254 ἀφροσύνης καὶ θράσος πίμπλονται. Πρβλ. θράσος.

ἀφρώδης. Ἀφρώδης, frothy/foamy, Διογένης 6.50 τό δ' αἶμα... θερμὸν καὶ ἀφρώδες γίνεται. Πρβλ. ἀφρός.

ἀφυής (ἀντίθ. εὐφυής). Μὴ εὐφυής/μὴ προικισμένος, not bright/unendowed, Δημόκριτος 85 ἀφυής ἐς μάθησιν ὦν χρή.

ἄχανής. Ἀχανής, immense, Παρμενίδης 1.18 χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν.

ἄχθεσθαι. Εἶμαι ὑπερφορτωμένος, overladden, Ξενοφάνης 1.10 τράπεζα τυροῦ καὶ μέλιτος πίνος ἀχθομένη.

ἄχος (τό). Λύπη/πόνος, grief/pain, Ἐμπεδοκλῆς 145 δειλαίων ἀχέων 147 ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροι. Πρβλ. λύπη, τάλαιπωρή.

ἄχος (ὁ). Ἦχος, sound, Ἀρχύτας 1.44 ὀξύτερον ἄχον ἀφίησιν 1.46 βαρὺν τὸν ἄχον 1.48 βαρὺν ἀφιέντι ἄχον.

ἀχρεῖον (ἐστί). Εἶναι ἀνώφελο/ἄχρηστο, (it is) unbeneficial/useless, Δημόκριτος 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον. Πρβλ. ἀνωφελής, χρήσιμος.

ἄψυχος (ἀντίθ. ἔμψυχος). Ἄψυχος/μὴ ἔμβιος, inanimate, Δημόκριτος 164.4 καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων. Πρβλ. ψυχή.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

B

βαθμοειδής. Βαθμιδοειδής, graduated, Δημόκριτος 155.5 ἀποχαράξεις λαμβάνοντα β α θ μ ο ε ι δ ε ι ς.

βάθος (τύπ. βένθος). Βάθος, depth, Ἐμπεδοκλῆς 35.3 β έ ν θ ο ς δίνης 39.1 ἀπείρονα γῆς τε β ά θ η 84.9 ὕδατος μὲν β έ ν θ ο ς 100.16 β έ ν θ ε α χαλκοῦ Πυθαγόρειοι 1 a (DK I 449,23) εἰς τὰ β έ ν θ η δύεσθαι. Πρβλ. βαθύς.

βαθύς. Βαθύς, deep, Ἡράκλειτος 45 οὕτω β α θ ὺ ν λόγον ἔχει Ἴππων 1 οὐ γὰρ δὴ πον τὰ φρέατα β α θ ὺ τ ε ρ α ἢ ἡ θάλασσα ... νῦν δὲ ἡ θάλασσα β α θ υ τ έ ρ α ἐστὶ τῶν ὑδάτων Δημόκριτος 172.3 ὕδωρ β α θ ὺ. Πρβλ. βάθος, βυθός.

βαίνειν. Πορεύομαι/πηγαίνω, walk/go, Ἡράκλειτος 117 ἀκὴρ δόκοιται μεθυσθῆ, ἀγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος, οὐκ ἐπαῖων ὄκη β α ί ν ε ι, ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων Παρμενίδης 1.2 ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν β ἦ σ α ν πολύφημοι ἀγοῦσαι Ἐμπεδοκλῆς 90 ὁξὺ δ' ἐπ' ὁξὺ ἔ β η.

βαιός (ἀντίθ. μέγας). Μικρὸς/ὀλίγος, small/little, Παρμενίδης 8.45 οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι β α ι ό τ ε ρ ο ν . || **βαιά** (ἀντίθ. τὰ πλεῖστα). Ἐλάχιστα/σπάνια, least/rare, Δημόκριτος 119 β α ι ά γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται.

Βάκχαι. Βάκχαι, Bacchae, Φιλόλαος 17, 18, 19 (τίτλ.).

βάκχοι 1. Κλαδιὰ (στὴ βακχικὴ λατρεία), bacchic boughs Ξενοφάνης 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <β ά κ χ ο ι> 2. Βάκχοι/οἱ κατεχόμενοι ἀπὸ βακχικὴ μανία, Bacchants, Ἡράκλειτος 14 μάγοις, β ά κ χ ο ι ς, λήναις.

βαλανωτός. Στερεωμένος μὲ βάλανο, holt, Παρμενίδης 1.16 β α λ α ν ω τ ὸ ν ὀχῆμα.

βάξις. Λόγια, words, Ἐμπεδοκλῆς 112.11 εὐηκέα β ά ξ ι ν.

βάπτειν. Ἐμβαπτίζω, dip, Ἐμπεδοκλῆς 100.11 παῖς ... εἰς ὕδατος β ά π τ η σ ι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο.

βάρβαρος. Βάρβαρος/βαρβαρικός, barbaric, Ἡράκλειτος 107 β α ρ β ά ρ ο υ ς ψυχάς.

βαρύνωτος. Βαρύπλατος/μέ ράχη βαριά, hard-backed, Ἐμπεδοκλῆς 76.1 ἐν κόγχαισι θαλασσονόμων β α ρ υ ν ώ τ ο ι ς.

βαρύς (ἀντίθ. ὀξύς). Βαρὺς (ἤχος) / χαμηλός (τόνος), strong (of sound)/deep (of tone), Ἀρχύτας 1.24-56 ἃ μὲν ... ὀξέα φαίνεται, τὰ δὲ ... β α ρ έ α δοκοῦντι ἡμεν ... τᾷ πλαγᾷ β α ρ ὺ ν ποιήσει τὸν ψόφον ... τᾷ μὲν ... μεγάλοι τε ἡμεν καὶ ὀξέαι, τᾷ δὲ ὑπὸ ἀσθενέος μικραὶ τε καὶ β α ρ έ α ι ... ἐς δὲ τὰ πόρσω, β α ρ ὺ τ ε ρ ο ν ... ἡσυχᾷ μὲν κινούμενοι β α ρ ὺ ν ἀφιέντι ἄχον ... ἀφήσει <β α ρ έ α ν> τινὰ ἀμὴν φωνῶν ... οἱ δὲ β α ρ ε ῖ ς βράδιον.

βασίλεια. Βασίλισσα, queen, Ἐμπεδοκλῆς 128.3 Κύπαις β α σ ί λ ε ι α.

βασίλεια (τύπ. βασιληίη). Βασιλική ἐξουσία, royal authority, Ἡράκλειτος 52 παιδὸς ἢ β α σ ι λ η ί η Δημόκριτος 118 μᾶλλον μίαν εὐρεῖν αἰτιολογίαν, ἢ τὴν Περσῶν οἱ β α σ ι λ ε ί α ν γενέσθαι Ἀνάξαρχος (τίτλ.) Περί β α σ ι λ ε ί α ς.

βασιλεύς. Βασιλεὺς/ἀπόλυτος ἄρχων, king/absolute ruler, Ἡράκλειτος 53 πάντων δὲ β α σ ι λ ε ὺ ς Ἐμπεδοκλῆς 128 οὐδὲ Ζεὺς β α σ ι λ ε ὺ ς οὐδὲ Κρόνος Δημόκριτος 30.4 πάντα Ζεὺς μυθέεται ... καὶ β α σ ι λ ε ὺ ς οὗτος τῶν πάντων.

βάσις. Βάση, base, Δημόκριτος 155 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν β ά σ ι ν ἐπιπέδω.

βατός. Βατὸς/προσιτός, passable/accessible, Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ β α τ ή. Πρβλ. βαίνειν.

βαυβώ. Κοιλιά, belly, Ἐμπεδοκλῆς 153 β α υ β ώ: τιθήνη Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν, ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ (Ἡσύχιος).

βέβαιος (συνών. ἀσφαλής, ἀντίθ. ἀβέβαιος, σφαλερός). Βέβαιος/σταθερός, certain/constant, Δημόκριτος 176 νικᾷ ἥσسونι καὶ β ε β α ί ω.

βεβαίως. Μὲ βεβαιότητα/σταθερά, with certainty/firmly, Παρμενίδης 4.1 νόῳ παρρόντα β ε β α ί ω ς.

βέλτιον. Βλ. πράσσειν.

βένθος. Βλ. βάθος.

βέλος. Βέλος, arrow, Ἀρχύτας 1.33 ὥσπερ ἐπὶ β ε λ ῶ ν.

βηλός. Οὐδός, threshold, Ἐμπεδοκλῆς 84.6 λάμπεσκειν κατὰ β η λ ό ν.

βία (τύπ. βίη) 1. Δύναμη/δρμή, force/assault, Ἀναξαγόρας 9.2 ὑπὸ βίῃς τε καὶ ταχυτήτος, βίην δὲ ἡ ταχυτής ποιεῖ 2. Ἡράκλειτος βίας/βιασμός, act of violence, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,16) μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίης ταύτης γεγεννημένους. Πρβλ. βιάζεσθαι.

βιάζεσθαι (τύπ. βιάσθαι) 1. Ἐξαναγκάζω, force/compel, Παρμενίδης 7.3 μηδὲ σ' ἔθος πολύπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε β ι ά σ θ ω. Ἐμπεδοκλῆς 3.6 μηδέ σέ γ' εὐδόξοιο β ι ή σ ε τ α ι ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι 2. Βιάζω, rape/violate, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,15) ὄνον ἵππον β ι α σ α μέ ν ο υ κατὰ τύχην κυῆσαι. Πρβλ. βία.

βίος 1. (συνών. βιοτή, βίος, αἰών, ζωή, ἀντίθ. θάνατος). Ζωή, life, Ἡράκλειτος 62 τὸν δὲ ἐκείνων β ί ο ν τεθνεῶτες Ἐμπεδοκλῆς 20.3-5 β ί ο υ θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ . . . ἕκαστα περὶ ῥηγμῖνι β ί ο ι ο 115.5 μακραίωνος λελάχασι β ί ο ι ο Φιλόλαος 11.3 θείω καὶ οὐρανίω β ί ω καὶ ἀνθρωπίνω Δημόκριτος 43 β ί ο υ σωτηρίῃ 61 τούτοις καὶ ὁ β ί ο ς συντέτακται 119 τὰ δὲ πλεῖστα ἐν β ί ω εὐξύνετος ὀξυδεορκείη κατιθύνει 159 παρὰ πάντα τὸν

βίον 189 τὸν βίον διάγειν 191.2 μετριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετρίῃ 191.10-19 τῶν δὲ ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους θεωρεῖν . . . παραβάλλοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον 191.23 οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ 223 βίον ἀλγύνει 230 βίος ἀνεόρταστος 246 ξενιτεῖν βίου αὐτάρκειαν διδάσκει 248 εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σκίρνεος 289 ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις 297 τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης 2. Τόξον (ὄργανον πορισμοῦ τοῦ βίου) how, Ἡράκλειτος 48 τῷ τόξῳ ὄνομα βίος ἔργον δὲ θάνατος 3. Ἡ ζωὴ στὸ σύνολό της, life in its entirety, Ἐμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες.

βιοτή (συνών. βίος, ζωή). Ζωή, life, Δημόκριτος 200 οὐ τερόπομενοι βιοτῇ 204 ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ 285 ἀνθρωπίνην βιοτῇ 297 τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον.

βίος (συνών. βίος, βιοτή, ζωή). Ζωή, life, Ἐμπεδοκλῆς 15.2 ὥς ὄφρα μὲν τε βιωσι, τὸ δὲ βίον καλέουσι 115.8 ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελύθους. Πρβλ. θάνατος.

βιοῦν (συνών. ζῆν). Ζῶ, live/be alive, Ἐμπεδοκλῆς 15.2 ὄφρα μὲν τε βιωσι Δημόκριτος 200 ἀνοήμονες βιοῦσι οὐ τερόπομενοι βιοτῇ 227 ἐργαζόμενοι ὡς δὲ βιωσόμενοι.

βλαβερός. Βλαβερὸς/ἐπιζήμιος, harmful/damaging, Δημόκριτος 175 ὁκόσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀνωφελέα. Πρβλ. ἀνωφελής, βλάπτειν. || **τὸ βλαβερόν**. Βλάβη/ζημιά, harm/damage, Δημόκριτος 237 τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβερόν. Πρβλ. βλάβη, συμφέρον.

βλάβη (ἀντίθ. ὠφέλησις). Βλάβη, harm, Διογένης 2.9 οὔτε ὠφέλησις τῷ ἑτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ἑτέρου> οὔτε βλάβη. Πρβλ. ζημία, τὸ βλαβερόν.

βλάξ. Βλάξ, /stupid, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ.

βλάπτειν (ἀντίθ. ὠφελεῖν). Βλάπτω, harm, Δημόκριτος 113 μεγάλα βλάπτουσι τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες Ἀνάξαρχος.

χος 1 πολυμαθίη κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ β λ ά π τ ε ι τὸν ἔχοντα . . . β λ ά π τ ε ι δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος.

βλαστάνειν. Βλαστάνω/φυτρώνω/γεννιέμαι, sprout/spring up/come forth, Ἐμπεδοκλῆς 21.10 δένδρεά τ' ἐ β λ ά σ τ η σ ε καὶ ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες 57 πολλαὶ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐ β λ ά σ τ η σ α ν Φιλόλαος 13.7 πάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος καὶ θάλλονται καὶ β λ α σ τ ά ν ο ν τ ι. Πρβλ. ἐκγίγνεσθαι, φύεσθαι.

βλάστησις. Βλάστηση, germination, Μενέστωρ 4 ἡ μὲν β λ ά σ τ η σ ι ς αὐτῆς (sc. τῆς συκαμίνου) ὀψία. Πρβλ. πέψις, σῆψις.

βλασφημία. Κακολογία, defamation, Δημόκριτος 177.2 οὔτε προῆξις ἀγαθῇ λόγον β λ α σ φ η μ ί η λυμαίνεται.

βλέπειν 1 (συνών. θεωρεῖν). Βλέπω/προσέχω, look to/attend, Δημόκριτος 237 τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ β λ έ π ε ι 2. Ἀποβλέπω/σκοπεύω, look for/aim at, Δημόκριτος 96 ὁ β λ έ π ω ν πρὸς τὴν ἀμοιβήν. Πρβλ. θεωρεῖν.

βληστρίζειν. Ριπτάζω/σέρνω πέρα δῶθε, toss, Ξενοφάνης 8 β λ η σ τ ρ ί ζ ο ν τ ε ς ἐμὴν φροντίδα.

βορά. Βορά/σαρκοφαγία, Ἐμπεδοκλῆς 139 σχέτλι' ἔργα β ο ρ α ς.

βόρβορος. Βόρβορος, filth, Ἡράκλειτος 13 β ο ρ β ό ρ ω χαίρειν.

βόσκημα. Ζῷο βοσκῆς, animal of pasture, Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν β ο σ κ ή μ α σ ι ν οἴκεῖ οὐδὲ ἐν χρουσῷ.

βουγενής. Βοῖδογέννητος, born of an ox, Ἐμπεδοκλῆς 61 β ο υ γ ε ν ῆ ἄνδρόπρωρα.

βούκρανος. Βοῖδοκέφαλος, bovine head, Ἐμπεδοκλῆς 61 ἐξα-νατέλλειν ἀνδροφυῇ β ο ύ κ ρ α ν α.

βούλεσθαι. Θέλω, want/wish, Διογένης 3.4 εἴ τις β ο ύ λ ε τ α ι ἐννοεῖσθαι Δημόκριτος 68 ἐξ ὧν β ο ύ λ ε τ α ι 89 ἐχθρὸς

οὐχ ὁ ἀδικέων, ἀλλὰ ὁ β ο υ λ ό μ ε ν ο ς 173 εἴ τι νι β ο υ λ ο μ έ ν ω, ἀλκῇ 248 ὁ νόμος β ο ύ λ ε τ α ι μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων, δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ β ο ύ λ ω ν τ α ι π ά σ χ ε ι ν εὖ 277 καὶ τῷ μὲν παῖς ἔσται τοιοῦτος, οἷον ἄν β ο ύ λ η τ α ι. Πρβλ. ἐθέλω.

βουλή. Συμβουλή/γνώμη, counsel/opinion, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ β ο υ λ ῇ πείθεσθαι ἑνός.

βοῦς. Βόδι, οκ, Ξενοφάνης 15 ἀλλ' εἰ χειρας ἔχον β ό ε ς.

βραδέως. Μὲ βραδὺ ρυθμό, slowly, Ἀρχύτας 1.26 τὰ δὲ β ρ α δ έ ω ς καὶ ἀσθενῶς, βαρεὰ δοκοῦντι ἡμεν 1.56 οἱ δὲ βαρεῖς β ρ ά δ ι ο ν.

βραδύς (ἀντίθ. ταχύς). Ἀργός/βραδύς, slow/tardy, Ἀρχύτας 1.46 ἂ δὲ β ρ α δ ε ῖ α βαρὺν τὸν ἄχον.

βραχίων. Βραχίονας, arm, Ἐμπεδοκλῆς 57.2 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο β ρ α χ ί ο ν ε ς εὐνιδες ὄμην.

βραχύς. Βραχυχρόνιος/σύντομος, short (of time or duration) brief, Δημόκριτος 235.3 ἡδοῦναι β ρ α χ ε ῖ α ι 235.9 τέρψις β ρ α χ ε ῖ α. Πρβλ. δι' ὀλίγου, διὰ βραχείας.

βρότειος (τύπ. βρότεος, συνών. ἀνθρώπινος, θνητός, ἀνθρώπειος). Ἀνθρώπινος, human, Παρμενίδης 8.51 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε β ρ ο τ ε ί α ς μάνθανε Ἐμπεδοκλῆς 2.9 β ρ ο τ ε ί η μῆτις ὄρωρεν 6.3 κρούνωμα β ρ ό τ ε ι ο ν 20.1 β ρ ο τ έ ω ν μελέων ἀριδείκετον ὄγκον 100.17 β ρ ο τ έ ω χροῖ. Πρβλ. ἀνδρεῖος, ἀνδρόμεος, θεῖος.

βροτός (συνών. θνητός, ἄνθρωπος, ἐφημέριος, ἀντίθ. ἄμβροτος, ἀθάνατος). Ἀνθρωπος/θνητός, man/mortal, Ξενοφάνης 14 ἀλλ' οἱ β ρ ο τ ο ἰ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοὺς Παρμενίδης 1.30 β ρ ο τ ῶ ν δόξας 6.4 β ρ ο τ ο ἰ εἰδότες οὐδὲν 8.39 ὅσσα β ρ ο τ ο ἰ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῇ . . . μὴ ποτέ τίς σε β ρ ο τ ῶ ν γνώμη παρελάσση Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγεν τε β ρ ο τ ο ἰ.

βροχμώδης. Νοτερός/ύγρός, damp/humid, Δημόκριτος 133
β ρ ο χ μ ώ δ η ς.

βρόχος. Βρόχος/θηλειά, noose, Δημόκριτος 134 β ρ ό χ ο ς.

βρώσις. Φαγητό, eating, Δημόκριτος 235 ἐπὶ β ρ ώ σ ε σ ι ν
ἢ πόσεσιν.

βυθός. Βυθός, bottom/deeps (of the sea), Δημόκριτος 117 ἐν
β υ θ ῶ γὰρ ἡ ἀλήθεια. Πρβλ. βαθύς, βένθος.

βύσσος. Βύσσος/λινάρι, flax, Ἐμπεδοκλῆς 93 β ύ σ σ ω δὲ
γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

βωμός. Βωμός, altar, Ξενοφάνης 1.11 β ω μ ό ς δ' ἄνθεσιν ...
πεπύκασται. || Ἐμπεδοκλῆς 128 οὐ δεύετο β ω μ ό ς Φιλόλαος A
16 (DK I 403,15) β ω μ ό ν τε καὶ συνοχὴν καὶ μέτρον φύσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Γ

γενεά 1. Ἡ γενεά, generation, Ἡράκλειτος A 19 (DK I 149,4) ἔτη τριάκοντα ποιοῦσι τὴν γ ε ν ε ἄ ν **2.** Τὸ γένος, genus, Φιλόλαος 11.26 ἃ δ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον τᾷ τῷ ἀριθμῷ γ ε ν ε ᾱ. Πρβλ. γέννα, γένος, φύσις.

γένεσις (ἀντίθ. ὄλεθρος, φθορά, ἀπόλειψις). Γένεση, genesis/coming into being, Ἀναξίμανδρος 1 ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἐστι τοῖς οὖσι, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεὼν Παρμενίδης 8.21 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβηται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος 8.28 ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,9) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γένεσιν, αὐξήσιν. Πρβλ. γίνεσθαι, γονή.

Γενετή. Γενετή/γέννησις, birth, Ξενοφάνης 8.3 ἐκ γένετῆς δὲ τότε ἦσαν Πρβλ. γέννησις.

γαῖα. Βλ. γῆ.

γαίειν. Ἀγάλλομαι/χαίρομαι, exult/enjoy/be pleased with, Ἐμπεδοκλῆς 27.4, 28.2 Σφαῖρος κυκλοτεροῦς μονίῃ περιηγεί γαίῳ.

γάλα (οὐράνιον) **1.** Ὁ Γαλαξίας, the Milky way, Παρμενίδης 11 αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον **2.** Γάλα, milk, Ἐμπεδοκλῆς 33 ὅπως γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε Ἀναξαγόρας 22 ὄρνιθος γάλα.

γαστήρ 1. Μήτρα, womb, Ἐμπεδοκλῆς 67 ἐν γὰρ θερμοτέρῳ τοκάς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ (?) **2.** Κοιλιά, belly/stomach, Δημόκριτος 235.1 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ τὰς ἡδονὰς ποιεῖνται.

γελαῖν (ἀντίθ. ὀλοφύρεσθαι). Γελῶ (χαιρέκαχα), laugh at/mock, Δημόκριτος 107 a ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελαῖν. Πρβλ. χαίρειν.

γενέτωρ. Γενέτης/δημιουργός, generator/creator, Ξενοφάνης 30.5 μέγας πόντος γ ε ν έ τ ω ρ νεφέων ανέμων τε καὶ ποταμῶν.

γέννα (συνών. γένεσις). Γέννηση/γένεση, birth/coming into being, Παρμενίδης 8.6 τίνα γὰρ γ έ ν ν α ν διζήσεται αὐτοῦ; Ἐμπεδοκλῆς 17.27 ἤλικα γ έ ν ν α ν ἔασι 22.7-9 ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα γ έ ν ν η . . . ὅτι σφίσι γ έ ν ν α ν ἔοργεν (?) 110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γ έ ν ν α ν ἰκέσθαι. Πρβλ. γεννᾶν, γέννησις, γίγνεσθαι.

γεννᾶν. Γεννῶ/παράγω, breed/produce, Δημόκριτος 196 λήθη τῶν ιδίων κακῶν θρασύτητα γ ε ν ν ᾶ . || γεννᾶσθαι. Γεννιέμαι, be born, Ξενοφάνης 14.1 ἀλλὰ βροτοὶ δοκέουσι γ ε ν ν ᾶ σ θ α ι θεοὺς Δημόκριτος 148.3 κλῆμα τῷ γ ε ν ν ω μ έ ν ω καρπῷ.

γεννήεις. Γεννητικός, generative, Ἐμπεδοκλῆς 29.2 μήδεα γ ε ν ν ή ε ν τ α.

γέννησις (συνών. γέννα). Γέννηση, birth, Φιλόλαος 13.4 καταβολᾶς καὶ γ ε ν ν ή σ ι ο ς. Πρβλ. ἐκ γενετῆς.

γένος. Γένος, genus, Ἐμπεδοκλῆς 9.2 θηρῶν ἀγροτέρων γ έ ν ο ς 124.1 δειλὸν θνητῶν γ έ ν ο ς. Πρβλ. γενεά.

γέρανος. Γερανός, crane, Δημόκριτος 164.3 συναγελάζεται ὡς περιστερὰι περιστεραῖς καὶ γ έ ρ α ν ο ι γ ε ρ ά ν ο ι ς.

γεραρός. Λαμπρός/μεγαλόπρεπος, splendid/majestic, Ξενοφάνης 1.9 γ ε ρ α ρ ή τε τράπεζα.

γέρων (συνών. πρεσβύτης, αντίθ. νέος). Γέρος, old man, Δημόκριτος 104 εὐχαρις γ έ ρ ω ν ὁ αἰμύλος καὶ σπουδαιόμυθος 183.2 ἔστι που νέων ξύνεσις καὶ γ ε ρ ό ν τ ω ν ἀξυνεσίη 295.1 ὁ γ έ ρ ω ν νέος ἐγένετο. Πρβλ. γῆρας, γηράσκειν, γηραιός, γηραλέος.

γεύεσθαι. Γεύομαι, taste, Δημόκριτος 11.6 μήτε ὀδμᾶσθαι μήτε γ ε ύ ε σ θ α ι. Πρβλ. αἰσθάνεσθαι.

γεῦσις. Ἡ γεύση, taste, Δημόκριτος 11.3 ὄψις, ἀκοή, ὀδμή, γ ε ῦ σ ι ς, ψαῦσις, Πρβλ. αἰσθησις, γεύεσθαι.

γεωγραφία. Γεωγραφία, Geography, Δημόκριτος 14 c (τίτλ.)
Γ ε ω γ ρ α φ ί η.

γεωμετρία (τύπ. γαμετρία, συνών. γεωμετρικά). Γεωμετρία, geometry; 'Αρχύτας 1.7 περὶ γ α μ ε τ ρ ί α ς καὶ ἀριθμῶν . . . ἃ ἐκλείπει αὐτὰ γ ε ω μ ε τ ρ ί α Δημόκριτος 11 m (τίτλ.) Περί γ ε ω μ ε τ ρ ί η ς.

γεωμετρικός. Γεωμετρικός (μουσικός ὄρος), geometrical/geometric (musical term), 'Αρχύτας 2.2-7 δευτέρα δὲ ἃ γ ε ω μ ε τ ρ ι κ ᾶ . . . ἃ γ ε ω μ ε τ ρ ι κ ᾶ δέ, ὅκκα ἔωντι οἶος ὁ πρῶτος ποτὶ τὸν δεύτερον.

γεωμετρικά (ἃ) (συν. γεωμετρία). 'Η Γεωμετρία, geometry, 'Αρχύτας 4.3 καὶ δοκεῖ ἃ λογιστικὰ . . . καὶ τᾷς γ ε ω μ ε τ ρ ι κ ᾶ ς ἐναργεστέρῳ πραγματεύεσθαι ἃ θέλει. || γεωμετρικά (τά) Δημοκρ. 11 n (τίτλ.) Γ ε ω μ ε τ ρ ι κ ῶ ν. A B.

γεωργία. Γεωργία, agriculture, Δημόκριτος 26 f (τίτλ.) Περί γ ε ω ρ γ ί η ς ἢ γεωργικόν (γεωργικά).

γεωργικόν. Πραγματεία περὶ γεωργίας, treatise on agriculture, Δημόκριτος 26 f (τίτλ.) Περί γεωργίης ἢ γ ε ω ρ γ ι κ ὸ ν (γεωργικά).

γῆ (τύπ. γαῖα, γᾶ, ἐπικ. αῖα, συνών. χθών, Χθονίη, ἄρουρα)
1. 'Η γῆ ὡς πρωταρχικὸ στοιχεῖο, earth as a primary element, Ξενοφάνης 29 γ ῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνοντ(αι) ἡδὲ φύονται 33 πάντες γὰρ γ α ί η ς τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα 'Ηράκλειτος 36.2 ὕδατι δὲ θάνατος γ ῆ ν γενέσθαι, ἐκ γ ῆ ς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχὴ Μέλισσος 8.5-20 εἰ γὰρ ἔστι γ ῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ . . . δοκεῖ δὲ ἡμῖν . . . ἐξ ὕδατός τε γ ῆ καὶ λίθος γίνεσθαι 'Εμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γ α ῖ α καὶ ἡέρος ἀπλετον ὕψος 71.2 ὕδατος γ α ί η ς τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε 85 ἡ δὲ φλόξ ἰλάειρα μινννθαδίης τύχε γ α ί η ς 109.1 γ α ί η μὲν γὰρ γ α ῖ α ν ὁπώπαμεν Φιλόλαος 12.2 τὰ ἐν τᾷ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ> ὕδωρ καὶ γ ᾶ καὶ ἀήρ 'Αναξαγόρας 16.1-3 συμπήγνυται γ ῆ . . . ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γ ῆ, ἐκ δὲ γ ῆ ς λίθοι Διογέ-

νης 2.4 γ ἢ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ 2 (ἀντιδιαστ. οὐρανός). Ἡ Γῆ, Earth, Ξενοφάνης 28.1 γ α ἰ η ς μὲν τόδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἥερι προσπλάζον 31 ἡέλιος θ' ὑπεριέμενος γ α ἰ ἄ ν τ' ἐπιθάλπων Παρμενίδης 11.1 πῶς γ α ἰ α καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη 14 νυκτιφαῆς περὶ γ α ἰ α ν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 39.1 εἴπερ ἀπείρονα γ ἦ ς τε βάθη 42.2 ἀπесκνίφωσε δὲ γ α ἰ η ς 45 κυκλοτερὲς περὶ γ α ἰ α ν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς 48 νύκτα δὲ γ α ἰ α τίθησιν ὑφισταμένη φαέεσσι 115.10 γ α ἰ α δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος Πυθαγόρειοι Α 37 (DK I 462,8) ἀντίχθονα δὲ τὴν σελήνην . . . καὶ αἰθερίαν γ ἦ ν Ἀναξαγόρας 15.2 τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν ἐνθάδε συνεχώρησεν, ἔνθα νῦν <ἡ γ ἦ>, τὸ δὲ ἄραιον καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρὸν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος 3 (ἀντιδιαστ. θάλασσα, πόντος). Ἡ στεριά, land, Ἡράκλειτος 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἡμῖν γ ἦ . . . <γ ἦ> θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γ ἦ Ἐμπεδοκλῆς 38.3 γ α ἰ ἄ τε καὶ πόντος πολυκύμων ἡδ' ὕγρὸς ἀήρ 55 γ ἦ ς ἰδρωῶτα θάλασσαν 111.3 ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γ α ἰ α ν ὀρεόμενοι Ἀναξαγόρας 4.8 καὶ τὴν γ ἦ ν αὐτοῖσι φέειν πολλά τε καὶ παντοῖα Διογένης 2.10 οὔτε φυτόν ἐκ τῆς γ ἦ ς φύναι οὔτε ζῶον 4. Περιοχὴ τῆς γῆς χώρα, region of earth/country, Ξενοφάνης 8.2 ἀν' Ἑλλάδα γ ἦ ν Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῶ πᾶσα γ ἦ βατὴ 5. Χῶμα, earth, Ἡράκλειτος 22 χουσὸν οἱ διζήμενοι γ ἦ ν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον Ἀναξαγόρας 4.17 γ ἦ ς πολλῆς ἐνεούσης.

Γηθοσύνη. Χαρὰ/Τέρψη (προσωποπ.), Joy/Delight (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 17.24 Γ η θ ο σ ύ ν η ν καλέοντες ἐπώνυμον ἡδ' Ἀφροδίτην. Πρβλ. Ἀφροδίτη, Φιλότης.

γηραιός (ἀντίθ. νέος). Γερασμένος, old, Ἡράκλειτος 88.3 καὶ νέον καὶ γ η ρ α ι ό ν. Πρβλ. γέρον, γηραλέος, παλαιός.

γηραλέος. Ἡλικιωμένος/γέρος, elderly/old, Ξενοφάνης 1.18 οὐχ ὕβρις πίνειν ὅποσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γ η ρ α λ έ ο ς. Πρβλ. γηραιός, γέρον.

γῆρας (ἀντίθ. νεότης). Γήρας/γηρατειά, old age, Ἐμπεδοκλῆς

111.1 γήρῃ αὖτις 152 γήρῃ αὖτις ἡμέρας (sc. ἡ ἑσπέρα)
 Δημόκριτος 294.2 γήρῃ αὖτις δὲ σωφροσύνη ἄνθος 295.2 ἐς γή-
 ρῃ αὖτις ἀφίξεται 296.1 γήρῃ αὖτις ὁλόκληρός ἐστι πῆρως. Πρβλ.
 γηραιός.

γηράσκειν (τύπ. γηρᾶν). Γερνῶ, grow old, Ξενοφάνης 9 ἀνδρὸς
 γηρῇ τῷ Δημόκριτος 206 γηρᾶσκειν ἐθέλουσιν.

Γί(γ)νεσθαι (ἀντιδ. εἶναι). Γίγνεσθαι, become, Ἡράκλειτος
 1.4 γινόμενων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον 75 τοὺς καθεύδον-
 τας . . . ἐργάτας εἶναι καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινόμε-
 νων 80 γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ χρεῶν Λεύκιππος 2
 οὐδὲν χρῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ
 ὑπ' ἀνάγκης 1 (ἀντίθ. ὀλλυσθαι). Γίνομαι/γεννιέμαι, come into
 being, Ξενοφάνης 29 γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γινόντ(αι)
 ἡδὲ φύονται Ἡράκλειτος 20 γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μό-
 ρους τ' ἔχειν καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γένεσθαι 39
 ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω Παρμενίδης 8.13 οὐδέ
 ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πᾶσις ἰσχύς γίγνεσθαί τι παρ'
 αὐτό τοῦ εἶναι οὔτε γένεσθαι οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνῆκε Δίκη
 χαλάσασα πέδησιν 8.19-20 πῶς δ' ἂν ἔπειτ' ἀπόλοιτο ἐόν; πῶς
 δ' ἂν κε γένοιτο; εἰ γὰρ ἔγενετ', οὐκ ἔστ(ι), οὐδ' εἴ ποτε
 μέλλει ἔσεσθαι 8.40 γίγνεσθαί τε καὶ ὀλλυσθαι 11 πῶς γαῖα
 καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη . . . ὠρμήθησαν γίγνεσθαι Μέλισσος 1
 εἰ γὰρ ἐγένετο, ἀναγκαῖόν ἐστι πρὶν γένεσθαι εἶναι μη-
 δέν· εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενὸς
 2 ὅτε τοίνυν οὐκ ἐγένετο, ἔστι τε καὶ αἰεὶ ἦν καὶ αἰεὶ ἔσται
 καὶ ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν, ἀλλ' ἀπειρόν ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ
 ἐγένετο, ἀρχὴν ἂν εἶχεν (ἤρξατο γὰρ ἂν ποτε γενόμενον)
 καὶ τελευτήν (ἐτελεύτησε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) 3 τὸ
 ποτὲ γενόμενον 7(2) εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἐὼν μὴ
 ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐὼν γί-
 νεσθαι 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται
 οὔτε ὁ μὴ ἐὼν γίνεται 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ
 τὸ ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐὼν γένοιτο 8(3) καὶ τὸ ζῶον ἀποθνή-
 σκειν καὶ ἐκ μὴ ζῶντος γίνεσθαι . . . ἐξ ὕδατός τε γῆ καὶ λί-
 θος γίνεσθαι 8(6) ἦν δὲ μεταπέσῃ, τὸ μὲν ἐὼν ἀπώλετο, τὸ

δὲ οὐκ ἐὼν γέγονεν Ἐμπεδοκλῆς 9.3 τότε μὲν τὸ <λέγουσι>
 γενέσθαι 11 οἳ δὴ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζου-
 σιν 12 ἔκ τε γὰρ οὐδ' αὖτ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι 17.11
 τῇ μὲν γίγνονταί τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰὼν 26.4 γί-
 νοντ(αι) ἀνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 71.3-4 πῶς ὕδατος
 γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡλίου τε κιναμένων εἶδη τε γενοίατο
 χροῖά τε θνητῶν τόσσ', ὅσα νῦν γεγάασιν συναρμοσθέντ' Ἀ-
 φροδίτῃ 89 γνούς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσσ' ἐγένοντο
 124 τοίων ἔκ τ' ἐρίδων ἔκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε Ἀναξαγό-
 ρας 17 τὸ δὲ γίγνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν
 οἱ Ἕλληνες· οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίγνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ'
 ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως
 ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίγνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλ-
 λυσθαι διακρίνεσθαι Διογένης 2.10 οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς
 φῦναι οὔτε ζῶον οὔτε ἄλλο γενέσθαι οὐδὲν 7 τῶν δὲ τὰ μὲν
 γίγνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει Δημόκριτος A 99 a (DK II 108,21)
 τὸν αὐτὸν τρόπον... γενέσθαι καὶ τὰ θαυμαστά καὶ τὰ παρα-
 λογώτατα τῆς φύσεως 144 μουσικῇ... νεωτέραν εἶναι... μὴ
 ἀποκοῖναι τὰναγκαῖον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πεποιητοῦ ἤδη γενέσθαι
 277 ἀνάγκη γάρ, ὅς (sc. παῖς) ἂν γένηται, τοῦτω χρῆσθαι
 278.5 ἀλλ' ὅταν γένηται (sc. ἔκγονα), ταλαιπωρεῖ καὶ τρέ-
 φει ἕκαστον ὡς δύναται Ἐμπεδοκλῆς 23.10 ὅσσα γε δῆλα γε-
 γάκασιν ἄσπετα 38 ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶ-
 μεν ἅπαντα 2. Γίνομαι/προκύπτω, grow out of/result from, Ξε-
 νοφάνης 2.20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' Ἐμπεδο-
 κλῆς 26.10 τῇ μὲν γίγνονταί τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰὼν
 88 μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὅψ 98.5 ἐκ τῶν αἵμά τε γέντο
 καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς Φιλόλαος 6.9 εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο
 ὠτινιῶν ἅδε τρόπῳ ἐγένετο Ἀναξαγόρας 10 πῶς γὰρ ἂν ἐκ
 μὴ τριχὸς γένοιτο θοῖξ Διογένης 2.9 οὔτε ὠφέλησις τῷ ἐτέ-
 ρῳ <γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ἐτέρου> οὔτε βλάβη Δημόκριτος A
 135 (DK II 116,27) περὶ δὲ τοῦ φρονεῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἴρηκεν
 ὅτι γίγνεται συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν
 2 Τριτογένεια... φρόνησις... γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ φρονεῖν
 τρία ταῦτα 157 ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς
 ἀνθρώποις 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίγνεται 178 ἐξ ὧν ἡ

κακότης γίνεται 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίγνεσθαι ἢ αἰδῶς 191.2 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίη γίνεται μετριότητι τέρσιος καὶ βίου συμμετρίῃ 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται 278.10 ὥστε καὶ ἐπαύρεσίν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου 3. Γίνομαι/μεταβάλλομαι, become/alter, Ἡράκλειτος 7 εἰ πάντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν 31 γῇ θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῇ 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχὴ 77 ψυχῇσι . . . τέρσιν ἢ θάνατον ὑγρῇσι γενέσθαι Μέλισσος 8 (3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 17.35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα 82 ταῦτά τριχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ πυκνὰ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι 96 τὰ δ' ὀστέα λευκὰ γένοιτο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀσηρότα θεσπεσίηθεν 127 ἐν θήρεσσι λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι γίγνονται, δάφναι δ' ἐνὶ δένδρεσιν ἡνκόμοισιν 4. Γίνομαι/ἀποκτῶ (νέα) ιδιότητα ἢ ποιότητα, become/acquire a (new) property or quality, Ἡράκλειτος 1.1 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι 63 ἔνθα δ' ἐόντι ἐπανίστασθαι καὶ φύλακας γίγνεσθαι ζώντων καὶ νεκρῶν Μέλισσος 7(2) καὶ οὐτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μείζον γίνοιτο 7(3) εἰ μὲν γὰρ τι ἐγίνετο ἕτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθείη 7(8) τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ 8(2) καὶ μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι ἕτεροῖον, ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι ἕκαστον Ἐμπεδοκλῆς 21.14 δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπὰ Διογένης 2.13 ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.17-19 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὁμοιον οὐδὲν οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἕτεροιοιμένων ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται 6.46 αἱ δὲ φλέβες αἱ μὲν πρῶται ἐκ τῆς κοιλίας εὐρύτεραί εἰσιν, ἔπειτα λεπτότεραι γίνονται 6.50 λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφρῶδες γίνεται Δημόκριτος 51 ἰσχυρότερος ἐς πειθὴν λόγος πολλαχῇ γίνεται χουσοῦ 76 νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλὰ ξυμφορὴ γίνεται διδάσκαλος 91 μὴ ὑποπτος πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' εὐλαβὴς γίνου καὶ ἀσφαλὴς 154 μαθητὰς ἐν τοῖς μεγίστοις γεγονότας ἡμᾶς 155 εἰ κῶνος

τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ διανοεῖσθαι τὰς τῶν
 τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένους 159 εἰ
 τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ πάντα τὸν βίον ὧν ὠδύ-
 νηται <καὶ> κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος
 <δικαστῆς> 169 μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθυμέο, μὴ πάντων ἀμα-
 θῆς γένη 181 συνέσει τε καὶ ἐπιστήμῃ ὀρθοπραγέων τις ἀνδρεῖος
 ἅμα καὶ εὐθύγνωμος γίγνεται 224 ἢ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίῃ
 τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι τῇ Αἰσωπείῃ κυνὶ ἰκέλῃ γινομένη 228
 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὀρ-
 χησταὶ 233 εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτεροπέστατα ἀτερο-
 πέστατα ἂν γίγνοιτο 234 ἀκрасίῃ δὲ τάναντία προήσσοντες
 αὐτοὶ προδότης τῆς ὑγείης τῇσιν ἐπιθυμίῃσιν γίνονται 235.4
 αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγον γίνονται 241 πό-
 ρος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ συνηθείῃ γίνεται 242 πλέ-
 ονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος 254 οἱ κα-
 κοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς . . . ἀνακηδέες γίνονται 255 ἐν τού-
 τῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι καὶ μὴ ἐνέμους εἶναι καὶ τὸ ἐταί-
 ρους γίγνεσθαι 279 ἅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι γίγ-
 νονται ἐς τὰ χρήματα Ἀρχύτας 2.14 γίνεταί δ' ἐν ταῦτα
 τῇ ἀναλογίᾳ τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μείζον 3.2 δεῖ γὰρ
 ἢ μαθόντα παρ' ἄλλῳ ἢ αὐτὸν ἐξεκόντα, ὧν ἀνεπιστάμων ἦσθα,
 ἐπιστάμονα γενέσθαι. || Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμ-
 φύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται Δημόκριτος 266.4-7 αὐτὸν
 ἐφ' ἐτέροισι γίγνεσθαι . . . μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται 5.
 Γίνεται/συμβαίνει/πραγματώνεται, come about/happen/be real-
 ized, Ἀναξίμανδρος 1 ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἐστὶ τοῖς οὖσι, καὶ τὴν
 φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεὼν Ἡράκλειτος 110
 ἀνθρώποις γίνεσθαι ὅκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον Ἀρχύτας
 1.12-13 οὐ δυνατόν ἐστιν ἡμεν ψόφον μὴ γενεθείσας πλη-
 γὰς τινων ποτ' ἄλλαλα, πλαγὰν δ' ἔφαν γίνεσθαι, ὄκκα 3.8
 πλεονεξία τε γὰρ οὐκ ἔστι τούτου γενομένου καὶ ἰσότητας ἔ-
 στιν Δημόκριτος 127 ξυόμενοι ἄνθρωποι ἡδονταὶ καὶ σφιν γίνε-
 ται ἅπερ τοῖς ἀφροδισιάζουσιν 193 φρονήσιος ἔργον μέλλου-
 σαν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης δὲ γενομένην μὴ ἀμύ-
 ρασθαι 209 αὐταρκεῖν τροφῆς σμικρὴ νύξ (;) οὐδέποτε γίνε-
 ται 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρ-

πει 235.7 καὶ ὁκόταν γένηται ὁκοίων ἐπιθυμέουσι, διὰ τα-
χέος τε ἢ ἡδονὴ παροίχεται 253 εἰ δὲ ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων,
κακῶς ἀκούειν γίγνεται 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίγνε-
ται ὅκωσπερ καὶ σκίηνος 6. Γίνομαι/εἶμαι, become/be, 'Ηρά-
κλειτος 56 'Ομήρῳ, ὃς ἐγένετο τῶν 'Ελλήνων σοφώτερος
πάντων 'Εμπεδοκλῆς 35.4 ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γέ-
νηται 111.1 φάρμακα δ' ὅσσα γε γὰσι κακῶν καὶ γήραος
ἄλκαρ πεύση 117 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη
τε Φιλόλαος 6.5 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γιγνωσκόμε-
νον ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν
πραγμάτων 'Αναξαγόρας 6.5 οὐκ ἂν δύναίτο χωρισθῆναι, οὐδ' ἂν
ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι Δημόκριτος 295 ὁ γέρον νέος ἐγέν-
ετο 'Αρχύτας A 24 (DK I 431,1) ἐν τῷ ἐσχάτῳ ... τῷ
ἀπλανεῖ οὐρανῷ γενόμενος 1.56 φανερόν ἀμῖν ἐκ πολλῶν
γέγονεν.

γι(γ)νώσκειν (συνών. γνωρίζω) 1. Γνωρίζω/ἀναγνωρίζω,
know/recognize/acknowledge, Ξενοφάνης 7.5 φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχὴ, τὴν ἐγὼ φθεγξαμένης αἶων 'Ηράκλειτος 97 κῆρες κα-
ταβαῦζουσιν ὃν ἂν μὴ γινώσκωσι Δημόκριτος 116 ἦλθον
γὰρ εἰς 'Αθήνας καὶ οὐ τις με ἐγνώκεν 2. Γνωρίζω/ἐννοῶ,
understand, 'Ηράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας
οἵτινές εἰσι 17 οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν 28 ὁ δοκιμώτα-
τος γινώσκει 57 ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν
ἔστι γὰρ ἐν 108 γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστὶ πάντων κεχωρι-
σμένον Παρμενίδης 2.7 οὐτε γὰρ ἂν γνοίης τό γε μὴ ἐὼν Μέ-
λισσος 8(3) μήτε ὄραῖν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν 'Αναξαγό-
ρας 5 γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ
πλείω 12 πάντα ἔγνω νοῦς Δημόκριτος 8 ἐτεῇ οἶον ἕκαστον
γινώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστὶ 3. Γνωρίζω/μαθαίνω, recognize/
learn, 'Εμπεδοκλῆς 4 γνῶθι διασσηθέντος ἐνὶ σπλάχνοισι λό-
γοιο 89 γνούς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ ὅσας ἐγένοντο Δημό-
κριτος 6 γινώσκειν τε χρή ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι
ἐτεῆς ἀπῆλλακται 'Αρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοί-
ημεν 4. Γνωρίζω/ἔχω ἐπίγνωση, have knowledge/be aware
of, Δημόκριτος 198 ὁ δὲ χρήζων οὐ γινώσκει 229 ἐν και-

ρῶ δὲ καὶ δαπάνη· γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ 285 γινώσκειν
 χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῖν τε εἶδεναι.
 || γι(γ)νώσκεσθαι. Γίνομαι ἀντικείμενο γνώσης, become knowa-
 ble, Ἡράκλειτος 86 ἀπιστίη διαφυγγάνει μὴ γινώσκεισθαι
 Φιλόλαος 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνῶσοῦμενον ἐσσεῖται
 πάντων ἀπείρων ἐόντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γιγνώσκον-
 μενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἶόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε
 γνῶσθῆμεν ἄνευ τούτου 6 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόν-
 των καὶ γιγνώσκονμενον ὑφ' ἀμῶν γὰρ γενέσθαι Ἀρχύτας
 1.18 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἶους τε
 γιγνώσκεισθαι.

γλαυκός. Γλαυκόχροος/λαμπερός, azure/bright, Ξενοφάνης
 16.2 Θρηῆκές τε γλαυκοὺς καὶ πυρροὺς Ἐμπεδοκλῆς 93 γλαυ-
 κῆς . . . ἀκτῆς. Πρβλ. γλαυκῶπις.

γλαυκῶπις. Μὲ λαμπερὰ μάτια, with bright eyes, Ἐμπεδο-
 κλῆς 42 γλαυκώπιδος . . . μάνης. Πρβλ. γλαυκός.

γλυκύς. Γλυκός, sweet, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ
 καὶ γλυκὺ 22.3 πίνοντα γλυκὺν ἄλνον Δημόκριτος 246
 λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα. || γλυκύ (τό). Ἐμπε-
 δοκλῆς 90 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε Δημόκριτος 9
 καὶ 125 νόμῳ γλυκὺ, νόμῳ πικρὸν.

γλῶσσα. Γλῶσσα, tongue/diction, Παρμενίδης 7.4 ἠχῆε-
 σαν ἀκουήν καὶ γλῶσσαν Ἐμπεδοκλῆς 3.1 μανίην ἀποτρέ-
 ψατε γλώσσης 3.11 ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης 39 διὰ
 πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα. Πρβλ. στόμα. || γλῶσσαι. Γλῶσ-
 σες, languages, Δημόκριτος 20 a (τίτλ.) Περί Ὀμήρου ἡ ὀρθο-
 επείης καὶ γλωσσέων.

γναφεῖον. Ἐργαλεῖο τοῦ γναφέως, card, Ἡράκλειτος 59
 γναφεῖω ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτή.

γνήσιος (συνών. ἀληθής, ἀντίθ. σκότιος). Γνήσιος/ἀληθινός,
 genuine, Δημόκριτος 11.1-3-8 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν
 γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη . . . ἡ δὲ γνησίη . . . τότε ἐπιγίνεται
 ἡ γνησίη.

γνώμη 1. Λογισμός, reasoning, 'Ηράκλειτος 41 ἐν τὸ σοφόν· ἐπίστασθαι γ ν ὡ μ η ν ὅτι ἐκυβέροντησε πάντα διὰ πάντων 2. 'Ορθή γνώμη/κατανόηση, right opinion/understanding, 'Ηράκλειτος 78 ἦθος ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γ ν ὡ μ α ς, θεῖον δὲ ἔχει 'Αναξαγόρας 12.10 καὶ γ ν ὡ μ η ν γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει 3. Γνώμη/δοξασία, opinion/belief, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γ ν ὡ μ α ς ὀνομάζειν 8.61 ὥς οὐ μή ποτέ τις σε βροτῶν γ ν ὡ μ η παρελάσση 4. Γνώση, knowledge/comprehension, Δημόκριτος 11 γ ν ὡ μ η ς δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη 1.11 (τίτλ.) Περί διαφορῆς γ ν ὡ μ η ς ἡ Περί ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης 26 d (τίτλ.) 'Ιητρικὴ γ ν ὡ μ η 5. Γνώμη, view/judgement, Δημόκριτος 191.22 ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γ ν ὡ μ η ς εὐθυμότερόν τε διάξεις 215 δίκης κῦδος γ ν ὡ μ η ς θάρσος καὶ ἀθαμβία 223.5 ἡ τῆς γ ν ὡ μ η ς κακοθιγίη(;) 'Ανάξαρχος 1.6 οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίῃ γ ν ὡ μ η ν. || γνῶμαι. Γνωμικά, opinions Δημόκριτος 35 γ ν ὡ μ έ ω ν μευ τῶνδε. || ἔχειν τὴν γνώμην. Ἐπιδιώκω/ἔχω στραμμένο τὸ νοῦ, pursue/devote the mind to, Δημόκριτος 191.7 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν δεῖ ἔχειν τὴν γ ν ὡ μ η ν καὶ τοῖς παροῦσιν ἀρκέσθαι. Πρβλ. ἔχειν.

γνωμικός. Αὐτὸς ποὺ καθιστᾷ κάτι προσιτὸ στὴ γνώση, who makes something knowable, Φιλόλαος 11.7 γ ν ὡ μ ι κ ᾶ γὰρ ἀ φύσις ἀ τῷ ἀριθμῷ.

γνώμων. Γνώμων/κανὼν, guiding rule, Φιλόλαος 11.13 κατὰ γ ν ὡ μ ο ν ο ς φύσιν ἀπεργάζεται.

γνωρίζειν. 'Αναγνωρίζω, recognize, Δημόκριτος 56 τὰ καλὰ γ ν ὡ ρ ί ζ ο υ σ ι ... οἱ εὐφυνέες πρὸς αὐτὰ 115 ἦν μὴ γ ν ὡ ρ ί ζ η ς τοὺς ἐπαίνους.

γνῶσις (συνών. γνώμη). Γνώση, knowledge/recognition, 'Ηράκλειτος 56.2 ἐξηπάτηνται οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γ ν ὡ σ ι ν τῶν φανερῶν Φιλόλαος 6.3 αὐτὰ μὲν ἀ φύσις θεῖαν γὰ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γ ν ὡ σ ι ν. Πρβλ. γιγνώσκειν, νόησις.

γνωστός. Προσιτὸς στὴ γνώση, knowable/comprehensible,

Φιλόλαος 11.12 πάντα γ ν ω σ τ ᾶ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις κατὰ γνώμονος φύσιν ἀπεργάζεται.

γόμφος. Συνδετική σφήνα, connecting boet/clamp, Παρμενίδης 1.20 γ ό μ φ ο ι ς καὶ περόνησιν ἀρηρότε Ἐμπεδοκλῆς 87 γ ό μ φ ο ι ς ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη. Πρβλ. γομφοῦν.

γομφοῦν. Συμπηγνύω/πήζω, coagulate/curdle, Ἐμπεδοκλῆς 33 ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐ γ ό μ φ ω σ ε ν.

γονή. Γονιμοποίηση, fertilization, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,17) ἐπὶ τὴν τῆς γ ο ν ῆ ς αὐτῶν συνήθειαν 122 a γυνή ... γ ο ν ῆ τ ι ς οὔσα, ἡ γ ο ν ῆ ς δεκτική. Πρβλ. ἔκγονον.

γόνυ. Γόνατο, knee, Ἐμπεδοκλῆς 29.2, 134.3 οὐ θοὰ γ ο ὕ ν (a) Διογένης 6.21 παρὰ τὸ γ ό ν υ τείνουσιν.

γράμμα 1. Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, letter of the alphabet, Δημόκριτος 18 b (τίτλ.) Περί εὐφώνων καὶ δυσφώνων γ ρ α μ μ ᾶ τ ω ν. || **γράμματα μανθάνειν.** Μαθαίνω γράμματα, learn lessons, Δημόκριτος 179 οὔτε γ ρ ᾶ μ μ ᾶ τ ᾶ ἂν μ ᾶ θ ο ι ε ν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγωνίην. **2.** Σύγγραμμα, treatise, Δημόκριτος 1 (τίτλ.) ἐν τοῖς Περί τοῦ Ἄιδου γ ρ ᾶ μ μ ᾶ σ ι ν.

γραμμή. Γραμμή, line, Δημόκριτος 11 p (τίτλ.) Περί ἀλόγων γ ρ α μ μ ῶ ν καὶ ναστῶν A B.

γράφειν. Ζωγραφίζω/γράφω, paint/write, Ξενοφάνης 15.2 γ ρ ᾶ ψ α ι χείρεσι ... θεῶν ιδέας ἔ γ ρ α φ ο ν Δημόκριτος 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γ ρ ᾶ φ η. || **γράφεσθαι.** Γράφομαι/θεσπίζομαι, be written/be decreed. Δημόκριτος 259.3 ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων γ ε γ ρ ᾶ φ α τ α ι τῶν πολεμίων. || **γραπτός.** Ζωγραφισμένος, painted, Ἐμπεδοκλῆς 128.5 γ ρ α π τ ο ῖ ς τε ζῴοισι.

γραφεύς. Ζωγράφος, painter, Ἐμπεδοκλῆς 23.1 ὥς δ' ὁπότεν γ ρ α φ έ ε ς ἀναθήματα ποικίλλωσιν. Πρβλ. γράφειν.

γυῖα 1. Τὰ μέλη τοῦ σώματος, parts of the body/organs, Ἐμπεδοκλῆς 2.1 στεινωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γ υ ῖ α κέχυνται 3.13 μήτε τι τῶν ἄλλων, ὁπόση πόρος ἐστὶ νοῆσαι, γ υ ῖ ω ν πί-

στιν ἔρουκε 20.3 Φιλότητι συνεργόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα γυῖα 27.1 ἡελίοιο διείδεται ὠκέα γυῖα 31 γυῖα θεοῖο 58 γυῖα ἐπλανᾶτο 100.22 αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυῖων 128.10 ἡέα γυῖα 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα κέκασται 2. Τὰ χέρια, hands, Ἐμπεδοκλῆς 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φίλα γυῖα μίηνη 3. Γεννητικὰ ὄργανα, genitals/organs of reproduction, Ἐμπεδοκλῆς 61.4 πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι, βουγενῇ ἀνδρόπρωρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν ἀνδροφυῇ βούκρανα, μεμειγμένα τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ σκιεροῖς ἡσκημένα γυῖοις. || γυῖον. Ἐμπεδοκλῆς 62.8 τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι, οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαίνοντας οὔτ' ἐνοπὴν οἶόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον. Πρβλ. αἰδοῖον, μῆδος.

γυμνός. Γυμνός, naked, Ἐμπεδοκλῆς 57 γυμνοὶ ... βραχίονες.

γυναικοφυής. Γυναικοφυής, γυναικόμορφος, of female nature, Ἐμπεδοκλῆς 61.4 τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ.

γυνή. Γυναίκα, woman, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀνδρες ἡδὲ γυναικες 23.6 δένδρεά τε κτίζοντε καὶ ἀνέρας ἡδὲ γυναικας 62.1 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν 65.1 τὰ μὲν τελέθουσι γυναικες 112.8 ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξί, σεβίζομαι Διογένης 6.44 ἕτεραι (sc. φλέβες) ... τελευτῶσιν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξίν εἰς τὰς ὑστέρας Δημόκριτος 122 γυνή ἢ ... γονή τις οὔσα, ἢ γονῆς δεκτικὴ 110 γυνή μὴ ἀσκέιτω λόγον· δεινὸν γὰρ 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη 214.3 ἔνιοι δὲ πολίων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξί δὲ δουλεύουσιν 273 γυνή πολλὰ ἀνδρὸς ὀξυτέρη πρὸς κακοφραδμοσύνην 274 κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί. Πρβλ. θῆλυ, κόρη.

γωνία. Γωνία, angle, Δημόκριτος 155 a καὶ ἡ σφαῖρα ὥς γωνία τις οὔσα τέμνει.

γωνοειδής. Γωνιοειδής, angular, Δημόκριτος A 135 (65) (DK II 118,5) τὸν μὲν οὖν ὀξὺν εἶναι τῷ σχήματι γωνοειδῇ τε καὶ πολυκαμπῇ ... τραχὺν δ' ὄντα καὶ γωνοειδῇ.

Δ

δαερός (συνών. θερμός). Θερμός, hot, Ἐμπεδοκλῆς 90 δ α ε ρ ὀ ν δ' ἐποχεῖτο δ α η ρ ῶ. Πρβλ. δαίειν.

δαήμων (ἀντίθ. ἀδαήμων). Γνώστης, he who understands/judges rightly, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δ α ἡ μ ο ν ε ς τοῖς τῆς σοφίης. Πρβλ. ἀνοήμων, (δάω) δεδαώς.

δάειν. Γνωρίζω, cognize, Ἐμπεδοκλῆς 17.25 τὴν οὐ τις . . . δ ε δ α ἡ κ ε θνητὸς ἀνὴρ. || **δεδαώς**. Γνώστης/ἐμπειρος, expert/skillful, Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δ ε δ α ῶ τ ε.

δαιδαλέοδος. Ποικιλεύομαι, multiscented, Ἐμπεδοκλῆς 128.7 μύροισί τε δ α ι δ α λ ε ὄ δ μ ο ι ς.

δαίειν. Αἰσπύω, radiate/shine, Ἐμπεδοκλῆς 130 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσήνη, θῆρες τ' οἰωνοί τε, φιλοφροσύνη τε δ ε δ ἡ ε ι.

δαιμόνιος (ἀντίθ. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός). Ὑπερφυσικός, supernatural, Φιλόλαχος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δ α ι μ ο ν ί ο ι ς καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις. Πρβλ. θεῖος, δαίμων.

δαίμων. Θεὸς-θεὰ/δαίμων, god-goddess/daemon, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δ α ἰ μ ο ν ο ς ὄκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς Παρμενίδης 1.3 ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι δ α ἰ μ ο ν ο ς, ἥ κατὰ πάντ' ἄστυ φέρει εἰδότα φῶτα 12.3 ἐν δὲ μέσῳ τούτων δ α ἰ μ ω ν ἥ πάντα κυβερνᾷ. || Ἡράκλειτος 119 ἦθος ἀνθρώπων δ α ἰ μ ω ν Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δ α ἰ μ ο ν ο ς. || Ἐμπεδοκλῆς 59 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δ α ἰ

μ ο ν ι δ α ί μ ω ν 115 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνω φίλα γυῖα μίγ-
νη . . . δ α ί μ ο ν ε ς οἷτε μακραίωνος λελάχασι βίοιο Πυθαγό-
ρειοι C 2 (DK I 463,3) τὸν δ' ἐκ χαλκοῦ . . . ἤχον φωνήν εἶναί
τινος τῶν δ α ι μ ό ν ω ν ἐναπειλημμένην τῷ χαλκῷ.

δαίς. Ἐδεσμα/γεῦμα, food/feast, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 σφάξας
ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δ α ῖ τ α.

δαῖφρων. Σοφὸς/συνετός, wise/prudent, Ἐμπεδοκλῆς 1
δ α ῖ φ ρ ο ν ο ς Ἀγχίτεω νιέ. Πρβλ. δαήμων, δεδάηκε.

δάκρυον. Δάκρυ, tear, Ἐμπεδοκλῆς 6.3 Νῆστις θ', ἡ δ α-
κ ρ ύ ο ι ς τέγγει κρούνωμα βρότειον Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,
1) ὅτι τὴν θάλατταν μὲν ἐκάλει εἶναι δ ά κ ρ υ ο ν. Πρβλ. ἰδρώς,
κρούνωμα.

δάκτυλος. Δάκτυλο χεριοῦ ἢ ποδιοῦ, finger or toe, Μέλισ-
σος 8(3) τῷ δ α κ τ ύ λ ω κατατοίβεσθαι Διογένης 6.13-14 ἐπὶ
τὸν μέγαν δ ά κ τ υ λ ο ν . . . ἐπὶ τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δ α κ τ ύ-
λ ο υ ς 6.24 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῖς δ α κ τ ύ λ ο υ ς διατείνουσιν
(sc. αἱ φλέβες).

δάμνασθαι. Κατισχύω, prevail, Περμενίδης 7.1 οὐ γὰρ μήπο-
τε τοῦτο δ α μ ῆ εἶναι μὴ ἐόντα.

δαπάνη. Δαπάνη, expenditure, Δημόκριτος 229 φειδώ τοι καὶ
λιμὸς χρηστή· ἐν καιρῷ δὲ καὶ δ α π ά ν η γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ.
Πρβλ. φειδώ, λιμός.

δάπτειν. Καταβροχθίζω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 136 οὐκ ἐσο-
ρᾶτε ἀλλήλους δ ά π τ ο ν τ ε ς ἀκηδείησι νόοιο.

δατεῖσθαι 1. Κατανέμομαι, be distributed, Διογένης 3.1 οὐ
γὰρ ἂν οἷόν τε ἦν οὕτω δ ε δ ά σ θ α ι ἄνευ νοήσιος **2.** Διαμοιρά-
ζω, distribute, Δημόκριτος 279 τοῖς παισὶ χρὴ τῶν ἀνυστῶν δ α-
τ ε ῖ σ θ α ι τὰ χρήματα.

δαψιλός. Πολὺ ἀραιός, very rare, Ἐμπεδοκλῆς 39 εἵπερ ἀ-
πείρονα γῆς τε βάθη καὶ δ α ψ ι λ ό ς αἰθήρ.

δεδιέναι. Φοβοῦμαι, be afraid, Δημόκριτος 174.5 καὶ δέδοικε καὶ ἐωντὸν κακίζει 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται [γῆρας] θάνατον δεδοικότες 206 ἀνοήμονες θάνατον δεδοικότες γηράσκειν ἐθέλουσιν.

δείκελον. Ὅμοιωμα, likeness, Δημόκριτος 123 δείκελον παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ κατ' εἶδος ὁμοία τοῖς πράγμασιν ἀπόρροια, Πρβλ. εἰδωλον.

δεικνύναι 1. Δείχνω/ἀποκαλύπτω, show/bring to light, Ξενοφάνης 7 νῦν αὐτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον 2. Ἀναδείχνω, make known, Ἡράκλειτος 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους.

δείλαιος. Βλ. δειλός.

δειλός (τύπ. δείλαιος, ἀντίθ. ὄλβιος). Ἄθλιος, miserable, Ἐμπεδοκλῆς 124.1 ὦ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δυσάνολβον 132.2 ὄλβιος, ὃς θεῶν προσιπτοῖν ἐκτίσαστο πλοῦτον, δεῖλός δ', ὃ σκωτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν 141 δεῖλοί, πάνδειλοι, κυάμων ἀπὸ χειρὸς ἔχουσιν 145 τουγάτοι χαλεπήσαν ἀλύοντες κακότησιν οὐποτε δειλὰ ἴων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Πρβλ. δυσάνολβος, πάνδειλος. || (τά) δειλά. Οἱ συμφορές, calamities/misfortunes, Ἐμπεδοκλῆς 2.2 πολλὰ δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τά τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας 15.3 καί σφιν πάρα δεῖλὰ καὶ ἐσθλὰ 110.7 οἷα κατ' ἀνδρας μυρία δεῖλὰ πέλονται ἅ τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας. Πρβλ. δεινά, κακά.

δεῖμα. Φόβος, fear, Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες . . . ζῆν ἐθέλουσι δεῖματι αἰδεω 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρεμα.

δεῖν. Πρέπει, one ought/one must, Ἡράκλειτος 2.1 διὸ δεῖ ἔπεσθαι τῷ <ξυνῷ, τουτέστι τῷ> κοινῷ Μέλισσος 9.1 εἰ μὲν οὖν εἴη, δεῖ αὐτὸ εἶναι· ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν Φιλόλαος 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι Ἀρχύτας 3.1 δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα παρ' ἄλλῳ ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα, ὧν ἀνεπιστάμων ἦσθα,

ἐπιστάμονα γενέσθαι Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δ ε ι, μὴ καιροῦ λάβηται 191.6 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δ ε ι ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παρεούσιν ἀρκέεσθαι 228 ἔνθα δ ε ι τοὺς πόδας ἐρεῖσαι 266.4 δ ε ι δέ κως, οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι, ὅκως ὁ μὴδὲν ἀδικέων. || ὁ δεῖ. "Ο,τι πρέπει, fitting, Ἐμπεδοκλῆς 25 καὶ δις γάρ, δ δ ε ι, καλὸν ἐστὶν ἐνισπεῖν Δημόκριτος 2.6 τὸ πράττειν ἂ δ ε ι 42 μέγα τὸ ἐν ξυμφορῇσι φρονεῖν ἂ δ ε ι. || τὸ δέον (συνών. τὸ χρεών). Τὸ πρέπον/τὸ καθῆκον, duty, Δημόκριτος 41 μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων 181.4 τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον. || δεῖσθαι (συνών. χοήμη ἐστί). Χρειαζομαι/ἔχω ἀνάγκη, need, Παρμενίδης 8.33 ἔστι γάρ οὐκ ἐπιδευές, [μὴ] ἐὼν δ' ἂν παντός ἐ δ ε ι τ ο Δημόκριτος 235.9 αὐθις τῶν αὐτῶν δ ε ι 277.7 ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέ η. Πρβλ. χοήζειν. || οἱ δεόμενοι. "Οσοι ἔχουν ἀνάγκη/οἱ ἄποροι, the needy, Ἀρχύτας 3.11 οἱ τε πλούσιοι διδόντι τ ο ἱ ς δ ε ο μ ε ν ο ι ς.

δεινός. Φοβερός/ἐπικίνδυνος, terrible/dangerous, Ξενοφάνης 2.5 δεινὸν ἄεθλον δ παγκράτιον καλέουσιν. || δεινόν. Φοβερό, dreadful, Δημόκριτος 110 γυνὴ μὴ ἀσχεῖτω λόγον δ ε ι ν ὅ ν γάρ.

δεκάς. Ἡ δεκάδα (ὡς καίριος ἀριθμὸς τῶν Πυθαγορείων), dekad (leading number of the Pythagoreans), Φιλόλαος A 13 (DK I 402,16) ὀρθῶς οὖν αὐτὴν ὁ Φιλόλαος δ ε κ ἁ δ α προσηγόρευσεν ὡς δεκτικὴν τοῦ ἀπείρου 11.2-5 τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δ ε κ ἁ δ ι . . . δύναμις καὶ τῆς δ ε κ ἁ δ ο ς Ἀρχύτας 5 (τίτλ.) Περὶ τῆς δ ε κ ἁ δ ο ς.

δεκτικός. Δεκτικός, capable of receiving, Φιλόλαος A 13 (DK I 402,16) ὀρθῶς οὖν αὐτὴν ὁ Φιλόλαος δεκάδα προσηγόρευσεν ὡς δ ε κ τ ι κ ῆ ν τοῦ ἀπείρου.

Δελφίς. Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Δελφίνος, constellation of Dolphin, Δημόκριτος 14 (DK II 144,44) Δημόκριτος λέγει δύεσθαι τὸν Δ ε λ φ ἱ ν α καὶ τροπὴν ὡς ἐπὶ πολὺ γίνεσθαι.

δέμας 1. Σῶμα, body, Ξενοφάνης 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς, τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνὴν τε δέμας

τε 15.5 καὶ <κε>θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ αυτοὶ δέμας εἶχον <ἕκαστοι> 23 εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὐ τι δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὐδὲ νόημα Παρμενίδης 8.55 τάναντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων 8.59 νύκτ' ἄδαῃ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε Ἐμπεδοκλῆς 37 αὔξει δὲ χθὼν μὲν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθήρ 100.11 ὥσπερ ὅταν παῖς κλεψύδρῃ παίζουσα διειπετέος χαλκοῖο εὔτε μὲν αὐλοῦ πορθμὸν ἐπ' εὐεῖδεῖ χερὶ θεῖσα εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυρέφοιο, οὐδεὶς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται. Πρβλ. σῶμα 2. Διάπλαση, structure, Ἐμπεδοκλῆς 62.7 οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαίνοντας οὔτ' ἐνοπὴν οἷόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον.

δέν (συνών. ραστόν, ὄν, ἀντίθ. μηδέν, οὐδέν, κενόν). Κάτι, something, Δημόκριτος 156 μὴ μᾶλλον τὸ δέν ἢ τὸ μηδέν εἶναι A 37 (DK II 93,25) Δημόκριτος τῶν δὲ οὐσιῶν ἐκάστην τῷ τε δένι καὶ τῷ ραστῷ καὶ τῷ ὄντι A 40 (DK II 97,17) νομίζεται μὲν . . . κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν δέν καὶ μηδέν ἐστὶ τὰ πάντα· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτ' εἴρηκεν αὐτός, δέν μὲν τὰς ἀτόμους ὀνομάζων, μηδέν δὲ τὸ κενόν.

δενδρεόθρεπτος. Δενδρόθρεπτος/δενδροτρόφος, tree-nourished /nourishing trees, Ἐμπεδοκλῆς 111.6 θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου ρεύματα δένδρεόθρεπτα.

δεξαμενή. Δοχεῖο, receptacle, Δημόκριτος 135 δεξαμεναι : ὑδάτων δοχεῖα, καὶ ἐν τῷ σώματι φλέβες.

δεξιός (ἀντίθ. ἀριστερός). Δεξιός, right, Διογένης 6.3 αὗται (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῆς κοιλίας παρὰ τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν, ἥ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, ἥ δ' ἐπ' ἀριστερᾷ 6.6 καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν, ἀπὸ μὲν τῆς δεξιᾶς εἰς τὰ δεξιᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰ ἀριστερᾷ 6.16 ἕτεραι (sc. φλέβες) λεπτότεραι . . . τείνουσιν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς εἰς τὸ ἥπαρ 6.30 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν), ἥ τελευτᾷ, σχίζονται εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαί, αἱ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά, αἱ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ δεξιᾷ 6.46 αἱ δὲ φλέβες . . . λεπτότεραι γίνονται, ἕως ἂν μεταβάλωσιν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστε-

ρὰ καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ δεξιὰ. || δεξιόν (ἀντίθ. ἀριστερόν). Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,40) ἕτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας . . . δεξιὸν καὶ ἀριστερόν.

δέον. Βλ. δεῖν.

δέρκεσθαι (συνών. θεᾶσθαι, θεωρεῖν). Βλέπω, see, Ἐμπεδοκλῆς 17.21 τὴν (sc. Φιλότητα) σὺ νόῳ δέρεκεν, μηδ' ὄμμασιν ἦσο τεθηπὼς 21.1 ἀλλ' ἄγε, τόνδ' ὁάρων προτέρων ἐπιμάροτρα δέρεκεν. Πρβλ. βλέπειν, ὁρᾶν, ὄξυδερχεῖν.

δέρμα. Δέρμα, skin, Διογένης 6.37-42 ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῇ . . . ἕτεραι δ' ὑπὸ τὸ δέρμα.

δεσμός 1. Δέσιμο, binding, Παρμενίδης 8.26-31 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν ἔστιν ἄναρχον ἄπανστον . . . κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει Ἀρχέλαος 1a ἡ ψυχρότης δεσμός ἐστιν 2. Δεσμὰ φυλακῆς, prison bonds, Δημόκριτος 262.2 οἱ φυγῆς ἀξία ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν ἢ θανάτου ἀξιοί, καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν.

δεσπόζειν. Ἐξουσιάζω, κυριεύω, dominate, Δημόκριτος 214 ἔνιοι δὲ πολίων μὲν δεσποῦσιν, γυναῖξι δὲ δουλεύουσι.

δεύεσθαι. Διαποτίζομαι/βρέχομαι, be saturated/soaked, Ξενοφάνης 3.6 ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρίμασι δευόμενοι Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἄμβροτα δ' ὅσσ' εἶδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται αὐγῇ 128.8 παύρων δ' ἀκρήτοισι φόνοις οὐ δεύετο βωμός.

δέχεσθαι. Δέχομαι/ἐπιδέχομαι, receive/admit, Ἐμπεδοκλῆς 115.12 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, στυγέουσι δὲ πάντες Φιλόλαος 11.21 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἀτῶ ἀριθμῶ φύσις οὐδὲ ἁρμονία Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,2) μηδὲ χελιδόνας ἐν οἰκίᾳ δέχεσθαι Δημόκριτος 92 χάριτας δέχεσθαι χρεῶν προσκοπενόμενον κρέσσονας αὐτῶν ἀμοιβῆς ἀποδοῦναι.

δηλος (συνών. φανερός, ἀντίθ. ἄδηλος, ἀφανής). Φανερός/σαφής, clear/evident, Ἐμπεδοκλῆς 3.9-13 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει πάσῃ παλάμῃ, πῇ δ' ἢ λον ἕκαστον . . . νόει δ' ἢ δ' ἢ λον ἕκαστον 23.10

θνητῶν, ὅσσα γε δ ἡ λ α γεγάκασιν ἄσπετα Φιλόλαος 11.9 οὐ γὰρ ἡς δ ἡ λ ο ν οὐδενὶ οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο, εἰ μὴ ἡς ἀριθμὸς καὶ ἅ τούτω οὐσία. || **δηλον** (ἐστί). Φανερό/προφανές (εἶναι), (it is) clear/obvious, Ζήνων 2.6 εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὖ προσγινομένου αὐξήσεται, δ ἡ λ ο ν ὅτι τὸ προσγενόμενον οὐδὲν ἦ ν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 8(5) δ ἡ λ ο ν τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἑωρῶμεν οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι Φιλόλαος 2.5 ἐπεὶ τοίνυν φαίνεται οὐτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἐόντα οὐτ' ἐξ ἀπείρων πάντων, δ ἡ λ ο ν τᾶρα ὅτι ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὁ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συναρμόχθη Ἀρχύτας 1.45 ὥστε δ ἡ λ ο ν ὅτι ἅ ταχεῖα κίνασις ὁξὺν ποιεῖ, ἅ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον Διογένης 8 ἀλλὰ τοῦτό μοι δ ἡ λ ο ν δοκεῖ εἶναι Δημόκριτος 8 καίτοι δ ἡ λ ο ν ἔσται, ὅτι ἐτεῇ οἶον ἕκαστον γιγνώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστὶ 278.3 δ ἡ λ ο ν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισι πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν ἐπωφελείης γὰρ οὐδεμιᾶς εἵνεκα. Πρβλ. δηλοῦν.

δηλοῦν 1. Δείκνω/ἀποδεικνύω, show/prove, Φιλόλαος 2.7 δ ἡ λ ο ῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔργοις Δημόκριτος 7 δ ἡ λ ο ῖ μὲν δὴ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν 2. Φανερώνω, bring to light, Ἀρχύτας 3.16 τοὺς δὲ μὴ ἐπισταμένους, ἐν αὐτῷ δ ἡ λ ὡ σ α ς ἀδικοῦντας, ἐκώλυσεν ἀδικῆσαι. || **δηλοῦσθαι**. Ἀποδεικνύομαι/καταδεικνύομαι, be demonstrated, Διογένης 4 καὶ τοῦτο αὐτοῖς ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις, ὥς δ ε δ ἡ λ ὡ σ ε τ α ι ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐμφανῶς Δημόκριτος 10 ἐτεῇ μὲν νῦν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ῆ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν, πολλαχῇ δ ε δ ἡ λ ὡ τ α ι.

δημιουργία (συνών. ἔργον). Κατασκευή, construction, Φιλόλαος 11.19 καὶ κατὰ τὰς δ ἡ μ ι ο υ ρ γ ί α ς τὰς τεχνικὰς πάσας καὶ κατὰ τὰν μουσικάν. Πρβλ. τεχνικός, τέχνη, σοφία.

δημοκρατίη. Δημοκρατία, democracy, Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δ ἡ μ ο κ ρ α τ ί η πενήνῃ τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὁκόσον ἐλευθερίῃ δουλείης.

δῆμος 1. Λαός, people, Ἡράκλειτος 44 μάχεσθαι χορὴ τὸν δ ἡ μ ο ν ὑπὲρ τοῦ νόμου ὁκωσπερ τείχεος 104.2 τοῖσι δ ἡ μ ω ν

ἀοιδοῖσι πείθονται καὶ διδασκάλῳ χρεῖονται ὁμίλῳ 2. Συγκέντρωση λαοῦ, public meeting, Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη... ὠφελεῖ μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δ ἡ μ ω. Πρβλ. ἀγορά, ὄμιλος.

δημόσιος. Δημόσιος, public, Ξενοφάνης 2.8 καί κεν σῖτ' εἴη δ η μ ο σ ί ω ν κτεάνων ἐκ πόλιος. || **τὰ δημόσια.** Οἱ δημόσιες ὑποθέσεις/τὰ κοινά, public affairs, Δημόκριτος 253 εἰ δ' ἀμελέοι τις τ ὠ ν δ η μ ο σ ί ω ν, κακῶς ἀκούειν γίνεται.

δημωφελής. Ἐπωφελής στὸ λαό, useful to people, Δημόκριτος 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δ η μ ω φ ε λ έ α.

Δηναίη (ἀντίθ. Θόωσα). Ἡ Βραδύτης (προσωποπ.), the Tardiness (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἔνθ' ἦσαν ... Θόωσά τε Δ η ν α ί η τε.

δηναιότης. Μακροβιότης, longevity, Δημόκριτος 201 ἀνοήμονες δ η ν α ι ό τ η τ ο ς ὀρέγονται οὐ τερόμενοι δ η ν α ι -
ό τ η τ ε.

δῆρις (συνών. μάχη, πόλεμος). Μάχη/διένεξη, battle/discord, Ἐμπεδοκλῆς 27 a οὐ στάσις οὐδὲ τε δ ῆ ρ ι ς ἀναίσιμος ἐν μέλεσιν. || **Δῆρις.** Ἡ Μάχη (προσωποπ.), the Battle (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.2 ἔνθ' ἦσαν ... Δ ῆ ρ ί ς θ' αἵματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερῶπις.

δηρόν. Ἐπὶ μακρὸ χρόνον, for a long time, Ἐμπεδοκλῆς 112. 12 δ η ρ ό ν δὴ χαλεπῆσι πεπαρμένοι <ἀμφ' ὀδύνησιν>. Πρβλ. μακρόν.

διάγειν. Διάγω/περνῶ (τῇ ζωῇ μου), lead (my own life), Δημόκριτος 189 τὸν βίον δ ι ά γ ε ι ν 191.22 ἐνθυμεύμενον ἅ πάσχουσιν, ὁκόσῳ αὐτέων βέλτιον πρήσσει τε καὶ δ ι ά γ ε ι. ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε δ ι ά ξ ε ι ς.

διαγιγνώσκειν 1. Ἀντιλαμβάνομαι/διακρίνω, perceive/discern, Ἡράκλειτος 7 εἰ πάντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν δ ι α γ ν ο ῖ ε ν. Πρβλ. κρίνειν 2. Γνωρίζω, cognize, Ἀρχύτας 1.1-4 καλῶς μοι

δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι . . . περὶ τᾶς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀφείσθαι. Πρβλ. γινώσκειν.

διάγνωσις 1. Διάγνωση/ἐκτίμηση, discernment/estimation, Δημόκριτος 226 οἰκῆον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις. Πρβλ. κρίσις **2.** Γνώση, knowledge, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν. Πρβλ. γνώμη, γνῶσις.

διάδδιν (ἀντίθ. συνάδιν). Παραφωνῶ/διαφωνῶ, be dissonant/disagree, Ἡράκλειτος 10 συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον δὲ δον.

διάθεσις. Ἰδιοσυστασία, idiosyncrasy, Δημόκριτος O b (τίτλ.) Περί τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως. Πρβλ. διαθυγή.

διαθήκη. Διάθεση/κατάσταση, disposition, Δημόκριτος 9.3 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εἶντι οὐδὲν ἀπενεχόμενοι, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόκτων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων. Πρβλ. διατιθέναι.

διαθυγή (συνών. διαταγή, τάξις). Διάταξη, ordering, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21) διαφέρειν γὰρ φασι (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) τὸ ὄν ῥυσμῶ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμός σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθυγή τάξις, ἡ δὲ τροπή θέσις Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7-17) ὡς <γὰρ> ὕλην τοῖς οὔσι τὰς ἀτόμους ὑποτιθέμεντες τὰ λοιπὰ γεννώσι ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν. τρεῖς δὲ εἰσιν αὗται, ῥυσμός τροπή διαθυγή, ταῦτόν δὲ εἶπεῖν σχῆμα καὶ θέσις καὶ τάξις . . . ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ σῶμα συνεχές ὄν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει τοῦτο παθὸν οὐδὲ τροπῇ καὶ διαθυγῇ. Πρβλ. κακοθυγή.

διαθρώσκειν. Διαχέομαι/ξεπηδῶ, be diffused/leap out, Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

διαίνειν. Ὑγραίνω, wet/moisten, Ἐμπεδοκλῆς 73 ὥς δὲ τότε

χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηνεν ἐν ὄμβρῳ, εἶδεα ποιπνύουσα
θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι. Πρβλ. δεύεσθαι.

διαίρειν. Διαίρῳ/διακρίνω, divide/distinguish, Ἡράκλειτος 1.6
διηγεῦμαι κατὰ φύσιν διαίρεων ἕκαστον. || **διαίρεϊσθαι.** Διαί-
ροῦμαι, be divided, Μέλισσος 10 εἰ γὰρ διήρηται τὸ ἐόν, κι-
νεῖται· κινούμενον δὲ οὐκ ἂν εἶη.

διαίρετός (ἀντίθ. συνεχής). Διαίρετός, divisible, Παρμενίδης
8.22 οὐδὲ διαίρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον. Πρβλ.
διαίρεϊσθαι.

δίαιτα. Τρόπος ζωῆς/δίαιτα, regime of life, Διογένης 5.21 ἄτε
οὖν πολυτρόπου εὐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα
καὶ πολλὰ καὶ οὔτε ιδέαν ἀλλήλοις εἰκότα οὔτε δίαιταν οὔτε
νόησιν Δημόκριτος 26 c (τίτλ.) Περί διαίτης ἢ Διαιτητικόν.

Διαιτητικόν. Πραγματεία περί διαίτης, treatise on diet, Δη-
μόκριτος 26 c (τίτλ.). Περί διαίτης ἢ Διαιτητικόν. Πρβλ.
δίαιτα.

διακεῖσθαι. Ἐχω ὁρισμένη διάταξη, be ordered, Διογένης 3.5
καὶ τὰ ἄλλα, εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκοι ἂν οὕτω δια-
κείμενα ὡς ἀνυστὸν κάλλιστα. Πρβλ. διακοσμεῖν, διατιθέναι,
δεδάσθαι.

διακοσμεῖν (συνών. διατιθέναι, κοσμεῖν). Βάζω σὲ τάξη/ἐναρ-
μονίζω, set in order, Ἀναξαγόρας, 12.18 πάντα διεκόσμησε
νοῦς. Πρβλ. διακόσμησις, διάκοσμος, κυβερνᾶν, μετακοσμεῖσθαι.

διακόσμησις. Διαμόρφωση τοῦ κόσμου, arrangement of the
world, Δημόκριτος 5 διασύρειν τε αὐτοῦ (sc. Ἀναξαγόρου) τὰ
περὶ τῆς διακόσμήσεως καὶ τοῦ νοῦ. Πρβλ. διακοσμεῖν,
διάκοσμος, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διάκοσμος. Διάταξη τοῦ κόσμου, ordering of the world, Παρ-
μενίδης 8.60 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φατί-
ζω. || Λεύκιπος 1 τοὺς ἀστέρας δὲ ζῶα εἶναι οὔτε Ἀναξαγόρα
οὔτε Δημοκρίτῳ ἐν τῷ Μεγάλῳ διακόσμῳ δοκεῖ Δημόκρι-

τος Ο c ἀναγνοῦς αὐτοῖς τὸν Μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ Περι τῶν ἐν ᾿Αδου εἶπεν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι 4 b Μέγας διάκοσμος 4 c Μικρὸς διάκοσμος 5 γέγονε δὲ (sc. Δημόκριτος) τοῖς χρόνοις, ὥς αὐτός φησιν ἐν τῷ Μικρῷ διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην ᾿Αναξαγόραν... συντετάχθαι δὲ φησι τὸν Μικρὸν διάκοσμον. Πρβλ. διακοσμεῖν, κοσμεῖσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

διακρίνεσθαι (ἀντίθ. συμμίσγεσθαι, συγκρίνεσθαι, προσκρίνεσθαι) 1. Διαχωρίζομαι, be separated, ᾿Αναξαγόρας 5.1 τούτων δὲ οὕτω διακεκριμένον γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἶναι), ἀλλὰ πάντα ἴσα αἰεὶ 12.16 καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς 12.26 παντάπασιν δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πλήν νοῦ. 2 (ἀντίθ. προσκρίνεσθαι). Διαφορίζομαι, be differentiated, ᾿Αναξαγόρας 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη· κινουμένων δὲ καὶ διακρινόμενων ἢ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι. 3 (συνών. ἀπόλλυσθαι). Χωρίζομαι στὰ συστατικὰ μέρη, be separated into components, ᾿Αναξαγόρας 17.4-6 οὐδὲν γὰρ χοῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χορημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι, μίσγεσθαι.

διακριτικῶς. Χωριστά, separately, Δημόκριτος 164.7 ὅπου μὲν γὰρ κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον διακριτικῶς φακοὶ μετὰ φακῶν τάσσονται καὶ κριθαὶ μετὰ κριθῶν καὶ πυροὶ μετὰ πυρῶν. Πρβλ. ἀποκρίνειν, ἀπόκρισις, διακρίνεσθαι.

διάλλαξις. Χωρισμὸς καὶ ἐναλλαγή, separation and interchange, Ἐμπεδοκλῆς 8.3 ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν. Πρβλ. ἀνταμοιβή, διαλλάσσειν.

διαλλάσσειν (συνών. διαμείβειν, μεταβάλλειν, μεταλλάσσειν,

μεταπίπτειν). Ἐναλλάσσομαι, alternate, Ἐμπεδοκλῆς 17.12 ἧ δὲ
 διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 35.15 ζωρά τε τὰ
 πρὶν ἄκρητα διαλλάξαντα κελεύθους. || **διαλλάσσεσθαι**. Συν-
 διαλλάσσομαι/συμφιλιώνομαι, be reconciled, Ἀρχύτας 3.10 στά-
 σιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς . . . τού-
 τῳ γὰρ (sc. τῷ λογισμῷ) περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλλάσ-
 σόμεθα.

διαλογίζεσθαι. Διαλογίζομαι/στοχάζομαι, consider/meditate,
 Δημόκριτος 112 θείου νοῦ τὸ αἰετὶ διαλογίζεσθαι κα-
 λόν. Πρβλ. διανοεῖσθαι, μητίειν, νοεῖν, σκέπτεσθαι.

διάλυσις. Διάλυση, dissolution, Δημόκριτος 297.2 ἔνιοι θνη-
 τῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι.

διαμείβειν (συνών. ἀλλάσσειν, διαλλάσσειν). Ἐναλλάσσω, in-
 terchange, Παρμενίδης 8.41 γίνεσθαι τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναι τε
 καὶ οὐχί, καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χρόα φανὸν ἀμείβειν
 Ἐμπεδοκλῆς 21.14 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίνεσθαι ἀλλοιωπιά τόνον διὰ κοήσις ἀμείβει.

διαμένειν (τύπ. διαμύμνειν, ἀντίθ. σκίδνασθαι). Παραμένω,
 remain, Δημόκριτος 100 ὅτι μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολ-
 λὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δύστροπος A 135 (55) (DK II 116,12)
 διὰ πλείστου τε κενοῦ διέρχεται (sc. ἀήρ) καὶ ἥκιστα διαμύμ-
 νει.

διάμορφος. Ἀλλόμορφος, of different form, Ἐμπεδοκλῆς 21.7
 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται.

διαμπερὲς 1 (συνών. ἡνεκές, ἡνεκέως). Διαρκῶς, continuou-
 sly, Ἐμπεδοκλῆς 17.6, 17.12, 26.11 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμ-
 περὲς οὐδαμὰ λήγει **2** (συνών. διαμπερέως). Πέρα γὰρ πέρα,
 all the way, Ἐμπεδοκλῆς 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπε-
 ρές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν 100.4 ῥινῶν ἔσχατα τέρεθρα διαμπερές.

διανοεῖσθαι. Νομίζω, believe/think, Δημόκριτος 155.2 εἰ κῶ-
 νος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ διανοεῖσθαι

τάς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; Πρβλ. διαλογίζεσθαι, μητίειν, σκέπτεσθαι.

διάνοια. Σκέψη/νοῦς, thought/mind, Δημόκριτος 191.9 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα. Πρβλ. νόησις, νοῦς.

διαπέτεσθαι. Ξεπετιέμαι καὶ σκορπίζομαι, fly off and be scattered, Ἐμπεδοκλῆς 17.5 ἢ δὲ πάλιν διαφνομένων θρεφθεῖσα διέπτη.

διαπρεπής. Περιφανής/ξεχωριστός, notable/outstanding, Δημόκριτος 195 εἰδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κενεά.

διασκιδνάναι. Διασκορπίζω, disperse, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἄψας παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργούς, οἳ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾶσιν ἀέντων. Πρβλ. σκιδνάναι.

διασπᾶν. Διασπῶ/ξесχίζω, split/tear, Δημόκριτος 159.6 τὰ μὲν αὐτοῦλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις. || **διασπᾶσθαι.** Διασπῶμαι/διαχωρίζομαι, be separated, Ἐμπεδοκλῆς 63 ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις ἢ μὲν ἀνδρός. Πρβλ. διαιρεῖν, διατέμνεσθαι.

διάστημα 1. Διάστημα (μουσικό), interval (musical), Ἀρχύτας 2.7-10-15 καὶ ἐν ταῦτα <τᾱ> ἀναλογία συμπίπτει ἡμεν τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μείον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον . . . τούτων δ' οἱ μεῖζονες ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα καὶ οἱ μείους . . . γίνεται δ' ἐν ταῦτα τᾱ ἀναλογία τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖζον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μείον **2.** Ἀπόσταση/διαφορά, distance/difference, Δημόκριτος 191.5 αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοί.

διαταγή (συνών. τάξις, διαθιγή). Τάξη/διάταξη, order/arrangement, Δημόκριτος A 125 (DK II 112,30) τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα

ἄποια . . . τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν συγκρίματα κεχρῶσθαι *διαταγῇ* τε καὶ ῥυθμῷ καὶ προτροπῇ. Πρβλ. τάσσεσθαι, συντάσσεσθαι, σύνταγμα.

διατείνειν. Ἐκτείνομαι πρὸς διάφορες κατευθύνσεις, *be extended in various directions*, Διογένης 6.6-24 ἀπὸ τούτων (sc. τῶν φλεβῶν) καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες *διατείνουσιν* . . . καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς δακτύλους *διατείνουσιν*. Πρβλ. τείνειν, καθήκειν.

διατέμνεσθαι. Διαχωρίζομαι/ἀποκόπτομαι, *be separated/cut off*, Ἐμπεδοκλῆς 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βίον θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ· ἄλλοτε δ' αὖτε κακῇσι *διατμήθεντ'* Ἐρίδεσσι πλάζεται ἄνδιχ' ἕκαστα περὶ ῥηγμῖνι βίοιο. Πρβλ. διασπᾶσθαι.

διατιθέναι. Διαρρυθμίζω, *arrange/settle*, Διογένης 5.4 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο (sc. ὁ ἀήρ) θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ πάντα *διατιθέναι* καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι. Πρβλ. διακειῖσθαι, διακοσμεῖν, διακόσμησις.

διασσᾶσθαι. Περνῶ ἀπὸ κόσκινου, *sift*, Ἐμπεδοκλῆς 4.3 ὥς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης, γνῶθι *διασσηθέντος* ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο.

διατριβαί. Πραγματεῖες, *studies/treatises*, Ἀρχύτας 4 (τίτλ.) ἐκ τῶν Ἀρχύτου *διατριβῶν*.

διαφέρειν 1. Διαφέρω, *differ*, Ἀλκμαίων 1 a ἄνθρωπον τῶν ἄλλων *διαφέρειν* ὅτι μόνον ξυνίησι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μὲν, οὐ ξυνίησι δὲ Διογένης 5.16 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστὶν . . . ἀλλὰ *διαφέρει* μέγα μὲν οὐ, ἀλλ' ὥστε παραπλήσια εἶναι Δημόκριτος 5 i (τίτλ.) Περὶ τῶν *διαφερόντων* ῥυσμῶν <ἢ Περὶ ἰδεῶν>. Πρβλ. διέχειν 2. Ὑπερέχω/ὑπερτερῶ, *surpass*, Δημόκριτος 277.6 καὶ τοῦτο τοσοῦτον *διαφέρει*, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέη Ἀρχύτας 4.2 καὶ δοκεῖ ἀλογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλῶν τεχνῶν καὶ πολὺν *διαφέρειν*, αὐτὰρ καὶ

τᾷς γεωμετρικᾷς ἐναργεστέρῳ πραγματεύεσθαι ᾧ θέλει. || διαφέρεσθαι (ἀντίθ. συμφέρεσθαι, ὁμολογεῖν). Ἀντιρρέπω/εἶμαι σὲ ἀντίθεση, counterpoise/be counter, Ἡράκλειτος 10.1 συλλάψεις ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, συμφερόμενον διαφερόμενον συνᾷδον διᾷδον 51 οὐ ξυνιᾷσιν ὅκως διαφερόμενον ἐωντῷ συμφέρεται 72.2 ὧ μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι τούτῳ διαφέρονται.

διαφεύγειν. Ξεφεύγω/γλυτώνω, escape, Δημόκριτος 239 ὄρκους οὕς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν. Πρβλ. διαφυγγάνειν.

διαφθείρεσθαι (συνών. καταφθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι, ἀντίθ. σώζεσθαι). Καταστρέφομαι, be destroyed, Δημόκριτος 228.8 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες . . . ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου . . . φιλέουσι διαφθείρεσθαι 252.6-7 καὶ τούτου σωζομένου πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται. Πρβλ. διασπᾶν, ἐκλίσσειν.

διαφορῇ. Διαφορά, difference, Δημόκριτος 111 (τίτλ.) Περὶ διαφορῆς γνώμης ἢ Περὶ παλαιῶς κύκλου καὶ σφαιρίσσης.

διαφυγγάνειν. Ξεφεύγω/δὲν γίνωμαι ἀντίληπτός, escape/not be noticed, Ἡράκλειτος 86 τῶν μὲν θεῶν τὰ πολλὰ ἀπιστίῃ διαφυγγάνει μὴ γιννώσκεσθαι. Πρβλ. διαφεύγειν.

διαφύεσθαι. Διαχωρίζομαι, be divided, Ἐμπεδοκλῆς 17.2-5-10, 26.9 τοτὲ μὲν γὰρ ἓν ἠϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφυν πλέον' ἐξ ἑνὸς εἶναι . . . ἢ δὲ πάλιν διαφύομένων θροεφθεῖσα διέπτῃ . . . ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἑνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι. Πρβλ. διακρίνεσθαι, φύεσθαι.

διαχέεσθαι. Διαχύνομαι, overflow, Ἡράκλειτος 31 θάλασσα διαχέεται.

δίγονος. Ἰκανὴ γὰρ νὰ γεννᾷ στὸν ἑβδομο ἢ στὸν ἑνατο μῆνα, capable bearing in the seventh or ninth month, Ἐμπεδοκλῆς 69 διὸ καὶ τὰς γυναῖκας καλεῖ διγόνονας. Πρβλ. γόνος, ὠφίγονος.

διδασκαλικός. Πρόσφορος νὰ διδάσκει, fit to teach/guide, Φιλέλαος 11.8 γνωμικὰ γὰρ ἅ φύσις ἅ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικὰ καὶ διδασκαλικὰ τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντί.

διδάσκαλος. Δάσκαλος, teacher, Ἡράκλειτος 57 διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος . . . ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν 104 τίς αὐτῶν νόος ἢ φρήν; δῆμων ἀοιδοῖσι πείθονται καὶ διδασκάλῳ χρεῖωνται ὁμίλῳ Δημόκριτος 76 νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλὰ ξυμφορὴ γίνεται διδάσκαλος.

διδάσκειν. Διδάσκω, teach, Ἡράκλειτος 40 πολυμαθίῃ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει. Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην Δημόκριτος 172 μηχανὴ οὖν εὐρέθη, νήχεσθαι διδάσκειν 183 χρόνος γὰρ οὐ διδάσκει φρονεῖν, ἀλλ' ὠραίῃ τροφῇ καὶ φύσις 246 ξενιτεῖῃ βίου αὐτάρκειαν διδάσκει· μᾶζα γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπον γλυκύτατα ἰάματα. Πρβλ. μανθάνειν.

διδασχῇ. Διδασχῇ/παιδείᾳ, teaching/education, Δημόκριτος 33 ἡ φύσις καὶ ἡ διδασχῇ παραπλήσιον ἐστὶ. καὶ γὰρ ἡ διδασχῇ μεταρρομαὶ τὸν ἄνθρωπον, μεταρρομούσα δὲ φυσιοποιεῖ. Πρβλ. φύσις.

διδόναι 1. Δίνω/παρέχω, give/provide, Ἐμπεδοκλῆς 73 ὥς δὲ τότε χθόνα Κύπρις . . . θεῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι 2 (ἀντίθ. λαμβάνειν, ἀφαιρεῖσθαι). Χορηγῶ/δωρίζω, grant/donate, Δημόκριτος 30 πάντα <εἶπαν> Ζεὺς μυθέεται (?) καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται 175.2 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν Ἀρχύτας 3.10-12 διὰ τοῦτον (sc. λογισμὸν) οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων, οἳ τε πλούσιοι διδόντι τοῖς δεομένοις, πιστεύοντες ἀμφοτέρω διὰ τούτῳ τὸ ἴσον ἔξειν. Πρβλ. δωρεῖσθαι. || **διδόναι δίκην καὶ τίσιν.** Βλ. δίκην διδόναι, τίσιν διδόναι.

διείδεσθαι. Διακρίνομαι/ξεχωρίζω, be distinguished, Ἐμπεδοκλῆς 27.1 ἔνθ' οὗτ' ἡελίοιο διείδεταὶ ὠκέα γυνῖα.

διέπειν. Δηγοῦμαι/ἀναφέρω, narrate/refer, Ξενοφάνης 1.21 οὗ τι μάχας διέπων.

διερόν (τό) (συνών. ὑγρόν, αντίθ. ξηρόν, καρφαλέον). Τὸ ὑγρό, liquid, Ἀναξαγόρας 4.15 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τ ο ὕ τ ε δ ι ε ρ ο ὕ καὶ τοῦ ξηροῦ 12.24 ἀποκρίνεται . . . καὶ ἀπὸ τ ο ὕ δ ι ε ρ ο ὕ τὸ ξηρόν 15.1 τὸ μὲν πυκνὸν καὶ δ ι ε ρ ὸ ν καὶ ψυχρόν καὶ τὸ ζοφερόν ἐνθάδε συνεχώρησεν.

δίεσις. Δίεσις (μουσικὸς ὄρος), diesis (musical term), Φιλόλαος 6.22-23 οὕτως ἁρμονία πέντε ἐπὶ ὀγδοῦ καὶ δύο δ ι έ σ ι ε ς, δι' ὁ-
ξειᾶν δὲ τρία ἐπὶ ὀγδοῦ καὶ δ ι έ σ ι ε ς, συλλαβὰ δὲ δύο ἐπὶ ὀγδοῦ καὶ
δ ι έ σ ι ε ς.

διέχειν. Ἀπέχω/διαφέρω, be apart/differ, Ἐμπεδοκλῆς 22.6
ἐχθρὰ <δ' α> πλείστον δ ι έ χ ο υ σ ι μάλιστα γέννη τε κοήσει τε
καὶ εἶδεν ἐκμάκτοισι. Πρβλ. διαφέρειν.

δίζησθαι (τύπ. δίζεσθαι) 1. Ἀναζητῶ/ἐπιδιώκω, seek/pursue, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν οἱ δ ι ζ ή μ ε ν θ ι γῆν πολλὴν ορύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον Δημόκριτος 108 δ ι ζ η μ έ ν ο ι σ ι τὰ-
γαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ δ ι ζ η μ έ ν ο ι σ ι ν
191.18 διόπερ τὰ μὲν μὴ δ ι ζ ε σ θ α ι χορῶν 2. Ἀναζητῶ/ἐρευνῶ, search/investigate, Ἡράκλειτος 101 ἐδ ι ζ η σ ά μ η ν ἐ-
μεωντὸν Παρμενίδης 8.6 τίνα γὰρ γένναν δ ι ζ ή σ ε α ι αὐτοῦ;
Πρβλ. δίζησις.

δίζησις. Ἐρευνα/ἐξέταση, inquiry/examination, Παρμενίδης 2.2 αἵπερ ὁδοὶ μῶναι δ ι ζ ή σ ι ό ς εἰσι νοῆσαι 6.3 πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης δ ι ζ ή σ ι ο ς <εἶργω> 7.2 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ δ ι ζ ή σ ι ο ς εἶργε νόημα. Πρβλ. δίζησθαι.

διηγείσθαι. Ἐκθέτω, state/set forth, Ἡράκλειτος 1 ἐπέων καὶ ἔργων τοιουτέων ὁκοίων ἐγὼ δ ι η γ ε ὕ μ α ι κατὰ φύσιν διαι-
ρέων ἕκαστον καὶ φράζων ὅκως ἔχει.

διηνεκής. Συνεχῆς/ἀδιάκοπος, continuous/unbroken, Ἐμπε-
δοκλῆς 59 ἄλλα τε πρὸς τοῖς πολλὰ δ ι η ν ε κ ῆ ἐξεγέγοντο. Πρβλ.
ἡνεκέως. || **διηνεκῶς.** Συνεχῶς, continuously, Ἡράκλειτος 72 δ ι-
η ν ε κ ῶ ς ὁμιλοῦσι. Πρβλ. ἡνεκέως, ἡνεκές.

διέναι. Ἀφήνω νὰ περάσει, let go through/let pass, Ἐμπεδοκλῆς 84.11 αἰ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφιναέντος, πῦρ δ' ἔξω διείεσκον ὅσον ταναώτερον ἦεν. Πρβλ. διαθρώσκειν, δίοδος.

διίστασθαι. Διαλύομαι, be decomposed, Ἡράκλειτος 125 ὁ κυκεὼν διίσταται <μὴ> κινούμενος.

δίκαιος (ἀντίθ. ἄδικος). Δίκαιος/ἠθικός, just/moral, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἅ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἅ δὲ δίκαια Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἥσσω οὐκ ἂν ποτε εἴη δίκαιος 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν 174.2 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδὴς ἐστίν 261.3 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν . . . δίκαιον καὶ ἀγαθόν. Πρβλ. ἀγαθόν, καλόν, ἀρετή. || τὸ δίκαιον. Τὸ δίκαιο, right/justice/law, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,27) δοκεῖ δέ τοις καὶ τὸ ἀντιπεπονθὸς εἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι ἔφασαν ὠρίζοντο γὰρ ἀπλῶς τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλω. Πρβλ. δίκη, δικαιοσύνη || τὰ δίκαια. Τὰ δίκαια/ὅσα ὑπαγορεύει ἡ δικαιοσύνη, whatever is dictated by justice or law/just or right, Ξενοφάνης 1.15 τὰ δίκαια δύνασθαι πρήσσειν Δημόκριτος 266.8 ἀλλὰ τις ἢ θεσμός ἢ τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι. || δίκαιον (ἐστί). Εἶναι δίκαιο/σωστό, it is just/right, Ξενοφάνης 2.13 οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης Δημόκριτος 173.3 οὐ δίκαιον ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν 265.3 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως.

δικαιοσύνη (συνών. δίκη, ἀντίθ. ἀδικίη). Δικαιοσύνη, justice, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,22) ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσάκεις ἴσος.

δικαστής. Δικαστής/κριτής, magistrate/judge, Δημόκριτος 159.3 εἰ . . . αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι <καστῆς> ἡδέως ἂν καταφιγίσασθαι τῆς ψυχῆς.

δίκη (συνών. δικαιοσύνη, αντίθ. ἀδικίη). Δικαιοσύνη/τὸ δίκαιο, justice/law, Ἡράκλειτος 80 τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκη ν ἔριν Παρμενίδης 1.28 οὔτε τι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε Δημόκριτος 174 ὅς δ' ἂν καὶ δικης ἀλογῇ καὶ τὰ χρὴ ἐόντα μὴ ἔρδη 215 δικης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία 256 δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρὴ ἐόντα 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκη ν . . . καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν . . . δικης . . . μέζω μοῖραν μεθέξει 263 δικης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. || **Δίκη**. Ἡ Δίκη (προσωποπ.), Justice (personif.), Ἡράκλειτος 23 Δίκη ὄνομα οὐκ ἂν ἤδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 94 Ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα, εἰ δὲ μή, Ἑρινύες μιν δικης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Παρμενίδης 1.14 τῶν δὲ (sc. θυρέτρων) Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοὺς 8.14 τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε Δίκη χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει. || **δίκην δίδόναι**. Ἐπανορθῶναι τὸ δίκαιο, restore justice, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκη ν καὶ τίσιν ἀλλήλοις. Πρβλ. θέμις, τίσις. || **δίκην λαγχάνειν**. Ἀποκτῶ δικαίωμα νὰ ἐκδικασθῇ μῆνυσή μου, acquire the right to have my suit tried, Δημόκριτος 159 τοῦ σώματος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) δίκη ν λαχόντος. Πρβλ. αἰτιᾶσθαι, αἰτίη. || **δίκην** + γεν. Ὡσάν/ὅπως, like/such as, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 καπνοῖο δίκη ν.

δίκρανος. Δικέφαλος/δίγνωμος, two-headed/undecided, Παρμενίδης 6.5 δίκρανοιο ἀμηχανία γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον.

δίνη (συνών. δῖνος). Δίνη/στρόβιλος,, eddy/vortex, Ἐμπεδοκλῆς 35.4 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέριστατον ἵκετο βένθος δίνη ς 115.11 γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίνη ς Δημόκριτος A 83 (DK II 105,1) κατ' ἀνάγκην μὲν καὶ ὑπὸ δίνη ς. Πρβλ. προηστήρ, στροφάλιγξ.

δῖνος (συνών. δίνη). Δίνη/περιδίνηση, eddy/whirl, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,5) οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον Δημόκριτος 164.7 κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. περιχώρησις, προηστήρ, στροφάλιγξ.

διόβλητος. "Ο,τι βάλλεται ἀπὸ τὸν Δία, hurled by Zeus, Δημόκριτος 152 *διόβλητον μὲν οὐδὲν <οἶον μὴ τὸ> παρ' αἰθρίας στέγειν <εὐαγὲς> σέλας.*

δίοδος. Πέρασμα/διάβαση, passage/crossing, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 *αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμηθῆναι.* Πρβλ. *διέναι.*

διολλύναι (συνών. καταφθείρειν). Ἀφανίζω/καταστρέφω, ruin/destroy, Ἐμπεδοκλῆς 139 *οὐ πρόσθεν μεδιώλεσεν ηἱλεὲς ἡμᾶρ.* Πρβλ. *νηλεὲς ἡμᾶρ.*

Διόνυσος. Διόνυσος, Dionysus, Ἡράκλειτος 15 *Διονύσῳ πομπὴν ἐποιοῦντο . . . ὧντὸς δὲ Αἰδῆς καὶ Διόνυσος.*

δῖος (συνών. θεῖος). Θεϊκός, godlike, Ἐμπεδοκλῆς 86 *δῖ' Ἀφροδίτῃ 109 αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖον.*

διπλός. Διπλός, double, Ἐμπεδοκλῆς 17.1 καὶ 17.16 *δίπλ' ἐρέω.* || **διπλόον.** Διπλάσιο/ὁ λόγος 2:1 (μουσικὸς ὄρος), twice as much/the ratio of 2:1, Φιλόλαος 6.21 *ἁρμονίας δὲ μέγεθος ἐστὶ συλλαβὰ καὶ δι' ὀξείαν . . . τὸ διὰ πασῶν δὲ διπλόον.* Πρβλ. *ἡμιόλιον, ἐπίτριτον, ἐπόγδοον.*

δῖς. Δύο φορές, twice, Ἡράκλειτος 91 *ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ Ἐμπεδοκλῆς 25 καὶ δις γὰρ, ὃ δεῖ, καλὸν ἔστιν ἐνισπεῖν.*

δισσός. Διττός, two-fold, Δημόκριτος 1a *δίσσις ἐμφορεῖν ἀναγκάζονται.*

δίχα. Χωριστά, separately/apart, Ἐμπεδοκλῆς 17.19 *Νεῖκός τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη.* Πρβλ. *ἄνδιχα.* || **δίχα φορεῖσθαι.** Διαχωρίζομαι, be separated, Ἐμπεδοκλῆς 17.8 *δίχ' ἕκαστα φορεύμενα Νείκεος ἔχθει 26.6 δίχ' ἕκαστα φοροούμενα Νείκεος ἔχθει.* || **δίχα φρονεῖν.** Διαφωνῶ/διχογνωμῶ, dissent, Φιλόλαος 10 *ἔστι γὰρ ἁρμονία πολυμιγέων ἔνωσις καὶ δίχα φρονεόντων συμφρόνησις.* Πρβλ. *συμφρόνησις.*

διωθείσθαι. Ἀπωθῶ/διώχνω, repel/expel, Δημόκριτος 191.23 *καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεαι.*

διώκειν 1. Σπρώχνω, push, 'Εμπεδοκλῆς 115.9 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντονδε διώκει. Πρβλ. ἐπείγειν 2 (ἀντίθ. φεύγειν). 'Επιδιώκω/ἐπιζητῶ, pursue, Δημόκριτος 157 τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν.

δνοφόμεναι. Σκοτεινός, dark, 'Εμπεδοκλῆς 21.5 ὄμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφόμεναι τε ῥιγαλέον τε. Πρβλ. ἀδαής.

δοιός. Διπλός, double, Παρμενίδης 1.7 (δοιοῖς γὰρ ἐπείγετο δινωτοῖσιν κύκλοις ἀμφοτέρωθεν) 'Εμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις.

δοκεῖν 1. Νομίζω/ἔχω τὴ γνώμη, suppose, Ξενοφάνης 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσιν γεννᾶσθαι θεοὺς 'Ηράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσιν. || **δοκεῖ (μοι).** Διογένης 1 δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι 2.1 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ... πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι 5.1 καὶ μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 5.3 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πάντεσσι ἀφίχθαι 8 ἀλλὰ τοῦτο μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέγα καὶ ἰσχυρόν... ἐστὶ Δημόκριτος A 151.15 (DK II 125,15) δοκεῖ δέ μοι, ὄνον ἵππον βιασαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγεννημένους 259.2 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι ποιεῖν 277.2 ὅτεω χρήμη τεὰ ἐστὶ παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι 'Αρχύτας 1.1 καλῶς μοι δοκοῦντι τοῖ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι 2. Φαντάζομαι, imagine, 'Ηράκλειτος 27 ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσεια οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν 3. Δίνω τὴν ἐντύπωση, appear, 'Ηράκλειτος 5 μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα 4. Φαίνομαι, seem, Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν... καὶ ὅ,τι ἦν τε καὶ ὁ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι 8(4) πάντα ἐτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου 8(5) δῆλον τοίνυν, ὅτι... οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δο-

κεῖ εἶναι . . . ἀλλ' ἦν οἷόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον Δημόκριτος 277.4 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 284 ἂν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει Ἀρχύτας 1.8 ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι ἡμεν ἀδελφεὰ 1.26 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθησιν ἃ μὲν ἀπὸ τὰν πλαγᾶν ταχὺ παραγίνεται καὶ <ἰσχυρῶς>, ὁξέα φαίνεται, τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρέα δοκοῦντι ἡμεν 4.1 καὶ δοκεῖ ἀλογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν. || Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης 5 (ἀντίθ. εἶναι). Νομίζομαι, be thought, Δημόκριτος 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 6. Γίνεται δεκτὸ/θεωρεῖται, be accepted, Ἀναξαγόρας 4.1 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις 4.21 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἐν τῷ σὺμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα. || (τά) δοκοῦντα. Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Παρμενίδης 1.31 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεαι, ὥς τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα. || τὸ δοκεῖν. Δημόκριτος 3.5 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν. Πρβλ. δόκος, δόξα, γινώσκειν.

δόκιμος. Δοκιμασμένος/ἄξιος, tried/worthily, Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοις πιστεύειν 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται. Πρβλ. ἄξιος.

δοκίμως. Δοκιμασμένα/ὀρθά, tested/sound, Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

δόκος. Γνώμη (ἀπλή), (simple) opinion, Ξενοφάνης 34 αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. Πρβλ. δοκεῖν.

δολιχαίων. Μακράϊων, long-lived, Ἐμπεδοκλῆς 21.12 θεοὶ

δολιχαίωνες 23.8 θεοὺς δολιχαίονας. Πρβλ. ἀθάνατος, αἰδῖος.

δολιχόφρων. Μακρόπνοος, far reaching, Ἐμπεδοκλῆς 11.1 νήπιοι οὐ γάρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι.

δόμοι. Κτίσματα/τοῖχοι, houses/walls, Ἡράκλειτος 5.5 ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο. Πρβλ. δῶμα.

δόξα 1 (συνών. δόκος, δόξις). Δοξασία/γνώμη, belief/opinion, Παρμενίδης 1.30 βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνί πίστις ἀληθῆς 8.51 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε 19 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι Ἐμπεδοκλῆς 132 σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα. || Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456,36) ὅταν γάρ ἐν τῷδὶ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ <τόλμα, ἐν τῷδὶ δὲ> καιρὸς αὐτοῖς ἦ . . . τούτων ἐν ἑκάστον ἀριθμὸς ἐστί. Πρβλ. ἀλήθεια, γνώμη σκοτίη, πίστις ἀληθῆς, πιστὸς λόγος 2. Δόξα/καλὴ φήμη, glory/fame, Δημόκριτος 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα.

δοξάζεσθαι. Νομίζομαι/θεωροῦμαι, be considered, Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι.

δόξις (συνών. δόξα, δόκος). Δοξασία/γνώμη, belief/opinion, Δημόκριτος 7 ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἑκάστοισιν ἢ δόξις.

δουλεία (ἀντίθ. ἐλευθερία). Δουλεία, slavery, Δημόκριτος 251 τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὅκόσον ἐλευθερίη δουλείης.

δουλεύειν (ἀντίθ. ἄρχειν). Εἶμαι ὑποταγμένος, be subjected, Δημόκριτος 214 ἐνιοὶ δὲ πολίων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσιν.

δοῦλος (ἀντίθ. ἐλεύθερος). Δοῦλος, slave, Ἡράκλειτος 53 πόλεμος . . . τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δ' ἐλευθέρους.

δρᾶν. Πράττω, act, Δημόκριτος 53 a πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν. || εὖ δρᾶν. Εὐεργετῶ, do good,

Δημόκριτος 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δ ρ ᾱ ν προηρημένος.

δριμύς. Δριμύς, sharp, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,24) τὸν δὲ δ ρ ι μ ὺ ν μικρὸν καὶ περιφερῆ καὶ γωνιοειδῆ, σκαληνὸν δὲ οὐκ ἔχειν. Πρβλ. ὀξύς, στρυφνός.

δύειν (τύπ. δύνειν). Δύω, set, 'Ηράκλειτος 16 τὸ μὴ δ ὕ ν ὁ ν ποτε πῶς ἄν τις λάθοι; || **δύεσθαι.** Βυθίζομαι, sink, 'Εμπεδοκλῆς 54 αἰθήρ <δ' αὖ> μακρῇσι κατὰ χθόνα δ ὕ ε τ ο ῥίζαις.

δύνειν. Βλ. δύειν.

δύναμις 1 (συνών. ἰσχός, κράτος). Δύναμη/ἰκανότητα, power/ability, Παρμενίδης 9.2 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δ υ ν ᾱ μ ε ι ς ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς Φιλόλαος 11.2-4-17 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἅτις ἐστὶν ἐν τᾷ δεκάδι . . . δ ὕ ν α μ ι ς καὶ τᾷς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτων πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ . . . ἴδοις δὲ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἰσχύουσαν 2 (συνών. εὐσθένεια, ῥώμη, ἀντίθ. ἀσθένεια). Φυσικὴ δύναμη/ἀντοχή, natural strength/endurance, Μέλισσος 7(4) οὐδὲ ἔχει ἴσην δ ὕ ν α μ ι ν τῷ ὑγιεῖ Δημόκριτος 3.3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ προήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνηῇ, μηδὲ ἄσσο' ἂν πράσσει, ὑπέρ τε δ ὕ ν α μ ι ν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωντοῦ καὶ φύσιν 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δ ὕ ν α μ ι ν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν. || **κατὰ δύναμιν.** Κατὰ δύναμη, (to) the best of one's ability, Δημόκριτος 261.2 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δ ὕ ν α μ ι ν χρὴ καὶ μὴ παριέναι. Πρβλ. δύνασθαι.

δύνασθαι (συνών. δυνατός εἰμι, ἰσχύειν, κρατύνειν, κρατεῖν). Μπορῶ/ἔχω τὴ δυνατότητα, can/be able, Ξενοφάνης 1.15 εὐξαμένους τὰ δίκαια δ ὕ ν α σ θ α ι προήσσειν 'Αλκμαίων 2.2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δ ὕ ν α ν τ α ι τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει προσάψαι Μέλισσος 6 εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἶη, ἐν εἶη ἂν εἰ γὰρ δύο εἶη, οὐκ ἂν δ ὕ ν α ι τ ο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα 'Αναξαγόρας 6.5 ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔστιν

εἶναι, οὐκ ἂν δύναιτο χωρισθῆναι Διογένης 2.8 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ . . . οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἢ δύναιτο Δημόκριτος 11.5 ὅταν ἡ σκοτίη (sc. γνώμη) μηκέτι δύνῃται μήτε ὁρῇ ἐπ' ἑλαττον μήτε ἀκούειν 248.2 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναιται δὲ ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πᾶσχειν εὖ 255.6 καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ὅσα οὐδεὶς ἂν δύναιτο καταλέξει 278.6 ὅταν γένηται (sc. ἔκγονα), ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ὡς δύναιται Ἀρχύτας 3.15 κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (sc. ὁ λογισμός) . . . πείσας ὅτι οὐ δύνασονται λαθεῖν. Πρβλ. δύναιμι. || οἱ δυνάμενοι. Οἱ ἰσχυροὶ/οἱ πλούσιοι, the strong/the wealthy, Δημόκριτος 255.1 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι Ἀρχύτας 3.11 διὰ τοῦτον (sc. τὸν λογισμόν) οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυνάμενων. Πρβλ. πλούσιοι, μὴ ἔχοντες, πένητες. || μέγα δύνασθαι. Ἔχω μεγάλη ἰσχύ, have great influence, Δημόκριτος 95 τιμὰ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται.

δυνάσται. Ἀρχόντες μὲ δεσποτικὴ ἐξουσία, rulers with despotic power, Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάσταισι καλεομένης εὐδαιμονίης . . . ἐστὶ αἰρετωτέρη.

δυνατός (εἰμί) (συνών. δύνασθαι). Μπορῶ/εἶμαι ἱκανός, can/be capable, Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δύνατοί ἐσμεν κρίνειν τὰληθές. || **δυνατόν** (ἐστί). Εἶναι δυνατό, Δημόκριτος 250.2 ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δύνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ Ἀρχύτας 1.11 οὐ δύνατόν ἐστὶν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγὰς τινων ποτ' ἄλλαλα. || **τὰ δυνατά.** Αὐτὰ ποὺ μποροῦμε νὰ πράξομε/τὰ ἐφικτά, the possible/viable, Δημόκριτος 3.6 μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 191.6 ἐπὶ τοῖς δυνάτοισι οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παρεούσιν ἀρκέσθαι.

δύο. Δύο, two, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δὲ οὐ γνώμας ὀνομάζειν Μέλισσος 6 εἰ γὰρ δύο εἴη, οὐκ ἂν δύνατο ἄπειρα εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 29 οὐ γὰρ ἀπὸ νώτοιου δύο κλάδοι

αίσσονται 32 δ ύ ω δέει ἄρθρον (?) 96 ἡ δὲ χθὼν ... τὸ δ ύ ο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νήστιδος αἰγλης 134.2 οὐ μὲν ἀπαὶ νώ- τοιο δ ύ ο κλάδοι αἰσσονται Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δ ύ ο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ 6.22 οὕτως ἁρ- μονία πέντε ἐπὶ γδοα καὶ δ ύ ο διέσεις Διογένης 6.1 αἱ δὲ φλέβες ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ... εἰσὶ δ ύ ο μέγισται Δημόκριτος 11.1 γνώ- μης δὲ δ ύ ο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη Ἀρχύτας 1.9 περὶ γὰρ ἀδελφεὰ τὰ τῷ ὄντος πρώτιστα δ ύ ο εἶδεα τὰν ἀναστροφὰν ἔχει.

δυοχοῦν. Σκεπάζω μὲ πῶμα, cover with a lid, Δημόκριτος 136 δ υ ο χ ο ῖ: πωματίζει παρὰ Δημοκρίτῳ (Ἡσύχιος).

δυσάνολβος (συνών. δυσδαίμων, δειλαιο, δειλός, ἀντίθ. ὀλβιος, μάκαρ). Δυστυχισμένος/τρισάθλιος, miserable, Ἐμπεδοκλῆς 124 ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δ υ σ ἄ ν ο λ β ο ν. Πρβλ. δυστυχής, εὐτυχής, εὐδαιμονία.

δυσδαίμων (συνών. δυσάνολβος). Κακότυχος/δύσμοιρος, un- lucky/illfated, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 τό δ' αἶ δ υ σ δ α ῖ μ ο ν α π ὶ τ μ ο ν. Πρβλ. δυστυχής, εὐτυχής.

δύσζηλος. Φορτικός, wearisome, Ἐμπεδοκλῆς 114.3 δ ύ σ ζ η λ ο ς ἐπὶ φρένα πίστιος ὁρμή.

δυσηχής 1. Κακόηχος/ὀξύθυρος, ill-sounding, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ πύλας ἡθμοῖο δ υ σ η χ έ ο ς **2.** Κακόηχος/τρομε- ρός, ill-sounding/frightfull, Ἐμπεδοκλῆς 136 οὐ παύσεσθε φό- νοιο δ υ σ η χ έ ο ς.

δυσθυμεῖσθαι (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι). Δυσθυμῶ, be despondent, Δημόκριτος 286 εὐτυχής ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχής δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δ υ σ θ υ μ ε ό μ ε ν ο ς. Πρβλ. δυσ- τυχεῖν, δυστυχής.

δύσις (ἀντίθ. ἐπιτολή). Δύση, sinking/setting, Ἀρχύτας 1.6 ἐπιτολᾶν καὶ δ υ σ ί ω ν. Πρβλ. δύειν.

δυσμενής (συνών. ἐχθρός, ἀντίθ. φίλος). Ἐχθρὸς/ἀντίπαλος,

enemy/opponent, Δημόκριτος 237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δ υ σ μ ε ν έ ο ς βλαβερόν θεωρεῖσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

δυσμενίη (συνών. ἔχθη, ἔχθος, ἀντίθ. εὖνοια, φιλίη, φιλοφροσύνη). Ἐχθρότητα, hostility, Δημόκριτος 191.24 καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δ υ σ μ ε ν ί η ν. Πρβλ. φθόνος, ζῆλος.

δύσκλητος. Δυσβάστακτος, unbearable, Ἐμπεδοκλῆς 116 στυγέει δ ύ σ τ λ η τ ο ν Ἀνάγκην.

δύστροπος. Δύστροπος, ill-mannered/perverse, Δημόκριτος 100 ὅτω μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δ ύ σ τ ρ ο π ο ς. Πρβλ. τρόπος, εὐτροπία, πολύτροπος.

δυστυχεῖν (συνών. ἀτυχεῖν, ἀντίθ. εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν). Δυστυχῶ, be unfortunate, Δημόκριτος 54 οἱ ἀξύνετοι δ υ σ τ υ χ έ ο ν τ ε ς σωφρονέουσι.

δυστυχής (συνών. δυσάνοις, δυσδαίμων, δειλός, δειλαιο, ἀντίθ. εὐτυχής, μάκαρ). Δυστυχής, unfortunate, Δημόκριτος 286 δ υ σ τ υ χ ή ς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμέμενος. Πρβλ. δυσθυμεῖσθαι.

δυστυχία (ἀντίθ. εὐδαιμονία, εὐτυχία). Δυστυχία, misfortune, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὖρεῖν εὖπορον, ἐν δὲ δ υ σ τ υ χ ί η πάντων ἀπορώτατον.

δύσφωνος (ἀντίθ. εὐφωνος). Κακόφωνος, cacophonous, Δημόκριτος 18b (τίτλ.) Περί εὐφώνων καὶ δ υ σ φ ώ ν ω ν γραμμάτων.

δῶμα (τύπ. δῶ). Οἰκία/αἴθουσα, house/hall, Ξενοφάνης 1.12 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δ ῶ μ α τ α καὶ θαλίη 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> πυκινὸν περὶ δ ῶ μ α Παρμενίδης 1.9 Ἑλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δ ῶ μ α τ α Νυκτὸς 1.25 ὃ κοῦρ' . . . ἱκάνων ἡμέτερον δ ῶ. Πρβλ. δόμοι.

δωρεῖσθαι. Δωρίζω/παρέχω, donate/give, Δημόκριτος 175
 τάδε δ' οὐ <τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται.
 Πρβλ. διδόναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ε

ἐᾶν 1. Ἐπιτρέπω, allow/permit, Παρμενίδης 8.7 οὐδ' ἐκ μὴ
 εόντος ἐάσω φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν 2. Ἀφήνω, let go, Παρμε-
 νίδης 8.17 τὴν μὲν ἐᾶν ἀνόητον ἀνώνυμον.

ἑαυτοῦ. Τοῦ ἑαυτοῦ του, of himself, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ
 φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώ-
 σκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι 115 ψυχῆς ἐστι λόγος ἐαυ-
 τὸν αὔξων 116 ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἐωυτοῦς
 καὶ σωφρονεῖν Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ'
 ἑαυτό τε κεῖται 8.57 ἐωυτῷ πάντοτε τωούτῳ Ἐμπεδοκλῆς 29.3
 ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ πάντοθεν ἴσος ἐαυτῷ Φιλόλαος 11.10
 οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλο πρὸς
 ἄλλο 20 αὐτὸς ἐαυτῷ ὁμοῖος Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἐαυτὸ
 δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ μικρόν 6.5 οὐδ' ἂν ἐφ' ἑαυτοῦ
 γενέσθαι 12.3 ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστίν. εἰ μὴ γὰρ
 ἐφ' ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τέω ἐμέμεντο ἄλλω 12.8 μόνον εόντα ἐφ'
 ἐαυτοῦ Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἑκατέρω τὰ παρ' ἐαυτῇ
 6.11 τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἐαυτῇ Δημόκριτος A 135 (DK II 115,
 28), τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἐαυτοῦ 84 ἐωυτὸν πρῶτον
 αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν
 ὥς ἐχθρὸν λυπέει 114 βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἐαυτοῦ ἐπαι-
 νέεσθαι 174 καὶ δέδοικε καὶ ἐωυτὸν κακίζει 191.20 μακαρίζειν
 ἐωυτὸν 234.2 τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἐαυτοῖς ἔχον-
 τες οὐκ ἴσασιν 241 πόνος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἐαυτοῦ συνη-
 θείη γίνεται 252.3 μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ
 χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ 264.2-4 αἰδεῖσθαι ἐωυτοῦ . . . ἐωυ-
 τὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι 266 οὐδενὶ γὰρ ἄλλω ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ
 277 ἦν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἐωυτοῦ 2. Δικός του,
 his own, Ἡράκλειτος 129 Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἡσκησεν
 ἀνθρώπων μάλιστα πάντων, καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγρα-
 φὰς ἐποίησατο ἐαυτοῦ σοφίην, πολυμαθίην, κακοτεχνίην Ἐμ-

πεδοκλῆς 22.1 ἄρθρια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσσιν
110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι Δη-
μόκριτος 3 ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωυτοῦ καὶ φύσιν
191. 19 παραβάλλοντα τὸν ἐαυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φανλό-
τερον προησσόντων 253.2 τοῖς χρηστοῖσιν οὐ συμφέρον ἀμελέοντας
τῶν ἐωυτῶν ἄλλα προήσσειν· τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχεν.

ἐβδομάς. Ἑβδομάδα, week, Ἐμπεδοκλῆς 153 a τὸ γοῦν βρέφος
τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἐβδομάσιν.

ἐγγύς. Πλησίον, near, Ἀρχύτας 1.34 ὥσπερ ἐπὶ βελῶν· τὰ μὲν
ἰσχυρῶς ἀφιέμενα πρόσω φέρεται, τὰ δ' ἀσθενῶς, ἐγγύς 1.42
τὰ ἐγγύς τῷ στόματος τρυπήματα. Πρβλ. πρόσω, πόρσω.

ἐγείρεσθαι. Ξυπνῶ/ἐγείρομαι, wake up/rouse, Ἡράκλειτος 1.8
τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει ὁκόσα ἐγερεθέντες ποιοῦ-
σιν 21 θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγερεθέντες ὀρέομεν, ὁκόσα δὲ
εὐδοντες ὕπνος. || **ἐγρηγορός.** Ξυπνητός/σὲ ἐγρήγορη, awake,
Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος... ἐγρηγορῶς ἀπτεται εὐδοντος
88 ταῦτό... ἐγρηγορῶς καὶ καθεῦδον 89 τοῖς ἐγρηγοροῦ-
σιν εἶνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι. Πρβλ. εὐδειν.

Ἑγερσις (ἀντίθ. Εὐναίη). Ἑγερση (προσωποπ.), Awakening
(personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123 καὶ Εὐναίη καὶ Ἑγερσις.

ἐγερτί. Ἀγρυπνα, wakefully/vigilantly, Ἡράκλειτος 63 καὶ
φύλακας γίγνεσθαι ἐγερτὶ ζώντων καὶ νεκρῶν.

ἐγκάρδιον. Βάρος στὴ συνείδηση, weighing on conscience, Δη-
μόκριτος 262.4 ἀδικεῖ, καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι.

ἐγκαταβυσσοῦσθαι. Εἰσδύω, penetrate, Δημόκριτος A 77 (DK
II 103.22) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδωλα διὰ τῶν πό-
ρων εἰς τὰ σώματα. Πρβλ. παραδύεσθαι.

ἐγκέφαλος. Ἐγκέφαλος, brain, Φιλόλαος 13.4 ἐγκέφαλος
δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζῶον.

ἔγκλημα. Ἀντικείμενο κατηγορίας/ἀδίκημα, accusation/in-

jurious act, Δημόκριτος 159 εἰ . . . αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐ γ κ λ ή-
μ α τ ο ς δικαστής.

ἐγκυρεῖν. Συναντῶ/βρίσκω μπροστά μου, meet/encounter, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐ γ κ υ-
ρ ε ὕ σ ι ν 72 οἷς καθ' ἡμέραν ἐ γ κ υ ρ ο ὕ σ ι .

ἐγχεῖν. Χύνω μέσα/rouge in, Ξενοφάνης 5 οὐδέ κεν ἐν κύλικι
πρότερον κεράσειέ τις οἶνον ἐ γ χ έ α ς Ἀρχύτας 1.22 ἐς τὰ σύ-
στομα τῶν τευχέων, ὅκκα πολὺ τις ἐ γ χ έ η. Πρβλ. χεῖν. || **ἐγ-
χεῖσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς 65 ἐν δ' ἐ χ ύ θ η καθαροῖσι Ἀρχύτας 1.23
οὐδὲν ἐ γ χ ε ῖ τ α ι.

Ἐγώ (τύπ. ἐγών). Ἐγώ, I 1. Σὲ γνωσιολογικὴ ἀναφορὰ ἢ δι-
δακτικὴ χρῆσις, with epistemological reference or didactic use,
Ξενοφάνης 8 εἶπερ ἐ γ ὠ περὶ τῶν δ' οἶδα λέγειν ἐτύμως Ἡρά-
κλειτος 1.6 ἐ γ ὠ διηγεῖμαι 55 ταῦτα ἐ γ ὠ προτιμέω Παρμε-
νίδης 2.1 ἐ γ ὠ ν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον 6.2 τά σ' ἐ γ ὠ
φράζεσθαι ἄνωγα Ἐμπεδοκλῆς 35 αὐτὰρ ἐ γ ὠ παλίνορσος ἐλεύ-
σομαι ἐς πόρον ἑμίων 111 ἐπεὶ μοῖτ' εἶπ' ἐ γ ὠ κρανέω τάδε
πάντα 114 οὐς ἐ γ ὠ ἐξερέω. || **ἐμοῦ** (τύπ. μέν). Ἡράκλειτος 50 οὐκ
ἐ μ ο ὕ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Παρμενίδης 8.1 ἐξ ἐ μ έ θ ε ν
δηθέντα Δημόκριτος 35 γνωμέων μ ε υ τῶνδε. || **ἐμοί.** Ἀναξαγόρας
4.11 ταῦτα μὲν οὖν μ ο ι λέλεκται 12 ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν μ ο ι
λέλεκται Διογένης 1.1 δοκεῖ μ ο ι χρεῶν εἶναι 2.1 ἐ μ ο ῖ δοκεῖ
5.1 καί μ ο ι δοκεῖ 5.3 αὐτὸ γάρ μ ο ι τοῦτο θεὸς δοκεῖ 8.2
τοῦτό μ ο ι δῆλον δοκεῖ εἶναι Δημόκριτος 259 δοκεῖ μοι χρεῶν
εἶναι 276 οὐ δοκεῖ μ ο ι χοῖναι 277 ἐκ τῶν φίλων τεύ μ ο ι δοκεῖ
Ἀρχύτας 1.1 καλῶς μ ο ι δοκοῦντι. || **μέ.** Παρμενίδης 1.1-2 φέ-
ρουσιν . . . μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν 1. 22-23 καί μ ε θεὰ πρόφρων ὑπε-
δέξατο . . . καί μ ε προσηύδα Δημόκριτος 116 ἦλθον γὰρ εἰς Ἀθή-
νας καὶ οὐ τίς μ ε ἔγνωκεν. || **ἄμμες.** Ἀρχύτας 1.30 ἀλλὰ καὶ
ὅκκα ἄ μ μ ε ς ἢ λέγοντες ἦ. || **ἡμῶν.** Φιλόλαος 6.5 γιγνωσκόμε-
νον ὑφ' ἁ μ ὶ ν 16 εἶναί τινας λόγους κρείττους ἡ μ ὶ ν Ἀρχύτας
1.18 οὐκ εἶναι ἁ μ ὶ ν τᾷ φύσει 1.20 τὸ μαῖκος τᾷς ἀφ' ἁ μ ὶ ν
ἀποστάσιος. || **ἡμῖν.** Ἀρχύτας 1.6 παρέδωκαν ἁ μ ῖ ν σαφῇ διά-
γνωσιν 1.22 ἐς τὰν ἀκοὴν ἁ μ ῖ ν τὼς μεγάλως τῶν φύγων. ||

παρ' ἡμῖν. Ἀναξαγόρας 4.7-8 κατεσκευασμένα ὥσπερ παρ' ἡμῖν ... καὶ τὰ ἄλλα ὥσπερ παρ' ἡμῖν 4.11 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθεῖη 2. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά, with ontological reference, Ἐμπεδοκλῆς 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος 115. 13 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φygὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης 117.1 ἤδη γάρ' ποτ' ἐγὼ γενόμενῃ κοῦρος τε κόρη τε 139 οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ 3. Μὲ ἀξιολογικὴ ἀναφορά, with axiological reference, Ξενοφάνης 2.11 οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ Ἡράκλειτος 49 εἰς ἐμοὶ μύριοι 121 ἡμέων μηδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω.

ἔδειν. Κατατρώγω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 128 θυμὸν ἀπορραΐσαντας ἐ<ν>έδμεναι ἡέα γυνῖα 137 θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν. Πρβλ. ἐσθίειν.

ἐθέλειν (τύπ. θέλειν). Θέλω/ἔχω τὴν ροπὴν, want/intend, Ἡράκλειτος 20.2 γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι 32 οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει 85 δὲ γὰρ ἂν θέλη 140 γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν 114.5 ὁκόσον ἐθέλει Ἐμπεδοκλῆς 62 θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι 91 αὐτὰρ εἰλαίω οὐκ ἐθέλει 111.5 ἣν ἐθέλησθα Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 79 χαλεπὸν μιμείσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 182.3-4 καὶ γὰρ οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι 199 ζῆν ἐθέλουσι 206 γηράσκειν ἐθέλουσιν 257 θέλοντα ἀδικεῖν 277.4 οἷον ἐθέλει Ἀρχύτας 4 ἂ θέλει. Πρβλ. βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν.

ἐθίζεσθαι. Συνηθίζω, accustom, Δημόκριτος 146 τὸν λόγον αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρας εἰζόμενον λαμβάνειν.

ἔθνος. Εἶδος/φύλο, kind/tribe, Ἐμπεδοκλῆς 26.4 ἀνθρωποὶ τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 35.7-16 ἔθνεα μυρία θνητῶν 121 καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν.

ἔθος. Συνήθεια, habit, Παρμενίδης 7.3 μηδὲ σ' ἔθους πολὺπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω.

εἰδέναι 1. Γνωρίζω, know, Ξενοφάνης 8.4 εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως Ἡράκλειτος 23 Λίχης ὄνομα οὐκ ἂν ἤδε-

σ α ν 57 τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι Δημόκριτος 198 τὸ χρῆζον οἶδεν, ὁκόσον χρῆζει 234.1-3 τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν 243.3 εἰδέωσι κύρσοντες 264.3 εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι Ἀνάξαρχος 1.3-6 χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι 2. Κατανοῶ, understand, Ἡράκλειτος 80 εἰδέναι χρὴ τὸν πόλεμον ἔοντα ξυνὸν 104 οὐκ εἰδότες ὅτι «οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί» Παρμενίδης 1.1-3 εἰδότες φῶτα Ἐμπεδοκλῆς 23.9-11 ἀλλὰ τορῶς ταῦτ' ἴσθι, θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας 110.10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 114 οἶδα μὲν οὖνεκ' ἀληθείῃ 129.1-3 ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Ἀναξαγόρας 7 ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ Διογένης 8 αἰδιὸν τε καὶ ἀθάνατον καὶ πολλὰ εἰδός ἐστι Δημόκριτος 30 καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε 165 ἄνθρωπός ἐστιν ὁ πάντες ἴδμεν 3. Γνωρίζω/κατανοῶ (σὲ ἀναφορὰ σχετικιστική), Know/understand (with sceptical reference), Ξενοφάνης 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐ τις ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν ... αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε. ὁάκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτιται Παρμενίδης 6.4-5 βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν Δημόκριτος 7 ἔτεῃ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενὸς 117 ἔτεῃ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βροτῶ γὰρ ἀλήθεια Μητρόδωρος 1 οὐδεὶς ἡμῶν οὐδὲν οἶδεν οὐδ' αὐτὸ τοῦτο, πότερον οἶδαμεν ἢ οὐκ οἶδαμεν <οὐδ' αὐτὸ τὸ μὴ εἰδέναι καὶ τὸ εἰδέναι οἶδαμεν (ὅτι ἔστιν) οὐδ' ὅλως πότερον ἔστι τι ἢ οὐκ ἔστιν> 4. Γνωρίζω/μαθαίνω, learn, Παρμενίδης 10.1-3 εἴσῃ δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα 10.5-7 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα.

εἶδος 1. Εἶδος, kind, Ἐμπεδοκλῆς 98.5 ἐκ τῶν αἵμά τε γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον ... ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλαὶ μορφαὶ Ἀρχύτας 1.10 τὰ τῷ ὄντος πρώτιστα δύο εἶδεα 2. Μορφή, form, Μέλισσος 8(4) εἶδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 22.7 εἶδεσιν ἐκμάκτοισι 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι 71.3 εἶδη τε γενοίατο χοοῖά τε θνητῶν 73.2 Κύπρις ... εἶδεα ποιπνύουσα θεῶν περὶ δῶκε

κρατῦναι 115.7 παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν 125.1 ἐκ μὲν γὰρ ζωῶν ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμείβων 3. Καθαρὴ μορφή/ιδέα, pure form/idea, Ἀρχύτας 4.6 εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγματεία, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἶδεσιν 4. Ζέστη/θερμότης, heat/warmth, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἄμβροτα δ' ὅσσ' εἶδει τε καὶ ἀργέτι δέυεται ἀγγῇ 62.5 ὕδατός τε καὶ εἶδεος αἶσαν ἔχοντες.

εἰδωλον (συνών. ἄγαλμα, εἰκῶν) 1. Εἰδωλο/ὁμοίωμα, image/simulacrum, Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας 195 εἰδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίας κενεὰ 2. Εἰκόνα/παράσταση, picture/representation, Δημόκριτος A 77 (DK II 103, 23) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα A 79 (DK II 104,16) τὰ γὰρ αὐτὰ πεποίηκεν εἰδωλα τοῖς ἀνθρώποις προσπίπτοντα καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις A 118 (DK II 111,34) quae ille Gargettius et iam ante Democritum εἰδωλα, hic "spectra" nominat. Πρβλ. Ἀπορροαὶ 3. Φάντασμα, phantom, Δημόκριτος A 78 (DK II 104,10) ὅς εἰδωλα αὐτοὺς (sc. τοὺς δαίμονας) ὀνομάζων μεστὸν τε εἶναι τὸν αἶσα πούτων φησὶ 10 a (τίτλ.) Περὶ εἰδωλῶν ἢ Περὶ προνοίας 166 Δημόκριτος δὲ εἰδωλά τινά φησιν ἐμπελάζειν τοῖς ἀνθρώποις ... καὶ εὐχετο εὐλόγων τυχεῖν εἰδωλῶν || Δημόκριτος A 77 (DK II 104,2) τῶν δὲ Δημοκρίτου εἰδωλῶν, ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος.

εἰκεῖν. Ὑποχωρῶ/ὕπακούω, give away/obey, Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἰκεῖν κόσμιον.

εἰκῇ 1. Ἀβάσιμα, without grounds, Ξενοφάνης 2.13 ἀλλ' εἰκῇ ἢ μάλα τοῦτο νομίζεται 2. Τυχαῖα, by chance/randomly, Ἡράκλειτος 47 μὴ εἰκῇ περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλώμεθα 124 ὥσπερ σάγμα εἰκῇ κεχυμένων.

εἰκῶν (συνών. εἰδωλον, ἄγαλμα). Εἰκόνα/ὁμοίωμα, image/model, Ἐμπεδοκλῆς 109 a ὡς Ἐμπεδοκλῆς ... τ<οῖς ὄμμασιν ὥσ>περ εἰκῶνας <εἰκῶνας ἐναρμόζεσθαι> Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,5) θεῶν τε εἰκῶνας. Πρβλ. Δημόκριτος DK II 148,5-8 καὶ 170,10-14.

εἰλίπους. Ποῦ συστρέφει τὰ πόδια στὸ βάδισμα, twisting the feet in walking, Ἐμπεδοκλῆς 60 εἰλίποδ' ἀκριτόχειρα.

εἰλίσσειν. Βλ. ἐλίσσειν.

Εἶναι (ἀντίδ. γίγνεσθαι, ἀντίθ. μηδὲν εἶναι, οὐκ εἶναι, συνών. πέλειν). (τό) Εἶναι, to be, Παρμενίδης 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι 6.1 ἔστι γὰρ εἶναι 6.8 οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενόμισται κοῦ ταῦτόν Ἀναξαγόρας 3.2 τὸ μὴ οὐκ εἶναι. || τὸ ὄν (τύπ. ἐόν, ἀντίθ. μὴ ὄν, δέν). Τὸ ὄν, being, Παρμενίδης 2.7 οὔτε γὰρ ἄν γνοίης τό γε μὴ ἐόν ... οὔτε φράσαις 4.2 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐόν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι 6.1 χοῇ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐόν ἔμμεναι 8.7 οὐδ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐάσω 8.12 οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος 8.24 πᾶν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος 8.25 ἐόν γὰρ ἐόντι πελάζει 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐόν 8.35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος 8.37 ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος 8.46-47 οὔτε γὰρ οὐκ ἐόν ἔστι ... οὔτ' ἐόν ἔστιν ὅπως εἶη κεν ἐόντος τῇ μάλλον τῇ δ' ἥσσαν Ζήνων 1.1 εἰ μὴ ἔχοι μέγεθος τὸ ὄν 2.1 εἰ γὰρ ἄλλω ἄν τι προσγένοιτο Μέλισσος 7(2) ἀνάγκη τὸ ἐόν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπολλύσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐόν γίγνεσθαι 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὀλοῖτο ... τὸ ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐόν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέσῃ τὸ μὲν ἐόν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐκ ἐόν γέγονεν 10 εἰ γὰρ διήρηται τὸ ἐόν, κινεῖται Ἀναξαγόρας 3.2 τὸ γὰρ ἐόν οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ εἶναι Δημόκριτος A 37 (DK II 93,25) τῷ τε δυνὶ ... καὶ τῷ ὄντι Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκέες συνίεμεν Ἀρχύτας 1.9 περὶ γὰρ ἀδελφεὰ τὰ τῷ ὄντος. || τὰ ὄντα (τύπ. ἐόντα). Τὰ ὄντα, existing things, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσίς ἐστι τοῖς οὖσι Ἡράκλειτος 7 εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν Παρμενίδης 7.1 οὐ γὰρ μίποτε τοῦτο δαμῇ εἶναι μὴ ἐόντα Ζήνων 3.4-6 εἰ πολλά ἐστιν, ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστίν· αἰεὶ γὰρ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστὶ ... καὶ οὕτως ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστὶ Μέλισσος 7(3) πῶς ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἶη 8(3) ὥστε συμβαίνει μήτε ὁρᾶν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν Ἐμπεδοκλῆς 129.5 τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον Φιλόλαος 2.1 ἀνάγκη τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα 6.4 οὐθὲν τῶν ἐ-

όντων Διογένης 2.2 πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι. 1 (ἀντιδ. φαίνεσθαι, δοκεῖν). Εἶμαι/ὑπάρχω, be/exist, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν 2.19 ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη 3.2 τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς 6.4 ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἡ γένος Ἑλλαδικὸν Ἡράκλειτος 1.2 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι 23 Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ᾔδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 30.2 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν αἰεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται, πῦρ αἰείζωνον 49 a ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν, εἰ μὲν τε καὶ οὐκ εἰμεν 63 ἔνθα δ' ἐόντι ἐπανίστασθαι 89 τοῖς ἐγρηγορόσιν ἕνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι 99 εἰ μὴ ἥλιος ἦν ... εὐφρόνη ἂν ἦν 115 ψυχῆς ἐστὶ λόγος ἑαυτὸν ἄξων 121 ἡμέων μηδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω, εἰ δὲ μή, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων 1.27 ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστὶν 2.2 αἵπερ ὁδοὶ μῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 2.3 ἡ μὲν ὅπως ἔστιν ... οὐκ ἔστι μὴ εἶναι 2.5 ἡ δ' ὥς οὐκ ἔστιν τε καὶ ὥς χρεῶν ἐστὶ μὴ εἶναι 6.1 ἢ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἓν ἔμμεναι 6.1-2 ἔστι γὰρ εἶναι, μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν 6.9 πάντων δὲ πάλιν τροπὸς ἐστὶ κέλενθος 8.2 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖα λέγεται ὥς ἔστιν ταύτη δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι 8.5 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν 8.9 ὅπως οὐκ ἔστι 8.15 ἐν τῷδ' ἔστιν 8.16 ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν 8.19 ἀπόλοιτο ἐὼν 8.20 εἰ γὰρ ἔγεντ' οὐκ ἔστ(ι), οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι 8.27 μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν ἔστιν 8.34 οὕνεκεν ἔστι νόημα 8.36 οὐδὲν γὰρ <ἦ> ἔστιν ἢ ἔσται 8.40 γίγνεσθαί τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναι τε καὶ οὐχί 8.46-47 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, ... οὔτ' ἐὼν ἔστιν ὅπως εἴη 19.1 ἔφη τάδε καὶ νῦν ἔασι Ζήνων 1.1-2 οὐδ' ἂν εἴη ... εἰ δὲ ἔστιν 1.8 εἰ πολλά ἐστιν 2.2 μεγέθους γὰρ μηδενὸς ὄντος 3.1 εἰ πολλά ἐστιν ... ὅσα ἐστὶ 3.3 ὅσα ἐστὶ 3.4 εἰ πολλά ἐστιν 3.5 αἰεὶ γὰρ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστὶ 4 τὸ κινούμενον οὔτ' ἐν ᾧ ἔστι τόπῳ κινεῖται οὔτ' ἐν ᾧ μὴ ἔστι Μέλισσος 1.1 αἰεὶ ἦν ὅ,τι ἦν καὶ αἰεὶ ἔσται 1.3 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν 2.1-8 ἔστι τε καὶ αἰεὶ ἦν καὶ αἰεὶ ἔσται ... αἰεὶ τε ἦν καὶ αἰεὶ ἔσται ... οὐ γὰρ αἰεὶ

εἶναι ἀνυστόν, ὅ,τι μὴ πᾶν ἔστι 3.1 ἀλλ' ὥσπερ ἔστιν
 αἰὲ 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ
 ἐὼν γίνεται 7(4) οὐ γὰρ ἂν πᾶν εἴη ... δύναιτο αἰὲ εἶναι
 7(7) οὐδὲ κενεὸν ἔστιν οὐδὲν ... οὐκ ἂν οὖν εἴη τό γε μη-
 δὲν ... εἰ μὲν γὰρ κενεὸν ἦν ... κενοῦ δὲ μὴ ἐόντος 7(10)
 εἰ κενὸν μὴ ἔστιν 8(1) ὅτι ἔν μόνον ἔστιν 8(2) εἰ γὰρ
 ἦν πολλὰ ... εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ ... εἰ δὴ ταῦτα ἔστι
 8(3) καὶ ὅ,τι ἦν τε 8(4) φαμένοις εἶναι πολλὰ 8(6) εἰ πολ-
 λὰ εἴη 9 εἰ μὲν οὖν εἴη 10 κινούμενον δὲ οὐκ ἂν εἴη Ἐμπε-
 δοκλῆς 3.12 πόρος ἔστι νοῆσαι 8.1-4 φύσις οὐδενὸς ἔστιν
 ἀπάντων θνητῶν ... ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
 ἔστι 11 οἷ δει γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζουσιν 12 ἔκ τε
 γὰρ οὐδ' αὖ ἐόντος ... καί τ' ἐὼν ἐξαπολέσθαι ἀνήνυστον
 καὶ ἄπυστον αἰεὶ γὰρ τῇ γ' ἔσται 15.3 τόφρα μὲν οὖν εἰσὶν
 16 ἢ γὰρ καὶ πάρος ἔσκε (?) καὶ ἔσσεται 17.1-2 καὶ 16-17
 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξίῃ μόνον εἶναι ... τοτὲ δ' αὖ διέφν πλέον'
 ἐξ ἐνὸς εἶναι 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν
 ἦσαν 21.9 πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι καὶ ἔσται 23.9
 καὶ ἀπάτη φρένα καίνυτω ἄλλοθεν εἶναι θνητῶν 89 πάντων
 εἰσὶν ἀπορροαὶ 110.5 φύσις ἔστιν ἐκάστω 115.1 ἔστιν
 Ἀνάγκης χοῆμα 122.1 ἐνθ' ἦσαν Ἀθροίη τε καὶ 128.1 οὐδέ τις
 ἦν κείνοισιν Ἀρης 129.1 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν Ἰππων 1 ὅσα
 καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἔστι Φιλόλαος 2.4 οὔτ' ἐκ περαι-
 νόντων πάντων ἐόντα οὔτ' ἐξ ἀπείρων 3 οὐδὲ τὸ γνωσούμε-
 νον ἔσσεϊται 6.16 ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας 11.2 καττὰν δύ-
 ναμιν ἅτις ἔστιν ἐν τῇ δεκάδι 11.10 εἰ μὴ ἦς ἀριθμὸς 16
 εἶναι τίνας λόγους κρείττους ἡμῶν Ἀναξαγόρας 1.1 ὁμοῦ πάντα
 χρήματα ἦν 1.3 καὶ 4.13 πάντων ὁμοῦ ἐόντων 3.1 οὔτε γὰρ
 τοῦ σμικροῦ ἔστι τό γε ἐλάχιστον 3.3 τοῦ μεγάλου αἰεὶ ἔστι
 μεῖζον 4.6-7 καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνωκημέ-
 νας καὶ ἔργα κατεσκευασμένα ... καὶ ἠέλιόν τε αὐτοῖσιν εἶναι
 καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα 4.14 οὐδὲ χοιρὴ ἔνδηλος ἦν οὐδεμία
 6.1 ἴσαι μοῖραί εἰσι 6.2 καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα 6.
 3-4 οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι ... ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔστιν εἶ-
 ναι 6.6 ἀρχὴν εἶναι 9.4 τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων
 12.3 μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἔστιν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ

ἦν 12.8 ὥς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ' ἑαυτοῦ 12.17-18 ἄσσα νῦν
 μὴ ἔστι καὶ ὅσα νῦν ἐστι 12.25 μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν
 εἰσι 14.1 ὁ δὲ νοῦς, ὃς αἰεὶ ἐστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἐστὶν
 17.3 ἀπὸ ἐόντων χρημάτων Διογένης 2.3-5 τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ
 ἐόντα . . . ὅσα φαίνεται ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ἐόντα 5.
 5-8 καὶ ἔστιν οὐδὲ ἐν ὅτι . . . πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ
 αἴρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν 5.13 ἐν ᾧ ἐσμεν 6.1 εἰσὶ
 δύο μέγιστα 6.31 ἔστι δ' ἑτέρα φλὲψ Δημόκριτος A 39 (DK
 II 94,23) τὰ γεγονότα καὶ ἐόντα καὶ ἐσόμενα 11 γνώμης δὲ
 δύο εἰσὶν ιδέαι 99 ὅτῳ μὴδὲ εἰς ἔστι χρηστὸς φίλος 156
 μὴ μᾶλλον τὸ δὲν ἢ τὸ μὴδὲν εἶναι 172 τῶν δὲ κακῶν ἐκτὸς
 εἴημεν 183 ἔστι που νέων ξύνεσις 189 τοῦτο δ' ἂν εἴη
 235.9 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστὸν ἐστὶν 239 ἐν ἀνάγκῃ ἐόν-
 τες 277.3 καὶ τῷ μὲν παῖς ἔσται τοιοῦτος, οἷον ἂν βούληται
 Ἀρχύτας 1.11 ἦμεν ψόφον 2.1 μέσαι δὲ ἔντι τρεῖς 2.3 καὶ
 2.6 καὶ 2.9 ὅκκα ἔωντι 3.8-9 πλεονεξία τε γὰρ οὐκ ἔστι
 τούτου γενομένου καὶ ἰσότης ἐστὶν. 2. Εἶμαι (ὡς ρῆμα συνδε-
 τικό), be (connective verb), Ξενοφάνης 1.16 ταῦτα γὰρ ὦν
 ἐστὶ προχειρότερον 2.6 ἰστοῖσιν καὶ εἴη καλοτέρως 2.11 οὐκ
 ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 2.17 τότε ἐστὶ πρότιμον 7.4 φίλον
 ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ 11.2 ὅσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψό-
 γος ἐστὶν 22.4-5 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν . . . πηλίκος ἦσθ'
 29 γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνοντ(αι) ἠδὲ φύονται 30.1
 πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσ(α) ὕδατος Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ'
 ἐόντος ξυνοῦ 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰ-
 σι 6 ἥλιος νέος ἐφ' ἡμέρη ἐστὶν 18.2 ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ
 ἄπορον 21 θάνατός ἐστὶν ὅκοσα ἐγεροθέντες ὀρέομεν 31 ὅκοιός
 πρόσθεν ἦν 35 χρὴ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορίας φιλοσόφους ἄν-
 δρας εἶναι 49 εἰς ἐμοὶ μύριοι, ἐὰν ἄριστος ἦ 50 ἐν πάντα εἶ-
 ναι 52 αἰὼν παῖς ἐστι παίζων 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ
 ἐστι 57 ὅστις ἡμέρη καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν ἔστι γὰρ
 ἐν 59 γραφεῖα ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή . . . μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ
 75 τοὺς καθεύδοντας ἐργάτας εἶναι καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ
 κόσμῳ γινομένων 80 εἰδέναι χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνοῦν 88
 τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι 106 ἀγνοοῦντι φύσιν ἡμέ-
 ρας ἀπάσης μίαν οὐσαν 108 ὥστε γινώσκειν ὅτι σαφὸν ἐστι

πάντων κεχωρισμένον 113 ξυνόν ἐστι πᾶσι τὸ φρονέειν Παρ-
 μενίδης 1.32 χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα
 2.4 πειθοῦς ἐστι κέλευθος 2.6 παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν 3
 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι 8.3-4 ὡς ἀγέννητον ἐὸν
 καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν, ἔστι γὰρ οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές 8.8
 οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲν νοητόν ἐστι 8.18 (οὐ γὰρ ἀληθής ἐστιν
 ὁδός), τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι 8.22 οὐδὲ διαι-
 ρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον 8.24 πᾶν δ' ἔμπλεόν ἐ-
 στιν ἐόντος 8.25 τῷ ξυνεχές πᾶν ἐστὶ 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον
 τὸ ἐὸν θέμις εἶναι 8.33 ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές ... ἐὸν
 δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο 8.34 ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὔνεκεν
 ἔστι νόημα 8.38 οὐλον ἀκίνητον ἔμεναι τῷ πάντ' ὄνομ(α)
 ἔσται 8.39 πεποιθότες εἶναι ἀληθῇ 8.42 τετελεσμένον ἐ-
 στὶ πάντοθεν 8.47 εἴη κεν ἐόντος 8.48 ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ἄ-
 συλον 8.57 ἥπιον ὄν, μέγ' 9.3 πᾶν πλέον ἐστὶν 16 τὸ γὰρ
 αὐτό ἐστιν ... τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα Ζήνων 1.7 οὐδὲν
 γὰρ αὐτοῦ τοιοῦτον ἔσχατον ἔσται 1.8 οὔτε ἕτερον πρὸς ἕτε-
 ρον οὐκ ἔσται 1.9 ἀνάγκη αὐτὰ μικρά τε εἶναι καὶ μεγάλα
 1.10 ὥστε ἄπειρα εἶναι 2.4 τὸ προσγενόμενον οὐδὲν εἴη 2.5
 τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται 2.7 τὸ προσγενόμενον οὐδὲν ἦν
 3.1 ἀνάγκη τοσαῦτα εἶναι 3.3 εἰ δὲ τοσαῦτά ἐστιν ... πεπε-
 ρασμένα ἂν εἴη 3.4 ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστὶν 3.6 καὶ οὕτως ἄπει-
 ρα τὰ ὄντα ἐστὶ Μέλισσος 1.2 πρὶν γενέσθαι εἶναι μηδὲν
 3.2 ἄπειρον αἰεὶ χρῆ εἶναι 4 οὔτε αἰδῖον οὔτε ἄπειρόν ἐστιν
 5 εἰ μὴ ἔν εἴη 6 εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἴη, ἔν εἴη ἂν· εἰ γὰρ
 δύο εἴη, οὐκ ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι 7(1) οὕτως οὖν αἰδῖόν
 ἐστι 7(2) οὐκ ἂν ἔτι ἔν εἴη ... μὴ ὁμοῖον εἶναι 7(3) πῶς
 ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη 7(4) οὐδ' ἂν ὁμοῖον εἴη ...
 κοῦκ ἂν ἔτι ὁμοῖον εἴη 7(7) τὸ γὰρ κενεὸν οὐδὲν ἔστιν ...
 ἀλλὰ πλέων ἐστὶ 7(8) πυκνὸν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη ...
 τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ 7(10)
 ἀνάγκη τοίνυν πλέων εἶναι ... εἰ τοίνυν πλέων ἐστὶν 8(2)
 τοιαῦτα χρῆ αὐτὰ εἶναι, οἷόν περ ἐγὼ φημὶ τὸ ἔν εἶναι ... ὅσα
 φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῇ ... εἶναι χρῆ ἕκαστον τοι-
 οῦτον ... ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι ἕκαστον, οἷόν περ ἐστιν 8(3)
 οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι, ἀλλ' ὅ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν ... ὅ,τι

ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πάν 8(5) οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ
 εἶναι ... εἰ ἀληθῆ ἦν· ἀλλ' ἦν οἷόν περ ἐδόκει ... τοῦ γὰρ
 ἐόντος ἀληθινοῦ 8(6) τοιαῦτα χρὴ εἶναι 9 δεῖ αὐτὸ ἐν εἶ-
 ναι· ἐν δ' ἐόν ... οὐκέτι ἐν εἶη Ἐμπεδοκλῆς 11 δολιχόφρο-
 νές εἰσι μέριμναι 15.4 οὐδὲν ἄρ' εἰσιν 17.13 ταύτῃ δ' αἰὲν
 ἔασιν ἀκίνητοι 17.27 ταῦτα γὰρ ἰσά τε πάντα καὶ ἡλικά γένναν
 ἔασι 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦτα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἔστιν
 ταῦτα 22.4 ὅσα κοῆσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν 26.3 αὐτὰ γὰρ
 ἔστιν ταῦτα 26.12 ταύτῃ δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι 29.3 σφαῖ-
 ρος ἔην καὶ <πάντοθεν> ἴσος ἐαυτῷ 35.5 τάδε πάντα συνέρχεται
 ἐν· μόνον εἶναι 35.14 τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι 84.5,
 11 ὅσον ταναώτερον ἦεν 105.3 περικάρδιόν ἐστι νόημα
 115.13 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμὶ φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης 128.9
 ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκειν 130.1 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα 147.2
 ἄλλοισιν ὁμέστιοι, αὐτοτράπεζοι ἐόντες Ἴππων 1 βαθυτέρα ἢ
 ἡ θάλασσά ἐστιν ... νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ Φιλό-
 λαος 2.1-3 ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν ... οὐ κα εἶη 3 πάντων
 ἀπείρων ἐόντων 6.2 ἃ μὲν ἐστὶ τῶν πραγμάτων αἰδῖος ἔσσει
 6.8 οὐδ' ὁμοφυλοῖ ἔσσει 6.15 ἁρμονίας δὲ μέγεθος ἐστὶ 10
 ἐστι γὰρ ἁρμονία πολυμυγέων ἔνωσις 11.9 οὐ γὰρ ἦς δῆλον οὐ-
 δενὶ 11.22 οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐταῖς ἐστὶ 12.1 τὰ μὲν τὰς σφαί-
 ρας σώματα πέντε ἐντὶ 1.27 βαρεὰ δοκοῦντι ἦμεν 1.37 με-
 γαλαί τε ἦμεν καὶ ὀξέαι 2.6 συμπίπτει ἦμεν 3.2 ἀνεπιστά-
 μων ἦσθα Ἀναξαγόρας 1.2 καὶ γὰρ τὸ σμικρὸν ἦν 1.3 οὐδὲν
 ἐνδηλον ἦν 1.5 ἀμφοτέρα ἄπειρα ἐόντα 2.3 καὶ τό γε περιέ-
 χον ἄπειρόν ἐστι 3.3-4 ἴσον ἐστὶ τῷ σμικρῷ πλῆθος, πρὸς
 ἐαυτὸ δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν 5.2-3 πάντα οὐδὲν
 ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστόν πάντων πλείω εἶ-
 ναι) 9.6 πολλαπλασίως ταχύ ἐστι 12.1 νοῦς δὲ ἔστιν ἄ-
 πειρον καὶ αὐτοκρατές 12.9 ἔστι γὰρ λεπτότατον 12.17-18 καὶ
 ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὅποια ... ἦν καὶ ὅποια ἔσται
 12.27-30 νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἐστι ... ἕτερον δὲ οὐδὲν ἐστὶν
 ὁμοιον οὐδενὶ ... ἐνδηλότατα ἐν ἕκαστον ἐστι καὶ ἦν 19.3
 χειμῶνος οὖν ἐστι σύμβολον 21 οὐ δυνατοὶ ἐσμὲν Διογέ-
 νης 2.2 πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ
 εἶναι 2.5-7 εἰ τούτων τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἕτερον ὄν

τῇ ἰδίᾳ φύσει, καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἐὶν 2.11 ταῦτο εἶναι 4.3 καὶ τοῦτο αὐτοῖς καὶ ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις 5.1-4 τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄηρ ... αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι 5.8 ἔστι γὰρ πολύτροπος 5.12 καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστὶν 5.15-17 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστὶν, ... ἀλλ' ὥστε παραπλήσια εἶναι 5.19 πολυτρόπον ἐοῦσης τῆς ἑτεροιώσιος 6.40-45 ἕτεραι δ' εἰσὶν ... αἱ μὲν πρῶται ἐκ τῆς κοιλίας εὐρύτεραί εἰσιν 8.1 τοῦτό μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι 8.3 πολλὰ εἰδὸς ἐστὶ Δημόκριτος A 38 (DK II 94,14) διὰ τὸ μηδὲν μᾶλλον τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον εἶναι A 78 (DK II 104,11) μεστὸν εἶναι τὸν ἀέρα 8 δῆλον ἔσται 10 ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ἡ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γράφη ... καλὰ κάρτα ἐστὶν 33 ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι 34 τῷ ἀνθρώπῳ μικρῷ κόσμῳ ὅντι 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεὼν ἢ μιμεῖσθαι 44 ἀληθόμυθον χρὴ εἶναι 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἥσσω οὐκ ἂν ποτὲ εἴη δίκαιος 61 οἷσιν ὁ τρόπος ἐστὶν εὐτακτος 93 κίβδηλος ἐὼν 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶν καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 107 α ἄξιον ἀνθρώπους ὅντας 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἴη ἂν ἄνδρὶ 124 ἄνθρωποι εἰς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 144 μουσικὴν νεοτέραν εἶναι 157 τὴν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὕσαν ἐκδιδάσκεσθαι 165 ἄνθρωπός ἐστιν ὃ πάντες ἴδμεν 174 ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστὶν ... τὰ χρὴ ἐόντα 178 αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστι κόσμος 182 ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι 185 κρέσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες 191.6 οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοὶ 202 τὰ δὲ παρεόντα ... κερδαλεώτερα ἐόντα 222 πρόφασίς ἐστι φυλαργυρίας 244 κἂν μόνος ἦς 251 τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη 252 πόλις γὰρ εὐἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι 254 ἀνάξιοι ἐόντες 255 μὴ ἐρήμους εἶναι ... καὶ τοὺς πολιήτας ὁμονόους εἶναι 256 τὰ χρὴ ἐόντα ... τὰ χρὴ ἐόντα 260 ἀθῶος ἂν εἴη 262.4 τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι 266.3 ἦν καὶ πάντ' ἀγαθοὶ ἔωσιν 277.5 ὃς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι 278.7 μέχρι σμικρὰ ἢ 278.8 ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων ἐστὶν 282 χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα 285.2 ἀφανορὴν τε ἐοῦ-

σ α ν καὶ ὀλιγοχρόνιον 296 γῆρας ὀλόκληρός ἐ σ τ ι πῆρωσις Ἀρ-
 χύτας 1.2 καὶ 4 οἶά ἐ ν τ ι 1.9 δοκοῦντι ἤ μ ε ν ἀδελφεὰ 1.18
 οὐκ εἶ ν α ι ἀμῶν τῇ φύσει 1.27 βαρέα δοκοῦντι ἤ μ ε ν 1.37
 μεγάλαί τε ἤ μ ε ν καὶ ὀξέαι 2.6 συμπίπτει ἤ μ ε ν 3.2 ἀνεπιστά-
 μων ἤ σ θ α 3. Εἶμαι/ἀνήκω, be one of/belong to, Ξενοφάνης
 2.8 καί κεν σῖτ' εἶ η 2.9 ὁ οἶ κειμήλιον εἶ η 8.1 ἤδη δ' ἐπτά τ'
 ἔ α σ ι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ 8.3 ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἤ σ α ν εἰ-
 κοσι πέντε τε 22.4 πόσα τοι ἔ τε α ἐ σ τ ι . || Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ
 οὗ τὸ μαντεῖόν ἐ σ τ ι τὸ ἐν Δελφοῖς 115 ψυχῆς ἐ σ τ ι λόγος
 ἑαυτὸν αὔξων Φιλόλαος 11.23 τᾶς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ
 ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐ σ τ ι 4. Εἶμαι/προέρ-
 χομαι, come from/originate, Ἰππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα
 πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐ σ τ ι ν . . . ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ
 εἶ η . . . πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐ σ τ ι ν 5. Εἶναι (ὡς ἀπρόσωπο), it is
 /it follows (impers.), Ἡράκλειτος 50 σοφόν ἐ σ τ ι ν ἐν πάντα εἶ-
 ναι 846 κάματός ἐ σ τ ι Παρμενίδης 2.5 χρεῶν ἐ σ τ ι μὴ εἶναι
 5 ξυνὸν δέ μοι ἔ σ τ ι ν, ὁππόθεν ἀρξομαι 8.11 οὕτως ἡ πάμπαν
 πελέναι χρεῶν ἐ σ τ ι ν ἢ οὐχί 8.43 χρεὸν ἐ σ τ ι τῇ ἢ τῇ 8.54
 οὐ χρεῶν ἐ σ τ ι ν Μέλισσος 1.2 ἀναγκαῖον ἐ σ τ ι ποῖν γενέ-
 σθαι εἶναι μηδέν Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὡς θέμις ἐ σ τ ι ν 12 ἀμήχανόν
 ἐ σ τ ι 25 καλόν ἐ σ τ ι ν ἐπισπεῖν Φιλόλαος 6.9 ἀδύνατον ἤ σ
 κα αὐταῖς κοσμηθῆναι Διογένης 1.2 δοκεῖ μοι χρεῶν εἶ ν α ι
 Δημόκριτος 8 ἐν ἀπόρῳ ἐ σ τ ι 112 ἔ σ τ ι ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν
 259.3 δοκεῖ μοι χρεῶν εἶ ν α ι 277.1-3 ὅτεω χρήμη τεά ἐ σ τ ι
 παῖδα ποιήσασθαι ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ εἶ ν α ι 278.2 τῶν
 ἀναγκαίων δοκεῖ εἶ ν α ι παῖδας κτήσασθαι Ἀρχύτας 1.11 οὐ δυ-
 νατὸν ἐ σ τ ι ν ἡμεν ψόφον. || ἔστιν. Εἶναι δυνατὸν (ὡς ἀπρόσωπο
 δυνητικό), it is possible (impers.), Ἡράκλειτος 91 ποταμῷ γὰρ
 οὐκ ἔ σ τ ι ν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ Παρμενίδης 2.3 καὶ ὡς οὐκ
 ἔ σ τ ι Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔ σ τ ι ν πελάσασθαι Ἀναξαγόρας
 3.2 τὸ γὰρ εἶν οὐκ ἔ σ τ ι τὸ μὴ 6.3-4 οὐδὲ χωρὶς ἔ σ τ ι ν
 εἶναι . . . ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔ σ τ ι ν Δημόκριτος 277.4 ἔ σ τ ι
 γὰρ ἐκλέξασθαι 277.6 ἐνταῦθα μὲν ἔ σ τ ι τὸν παῖδα λαβεῖν κα-
 ταθύμιον ἐκ πολλῶν. || οἶόν τ' ἐστιν. Φιλόλαος 6.4 οὐχ οἶόν
 τ' ἦ ν, Διογένης 3.1 οὐ γὰρ ἂν . . . οἶόν τε ἦ ν οὕτω δεδάσθαι.
 || ἔστιν οἶ. Κάποιοι (ὡς ἀντωνυμική ἐκφραση), some (as pronoun

phrase), Ἀναξαγόρας 11 ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι Δημόκριτος 257 κατὰ δὲ ζώων ἔστιν ὧν φόνου καὶ μὴ φόνου.

εἰνάλιος. Θαλάσσιος/αὐτὸς ποὺ ζεῖ μέσα στὴ θάλασσα, sea/who lives in the sea, Ἐμπεδοκλῆς 72 εἰνάλιοι καμασῆνες.

εἴργειν (τύπ. ἐέργειν) **1.** Ἐμποδίζω/ἀπομακρύνω, hinder/remove, Παρμενίδης 7.2 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἴργε νόημα 8.23 τό κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι Δημόκριτος 181 τὸν εἴργμενον ἀδικίης ὑπὸ νόμου **2.** Περικλείω/περιορίζω, contain/confine, Παρμενίδης 8.31 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀμφὶς ἐέργει Ἐμπεδοκλῆς 84.7 ἐν μίριγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ.

εἰρήνη (ἀντίθ. πόλεμος). Εἰρήνη, peace, Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη . . . πόλεμος εἰρήνη.

εἷς. Ἕνας, one **1.** Ὡς ἀριθμητικὸ ἀπλῶς, in a simple numerical sense, Παρμενίδης 8.54 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὁνομάζουσιν τῶν μίαν οὐ χρεὼν εἶναι – ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσὶν Μέλισσος 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἑτεροῖον γίνοιτο Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρησι προσάπτων μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 88 μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὅφ' Ἀναξαγόρας 12.29 ἀλλ' ὅτων πλεῖστα ἐνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἑκαστόν ἐστι καὶ ἦν Διογένης 5.5-6 καὶ ἔστιν οὐδὲ ἐν ὅ,τι μὴ μετέχει τούτου· μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ Δημόκριτος 99 ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτω μηδὲ εἷς ἐστι χρηστὸς φίλος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα 118 βούλεσθαι μᾶλλον μίαν εὖρεῖν αἰτιολογίαν ἢ τὴν Περσῶν οἱ βασιλείαν γενέσθαι 228 ἦν ἐνὸς μόνου <μὴ> τύχωσι . . . χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνὸς Ἀρχύτας 2.1 μέσαι δέ ἐντι τρεῖς τᾶς μουσικᾶς, μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ **2** (ἀντίθ. οἱ πολλοί). Μὲ ἀξιολογικὴ ἀπόχρωση, with an axiological nuance, Ξενοφάνης 23 εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι ἐνὸς 49 εἷς ἐμοὶ μύριοι, ἐὰν ἄριστος ἦ 114 τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου 121 ἡμέων

μηδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω Δημόκριτος 98 ἐν ὅς φιλή ξυνετοῦ
κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 3. Ὡς δηλωτικὸ τῆς ἐνότητος, in the
sense of unity, Ἡράκλειτος 10 πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐν ὅς πάντα
32 ἐν τὸ σοφὸν μῶνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνο-
μα 41 ἐν τὸ σοφόν· ἐπίστασθαι γνώμην ὅτι ἐκυβέροντησε πάντα
διὰ πάντων 50 οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σο-
φὸν ἔστιν ἐν πάντα εἶναι 57 διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος
τοῦτον ἐπίστανται πλείστα εἰδέναι, ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ
ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἐν 59 γναφείω ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή . . .
μῖα ἐστί, φησί, καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μῖα καὶ ὡυτὴ
89 τοῖς ἐγρηγορόσιν ἐν α καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι 106 ὡς ἀγνο-
οῦντι φύσιν ἡμέρας ἀπάσης μῖα ν οὔσαν Ἀναξαγόρας 8 οὐ κε-
χώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐν ἰ κόσμῳ Δημόκριτος 124 ἄνθρω-
ποι εἰς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 4. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά,
ontological reference, Παρμενίδης 8.6 ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
ἐν, συνεχὲς Μέλισσος 5 εἰ μὴ ἐν εἶη, περανεῖ πρὸς ἄλλο 7(1)
οὕτως οὖν αἰδιὸν ἔστι καὶ ἀτερον καὶ ἐν καὶ ὁμοιον πᾶν 7(2)
εἰ γὰρ τι τούτων πάσχοι, οὐκ αἶ ἐτι ἐν εἶη 8(1) ἐν μόνον
ἔστιν 8(2) ἐγὼ φημι τὸ ἐν εἶναι 8(6) εἰ πολλαῖ εἶη, ταῦτα
χρὴ εἶναι, οἷον περ τὸ ἐν θ εἰ μὲν οὖν εἶη, δεῖ αὐτὸ ἐν εἶναι·
ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν· εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μέρη,
καὶ οὐκέτι ἐν εἶη 5. Σὲ κοσμολογικὴ ἀναφορά, cosmological
reference, Ἐμπεδοκλῆς 17.1-2, 17.16-17 τότε μὲν γὰρ ἐν ἡὺ-
ξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων, τότε δ' αὖ διέφνυ πλεόν' ἐξ ἐν ὅς
εἶναι 17.7 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα 17.9-
10, 26.8-9 οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι ἡδὲ πάλιν
διαφύοντος ἐν ὅς πλεόν' ἐκτελέθουσι 20.2 ἄλλοτε μὲν Φιλό-
τῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα γνῖα, τὰ σῶμα λέλογχε 26.5-7
συνερχόμεν' εἰς ἐν α κόσμον . . . εἰσόκεν εἰς ἐν συμφύοντα 35.5
ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι 6. Ὡς ἀρχὴ τῶν
Πυθαγορείων, principle of the Pythagoreans, Φιλόλαος 8 οὐ
γὰρ ἐν ἀρχὰ πάντων; 7 τὸ πρᾶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ
μέσῳ τᾷσ σφαίρας ἐστία καλεῖται Πυθαγόρειοι 5 ἐν καὶ πλῆθος.

εἰσδέχεσθαι. Εἰσδέχομαι/χωράω, admit/contain, Μέλισσος 7(9)

χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται ... μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται. Πρβλ. χωρεῖν.

εἰσκρίνεσθαι. Εἰσέρχομαι/εἰσδύω, enter/penetrate, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἤδε γὰρ εἰσκρίνεται καὶ ἐνρεῖ. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, παραδύεσθαι.

εἰσόκε(ν). Ἔως ὅτου, until, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερχε γένηται 100.14 εἰσόκε ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον 100.20 εἰσόκε χειρὶ μεθῇ.

εἰσορᾶν (τύπ. ἔσορᾶν). Βλέπω/ἀντιλαμβάνομαι, see/perceive, Ἐμπεδοκλῆς 38 ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα 136 οὐκ ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες. || **εἰσοράασθαι.** Ξενοφάνης 36 ὁππόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράασθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἐνορᾶν, θεᾶσθαι, θεωρεῖν.

εἶσω (τύπ. ἔσω, ἀντίθ. ἔξω, ἐκτός, ἐκτοθι). Μέσα/πρὸς τὰ μέσα, within/into, Ἐμπεδοκλῆς 5 στεγῆσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω 75 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἐκτοθι μανὰ πέπηγε 100.18 αἰθῆρ δ' ἐκτός ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐούκει Διογένης 6.2 ἐτέρω δὲ εἶσω τοῦ μηροῦ 6.31 καὶ αὐταὶ (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῶν σφαγῶν εἶσω.

ἕκαστος. Ὁ καθένας/κάθε, each one/each, Παρμενίδης 16.1 ὥς γὰρ ἕκαστος ἔχει κρασιν μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νοὸς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.3-6 ὅτω προσέκυρσεν ἕκαστος 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ' εἰς ἧθος ἕκαστον, ὅπη φύσις ἐστὶν ἐκάστω Φιλόλαος 11.14 σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστων Δημόκριτος 7 ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἢ δόξιν 243 ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 245.2 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην 287 ἀπορίῃ ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη. || Δημόκριτος 259.6 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια. || **ἕκαστον.** Τὸ κάθε ὄν, each thing, Ἡράκλειτος 1.6 κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον 67 ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστων Παρμενίδης 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Ζήνων 1.2 ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν Μελισσος 8(2) εἶναι χρή ἕκαστον τοιοῦτο ... ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι

ἐκαστον Ἐμπεδοκλῆς 3.9-13 πῇ δῆλον ἐκαστον . . . νόει δ' ἢ δῆλον ἐκαστον 17.28 πάρα δ' ἦθος ἐκάστω 20.5 πλάζεται ἀνδιχ' ἐκαστα περιρρηγμῖνι βίοιο 26.3-7 ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἐκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 59 ὅπη συνέκυρσεν ἐκαστα 129.5 ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἐκαστον Φιλόλαος 5 πολλαὶ μορφαί, ἃς ἐκαστον αὐταυτὸ σημαίνει Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἐκαστον ἔστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν Δημόκριτος 8 ἔτεῃ οἶον ἐκαστον γινώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἔστι 10 ἔτεῃ μὲν νυν ὅτι οἶον ἐκαστον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 278.6 ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἐκαστον ὥς δύναται Ἀρχύτας 1.3 οἶά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἐκάστοτε. Κάθε φορά, each time, Μέλισσος 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου.

ἐκάτερος. Καθένας ἀπ' τῶν δύο, each of two, Φιλόλαος 5.3 ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλαὶ μορφαί Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἐκατέρα (sc. φλέψ) τὰ παρ' ἑαυτῇ 6.10 εἰς ἐκατέραν τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἑαυτῇ 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἀκρὰ ἐκατέρα 6.28 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) 6.31 τελευτῶσι δὲ παρὰ τὸ οὗς ἐκάτεραι (sc. φλέβες) 6.34 αἱ ἀπὸ ἐκατέρας τείνουσαι Δημόκριτος 192 ἐπαινεῖν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν, ἐκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἦθους 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν.

ἐκατέρωθεν. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, from each of the two sides, Διογένης 6.32 ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν.

ἐκβαίνειν (ἀντίθ. ἐμμύμνειν). Βγαίνω ἔξω, go out of, Ἐμπεδοκλῆς 35.11 τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μελέων τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει.

ἐκβάλλειν. Ἐκβάλλω/ἐξορίζω, throw out/exile, Ἡράκλειτος 121 Ἐρμόδωρον . . . ἐξέβαλον. || ἐκβάλλεσθαι. Ἀποβάλλομαι/διώχνομαι, be dismissed/be expelled, Ἡράκλειτος 42 Ὀμηρον ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι. || ἐκβλητος. Ἀπόβλητος/

ἀποβλητέος, rejected/rejectable. Ἡράκλειτος 96 νέκυες κοπρίων ἐκβλητέοι.

ἐκγίγνεσθαι (συνών. φύεσθαι). Γίνομαι ἀπὸ/γεννιέμαι, made of/born of, Ξενοφάνης 33 γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενομέσθαι Παρμενίδης 10.3 ὁππόθεν ἐξεγένοντο Ἐμπεδοκλῆς 59.3 πολλὰ διηνεκῇ ἐξεγένοντο. Πρβλ. γίγνεσθαι, ἀπογίγνεσθαι, παραγίγνεσθαι, περιγίγνεσθαι, προσγίγνεσθαι, συγγίγνεσθαι, ἐξανατέλλειν.

ἔκγονος. Ἀπόγονος/γόνος, descendant/offspring, Δημόκριτος 278.4-10 πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν . . . ἐπαύρεσιν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνοιο. Πρβλ. γονή, παῖς, τέκνον.

ἐκδέχεσθαι. Εἰσδέχομαι, receive, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,6) ἐκδεχομένης τῆς ἀκοῆς τὴν βροντήν.

ἐκδιδάσκεσθαι (συνών. ἐκμανθάνειν). Διδάσκομαι καλά, be taught well, Δημόκριτος 157 τὴν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὕσαν ἐκδιδάσκεσθαι.

ἐκδοχεῖον. Δοχεῖον/δέκτης, vase/receiver, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἡ ἀκοή . . . ἐκδοχεῖον μύθων οὔσα. Πρβλ. ἀγγεῖον.

ἐκεῖνος 1. Ἐκεῖνος, that person, Ἡράκλειτος 56 ἐκεῖνον τε γὰρ παῖδες φθειρας κατακτείναντες ἐξηπάτησαν 62 ζῶντες τὸν ἐκεῖνον θάνατον, τὸν δὲ ἐκεῖνον βίον τεθνεῶτες 77 ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκεῖνον θάνατον καὶ ζῆν ἐκεῖνας τὸν ἡμέτερον θάνατον 88 τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι καὶ κεῖνα πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα Παρμενίδης 8.58 ἀτὰρ καὶ κεῖνο καὶ αὐτὸ τὰντία Ζήνων 1 καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἔξει μέγεθος Μελισσος 8(5) οὐ δὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι Διογένης 6.21-32 ἥττον παχεῖα ἐκεῖνης . . . ἐλάττων ἐκεῖνης ὀλίγον Δημόκριτος 266 μὴ ὑπ' ἐκεῖνοιο γενήσεται. Πρβλ. ὅδε, οὗτος. || **ἐκεῖνοι.** Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, those people, Ἐμπεδοκλῆς 128 οὐδέ τις ἦν κεῖνοισιν Ἄρης θεὸς 129 ἦν δέ τις ἐν κεῖνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Ἀναξαγόρας 4.9 ὧν ἐκεῖ-

ν ο ι τὰ ὀνήματα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται. 2. Ὁ ἐξῆς, the following, Ἐμπεδοκλῆς 35.3 λόγον λόγου ἐξοχετεύων, κ ε ῖ ν ο ν.

ἐκκρούειν. Ἐκδιώκω/ἀποδιώχνω, turn out, Δημόκριτος 290 λύπην ἀδέσποτον . . . λογισμῷ ἔ κ κ ρ ο υ ε.

ἐκλέγεσθαι. Διαλέγω, select, Ἡράκλειτος 129.2 ἐ κ λ ε ξ ἄ μ ε ν ο ς ταύτας τὰς συγγραφὰς Δημόκριτος 277.4 ἔστι γὰρ ἐ κ λ έ ξ α σ θ α ι οἷον ἐθέλει.

ἐκλείπειν 1. Ἐγκαταλείπω, abandon, Ἐμπεδοκλῆς 110.8 ἐ κ λ ε ί ψ ο υ σ ι περιπλομένοιο χρόνιο 2. Παραλείπω, omit, Ἀρχύτας 4.3 καὶ ἃ ἐ κ λ ε ί π ε ι αὐτὰ γεωμετρία.

ἐκλύειν. Παραλύω, paralyze, Δημόκριτος 159 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐ ξ έ λ υ σ ε ταῖς μέθαις.

ἔκμακτος. Βλ. ἐκμάσσειν.

ἐκμάσσειν. Ἀποτυπώνω, imprint, Δημόκριτος Α 135 (DK II, 115,5) οἷον εἰ ἐ κ μ ά ξ ε ι α ς εἰς κηρόν. || **ἔκμακτος.** Ἀποτυπωμένος, imprinted, Ἐμπεδοκλῆς 22.7 γέννη τε κρήσει τε καὶ εἶδεν ἐ κ μ ά κ τ ο ι σ ι.

ἐκούσιος (ἀντίθ. ἀκούσιος). Ἐκούσιος/ἐθελούσιος, voluntary/willing, Δημόκριτος 240 οἱ ἐ κ ο ύ σ ι ο ι πόνοι.

ἐκπετάσματα. Προβολές, projections, Δημόκριτος 11 q Ἐ κ π ε τ ά σ μ α τ α.

ἐκπίνεσθαι. Ἀπορροφῶμαι, be absorbed, Διογένης 6.49 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐ κ π ί ν ε τ α ι.

ἐκπνεῖν (ἀντίθ. ἀναπνεῖν). Ἐκπνέω, breathe/exhale, Ἐμπεδοκλῆς 100.1-8-25 ὧδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐ κ π ν ε ῖ . . . εὔτε δ' ἀναθρόσκη, πάλιν ἐ κ π ν έ ε ι . . . πάλιν ἐ κ π ν έ ε ι ἴσον ὀπίσω.

ἐκπύεσθαι (ἀντίθ. συμμέγειν). Ἀποβάλλομαι, be pulled apart/

be shaken off, Δημόκριτος A 152 (DK II 126,1) τὸ ἔμβρυον ... ἐν κρυμῷ μὲν ... συμμένει, ἐν ἀλέα δὲ ὡς τὰ πολλὰ ἐκπτύεται.

ἐκτείνειν. Ἐκτείνω/ἀπλώνω, extend/spread out, Ἀρχύτας A 24 (DK I 431,1) ἐν τῷ ἐσχάτῳ οἶον τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ γενόμενος πρότερον ἐκτείνειμι ἂν τὴν χεῖρα ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ;

ἐκτελέθειν. Παράγομαι, be produced, Ἐμπεδοκλῆς 17.10, 26.9 ἡδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι. Πρβλ. τελέθειν, ἐξανατέλλειν, γίγνεσθαι.

ἔκτοθι (ἀντίθ. εἴσω, συνών. ἔξω). Ἐξω, outside, Ἐμπεδοκλῆς 75 τὰ δ' ἔκτοθι μανά.

ἐκτός. Ἐκτός/ἔξω, out/outside, Παρμενίδης 1.27 ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου Ἐμπεδοκλῆς 100.18 αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐρύκει Δημόκριτος 172 τῶν δὲ κακῶν ἐκτὸς εἵημεν.

ἐκτρέπεσθαι. Αποφεύγω, avoid, Δημόκριτος 101 ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους, ἔτι δὲ εὐπορίας εἰς πενίην μεταπέσωσιν.

ἐκφαίνεσθαι. Φανερώνομαι, appear, Διογένης 6.20 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ὀπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται παχεῖα.

ἐκφέρεσθαι. Ἐκφέρομαι/βγαίνω, be expelled/go out, Ἀρχύτας 1.53 ἀσθενὲς ἐκφέρεται.

ἐκχεῖν. Ξεχύνω, pour out, Ἀναξαγόρας 19 ἐξέχεεν ὄμβρον. || **ἐκχεῖσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς 39 ματαίως ἐκκέχεται.

ἐκχωρεῖν 1. Ξεχωρίζω καὶ προχωρῶ, separate and move forward, Ἀναξαγόρας 15 τὸ δὲ ἀραιὸν ... ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος 2. Ἀποχωρίζομαι, separate from, Ἀναξαγόρας 16 οὗτοι δὲ ἐκχώρηονσι μᾶλλον τοῦ ὕδατος. Πρβλ. συγχωρεῖν.

ἐλαία. Ἐλιά (καρπὸς τοῦ ἐλαιοδένδρου), olive, Ἐμπεδοκλῆς 79 ὥτοκεῖ μακρὰ δένδρεα πρῶτον ἐ λ α ί α ς.

ἔλαιον. Λάδι, olive oil, Ἐμπεδοκλῆς 91 αὐτὰρ ἐ λ α ί ω οὐκ ἐθέλει.

ἐλάσσων 1 (ἀντίθ. πλείω, μείζω). Μικρότερος, smaller, Ζήνων 2.5 μηδὲν ἔ λ α τ τ ο ν ἔσται Ἐμπεδοκλῆς 98 εἴτ' ὀλίγον μείζων εἴτε πλεόνεσσιν (?) ἐ λ ά σ σ ω ν Ἀναξαγόρας 5 πάντα οὐδὲν ἐ λ ά σ σ ω ἐστὶν οὐδὲ πλείω 6.8 ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐ λ ά σ σ ο σ ι 12.11 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐ λ ά σ σ ω, πάντων νοῦς κρατεῖ 12.28 νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐ λ ά τ τ ω ν Διογένης 6.32 ἐ λ ά τ τ ω ν ἐκείνης Δημόκριτος 11 μηκέτι δύνηται μήτε ὀρῆν ἐπ' ἔ λ α τ τ ο ν μήτε ἀκούειν **2** (ἀντίθ. πλείω). Ὀλιγότερος, lesser, Ζήνων 3.2 οὔτε πλείονα αὐτῶν οὔτε ἐ λ ά τ τ ω ν α Ἐμπεδοκλῆς 23.4 ἀρμονίῃ μείξαντε τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐ λ ά σ σ ω.

ἐλάτη. Ἐλατο, fir-tree, Ξενοφάνης 17 ἐστᾶσιν δ' ἐ λ ά τ η ς <βάκχοι>.

ἐλαύνειν (τύπ. ἐλάειν). Ὀδηγῶ, drive, Ἐμπεδοκλῆς 3.5 ἐ λ ά ο υ σ α εὐήριον ἄρμα. || ἐλαύνεσθαι **1.** Φέρομαι/ἄγομαι, bear oneself/be led, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 πάντοσ' ἐ λ α υ ν ό μ ε ν ο ι **2.** Καθορίζομαι/δεσμεύομαι, be determined/be bound, Ἐμπεδοκλῆς 30.3 ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρ' ἐ λ ή λ α τ α ι ὄρκον.

ἐλαφρὸς 1. Ἐλαφρός, light, Παρμενίδης 8.57 ἥπιον ὄν, μέγ' ἐ λ α φ ρ ό ν **2.** Εὐκόλος/ὑποφερτός, easy/bearable, Δημόκριτος 240.2 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐ λ α φ ρ ο - τ έ ρ η ν παρασκευάζουσι 241 πόνος συνεχῆς ἐ λ α φ ρ ό τ ε ρ ο ς ἑαυτοῦ συνηθείη γίνεται.

ἐλάχιστος. Ἐλάχιστος, smallest, Δημόκριτος 141 τὸ ἐ λ ά χ ι - σ τ ο ν σῶμα. || ὥς ἐλάχιστα. Ὅσο τὸ δυνατόν λιγότερο, as little as possible, Δημόκριτος 189 ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐ λ ά χ ι σ τ α ἀνιηθέντι.

ἐλέγχειν. Ἐλέγχω/ἀποδοκιμάζω, examine/reprove, Δημόκρι-

τος 60 κρέσσον τὰ οἰκήια ἐλέγχειν ἁμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 222 ἢ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγὴ πρόφασις ἐστὶ φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα. Πρβλ. ἐξελέγχεσθαι.

ἔλεγχος. Ἐλεγχος, test/contesting, Παρμενίδης 7.5 κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηριν ἐλέγχον ἐξ ἐμέθεν ῥηθέντα. Πρβλ. ἐλέγχειν.

ἐλευθερία (ἀντίθ. δουλεία). Ἐλευθερία, freedom, Δημόκριτος 226 οἰκήον ἐλευθερίας παρρησίη 251 τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὁκόσον ἐλευθερίη δουλείης.

ἐλευθέριος. Γενναιόδωρος, generous, Δημόκριτος 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα.

ἐλεύθερος (ἀντίθ. δοῦλος). Ἐλεύθερος, free, Ἡράκλειτος 53 τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δ' ἐλευθέρους.

ἐλίσσειν (τύπ. εἰλίσσειν). Ἐλίσσω/περιστρέφω, twist/rotate, Παρμενίδης 1.19 ἄξονας ἐν σόρην ἁμωβαδὸν εἰλίξασαι, || ἐλίσσεσθαι. Ἐμπεδοκλῆς 17.25 τὴν (sc. Φιλότητα) οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλίσσομένην δεδάμκε θνητὸς ἀνὴρ 45 κυκλοτερές περὶ γαίαν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς 46 ἄρματος ὥς πέρι χροίῃ ἐλίσσεται.

ἔλκος. Ἐλκος/πληγὴ, ulcer/sore, Δημόκριτος 281 ὥσπερ ἐν τοῖς ἔλκεσι.

ἐλλείπειν. Λείπω, be away, Δημόκριτος 191.3 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα. Πρβλ. ἔλλειψις.

ἔλλειψις (ἀντίθ. ὑπερβολή). Ἐλλειψη, want/deficiency, Δημόκριτος 102 ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις. Πρβλ. ἐλλείπειν.

ἔλλοπος. Λεπιδωτός, mute, Ἐμπεδοκλῆς 117 ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς.

ἐλπίζειν (τύπ. ἔλπεσθαι). Ἐλπίζω/πιστεύω, hope/believe, Ἡράκλειτος 18 εἰ μὴ ἔλπηται, ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει 27

ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσι Ἐμπεδοκλῆς 11 γίνεσθαι
 πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζουσιν.

ἐλπίς. Ἐλπίδα/προσδοκία, hope/expectation, Δημόκριτος 58
 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταὶ 176 νικᾷ τῷ ἥσσονι
 καὶ βεβαίω τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος 185 κρέσσονές εἰσιν αἱ τῶν
 πεπαιδευμένων ἐλπίδες 221 ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ
 ζημίας 287 οὐ γὰρ ὑπολείπεται ἐλπίς ἐπικουρίας 292 ἄλογοι
 τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες. Πρβλ. ἐλπίζειν.

ἐμαυτοῦ. Τοῦ ἐαυτοῦ μου, of myself, Ἡράκλειτος 101 ἐδιζη-
 σάμην ἐμεωυτόν.

ἐμβαίνειν. Μπαίνω/βαδίζω μέσα, enter/step into, Ἡράκλειτος
 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβαῖς 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαί-
 νουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ 49 a ποταμοῖς τοῖς αὐ-
 τοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν 91 ποταμῷ
 γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ.

ἐμβάλλειν. Ρίχνω μέσα, throw into, Ἐμπεδοκλῆς 115.11 ὁ δ'
 αἰθερὸς ἐμβαλε δίναις.

ἐμβριθής. Βαρύς, heavy, Περικλῆδης 8.59 πυκινὸν δέμας ἐμ-
 βριθές τε.

ἐμμένειν (τύπ. τ. ἐμμένειν, ἀντίθ. ἐκβαίνειν). Μένω μέσα, re-
 main in, Ἐμπεδοκλῆς 35.11 ἀλλὰ τὰ μέν τ' ἐνέμιμνε μελέων
 τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει.

ἐμπαιον. Χτύπημα (τῆς μοίρας), blow (of fate), Ἐμπεδοκλῆς
 2.2 πολλὰ δὲ δείλ' ἐμπαία.

ἐμπαλιν. Ἀντιθέτως, on the contrary, Ἐμπεδοκλῆς 61 τὰ δ'
 ἐμπαλιν ἐξανατέλλειν 65 τὰ δ' ἐμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ
 100.20 ἐμπαλιν ἢ πρίν.

ἐμπεδόκαρπος. Πάντοτε καρποφόρος, always bearing fruit,
 Ἐμπεδοκλῆς 77.78 <δένδρεα δ'> ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδό-
 καρπα τέθηλεν.

ἔμπεδος. Σταθερός, stable, Παρμενίδης 8.30 ἔ μ π ε δ ο ν αὐθι μένει Ἐμπεδοκλῆς 17.11, 26.10 οὐ σφισιν ἔ μ π ε δ ο ς αἰών. Πρβλ. ἀκίνητος, διηνεκής.

ἔμπεδόφυλλος. Ἀειθαλής, evergreen, Ἐμπεδοκλῆς 77.78 <δένδρεα δ' > ἔ μ π ε δ ό φ υ λ λ α.

ἐμπειρία. Ἐμπειρία/πείρα, experience, Ἀναξαγόρας 21 b ἐ μ π ε ι ρ ί α καὶ μνήμη καὶ σοφία καὶ τέχνη.

ἐμπελάζειν. Προσπελάζω/προσπίπτω, approach/fall into, Δημόκριτος 166 εἰδωλά τινα ἐ μ π ε λ ά ζ ε ι ν τοῖς ἀνθρώποις 175 ἀλλ' αὐτοὶ τοῖσδεσιν ἐ μ π ε λ ά ζ ο υ σ ι ν.

ἐμπης. Παρόλα αὐτά, nevertheless, Παρμενίδης 1.31 ἀλλ' ἔ μ π η ς καὶ ταῦτα μαθήσεαι.

ἐμπίπτειν. Εἰσχωρῶ, enter/make one's way into, Ἐμπεδοκλῆς 100.21 πνεύματος ἐ μ π ί π τ ο ν τ ο ς ὑπεκθέει αἰσιμον ὕδωρ Ἀρχύτας 1.43 τὸ ἐκ τοῦ στόματος φερόμενον πνεῦμα ἐς μὲν τὰ ἐγγύς τοῦ στόματος τρυπήματα ἐ μ π ί π τ ο ν.

ἐμπλεος (συνών. πλέως, ἀντίθ. κεός). Πλήρης/γεμάτος, full, Ξενοφάνης 22 ἔ μ π λ ε ο ν ὄντα Παρμενίδης 8.24 πᾶν δ' ἔ μ π λ ε ό ν ἐστιν ἐόντος.

ἐμποιεῖν. Ἐμποιῶ/προζενῶ, cause, Δημόκριτος 191.4 μεγάλας κινήσιας ἐ μ π ο ι ε ῖ ν τῇ ψυχῇ.

ἐμφαίνειν. Ἐμφανίζω, exhibit, Ἐμπεδοκλῆς 62.7 μελέων ἐρατὸν δέμας ἐ μ φ α ί ν ο ν τ α ς 131 ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐ μ φ α ί ν ο ν τ ι.

ἐμφανῶς. Σαφῶς, clearly/obviously, Διογένης 4.4 ὥς δεδηλώσεται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐ μ φ α ν ῶ ς. Πρβλ. ἐναργῶς, ἐνδήλως.

ἐμφορεῖν. Καταπίνω/εἰσδέχομαι, stuff into/receive, Δημόκριτος 1 a δίσσ' ἐ μ φ ο ρ ε ῖ ν ἀναγκάζονται.

ἐμφύεσθαι. Ἐμφύομαι/φυτρώνω, be implanted/grow, Δημόκριτος 148.2 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν . . . ἐ μ φ ύ ε τ α ι.

ἐμφύλιος. Ἐμφύλιος, civil, Δημόκριτος 249 στάσις ἐ μ φ ύ λ ι ο ς ἐς ἑκάτερα κακόν.

ἐμφυσᾶν. Ἐμφυσῶ, blow into, Ἀρχύτας 1.50 τὸ κάτω μέρος ἀποφράξας ἐ μ φ υ σ ῇ.

ἐμφυτος. Ἐμφυτος, innate, Ἐμπεδοκλῆς 17.22 θνητοῖσι νομίζεται ἐ μ φ υ τ ο ς ἄρθροις.

ἐναλίγκιος. Ὅμοιος, like, Παρμενίδης 8.43 εὐκύκλον σφαίρης ἐ ν α λ ί γ κ ι ο ν ὄγκῳ.

ἐναλλάξ. Ἐναλλάξ, alternately, Ἐμπεδοκλῆς 35.8 κεραιομένοισιν ἐ ν α λ λ ά ξ.

ἐναντίος (συνών. ἀντίος). Ἀντίθετος, contrary, Δημόκριτος 234.3 τὰ ν α ν τ ί α πρὸς ἄλλας. || τὸ ἐναντίον. Τοῦναντίον/ἀντιστρόφως, on the contrary/contrarywise, Παρμενίδης 12.5 τὸ ἐ ν α ν τ ί ο ν αὐτῆς. || ἐναντίον (συνών. ἀντίον). Ἀπέναντι, opposite, Ἐμπεδοκλῆς 47 ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐ ν α ν τ ί ο ν ἀγέα κύκλον.

ἐναργῶς. Μὲ ἐνάργεια, lucidly, Ἀρχύτας 4 ἀτὰρ καὶ τὰς γεωμετρικᾶς ἐ ν α ρ γ ε σ τ έ ρ ω πραγματεύεσθαι ἃ θέλει.

ἐνάρθμιος. Προσμίξιμος/συγκεράσιμος, mixable, Ἐμπεδοκλῆς 91 ὕδωρ οἶνω . . . μᾶλλον ἐ ν ά ρ θ μ ι ο ν.

ἐνδεια. Ἀνάγκη/στέρηση, need/lack, Δημόκριτος 219 μέζονες γὰρ ὀρέξεις μέζονας ἐ ν δ ε ί α ς ποιεῦσιν 283 πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἐ ν δ ε ί η ς καὶ κόρον. Πρβλ. πενίη, χρησιμοσύνη, πλοῦτος, κόρος.

ἐνδείκνυσθαι. Δείχνω/φανερώνω, show/reveal, Δημόκριτος 248 τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐ ν δ ε ί κ ν υ τ α ι.

ἐνδεῖν (ἀντίθ. ἔχειν). Ἔχω ἀνάγκη/στεροῦμαι, have need/lack,

Δημόκριτος 283 οὔτε οὖν πλούσιος <ό> ἐν δέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐν δέων 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πῆρωσις· πάντ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

ἐνδέχεσθαι. Ἐπιδέχομαι, admit/allow, Φιλόλαος 6.3 ἅ φύσις θείαν γὰ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γινῶσιν.

ἐνδηλος (συνών. δῆλος, φανερός, ἀντίθ. ἄδηλος, ἀφανής). Ἐμφανής/εὐδιάκριτος, clear/distinguishable, Ἀναξαγόρας 1.3 καὶ πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος 4.14 οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία 12.29 ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἑκαστόν ἐστι καὶ ἦν.

ἐνεῖναι 1. Εἶμαι (ὡς συνδετικό), be (connective), Ἡράκλειτος 88 ταῦτό τ' ἐνιζῶν καὶ τεθνηκός **2.** Ἐνυπάρχω/ὑπάρχω, be in/exist, Ξενοφάνης 1.23 τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστί Παρμενίδης 1.30 ταῖς οὐκ ἐνι πίστις ἀληθείας Διογένης 5.5 καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι 5.11 καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἑτεροιώσεις ἐνεῖσι Ἀναξαγόρας 1.10 ταῦτα γὰρ μέγιστα ἐνεστί ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πληθεῖ καὶ μεγέθει 4.1 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις 4.17 καὶ γῆς πολλῆς ἐνεούσης 11 ἐν παντὶ παντός μοῖρα ἐνεστί πλην νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξυνῶ ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἐνεῖσιν 252 ἐν τούτῳ πάντα ἐνι καὶ τούτων σωζομένων πάντα σώζεται 255 ἐν τούτῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἐνεστί 277 πολλοὶ ἐνεῖσι κίνδυνοι **3.** Ἐμπεριέχομαι, be contained in, Ἀναξαγόρας 4.20 ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 6.6 ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἐνεστί καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πληθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι. Πρβλ. συγκρίνεσθαι, ἀποκρίνεσθαι, σύμμιξις.

ἐνερθε. Κάτω ἀπό, below, Ἐμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἐνερθε οὔδεος πυρὰ καίεται.

ἐνέρτατος. Κατώτατος, lowest, Ἐμπεδοκλῆς 35.3 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέρτατον ἵκετο βένθος . . . δίνης.

ἐνθουσιασμός. Ἐμπνευση ἀπὸ θεοῦ, divine inspiration, Δη-

μόκριτος 18 μετ' ἐν θ ο υ σ ι α σ μ ο ὺ καὶ ἱεροῦ πνεύματος. Πρβλ. *μανία*.

ἐνθυμέεσθαι. Φέρνω στὸ νοῦ μου/ἀναλογίζομαι, bring to mind/reflect upon, Δημόκριτος 191.20 *μακαρίζειν ἐωυτὸν ἐν θ υ μ ε ὕ μ ε ν ο ν ἃ πάσχουσιν*. Πρβλ. *σκέπτεσθαι*.

ἐνιαυτός (συνών. ἔτος). Χρονικὴ περίοδος/ἔτος, period of time/year, Ξενοφάνης 8 ἤδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐν ι α υ τ ο ἰ Ἑμπεδοκλῆς 78 δένδρεα ... τέθηλεν ... πάντ' ἐν ι α υ τ ὀ ν. || Δημόκριτος 11 r (τίτλ.) *Μέγας ἐν ι α υ τ ὀ ς ἡ Ἀστρονομίη. Παράπηγμα*.

ἐνισπεῖν. Λέγω/ἐκφράζω, say/utter, Ἑμπεδοκλῆς 25 καὶ δις γάρ, ὁ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐν ι σ π ε ῖ ν. Πρβλ. *λέγειν*.

ἐννεσία. Προτροπὴ/παρακίνησις, exhortation, Ἑμπεδοκλῆς 22.9 *Νείκεος ἐν ν ε σ ί η σ ι ν*.

ἐννοεῖσθαι. Σκέπτομαι/ἀναλογίζομαι, think about, Διογένης 3.4 *εἴ τις βούλεται ἐν ν ο ε ῖ σ θ α ι* Δημόκριτος 191.10 *ἐν ν ο ο ὕ μ ε ν ο ν ἃ πάσχουσι*.

ἐννύχιος. Νύκτιος/νυχτιάτικος, by night/nightly, Ἑμπεδοκλῆς 62.2 *ἐν ν υ χ ί ο υ ς ὄρηκας*.

ἐνοπή (συνών. φωνή). Φωνή, voice/sound, Ἑμπεδοκλῆς 62.8 *οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαίνοντας οὔτ' ἐν ο π ή ν*.

ἐνορᾶν. Βλέπω/διαβλέπω, see/forsee, Δημόκριτος 276.2 *ἐν ο ρ ῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους*. Πρβλ. *ὄρᾶν*.

ἐνρεῖν. Ρέω ἐντός, flow into, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,3) *ἦδε γὰρ εἰσκρίνεται καὶ ἐν ρ ε ῖ*. Πρβλ. *ρεῖν, ἐπιρρεῖν*.

ἐντιθέναι. Ἐνθέτω/παρέχω, put in/provide, Ἀναξαγόρας 18 *ἥλιος ἐν τ ῖ θ η σ ι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρόν*.

ἐντύπωσις. Ἐγχάραξη/ἀποτύπωσις, engraving/print, Δημόκριτος A 135(51) DK II 115,5) τοιαύτην εἶναι τὴν ἐντύπωσιν οἶον εἰ ἐκμάξεϊας εἰς κηρόν.

ἔνωσις. Ἐνωσις/σύνθεσις, unity/synthesis, Φιλόλαος 10 ἔστι γὰρ ἁρμονία πολυμιγέων ἔνωσις καὶ δίχα φρονεόντων συμφρονησις. Πρβλ. μίξις, σύμμιξις.

ἐξανατέλλειν (ἀντίθ. δύειν). Ἀναφαίνομαι, rise from/spring from, Ἐμπεδοκλῆς 61.2 τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν 62.4 χθονὸς ἐξανετέλλοι. Πρβλ. ἐπιτολή.

ἐξαπατᾶν (συνών. ἀπατεύειν). Ἐξαπατῶ, deceive, Ἡράκλειτος 56.4 ἐκεῖνόν τε γὰρ παῖδες φθειρας κατακτείνοντες ἐξηπάτησαν. || **ἐξαπατᾶσθαι.** Πλανῶμαι, be mistaken, Ἡράκλειτος 56. 1 ἐξηπάτηνται οἱ ἄνθρωποι.

ἐξαπόλλυσθαι (ἀντίθ. γίγνεσθαι). Καταστρέφομαι ἐντελῶς/χάνομαι, be destroyed completely/be lost, Ἐμπεδοκλῆς 12.2 καί τ' ἐὼν ἐξαπολέσθαι ἀνήνιστον καὶ ἄπυστον 17.33 πῇ δέ κε κ' ἢ ἐξαπόλοιστο. Πρβλ. φθείρεσθαι.

ἐξαρκεῖν. Ἐπαρκῶ, be sufficient, Ἡράκλειτος 114.5 ἐξαρκεῖ πᾶσι. Πρβλ. ἐπαρκής.

ἐξαφροῦσθαι. Μετατρέπομαι σὲ ἀφρό, change to foam, Διογένης A 24 (DK II 57,15) ἐκριπιζόμενον ἐξαφροῦται κἀνταῖς σπερματίσιν παρατίθεται φλεψίν. Πρβλ. ἀφρός.

ἐξείργειν. Ἐξαναγκάζω, force/compel, Δημόκριτος 182 οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι.

ἐξελέγχεσθαι. Καταφαίνομαι/ἀποκαλύπτομαι, appear/become known, Ἡράκλειτος 125 a ἵν' ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι.

ἐξεργάζεσθαι 1. Ἀπεργάζομαι, work out/accomplish, Δημόκριτος 182 τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις ἢ μάθησις ἐξεργάζεταιται 2. Διαπράττω, commit/do, Δημόκριτος 264 ἐξεργάζεσθαι κακόν.

ἐξερέειν 1. Ἐκφράζω/λέγω με ἀκρίβεια, express/say with precision, Ἐμπεδοκλῆς 114.2 οἶδα μὲν οὖνεκ' ἀληθείη παρὰ μύθοις, οὗς ἐγὼ ἐξερέω 2. Ἐρωτῶ/ζητῶ νὰ μάθω, ask/seek to learn, Ἐμπεδοκλῆς 112.9 οἱ δ' ἄμ' ἔπονται μυρίοι ἐξερέοντες, ὅπη πρὸς κέρδος ἀταρπός.

ἔξεστι. Εἶναι δυνατόν, it is possible, Δημόκριτος 280 ἔξεστιν ... παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας.

ἐξευρίσκειν. Εὕρισκω/ἀνακαλύπτω, find/discover, Ἡράκλειτος 18 ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο 94 Ἐρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Ἀρχύτας 3.1-3-4 ἢ μαθόντα παρ' ἄλλω ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα ... τὸ δὲ ἐξευρὲν δι' αὐταυτον καὶ ἰδίᾳ ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον.

ἔξις. Ἐξη, habit/disposition, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁμιλίη συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει.

ἐξίστασθαι. Στέκομαι ἔξω, stand outside, Ἐμπεδοκλῆς 35.10 τῶν πάντων ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρατα κύκλου 36 τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἔσχατον ἵστατο Νεῖκος.

ἐξόλλυσθαι (συνών. ὀλλυσθαι, ἐξαπόλλυσθαι, φθείρεσθαι, καταθνήσκειν, ἀντίθ. γίγνεσθαι). Καταστρέφομαι/χάνομαι, be destroyed/be lost, Ἐμπεδοκλῆς 11.3 καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι. Πρβλ. ὄλεθρος, ἀνώλεθρος.

ἐξουσίη (ιδίη). Εὐχέρεια (αὐτο)καθορισμοῦ, faculty of (self) determination, Δημόκριτος 245 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην.

ἐξοχετεύειν. Ἐξάγω/συνάγω, deduce/infer, Ἐμπεδοκλῆς 35.2 ἴσθι λόγον λόγον ἐξοχετεύων.

ἔξω (συνών. ἐκτός, ἀντίθ. εἴσω). Ἐξω/πρὸς τὰ ἔξω, outside/towards the outside, Ἐμπεδοκλῆς 84.5-11 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκον ... πῦρ δ' ἔξω δῖεσκον Ἀρχύτας Α 24 (DK I 431,2) ἐκτείναιμι ἂν τὴν χεῖρα ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ; || Διογένης 5.13 αἴηρ θερμότερος μὲν τοῦ ἔξω ἐν ᾧ ἐσμεν.

ἐοικέναι 1. Εἶμαι ὅμοιος, look like, Ξενοφάνης 35 ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι Ἡράκλειτος 1.5 ἀπείροισιν ἐοίκασι 34 κωφοῖσιν ἐοίκασι Ἀναξαγόρας 4.18-19 σπερμάτων ἀπείρων πλήθος οὐδὲ ἐοικότων ἀλλήλοις ... οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ 9.4 οὐδενὶ ἔοικε χρήματι Διογένης 5.21 ἀλλήλοις ἐοικότα **2** (συνών. δοκῶ). Φαίνομαι/παρέχω τὴν ἐντύπωση, appear/give the impression, Ἐμπεδοκλῆς 112.5 ὥσπερ ἔοικα. || **ἔοικε.** Προσῆκει/ἀρμόζει, it is fitting, Παρμενίδης 8.60 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον ἐοικότα πάντα φατίζω Δημόκριτος 266.3 οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ. || **εἰκός** (ἐστί). Εἶναιφυσικὸ/εὐλογο, it is natural/plausible, Δημόκριτος 181.3 εἰκός ... οὐκ εἰκός.

ἐπάγειν. Φέρω, bear/carry, Ἐμπεδοκλῆς 111 παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις.

ἐπαίειν 1. Ἐννοῶ/γνωρίζω, understand/know, Ἡράκλειτος 112 σοφίῃ ἀληθεῖα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας 117 οὐκ ἐπαίον ὅκη βαίνει **2.** Ἀκούω/ἐνωτίζομαι, hear/listen, Δημόκριτος 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαίαι ξυνόω. Πρβλ. γιγνώσκειν, νοεῖν.

ἐπαινεῖν (ἀντίθ. ψέγειν). Ἐπαινῶ/ἐγκωμιάζω, praise, Δημόκριτος 113 μεγάλα βλάπτουσι τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες 192 ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χοῆ καὶ ψέγειν. || Δημόκριτος 114 βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 265.3-6 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χοῆ ἐπαινεῖσθαι.

ἔπαινος (ἀντίθ. ψόγος). Ἐπαινος, praise/commendation, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζης τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡγέο.

ἐπαῖσσειν. Βλ. ἀπαῖσσειν.

ἐπακουστός. Δεκτικὸς νὰ ἀκουσθεῖ, susceptible to being heard, Ἐμπεδοκλῆς 2.7-8 οὔτ' ἐπιδεκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστός.

ἐπαναφέρεσθαι. Ἐπανέρχομαι (στὴν ἐπιφάνεια), return (to the surface), Δημόκριτος A 77 (DK II 103,24) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ ὕπνον ὄψεις ἐπαναφερόμενα.

ἐπανίστασθαι. Ἐπανεγείρομαι, rise again, Ἡράκλειτος 63 ἔνθα δ' ἐόντι ἐπανίστασθαι.

ἐπαρκής. Ἐπαρκής/πρόσφορος, adequate/suitable, Ἐμπεδοκλῆς 22.4 ὅσα κοῆσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν. Πρβλ. ἐξαρκεῖν.

ἐπαύξειν. Ἐπαυξάνω, increase, Ἐμπεδοκλῆς 17.32 τοῦτο δ' ἐπαυξήσειε τὸ πᾶν τί κε; Πρβλ. αὔξειν, ἐναύξειν.

ἐπαύρεσις. Ἀπολαβή/ὄφελος, gain/advantage, Δημόκριτος 278.9 τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ . . . καὶ ἐπαύρεσίν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου.

ἐπαυρίσκεσθαι. Ἀπολαμβάνω, obtain, Δημόκριτος 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίγνεται . . . καὶ τὰ κακά ἐπαυρίσκειμεθα ἄν.

ἐπεισιέναι. Εἰσέρχομαι, enter, Δημόκριτος 9 καὶ τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων.

ἐπεύχεσθαι. Συνοδεύω (θυσία) μὲ προσευχή, accompany (the sacrifice) with prayer, Ἐμπεδοκλῆς 137.2. σφάζει ἐπευχόμενος.

ἐπιβάλλειν. Παρεμβαίνω/ἐπεμβαίνω, intervene, Δημόκριτος 3 τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης. || **ἐπιβάλλεσθαι.** Καταπιάνομαι δραστήρια, undertake actively, Δημόκριτος 191.16 ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται καὶ ἐπιβάλλεσθαι δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι προήσσειν ἀνήκεστον.

ἐπιγίνεσθαι. Ἐπέρχομαι/ἐπακολουθῶ, supervene/follow, Ἐμπεδοκλῆς 17.30 καὶ πρὸς τοῖς οὗτ' ἄρ τι ἐπιγίνεται οὐδ' ἀπολήγει Φιλόλαος 6.9-10 εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο Δημόκριτος 11.8 τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη. Πρβλ. ἐπεισιέναι.

ἐπιδείσθαι. Ἔχω ἀνάγκη/χρειάζομαι, have need of/need, Φιλόλαος 6.11 τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο.

ἐπιδερκτός. Ὀρατός, visible, Ἐμπεδοκλῆς 2.7 οὐτ' ἐπιδερκτὰ τὰτάδ' ἀνδράσιν οὐτ' ἐπακουστά.

ἐπιδευής. Ἐνδεής/λειψός, lacking/deficient, Παρμενίδης 8.33 ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές.

ἐπιδιδόναι (εἰς μέγεθος). Αὐξάνομαι/προοδεύω, increase/advance, Ζήνων 2.3 οὐδὲν οἶόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδόυνται.

ἐπιεικέως. Μὲ ὀρθὸν τρόπον/μὲ ἀξιοπρέπεια, in the right way/with dignity, Δημόκριτος 291 πενίην ἐπιεικέως φέρειν σωφρονέοντος.

ἐπιεικές (τό). Τὸ πρέπον, the fitting, Δημόκριτος 252.3 μίτε φιλονικέοντα παρὰ τὸ ἐπιεικές. Πρβλ. τὸ χρηστόν.

ἐπιέναι. Ἐπέρχομαι, come upon/fall upon, Ἡράκλειτος 66 πάντα τὸ πῦρ ἐπέλθόν κοινοῖ Ἐμπεδοκλῆς 14 τοῦ παντός δ' οὐδὲν κενεὸν πόθεν οὖν τί καὶ ἐπέλθοι; 35.12 τόσον αἰὲν ἐπῆρει.

ἐπιήρανος. Μάστορας, craftsman/expert, Ἐμπεδοκλῆς 129.3 παντοίων τε μάλιστα σοφῶν <τ' > ἐπιήρανος ἔργων.

ἐπίηρος. Εὐάρεστος/γενναιόδωρος, agreeable/generous, Ἐμπεδοκλῆς 96.1 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος.

ἐπιθάλπειν. Θερμαίνω, heat, Ξενοφάνης 31 ἡέλιός θ' ὑπεριμένος γαῖάν τ' ἐπιθάλπων.

ἐπιθυμεῖν. Ἔχω ἐπιθυμίες/ἐπιθυμῶ, have desires/desire, Δημόκριτος 70 τὸ ἀμέτρος ἐπιθυμεῖν 191.12 μηκέτι πλειόνων ἐπιθυμέοντι 235.6-7 τὸ ἐπιθυμεῖν αἰὲ τῶν αὐτῶν πάρεστι . . . ὁκοίων ἐπιθυμέουσι 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει.

ἐπιθυμία. Ἐπιθυμία, desire, Δημόκριτος 191.16 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον 224 ἢ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίη τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 234.3-4 προδότηι τῆς ὑγείης τῇσιν ἐπιθυμίησιν γίνονται. Πρβλ. ὄρεξις.

ἐπικαινουργεῖν. Ἐπιχειρῶ κάτι νέο, try something new, Δημόκριτος 191.15 ἀεὶ ἐπικαινοουργεῖν ἀναγκάζεται.

ἐπικαιρία (ἀντίθ. ἀκαιρία). Κατάλληλος χρόνος, appropriate time, Δημόκριτος 26 e (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν. Πρβλ. καιρός.

ἐπικουρίη. Βοήθεια/συνδρομή, help/assistance, Δημόκριτος 287 ἐλπίς ἐπικουρίης.

ἐπίκουρος. Βοηθὸς/ἀκόλουθος, helper/attendant, Ἡράκλειτος 94 Δίκης ἐπίκουροι.

ἐπικτᾶσθαι. Ἀποκτῶ, obtain, Δημόκριτος 279.7 οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτῶμενα.

ἐπιλανθάνεσθαι. Λησμονῶ, forget, Ἡράκλειτος 1.8 ὁκόσα εὐδοντες ἐπιλανθάνονται 71 τοῦ ἐπιλανθανομένου ἢ ἡ ὁδὸς ἄγει.

ἐπιλείπειν 1. Ἐγκαταλείπω, abandon, Ἡράκλειτος 125 a μὴ ἐπιλίποι ὑμᾶς πλοῦτος, Ἐφέσιοι **2.** Ἐκλείπω, disappear/vanish, Διογένης 4 καὶ ἡ νόησις ἐπιλείπει. Πρβλ. ἀπολείπειν.

ἐπιμάρτυρος. Μάρτυρας πρόσθετος, further witness, Ἐμπεδοκλῆς 21.1-2 τόνδ' ὁάρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέσκει. Πρβλ. μάρτυς.

ἐπιμείζων. Ἀκόμη μεγαλύτερος, still greater/bigger, Δημόκριτος 211 ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ. Πρβλ. μείζων, μέγας.

ἐπιμέλεσθαι. Ἐπαγρυπνῶ/φροντίζω, watch over/care for, Δημόκριτος 279 ἐπιμέλεσθαι αὐτῶν, μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι 285 ὅπως ἂν τις μετρίης τε κτήσιος ἐπιμέληται.

ἐπιμελής. Ἐπιμελής, diligent, Δημόκριτος 228.7 ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ.

ἐπιμήκης (ἀντίθ. περιφερός). Ἐπιμήκης/μακρουλός, oblong, Δημόκριτος 164.9-10 κατὰ τὴν τοῦ κύματος κίνησιν αἱ μὲν ἐπιμήκεις ψηφίδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ταῖς ἐπιμήκεσιν ὠθοῦνται. Πρβλ. μῆκος, μακρός.

ἐπίορκον ἐπομύναι. Ἐπιορκῶ, swear falsely, Ἐμπεδοκλῆς 115.4 ὅς κ(ε) ἐπίορκον ἀμαρτήσας ἐπομόσση.

ἐπίπεδος. Ἐπίπεδος, plane, Δημόκριτος 11 d (τίτλ.) Αἰτίαι ἐπίπεδοι || (τό) ἐπίπεδον. (τό) Ἐπίπεδο, plane, Δημόκριτος 155.1 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδω.

ἐπιπνεῖν. Ἐπιπνέω/ἐπειςέρχομαι, breathe upon/enter in to, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐδαμῶς ἐξ ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

ἐπιπορεύεσθαι. Πορεύομαι, travel, Ἡράκλειτος 45 πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν.

ἐπιπρέπειν. Πρέπει, it is fitting, Ξενοφάνης 26 οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ.

ἐπιρρεῖν. Ρέω/ἐπιρρέω, flow, Ἡράκλειτος 12 ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ. Πρβλ. ἐνρρεῖν, προρρεῖν.

ἐπίρροια. Ρεύση/ροή, flowing/flow, Δημόκριτος A 155 (DK II 126,36) ἐπίρροια τῶν χυμῶν. Πρβλ. ῥεῦμα, ῥοή.

ἐπιρύσμιος. Ρευστός/μεταβλητός, in-flowing/changeable, Δημόκριτος 7 ἔτεῃ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιρυσμίῃ ἐκάστοισιν ἢ δόξις. Πρβλ. ῥυσμός.

ἐπίσημος. Δηλωτικός, declaratory, Παρμενίδης 19 τοῖς δ' ὀνομ' ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω. Πρβλ. σῆμα.

ἐπίστασθαι 1. Γνωρίζω καλά, know well, Ἡράκλειτος 41 ἐπίστασθαι γνώμην. Δημόκριτος 169 μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθυμέο 173.2 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν γύεται, ἐπὶ

τις τὰγαθὰ μὴ ἐπιστῆται ποδηγετεῖν μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως
'Αρχύτας 3.8-19-23 μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν ἀδύνα-
τον ... τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι ... τοὺς δὲ μὴ
ἐπισταμένους 2. Εἶμαι βέβαιος/πιστεύω, be certain/belie-
ve, 'Ηράκλειτος 57 τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι.

ἐπιστήμη. Γνώση, knowledge, Δημόκριτος 181 συνέσει τε
καὶ ἐπιστήμῃ ὀρθοπραγέων. Πρβλ. γνῶσις, ἀμαθία, ἀγνω-
μοσύνη.

ἐπιστήμων (ἀντίθ. ἀνεπιστήμων, ἀμαθής). Γνώστης/εἰδήμων,
learned/well-informed, 'Αρχύτας 3.2 ὢν ἀνεπιστάμων ἦσθα, ἐπι-
στάμονα γενέσθαι. Πρβλ. ἐπίστασθαι, ἴστωρ.

ἐπιτελεῖν. 'Επιτελῶ/παρέχω, perform/provide, 'Αρχύτας 4.4
καὶ ἀποδείξιας ἀλογιστικὰ ἐπιτελεῖ.

ἐπιτερπής. Τερπνός/εὐχάριστος, agreeable/pleasant, Δημό-
κριτος 233 τὰ ἐπιτερπίστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο.

ἐπιτήδειος. Κατάλληλος/πρόσφορος, suitable/fit, Δημόκρι-
τος 121 ἐπιτηδείεσταιτον 277.4 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπι-
τήδειος εἶναι.

ἐπιτιμία. Κοινωνική ἐκτίμηση, social esteem, Δημόκριτος 258
καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν ἐπιτιμίας καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτή-
σεως (;) ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει.

ἐπιτολή (ἀντίθ. δύσις). 'Ανατολή, east, 'Αρχύτας 1.6 περί τε
δὴ τὰς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων.

ἐπίτριτον. 'Ο λόγος 4:3 (τὸ διάστημα τῆς 4ης), the ratio of
4:3 (the interval of the fourth), Φιλόλαος 6.20 ἁρμονίας δὲ μέγε-
θός ἐστι συλλαβὰ καὶ δι' ὀξειᾶν ... τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ
τρίτας ἐπόγδοον· ἡ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν
ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ διπλόον.

ἐπιτυχάνειν. 'Εχω ἐπιτυχία/πετυχαίνω, have success/be suc-
cessful, Δημόκριτος 272 γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχὼν εὖρεν
νίον.

ἐπιτυχίη (ἀντίθ. ἀποτυχίη). Ἐπιτυχία, success, Δημόκριτος 275 τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστήν καὶ φροντίδος.

ἐπιφάνεια. Ἐπιφάνεια, surface Δημόκριτος 155.4 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ διανοεῖσθαι τὰς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνισοι μὲν γὰρ οὖσαι.

ἐπιφανής. Προφανής/ἐκδηλος, evident/obvious, Δημόκριτος 218 ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος.

ἐπιφέρεσθαι 1. Ἐπέρχομαι, attack, Ἀρχύτας 1.17 περικαταλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτόμενα ποιεῖν νόμον 2. Φέρομαι πρὸς/τείνω, bear towards/tend to, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα.

ἐπιφραδέως. Ἐντεχνα, skillfully, Περμενίδης 1.16 μαλακοῖσι . . . πεῖσαν ἐπιφραδέως.

ἐπιφράζεσθαι. Ἀντιλαμβάνομαι/βλέπω, perceive/see, Ἡράκλειτος 5 εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα.

ἐπιχθόνιος. Ἐπίγειος, earthly, Ἐμπεδοκλῆς 146.2 ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι.

ἐπιχώριος 1. Προσιδιάζων, fitting, Ἐμπεδοκλῆς 62.8 ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον 2. Ἐπιχώριος/ἐντόπιος, of the country or state, Δημόκριτος 259.6 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν πολέμιον ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει· ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ ὅρκοι.

ἐπόγδοον. Ὁ λόγος 9:8 (τὸ διάστημα ἑνὸς τόνου), the ratio of 9:8 (the whole tone), Φιλόλαος 6.15-23 ἁρμονίας δὲ μέγεθος ἐστι συλλαβὰ καὶ δι' ὀξειᾶν· τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν μεῖζον τᾶς συλλαβᾶς ἐπογδόον . . . τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ τρίτας ἐπόγδοον . . . οὕτως ἁρμονία πέντε ἐπόγδοα καὶ δύο διέσεις, δι' ὀξειᾶν δὲ

τρία ἐπ ό γ δ ο α καὶ δίεςις, συλλαβὰ δὲ δύ' ἐπ ό γ δ ο α καὶ δίεςις.

ἐποικτίρειν. Συμπονῶ, feel compassion, Ξενοφάνης 7.3 καὶ ποτέ μιν στυφελίζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐπ ο ι κ τ ῖ ρ α ι.

ἐπομνύναι. Βλ. ἐπίορκον ἐπομνύναι.

ἐποπτεύειν. Θεῶμαι, contemplate, Ἐμπεδοκλῆς 110.2 καθα-
ρῆσιν ἐπ ο π τ ε ύ σ η ς μελέτησιν.

ἐπορέγεσθαι. Ἐπιδιώκω ἐπίμονα, pursue obstinately, Ἐμπε-
δοκλῆς 110.6 εἰ δὲ σύ γ' ἀλλοίων ἐπ ο ρ έ ξ ε α ι, οἷα κατ' ἄν-
δρας μυρία δειλὰ πέλονται ἅ τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας. Πρβλ.
ὁρέγεσθαι.

ἔπος 1. Λόγος/λόγια, word/words, Ξενοφάνης 7.3 τόδε φά-
σθαι ἔπ ο ς Παρμενίδης 1.23 ὅδε δ' ἔπ ο ς φάτο 8.52 κόσμον
ἐμῶν ἐπ έ ω ν ἀπατηλὸν ἰκοῦσθαι Ἀνάξαρχος 1.3 πολυμαθὴν ...
βλάπτει... τὸν φησὶν ὁ φωνεῖντα πᾶν ἐπ ο ς (ἰσχυρῶς, ἔργον,
πρᾶγμα). Ἡράκλειτος 1.5 καὶ ἐπ έ ω ν καὶ ἔργων **2.** Λέξη,
word, Δημόκριτος 18 a (τίτλ.) Περὶ καλλοσύνης ἐπ έ ω ν **3.**
Ἔπος, eros, Δημόκριτος 21 Ὅμηρος ... ἐπ έ ω ν κόσμον ἔτε-
κτῆνατο παντοίων.

ἐποχεῖσθαι. Ἐποχοῦμαι, be carried, Ἀναξιμένης A 6 (DK I
91.29) διὸ καὶ κατὰ λόγον αὐτὴν (sc. γῆν) ἐπ ο χ ε ῖ σ θ α ι τῷ
ἀέρι A 7 (DK I 92,12) καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα πάντα πύρινα ὄντα
ἐπ ο χ ε ῖ σ θ α ι τῷ ἀέρι A 20 (DK I 94,25) διὰ τὸ πλάτος
ἐπ ο χ ε ῖ σ θ α ι τῷ ἀέρι. || **ἐποχεύεσθαι.** Συμμείγνυμαι/ένώνομαι,
move towards/join, Ἐμπεδοκλῆς 90.2 δαερὸν δ' ἐπ ο χ ε ύ ε τ ο
δαηρῷ.

ἐπωφέλεια (συνών. ὠφέλησις). Ὠφέλεια, benefit, Δημόκρι-
τος 278.4 ἐπ ω φ ε λ ε ί η ς γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα.

ἐρατός. Ἀζιέραστος, lovely, Ἐμπεδοκλῆς 62.7 μελέων ἐ ρ α-
τ ὸ ν δέμας.

ἐργάζεσθαι 1. Διαπράττομαι/πράττω, be active/do/accomplish, 'Ηράκλειτος 15 ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν Δημόκριτος 244 φαῦλον... μήτε λέξης μήτ' ἐργάση 2. 'Απεργάζομαι/προξενῶ, cause/opportunity, 'Ηράκλειτος 58 ταῦτα ἐργαζόμενοι Δημόκριτος 268 φόβος κολακείην μὲν ἐργάζεται 3. 'Εργάζομαι, work, Δημόκριτος 227 οἱ φειδωλοὶ... ἐργαζόμενοι ὥς αἰ βιωσόμενοι.

ἐργασία (τύπ. ἐργασίη, ἀντίθ. ἀργίη). 'Εργασία, work/labour, Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος.

ἐργάτης. 'Εργαζόμενος, worker, 'Ηράκλειτος 75 τοὺς καθεύδοντας ἐργάτας εἶναι... καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων.

ἔργμα. 'Εργο/πράξη, work/deed, Δημόκριτος 43 μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασι 63 εὐλογεῖν ἐπὶ καλοῖς ἔργμασι καλόν. Πρβλ. ἔργον.

ἔργον 1. 'Εργο, work/occupation, Ξενοφάνης 2.18 ῥώμης ὅσος ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει 'Ηράκλειτος 1.5 πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων 48 τῷ τόξῳ ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος Παρμενίδης 10 αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα καὶ καθαῶς εὐαγέος ἡελίοιο λαμπάδος ἔργ' αἰδήλα... ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης 'Εμπεδοκλῆς 17.23 ἄρθρια ἔργα τελοῦσι 112.2 ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων 121 ἔργα τε ῥευστὰ 'Ατῆς 129.3 παντοίων τε μάλιστα σοφῶν τ' ἐπιήρανος ἔργων Φιλόλαος 2.7 δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔργοις 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ 11.18 καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσιν ἀδικίην φυλάξασθαι 250 ἀπὸ ὁμοιοῦς τὰ μεγάλα ἔργα. || Ξενοφάνης 15 ἔργα τελεῖν ἅπερ ἄνδρες 'Αναξαγόρας 4.6. καὶ πόλεις συνωκημένας καὶ ἔργα κατεσκευασμένα 2. Πράξη/ἐνέργεια/συμπεριφορά, action/conduct, Ξενοφάνης 12 θεῶν ἀθεμίστια ἔργα 'Εμπεδοκλῆς 139 σχέτλι' ἔργα βοῶς Δημόκριτος 63 κιβδήλου καὶ ἀπατεῶνος

ἔργον 174.1 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια 190 φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον. 194 θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων 3 (ἀντίθ. λόγος). Ἔργο/πράξη σὲ ἀντίθεση πρὸς τὰ λόγια, action/deed as opposed to words, Ἀναξαγόρας 7 τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ Δημόκριτος 55 ἔργα καὶ προήξιας ἀρετῆς 82 οἱ λόγῳ μὲν ἅπαντα, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες 145 λόγος... ἔργου σκιή.

ἔρδειν. Πράττω/ἐπιτελῶ, do/perform, Ἐμπεδοκλῆς 22.9 σφίσι γένναν ἔοργεν(;) Δημόκριτος 35 πολλὰ μὲν ἔρξει πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει 82 οἱ λόγῳ μὲν ἅπαντα, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες 84 τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 181.5 ἔρδειν τι πλημμελὲς 213 ἀνδρείη τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει 256 δίκη μὲν ἐστίν ἔρδειν τὰ χρηρῆ ἑόντα, ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρηρῆ ἑόντα 257.3 τοῦτο ἔρδειν 262.1 ἄξια ἔρδουσιν. Πρβλ. πράττειν, ποιεῖν.

ἐρείδειν. Στηρίζω/στηρίζομαι, support/lean, Ἐμπεδοκλῆς 12. 1-3 αἰεὶ γὰρ τῇ γ' ἐστίν, ὅπη κέ τις αἰὲν ἐρείδῃ Δημόκριτος 228.3 ἔνθα δὲ τοὺς πόδας ἐρείδεται.

ἐρευνᾶν. Ἐρευνῶ/ἀνιχνεύω, search/track, Ἐμπεδοκλῆς 101 κέρματα θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

ἐρημαῖος. Ἐρημικός, solitary, Ἐμπεδοκλῆς 49 νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος.

ἐρημος 1. Μονάχος/ἀσυντρόφευτος, solitary/unaccompanied, Δημόκριτος 255 καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἐταίρους γίγνεσθαι 2. Ἀποστερημένος, deprived, Ἐμπεδοκλῆς 17.33 τῶνδ' οὐδὲν ἐρημον;

ἐριδάντης. Ἐριστικός, wrangler/disputer, Δημόκριτος 150 ἐριδαντέων... λόγους ἀφετέον.

ἔρις (συνών. νεῖκος, δῆρις, ἀντίθ. φιλότης). Ἔρις/διχόνοια, quarrel/discord, Ἡράκλειτος 80 τὸν πόλεμον ἑόντα ξυνὸν καὶ δίκην ἔριν... καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν Ἐμπεδοκλῆς 20.4 ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆσι διατμηθέντ' Ἐρίδεσσι πλάζε-

ται ἄνδιχ' ἕκαστα 124.2. τοίων ἔκ τ' ἐρίδων ἔκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε.

Ἑριφοί. Ἑριφοί (δύο ἀστέρες τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ἡνιόχου), Hoedi (two stars of the constellation Auriga), Δημόκριτος 14 (DK II 145,6) ὁ Δημόκριτος τοὺς Ἑρίφους ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν διισχυρίζεται.

ἐρμηνεία. Ἐκθεση/ἐξήγηση, exposition/explanation, Διογένης 1.3 τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλὴν καὶ σεμνήν.

ἐρόεις (συνών. ἐρωτικός, κατάστοργος, φίλος). Ἀξιέραστος/θελκτικός, lovely/charming, Ἐμπεδοκλῆς 122.4 Νημερτῆς τ' ἐρόεσσα.

ἐρπετόν 1. Ζῷο, animal, Ἡράκλειτος 11 πᾶν ἐρπετόν 2. Ἐρπετό, reptile, Δημόκριτος 259.2 περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων γεγράφεται τῶν πολεμίων. Πρβλ. κτῆνος, ζῷον.

ἐρχεσθαι. Ἐρχομαι, come, Ἐμπεδοκλῆς 17.32 πόθεν ἐλθόν; 35.1 αὐτὰρ ἐγὼ παλίνροσος ἐλθεῖσσομαι ἐς πόρον ὕμνων 39.2 ὥς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως 120 ἢ λύθομεν τόδ' ὑπ' ἄντρον ὑπότερον 131.2 διὰ φροντίδος ἐλθεῖν Δημόκριτος 116 ἢ λθόν εἰς Ἀθήνας καὶ οὐ τίς με ἔγνωκεν Ἀρχύτας 3.15 ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἐλθῶντι.

ἔρως 1. Ὁ θεὸς ἔρως, the god eros, Παρμενίδης 13 πρῶτιστον μὲν Ἐρωτα θεῶν μητίσατο πάντων 2. Ὁ ἔρωτας, love, Δημόκριτος 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

ἐρωτικός. Ἐρωτικός, amorous/loving, Δημόκριτος 271 ἐρωτικὴν μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη [;] λύει.

ἐσέρχεσθαι. Εἰσέρχομαι/μπαίνω, enter/come in, Ἐμπεδοκλῆς 100.12 οὐδεὶς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται. Πρβλ. ἐμβαίνειν.

ἐσθίειν. Τρώγω, eat, Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 465,23 καὶ 29) ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν . . . μὴ καρδίαν ἐσθίειν Δημόκριτος 235 ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν. Πρβλ. ἔδειν.

ἐσθλός (συνών. ἀγαθός, ἀντίθ. φαῦλος). Καλός/σπουδαῖος, good/noble, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει. || **ἐσθλά**. Ξενοφάνης 1.19 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιών ἀναφαίνει. || (ἀντίθ. δεινά). Ἐμπεδοκλῆς 15.3 δεινὰ καὶ ἐσθλά.

ἐσπέρα (ἀντίθ. ἡώς). Ἐσπέρα/βράδυ, evening/night, Ἡράκλειτος 120.1 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέροματα.

ἐστία. Ἐστία, hearth, Φιλόλαος 7 τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται A 16 (DK I 403,14) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστίαν τοῦ παντὸς καλεῖ.

ἐστῶ. Οὐσία, essence, Φιλόλαος 6.1-7 ἀ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος . . . μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων.

ἔσχατος. Ἐσχατος/ἀκρότατος, extreme/uttermost, Παρμενίδης 11 γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὀλίμπιος ἔσχατος Ζήνων 1.7 οὐδὲν . . . τοιούτον ἔσχατον ἔσται Ἐμπεδοκλῆς 35.10 ἐπ' ἔσχατα τέροματα κύκλου 36 τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἔσχατον ἵστατο Νεῖκος 100.4 ῥινῶν ἔσχατα τέροθρα Ἀρχύτας A 24 ἐν τῷ ἐσχατῷ οἶον τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ. || Δημόκριτος 111 ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχατῇ 219 πενίης ἐσχατῆς.

ἔσω. Βλ. εἴσω.

ετάζειν. Ἐξετάζω/ἀνακρίνω, examine/interrogate, Δημόκριτος 266.6 ἦν καὶ πάνν ἐτάζη τοὺς ἀδικέοντας. Πρβλ. ἐλέγχειν.

ἐταῖρος. Φίλος/σύντροφος, friend/companion, Δημόκριτος 255 καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἐταῖροϋς γίγνεσθαι.

ἔτεή. Ἀλήθεια/πραγματικότης, truth/reality, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον . . . ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται. || **ἐτεῆ** (ἀντίθ. νόμῳ). Δημόκριτος A 49 (DK II 97,14) οὐ κατ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, ὅπερ αὖ πάλιν ἐτεῆ καλεῖ, παρὰ τὸ ἐτεόν, ὅπερ ἀληθές δηλοῖ, ποιήσας τοῦνομα 7 ἐτεῆ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενὸς 8 ἐτεῆ οἶον ἕκαστον γινώσκειν ἐν

ἀπόρῳ ἐστὶ 9 νόμῳ χροίῃ, ἐτ ε ῆ δὲ ἄτομα καὶ κενὸν 10 ἐτ ε ῆ
 μέν νυν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ῆ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 117
 ἐτ ε ῆ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια 125 νόμῳ χροίῃ,
 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἐτ ε ῆ δ' ἄτομα καὶ κενόν. Πρβλ. ἀ-
 λήθεια, δόξα, ψεῦδος.

έτεροῖον. Ἀλλοιώτικο/διαφορετικό, unlike/different, Μέλισσος
 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν γίνοιτο, ὁ-
 λεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ 8(2) μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι
 ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν.

έτεροιοῦσθαι. Ἀλλοιώνομαι/ἀλλάζω, be altered/change, Μέ-
 λισσος 7(2) εἰ γὰρ ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ τ α ι, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον
 εἶναι 7(3) ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε
 ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ τ α ι 8(3) καὶ ταῦτα πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ σ θ α ι
 8(4) πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ σ θ α ι ἡμῖν δοκεῖ Διογένης 2.2 πάντα
 τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ σ θ α ι 2.7 μετέπιπτε πολ-
 λαχῶς καὶ ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ τ ο 2.12 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ-
 μενα ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.18
 ὁμοῖον οὐδὲν οἶόν τε γενέσθαι πῶν ἐτ ε ρ ο ι ο ὦ μένων. Πρβλ.
 μεταπίπτειν.

έτεροίωσις. Ἀλλοίωση, alteration, Διογένης 5.10 καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ἐτ ε ρ ο ι ὴ σ ε ι ς ἔνεισι 5.19 πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἐ-
 τ ε ρ ο ι ὴ σ ι ο ς 5.22 ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἐτ ε ρ ο ι ὴ σ ε ω ν.

ἕτερος. Ἄλλος/διαφορετικός, other/different, Ἡράκλειτος 12
 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἔτερα καὶ ἔτερα ὕ-
 दाτα ἐπιρρεῖ Παρμενίδης 8.58 ἐωντῷ πάντοτε ταῦτόν, τῷ δ' ἐτέ-
 ρῳ μὴ τούτῳ Ζήνων 1.3-7 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἔτερον ἀπὸ
 τοῦ ἐτέρου ... οὔτε ἔτερον πρὸς ἔτερον οὐκ ἔσται 2.5
 εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἔτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὐ
 προσγινομένου αὐξήσεται 3.4-5 ἔτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστί,
 καὶ πάλιν ἐκείνων ἔτερα μεταξὺ Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἐ-
 τέρας ἐτέρεησι προσάπτων Ἀναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἔτερον τῷ ἐτέρῳ 12.26-28 παντάπασι
 δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἐτέ-

ροῦ πλὴν νοῦ ... ἕτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενὶ Διο-
γένους 2.5-9 εἰ τούτων τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἕτερον
ὄν τῇ ἰδίᾳ φύσει ... οὔτε ὠφέλησις τῷ ἑτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ
τοῦ ἑτέρου> οὔτε βλάβη 5.6-7 μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ
ἕτερον τῷ ἑτέρῳ 5.18 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον οὐδέν
οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιοιμένων ἕτερον τῷ ἑτέρῳ,
πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται 6.9-14-20-31-36-40-41 ἕτεροι (sc. φλέ-
βες) δ' ὀλίγον ἀνωτέρω ... ἕτεροι δὲ λεπτότεροι ἀπὸ τῶν
πρώτων φλεβῶν τείνουσιν ... ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ ...
ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ ... ἕτεροι ὀλίγον ἐλάτ-
τους ... τείνουσι δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἀπὸ τούτων ἕτεροι.
ἕτεροι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου
μυελοῦ ... ἕτεροι δ' ὑπὸ τὸ δέρμα Δημόκριτος 114 βέλτερον
ὕφ' ἑτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 245 οὐκ ἂν ἐκώλυον οἱ
νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον
ἐλυμαίνετο 266.4 αὐτὸν ἐφ' ἑτέροις γίγνεσθαι 275 τὴν δὲ
ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτίθη ὁδὴν.

ἐτήτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινός/πραγματικός, true/real,
Παρμενίδης 8.18 τὴν δ' ὥστε πέλει καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
Πρβλ. ἔτυμος.

ἔτος (συνών. ἐνιαυτός). 'Ἔτος, year, Ξενοφάνης 22 πόσα τοι
ἔτε' ἐστὶ Μέλισσος 7(2) μυρίοις ἔτεσιν Δημόκριτος 5 συν-
τετάχθαι ... τὸν Μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς 'Ι-
λίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις.

ἔτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινός/πραγματικός, true/actual,
Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι.
Πρβλ. ἐτήτυμος.

ἐτύμως. 'Αληθῶς, truly, Ξενοφάνης 8 εἵπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ'
οἶδα λέγειν ἐτύμως. Πρβλ. ἔτεῃ.

εὖ (ἀντίθ. κακῶς). Καλὰ/ὀρθά, well/rightly, 'Ηρακλειτος 35
χρή γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 'Εμπε-
δοκλῆς 23.2 ἄνδρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε Δημόκρι-
τος 2 τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ἃ δεῖ

95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται, οἱ ξυνιᾶσι τιμώμενοι 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δοῶν προηρημένος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ . . . πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι. || Δημόκριτος 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ 265 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέαται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων . . . οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ὥς κακῶς ποιήσων ἀλλ' ὥς εὖ. Πρβλ. (εὖ) πάσχειν, (εὖ) ποιεῖν.

εὐαγής. Ὁρθόπρος/λαμπρός, bright, Παρμενίδης 10.2 καθαθαράς εὖ α γ έ ο ς ἡελίοιο λαμπάδος.

εὐγένεια. Εὐγένεια, nobility/excellence, Δημόκριτος 57 κτηνέων μὲν εὖ γ έ ν ε ι α ἢ τοῦ σκίηντος εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἡθεος εὐτροπία.

εὐγνώμων. Συνετός, prudent/sensible, Δημόκριτος 231 εὐ γ ν ώ μ ω ν ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

εὐδαιμονεῖν (συνών. εὐθυμεῖν, ἀντίθ. δυσθυμεῖν). Εὐδαιμονῶ/εὐτυχῶ, prosper/be happy, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὖ δ α ι μ ο ν ο ὦ σ ι ν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη. Πρβλ. εὐτυχεῖν, ἀτυχεῖν, δυστυχεῖν.

εὐδαιμονία (συνών. εὐθυμία, ἀντίθ. κακοδαιμονία, δυστυχία). Εὐδαιμονία/εὐτυχία, prosperity/happiness, Δημόκριτος 170 εὐ δ α ι μ ο ν ί η ψυχῆς καὶ κακοδαιμονία 171 εὐ δ α ι μ ο ν ί η οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρουσῶ. || Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενία τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐ δ α ι μ ο ν ί η ς . . . αἰρετωτέρη. Πρβλ. εὐτυχία, ὄλβος.

εὐδειν. Κοιμῶμαι, sleep, Ἡράκλειτος 1 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνειν ὅκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν ὅκωσπερ ὅκόσα εὖ δ ο ν τ ε ς ἐπιλανθάνονται 21 θάνατός ἐστιν ὅκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὅκόσα δὲ εὖ δ ο ν τ ε ς ὕπνος 26 ἄνθρωπος . . . ζῶν δὲ ἄπτεται τεθνεῶτος εὖ δ ω ν, ἐγρηγορῶς ἄπτεται εὖ δ ο ν τ ο ς. Πρβλ. καθεύδειν.

εὐδηλος. Ὀλοφάνερος, manifest, Διογένης 2.3 καὶ τοῦτο εὐ-
δ η λ ο ν. Πρβλ. δηλος.

εὐδία. Καλοκαιρία, fair weather, Διογένης 3.4 καὶ ὑετῶν καὶ
ἀνέμων καὶ εὐ δ ι ῶ ν. Πρβλ. χειμών.

εὐδοξος. Εὐφημος, of good fame/laudatory, Ἐμπεδοκλῆς 3.6
μηδὲ σέ γ' εὐ δ ό ξ ο ι ο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς.

εὐειδής (συνών. καλός). Καλλίμορφος, well-shaped, Ἐμπεδο-
κλῆς 100.10 ἐπ' εὐ ε ι δ ε ῖ χερσί.

εὐεργετεῖν. Εὐεργετῶ, benefit, Δημόκριτος 248 εὐ ε ρ γ ε-
τ ε ῖ ν βίον. Πρβλ. εὖ ποιεῖν, κακῶς ποιεῖν.

εὐεστώ. Εὐστάθεια ψυχῆς/εὐδαιμονία, well-being, Δημόκρι-
τος A 1 (DK II 84,22) τέλος δ' εἶναι τὴν εὐθυμίαν ... καλεῖ δ'
αὐτὴν καὶ εὐ ε σ τ ῶ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι A 167 (DKII
129,15) τὴν δ' <εὐδαιμονίαν καὶ> εὐθυμίαν καὶ εὐ ε σ τ ῶ καὶ
ἁομονίαν, συμμετρίαν τε καὶ ἀταραξίαν καλεῖ 2 ο Περὶ εὐθυμίας ἡ
εὐ ε σ τ ῶ (τίτλ.) 4 τὴν εὐθυμίαν, ἣν καὶ εὐ ε σ τ ῶ προσηγό-
ρευσεν 140 εὐ ε σ τ ῶ 257 πρὸς εὐ ε σ τ ο ῦ ν τοῦτο ἔρδειν
μᾶλλον ἢ μή.

εὐήθης. Ἀπλοϊκός/ἄφελής, simple/naive, Δημόκριτος 67 μὴ
πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοισι πιστεύειν· τὸ μὲν γὰρ εὐ ἥ θ ε ς, τὸ δὲ
σωφρονέοντος.

εὐηκής. Πραϋντικός/θεραπευτικός, calming/healing, Ἐμπε-
δοκλῆς 112.11 παντοίων ἐπύθοντο κλυεῖν εὐ η κ έ α βάξιν.

εὐθηλεῖν. Ἀνθοφορῶ/ἀκμάζω, flower/flourish, Δημόκριτος 276
ὀλίγα δὲ τὰ εὐ θ η λ έ ο ν τ α καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα.

εὐθύγνωμος. Εὐθύς/ἀκέραιος, upright/honest, Δημόκριτος
181.7 ἀνδρεῖος ἅμα καὶ εὐ θ ύ γ ν ω μ ο ς γίγνεται.

εὐθυμεῖν (ἀντίθ. ἀνιᾶν). Εὐφραίνω/δίνω χαρά, rejoice/give joy,
Δημόκριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ

ιδίῃ οὐδ' εὐθυμείῃ τὰ ἐπικτώμενα. || **εὐθυμείσθαι.** Εὐδαιμονῶ/εὐχαριστοῦμαι, be happy/be content, Δημόκριτος, 3 τὸν εὐθυμείσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ πρήσσειν 189 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνηθέντι 191.18 τὰ μὲν μὴ δίξασθαι χρεῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέσθαι χρεῶν 286 εὐτυχῆς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμέομενος.

εὐθυμία. Εὐφροσύνη/σύμμετρη κατάσταση τῆς ψυχῆς, good condition of the soul/felicity, Δημόκριτος A 1 (DK II 84,19) τέλος δ' εἶναι τὴν εὐθυμίαν A 166 (DK II 129,8) εὐθυμίαν τὸ κράτιστον εἶναι A 167 (DK II 129,15) τὴν δ' <εὐδαιμονίαν καὶ> εὐθυμίαν καὶ εὐεστὴν καὶ ἁρμονίαν ... καλεῖ A 169 (DK II 129,30) summum bonum εὐθυμίαν et saepe ἀθαμβίαν appellat 2c Περὶ εὐθυμίας ἢ εὐεστῆς (τίτλ.) 4 εὐθυμίαν, ἣν καὶ εὐεστὴν προσηγόρευεν 191 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμία γίνεται μετριοφύει τέρψιν καὶ βίου συμμετρίῃ.

εὐθυμος. Εὐφρόσυνος/ψυχρὰ σύμμετρος, cheerful/well-disposed, Δημόκριτος 174 αὐτὸς μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδὴς ἐστίν 191.5 αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχῶν οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοί. || **εὐθύμως.** Δημόκριτος 191.22 ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις.

εὐθύς (ἀντίθ. σκολιός). Εὐθύγραμμος/ἴσιος, linear/straight, Ἡράκλειτος 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιὴ μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτή.

εὐκυκλής. Βλ. εὐκυκλος.

εὐκυκλος. Ὀλοστρόγγυλος, well-rounded, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμεῖς ἦτορ 8.43 εὐκύκλον σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ.

εὐλαβής. Προσεκτικός, cautious, Δημόκριτος 91 μὴ ὑποπτος πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' εὐλαβὴς γίνου καὶ ἀσφαλῆς.

εὐλογεῖν (συνών. ἐπαινεῖν, καλῶς λέγειν, ἀντίθ. κακίζειν, κακῶς λέγειν). Λέγω καλὰ λόγια/ἐπαινῶ, say good words/praise, Δημόκριτος 63 εὐλογεῖν ἐπὶ καλοῖς ἔργοισι καλόν.

εὐλόγιστος. Στοχαστικός/περίσκεπτος, rightly thinking/prudent, Δημόκριτος 236 ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστοιν. Πρβλ. ἀλογιστία, συνετός.

εὐμαρέως. Εὐκολα/πρόχειρα, easily/off-hand, Δημόκριτος 223 ὦν τὸ σκῆνος χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως.

εὐμενέως. Εὐλαβικά, devoutly, Ἐμπεδοκλῆς 110.2 εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῆσιν ὑπὸ πρσιπίδεσσιν ἐρείσας εὐμενέως καθαρῆσιν ἐποπτεύσης μελέτησιν.

εὐμορφίη. Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 294 ἰσχὺς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθά.

Εὐναίη (ἀντίθ. Ἐγεροσίς). Κατάκλιση (προσωποπ.), Repose (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123 Εὐναίη καὶ Ἐγεροσίς.

εὐνις. Στερημένος, lacking, Ἐμπεδοκλῆς 57 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχίονες εὐνιδες ὅμοιοι.

εὐνοια (ἀντίθ. δυσμενίη). Φιλική διάθεση, good disposition/good will, Δημόκριτος 268 φόβος κολακείην μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει.

εὐνομίη. Εὐνομία, good rule, Ξενοφάνης 2.19 ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.

εὐξύνετος. Πολὺ συνετός, very sharp/wise, Δημόκριτος 119 βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδερεκείη κατιθύνει.

εὐογκίη (ἀντίθ. μεγαλογκίη). Τὸ πρέπον μέγεθος, proper magnitude, Δημόκριτος 3.6 ἡ γὰρ εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλογκίης.

εὐπειθής. Βλ. εὐκυκλος.

εὐπετεΐη. Εὐκολία/ἔλλειψη μόχθου, easiness/without toil, Δημόκριτος 178 πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεΐη παιδεῦσαι τὴν νεότητα. Πρβλ. εὐπετές.

εὐπετές (ἐστί) (συνών. εὐπορον). Εἶναι εὐκολο, it is easy, Δημόκριτος 253.7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετέες.

εὐπορίη 1. Εὐκολία περάσματος, easy of passage, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι **2** (ἀντίθ. πενίη, ἀπορίη). Εὐπορία/εὐμάρεια, wealth/abundance of means, Δημόκριτος 101 ἐπὴν ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην μεταπέσωσιν.

εὐπορον (ἐστί) (ἀντίθ. ἀπορον). Εἶναι προσιτὸ/ἐφικτό, it is easy to reach/possible, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὐπορον Ἀρχύτας 3.5 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἀπορον καὶ σπάνιον, ζατοῦντα δὲ εὐπορον καὶ ῥάδιον. Πρβλ. ῥάδιον, εὐπετές.

εὐπόρως. Ὀρθά/εὐστοχα, correctly/precisely, Δημόκριτος 173.3 ὁχεῖν εὐπόρως.

εὐπρεπής. Εὐπρεπισμένος/καλλωπισμένος, adorned/embellished, Ξενοφάνης 3.5 χαίτησιν ... εὐπρεπέεσιν.

εὐρίσκειν 1. Εὐρίσκω, find, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον Παρμενίδης 8.36 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφασισμένον ἐστίν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 ἕκαστος πάντοσ' ἐλαννόμενοι, τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὐχεται εὐρεῖν Διογένης 3.5 εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκοι ἂν Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὐπορον 118 βούλεσθαι μᾶλλον μίαν εὐρεῖν αἰτιολογίαν ἢ τὴν Περσῶν οἱ βασιλείαν γενέσθαι Ἀρχύτας 3.8 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοιαν δὲ αὐξήσεν λογισμὸς εὐρεθεις **2.** Ἐπινοῶ, invent, Δημόκριτος 172 μηχανὴ οὖν εὐρεθη, νήχεσθαι διδάσκειν. Πρβλ. ἐφευρίσκειν.

εὐρος (συνών. πλάτος). Πλάτος, width, Ἡράκλειτος 3 εὐρος

ποδὸς ἀνθρωπείου Ἐμπεδοκλῆς 42.3 εὐρύς γλαυκώπιδος ... μήνης. Πρβλ. εὐρύς, εὐρυμέδων.

εὔρους. Αὐτὸς ποὺ ἀφήνει εὐκόλη ροή/ποὺ ρέει εὐκολα, who flows well, Δημόκριτος A 162 (DK II 128,4-14) διὰ τὸ μὴ εὐρύου εἶναι ... εὐρύους γὰρ ἡ φορὰ καὶ ἀνεμπόδιστος. Πρβλ. ῥοή, ῥοῦς.

εὐρυμέδων. Εὐρύτατα κυρίαρχος, broad-ruling, Ἐμπεδοκλῆς 135 ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος ἡνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς. Πρβλ. μέδειν.

εὐρύς (συνών. πλατύς, ἀντίθ. στενός). Εὐρύς/πλατύς, wide/broad, Ἐμπεδοκλῆς 43 σεληναίης κύκλον εὐρύον Διογένης 6.45 αἱ δὲ φλέβες ... εὐρύτεραί εἰσιν. Πρβλ. εὔρος, εὐρυμέδων.

εὐσεβής. Εὐλαβικός, pious, Ἐμπεδοκλῆς 128.4 τὴν οἷ γ' εὐσεβέειν ἀγάλμασιν ἱλάσσονται. Πρβλ. εὐμενέως.

Εὐσεβία. Εὐσέβεια (πρόσωποπ.), Piety (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 3.5 καὶ σὲ ... παρθένε Μοῦσα ... ἄντομαι ... πέμπε παρ' Εὐσεβίης ἐλάουσ' εὐήμιον δαίμα.

εὐσθένεια. Εὐρωστία, strength/vigour, Δημόκριτος 57 κτηνέων μὲν εὐγένεια ἡ τοῦ σκῆνεος εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἡ τοῦ ἡθεος εὐτροπία. Πρβλ. ἀσθένεια, ἰσχός, ῥώμη.

εὐσταθής. Σταθερός, stable/firm, Δημόκριτος 191.5 αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσιν οὔτε εὐθυμοί.

εὔστερνος. Εὐρύστερνος/πλατύς, broad-chested/wide, Ἐμπεδοκλῆς 96.1 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐστέρνοις χοάνοισι.

εὔτακτος. Καλὰ διαμορφωμένος, well-ordered, Δημόκριτος 61 οἷσιν ὁ τρόπος ἐστὶν εὔτακτος. Πρβλ. συντάττεσθαι.

εὐτροπία. Καλὴ διάπλαση, good breeding, Δημόκριτος 57 ἡ τοῦ ἡθεος εὐτροπία. Πρβλ. τρόπος, δύστροπος.

εὐτυχεῖν (ἀντίθ. ἀτυχεῖν, δυστυχεῖν). Εὐτυχῶ, prosper, Δημόκριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μέν ἐστι κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. εὐδαιμονεῖν.

εὐτυχής (συνών. ὀλβιος, ἀντίθ. δυστυχής, δυσάνολβος, δειλός, δείλαιος). Εὐτυχισμένος, happy, Δημόκριτος 286 εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος. Πρβλ. εὐθυμος, δυσδαίμων.

εὐτυχία (ἀντίθ. δυστυχία). Εὐτυχία/εὐημερία, happiness/prosperity, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὖπορον. Πρβλ. εὐθυμία, εὐδαιμονία.

εὐφημος. Εὐφημος/ἐπαινετικός, honorific/commendable, Ξενοφάνης 1.14 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.

εὐφρόνη (ἀντίθ. ἡμέρη). Νύχτα, night, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται ἐαυτῷ ἀποσβεσθεὶς ὄψεις 57 ὅστις ἡμέρη καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἐν 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμὼν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός 99 εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἔνεκα τῶν ἄλλων ἄστρον εὐφρόνη ἂν ἦν.

εὐφροσύνη. Εὐφροσύνη/χαρά, gladness, Ξενοφάνης 1.4 κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης.

εὐφρων. Φρόνιμος/χρηστός, prudent/decent, Ξενοφάνης 1.13 εὐφρονας ἄνδρας. Πρβλ. ἀγαθός.

εὐφυής (ἀντίθ. ἀφυής). Ἐκ φύσεως πρόσφορος, by nature fit/suitable, Δημόκριτος 56 τὰ καλὰ γνωρίζουσι καὶ ζηλοῦσιν οἱ εὐφύες πρὸς αὐτὰ 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλήν οὐκ εὐφύες.

εὐφωνος (ἀντίθ. δύσφωνος). Εὐφωνος/εὐηχος, euphoniος, Δημόκριτος 186 (τίτλ.) Περὶ εὐφώνων καὶ δυσφώνων γραμμάτων.

εὐχαρις. Εὐχάριστος/ἄξιαγάπητος, agreeable/amiable, Δημόκριτος 104 γέρον εὐχαρις ὁ αἰμύλος καὶ σπουδαιόμυθος.

εὐχεσθαι 1. Προσεύχομαι/δέομαι, pray/supplicate, Ξενοφάνης 1.15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια προήσσειν

Ἡράκλειτος 5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται Ἐμπεδοκλῆς 131 εὐχομένῳ νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια. Πρβλ. ἄντεσθαι 2. Καυχιέμαι, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον πᾶς εὐχεταὶ εὐρεῖν.

εὐχή. Δέηση, prayer, Δημόκριτος 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

εὐώδης. Εὐωδιαστός, sweet scented, Ξενοφάνης 1.3 εὐωδὲς μύρον ἐν φιάλῃ.

εὐφρίσκειν. Εὐρίσκω/ἐπινοῶ, find/contrive, Ξενοφάνης 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες εὐφρισκοῦσιν ἄμεινον. Πρβλ. εὐρίσκειν.

ἐφημέριος (συν. βροτός). Θνητὸς/ἐφήμερος, mortal/ephemeral, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν 131 εἰ γὰρ ἐφημερίων ἔνεκέν τινος. Πρβλ. ἄνθρωπος.

ἐφίεναι. Ἐπιτρέπω/παραδέχομαι, allow/admit, Παρμενίδης 8.12 ἐφίσει πιστὸς ἱσχυς.

ἐφίεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 73 ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

ἐφικτός (ἀντίθ. ἀδύνατος). Ἐφικτὸς/κατορθωτός, possible/achievable, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἣν μὴ μάθη τις. || ἐφικτόν (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν ἡμετέροις.

ἔχειν 1. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ξενοφάνης 2.4 καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων 15 ἀλλ' εἰ χειῖρας ἔχον βόες ... θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ οὗτοι δέμας εἶχον Ἡράκλειτος 2 ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 40 πολυμαθίῃ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει 45 οὔτω βαθὺν λόγον ἔχει 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δ' ἔχει Φιλόλαος 4 καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι Διογένης 3 ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν

5 ὁξυτέραν κίνησιν ἔχων Δημόκριτος 3 τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν ὥστε 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν 64 πολλοὶ πολυμαθεὲς νοῦν οὐκ ἔχουσιν 191.11 μνήμην ἔχοντα 191.17 ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας 231 μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει 234.3 ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες 255.1 τοῖς μὴ ἔχουσι Ἀρχύτας 1 τὰν ἀναστροφὰν ἔχει 3.12 τὸ ἴσον ἔξειν Ἀνάξαρχος 1.2 πολυμαθίῃ κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα 1.6 αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. αἰτίη, ἀναστροφά, μνήμη, φυλακή 2. Κρατῶ/συγκρατῶ, hold/restrain, Παρμενίδης 1.21 ἰθὺς ἔχον κοῦραι 8.31 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πέρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει 10.7 πείρατ' ἔχειν ἄστρον Ἐμπεδοκλῆς 3.10 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίσκει πλέον Δημόκριτος 191.9 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην. Πρβλ. γνώμη. || ἄμφις ἔχειν. Διακατέχω/περιβάλλω, be in possession/surround, Ξενοφάνης 1.12 μολπὴ δ' ἄμφις ἔχει δώματα καὶ θαλίη Παρμενίδης 1.12 ἀφ' ὧν ὑπέροθυρον ἄμφις ἔχει 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ αἰσάνων ἄμφις ἔχοντα. || ἔχεσθαι τινός. Συνέχομαι/ἐμμένω, to be connected with / maintain Παρμενίδης 4 οὐ γὰρ ἀποταμίξει τὸ εὖν τοῦ εὐόντος ἔχεσθαι Δημόκριτος 191.25 ἔχόμενος τῆς γνώμης τινός. 3. Παρέχω, give/provide, Δημόκριτος 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί 4. Εἶμαι σὲ (κάποια) κατάστασι, be in (some) condition, Ἡράκλειτος 1.9 φράζων ὅκως ἔχει Δημόκριτος A 135 (58) (DK II 116,28) σὺ μμέτρος ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν 159 σκεύους κακῶς ἔχοντος 253 τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχευ.

ἔχθος. Ἐχθρα/μῖσος, enmity/hate, Ἐμπεδοκλῆς 17.8 καὶ 26.6 Νείκεος ἔχθει. Πρβλ. δυσμενίη, ἔχθη.

ἔχθη. Ἐχθρα, enmity, Δημόκριτος 90.1 ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθη. Πρβλ. ἔχθος, δυσμενίη, εὐνοια.

ἐχθρός (συνών. δυσμενής, ἀντίθ. φίλος) 1. Ἐχθρικός, hostile/enemy, Ἀλκιμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον Ἐμπεδοκλῆς 22.6 ἐχθρὰ <δ' α> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχον-

σι Φιλόλαος 11.34 ἐχθρὸν τᾷ φύσει τὸ ψεῦδος 2. Ἐχθρός, enemy, Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει 89 ἐχθρὸς οὐχ ὁ ἀδικέων, ἀλλὰ ὁ βουλόμενος. || ἐχθρόν (ἐστί). Μισητὸν (εἶναι), (it is) hateful, Δημόκριτος 217.2 μῶνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Z

ζάπεδον. Δάπεδο, floor, Ξενοφάνης 1.1 *νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν.*

ζεῖδωρος. Ζωοδότης, life-giving, Ἐμπεδοκλῆς 151 *ζεῖδωρος . . . Ἀφροδίτη.*

Ζεύς. Ζεύς, Zeus 1. Ὡς ὑψιστος θεός, as the highest deity, Ἡράκλειτος 32 *ἐν τὸ σοφὸν μῶνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα* Δημόκριτος 30 *πάντα, <εἶπαν>, Ζεὺς μυθέεται (?) καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται καὶ βασιλεὺς οὗτος τῶν πάντων* 2. Ὡς προσωποποίηση τοῦ οὐρανοῦ, personification of the sky, Ἡράκλειτος 120 *ἀντίον τῆς ἄρκτου οὐρος αἰθρίου Διός.* || Ἐμπεδοκλῆς 142 *τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διὸς τέγεοι δόμοι αἰγ<ιόχοιο οὐ>τε πατ' Αἰδεω δέ<χετ' ἡδ' οἰ->κτ-<ρ>ης τέγος καὶ<δ>ης* 3. Ὡς προσωποποίηση ἑνὸς ἀπὸ τὰ ριζώματα, personification of one of the roots, Ἐμπεδοκλῆς 6 *τέσσαρα γὰρ πάντων ριζώματα . . . Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος* 4. Ὡς συμβολικὴ ἐπωνυμία τοῦ μετακόσμου πυρός, as symbolic eponymy of the central fire in the universe, Πυθαγόρας 37 (DK I 461,32 καὶ 462,3-4) *δ Διὸς φυλακὴν ὀνομάζουσι . . . Ζηνὸς πύργον . . . Διὸς φυλακὴν . . . Διὸς θρόνον.*

ζέφυρος. Ζέφυρος/ὁ δυτικὸς ἄνεμος, Zephyr/Westwind, Δημόκριτος 14 (DK II 143,17 καὶ 144,25-26-37) *ζέφυρος.*

ζῆλος. Ζήλια, jealousy, Δημόκριτος 191.24 *οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην.* Πρβλ. *ζηλοῦν, δύσζηλος.*

ζηλοῦν. Θαυμάζω/ἐπιδιώκω μὲ ζῆλο, admire/emulate, Δημόκριτος 55 *ἔργα καὶ πρῆξις ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζῆλοῦν χρεῖων* 56 *τὰ καλὰ γνωρίζουσι καὶ ζῆλοῦσιν οἱ εὐφυεῖς πρὸς αὐτά.* || **ζηλοῦσθαι.** Δημόκριτος 191.7-8 *τῶν μὲν ζῆλον μένων καὶ*

θαυμαζομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα. || **ζηλωτός**. Ζηλευτός, envious, Δημόκριτος 191.12 ὅπως ἂν τὰ παρόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζήλωτὰ φαίνηται. Πρβλ. ζῆλος, δύσζηλος.

ζημία (ἀντίθ. κέρδος). Ζημιά, damage, Δημόκριτος 220 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει 221 ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας.

ζῆν (τύπ. ζῶειν, συνών. βιοῦν, ἀντίθ. ἀποθνήσκειν). 1. Ζῶ/διάγω τὸν βίον, live/lead one's life, Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος κοινοῦ ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν Δημόκριτος 53 πολλοὶ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 160 οὐ κακῶς ζῆν . . . ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἀποθνήσκειν 245 οὐκ ἂν ἐκώλυον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην. || Ἡράκλειτος 62 ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτες 2. Ζῶ/εἶμαι ζωντανός, be alive, Ἡράκλειτος 20 γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι 26 ζῶν δὲ ἄπτεται τεθνεῶτος 63 καὶ φύλακας γίνεσθαι . . . ζῶντων καὶ τεκρῶν 88 ταῦτό τ' ἐνι ζῶν καὶ τεθνηκὸς Μέλισσος 8(3) καὶ τὸ ζῶον ἀποθνήσκειν καὶ ἐκ μὴ ζῶντος γίνεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 101 κέρματα θηροίων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν, <ζῶον θ> ὅσα (?) ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῇ περὶ ποίῃ Δημόκριτος 99 ζῆν οὐκ ἄξιος 199 ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὡς (?) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι αἰδεῶ. || Διογένης 4 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι 5.22 ὅμως δὲ πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῆ καὶ ὀρᾷ καὶ ἀκούει.

ζητεῖν. Ἀναζητῶ, seek/search out, Ξενοφάνης 18 χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον Ἀρχύτας 3 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον, ζατοῦντα δὲ εὖπορον καὶ ῥάδιον, μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν ἀδύνατον.

ζοφερόν (ἀντίθ. λαμπρόν). Τὸ σκοτεινό, the dark, Ἀναξαγόρας 4.17 τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ 12.24 ἀποκρίνεται . . . ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρόν 15.1 τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερόν ἐνθάδε συνεχώρησεν. Πρβλ. σκότος.

ζωγραφία. Ζωγραφική, painting, Δημόκριτος 28 a Περί ζωγραφίας. Πρβλ. γράφειν, γραφεύς.

ζώειν Βλ. ζῆν.

ζωή (συνών. βίος, βίοςτος, βιοτή) **1.** 'Η ζωή (τοῦ κάθε ἀνθρώπου), life (of individual), 'Εμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇ σι βίου μέρος ἀθρήσαντες **2.** 'Η ζωή/τὸ ζεῖν, life/living, Δημόκριτος 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται ... θάνατον δεδοικότες. Πρβλ. θάνατος.

ζῶον 1. Ζῶον, animal, Μέλισσος 8(2) καὶ τὸ μὲν ζῶον τὸ δὲ τεθνηκὸς 8(3) καὶ τὸ ζῶον ἀποθνήσκειν 'Εμπεδοκλῆς 128.5 γραπτοῖς τε ζῶοις 'Αναξαγόρας 4.4 καὶ ἀνθρώπους τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει Διογένης 4.2 ἀνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι 5.12, 15, 20 καὶ πάντων τῶν ζῶων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἐστίν ... ὅμοιον δὲ τοῦτο θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζῶων ἐστίν ... πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα καὶ πολλὰ Δημόκριτος 11 h (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ ζῶων **2.** Ζῶον σὲ ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὸ φυτόν, animal distinct to plant, Διογένης 2.9 οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς γίνασθαι οὔτε ζῶον **3.** Ζῶον, σὲ ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, animal distinct to man, Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδιά δὲ τὰν ζῶον Δημόκριτος 154 γελοῖοι δ' ἴσως ἐσμὲν ἐπὶ τῷ μανθάνειν τὰ ζῶα σεμνύνοντες 164 καὶ γὰρ ζῶα ὁμογενέσι ζῶοις συναγελάζεται 257 κατὰ δὲ ζῶων ἐστίν ὢν φόνου καὶ μὴ φόνου ὧδε ἔχει 278 δῆλον δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῶοις. Πρβλ. ζωώδης.

ζωός (ἀντίθ. νεκρός). Ζῶν/ζωντανός, alive, 'Εμπεδοκλῆς 125 ἐκ μὲν γὰρ ζωῶν ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμείβων.

ζωρός. Ζωντανός, alive, 'Εμπεδοκλῆς 35.15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα.

ζωώδης. Ζωώδης, bestial, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἣν μὴ νοῦς ὑπῆ.

Η

ήβηδόν. Ἀπὸ ἐφήβους καὶ ἄνω, from the age of puberty and on, Ἡράκλειτος 121.1 ἄξιον Ἐφεσίοις ήβηδὸν ἀπάγξασθαι. Πρβλ. ἄνηβος, ἀνήρ.

ήγεῖσθαι (συνών. οἶεσθαι, νομίζειν). Νομίζω/θεωρῶ, believe/consider, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζῃς τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡ γέ ο 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡ γ ε ἰ σ θ α ι, ὅπως ἄξεται εὖ.

ήγεμονεύειν (συνών. ἄγειν). Ὁδηγῶ, lead, Παρμενίδης 1.5 κοῦραι δ' ὁδὸν ἡ γ ε μ ὁ ν ε υ ο ν.

ήγεμονικός. Ἡγετικός/ὁδηγητικός, leading/guiding, Φιλόλαος 11.7 γνωμικὰ γὰρ ἡ φύσις αὐτῶ ἀριθμῶ καὶ ἡ γ ε μ ο ν ι κ ἄ.

ήγεμών. Ἡγεμὼν/καθοδηγητής, leader/guide, Φιλόλαος 11.4 θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἡ γ ε μ ὶ ὡ ν.

ήδεσθαι. Αἰσθάνομαι εὐχαρίστηση, feel pleasure, Ἐμπεδοκλῆς 107 τούτοις φρονέουσι καὶ ἡ δ ο ν τ α ι Δημόκριτος 127 ξυόμενοι ἄνθρωποι ἡ δ ο ν τ α ι.

ήδέως. Εὐχαρίστως, with pleasure, Δημόκριτος 159 ἡ δ έ ω ς ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς.

ήδονή 1. Μυρωδιά/ὀσμὴ καὶ γεύση, scent/smell and taste, Ἡράκλειτος 67 ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡ δ ο ν ἦ ν ἐκάστου Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡ δ ο ν ἄ ς Διογένης 5.11 καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἑτεροιώσεις ἔνεισι καὶ ἡ δ ο ν ἦ ς καὶ χροιῆς ἄπειροι **2.** Ἡδονή/ἀπόλαυση, pleasure/delight, Δημόκριτος 71 ἡ δ ο ν α ἰ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίας 178 αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τίκτει τὰς ἡ δ ο ν ἄ ς 189 εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖς τὰς ἡ δ ο ν ἄ ς ποιοῖτο 207 ἡ δ ο ν ἦ ν οὐ πᾶ-

σαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεὼν 211 σωφροσύνη . . .
 ἡ δ ο ν ἡ ν ἐπιμείζονα ποιεῖ 214 ἀνδρεῖος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡ δ ο ν ὦ ν κρέσσων 235.3 ὅσοι ἀπὸ γασ-
 τρὸς τὰς ἡ δ ο ν ἄ ς ποιέονται . . . τοῖσιν πᾶσιν αἱ μὲν ἡ δ ο ν α ἰ
 βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου 235.8 διὰ ταχέος τε ἡ ἡ δ ο ν ἡ παροί-
 χεται 262.3 δς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει ὀρίζων ἡ ἡ δ ο ν ἡ,
 ἀδικεῖ 293 ἡ δ ο ν ἡ ν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί. Πρβλ.
 ἡδύς, τέρψις.

ἡδύς. Εὐάρεστος/εὐχάριστος, welcome/pleasant, 'Ηράκλειτος
 111 νοῦσος ὑγιεῖν ἐποίησεν ἡ δ ὐ καὶ ἀγαθὸν Δημόκριτος 69
 ἀνθρώποις πᾶσι ταῦτόν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές· ἡ δ ὐ δὲ ἄλλω ἄλλο
 74 ἡ δ ὐ μηδὲν ἀποδέχεσθαι, ἦν μὴ συμφέρη 243.1 τῆς ἡσυχίης
 πάντες οἱ πόνοι ἡ δ ἰ ο ν ε ς, ὅταν ὦν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν.
 || Δημόκριτος 232 τῶν ἡ δ ἔ ω ν τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλι-
 στα τέρπει.

ἡέλιος. Βλ. ἥλιος.

ἠθικός. 'Ηθικός, ethical, Δημόκριτος 4 a (τίτλ.) 'Υπομνημά-
 των 'Ηθικῶν.

ἠθμός. Κόσκινο, sieve, 'Εμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ πύλας ἡ-
 θ μ ο ῖ ο δυσηχέος ἄκρα κρατύνων.

ἠθος. Φύση/χαρακτήρας, nature/character, 'Ηράκλειτος 78
 ἡ θ ο ς γὰρ ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει 119 ἡ-
 θ ο ς ἀνθρώπῳ δαίμων 'Εμπεδοκλῆς 17.28 πάρα δ' ἡ θ ο ς ἐ-
 κάστῳ 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ' εἰς ἡ θ ο ς ἕκαστον, ὅπη φύ-
 σις ἐστὶν ἐκάστῳ Δημόκριτος 57.2 ἡ τοῦ ἡ θ ε ο ς εὐτροπία 192.2
 πονηροῦ τινος ἡ θ ο υ ς. Πρβλ. ἀήθης, ἀσυνήθης.

ἠλάσκειν. Περιπλανῶμαι, wander/roam about, 'Εμπεδοκλῆς
 121.4 κατὰ σκότος ἡ λ ἄ σ κ ο υ σ ι ν. Πρβλ. ἀλήτης.

ἠλέκτωρ. 'Ακτινοβόλος (ἥλιος), radiating (sun), 'Εμπεδο-
 κλῆς 22.2 ἡ λ ἔ κ τ ω ρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα.

'Ηλιάδες. Θυγατέρες τοῦ ἥλιου, daughters of the sun, Παρ-
 μενίδης 1.9 'Η λ ι ἄ δ ε ς κοῦραι.

ἡλιξ. 'Ομήλικος, of the same age, 'Εμπεδοκλῆς 17.28 ἰσά τε πάντα καὶ ἡ λ ι κ α γένναν.

Ἡλιόπη. 'Ηλιόματη (προσωποπ.), Heliope (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 122.1 Ἡ λ ι ό π η ταναῶπις.

ἥλιος (τύπ. ἡέλιος). "Ηλιος, sun 1. 'Ως φυσικὸ οὐράνιο σῶμα, as a natural celestial body, Ξενοφάνης 31 ἡ έ λ ι ο ς θ' ὑπεριέμενος γαῖάν τ' ἐπιθάλπων 'Ηράκλειτος 99 εἰ μὴ ἡ λ ι ο ς ἦν . . . εὐφρόνη ἂν ἦν Παρμενίδης 15 αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡ ε λ ί ο ι ο 'Εμπεδοκλῆς 40 ἡ λ ι ο ς ὀξυβελῆς 56 ἄλς ἐπάγη ῥιπῆσιν ἐωσμένος ἡ ε λ ί ο ι ο 'Αναξαγόρας 4.7 καὶ ἡ έ λ ι ο ν τε αὐτοῖσιν εἶναι καὶ σελήνην 12.20 τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἡ λ ι ο ς καὶ ἡ σελήνη 18 ἡ λ ι ο ς ἐντίθησιν τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρὸν 19 'Ιριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡ λ ί ω Διογένης 5.14 παρὰ τῷ ἡ λ ί ω Δημόκριτος A 135 (DK II 115,27) τὸν ἡ λ ι ο ν ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ . . . τὸν αἶρα 5 περὶ ἡ λ ί ο ν καὶ σελήνης. || Πυθαγόρειοι 1a (DK I 450,13) ἡ λ ί ο ν πύλας C 2 (DK I 463,7) αὐγὴ τοῦ ἡ λ ί ο ν 2. 'Απὸ ἄποψη κοσμολογική, from a cosmological point of view, 'Ηράκλειτος 6 ἡ λ ι ο ς νέος ἐφ' ἡμέρῃ ἐστὶν 94 ἡ λ ι ο ς οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα Παρμενίδης 10.2 εὐαγέος ἡ ε λ ί ο ι ο 11.1 πῶς γαῖα καὶ ἡ λ ι ο ς ἠδὲ σελήνη 'Εμπεδοκλῆς 21.3 ἡ έ λ ι ο ν μὲν λευκὸν ὁρᾶν καὶ θερμὸν ἀπάντη 27 ἔνθ' οὗτ' ἡ ε λ ί ο ι ο διείδεται ὠκέα γυῖα 38.1 εἰ δ' ἄγε τοι λέξω πρῶθ' ἡ λ ι ο ν 71 ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡ ε λ ί ο ν τε 115.11 γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἡ ε λ ί ο ν φαέθοντος.

ἡμαρ. 'Ημέρα, day, Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ ἡ μ α τ ό ς εἰσι κελεύθων. || **νηλεὲς ἡμαρ.** 'Η ἀνηλεὲς ἡμέρα (τοῦ θανάτου), pitiless day (of death), 'Εμπεδοκλῆς 139 οἴμοι ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἡ μ α ρ. Πρβλ. ἡμέρα.

ἡμέρα (τύπ. ἡμέρη, συνών. ἡμαρ, φῶς, ἀντίθ. εὐφρόνη, νύξ). 'Ημέρα, day, 'Ηράκλειτος 57 ἡ μ έ ρ η ν καὶ εὐφρόνην 67 ὁ θεὸς ἡ μ έ ρ η εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμὸς 106 ὡς ἀγνοοῦντι φύσιν ἡ μ έ ρ α ς 'Εμπεδοκλῆς 152 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡ μ έ ρ α ς Διογένης 3.4 χειμῶνος τε καὶ θέρους

καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. || ἐφ' ἡμέρη. Κάθε μέρα, every day, 'Ηράκλειτος 6 ἥλιος νέος ἐφ' ἡμέρη ἐστὶν Δημόκριτος 158 νέα ἐφ' ἡμέρη φρονέοντες ἄνθρωποι.

ἡμερήσιος. 'Ημερήσιος/στὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, during the course of the day, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι.

ἡμιόλιον. 'Ο λόγος 3:2 (μουσικὸς ὁρος), the ratio 3:2 (musical term), Φιλόλαος 6.21 τὸ δὲ δ' ὀξειᾶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ διπλόον.

ἡμισυ. Τὸ μισό, half, 'Ηράκλειτος 31 θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἡμισυ γῆ, τὸ δὲ ἡμισυ πρηστήρ.

ἡνεκές. Συνεχῶς/ἀδιάκοπα, continually, 'Εμπεδοκλῆς 17.35 ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα. Πρβλ. διηνεκῆς, διηνεκῶς. || **ἡνεκέως.** 'Εμπεδοκλῆς 135 ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος ἡνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς.

ἡνίοχος. 'Ηνίοχος, charioteer, Παρμενίδης 1.24 ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν.

ἡπαρ. Συκώτι, liver, 'Εμπεδοκλῆς 150 πολυαιματοῦ ἡπαρ Διογένης 6.16 τείνουσιν, ἀπὸ μὲν τῆς δεξιᾶς εἰς τὸ ἡπαρ.

ἡπατίτις. 'Ηπατική, hepatic (vein), Διογένης 6.11 φλέβες διατείνουσιν ... καὶ καλεῖται ἡ μὲν σπληνίτις, ἡ δὲ ἡπατίτις 6.36-38 καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ τὴν ἡπατίτιν ... τὴν ἡπατίτιν καὶ τὴν σπληνίτιν.

ἡπιος. 'Ηπιος, mild, Παρμενίδης 8.57 φλογὸς αἰθέριον πῦρ ἡπιον ὄν.

ἡπιόφρων. 'Ηπιος, mild/gentle, 'Εμπεδοκλῆς 35.13 ἡπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁρμή.

Ἥρη. 'Ηρα/προσωποποίηση ἐνὸς ἀπὸ τὰ τέσσερα ριζώματα. Hera/personification of one of the four roots, 'Εμπεδοκλῆς A 33 (DK I 289,17) Ἥρη δὲ φερέσβιον τὸν αέρα A 33 (DK I 289,21) Ἥρη δὲ φερέσβιον τὴν γῆν A 33 (DK I 289,29) Ἥρη δὲ φερέσβιος ἡ γῆ 6.2 Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος.

ἥρωας. "Ἡρωας, hero, 'Ηράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥ ρ ω α ς οἷτινές εἰσι.

ἡσσᾶσθαι. 'Ηττῶμαι/νικῶμαι, be defeated, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἑκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡ σ σ ω μ έ ν ο ι ς ὁμοίῃ φθορῇ.

ἡσσων (ἀντίθ. μείζων) 1. Μικρότερος, smaller, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἡ σ σ ο ν ι καὶ βεβαίω τὸ μείζον τῆς ἐλπίδος 2. Κατώτερος, inferior, Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἡ σ σ ω ν οὐκ ἂν ποτε εἴη δίκαιος. || **ἡσσον** (τύπ. ἡττον, ἀντίθ. μᾶλλον). 'Ολιγότερο, less, Παρμενίδης 8.48 τῇ μᾶλλον τῇ δ' ἡ σ σ ο ν Διογένης 6.20 ἡ τ τ ο ν παχεῖα ἐκείνης Δημόκριτος 279.7 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελούμενα οὐκ ἀνιᾷ ὥσπερ ἰδίῃ οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτώμενα, ἀλλὰ πολλῷ ἡ σ σ ο ν.

ἡσυχίη. 'Ησυχία/κατάσταση ἀπραξίας, rest/state of inaction, Δημόκριτος 243 τῆς ἡ σ υ χ ί η ς πάντες οἱ πόνοι ἡδίοιες, ὅταν ὦν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. || **ἡσυχᾶ** (ἀντίθ. ἰσχυρῶς). 'Ησυχᾶ/σιγά-σιγά, quietly/slowly, 'Αρχύτας 1.48 ἡ σ υ χ ᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δὲ ὀξύν.

ἡτορ. Καρδιά/κέντρο, heart/center, Παρμενίδης 1.29 ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμές ἡ τ ο ρ.

ἥυς. Εὐγενής, noble, 'Εμπεδοκλῆς 128.10 θυμὸν ἀπορραίσαντας ἐ<ν>έδμεναι ἡ έ α γνῖα. Πρβλ. ἀγαθός.

ἡχήεις. Βουερός, clamorous, Παρμενίδης 7.4 νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἡ χ ή ε σ σ α ν ἀκουήν καὶ γλῶσσαν.

ἦχος. Βλ. ἄχος.

ἥως (ἀντίθ. ἑσπέρα). Αὐγή, dawn/morning, 'Ηράκλειτος 120.1 ἡ ο ὦ ς καὶ ἑσπέρας τέρματα.

θάλασσα (συνών. πόντος). Θάλασσα, sea, Ξενοφάνης 30.1 πηγή δ' ἐστὶ θάλασσαν (α) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο Ἡράκλειτος 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσαν, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἡμισυ γῆ, τὸ δὲ ἡμισυ προσητήρ . . . <γῆ> θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ 61.1 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαιρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριοι, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον Ἐμπεδοκλῆς 22.2 ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσσιν, ἠλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα, ὅσσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν 27.2 ἐνθ' οὗτ' ἡελίοιο διείδεται ὠκέα γυῖα οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα 55 γῆς ἰδρῶτα θάλασσαν Ἰππών 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν· οὐ γάρ ποτε τὰ φοέατα βαθυτέρα ἢ ἡ θάλασσα ἐστὶν ἐξ ὧν πίνομεν· οὕτω γὰρ οὐκ ἐάν ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἴη, ἀλλ' ἄλλοθεν ποθεν. νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ τῶν ὕδατων. ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστίν.

θαλασσονόμος. Θαλασσόβιος, sea-dwelling, Ἐμπεδοκλῆς 76.1 ἐν κόγχαισι θαλασσονόμων βαρυνώτοις. Πρβλ. ὕδατο-θρέμμων.

θάλειος. Θαλερὸς/ἀνθηρὸς, blooming/flourishing, Ἐμπεδοκλῆς 112.6 ταινίαις τε περίστεπτος στέφεσιν τε θαλείοις.

θαλίη. Εὐθυμία/ἐορταστικὴ χαρά, cheerfulness/festive rejoicing, Ξενοφάνης 1.12 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.

θάλλειν (τύπ. θαλέθειν). Θάλλω, flourish, Ἐμπεδοκλῆς 20.3 βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ 77 <δένδρεα δ' > ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν Φιλόλαος 13.7 πάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος καὶ θάλλοντι καὶ βλαστάνοντι.

θάμνος. Θάμνος, bush, Ἐμπεδοκλῆς 9.2 κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων 20.6 θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὑδρομελάθοις 117.2 γενόμενῃ κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰωνός τε.

θάνατος (ἀντίθ. ζωή, βίος, βίος, βιοτή, γένεσις, φύσις). Θάνατος, death, Ἡράκλειτος 48 τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐλομένου θανάτοιο τελευτῇ 10 θάνατον ἀλοίτην Δημόκριτος 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 205, 206 θάνατον δεδοικότες. || Ἡράκλειτος 21 θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγεσθῆντες ὀρέομεν 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι 62 ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, θνητός, ἀθάνατος, μόρος.

θάπτεσθαι. Ἐνταφιάζομαι/ἐνταφίζομαι, be buried/be interred, Φιλόλαος 14 ἀψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σώματι τούτῳ τέθαπται.

θάρσος 1. Θάρσος/προκλητικότης, audacity/provocation, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 ὁσίης πλέον εἰπεῖν θάρσεϊ. Πρβλ. θράσος, θρασύτης **2.** Θάρρος, courage, Δημόκριτος 215 δίκης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία **3.** Ἀξιοπιστία, trust, Δημόκριτος 258 δίκης καὶ θάρσεος ... μοῖραν μεθέξει.

θαῦμα. Θαῦμα, wonder/marvel, Ἐμπεδοκλῆς 35.17 θαῦμα ἰδέσθαι.

θαυμάζειν. Θαυμάζω, admire, Δημόκριτος 191.8-13 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ... ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας.

θαυμαστός. Θαυμαστός, wonderful/admirable, Δημόκριτος A 99 a (DK II 108,21) τὰ θαυμαστὰ καὶ τὰ παραλογώτατα τῆς φύσεως.

θεά. Θεά, goddess, Παρμενίδης 1.22 καί με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο. Πρβλ. δαίμων, Δίκη.

θεάζειν. Μοιάζω μὲ τὸ θεῖον/ἐνέχω θεϊκότητα, be like the di-

vine/have divinity, Δημόκριτος 21 "Ομηρος φύσεως λαχὼν θ ε α-
ζ ο ύ σ η ς.

θεᾶσθαι. Θεῶμαι/ἀτενίζω, contemplate/look steadily upon, Δημόκριτος 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θ ε ᾶ σ θ α ι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται.

θεῖν. Τρέχω, run, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦ-
τα, δι' ἀλλήλων δὲ θ έ ο ν τ α γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς
αἰὲν ὁμοῖα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θ έ ο ν-
τ α γίγνεται ἀλλοιωπὰ 53 οὕτω γὰρ συνέκυρσε θ έ ω ν τοτέ, πολ-
λάκι δ' ἄλλως.

θεῖος 1. Θεῖος/θεϊκός, of the gods/divine, Ἡράκλειτος 78 ἦθος
γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θ ε ῖ ο ν δὲ ἔχει 114 τρέ-
φονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ενός, τοῦ θ ε ῖ ο ν
Ἐμπεδοκλῆς 132 ὄλβιος, δς θ ε ῖ ω ν παρίδων ἐκτήσατο πλοῦ-
τον Φιλόλαος 6.3 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος ἔσσα καὶ
αὐτὰ μὲν ἃ φύσις θ ε ῖ α ν γὰ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται
γνώσιν 11.3 μεγάλα γὰρ καὶ παντελής καὶ παντοεργός καὶ θ ε ῖ ω
καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀσχά καὶ ἀγεμὼν κοινωνοῦσα ***
δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμο-
νίοις καὶ θ ε ῖ ο ι ς πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύ-
ναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λό-
γοις **2.** Θεῖος/θεσπέσιος, divine/splendid, Δημόκριτος 37 ὁ τὰ
ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θ ε ι ό τ ε ρ α αἰρέεται 112 θ ε ῖ ο ν
νοῦ τὸ ἀεί τι διαλογίζεσθαι καλὸν 129 φρενὶ θ ε ῖ α νοοῦνται.

θέλειν. Βλ. ἐθέλειν.

θελεμνός. Ἀτόφιος, firm/solid, Ἐμπεδοκλῆς 21.6 ἐκ δ' αἷης
προρέουσι θ ε λ ε μ ν ά τε καὶ στερεωπά.

θελημά (ἀντίθ. ἄφαρ). Θεληματικά/ἥρεμα, willingly/calmly,
Ἐμπεδοκλῆς 35.6 οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θ ε λ η μ ά συνιστάμεν' ἄλλο-
θεν ἄλλα.

θεμερῶπις. Μὲ σοβαρὴ ὄψη, of serious countenance, Ἐμπε-
δοκλῆς 122.2 Διήρις θ' αἵματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θ ε μ ε ρ ῶ π ι ς.

θέμις 1. Θέμις/ἡ ἀρχέγονη δικαιοσύνη, justice/original form of justice, Παρμενίδης 1.28 οὐτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θ έ μ ι ς τε δίκη τε **2.** Θεμιτὸ/ὀρθό, lawful/right in itself 'Εμπεδοκλῆς 9.5 ἢ θ έ μ ι ς <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός. || **θέμις (ἐστί).** Εἶναι θεμιτὸ/ἐπιτρεπτό, it is lawful/permisible, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὼν θ έ μ ι ς εἶναι 'Εμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θ έ μ ι ς ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν Πυθαγόρειοι C 6 (DK 466,9) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θ έ μ ι ς. Πρβλ. Δίκη.

θεόθεν. 'Απὸ τὸ θεὸ/ἀπὸ τῇ θειότητι, from god/from divinity, 'Εμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θ ε ό θ ε ν καὶ ἀλήτης.

θεολόγος. Θεολογῶν/ποιητῆς ἢ φιλόσοφος, discoursing on the gods/poet or philosopher, Φιλόλαος 14 μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θ ε ο λ ό γ ο ι τε καὶ μάντιες.

θεός (ἀντίθ. ἄνθρωπος, βροτός, θνητός) 1. 'Ο Θεός, god, Ξενοφάνης 1.13 χρηὴ δὲ πρῶτον μὲν θ ε ό ν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας εὐφύμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις 23 εἰς θ ε ό ς, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος 38 εἰ μὴ γλαυρὸν ἔφυσε θ ε ό ς μέλι 'Ηράκλειτος 67 ὁ θ ε ό ς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός 102 τῷ μὲν θ ε ῶ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἅ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἅ δὲ δίκαια. || Διογένης 5.3 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο θ ε ό ς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι **2.** Οἱ θεοί, gods, Ξενοφάνης 1.24 θ ε ῶ ν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθὸν 18 οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θ ε ο ι θνητοῖς ὑπέδειξαν 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θ ε ῶ ν καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων 'Ηράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θ ε ῶ ν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θ ε ο υ ς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους 'Εμπεδοκλῆς 21.12 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες . . . καί τε θ ε ο ι δολιχαῖωνες 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνῖα θ ε ο ι ο 131.4 ἀμφὶ θ ε ῶ ν μακάρων 132 δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θ ε ῶ ν πέρι δόξα μέμηλεν 146 ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θ ε ο ι τιμῇσι φέριστοι 'Αλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-

νέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλόλαος
 Λ 16 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστὶν
 τοῦ παντός καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν 15 (DK II
 414,27) τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι
 Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,7) σπονδὰς τε ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς
 κατὰ τὸ οὗς τῶν ἐκπωμάτων Δημόκριτος 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι
 ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν. πλὴν ὁκόσα
 κακὰ ... οὐ<τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται
 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι 3. Οἱ πα-
 ραδοσιακοὶ θεοί, the traditional gods, Ξενοφάνης 11 πάντα
 θεοῖς ἀνέθηκαν "Ομηρός θ' Ἡσίοδος τε 12 ὡς πλεῖστ' ἐφθέγ-
 ξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς
 γεννᾶσθαι 15.4 βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας καί<κε> θεῶν ιδέας
 ἔγραφον 16 Αἰθίοπες τε <θεοὺς σφετέρους> σιμοὺς μέλανάς τε
 ... <φασι πέλεσθαι> 19 εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποι-
 σι μέγιστος Ἡράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας
 οἵτινές εἰσι 24 Ἀριηφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι Παρ-
 μενίδης 13 πρῶτιστον μὲν Ἐρῶτα θεῶν μητίσατο πάντων Ἐμ-
 πεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τὴν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσ-
 σης 23.8 θεοὺς δολιχαίῳνας τιμῇσι φερόστους 115 ἔστιν Ἀ-
 νάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν 128 οὐδέ τις ἦν κείνοι-
 σιν Ἀρης θεός 4. Θεός, ὡς αὐτοχαρακτηρισμὸς τοῦ Ἐμπεδο-
 κλέους, God as self-characterization of Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς
 23.11 θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμ-
 βροτος.

θεοφιλής. Ἀγαπητὸς εἰς τοὺς θεούς, dear to the gods, Δη-
 μόκριτος 217 μῶνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

θέρειος. Θερινός, of summer, Ἐμπεδοκλῆς 111.7 θήσεις δὲ καὶ
 ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεύματα δενδρεόθρεπτα.

θέρεσθαι (ἀντίθ. ψύχεσθαι). Γίνομαι θερμός, become warm,
 Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται.

θερμός (ἀντίθ. ψυχρός). Θερμὸς /ζεστός, warm/hot, Ἡράκλει-
 τος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται Παρμενίδης 11

ἄστρον θερμόν μένος Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμόν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμόν Ἐμπεδοκλῆς 21.3 ἡέλιον μὲν . . . θερμόν 67 ἐν γὰρ θερμοτέρω τοκάς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ Διογένης 5 ἔστι γὰρ πολύτροπος, καὶ θερμοτέρος καὶ ψυχρότερος καὶ ὑγρότερος 5.12 πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστίν, ἀὴρ θερμοτέρος μὲν τοῦ ἔξω ἐν ᾧ ἐσμέν 6.50 τὸ δ' αἷμα . . . θερμόν καὶ ἀφρωδες γίνεται. || τὸ θερμόν (ἀντίθ. τὸ ψυχρόν). Τὸ θερμόν, the hot, Ἀναξαγόρας 4.20 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ 8 οὔτε τὸ θερμόν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρόν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πικρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν 15 τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμόν καὶ τὸ ξηρὸν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος. || Διογένης 5.17 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμόν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν.

θερμότης (συνών. τὸ θερμόν, ἀντίθ. ψυχός, τὸ ψυχρόν). Θερμότης, warmth/heat, Δημόκριτος Λ 77 (DK II 103.25) ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμοτέτης.

θέρος (ἀντίθ. χειμών). Θέρος/καλοκαίρι, summer, Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμὼν θέρος Διογένης 3.2 ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνος τε καὶ θεροῦς καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

θεσμός. Θεσμός, law/rule, Δημόκριτος 266.7 ἀλλὰ τις ἢ θεσμός ἢ τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι.

θεσπέσιος. Θεσπέσιος/θεῖος, marvellous/divine, Ἐμπεδοκλῆς 84.9 χοάνησι διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν. || **θεσπεσίηθεν.** Ἐμπεδοκλῆς 96.4 ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

θεωρεῖν 1. Θεωρῶ/κρίνω, contemplate/judge, Φιλόλαος 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι **2.** Θεωρῶ/κοιτάζω, observe/look at, Δημόκριτος 191 τῶν δὲ ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους θεωρεῖν

237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβε-
ρὸν θεωρεῖσθαι τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

θεωρία. Θεωρία/ἐμφάνιση, aspect/appearance, Δημόκριτος
195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ
καρδίας κενεά.

θηλυ (τύπ. θηλύτερον, ἀντίθ. ἄρσεν). Τὸ θῆλυ, female, Παρ-
μενίδης 12.5-6 πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῇν τότ' ἐναντίον αὐ-
τις ἄρσεν θηλυτέρῳ Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,41) ἄρσεν
καὶ θῆλυ.

θήρ. Ζῷο/θηρίο, animal/wild beast, Ἐμπεδοκλῆς 9,2 κατὰ
θηρῶν ἀγροτέρων γένος 20.7 θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν 23.7
θηρῶν τ' οἰωνούς τε 26.4 ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 127.1 ἐν
θήρεσσιν λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι 130.2 θηρές τ' οἰ-
ωνοί τε.

θήρειος. Τοῦ θηρίου/τοῦ ἀγρίου ζώου, of beast/of wild ani-
mal, Ἐμπεδοκλῆς 101 κέρματα θηρείων μελέων.

θησαύρισμα. Θησαύρισμα/πλῆθος, store (or treasure)/plenty
of, Δημόκριτος 149 ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον ...
καὶ θησαύρισμα.

θνήσκειν. Βλ. ἀποθνήσκειν.

θνητός (συνών. ἐφημέριος, ἀντίθ. ἄμβροτος, ἀθάνατος, αἰ-
dios) 1. Θνητός, mortal, Ἡράκλειτος 62 ἀθάνατοι θνητοὶ
Ἐμπεδοκλῆς 17.26 οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλίσσομένην (sc. Ἀφροδί-
την) δεδάηκε θνητὸς ἀνὴρ 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβρο-
τος, οὐκέτι θνητὸς 113.2 εἰ θνητῶν περίειμι πολυφθερέων
ἀνθρώπων. || Δημόκριτος 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν
οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι 2 (συνών. ἄνθρωποι, βροτοί, ἀντίθ. θεός,
ἀθάνατος). Οἱ ἄνθρωποι, mortal men, Ξενοφάνης 18 οὗτοι ἀπ'
ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ὑπέδειξαν, ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες
ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον 23 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέ-
γιστος, οὐ τι δέμας θνητοῖς ὁμοίος οὐδὲ νόημα 36 ὅππόσα
δὴ θνητοῖσιν πεφίγησιν εἰσορᾶσθαι Ἡράκλειτος 29 αἰεεῦν-

ται ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θ ν η τ ὠ ν 62
 θ ν η τ ο ἰ ἀ θ ά ν α τ ο ι 'Εμπεδοκλῆς 3.7 μηδὲ σέ γ' εὐδόξιοιο
 βιήσεται ἄνθεα τιμῆς πρὸς θ ν η τ ὠ ν ἀνελέσθαι 17.20 ἥτις καὶ
 θ ν η τ ο ἰ σ ι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις 124 ὦ πόποι, ὦ δειλὸν
 θ ν η τ ὠ ν γένος, ὦ δυσάνολβον 3. Τὰ θνητά, mortal beings,
 'Αλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφανέων, περὶ τῶν θ ν η τ ὠ ν σαφήνειαν
 μὲν θεοὶ ἔχοντι 'Εμπεδοκλῆς 8.2 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων
 θ ν η τ ὠ ν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτῇ 17.3 δοιὴ δὲ
 θ ν η τ ὠ ν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις 22.3 ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα
 ἑαυτῶν πάντα μέρεσσιν, ἡλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θά-
 λασσα, ὅσσα φιν ἐν θ ν η τ ο ἰ σ ι ν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν 23.10
 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄλλοθεν εἶναι θ ν η τ ὠ ν, ὅσσα
 γε δῆλα γεγάκασιν ἄσπετα 35.7 τῶν δέ τε μισγομένων χειτ' ἔθνεα
 μυρία θ ν η τ ὠ ν 35.14 αἵψα δὲ θ ν ή τ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μά-
 θον ἀθάνατ' εἶναι 35.16 τῶν δέ τε μισγομένων χειτ' ἔθνεα μυρία
 θ ν η τ ὠ ν, παντοίαις ιδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι 71.3 πῶς
 ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε κινουμένων εἶδη τε γενοίατο
 χροιά τε θ ν η τ ὠ ν τόσσ', ὅσα εἴν' γεγάσι συναρμοσθέντ' 'Α-
 φροδίτη Η5.7 δαίμονες οἷτε μακροχρόνος λελάχασι βίαιο, τοῖς μιν
 μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι, φεομένους παντοῖα διὰ χρό-
 νου εἶδεα θ ν η τ ὠ ν ἀργαλέας βιόταιο μεταλλάσσοντα κελεύθους
 Δημόκριτος 189 εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θ ν η τ ο ἰ σ ι τὰς ἡδονὰς ποι-
 οῖτο.

Θοάζειν. Θρονιάζομαι, be enthroned, 'Εμπεδοκλῆς 3.8 θάρ-
 σεῖ —καὶ τότε δὴ σοφίης ἐπ' ἄκροισι θ ο ά ζ ε ι ν.

Θοός. Γοργὸς/γρήγορος, quick, 'Εμπεδοκλῆς 73 θ ο ὦ πρὸς
 134.3 οὐ πόδες, οὐ θ ο ά γοῦν(α) . . . φροντίσι κόσμον ἅπαντα
 καταΐσσουσα θ ο ῆ σ ι ν.

θορή. Σπέρμα, semen, 'Αλκμαίων 3 παρὰ τὴν λεπτότητα τῆς
 θ ο ρ ῆ ς καὶ ψυχρότητα.

Θόωσα (ἀντίθ. Διναίη). 'Η Θόωσα (προσωποπ.) Thoossa
 (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 122.3 Καλλιστώ τ' Αἰσχρή τε, Θ ό ω-
 σ ά τε Διναίη τε. Πρβλ. θοός.

Θράσος. Θράσος, effrontery/impudence, Δημόκριτος 254 ἀφροσύνης καὶ θ ρ ά σ ε ο ς πίπλονται. Πρβλ. θρασύτης, θάσος.

Θρασύτης. Θρασύτης, impudence, Δημόκριτος 196 λήθη τῶν ἰδίων κακῶν θ ρ α σ ύ τ η τ α γεννᾶ. Πρβλ. θράσος, θάσος.

Θρίξ. Τρίχα, hair, Ἐμπεδοκλῆς 82 ταῦτ᾽α τ ρ ί χ ε ς καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ Ἀναξαγόρας 10 πῶς γὰρ ἂν ἐκ μὴ τ ρ ι χ ό ς γένοιτο θ ρ ῖ ξ καὶ σὰρξ ἐκ μὴ σαρκός;

Θρύπτεσθαι. Γίνομαι θρύψαλλα, crumble/become fragments, Δημόκριτος A 128 (DK II 113,11) τὸν ἄέρα . . . εἰς ὁμοιοσχήμονα θ ρ ύ π τ ε σ θ α ι σώματα A 135 (DK II 115,4) δεῖ γὰρ ἔχειν πυκνότητα καὶ μὴ θ ρ ύ π τ ε σ θ α ι τὸ τυπούμενον.

Θυγάτηρ. Θυγατέρα/κόρη, daughter, Δημόκριτος 272 ἀπώλεσε καὶ θ υ γ α τ έ ρ α.

Θύειν. Κινοῦμαι ὀρμητικά, move in a rush/move tempestuously, Ἐμπεδοκλῆς 100.24 αἰθέρος εὐθύς ῥεῦμα κατέρχεται οἴδματι θ ὕ ο ν.

Θυμός 1. Θυμός/ὀργή, anger/wrath, Ἡράκλειτος 85 θ υ μ ῶ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν Δημόκριτος 236 θυμῶ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν **2.** Ψυχικὴ ὀρμή, spiritedness, Παρμενίδης 1.1 ὅσον τ' ἐπὶ θ υ μ ό ς ἱκάνοι **3.** Ψυχή, Soul, Ἐμπεδοκλῆς 128.10 θ υ μ ό ν ἀπορραίσαντας 137.6 θ υ μ ό ν ἀπορραίσαντε 145.2 οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσεται θ υ μ ό ν.

Θύρετρον. Θυρόφυλλο, shutter of a door, Παρμενίδης 1.13 μεγάλοισι θ υ ρ έ τ ρ ο ι ς 1.17 ταὶ δὲ θ υ ρ έ τ ρ ω ν χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν.

Θυώδης. Εὐώδης, fragrant, Ἐμπεδοκλῆς 128.6 σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίσαις λιβάνου τε θ υ ώ δ ο υ ς.

Θύωμα. Θυμίαμα, incense, Ἡράκλειτος 67 ὁκόταν συμμιγῇ θ υ ώ μ α σ ι ν.

Θωή. Ἐπιτίμηση/μομφή, reprimand/censure, Δημόκριτος 262 καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν, ἢ θ ω ῆ ς ἄξιοι.

I

ἱαμα. Γιατρικό, medicament, Δημόκριτος 246 *μαῖζα γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπον γλυκύτατα ἰάματα.*

ιατρικός. Βλ. ἱητρικός.

ιατρική. Ἡ Ἱατρική, medical science, Δημόκριτος 31 *ἱατρικὴ μὲν σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται.*

ιατρός (τύπ. ἱητρός). Ἱατρός, physician, Ἡράκλειτος 58 *οἱ γοῦν ἱατροὶ τέμνοντες, καίοντες ... ἐπαιτέονται μηδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν* Ἐμπεδοκλῆς 146 *εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται.*

ἰδέα 1. Μορφή, form, Ξενοφάνης 15 *θεῶν ἰδέας ἔγραφον* Διογένης 5.21 *οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοισι εἰκότα* 2. Τύπος, type, Ἐμπεδοκλῆς 35.17 *τῶν δὲ τε μισγομένων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν, παντοίαις ἰδέησιν ἀσφρότα, θαῦμα ἰδέσθαι* 3. Σχῆμα, figure, Ἀναξαγόρας 4.3 *σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἰδέας παντοίας ἔχοντα* Δημόκριτος A 102 (DK II 109,21) *σφαιρικὰς μὲν ἔχόντων τὰς ἰδέας, πυρίνην δὲ τὴν δύναμιν* 4. Εἶδος, kind/sort, Δημόκριτος 11 *γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη. || (ἄτομος) ἰδέα.* Τὸ ἄτομον, atom, Δημόκριτος A 57 (DK II 99,1) *εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ἰδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδὲν* 51 (τίτλ.) *Περὶ τῶν διαφερόντων ὁυσμῶν <ἡ Περὶ ἰδεῶν>* 6 *Περὶ ἰδεῶν* 141 *ἰδέα: ἡ ὁμοιότης, μορφή, εἶδος· καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα* 167 *δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν.* Πρβλ. εἶδος, μορφή, ὁυσμός.

ἴδιος 1. (ἀντίθ. ἀλλότριος, ξυνός). Δικός (μου), mine, Διογένης 2.6 *ἕτερον ὄν τῇ ἰδίᾳ φύσει* Δημόκριτος 119 *ἄνθρωποι τύχης εἰδωλὸν ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας* 196 *λίθη*

τῶν ἰδίῳν κακῶν θρασύτητα γεννᾷ 222 τρόπον ἰδιον ἐλέγχουσα 237 τὸ ἰδιον συμφέρον οὐ βλέπει 245 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην 248 τὴν ἰδίην ἀρετὴν 2. Ἰδιαίτερος, peculiar, Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν Φιλόλαος 5 ὃ γε μὴν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἰδία εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον. || τὰ ἴδια. Οἱ ιδιωτικὲς ὑποθέσεις, private affairs, Δημόκριτος 253.3 τὰ γὰρ ἰδία κακῶς ἔσχεν Πρβλ. τὰ δημόσια, τὰ ἐωυτῶν. || ἰδίᾳ (τύπ. ἰδίῃ, ἀντίθ. ξυνῇ, ἀλλοτριᾳ). Ἰδιωτικῶς/ἀτομικῶς, privately/personally, Δημόκριτος 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ προήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾷ ὥσπερ ἰδίῃ Ἀρχύτας 3.3 τὸ μὲν ὦν μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἀλλοτριᾳ, τὸ δὲ ἐξευρὲν δι' αὐταυτον καὶ ἰδίᾳ.

ἰδρῶς. Ἰδρώτας, sweat, Ἐμπεδοκλῆς 3.3 γῆς ἰδρωτα θάλασσαν. Πρβλ. δάκρυον, κρούνημα.

ἰέναι. Πηγαίνω/έρχομαι, go/come, Ξενοφάνης 3.3 ἦεσαν εἰς ἀγορὴν Ἡράκλειτος 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο Ἐμπεδοκλῆς 42.2 ἔστ' ἂν ἰῇ καθύπερθε Δημόκριτος 254 οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς ὁκῶσιν ἂν μᾶλλον ἀνάξιοι ἐόντες ἰωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀνακηδέες γίνονται.

ἰέναι. Ἀναδίδω, send forth/spring out, Ξενοφάνης 1.7 λιβανωτὸς ἰησι. || **ἰεσθαι.** Ξεπηδῶ, rush, Παρμενίδης 12.2 μετὰ δὲ φλογὸς ἰεταί αἶσα.

ἱερός. Ἱερός, holy, Ἐμπεδοκλῆς 134.4 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος Δημόκριτος 18 μετὰ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος. || Ἡράκλειτος 46 τὴν τε οἷησιν ἱερὰν νόσον ἔλεγεν Πυθαγόρειοι C 3 (DK I 463,20) τῶν ἰχθύων μὴ ἄπτεσθαι, ὅσοι ἱεροί. Πρβλ. θεῖος, θεσπέσιος. || **ἱερά (τά).** Τὰ ἱερά/οἱ ἱεροὶ χῶροι, sacred sites, Δημόκριτος 259.5 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἑκάστοισι ἐπιχώρια.

ἱητρικός. Ἱατρικός, medical, Δημόκριτος 26 d (τίτλ.) Ἱητρικὴ Γνώμη.

ἰθύνειν. Κατευθύνω, direct/lead, Παρμενίδης 6.6 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰ θ ὕ ν ε ι πλακτὸν νόον.

ἰθύτρην (τό). Τὸ εὐθύτρητο, straight perforated, Δημόκριτος 128 τὸ ἰ θ ὕ τ ρ η ν.

ἰκάνειν. Φθάνω/ἐκτείνομαι, reach/extend, Παρμενίδης 1.1 ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰ κ á ν ο ι 1.25 ἰ κ á ν ω ν ἡμέτερον δῶ. Πρβλ. ἰκνεῖσθαι.

ἰκελος. Ὅμοιος, like, Δημόκριτος 224 ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίη τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι τῇ Αἰσωπείῃ κυνὶ ἰ κ έ λ η γινομένη.

ἰκνεῖσθαι 1. Ἐκτείνομαι, extend, Ξενοφάνης 28 τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰ κ ν ε ῖ τ α ι 2. Φθάνω, arrive, Παρμενίδης 5 τόθι γὰρ πάλιν ἰ ξ ο μ α ι αὖθις 8.46 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τό κεν παύοι μιν ἰ κ ν ε ῖ σ θ α ι εἰς ὁμόν. Πρβλ. ἰκάνειν.

ἰλάειρα. Πραϋντική/εὐεργετική, soothing/beneficial, Ἐμπεδοκλῆς 40 Ἥλιος ὀξυβελῆς ἡδ' ἰ λ á ε ι ρ α Σελήνη 85 ἡ δὲ φλόξ ἰ λ á ε ι ρ α μινωθαδίας τέχε γαίης.

ἰλάσκεσθαι. Ἐξευμενίζω, propitiate, Ἐμπεδοκλῆς 128.4 εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἰ λ á σ κ ε σ τ ο ι.

ἱμαντελικτής. Περιπλέκτης ἱμάντων/σοφισματίας, twister (of words or arguments), Δημόκριτος 150 ἐριδαντέων ... καὶ ἱ μ α ν τ ε λ ι κ τ έ ω ν λόγους ἀφετέον.

ἱμείρεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 223.4 τούτων οὐκ ἱ μ ε ί ρ ε τ α ι τὸ σκῆνος.

ἰότης. Θέληση/ροπή, will/inclination, Ἐμπεδοκλῆς 103 τῇδε μὲν οὖν ἰ ό τ η τ ι Τύχης πεφρόνηκεν ἅπαντα.

ἵππος. Ἴππος/ἄλογο, horse, Ξενοφάνης 2.10-12 εἴτε καὶ ἱ π ο ι σ ι ν ... ῥώμης γὰρ ἀμείνων ἀνδρῶν ἡδ' ἱ π π ω ν ἡμετέρη σοφίη 15.3 ἱ π π ο ι μέν θ' ἱ π π ο ι σ ι βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας ... καί <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον Παρμενίδης 1.1-4-21-25 ἱ π π ο ι ταί με φέρουσιν ... πολύφραστοι φέρον ἱ π π ο ι ... ἄρμα καὶ ἱ π π ο υ ς ... ἱ π π ο ι ς ταί σε φέρουσιν.

Ἴρις. Ἴρις/οὐράνιο τόξο, Iris/rainbow, Ξενοφάνης 32 ἦν τ' Ἴρι ν καλέουσι Ἐμπεδοκλῆς 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον Ἀναξαγόρας 19 Ἴρι ν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ.

ἰσάκις. Ἰσες φορές, equal times, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,23) ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσάκις ἴσος.

ἰσονομία. Ἰσομέρεια/ἰσοτιμία, equality of parts/equality of worth, Ἀλκμαίων 4 ἰσονομίαν ... μοναρχίαν.

ἰσοπαλής. Ἰσόρροπος/ἴσος, balanced/equal, Παρμενίδης 8.44 μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντη.

ἰσόρροπος. Ἰσοδύναμος (στή σημασία), equivalent (in meaning) Δημόκριτος 26 πολύσημον ... ἰσόρροπον ... νώνυμον.

ἴσος (τύπ. ἴσος). ἴσος, equal, Παρμενίδης 8.49 οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον 9.4 φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων Μέλισσος 7(4) οὐδὲ ἔχει ἴσην δύναμιν τῷ ὕγιει Ἐμπεδοκλῆς 17.20 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε 17.27 ταῦτα γὰρ ἴσα τε πάντα καὶ ἡλικά γένναν 28.1 ἀλλ' ὅ γε πάντοθεν ἴσος <ἐοῖ> καὶ πᾶμπαν ἀπείρων 29.3 <πάντοθεν> ἴσος ἑαυτῷ Ἀναξαγόρας 3.3 καὶ ἴσον ἐστὶ τῷ σμικρῷ πληθος 5.3 ἀλλὰ πάντα ἴσα αἰ 6.1 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοίραί εἰσι 6.7 καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πληθος Δημόκριτος 155.2 τί χρὴ διανοεῖσθαι τὰς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,23) ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσάκις ἴσος Ἀρχύτας 1.16 μὴ ἴσῳ δὲ τάχει 2.10 τούτων δ' οἱ μείζονες ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα. || Ἐμπεδοκλῆς 98.1 ἡ δὲ χθὼν τούτοις ἴση συνέκυρσε μάλιστα. || τὸ ἴσον. Τὸ ἴσο ποσόν, the equal amount, Ἀρχύτας 3.12 ἀμφότεροι διὰ τούτω τὸ ἴσον ἔξειν. || τὸ ἴσον. Ἡ ἰσότης, equality, Δημόκριτος 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον.

ἰσοσθενής. Ἰσοδύναμος, equivalent, Δημόκριτος 284 σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ.

ἰσοταγής. Ὁμοταγής, of the same order or rank, Φιλόλαος 6.12 τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ.

ἰσότηας. Ἰσότης, equality, Ἀρχύτας 3.9 πλεονεξία τε γὰρ οὐκ ἔστι τούτου γενομένου καὶ ἰσότηας ἔστιν.

ἰστάναι. Στέκομαι/δὲν κινουῖμαι, stand still, Ζήνων A 27 (DK I 253,39) ἡ διστὸς φερομένη ἔσθηκεν.

ἰστωρ. Γνώστης/εἰδήμων, knowing/well-informed, Ἡράκλειτος 35 χρηὴ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἰστωρῶς φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι.

ἰσχειν. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ἀναξαγόρας 12.10 γνώμην γὰρ περὶ παντὸς πᾶσαν ἰσχει.

ἰσχύειν. Ἰσχύω/ἔχω ἐξουσία, prevail/have power, Φιλόλαος 11.17 ἴδοις δὲ . . . τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Ἀναξαγόρας 12.10 καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἰσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον. Πρβλ. δύνασθαι, κρατύνειν, κρατεῖν.

ἰσχυρίζεσθαι. Ἀντλῶ ἰσχύω/στηρίζομαι, draw strength from/rely on, Ἡράκλειτος 114.1 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρηὴ τῷ ξυνῷ πάντων.

ἰσχυρὸς 1. Ἰσχυρὸς/στέρεος, strong/steady, Μέλισσος 8(3) καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅτι ἰσχυρόν 2 (συνών. κρατερός, ἀντίθ. ἀσθενής). Ἰσχυρὸς/δυνατός, powerful, Διογένης 8.2 μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ αἰδίων Δημόκριτος 51 ἰσχυρότερος ἐς πειθὸν λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ Ἀρχύτας 1.37 ὑπὸ [τῷ] ἰσχυρῷ τῷ πνεύματος φερόμενα 1.39 ἰσχυροτάτῳ σαμείῳ.

ἰσχυρῶς (ἀντίθ. ἀσθενῶς, ἡσυχῇ). Ἰσχυρῶς, strongly, Ἡράκλειτος 114.2 καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Ἀρχύτας 1.25-29-33-34-48 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἰσθασιν ἃ μὲν ἀπὸ τῶν πλαγῶν ταχὺ παραγίνεται καὶ <ἰσχυρῶς>, ὀξέα φαίνεται, τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρέα δοκοῦντι ἡμεν. αἱ γὰρ τις ῥάβδον λαβὼν κινεῖ νωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως, τῇ πλαγῇ βαρὺν ποιήσει τὸν ψόφον· αἱ δὲ κα ταχύ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὀξὺν . . . τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφιέμενα πρόσω φέρεται, τὰ δ' ἀσθενῶς, ἐγγύς.

τοῖς γὰρ ἰ σ χ υ ρ ῶ ς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ ἀήρ· τοῖς δὲ ἀσθενῶς, ἥσπον... ἡσυχᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰ σ χ υ ρ ῶ ς δέ, ὀξύν.

ἰσχύς 1. Ἰσχύς/κῦρος, power/validity, Παρμενίδης 8.12 οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰ σ χ ὺ ς γίνεσθαι τι παρ' αὐτὸ **2.** Ἰσχύς/σταθερότης, stability, Μέλισσος 8(4) πολλὰ καὶ αἰδία (;) καὶ εἶδη τε καὶ ἰ σ χ ὺ ν ἔχοντα **3** (συνών. δύναμις). Ἰσχύς/δύναμη, strength, Ἀρχύτας 1.43 διὰ τὰν ἰ σ χ ὺ ν τὰν σφοδρὰν **4** (συνών. εὐσθένεια, ῥώμη). Ἰσχύς/ρώμη, vigour, Δημόκριτος 187.3 σκήνεος δὲ ἰ σ χ ὺ ς ἄνευ λογισμοῦ 294.1 ἰ σ χ ὺ ς καὶ εὐμορφίῃ νεότητος ἀγαθὰ **5.** Ἰσχύς/ἐξουσία, power/authority, Δημόκριτος 252.3 μήτε ἰ σ χ ὺ ν ἐαντῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ.

ἰχθύς. Ἰχθύς, fish, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ... ἰ χ θ ὺ σ ι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον Ἐμπεδοκλῆς 20.6 ἰ χ θ ὺ σ ι ν ὕδρομελάθροις 21.11 ὕδατοθρέμμονες ἰ χ θ ὺ ς 23.7 ὕδατοθρέμμονας ἰ χ θ ὺ ς 117.2 ἔξαλος ἔλλοπος ἰ χ θ ὺ ς Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξυνοῦ ἰ χ θ ὺ ι ἄκανθαι οὐκ ἐνεῖσιν Πυθαγόρειοι 3 (DK I 463,19) τῶν ἰ χ θ ὺ ω ν μὴ ἀπτεσθαι ὅσοι ἱεροί. || **Ἰχθύες.** Ἰχθεῖς (ἀστερισμός), Constellation of Pisces, Δημόκριτος 14 (DK II 145, 3) ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχαναλίων... δύεσθαι τοὺς Ἰ χ θ ὺ α ς.

ἰχνιον. Ἰχνος/ἀποτύπωμα, trace/print, Δημόκριτος 228.5 τὸ γὰρ ἰ χ ν ι ο ν μοῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν.

ἰχώρ. Ἰχώρ/ἐκχυμα τοῦ ἐγκεφάλου, ichor/cephalic secretion, Πυθαγόρειοι 1 a (DK I 450,4) ταύτης δὲ προσφερομένης τῇ μήτρᾳ ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰ χ ῶ ρ α καὶ ὕγρὸν καὶ αἷμα προῖεσθαι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κ

καθαίρεσθαι. Ἐξαγνίζομαι, be purified, Ἡράκλειτος 5 καθαίρονται δ' ἄλλω αἵματι μαινόμενοι.

καθαίρεσις. Καταβιβασμός, down-drawing, Δημόκριτος 161 πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαίρεισιν ἐκάλουν.

Καθαρμοί. Καθαρμοί, purifications, Ἐμπεδοκλῆς 111 (DK I 354,3) Καθαρμοί (τίτλ.).

καθαρός 1. Καθαρός/δίχως ρύπο, clean, Ξενοφάνης 1.1 νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθάρων καὶ χεῖρες ἀπάντων 2. (ἀντίθ. μαρός). Καθαρός/ὑγιεινός, clear/pure, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθάρων Ἡράκλειτος 13 ὕες βορβόρῳ ἔδονται μᾶλλον ἢ καθάρῳ ὕδατι 61 θάλασσα ὕδαρ καθάρωτατον καὶ μαρώτατον 3. Καθαρός/ἀγνός, pure, Ξενοφάνης 1.14 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθάροις λόγοις Ἐμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθάρῃν ὀχετεύσατε πηγὴν 110.2 εὐμενέως καθάρῃσιν ἐποπτεύσης μελέτησιν 4. Καθαρός/διάφανος, clear/transparent, Παρμενίδης 10.2 καθάρᾱς εὐαγέος ἡελίοιο λαμπάδος 5. Καθαρός/ἀποκαθαρμένος, purified, Ἐμπεδοκλῆς 65 ἐν δ' ἐχύθη καθάροις 6. Καθαρός/ἀμιγής, pure/unmixed, Ἀναξαγόρας 12.9 ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθάρωτατον.

καθεύδειν. Κοιμᾶμαι, sleep, Ἡράκλειτος 73 οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντα ποιεῖν καὶ λέγειν 75 τοὺς καθεύδοντας... ἐργάτας εἶναι 88 ταὐτὸ τ' ἐνι... ἐργηγορός καὶ καθεύδων.

καθήκειν. Κατεβαίνω/καταλήγω, come down to/reach to, Διογένης 6.23 ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι (sc. αἱ φλέβες).

καθιστάναι. Ἐγκαθιστῶ, establish, Δημόκριτος 264.4 ἐϋντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ *καθιστάναι*, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον. || **καθεστώς.** Ὑφιστάμενος/κατεστημένος, constituted/established, Δημόκριτος 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν *καθεστῶτι* ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάνυ ἀγαθοὶ ἔωσιν.

καίειν. Καίω, burn, Ἡράκλειτος 58 οἱ γοῦν ἰατροὶ ... τέμνοντες *καίοντες* ... ἐπαιτέονται μηδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν Ἐμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐδεὸς πυρὰ *καίεται*.

καινύναι. Ἐξαναγκάζω, compel/coerce, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα *καινύτω*. || **κεκάσθαι.** Εἶμαι ἐφοδιασμένος, be equipped, Ἐμπεδοκλῆς 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα *κέκασται*.

καίριος (ἀντίθ. ἄκαιρος). Ἐποχιακός/σύμμετρος, seasonal/commensurate, Ἐμπεδοκλῆς 111.6 θῆσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ *καίριοι* αὐχμὸν.

καιρὸς 1 (ἀντίθ. ἀκαιρία). Κατάλληλος χρόνος, proper time/opportunity, Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456, 36) *καιρὸς* αὐτοῖς ἢ Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ *καιροῦ* λάβηται 94 μικραὶ χάριτες ἐν *καιρῷ* μέγισται τοῖς λαμβάνουσι 229 ἐν *καιρῷ* δὲ καὶ δαπάνη Ἀνάξαρχος 1 χρὴ δὲ *καιροῦ* μέτρα εἰδέναι· σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. οἱ δὲ ἔξω *καιροῦ* ῥῆσιν αἰδέουσιν ... αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. ἐπικαιρία **2.** Κρίσιμος χρόνος, critical time, Δημόκριτος 226 κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ *καιροῦ* διάγνωσις **3.** Μέτρον, measure, Δημόκριτος 235.2 ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιεόνται ὑπερβεβληκότες τὸν *καιρόν*.

κακία (συνών. κακότης, ἀντίθ. ἀρετή). Κακία/φαυλότης, badness/depravity, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν *κακίης* συναύξει.

κακίζειν. Κακίζω/ὀνειδίζω, blame/censure, Δημόκριτος 174.5 δέδοικε καὶ ἐϋντὸν *κακίζει*.

κακοδαιμονίη (ἀντίθ. εὐδαιμονίη). Κακοδαιμονία/δυστυχία, misfortune/unhappiness, Δημόκριτος 170 εὐδαιμονίη ψυχῆς καὶ κακοδαιμονίη.

κακοδαίμων (ἀντίθ. εὐθυμος). Δύσμοιρος/δυστυχής, unfortunate/unhappy, Δημόκριτος 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαίμονέστερος.

κακοδοξία. Κακὴ φήμη, bad reputation, Δημόκριτος 238 τελευτᾷ γὰρ ἐς κακοδοξίην [κακὴν] ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

κακοθιγίη. Κακοτροπία, bad disposition, Δημόκριτος 223.5 οὐκ ἰμείρεται τὸ σκῆνος, ἀλλ' ἡ τῆς γνώμης κακοθιγίη (?).

κακοπαθεῖν (συνών. κακῶς πάσχειν). Κακοπαθῶ/ὑποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.13 ὅπως ἀν. . . μῆκετι πλειόνων ἐπιθυμέοντι συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ.

κακοπραγμοσύνη. Κακοπραγία/ἀθλιότης, misery/wretchedness, Δημόκριτος 297 συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης.

κακὸς 1 (ἀντίθ. ἀγαθός). Φαῦλος/άνόητος, bad/foolish, Ἡράκλειτος 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοὶ **2**. Κακὸς/ἀναξιόπιστος, bad/unreliable, Ἡράκλειτος 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων **3**. Ταπεινὸς/κοινός, base/common, Παρμενίδης 1.26 οὗτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἡ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε **4**. Κακὸς/κακεντρεχής, bad/malevolent, Ἐμπεδοκλῆς 20.4 κακῇσι διατμηθέντ' Ἐρίδεσσι **5**. Κακὸς/μυσαρός, evil/abominable, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 ὁ δ' αὖ νήκουστος ὁμοκλέων σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα **6**. Ἐπικίνδυνος/βλαβερός, dangerous/harmful, Δημόκριτος 172 αὐτίκα ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δαῖτε κακὸν 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν. πλὴν ὁκόσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀνωφελέα 281 ὥσπερ ἐν [μὲν] τοῖς ἔλκεσι φαγέδαινα κακὸν νόσημα. ||

Δημόκριτος 178 πάντων κακιστον ἢ εὐπετεῖη παιδεῦσαι τὴν νεότητα 261 τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον ἄδικον καὶ κακόν 7. Ἀνήθικος/ἀνέντιμος, immoral/dishonourable, Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτηται 220 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει 221 ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας. || **κακόν** (ἐστί). Δημόκριτος 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κακιστον. || **(τὸ) κακόν** (ἀντίθ. τὸ ἀγαθόν). Τὸ κακό, the evil, Πυθαγόρειοι A5 (DK I 452, 45) πέρας καὶ ἄπειρον ... ἀγαθὸν καὶ κακόν Δημόκριτος 93 μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ ... ἀποδῶ 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἑκάτερα κακόν 264 μηδὲν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι. || **(τὰ) κακά** (ἀντίθ. τὰ ἀγαθά) 1. Οἱ ἀρρώστειες, diseases, Ἐμπεδοκλῆς 111.1 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ 2. Οἱ δυστυχίες, misfortunes, Δημόκριτος 108 διζημένοιαι τὰγαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοιαι 3. Τὰ πάθη/οἱ κακίες, passions/ills, Δημόκριτος 149 ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον 496 ἀλήθειαν τῶν ἰσθίων κακῶν θρασυτητα γενᾶ 4. Τὰ κακά, harms, Δημόκριτος 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίνεταί, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακά ἐπαυρισκοίμεθ' ἄν, τῶν δὲ κακῶν ἐκτὸς εἴημεν 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται, ἐπὴν τις τὰγαθὰ μὴ πιστῇται ποδηγετεῖν μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως. οὐ δίκαιον ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν ὧν τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακά, εἴ τιτι βουλομένῳ, ἀλκῇ. || **(οἱ) κακοί** (ἀντίθ. οἱ ἀγαθοί). Οἱ φαῦλοι, the depraved, Ἐμπεδοκλῆς 4.1 ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα μέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν Δημόκριτος 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 254 οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμάς.

κακότης (συνών. κακία). Κακία/μοχθηρία, malice/wickedness, Ἐμπεδοκλῆς 112.3 ὦ φίλοι... κακότητος ἄπειροι 144 νηστεῦσαι κακότητος 145.1 τοιγάρτοι χαλεπῇσιν ἀλύοντες κακότησιν οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφίσετε θυμὸν Δημόκριτος 178 τὰς ἡδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίνεται.

κακοφραδοσύνη. Ροπή σὲ κακολογία/πανουργία, tendency to slander/cunning, Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδοσύνην.

κακῶς (ἀντίθ. εὖ). Κακῶς, badly, Δημόκριτος 160 οὐ κακῶς ζῆν.

καλεῖν. Ὀνομάζω, call/name, Ξενοφάνης 32.1 ἦν τ' Ἴριον καλέοις, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε Φιλόλαος 7 τὸ πρῶτον ἄρμωσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφαίρας ἐστία καλεῖται Διογένης 5.2 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 6.11-48 καὶ καλεῖται ἡ μὲν σπληνίτις, ἡ δὲ ἥπατις ... αὗται δὲ σπερματίτιδες καλοῦνται Λεύκιππος A 24 (DK II 78,7) καθάπερ τῶν φυσικῶν καλούμενων Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὅκον ἐλευθερίῃ δουλείης Ἀρχύτας 2.2-11 μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ ἀγεωμετρικά, τρίτα δ' ὑπεναντία, ἂν καλεῖνται ἁρμονικὰν ... ἀ δ' ὑπεναντία, ἂν καλοῦμεν ἁρμονικὰν.

Καλλιστώ (ἀντίθ. Αἰσχροῖ). Ὡραία (προσωποπ.), Beauty (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἐπ' ἦσαν ... Καλλιστὼ τ' Αἰσχροῖ τε, Θόωσά τε Διναίη τε. Πρβλ. κάλλος.

κάλλος (συνών. καλλοσύνη). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ νοῦς ὑπῆ.

καλλοσύνη (συνών. κάλλος). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 18a (τίτλ.) Περὶ καλλοσύνης ἐπέων.

καλὸς 1. (ἀντίθ. αἰσχρός). Ὡραῖος, beautiful, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικοι ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαιοι 124 σάρμα εἰκὴ κεχυμένων ὁ κάλλιστος ... κόσμος Δημόκριτος 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γράφη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλὰ κάρτα ἐστὶν 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν 274 κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης 2.

(συνών. ἀγαθός, ἀντίθ. αἰσχρός, φαῦλος). Ἀγαθός/ὀρθός, good/right, Δημόκριτος 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλῶς ἔργμασι καλὸν 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον· ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις οὐ μοι δοκέει 112 θείου νοῦ τὸ αἰεὶ τι διαλογίζεσθαι καλὸν 182 τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις ἢ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχροῦ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται. || τὸ καλόν. Τὸ Καλὸ/τὸ Ὠραῖο, the Good/the Beautiful, Δημόκριτος 207 ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεών. || τὰ καλὰ (ἀντίθ. τὰ κακά). Τὰ καλὰ/τὰ Ὠραῖα, good/noble deeds, Δημόκριτος 56 τὰ καλὰ γνωρίζουσι καὶ ζηλοῦσιν οἱ εὐφυνέες πρὸς αὐτά. || καλόν (ἐστί). Εἶναι καλὸ/πρέπει, it is good/it is proper, Ἐμπεδοκλῆς 25 καὶ δις γάρ, ὁ δεῖ, καλόν ἐστίν ἐνισπεῖν Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν· εἰ δὲ μή, μὴ ξυναδικέειν 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλῶς ἔργμασι καλόν. Πρβλ. ἀγαθός.

καλῶς (ἀντίθ. κακῶς) 1. Ὠραῖα/ἁρμονισμένα, finely/harmoniously, Διογένης 3.5 καὶ τὰ ἄλλα, εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκει ἂν οὕτω διακείμενα ὡς ἀνιστόν καλλίστα 2. Καλὰ/ὀρθά, rightly/correctly, Ἀρχύτας 1.1-β-5 καλῶς μοι δοκοῦντι τοῖ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι ... περὶ γὰρ τῆς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὁψεῖσθαι. Πρβλ. εὖ.

κάματος. Κάματος/κούραση, weariness/tiredness, Ἡράκλειτος 84b κάματος ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν τε καὶ ἄρχεσθαι 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπανσιν.

κανών. Κανών, canon/rule, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ... ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται 10b (τίτλ.) Περὶ λογικῶν ἢ Κανὼν ΑΒΓ 11 (τίτλ.) ἐν δὲ τοῖς Κανόνσι δύο φησὶν εἶναι γνώσεις Ἀρχύτας 3.13 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων <ἐὼν> (sc. ὁ λογισμὸς) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε, πείσας ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωντι.

καρδία. Καρδιά, heart, Φιλόλαος 13.2-5 κεφαλὰ μὲν νόου, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος ... ἐγκέφαλος δὲ (σαμαίνει) τὰν ἀνθρώπων ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζώου Διογένης 6.8 ἀπὸ δὲ τούτων καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν ... μέγισται μὲν δύο εἰς τὴν καρδίαν. || Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 465,29) μὴ καρδίαν ἐσθίειν. || Δημόκριτος 195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίας κενεά. Πρβλ. περικάρδιον.

καρπαλίμως. Πολὺ γρήγορα/ὀρμητικά, very quickly/rapidly, Ἐμπεδοκλῆς 51 καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον.

καρπός. Καρπός, fruit, Δημόκριτος 11g (τίτλ.). Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς ... πεῖσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

καρφαλέος (συνών. ξηρός, ἀντίθ. διερός, ὑγρός). Ξηρός, dry, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέσεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται. Πρβλ. αὐαίνεσθαι.

καταβάλλειν. Ἀπορρίπτω/καταφρονῶ, reject/disdain, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις;

κατάβλημα. Ἀπόρριψη/καταφρόνεση, rejection/disdain, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; πτωμά τοι τὸ κατάβλημα.

καταβολή. Ἐγχυση/ἐμφύτευση, infusion/implantation, Φιλόλαος 13.4 τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώου τοῦ λογικοῦ ... κεφαλὰ μὲν νόου, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου, αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος.

καταθνήσκειν. Πεθαίνω, die, Ἐμπεδοκλῆς 11.3 οἱ δὲ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζουσιν ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη. Πρβλ. γίγνεσθαι, ἐξόλλυσθαι.

καταθύμιος. Σύμφωνος μὲ τις ὑπαγορεύσεις τῆς καρδιᾶς/

ἐπιθυμητός, according to the dictates of the heart/desirable, Δημόκριτος 277.7 ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν **καταθύμιον** ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέη.

καταΐσσειν. Διατρέχω / διαπερνῶ, traverse, Ἐμπεδοκλῆς 134.5 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῶνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα **καταΐσσοι** θοῇσιν. || **καταΐσσεσθαι.** Ὀρμῶ / εἰσορμῶ, rush/rush in, Ἐμπεδοκλῆς 100.7 αἰθήρ παφλάζων **καταΐσσεται**. Πρβλ. ἀπαΐσσειν, αἰσσεσθαι.

κατακτείνειν. Σκοτώνω, kill, Ἡράκλειτος 56 ἐκεῖνόν τε γὰρ (sc. τὸν Ὅμηρον) παῖδες φθειράς **κατακτείνοντες** ἐξηπάτησαν.

καταλαμβάνειν. Συλλαμβάνω / ἀδράχνω, seize, Ἡράκλειτος 28 Δίκη **καταλήψεται** ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 66 πάντα γὰρ ... τὸ πῦρ ἐπελθὼν κρινεῖ καὶ **καταλήψεται**.

καταλέγειν 1. Ἐκθέτω / διεξέρχομαι, refer to in detail, Ἐμπεδοκλῆς 35.2 αὐτὰρ ἐγὼ παλινόρσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων, τὸν πρότερον **κατέλεξα** 2. Ἀπαριθμῶ, enumerate, Δημόκριτος 255 ἄσσα οὐδεὶς ἂν δύναιτο **καταλέξει**.

καταλείπειν 1. Καταλείπω / ἀφήνω, leave behind / leave, Ἡράκλειτος 20 γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν, μᾶλλον δὲ ἀναπαύεσθαι, καὶ παῖδας **καταλείποι** μόρους γενέσθαι 2. Ἀφήνω / ἀναθέτω, entrust/consign, Ἡράκλειτος 121 ἄξιον Ἐφεσίοις ἥβηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι καὶ τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν **καταλείπειν**.

καταμίσγεσθαι (τύπ. καταμείγνυσθαι). Ἀναμειγνύομαι, blend/mingle, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσῳ δὲ γλαυκῆς κόκκος **καταμίσγεται** ἀκτῆς.

κατάστασις. Θεσμός, established custom, Δημόκριτος 278.3 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ **καταστάσιος** τινος ἀρχαίης.

κατάστοργος (συνών. ἐρόεις, ἐρωτικός). Μεστὸς ἀγάπης, filled with love, Ἐμπεδοκλῆς 87 γόμφοις ἀσκήσασα **καταστόργοις** Ἀφροδίτῃ. Πρβλ. στέργειν, στοργή.

κατατιθέναι 1. 'Ορίζω/θεσπίζω, define/establish, Παρμενίδης 8.39-53 ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ... μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν 19.3 τοῖς δ' ὄνομ' ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστω 2. Μετριοφρονῶ, be modest, Δημόκριτος 3.5 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρῆ... τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν.

κατατρίβεσθαι. Κατατρίβομαι/παθαίνω ἀλλοίωση μὲ τὴν τριβή, undergo change, Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν ... ὃ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμοურέων, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅ,τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν.

καταφθείρειν (συνών. διαφθείρειν, καταφθινύθειν). Καταστρέφω, destroy, Δημόκριτος 159.5 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις. Πρβλ. διασπᾶν, ἀπολλύναι, ἐκλύνειν.

καταφθίεσθαι. Χάνομαι/πεθαίνω, be lost/die, Ἐμπεδοκλῆς 111.9 ἄξεις δ' ἐξ 'Αἶδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός.

καταφθινύθειν (συνών. καταφθείρειν). Καταστρέφω/ἐρημώνω, destroy/lay waste, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

καταφύγιον. Καταφύγιο/καταφυγή, refuge/recourse, Δημόκριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.

καταψηφίζειν. Καταδικάζω, condemn, Δημόκριτος 159.3 εἰ ... αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς 262.2 καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν, ἢ θωῆς ἄξιοι, καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν.

κατέδειν. Βλ. ἔδειν.

κατεργάζεσθαι. Ἐπιτελῶ/κατορθώνω, accomplish/achieve, Δημόκριτος 250 ἀπὸ ὁμοιοῦς τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δυνατὸν *κατεργάζεσθαι*, ἄλλως δ' οὐ.

κατεσκευασμένα (ἔργα). Κατασκευασμένα/δημιουργημένα, constructed/created, Ἀναξαγόρας 4.6 καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνωκημένας καὶ ἔργα *κατεσκευασμένα*, ὥσπερ παρ' ἡμῖν.

κατέχειν. Περιέχω/συγκρατῶ, contain/hold together, Ἀναξαγόρας 1.4 πάντα γὰρ ἀήρ τε καὶ αἶθήρ *κατεῖχεν*, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἔοντα. || **κατέχεσθαι.** Συνέχομαι/διέπομαι, be contiguous, Φιλόλαος 6.11-14 τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκα τᾷ τοιαύτῃ ἀρμονίᾳ συγκεκλειῖσθαι, οἷα μέλλοντι ἐν κόσμῳ *κατέχεσθαι*.

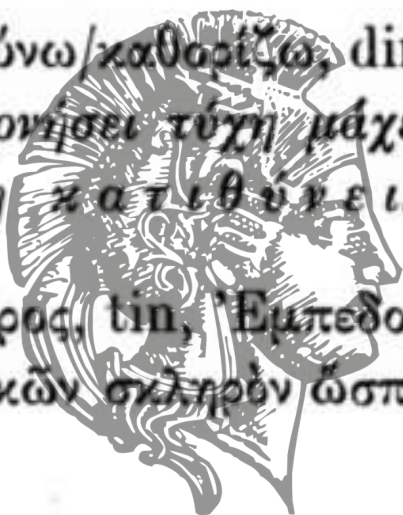
κατιθύνειν. Κατευθύνω/καθορίζω, direct/determine, Δημόκριτος 119 βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδερκείη *κατιθύνει*.

καττίτερος. Κασσίτερος, tin, Ἐμπεδοκλῆς 92 ἐκ δὲ τῶν τοιούτων γίνεσθαι ἐκ μαλακῶν σκληρὸν ὥσπερ τῷ *καττίτέρῳ* μειχθέντα τὸν χαλκόν.

κάτω (ἀντίθ. ἄνω). Κάτω, down, Ξενοφάνης 28.2 γαίης ... τὸ *κάτω* δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται Ἡράκλειτος 60 ὁδὸς ἄνω *κάτω* μία καὶ ὡντή Φιλόλαος 17 ἤρξατο δὲ γίνεσθαι (sc. ὁ κόσμος) ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἄνω διὰ τῶν αὐτῶν τοῖς *κάτω*. ἔστι (γὰρ) τὰ ἄνω τοῦ μέσου ὑπεναντίως κείμενα τοῖς *κάτω* Ἀρχύτας 1.50 ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ γὰρ κάλαμος, αἱ *κάτις* αὐτῷ τὸ *κάτω* μέρος ἀποφράξας ἐμφυσῇ, ἀφήσει (βαρέαν) τινὰ ἀμῖν φωνάν.

κεῖσθαι. Κεῖμαι/ἀκίνητῳ, be situated/stand unmoved, Παρμενίδης 8.29 ταῦτόν τ' ἐν ταῦτῳ τε μένον καθ' ἑαυτό τε *κεῖται* χοῦτως ἔμπεδον αὐθι μένει. Πρβλ. μένειν.

κελαινός. Σκοτεινός, dark, Ἐμπεδοκλῆς 111.6 θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο *κελαινοῦ* καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις.

κελεύειν. Προστάζω/προτρέπω, command/incite, Δημόκριτος 260 κιξάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη καὶ αὐτοχειρὶ καὶ κ ε λ ε ύ ω ν καὶ ψήφῳ.

κέλευθος. Ὀδὸς/πορεία, road/way, Ξενοφάνης 7.1 δείξω δὲ κ έ λ ε υ θ ο ν Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κ ε λ ε ύ θ ω ν 2.4 ἥ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὥς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι, Πειθοῦς ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς (Ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ) 6.9 πάντων δὲ παλίντροπός ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς Ἐμπεδοκλῆς 35.14-15 αἴψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα διαλλάξαντα κ ε λ ε ύ θ ο υ ς. Πρβλ. ἀτραπός, ὁδός.

κενός (τύπ. κενεός, ἀντίθ. πλέως) 1. Κενός/ἄδειος, empty/vacant, Μέλισσος 7(8) ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κ ε ν ε ώ τ ε ρ ο ν γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντός κ ε ν ε ὀ ν πέλει οὐδὲ περισσὸν 14 τοῦ παντός δ' οὐδέν κ ε ν ε ὀ ν πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; || τὸ κενόν. Τὸ κενόν, the void, Μέλισσος 7(7)-(10) οὐδὲ κ ε ν ε ὀ ν ἐστίν οὐδέν· τὸ γὰρ κ ε ν ε ὀ ν οὐδέν ἐστίν· οὐκ ἂν οὖν εἴη τό γε μηδέν ... εἰ μὲν γὰρ κ ε ν ε ὀ ν ἦν, ὑπεχώρει ἂν εἰς τὸ κ ε ν ὀ ν· κ ε ν ο ὦ δὲ μὴ ἔόντος οὐκ ἔχει ὅκῃ ὑποχωρήσει ... ἀνάγκη τοίνυν πλέων εἶναι, εἰ κ ε ν ὀ ν μὴ ἔστιν. εἰ τοίνυν πλέων ἐστίν, οὐ κινεῖται Λεύκιππος A 1 (DK II 70,30) μέγα κ ε ν ὀ ν A 10 (DK II 74,26) μέγα κ ε ν ὀ ν A 24 (DK II 78,2) μεγάλῳ ... κ ε ν ῶ Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) κ ε ν ῶ ... οὐδενὶ ... ἀπείρῳ 125 νόμῳ χροίῃ, νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κ ε ν ὀ ν. Πρβλ. κενουῖσθαι 2. Στερημένος, deprived, Δημόκριτος 195 εἰδῶλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κ ε ν ε ά.

κενουῖσθαι. Κενώνομαι/ἀδειάζω, be emptied/empty, Ἐμπεδοκλῆς 16.2 οὐδέ ποτ', οἶω, τούτων ἀμφοτέρων κ ε ν ε ώ σ ε τ α ι ἄσπετος αἰών. Πρβλ. κενός.

κεραννύναι (συνών. μειγνύναι). Ἀναμιγνύω, mix/blend, Ξενοφάνης 5.1 οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κ ε ρ ά σ ε ι έ τις οἶνον ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ. || κεραννῦσθαι (τύπ. κε-

ραίεσθαι, κίρνασθαι, συνών. μίσγεσθαι). Ἐμπεδοκλῆς 35.8 πολλά δ' ἄμεικτ' ἔστηκε *κεραίομενοι* σιν ἐναλλάξ, ὅσος ἔτι Νεῖκος ἔρυνκε μετάρσιον 71.3 πῶς ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε *κιρναμένων* εἶδη τε γενοίατο χροῖά τε θνητῶν.

Κεραυνός. Κεραυνός/ἀστροπελέκι, thunderbolt, Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πάντα οἰακίζει *Κεραυνός*.

κερδαλέος. Ἐπωφελής, beneficial, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων *κερδαλέω* τε *ρα* ἐόντα ἀμαλδύνουσιν.

κέρδος (ἀντίθ. ζημία). Κέρδος/ὠφέλεια, gain/profit, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ὀρυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης *κέρδε* σιν. οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σοφίης 220 κακὰ *κέρδε* α ζημίαν ἀρετῆς φέρει 221 ἐλπίς κακοῦ *κέρδε* ος ἀρχὴ ζημίας 262.3 δς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη *κέρδε* ι ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ.

κέρματα. Κέρματα/τιμήματα, fragments/porciones, Ἐμπεδοκλῆς 101.1 *κέρματα* θηροίων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

κεύθειν. Φυλάγω μέσα, keep in, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 ὥστε φόνον μὲν *κεύθ* ει ν.

κεφαλή. Κεφαλή, head, Ἐμπεδοκλῆς 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη *κεφαλῇ* κατὰ γυνῖα κέκασται Φιλόλαος 13.1 *κεφαλὰ* μὲν νόον (sc. ἀρχά), καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος Διογένους 6.4-26-28-33 καὶ ἄνω εἰς τὴν *κεφαλὴν* παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν ... αἱ δ' εἰς τὴν *κεφαλὴν* τείνουσαι ... σχίζονται εἰς τὴν *κεφαλὴν* πολλαὶ ... εἰς ἣν αἱ πλεῖσται ἐκ τῆς *κεφαλῆς* συνέχουσιν αὐτῆς.

κῆρ 1. Κακὴ Μοῖρα (προσωποπ.), Bad Fate (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.2 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα *Κηρῶν* ... ἡλάσκουσιν 2. Κακοσύνη, curse, Δημόκριτος 191.23 οὐκ ὀλίγας *κηρας* ἐν τῷ βίῳ διώσεαι, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 3. Συμφορά, disaster, Δημόκριτος 285 γινώ-

σκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανρὴν τε εἰσὶν καὶ ὀλιγο-
χρόνιον πολλῆσιν τε κ ἡ ρ σ ἰ συμπεφυρμένην καὶ ἀμηχανίῃσιν.
Πρβλ. Ἄτη.

κίβδηλος. Ψεύτικος, false/base, Δημόκριτος 63 εὐλογεῖν ἐπὶ
καλοῖς ἔργοισι καλόν· τὸ γὰρ ἐπὶ φλαύροισι κ ἰ β δ ἡ λ ο υ καὶ
ἀπατεῶνος ἔργον 82 κ ἰ β δ ἡ λ ο ι καὶ ἀγαθοφανέες οἱ λόγῳ μὲν
ἅπαντα, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες 93 χαριζόμενος προσκίπτει τὸν
λαμβάνοντα, μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ κ ἰ β δ ἡ λ ο ς εὖν ἀποδοῖ.

κικλήσκεσθαι. Ὀνομάζομαι, be called/be named, Ἐμπε-
δοκλῆς 105.2 αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος, τῇ
τε νόημα μάλιστα κ ἰ κ λ ἡ σ κ ε τ α ι ἀνθρώποισιν· αἷμα γὰρ ἀν-
θρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

κίμβιξ. Μικρολόγος/ὑπέρμετρα φειδωλός, trifling/niggard-
ly, Ξενοφάνης 21 κ ἰ μ β ι κ α χύτων (καὶ τὸν Σιμωνίδην) προσ-
αγορεύει.

κίναδος. Κτῆνος/θηρίο, beast, Δημόκριτος 259.1 ὁκώσπερ
περὶ κ ἰ ν α δ ε ὦ ν τε καὶ ἐρπειτέων γεγραμμένα τῶν πολεμίων,
οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι ποιεῖν.

κίνδυνος. Κίνδυνος, danger, Δημόκριτος 172.4 αὐτίκα ὕδωρ
βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δαῦτε κακόν· κ ἰ ν δ υ ν ο ς γὰρ ἀπο-
πνιγῆναι 226 οἰκῆμον ἐλευθερίας παρορησίη, κ ἰ ν δ υ ν ο ς δὲ ἡ τοῦ
καιροῦ διάγνωσις 253.5 καὶ <μὴ> ἀμελέοντι ἢ ἀδικέοντι κ ἰ ν δ υ-
ν ο ς κακῶς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ παθεῖν τι 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παί-
δων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κ ἰ ν δ υ ν ο υ ς, πολλὰς δὲ
λύπας 277.8 πολλοὶ ἐνεισι κ ἰ ν δ υ ν ο ι.

κινεῖν 1. Κινῶ, move, Ἀρχύτας 1.27 αἱ γὰρ τις ῥάβδον
λαβὼν κ ἰ ν ο ἰ ρωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως, τᾷ πλαγᾷ βαρὺν ποιήσκει
τὸν ψόφον· αἱ δὲ κα ταχύ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὁξύν **2.** Θέτω σὲ κίνησκει,
set in motion, Ἀναξαγόρας 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κ ἰ ν ε ἰ ν,
ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκ ἰ ν η σ ε ν ὁ
νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη. || **κινεῖσθαι** (ἀντίθ. ἡρεμεῖν). Κινοῦμαι, be
moved, Ξενοφάνης 26.1 αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει κ ἰ ν ο ὕ μ ε ν ο ς

οὐδὲν Ἡράκλειτος 125 ὁ κυκεὼν δίσταται <μὴ> κινούμενος
 Ζήνων 4 τὸ κινούμενον οὐτ' ἐν ᾧ ἔστι τόπω κινεῖται
 οὐτ' ἐν ᾧ μὴ ἔστι Μέλισσος 7(7)-(10) οὐκ ἂν οὖν εἶη τό γε
 μηδέν. οὐδὲ κινεῖται ... εἰ τοίνυν πλέων ἐστίν, οὐ κινεῖται
 10 εἰ γὰρ διήρηται ... τὸ ἐόν, κινεῖται κινούμενον δὲ οὐκ
 ἂν εἶη Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,42) ἡρεμοῦν καὶ κινούμε-
 νον Ἀναξαγόρας 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ
 κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο ... κινουμένων δὲ καὶ
 διακρινομένων ἢ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι
 Δημόκριτος 191.5 αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμενα
 τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοὶ Ἀρχύτας 1.47-48-55
 ἀλλὰ μὲν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις
 τὸ αὐτὸ συμβαίνει· ἡσυχᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄ-
 χον, ἰσχυρῶς δέ, ὅξυν ... ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον
 κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν ἡμῖν ἐκ πολλῶν
 γέγονεν.

κίνησις 1. Κίνηση, movement, Διογένης 5.10 πολλοὶ τρόποι
 καὶ αὐτῷ τοῦ αἵματος καὶ τῆς νοήσεως εἶναι· ἔστι γὰρ πολύτροπος ...
 καὶ στασιμώτερος καὶ ὀξυτέρη κίνησιν ἔχων, καὶ ἄλλαι πολ-
 λαὶ ἑτεροιώσεις ἐνεῖσι καὶ ἡδονῆς καὶ χροῆς ἀπειροὶ Δημόκριτος
 164.9 κατὰ τὴν τοῦ κύματος κίνησιν Ἀρχύτας 1.45 ὥστε
 δῆλον ὅτι ἁ ταχεῖα κίνασις ὅξυν ποιεῖ, ἁ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν
 ἄχον **2.** Ταραχή, disturbance, Δημόκριτος 191.4 ἀνθρώποισι γὰρ
 εὐθυμίη γίνεται μετριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετρίῃ· τὰ δ' ἐλ-
 λείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ καὶ μεγάλας
 κινήσεις ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ.

Κινώ (ἀντίθ. Ἀστεμφής). Κίνηση (προσωπ.), Motion (per-
 sonif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.2 **Κινώ** τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέ-
 φανός τε Μεγιστὸν καὶ Φορὺν.

κιξάλλης. Κλέφτης, thief, Δημόκριτος 260 **κιξάλλην**
 καὶ ληστὴν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἶη καὶ αὐτοχειρίῃ καὶ
 κελεύων καὶ ψήφῳ. Πρβλ. ληστής.

κίων. Κίονας/στύλος, column, Ἀναξίμανδρος 5 λίθῳ **κίον**
 νι τὴν γῆν προσφερῇ.

κλαδάσσεσθαι. Κινοῦμαι/ρέω ὀρμητικά, move/gush, Ἐμπεδοκλῆς 100.22 ὥς δ' αὖτως τέρεν αἷμα κ λ α δ α σ σ ό μ ε ν ο ν διὰ γυίων.

κλείς 1. Κλειδί, key, Παρμενίδης 1.14 τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κ λ η ι δ α ς ἀμοιβούς **2.** Τὸ «κλειδοκόκκαλο», collar-bone, Διογένης 6.5 αἱ δὲ φλέβες ... εἰσὶ δύο μέγισται· αὗται τείνουσι ... καὶ ἄνω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κ λ ε ι δ α ς διὰ τῶν σφαγῶν.

κλέος (συνών. κῦδος). Φήμη/δόξα, fame, Ξενοφάνης 6.3 πέμψας γὰρ κωλὴν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον τάυρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν, τοῦ κ λ έ ο ς Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κ λ έ ο ς ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα.

κλέπτειν. Κλέπτω, steal, Ξενοφάνης 11.3 κ λ έ π τ ε ι ν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν 12 ὥς πλειστ(α) ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα, κ λ έ π τ ε ι ν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν Δημόκριτος 253.4 εἰ δὲ ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων, κακῶς ἀκούειν γίγνεται, καὶ ἦν μηδὲν μήτε κ λ έ π τ η ἢ μήτε ἀδικῇ.

κλύειν. Ἀκούω προσεκτικά, listen carefully, Ἐμπεδοκλῆς 1 Πανσανίη, σὺ δὲ κ λ υ θ ι, δαΐφρονος Ἀγχίτεω νιέ 17.14 ἀλλ' ἄγε μύθων κ λ υ θ ι μάθη γὰρ τοι φρένας αὔξει 62.3 τῶνδε κ λ υ · οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων 112.11 ἐπύθοντο κ λ υ ε ι ν εὐηκέα βάξιν.

κνήμη. Κνήμη, leg/shin, Διογένης 6.22 ἔπειτα παρὰ τὸ γόνυ τείνουσιν (sc. αἱ φλέβες) εἰς τὴν κ ν ή μ η ν τε καὶ τὸν πόδα καθάπερ καὶ εἰς τὰς χεῖρας.

κόγχη. Ὀστρακο, shell, Ἐμπεδοκλῆς 76.1 ἐν κ ό γ χ α ι σ ι θαλασσονόμων βαρυνώτοις.

κοιλία. Κοιλία, belly, Διογένης 6.2-25-38-45 αὗται (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῆς κ ο ι λ ί α ς παρὰ τὴν νοτιαίαν ἄκανθαν, ἥ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, ἥ δ' ἐπ' ἀριστερὰ ... σχίζονται δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κ ο ι λ ί α ν καὶ τὸ πλευρὸν ... ἂν δέ τι περὶ τὴν κ ο ι λ ί α ν, τὴν

ήπατιτιν καὶ τὴν σπληνίτιν ... (αἱ δὲ φλέβες αἱ μὲν πρώται ἐκ τῆς κοιλίας εὐρύτεραί εἰσιν...).

κοινῇ. Βλ. ξυνῇ.

κοινός. Βλ. ξυνός.

κοινωνεῖν. Συμμετέχω, participate/share, Φιλόλαος 11.4 μεγάλα γὰρ καὶ παντελὴς καὶ παντοεργὸς καὶ θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχὰ καὶ ἀγεμὼν κοινωνοῦσα *** δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος.

κόκκος. Ἐντεριώνη/ψίχα, core/kernel, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσω δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

κολακεία. Κολακεία, flattery, Δημόκριτος 268 φόβος κολακείην μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει.

κολακεύεσθαι. Κολακεύομαι, be flattered, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζης τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡγέο.

κόλλα. Κόλλα, glue, Ἐμπεδοκλῆς 96.4 τὰ δ' ὅστέα λευκὰ γέγοντο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀσηρότα θεσπεσίηθεν. Πρβλ. κολλᾶν.

κολλᾶν. Κολλῶ, paste, Ἐμπεδοκλῆς 34 ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας. Πρβλ. κόλλα.

κόπις. Ψεύτης/ἀπατεώνας, liar/deceiver, Ἡράκλειτος 81 κοπίδων ... ἀρχηγός.

κόπος. Κόπος/κούραση, labour/fatigue, Δημόκριτος 246 ξενιτείῃ βίου αὐτάρκειαν διδάσκει· μᾶζα γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπον γλυκύτατα ἰάματα.

κορέννυσθαι. Χορταίνω, be satiated/satisfy hunger, Ἡράκλειτος 29 αἵρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἀριστοί, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα.

κόρη (τύπ. κούρη) **1.** Κόρη, maiden/girl, Παρμενίδης 1.5-9-15-21 *κ ο υ ρ α ι δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον...* 'Ηλιάδες *κ ο υ ρ α ι*, προλιποῦσαι δώματα Νυκτὸς ... τὴν δὴ (sc. Δίκην) παρφάμεναι *κ ο υ ρ α ι* μαλακοῖσι λόγοισιν πείσαν ... τῇ ῥα δι' αὐτέων ἰθὺς ἔχον *κ ο υ ρ α ι* κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους **17** δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ *κ ο υ ρ α ς* 'Εμπεδοκλῆς **117.1** ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε *κ ὁ ρ η* τε θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθὺς **2.** 'Ἡ κόρη τοῦ ματιοῦ, pupil of the eye, 'Εμπεδοκλῆς **84.8** ὥς δὲ τότε ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ λεπτήσιν <τ'> ὀθόνησι λοχάζετο κύκλοπα *κ ο υ ρ η ν*, <αἷ> χοάνησι δίαντα τετρήατο θεσπεσίησιν.

κόρος (ἀντίθ. λιμός, χρησιμοσύνη, ἔνδεια). Κόρος/χορτασμός, satiety, 'Ηράκλειτος **65** χρησιμοσύνην καὶ *κ ὁ ρ ο ν* **67** ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, *κ ὁ ρ ο ς* λιμός **111** νοῦσος ὑγιεῖν ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμός *κ ὁ ρ ο ν*, κάματος ἀνάπασιν Δημόκριτος **219** χορημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὀρίζεται *κ ὁ ρ ω*, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη· μέζονες γὰρ ὀρέξεις μέζονας ἔνδείας ποιῶσιν **283** πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἔνδείης καὶ *κ ὁ ρ ο υ*.

κόρση. Κεφάλι, head, 'Εμπεδοκλῆς **57.1** ἥ πολλαὶ μὲν *κ ὁ ρ σ α ι* ἀναύχενες ἐβλάστησαν, γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχίονες εὐνίδες ὤμων.

κορυφή. Κορυφαῖο σημεῖο/κύριο θέμα, highest point, 'Εμπεδοκλῆς **24.1** *κ ο ρ υ φ ᾶ ς* ἐτέρας ἐτέρησι προσάπτων μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν.

κοσμεῖσθαι **1.** Συγκροτοῦμαι, be assembled, Φιλόλαος **6.9** ἐπεὶ δὲ ταὶ ἀρχαὶ ὑπᾶρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι ἔσσαι, ἡδὴ ἀδύνατον ἦς κα αὐταῖς *κ ο σ μ η θ ῆ ν α ι*, εἰ μὴ ἀρμονία ἐπεγέμετο ὥτινιῶν ἅδε τρόπῳ ἐγένετο **2.** Διευθετοῦμαι, be arranged, Δημόκριτος **266.5** δεῖ δέ πως οὕτω καὶ ταῦτα *κ ο σ μ η θ ῆ ν α ι*, ὅπως ὁ μηδὲν ἀδικέων, ἣν καὶ πάννυ ἐτάζη τοὺς ἀδικέοντας, μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται, ἀλλὰ τις ἡ θεσμός ἥ τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι. Πρβλ. κόσμος, διάκοσμος, διακόσμησις, διακοσμεῖν, διατιθέναι, κυβερνᾶν.

κόσμιον (ἐστί). (Εἶναι) κόσμιο/(εἶναι) εὐπρεπές, (it is) well ordered/(it is) seemly, Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἶκιν *κ ό σ μ ι ο ν*.

Κοσμογραφία. Περιγραφή τοῦ κόσμου, cosmography, Δημόκριτος 5a (τίτλ.) *Κ ο σ μ ο γ ρ α φ ί η*. Πρβλ. κόσμος.

κόσμος 1. Κόσμος/σύμπαν, world/universe, Ἀναξίμενης 2 οἶον ἢ ψυχὴ ... ἢ ἡμετέρα ἀῆρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν *κ ό σ μ ο ν* πνεῦμα καὶ ἀῆρ περιέχει Πυθαγόρας A 21 (DK I 105,25) Πυθαγόρας πρῶτος ὠνόμασε τὴν τῶν ὅλων περιοχὴν *κ ό σ μ ο ν* ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως Ἡράκλειτος 30 *κ ό σ μ ο ν* τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς 134.5 ἀλλὰ φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῦθον, φροντίσι *κ ό σ μ ο ν* ἅπαντα καταΐσσουσα θοῇσιν Φιλόλαος 1 ἀφύσις δ' ἐν τῷ *κ ό σ μ ω* ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων, καὶ ὅλος <ὁ> *κ ό σ μ ο ς* καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα 2.6 ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὅ τε *κ ό σ μ ο ς* καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συναρμόχθη 6.6-13 οὐχ οἶον τ' εἶναι οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκόμενον ὑφ' ἀμῶν γὰρ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς εἰσοδούς τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα ὁ *κ ό σ μ ο ς*, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων ... τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο, τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκα τᾷ τοιαύτῃ ἀρμονίᾳ συγκεκλειῖσθαι, οἷα μέλλοντι ἐν *κ ό σ μ ω* κατέχεσθαι Ἀναξαγόρας 8 οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ *κ ό σ μ ω* οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει Διογένης 2.3-5 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ *κ ό σ μ ω* ἐόντα νῦν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀῆρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φαίνεται ἐν τῷδε τῷ *κ ό σ μ ω* ἐόντα Δημόκριτος 5c (τίτλ.) *Περὶ φύσεως A* <ἢ *Περὶ κ ό σ μ ο ν φύσιος*> Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας *κ ό σ μ ο ς*. ||**(μικρός) κόσμος.** Μικρόκοσμος, microcosm, Δημόκριτος 34 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ *μ ι κ ρ ῶ κ ό σ μ ω* ὄντι ... καὶ τὸ ζῶον οἶον *μ ι κ ρ ό ν* τινα *κ ό σ μ ο ν* εἶναί φασιν ἄνδρες παλαιοὶ περὶ φύσιν ἱκανοὶ 2. Ἀρμονικὴ διάταξις, harmonious arrangement, Ἡράκλειτος 124 ὥσπερ σάγμα εἰκῇ κεχυμένων ὁ κάλλιστος ... *κ ό σ μ ο ς* Παρμενίδης 4.3 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι οὔτε σκιδνάμενον πάντῃ πάντως κατὰ *κ ό σ μ ο ν* οὔτε συνιστάμενον Μέλισσος 7(3)

ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστόν· ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν
 ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ ἐὼν γίνεται Ἐμπεδοκλῆς 26.5
 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον, ἄλλοτε δ'
 αὖ δίχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 3. Σύνθεσις, ordered
 structure, Παρμενίδης 8.52 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε
 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων Δημόκριτος 21 Ὅμηρος
 φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτένητο παντοίων
 4. Τμήμα τοῦ σύμπαντος, portion of the universe, Φιλόλαος
 A 16 (DK II 403,22) τὰ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ ὀλύμπου φοράν,
 ἐν ᾧ τοὺς πέντε πλανήτας μεθ' ἡλίου καὶ σελήνης τετάχθαι, κόσ-
 μον 5. Κόσμημα/διακόσμηση, ornament/adornment, Δημό-
 κριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι
 δὲ καταφύγιον 195 εἰδῶλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς
 θεωρίην, ἀλλὰ καρδίας κενεὰ 274 κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί·
 καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης 6. Σύστημα (πολιτικοκοινωνικό),
 ordered society (socio-political), Δημόκριτος 258.4 δίκης καὶ θάρ-
 σεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντί κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει
 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν πολέμιον ἐν παντί
 κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει. Πρβλ. διάκοσμος, διακόσμη-
 σεις, κοσμεῖσθαι, διακοσμεῖν, μετακοσμεῖσθαι.

Κότος. Μῖσος (προσωποπ.), Hatred (personif.), Ἐμπεδο-
 κλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται
 121.2 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων
 ἔθνεα Κηρῶν.

κούρη. Βλ. κόρη.

κοῦρος (συνών. νέος). Ἀγόρι/νέος, boy/young man, Παρ-
 μενίδης 1.24 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν 17 δεξι-
 τεροῖσιν μὲν κοῦροισι, λαιοῖσι δὲ κούρας Ἐμπεδοκλῆς 117.1
 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰω-
 νός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς. Πρβλ. ἄρσῃν, ἄνηβος.

κραδαίνειν. Κραδαίνω/κινῶ, wave/move, Ξενοφάνης 25 ἀλλ'
 ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει.

κρανέειν. Ἐκφράζω/φανερώνω, express/reveal, Ἐμπεδοκλῆς 111.2 ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κ ρ α ν έ ω τάδε πάντα.

κρᾶσις (τύπ. κρησις). Σύγκραση/σύσταση, blend/composition, Παρμενίδης 16.1 ὥς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κ ρ ᾶ σ ι ς μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 21.14 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κ ρ ῆ σ ι ς ἀμείβει 22.4-7 ὥς δ' αὖτως ὅσα κ ρ ῆ σ ι ν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν, ἀλλήλοις ἔστερκται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη. ἐχθρὰ <δ' ᾧ> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα γέννη τε κ ρ ῆ σ ε ι τε καὶ εἶδεσιν ἐκμάκτοισι Δημόκριτος A 135 (DK II 116,28) περὶ δὲ τοῦ φρονεῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἶρηκεν ὅτι γίνεται συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κ ρ ῆ σ ι ν A 135 (DK II 117,35) ἔτι δ' αὐτοὺς μεταβάλλειν τῇ κ ρ ῆ σ ε ι κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡλικίας. Πρβλ. κεραννύναι, μειγνύναι, μίξις, διακρίνεσθαι.

κρατεῖν 1. Ἐπικρατῶ/κυβερνῶ, prevail/govern, Ἡράκλειτος 114.4 τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπιοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου· κ ρ α τ ε ῖ γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται 2. Ἰσχύω, be valid, Ἐμπεδοκλῆς 4.1 ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα μέλει κ ρ α τ έ ο υ σ ι ν ἀπιστεῖν 17.29 καὶ 26.1 ἐν δὲ μέρει κ ρ α τ έ ο υ σ ι περιπλομένον χρόνοιον Ἀναξαγόρας A 100 (DK II 29,33) ἀνάγκη ἄρα, ἐπεὶ πάντα νοεῖ, ἀμιγῇ εἶναι ... ἵνα κ ρ α τ ῇ 12.8-13 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κ ρ α τ ε ῖ ν ὁμοίως ... καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκ ρ ά τ η σ ε ν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχὴν 3. Ἐπικρατῶ/συγκροτῶ, prevail, Ἀναξαγόρας 12.12 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων νοῦς κ ρ α τ ε ῖ Διογένης 5.3 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου πάντας καὶ κυβερναῖσθαι καὶ πάντων κ ρ α τ ε ῖ ν 4. Συγκρατῶ/κυριαρχῶ, control/be master of, Δημόκριτος 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπόν· ἀνδρὸς δὲ τὸ κ ρ α τ έ ε ι ν εὐλογίστου.

κρατερός (συνών. ἰσχυρός, ἀντίθ. ἀσθενής). Ἰσχυρὸς/δυναστικός, powerful/mighty, Παρμενίδης 8.30 κ ρ α τ ε ρ ῆ γὰρ Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει. Πρβλ. αὐτοκρατής.

κρατύνειν 1. Ἐνδυναμώνω/στερεοποιῶ, strengthen/make firm, Ἐμπεδοκλῆς 73.2 ὥς δὲ τότε χθόνα ... εἶδεα ποιπνύουσα θοῶ πυρὶ δῶκε *κ ρ α τ ὕ ν α ι* 2. (συνών. κρατεῖν, δύνασθαι, ισχύειν). Κρατῶ/συγκρατῶ, hold/control, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λεληημένος ὄμβρον ἐρύκει, ἀμφὶ πύλας ἦθμοιο δυσηχέος ἄκρα *κ ρ α τ ὕ ν ω ν*.

κρατυντήρια. Ἐνισχυτικά (ἐπιχειρήματα), strengthening (arguments), Δημόκριτος 8b (τίτλ.) *Κ ρ α τ υ ν τ ῆ ρ ι α* 9 ἐν δὲ τοῖς *Κ ρ α τ υ ν τ ῆ ρ ι ο ι ς*.

κρείττων (τύπ. κρείσσων, κρέσσων) 1. Καλύτερος/ἄξιότερος ποιοτικά, better/more valuable, Ἡράκλειτος 54 ἁρμονίη ἀφανῆς φανερῆς *κ ρ ε ῖ τ τ ω ν* Δημόκριτος 92 χάριτας δέχεσθαι χρεῶν προσκοπευόμενον *κ ρ έ σ σ ο ν α ς* αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 181 *κ ρ ε ῖ σ σ ω ν* ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγου πειθοῖ 185 *κ ρ έ σ σ ο ν έ ς* εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος 238 *τελειτᾶ γάρ* ἐς κακοδοξίην [κακὴν] ὁ παρεκτεινόμενος τῷ *κ ρ έ σ σ ο ν ι* 2. Ἰσχυρότερος/ὑπέρτερος, stronger/superior, Μέγιστος 8(5) τοῦ γὰρ ἔντος ἀληθείου *κ ρ ε ῖ σ σ ο ν* οὐδὲν Φιλόλαος 16 εἶναι τινας λόγους *κ ρ ε ῖ τ τ ο υ ς* ἡμῶν Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463, 8) φωνὴ τῶν *κ ρ ε ι τ τ ό ν ω ν* Δημόκριτος 214 ἀνδρεῖος οὐχ ὁ τῶν πολέμιων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν *κ ρ έ σ σ ω ν* 3. Καλύτερος/προτιμότερος, better/preferable, Δημόκριτος 295 τὸ τέλειον οὖν ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδήλου *κ ρ έ σ σ ο ν*. || **κρεῖσσον (ἐστί)** (τύπ. κρέσσον). Ἡράκλειτος 95 κρούπτειν ἀμαθίην *κ ρ έ σ σ ο ν* ἢ εἰς τὸ μέσον φέρειν Δημόκριτος 60 *κ ρ έ σ σ ο ν* τὰ οἰκήϊα ἐλέγχειν ἀμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 66 προβουλεύεσθαι *κ ρ ε ῖ σ σ ο ν* πρὸ τῶν πράξεων ἢ μετανοεῖν 75 *κ ρ έ σ σ ο ν* ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοισιν ἢ ἄρχειν.

κρήνη. Κρήνη, spring, Ἐμπεδοκλῆς 143 *κ ρ η ν ά ω ν* ἀπο πέντε ταμόντ' <ἐν> ἀτειρεῖ χαλκῷ. Πρβλ. κρούνωμα, πηγή.

κρίνειν 1. Κρίνω/δικάζω, judge, Ἡράκλειτος 66 πάντα γὰρ... τὸ πῦρ ἐπελθὸν *κ ρ ι ν ε ῖ* καὶ καταλήφεται 2. Κρίνω/ὑποβάλλω σὲ βάσανο, judge/put to the test, Παρμενίδης 7.5 *κ ρ ῖ ν α ι* δὲ λόγῳ πολύδηριν ἔλεγχον 3. Κρίνω/διακρίνω, discern, Ἀναξα-

γώρας 21 ὑπ' ἀφανρότητος ... οὐ δυνατοί ἐσμεν κ ρ ί ν ε ι ν τὰ ληθές
4. Κρίνω/κατατάσσω, estimate/include, Δημόκριτος 173.4 οὐ δί-
 καιον ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κ ρ ί ν ε ι ν. || **κρίνεσθαι** **1.** Κρίνομαι,
 be judged/be decided, Παρμενίδης 8.16 κ έ κ ρ ι τ α ι δ' οὖν,
 ὥσπερ ἀνάγκη **2.** Διακρίνω/ξεχωρίζω, distinguish/discriminate,
 Παρμενίδης 8.55 τὰντία δ' έ κ ρ ί ν α ν τ ο δέμας καὶ σήματ'
 ἔθεντο Ἐμπεδοκλῆς 62.2 ἐννυχίους ὄρηκας ἀνήγαγε κ ρ ι ν ό-
 μ ε ν ο ν πῦρ.

κρίσις **1.** Κρίση/ἀπόφαση, judgement/decision, Παρμε-
 νίδης 8.15 ἡ δέ κ ρ ί σ ι ς περὶ τούτων ἐν τῷδ' ἔστιν **2.** Κρίση/
 διάκριση, distinction, Μέλισσος 7(9) κ ρ ί σ ι ν δέ ταύτην χρῆ
 ποιήσασθαι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω.

κρούνωμα. Πηγή νεροῦ, source of water, Ἐμπεδοκλῆς 6.3
 Νῆστις θ', ἡ δακρύοις τέγγει κ ρ ο ύ ν ω μ α βρότειον. Πρβλ.
 κρήνη, πηγή.

κρυμός (συνών. ψῦχος, ἀντίθ. ἄλεια, θερμότης). Κρύο/ψῦχος,
 cold, Δημόκριτος A 152 (DK II 125,38) οὐκ οὖν ἐν κ ρ υ μ ῳ
 μέν, φησὶν ὁ Ἀβδηρίτης, συμμένει, ἐν ἄλεια δέ ὡς τὰ πολλὰ ἐκ-
 πτύεται (sc. τὸ ἔμβρονον).

κρύπτειν. Κρύπτω/ἀποκρύπτω, conceal, Ἡράκλειτος 93 ὁ
 ἄναξ, οὐ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κ ρ ύ-
 π τ ε ι ἀλλὰ σημαίνει. || Ἡράκλειτος 95 ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον κ ρ ύ-
 π τ ε ι ν ... κ ρ ύ π τ ε ι ν ἀμαθίην κρέσσον || **κρύπτεσθαι.** Ἡρά-
 κλειτος 123 φύσις ... κ ρ ύ π τ ε σ θ α ι φιλεῖ.

κρύφος. Κρύψιμο, concealment, Ἐμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως
 Ἀρμονίης πυκινῷ κ ρ ύ φ ω ἐστήρικται.

κτᾶσθαι. Ἀποκτῶ / κερδίζω, acquire/gain, Ἐμπεδοκλῆς
 110.4 ἄλλα τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' έ κ τ ή σ ε α ι 129.2 δς δὴ μή-
 κιστον πρραπίδων έ κ τ ή σ α τ ο πλοῦτον 132.1 ὄλβιος, δς θείων
 πρραπίδων έ κ τ ή σ α τ ο πλοῦτον Δημόκριτος 276 οὐ δοκεῖ μοι
 χρῆναι παῖδας κ τ ᾶ σ θ α ι 278.2-4 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων
 δοκεῖ εἶναι παῖδας κ τ ή σ α σ θ α ι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός

τινος ἀρχαίης ... πάντα γὰρ ἔκγονα κ τ ᾱ τ α ι κατὰ φύσιν ἐπω-
φελείης γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα 279.5 ἅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι
γίγνονται ἐς τὰ χρήματα καὶ προθυμότεροι κ τ ᾱ σ θ α ι, καὶ
ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν. || **κέκτημαι.** Ἔχω, have, Δημόκριτος
218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ἐπιφανέστερον τὸ
ὄνειδος κ ἐ κ τ η τ α ι 275 τεκνοτροφίῃ σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ
ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστήν καὶ φροντίδος κ ἐ κ τ η τ α ι, τὴν δὲ
ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἑτέρῃ ὀδύνῃ.

κτέανον. Κτῆμα/περιουσιακὸ ἀγαθόν, estate/property, Ξενο-
φάνης 2.8 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κ τ ε ᾱ ν ω ν. Πρβλ. κτᾱσθαι.

κτείνειν. Φονεύω/σκοτώνω, kill, Δημόκριτος 257 τὰ ἀδικέ-
οντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κ τ ε ῖ ν ω ν 258 κ τ ε ῖ ν ε ι ν
χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός 259.4 κατὰ
νόμους τοὺς πατρίους κ τ ε ῖ ν ε ι ν πολέμιον ἐν παντὶ κόσμῳ 260
κιζάλλην καὶ ληστὴν πάντα κ τ ε ῖ ν ω ν τις ἀθῶος ἂν εἴη.

κτῆμα. Κτῆμα, domain, Φερόλας 15 τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν
κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Δημόκριτος 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἀνευ
ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κ τ ῆ μ α τ α.

κτῆσις 1. Ἰδιοκτησία/περιουσία, possession/property, Δη-
μόκριτος 258 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κ τ ῆ σ ε ω ς
(?) ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει 285.4 ὅπως ἂν τις με-
τρίας τε κ τ ῆ σ ι ο ς ἐπιμέλῃται **2.** Κτήση/ἀπόκτηση, acquisition,
Δημόκριτος 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κ τ ῆ σ ε ι πολλοὺς μὲν καὶ
μεγάλους κινδύνους.

κτίλος. Ἦμερος, tame, Ἐμπεδοκλῆς 130.1 ἦσαν δὲ κ τ ῖ λ α
πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆρές τ' οἰωνοί τε, φιλοφροσύνη τε
δεδῆει. Πρβλ. προσηνής.

κυβερνᾶν. Κυβερνῶ/διευθύνω, govern/direct, Ἡράκλειτος 41
ἐν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτι ἐ κ υ β ῆ ρ ν η σ ε πάντα
διὰ πάντων. Παρμενίδης 12.3 ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἦ
πάντα κ υ β ε ρ ν ᾱ. || **κυβερνᾶσθαι.** Διογένης 5.3 καὶ μοι δοκεῖ
τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων,

καὶ ὑπὸ τούτου πάντας καὶ κ υ β ε ρ ν ᾱ σ θ α ι καὶ πάντων κρα-
τεῖν. Πρβλ. οἰακίζειν.

κῦδος (συνών. κλέος). Καύχημα/δόξα, glory/fame, Δημόκρι-
τος 215 δίκης κ ὕ δ ο ς γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία, ἀδικίης δὲ
δεῖμα ξυμφορῆς τέρμα.

κυδρός. Ἀξιος τιμῆς/ἐνδοξος, worthy of honour/glorious,
Ξενοφάνης 2.6 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο ...
ἀστοῖσιν κ' εἶη κ υ δ ρ ό τ ε ρ ο ς προσορᾶν. Πρβλ. κῦδος.

κυεῖν. Μένω ἔγκυος/συλλαμβάνω, become pregnant/conceive,
Δημόκριτος A 151 (DK II 125, 16) δοκεῖ δέ μοι ... ὄνον ἵππον
βιασαμένου κατὰ τύχην κ υ ῆ σ α ι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς
βίας ταύτης γεγενημένους.

κυκεών. Κυκεών (ὑδαρές μεῖγμα πολλῶν συστατικῶν), mixed
drink, Ἡράκλειτος 125 καὶ ὁ κ υ κ ε ῖ ο ν δίσταται <μῆ> κινού-
μενος.

κύκλος 1. Κύκλος (γεωμετρικὸν σχῆμα), circle, Ἡράκλειτος
103 ξυτὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κ ὕ κ λ ο υ περιφερείας Ἀνα-
ξαγόρας A 38 (DK II 14,34) ἀλλ' Ἀναξαγόρας μὲν ἐν τῷ δε-
σμωτηρίῳ τὸν τοῦ κ ὕ κ λ ο υ τετραγωνισμόν ἔγραφε Δημόκριτος
111 (τίτλ.) Περὶ διαφορῆς γνώμης ἢ Περὶ ψάυσιος κ ὕ κ λ ο υ καὶ
σφαίρης. Πρβλ. περιφερής, περιχώρησις. || **περὶ κύκλον.** Κυκλοτε-
ρῶς, circularly, Ἐμπεδοκλῆς 38.4 γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων
ἡδ' ὕγρὸς ἀῆρ Τιτὰν ἡδ' αἰθήρ σφίγγων περὶ κ ὕ κ λ ο υ ἅπαντα
2. Κύκλος/τροχός, circle/wheel, Παρμενίδης 1.8 ἄξων δ' ἐν χνοίῃσιν
ἴει σύριγγος αὐτὴν αἰθόμενος (δοιοῖς γὰρ ἐπείγετο δινωτοῖσιν κ ὕ
κ λ ο ι ς ἀμφοτέρωθεν). Πρβλ. τροχός **3.** Κύκλος/δίσκος, circle/
disk, Ἐμπεδοκλῆς 43 ὥς αὐγὴ τύπασα σεληναίης κ ὕ κ λ ο υ εὐρὺν
47 ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κ ὕ κ λ ο υ **4.** Ὁ κύκλος
τῆς γενέσεως, the cycle of creation, Ἐμπεδοκλῆς 17.13 καὶ 26.12
ταύτῃ δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κ ὕ κ λ ο υ 26.1 ἐν δὲ μέρει
κρατέουσι περιπλομένοιο κ ὕ κ λ ο ι ο 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως
τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρματα κ ὕ κ λ ο υ.

κυκλοτερής. Κυκλοτερής, rounded/circular, Ἐμπεδοκλῆς

27.4 καὶ 28.2 Σφαῖρος κυκλοτερῆς μονίῃ περιηγεί γαίων. Ἰ' Ἐμπεδοκλῆς 45 κυκλοτερές περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς.

κύκλωψ. Κυκλοθωροῦσα/γυροβλεποῦσα, round-seeing, Παρμενίδης 10.4 ἔργα τε κύκλωπος πύση περίφοιτα σελήνης Ἰ' Ἐμπεδοκλῆς 84.8 λεπτήσιν <τ'> ὁθόνῃσι λοχάζετο κύκλωπα κούρην.

κυματοειδῶς. Κυματοειδῶς, wavelike, Δημόκριτος 126 ὅσα κυματοειδῶς ἀνὰ τὴν πορείαν πλάζεται.

κυματογή. Κυματοθραύστης/ἀκτὴ, wave-breaker/shore, Δημόκριτος 164.6 καθάπερ ὁρᾷν πάρεστιν ἐπὶ τε τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματογαῖς ψηφίδων.

Κύπρις (συνών. Ἀφροδίτη). Κύπρις, Cypris, Ἰ' Ἐμπεδοκλῆς 73.1 ὥς δὲ τότε χθόνα Κύπρις ... εἶδεα ποιπνύουσα θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι 75.2 Κύπριδος ἐν παλάμῃσι πλάδης τοιῆσδε τηχόντα 95 Κύπριδος ἐν παλάμῃσιν ὅτε ξύμ' ἑσθλόντο 98.3 Κύπριδος ὁρμισθεῖσα τελείῃς ἐν λιμένεσσιν 128.3 οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἀρης θεὸς οὐδέ Κυδοιμὸς ... ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια.

κύρειν 1. Συναντῶ, fall upon, Παρμενίδης 8.49 ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει 2. Ἐπιτυγχάνω, attain, Δημόκριτος 243 τυγχάνωσιν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. Πρβλ. προσκυρεῖν.

κύριος. Κύριος/ἀποφασιστικός, dominant/decisive, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρίη.

κωλύειν 1. Ἐμποδίζω/ἀποτρέπω, obstruct/prevent, Ἀναξαγόρας 12.7 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν· εἰ δὲ μή, μὴ ξυναδικέειν Ἀρχύτας 3.16 τοὺς δὲ μὴ ἐπισταμένους, ἐν αὐτῷ δηλώσας ἀδικοῦντας, ἐκώλυσεν ἀδικῆσαι 2. Ἐμποδίζω/ἀπαγορεύω, hinder/prohibit, Δημόκριτος 191.17 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι προήσσειν ἀνήκεστον ὧν νόμοι κωλύουσιν 245 οὐκ ἂν ἐκώλυον

οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο.

κωλυτήρ. Παρεμποδιστής, hinderer, Ἀρχύτας 3.13 κανὼν δὲ καὶ κ ω λ υ τ ῆ ρ τῶν ἀδικούντων.

κωφός. Κουφός, deaf, Ἡράκλειτος 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κ ω φ ο ῖ σ ι ν ἐοίκασι Παρμενίδης 6.7 κ ω φ ο ῖ ὁμῶς τυφλοί τε, τεθηπότες, ἄκριτα φῦλα, οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενόμισται κοῦ ταῦτόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Λ

λαγχάνειν. Ἀποκτῶ/μοῦ λαχαίνει, acquire/it falls to my lot, Ξενοφάνης 2.10 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο... ταῦτά κε πάντα λ ά χ ο ι—οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 6.2 τίμιον ἀνδρὶ λ α χ ε ῖ ν Ἡράκλειτος 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λ α γ χ ά ν ο υ σ ι Ἐμπεδοκλῆς 115.5 δαίμονες οἷτε μακραίωνος λ ε λ ά χ α σ ι βίοιο Δημόκριτος 21 Ὅμηρος φύσεως λ α χ ὠ ν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων.|| **δίκην λαγχάνειν** τινί. Πρβλ. δίκη.

λάθρη (ἀντίθ. φανερώς). Λάθρα/κρυφά, covertly/in secret, Δημόκριτος 181 λ ά θ ρ η μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὰ δέον ἱγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε λ ά θ ρ η οὔτε φανερώς ἑρδεῖν τι πλῆμμελές.

λάινος. Πέτρινος, made of stone, Παρμενίδης 1.12 λ ά ι ν ο ς οὐδός.

λαμβάνειν 1. Παίρνω/πιάνω, take/grasp, Ἡράκλειτος 56 ὅσα εἶδομεν καὶ ἐ λ ά β ο μ ε ν, ταῦτα ἀπολείπομεν, ὅσα δὲ οὔτε εἶδομεν οὔτ' ἐ λ ά β ο μ ε ν, ταῦτα φέρομεν Ἀρχύτας 1.27 αἱ γὰρ τις ῥάβδον λ α β ὠ ν κινῶι νωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως, τῇ πλαγῇ βαρὺν ποιήσῃ τὸν ψόφον. || (καιροῦ) λαβέσθαι. Ἀρπάζω τὴν εὐκαιρία, seize the opportunity, Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ κ α ι ρ ο ῦ λ ά β η τ α ι 2. Λαμβάνω/δέχομαι, receive/accept, Δημόκριτος 93 χαριζόμενος προσκέπτεο τὸν λ α μ β ά ν ο ν τ α, μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ κίβδηλος ἐὼν ἀποδῶ 94 μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισται τοῖς λ α μ β ά ν ο υ σ ι Ἀρχύτας 3.10 διὰ τοῦτον οὖν (sc. τὸν λογισμὸν) οἱ πένητες λ α μ β ά ν ο ν τ ι παρὰ τῶν δυναμένων, οἷ τε πλούσιοι διδόντι τοῖς δεομένοις, πιστεύοντες ἀμφοτέρωι διὰ τούτω τὸ ἴσον ἔξῃν.

λαμπάς. Λαμπάδα/πυρσός, wax candle/torch, Παρμενίδης 10.3 εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα καὶ καθαῶς εὐαγέος ἡελίοιο *λ α μ π ά δ ο ς* ἔργ' αἰδηλα. Πρβλ. λάμπειν, λαμπρός, λαμπτήρ.

λάμπειν. Λάμπω, shine/radiate, Ἐμπεδοκλῆς 84.6 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν, *λ ά μ π ε σ κ ε ν* κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν. Πρβλ. λαμπάς, λαμπρός, λαμπτήρ.

λαμπρὸς (ἀντίθ. ζοφερός, σκότιος, σκοτόεις) 1. Λαμπρὸς/φωτερός, bright/luminous, Ἀναξαγόρας 4.16 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων ... καὶ τοῦ *λ α μ π ρ ο υ* καὶ τοῦ ζοφεροῦ 12.24 ἀποκρίνεται ... ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ *λ α μ π ρ ό ν* καὶ ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν. || Ἀναξαγόρας 18 ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ *λ α μ π ρ ό ν*. Πρβλ. λαμπάς, λαμπρότης, φῶς, φανὸν 2. Λαμπρὸς/ἐξαίρετος, brilliant/distinguished, Δημόκριτος 157.3 τοὺς πόνους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ *λ α μ π ρ ά* γίνονται τοῖς ἀνθρώποις

λαμπτήρ (συνών. λαμπάς). Λαμπάδα/πυρσός, lantern, Ἐμπεδοκλῆς 84.3 ἄψας παντοίων ἀνέμων *λ α μ π τ ῆ ρ α ς* ἀμοργούς, οἳ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδῶσιν αἰέντων.

λανθάνειν 1. Μένω ἀνεπίγνωστος/ἀγνοοῦμαι, be unnoticed/be unknown, Ἡράκλειτος 1.8 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους *λ α ν θ ά ν ε ι* ὁκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν, ὅκωσπερ ὁκόσα εὐδοντες ἐπιλανθάνονται 2. Διαλανθάνω/διαφεύγω τὴν ἀντίληψιν, stay undetectable/elude perception, Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δυνόν ποτε πῶς ἄν τις *λ ά θ ο ι* ; || Ἀρχύτας 3.15 οὐ δυνασοῦνται *λ α θ ε ι ν*.

λαός. Λαὸς/τὸ σύνολο τῶν πολιτῶν, people/the totality of citizens, Ξενοφάνης 2.15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς *λ α ο ι σ ι* μετεΐη.

λαρινός. Παχύς, fat/thick, Ξενοφάνης 6.2 ταύρου *λ α ρ ι ν ο υ*.

λάσιος. Δασύς/δασωμένος, thick/shaggy, Ἐμπεδοκλῆς 27.2 οὐδ' αἰῆς *λ ά σ ι ο ν* μένος οὐδὲ θάλασσα.

λαχνήεις. Τριχωτός, hairy, Ἐμπεδοκλῆς 67 μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀδρομελέστεροι ἄνδρες καὶ *λαχνήεντες* μάλλον 134.3 οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα, οὐ μήδεα *λαχνήεντα*.

λέγειν 1. Λέγω/ὁμιλῶ, say/talk, Ξενοφάνης 8.4 εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα *λέγειν* ἐτύμως 22.1 παρ πυρὶ χρη̃ τοιαῦτα *λέγειν* χειμῶνος ἐν ὥρῃ Ἡράκλειτος 19 ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν 56 ἐκεῖνόν τε γὰρ παῖδες φθειρας κατακτείνοντες ἐξηπάτησαν *εἰπότες* 73 οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν καὶ *λέγειν* 112 σωφρονεῖν ἀρετὴ μέγιστη, καὶ σοφίη ἀληθέα *λέγειν* καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας 114 ξὺν νόῳ *λέγοντας* ἰσχυρίζεσθαι χρη̃ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Παρμενίδης 2.1 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω 6.1 χρη̃ τὸ *λέγειν* τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι Ἐμπεδοκλῆς 17.15 ὥς γὰρ καὶ πρὶν *εἰπεῖν* Δημόκριτος 2 τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ *λέγειν* καὶ τὸ πράττειν ἂν δεῖ 86 πλεονεξίῃ τὸ πάντα *λέγειν*, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν 244 φαῦλον, κἂν μόνος ᾖ, μήτε *λέξης* μήτ' ἐργάσῃ Ἀρχύτας 1.30 ὅκκα ἄμμες ἢ *λέγοντες* ἢ αἰδόντες 2. Λέγω/ἐκθέτω, tell/expose, Ξενοφάνης 34.2-3 καὶ τὸ μὲν οὐ σαφές οὔτε ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀπὸ θεῶν τε καὶ ἄσσα *λέγω* περὶ πάντων· εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τόχαι τετελεσμένον *εἰπὼν* Ἀλκμαίων 1 Ἀλκμαίων Κροτωνιήτης τάδε *ἔλεξε* Ἐμπεδοκλῆς 8.1 ἄλλο δέ τοι ἐρέω 17.1-16 δίπλ' ἐρέω 38.1 εἰ δ' ἄγε τοι *λέξω* Ἀναξαγόρας 4.11 ταῦτα μὲν οὖν μοι *λέλεκται* περὶ τῆς ἀποκρίσιος 12.6 ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν μοι *λέλεκται* Διογένης 2.1 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ μὲν ξύμπαν *εἰπεῖν* Δημόκριτος 165 *λέγω* τάδε περὶ τῶν ξυμπάντων 3. Λέγω/ἐκφράζω, speak/express, Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ, οὐ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε *λέγει* οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει Παρμενίδης 8.1 κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηρον ἔλεγχον ἐξ ἐμέθεν ὅ *ήθεντα* Ἐμπεδοκλῆς 3.7 μηδέ σέ γ' εὐδόξοιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι, ἐφ' ᾧ θ' ὀσίης πλέον *εἰπεῖν* θάρσει 4. Λέγω/ὀνομάζω, call/name, Ἡράκλειτος 32 ἐν τὸ σοφὸν μῶνον *λέγεσθαι* οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Ἐμπεδοκλῆς 9.3 τότε μὲν τὸ <*λέγουσι*> γενέσθαι, εὔτε δ' ἀποκριθῶσι 5. Λέγω/ἰσχυρίζομαι, assert/maintain, Ζήνων 1.6 ὅμοιον δὴ τοῦτο ἅπαξ τε

εἰπεῖν καὶ αἰεὶ λέγειν Δημόκριτος 30 πάντα <εἶπαν>
Ζεὺς μυθέεται.

λειμών. Λειμώνας/λιβάδι, meadow, Ἐμπεδοκλῆς 66 σχι-
στοὺς λειμῶνας ... Ἀφροδίτης 121.4 Ἄτης ἂν λειμῶνα.

λείπεσθαι. Ὑπολείπομαι/ἀπομένω, be left/remain, Παρμε-
νίδης 8.2 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν Δημό-
κριτος 228 τὸ γὰρ ἵχνιον μῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν.

λελιημένος. Βλ. λιλαιέσθαι.

λεπίς. Λέπι, scale, Ἐμπεδοκλῆς 82.2 ταῦτά τριῖνες καὶ φύλλα
καὶ οἰωνῶν πτερὰ πυκνὰ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι
μέλεσιν.

λεπτός 1 (ἀντίθ. πυκνός). Λεπτός/λεπτοφυής, fine/thin, Ἀνα-
ξαγόρας A 92 (DK II 28,21) καὶ γὰρ τὴν ὁσμήν ... σχεδὸν δὲ
ὥς εἰπεῖν οὐκ αἰσθάνεσθαι τὰ μὲν μεγάλα (sc. ζῶα) τῆς λεπτή-
ς ἀέρος, τὰ δὲ μικρὰ τῆς πυκνῆς. 1 (ἀντίθ. παχύς). Διογένης 6.50 τὸ δ'
αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκαδῶν ἐκπίπεται ὑπερβάλλον δὲ
εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτόν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροῶδες γίνεται
2. λεπτοφυής/λεπτοῦφαντος, finely composed/finely woven, Ἐμ-
πεδοκλῆς 84.8 ὥς δὲ τότε ἐν μήτεγγιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ, λε-
πτῇ σιν <τ'> ὀθόνησι λοχάζετο κύκλοπα κούρην, <αἷ> χοάνησι
διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν **3** (συνών. στεινός, στεινωπός, ἀντίθ.
πλατύς, εὐρύς). Στενός, narrow/tight, Διογένης 6.13-15-26-41-45
σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρω, ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον,
ἡ δ' ἐπὶ τὸν ταρσόν, ἀπὸ δὲ τούτων λεπταὶ καὶ πολύοι ἐπὶ
τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δακτύλους. ἕτεραι δὲ λεπτότεραι ἀπὸ
τῶν πρώτων φλεβῶν τείνουσιν... σχίζονται δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κοιλίαν
καὶ τὸ πλευρὸν πολλαὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λεπταὶ φλέβες ... ἕτεραι
δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εἰς
τοὺς ὄρχεις λεπταί ... (αἱ δὲ φλέβες αἱ μὲν πρώται ἐκ τῆς κοι-
λίας εὐρύτεραί εἰσιν, ἔπειτα λεπτότεραι γίνονται, ἕως ἂν
μεταβάλλωσιν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐκ τούτων εἰς
τὰ δεξιὰ) **4** (συνών. ἀκριβής). Λεπτός/ἀκριβής, fine/accurate
Ἀναξαγόρας 12.9 ἔστι γὰρ (sc. νοῦς) λεπτότατόν τε πάντων χρη-

μάτων Δημόκριτος 11.7-9 όταν ἡ σκοτίη (sc. γνώμη) μηκέτι δύνηται μήτε ὀρῆν ἐπ' ἔλαττον ... ἀλλ' ἐπὶ λεπτότερον <δέη ζητεῖν, τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἅτε ὄργανον ἔχουσα τοῦ νῶσαι λεπτότερον> 5. Ἰσχνὸς/εὐθραυστος, meagre/fragile, Δημόκριτος 276.4 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτὰ τε καὶ ἀσθενέα.

λεσχηνεύεσθαι 1. Συνομιλῶ, converse with, Ἡράκλειτος 5 ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο 2. Φλυαρῶ, chat, Δημόκριτος 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ λεσχηνεύομενος.

λευκός 1 (ἀντίθ. μέλας). Λευκός, white, Μέλισσος 8(2) καὶ μέλαν καὶ λευκὸν καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ Ἐμπεδοκλῆς 33 ὥς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε 68 μηνὸς ἐν ὀγδοάτῳ δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκὸν 96.3 τὰ δ' ὅστέα λευκὰ γέγοντο Ἀριστοφάνης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν Ἀναξαγόρας 22 τὸ καλούμενον... ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ὥοις ... λευκὸν 2. Λαμπρός, bright, Ἐμπεδοκλῆς 21.3 ἦέλπεν μὲν λευκὰν ὁρᾶν καὶ θεοῖον ἀπάντη, ἀμρῶτα δ' ὅσοι εἶδει τε καὶ ἀργέτι δέυεται αὐγῇ.

λεύσειν (συνών. ὁρᾶν). Βλέπω/θεῶμαι, see, Παρμενίδης 4.1 λεύσσει δ' ὁμῶς ἀπεόντα νόῳ παρεόντα βεβαίως Ἐμπεδοκλῆς 129.5 ὁππότε γὰρ πάσῃσιν ὀρέξαιτο προπίδεςσιν, ῥεῖ' ὃ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσει σκεν ἕκαστον καὶ τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν.

λήγειν. Λήγω/παύω, cease/stop, Ἐμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει ... ἢ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 26.11 ἢ δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει. Πρβλ. ἀπολήγειν.

Λήθη. Λήθη/λησμοσύνη, oblivion/forgetfulness, Δημόκριτος 196 λήθη τῶν ἰδίων κακῶν θρασύτητα γεννᾷ.

ληναῖζειν. Ἐορτάζω τὰ Λήναια/βακχεύω, celebrate the Lenaia/act with frenzy, Ἡράκλειτος 15 ὧντὸς δὲ Αἰδῆς καὶ Διώνυσος, ὅτεω μαίνονται καὶ ληναιῖζουσιν.

ληστής. Ληστής, robber, Δημόκριτος 260 κιξάλλην καὶ λ η σ τ ἦ ν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη. Πρβλ. κιξάλλης.

λιάζεσθαι. Ἀποσύρομαι/ξεμοναχιάζομαι, retire, Ἐμπεδοκλῆς 2.8 ἐπεὶ ὧδ' ἐ λ ι ά σ θ η ς.

λιθόρρινος. Λιθόδερμος/σκληρόδερμος, stone-skinned/hard-skinned, Ἐμπεδοκλῆς 76.2 κηρύκων τε λ ι θ ο ρ ρ ί ν ω ν χελύων τε. Πρβλ. ῥινός.

λίθος. Λίθος/πέτρα, stone, Ἀναξίμανδρος 5 λ ί θ ω κίονι τὴν γῆν προσφερῇ Μέλισσος 8(3) δοκεῖ ... καὶ χρυσὸς καὶ λ ί θ ο ς καὶ ἄλλο ὅ,τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν, ἐξ ὕδατός τε γῆ καὶ λ ί θ ο ς γίνεσθαι Ἀναξαγόρας 16 ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ. || **λίθος (ή).** Μαγνήτης, magnet, Δημόκριτος 11k (τίτλ.) Περὶ τῆς λ ί θ ο υ.

λιλαίεσθαι. Ποθῶ σφόδρα/προσπαθῶ έντονα, desire strongly/try intensely, Ἐμπεδοκλῆς 100.18 αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λ ε λ ι η - μ έ ν ο ς ὄμβρον ἐρύκει.

λιμός (άντίθ. κόρος). Πείνα, hunger, Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λ ι μ ὸ ς 111 νοῦσος ὑγίειν ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λ ι μ ὸ ς κόρον, κάματος ἀνάπausιν Δημόκριτος 229 φειδώ τοι καὶ λ ι μ ὸ ς χρηστή· ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη 246 ξενιτείη βίου αὐτάρκειαν διδάσκει· μᾶζα γὰρ καὶ στιβὰς λ ι μ ο ὦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

λιπόξυλος 1. Ἐλλιπής/ἀνολοκλήρωτος, lacking/incomplete, Ἐμπεδοκλῆς 21.2 εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λ ι π ό ξ υ λ ο ν ἔπλετο μορφῇ **2.** Ἐλλιπής/ἀσταθής, lacking/unstable, Ἐμπεδοκλῆς 71.1 εἰ δέ τί σοι περὶ τῶνδε λ ι π ό ξ υ λ ο ς ἔπλετο πίστις.

λίσσεσθαι. Ἰκετεύω, beseech/implore, Ἐμπεδοκλῆς 137.3 οἱ δ' ἀπορεῦνται λ ι σ σ ό μ ε ν ο ν θύοντες.

λιτότης. Λιτότητα/ἀπλότητα, frugality/simplicity, Δημόκριτος 274 κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμου λ ι τ ό τ η ς.

λίφαιμος. Ἀναιμικός, anaemic, Ἐμπεδοκλῆς 100.1 ὥδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λ ί φ α ι μ ο ι σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται.

λίψ. Λίβας/ὁ νοτιοδυτικός ἄνεμος, south-west wind, Δημόκριτος 14 (DK II 145,1) ἄνεμον λ ί β α πνεῦσαι λέγει.

λογίζεσθαι 1. Διαλογίζομαι/σκέπτομαι, reflect/think, Δημόκριτος 2 τὸ εὖ λ ο γ ί ζ ε σ θ α ι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ἃ δεῖ 2. Ὑπολογίζω δίκαια, reckon rightly, Ἀρχύτας 3.14 κανῶν δὲ καὶ κωλυτῆρ τῶν ἀδικούντων <ἐών> (sc. ὁ λογισμός) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λ ο γ ί ζ ε σ θ α ι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε, πείσας ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωντι. Πρβλ. λογισμός.

λογικά (τά). Λογική, logic, Δημόκριτος 10b (τίτλ.). Περὶ λ ο γ ι κ ῶ ν ἢ Κανῶν Α Β Γ.

λόγιος. Λόγιος/σοφός, learned/wise, Δημόκριτος 30 τῶν λ ο γ ί ω ν ἀνθρώπων ὀλίγοι ἀνατίναντες τὰς χεῖρας ἐνταῦθα, ὃν νῦν ἡέρα καλέομεν οἱ Ἕλληνες.

λογισμός 1. Λογικὴ δύναμη/τὸ λογικό, reasoning faculty/rationality, Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκήνεος μοχθηροῖν ὀρθοῖ, σκήνεος δὲ ἰσχὺς ἄνευ λ ο γ ι σ μ ο ὦ ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω τίθησιν 2. Στοχασμός/ἐνέργεια τοῦ λογικοῦ, meditation/reasoning, Δημόκριτος 290 λύπην ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λ ο γ ι σ μ ῶ ἔκκρουε 3. Ὑπολογισμός (ὡς μέθοδος ἐξισωτικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς), calculation (as a method of equalizing social policy), Ἀρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὖξησεν λ ο γ ι σ μ ὸ ς εὐρεθεῖς.

λογιστικά (ή). Τέχνη λογισμοῦ/διαλεκτική, art of reasoning/dialectic, Ἀρχύτας 4.1-4 καὶ δοκεῖ ἅ λ ο γ ι σ τ ι κ ἅ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τὰς γεωμετρικᾶς ἐναργεστέρῳ πραγματεύεσθαι ἃ θέλει... καὶ ἃ ἐκλείπει αὖ ἡ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἅ λ ο γ ι σ τ ι κ ἅ ἐπιτελεῖ καὶ ὁμῶς, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγματεία, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἶδεσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λόγος 1. Λόγος/ὁμιλία, word/speech, Ξενοφάνης 1.14 χοῦ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις Παρμενίδης 1.15 τὴν δὴ παρφάμεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν πεῖσαν ἐπιφραδέως Δημόκριτος 53a πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 55 ἔργα καὶ πρῆξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρεῖων 82 κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφανέες οἱ λόγοι μὲν ἅπαντα, ἔργω δὲ οὐδὲν ἔρδοντες 110 γυνὴ μὴ ἀσκέιτω λόγον 145 λόγος... ἔργον σκιῇ 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην πρῆξιν ἀμαυρίσκει οὔτε πρῆξις ἀγαθὴ λόγον βλασφημίῃ λυμαίνεται **2.** Λόγος/ἐκθεση νοημάτων, discourse, Ξενοφάνης 7.1 νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ Παρμενίδης 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἡδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης Μέλισσος 8(1) μέγιστον μὲν οὖν σημεῖον οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἐν μόνον ἔστιν Ἐμπεδοκλῆς 4.3 ὥς δὲ παρ' ἡμετέρας κέλεται πιστώματα Μούσης, γνῶθι διασσηθέντος ἐνὶ σπλάγχνοις λόγοιο 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ ἀπατηλόν 35.2 αὐτὰρ ἐγὼ παλίνροστος ἐλεύσομαι ἐς πόσιν ὑμῶν, τὸν πρότερον κατέλεξα, λόγον λόν ἐξοχετεύων, κείνοισι 131.4 τὸν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια, ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι Φιλόλαος 11.18 ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις Διογένης 1 λόγον παντὸς ἀρχόμενον δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι, τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλὴν καὶ σεμνὴν Δημόκριτος 7 δηλοῖ μὲν δὴ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἡ δόξις 76 νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλὰ ξυμφορὴ γίνεται διδάσκαλος 181.2 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον πειθοῖ ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ 190 φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον **3.** Λόγος, reason, Ἡράκλειτος 1.2-4 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον· γινομένων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε ἀπείροισιν εἰκόασιν 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφόν ἔστιν ἐν πάντα εἶναι 72 ὃ μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι λόγοι ... τούτῳ

διαφέρονται. || 'Ηράκλειτος 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει 115 ψυχῆς ἐστὶ λόγος ἑαυτὸν αὖξων Δημόκριτος 53 πολλοὶ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 146 τὸν λόγον ... αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον λαμβάνειν 4. Μέτρο/ἀναλογία, measure/proportion, 'Ηράκλειτος 31 <γῆ> θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ Φιλόλαος 11.14 νῦν δὲ οὗτος (sc. ὁ ἀριθμός) καττὰν ψυχὰν ἀρμόζων ... καὶ σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων 'Αρχύτας 2.4 ἀριθμητικὰ μὲν, ὅκκα ἔωντι τρεῖς ὅροι κατὰ τὰν τοίαν ὑπεροχὰν ἀνὰ λόγον· ὃ πρῶτος δευτέρου ὑπερέχει, τούτῳ δευτέρου τρίτου ὑπερέχει 5. Λόγος/φήμη, report/fame, 'Ηράκλειτος 39 ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλείων λόγος ἢ τῶν ἄλλων 6. Λόγος/κριτικὴ δύναμη, reason/critical ability, Παρμενίδης 7.5 κρῖναι δὲ λόγῳ πολέθειν ἔλεγχον ἐξ ἐμέθεν ὀηθέντα 'Αναξαγόρας 7 ὥστε τῶν ἀποκρινόμενων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ 7. Λόγος/ἐπιχειρηματολογία, discourse/argumentation, 'Ηράκλειτος 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον Ζήνων 1.4 καὶ περὶ τοῦ προύχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Μέλισσος 7(6) καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι ὡς τὸς λόγους τῷ ἀλγέοντι Δημόκριτος 51 ἰσχυρότερος ἐς πειθὼν λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 8. Λόγος/λογισμός, reason/reasoning, Φιλόλαος 16 εἶναι τινὰς λόγους κρείττους ἡμῶν 9. Λόγος/αἰτία, ground/cause, Λεύκιππος 2 οὐδὲν χρῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης.

λοχάζεσθαι. Καλύπτομαι/κρύπτομαι, be covered/be concealed, 'Εμπεδοκλῆς 84.8 ὥς δὲ τότε ἐν μῆνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ λεπτήσιν <τ'> ὀθόνησι λοχάζετο κύκλοπα κούρην, <αἶ> χοάνησι διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν.

λυγρός (συνών. χαλεπός). "Αθλιος/θλιβερός, wretched/painful 'Εμπεδοκλῆς 22.8 ἐχθρὰ <δ' α> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα γέννη τε κρήσει τε καὶ εἵδεσιν ἐκμάκτοισι, πάντῃ συγ-

γίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λ υ γ ρ ά. Πρβλ. ἐχθρός, ὀλέθριος, δειλῆς.

λύεσθαι (τύπ. λύθεν, ἀντίθ. πήγνυσθαι). Διαλύομαι, be dissolved/be decomposed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγην τε βροτοὶ καὶ <ἐπεὶ> λ υ θ ε ν.

λυμαίνεσθαι 1. Βλάπτομαι/ζημιώνομαι, be harmed/suffer a loss, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει οὔτε προῆξις ἀγαθὴ λόγον βλασφημίῃ λ υ μ α ί ν ε τ α ι 2. Βλάπτω/ζημιώνω, harm/cause damage, Δημόκριτος 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐ λ υ μ α ί ν ε τ ο.

λυπεῖν (συνών. ἀνιᾶν, ἀλγύνειν). Προκαλῶ πόνο/προξενῶ λύπη, bring on pain/cause sorrow, Διογένης 6.38 καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνῖτιν καὶ τὴν ἥπατιν ἕτεραι ὀλίγον ἐλάττους, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέσμα λ υ π ῇ Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὥς ἐχθρόν λ υ π έ ε ι. || **λυπεῖσθαι** (συνών. ἀλγεῖν, ἀντίθ. ἡδεσθαι, χαίρειν). Θλίβομαι/στεκοχωροῦμαι, grieve/be distressed, Δημόκριτος 231 εὐγνώμων ὁ μὴ λ υ π ε ὀ μ ε ν ο ς ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

λύπη. Λύπη/θλίψη, sorrow/grief, Δημόκριτος 235.5 τοῖσι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται ... αἱ δὲ λ υ π α ι πολλαὶ 290 λ υ π η ν ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῷ ἔκκρουε. || Δημόκριτος 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λ υ π α ς, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα. Πρβλ. ἀδημοσύνη, ἀτεροπία.

λύρα. Λύρα, lyre, Ἡράκλειτος 51 παλίντροπος ἀρμονίη ὅκωσπερ τόξον καὶ λ υ ρ η ς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,2) Μουσῶν λ υ ρ α ν.

λωφᾶν. Ἀνακουφίζω, relieve/soothe, Ἐμπεδοκλῆς 145.2 τοιγάρτοι χαλεπῆσιν ἀλύοντες κακότησιν οὔποτε δειλαίων ἀχέων λ ω φ ή σ ε τ ε θυμόν.

M

μᾶζα. Κριθαρόψωμο/κριθαρόπιττα, barley bread, Δημόκριτος 246 ξενιτείη βίου αὐτάρκειαν διδάσκει· *μᾶζα* γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

μάθη. Βλ. μάθησις.

μαθήματα (συνών. μαθηματικά). Μαθηματικὲς ἐπιστῆμες/τὰ μαθηματικά, mathematical science/mathematics, Ἀρχύτας 1.1-8 καλῶς μοι δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ *μαθήματα* διαγνώμεναι, καὶ οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν ... ταῦτα γὰρ τὰ *μαθήματα* δοκοῦντι ἡμεν ἀδελφεὰ 3 (τίτλ.) *Περὶ μαθημάτων*.

μαθηματικά (συνών. μαθήματα). Τὰ μαθηματικά/ἡ μαθηματική ἐπιστήμη, mathematics/the science of mathematics, Ἀρχύτας 3 (τίτλ.) *Περὶ μαθηματικῶν*.

μαθηματική. Ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη, the science of mathematics, Ἀρχύτας 1 (τίτλ.) ἐν τῷ *Περὶ μαθηματικῆς*.

μάθησις (τύπ. μάθη, ἀντίθ. ἀμαθία). Μάθηση, learning, Ἡράκλειτος 55 ὅσων ὄψις ἀκοή *μάθησις*, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω Ἐμπεδοκλῆς 17.14 ἀλλ' ἄγε μύθων κλῦθι· *μάθη* γὰρ τοι φρένας αὔξει Δημόκριτος 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ λεισχηνεύόμενος ἀφνῆς ἐς *μάθησιν* ὧν χρῆ 182 τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις ἢ *μάθησις* ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχροῖς ἀνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται.

μαθητής. Μαθητής, student, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,16) *μαθητὰς* δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγεννημένους 154 *μαθητὰς* (sc. τῶν ζώων) ἐν τοῖς μεγίστοις γεγονότας ἡμᾶς.

μαίνεσθαι 1. Μαίνομαι/εἶμαι τρελλός, be maddened, 'Ηράκλειτος 5 *μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα* 2. Μαίνομαι/κατέχομαι ἀπὸ βακχεία, be possessed by bacchic frenzy, 'Ηράκλειτος 15 *ὧντὸς δὲ 'Αίδης καὶ Διόνυσος, ὅτεω μαίνονται καὶ ληναῖζουσιν* 92 *Σίβυλλα δὲ μαίνομένῳ στόματι ... ἀγέλαστα... φθεγγομένη* 3. Μαίνομαι/εἶμαι μανιασμένος, be infuriated, 'Εμπεδοκλῆς 115.14 *νείκεϊ μαίνομένῳ πίσυρος*.

μάκαρες 1. Οἱ μακάριοι/οἱ θεοί, the blessed/the gods, 'Εμπεδοκλῆς 115.6 *τρὶς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι* 2. Μακάριοι, blessed, 'Εμπεδοκλῆς 131.4 *ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι*. Πρβλ. θεός.

μακαρίζειν. Μακαρίζω/καλοτυγχίζω, bless/call fortunate, Δημόκριτος 191.14-20 *μακαρίζουσιν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ... μακαρίζειν ἑωυτῶν*.

μακραίων. Μακραίων/μακροχρόνιος, long-lasting, 'Εμπεδοκλῆς 115.5 *δαίμονες οἷτε μακραίωνος λελάχασιν βίον*.

μακρὸς 1. Μακρὸς/βαθύς, long/deep, 'Εμπεδοκλῆς 54 *αἰθήρ <δ' αὖ> μακρῇ σι κατὰ χθονα δέτεο ῥίζαις* 2. Μακρὸς/ὑψηλός, long/tall, 'Εμπεδοκλῆς 72 *πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες* 3. Μακρὸς/ἐκτεταμένος, long/extended, Δημόκριτος 230 *βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος* 'Αρχύτας 1.53 *τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα διὰ μὲν τῷ μακρῷ τόπῳ ἀσθενὲς ἐκφέρεται, διὰ δὲ τῷ μείονος σφοδρόν*.

μάλα. Πολύ, much, Ξενοφάνης 2.13 *εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται* 'Ηράκλειτος 35 *χορὴ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι* Παρμενίδης 8.3-28 *ταύτη δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι πολλὰ μάλα, ὥς ... τῇλε μάλα ἐπλάχθησαν* 'Εμπεδοκλῆς 22.8 *ἀήθεα καὶ μάλα λυγρὰ* 110.3 *ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται* 114.2 *μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται*.

μαλθακός (ἀντίθ. σκληρός). Μαλακός, soft, Μέλισσος 8(3) *τὸ σκληρόν μαλθακὸν καὶ τὸ μαλθακὸν σκληρόν*.

μάλιστα. Μάλιστα/πάρ᾽α πολύ, most, Δημόκριτος 232 *τῶν*

ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρπει 264 ἀλλ' ἐωντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι 277.5 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 279.1 τοῖς παισὶ μάλιστα χρὴ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρήματα.

μᾶλλον. Μᾶλλον/περισσότερο, more, Παρμενίδης 8.23-48 οὐδέ τι τῇ μᾶλλον, τό κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι, οὐδέ τι χειρότερον ... τῇ μᾶλλον τῇ δ' ἥσσον Δημόκριτος 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι 254 οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς ὁκόσῳ ἂν μᾶλλον ἀνάξιοι ἐόντες ἴωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀνακηδέες γίνονται καὶ ἀφροσύνης καὶ θράσεος πίμπλονται 257 κατὰ δὲ ζώων ἔστιν ὧν φόνου καὶ μὴ φόνου ὧδε ἔχει τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κτείνων, καὶ πρὸς εὐεστοῦν τοῦτο ἔρδειν μᾶλλον ἢ μὴ 264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακὸν 265 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέσθαι μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως.

μανθάνειν 1. Μαθαίνω/ἀποκτῶ ἔξ, learn/acquire a habit, Ξενοφάνης 3.1 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν ... ἦσαν εἰς ἀγορὴν παραλουγέα φάσε' ἔχοντες Δημόκριτος 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι **2.** Μαθαίνω/ἀποκτῶ γνώσεις, learn/acquire knowledge, Ξενοφάνης 10 ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωντοῖσι δὲ δοκέουσι Παρμενίδης 8.52 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων Ἀρχύτας 3.1-3 δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα παρ' ἄλλω ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα ... τὸ μὲν ὧν μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἀλλοτρίᾳ, τὸ δὲ ἐξευρὲν δι' αὐταυτὸν καὶ ἰδίᾳ **3.** Μαθαίνω/ἐννοῶ, learn/understand, Παρμενίδης 1.31 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὥς τὰ δοκοῦντα χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα **4.** Μαθαίνω/συνηθίζω, learn/become familiar with, Ἐμπεδοκλῆς 17.9 καὶ 26.8 οὕτως ἢ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμαθήκε φύεσθαι ἡδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλεόν' ἐκτελέθουσι 35.14 αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν

μ α θ ο ν ἀθάνατ' εἶναι 5. Μαθαίνω/διδάσκομαι, learn/be taught, Δημόκριτος 53 πολλοὶ λόγον μὴ μ α θ ό ν τ ε ς ζῶσι κατὰ λόγον 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἦν μὴ μ α θ η τ ι ς 179 †ἐξωτικῶς† μὴ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες οὔτε γράμματ' ἂν μ α θ ο ι ε ν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγωνίην οὐδ' ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι.

μανία (ἀντίθ. σωφροσύνη). Μανία/ἄλλοφροσύνη, mania/madness, Ἐμπεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μ α ν ί η ν ἀποτρέψατε γλώσσης, ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγὴν.

μανός (συνών. ἀραιός, λεπτός, ἀντίθ. πυκνός). Ἀραιός, rare, Ἐμπεδοκλῆς 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μ α ν ἀπέπηγε. Πρβλ. μάνωσις.

μαντεῖον. Μαντεῖον, oracle, Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μ α ν τ ε ῖ ό ν ἐστὶ τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει.

μαντεύεσθαι. Μαντεύω/φαντάζομαι, suppose/imagine, Ἐμπεδοκλῆς 15.1 οὐκ ἂν ἀνὴρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μ α ν τ ε ύ σ α ι τ ο .

μάντις. Μάντης, seer/soothsayer, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τέλος μ ά ν τ ε ι ς τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ ... πέλονται Φιλόλαος 14 μαρτυροῦνται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μ ά ν τ ι ε ς .

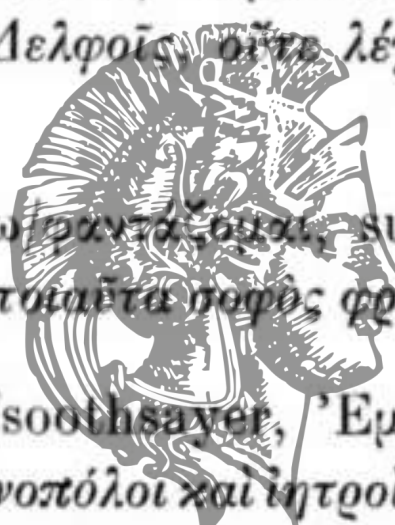
μάνωσις (ἀντίθ. πύκνωσις). Ἀραίωση, rarefaction, Ἀναξίμενης A 5 (DK I 91,23) τὴν μ ά ν ω σ ι ν ... καὶ πύκνωσιν. Πρβλ. μανός.

μαργαίνειν. Μαίνομαι, be wild, Δημόκριτος 147 σύες ἐπὶ φορυτῷ μ α ρ γ α ί ν ο υ σ ι ν .

μάργος. Μανιασμένος, rushing, Ἐμπεδοκλῆς 100.7 αἰθὴρ παφλάζων καταΐσσεται οἴδματι μ ά ρ γ ω .

μαρτυρεῖν. Μαρτυρῶ/ἐπιβεβαιώνω, testify/confirm, Ἡράκλειτος 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰόκασιν φάτις αὐτοῖσιν μ α ρ τ υ ρ ε ῖ παρρόντας ἀπεῖναι. || **μαρτυρεῖσθαι**. Φιλόλαος 14 μ α ρ τ υ ρ έ ο ν τ α ι δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μάρτυς. Μάρτυρας, witness, 'Ηράκλειτος 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 101a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὄτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἔχόντων.

μαστός. Μαστός, breast, Διογένης 6.39 τείνουσι δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἀπὸ τούτων ἕτεροι (sc. φλέβες).

μασχάλη. Μασχάλη, armpit, Διογένης 6.10 ἕτεροι δ' ὀλίγον ἀνωτέρω διὰ τῶν στήθων ὑπὸ τὴν μασχάλην εἰς ἑκατέραν τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἑαυτῇ.

ματαιοπονεῖν. Ματαιοπονῶ, work in vain, Δημόκριτος 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν ὁ νουθετέων ματαιοπονεῖ.

μάτην (συνών. εἰκῇ, κατὰ τύχην, ἀντίθ. λόγος, ἀνάγκη). Μάταια/τυχαῖα, at random, Λεύκιππος 2 οὐδὲν χοῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ἐκ ἀνάγκης.

μάχεσθαι 1. Μάχομαι/ἀγωνίζομαι, oppose/fight for, 'Ηράκλειτος 44 μάχεσθαι χοῆ τῶν δῆμον αἵτις τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος **2.** Μάχομαι/καταπολεμῶ, fight against, 'Ηράκλειτος 85 θυμῷ μάχεσθαι χαλεπὸν δὲ γὰρ ἂν θέλῃ, ψυχῆς ὠνεῖται Δημόκριτος 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστου **3.** Μάχομαι/ἀντιμάχομαι, contend/conflict with, Δημόκριτος 119.2 βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεταί, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδεοκείη κατιθύνει.

μάχη. Μάχη, battle, Ξενοφάνης 1.21 οὔτι μάχας διέπων Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων.

μεγαλογκίη (ἀντίθ. εὐογκίη). Ὑπέρμετρο μέγεθος/ὑπερβολή, excessive size/excess, Δημόκριτος 3.7 ἢ γὰρ εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλογκίης.

μεγαλόδωρος. Μεγαλόδωρος, generous, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης.

μεγαλοψυχίη. Μεγαλοψυχία, magnanimity, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν προαέως πλημμέλειαν.

μέγας 1. Μέγας/μεγάλος, great/large, Ξενοφάνης 30.3-5 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ... ἄνευ πόντου μ ε γ ά λ ο ι ο ... ἀλλὰ μ έ γ α ς πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ζήνων 1.9-10 οὕτως εἰ πολλά ἐστίν, ἀνάγκη αὐτὰ μικρά τε εἶναι καὶ μ ε γ ά λ α· μικρὰ μὲν ὥστε μὴ ἔχειν μέγεθος, μ ε γ ά λ α δὲ ὥστε ἄπειρα εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 30.1 αὐτὰρ ἐπεὶ μ έ γ α Νεῖκος ἐνὶ μμελέεσσιν ἐθρέφθη ἐς τιμάς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοι 41 ἀλλ' ὁ μὲν ἀλίσθεις μ έ γ α ν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μ έ γ α ν ὄμβρον 112.1 ὦ φίλοι, οἱ μ έ γ α ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος ναίειτ' ἀν' ἄκρα πόλεος Ἀναξαγόρας 3.3-4 ἀλλὰ καὶ τοῦ μ ε γ ά λ ο υ αἰεὶ ἐστὶ μεῖζον. καὶ ἴσον ἐστὶ τῷ σμικρῷ πλῆθος, πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μ έ γ α καὶ σμικρὸν 6.1 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μ ε γ ά λ ο υ καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος Δημόκριτος 11γ (τίτλ.) Μ έ γ α ς ἐνιαυτὸς ἢ Ἀστρονομίη. Παράπηγμα 191.4 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ καὶ μ ε γ ά λ α ς κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ. αἱ δ' ἐκ μ ε γ ά λ ω ν διαστήματων κινούμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμαί Ἀρχύτας 1.22-31-37-40 οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὴν ἀκοάν ἀμύνει τῶς μ ε γ ά λ ω ς τῶν ψόφων ... οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοίημεν, ἀλλὰ καὶ ὅκκα ἄμμες ἢ λέγοντες ἢ αἰείδοντες χρῆζομέσ τι μ έ γ α φθεγξασθαι καὶ ὀξὺν ... τούτῳ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται· τᾷ μὲν ὑπὸ [τῷ] ἰσχυρῷ τῷ πνεύματος φερομένα μ ε γ ά λ α τε ἤμεν καὶ ὀξέα, τᾷ δὲ ὑπὸ ἀσθενέος μικρᾷ τε καὶ βαρέα. ἀλλὰ μὲν καὶ τούτῳ γὰ κα ἴδοιμες ἰσχυροτάτῳ σαμείῳ, ὅτι τῷ αὐτῷ φθεγξαμένῳ μ έ γ α μὲν πόρσωθέν κ' ἀκούσαιομεν· μικρὸν δέ, οὐδ' ἐγγύθεν. || μέγα δύνασθαι. Δημόκριτος 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσιν μ έ γ α δ ύ ν α ν τ α ι, οἱ ξυνιαῖσι τιμώμενοι. || μέγα. Πολύ, much, Παρμενίδης 8.57 τῇ μὲν φλογὸς αἰθέριον πῦρ, ἥπιον ὄν, μ έ γ' [ἁραιὸν] ἐλαφρόν, ἐωντῷ πάντοσε τούτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ μὴ τούτῳ Ἐμπεδοκλῆς 137.2 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπενυχόμενος μ έ γ α νήπιος 2. Μέγας/σπουδαῖος, great/important, Ἐμπεδοκλῆς 113.1 ἀλλὰ τί τοῖσδ' ἐπὶ κειμ' ὥσει μ έ γ α χρῆμά τι πράσσω, εἰ θνητῶν περίειμι πολυφθερέων ἀνθρώπων; Φιλόλαος 11.2 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ κατὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τᾷ δεκάδι· μ ε γ ά λ α γὰρ καὶ παντελὴς καὶ παντοεργὸς καὶ

θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχὰ καὶ ἄγεμὼν κοινωνοῦσα Διογένης 4.1 ἔτι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τάδε με γά λ α σημεῖα. ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι 5.16 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν (ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ἀλλήλοις), ἀλλὰ διαφέρει μέ γ α μὲν οὐ, ἀλλ' ὥστε παραπλήσια εἶναι 6.12-27-32 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρω, ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέ γ α ν δάκτυλον, ἡ δ' ἐπὶ τὸν ταρσὸν ... αἱ δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τείνουσαι διὰ τῶν σφαγῶν φαίνονται ἐν τῷ αὐχένι με γά λ α ι ... ἔστι δ' ἑτέρα φλὲψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν με γά λ η ν ἑκατέρωθεν, ἐλάττων ἐκείνης ὀλίγον, εἰς ἣν αἱ πλεῖσται ἐκ τῆς κεφαλῆς συνέχουσιν αὐτῆς 8 ἀλλὰ τοῦτό μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέ γ α καὶ ἰσχυρὸν καὶ αἰδιὸν τε καὶ ἀθάνατον καὶ πολλὰ εἰδὸς ἐστὶ Δημόκριτος 42 μέ γ α τὸ ἐν ξυμφορῇσι φρονεῖν ἃ δεῖ 113 με γά λ α βλάπτουσι τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες 191.11 ὅπως ἂν τὰ παρεόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα με γά λ α καὶ ζηλωτὰ φαίνεται, καὶ μηκέτι πλειόνων ἐπιθυμῶντι συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ 194 αἱ με γά λ α ι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται 250 ἀπὸ ὁμοιοῦς τὰ με γά λ α ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δυνατὸν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλὰς μὲν καὶ με γά λ ο υ ς κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας. || Λεόντικος 1 ἐν τῷ Με γά λ ω διακόσμῳ A 1 (DK II 70,30) A 10 (DK II 74,26) μέ γ α κενὸν A 24 (DK II 78,1) ἐν με γά λ ω... κενῷ Δημόκριτος Oc (τίτλ.) τὸν Μέ γ α ν διάκοσμον 4b (τίτλ.) Μέ γ α ς διάκοσμος.

μέγεθος. Μέγεθος, size, Ζήνων 1.2-5-9 εἰ δὲ ἔστιν, ἀνάγκη ἕκαστον μέ γ ε θ ό ς τι ἔχειν καὶ πάχος καὶ ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου... καὶ γὰρ ἐκεῖνο ἔξει μέ γ ε θ ο ς καὶ προέξει αὐτοῦ τι ... μικρὰ μὲν ὥστε μὴ ἔχειν μέ γ ε θ ο ς, μεγάλα δὲ ὥστε ἄπειρα εἶναι 2.2-3 με γ έ θ ο υ ς γὰρ μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐδὲν οἶόν τε εἰς μέ γ ε θ ο ς ἐπιδοῦναι Μέλισσος 3 ἀλλ' ὥσπερ ἔστιν αἰεὶ, οὕτω καὶ τὸ μέ γ ε θ ο ς ἄπειρον αἰεὶ χορὴ εἶναι Φιλόλαος 6.15 ἁρμονίας δὲ μέ γ ε θ ό ς ἐστὶ συλλαβὰ καὶ δι' ὀξειᾶν Ἀναξαγόρας 1.6 ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ με γ έ θ ε ι Ἀρχύτας 1.21 διὰ τὰν ὑπερβολὰν τοῦ με γ έ θ ε ο ς.

μέγιστος 1. Μέγιστος/πολὺς μεγάλος, greatest/very large, Ξενοφάνης 23.1 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὗτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὐδὲ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 128.9 ταύρων δ' ἀκροήτοισι φόνους οὐ δεύετο βωμός, ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον, θυμὸν ἀπορραίσαντας ἐ(ν)έδμεναι ἡέα γυνῖα 133.2 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ χερσὶ λαβεῖν, ἥπερ τε μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 252.5 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ πάντα ἐνι, καὶ τούτου σωζομένου πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ [τιμὰς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων (τοῖς ἀξιωτάτοις) (?). || Ἀναξαγόρας 1.6 πάντα γὰρ αἴηρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἔοντα· ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ μεγέθει Διογένης 6.2-8-19 αἱ δὲ φλέβες ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὧδ' ἔχουσιν· εἰσὶ δύο μέγισταί ... ἀπὸ δὲ τούτων καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν, ἀπὸ μὲν τῆς δεξιᾶς εἰς τὰ δεξιὰ, ἀπὸ δὲ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰ ἀριστερά, μέγισταί μὲν δύο εἰς τὴν καρδίαν περὶ αὐτῆς τῆς νοτιαίας ἀκαρῆαν ... αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τείνουσαι. ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ὀπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται παχεῖα. || Ἀναξαγόρας 12.11 ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον **2.** Μέγιστος/πολὺς σπουδαῖος, greatest/very important, Δημόκριτος 94 μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισταί τοῖς λαμβάνουσι 157 τὴν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεισθαι καὶ τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις 208 πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα. || Δημόκριτος 154 μαθητὰς (sc. τῶν ζώων) ἐν τοῖς μέγιστοις γεγονότας ἡμᾶς· ἀράχνης ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ, χελιδόνος ἐν οἰκοδομίᾳ, καὶ τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνης, ἐν ᾧδῃ κατὰ μίμησιν 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ.

Μεγιστώ. Ἡ Μεγαλόπρεπη (προσωποπ.), Magnificence (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.2 πολυστέφανός τε Μεγιστὼ καὶ Φορῷ.

μέδειν. Κατέχω, possess, Ἐμπεδοκλῆς 17.28 ταῦτα γὰρ ἰσά τε πάντα καὶ ἥλικα γένναν ἔασι, τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει.

μέθη. Μέθη, drunkenness, Δημόκριτος 159.5 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις. Πρβλ. μεθύσκεσθαι.

μεθύσκεσθαι. Μεθάω, get drunk, Ἡράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος, οὐκ ἐπαῖων ὅκη βαίνει, ὕγρην τὴν ψυχὴν ἔχων.

μειγνύναι (τύπ. μιγνύναι, μίσγειν, συνών. κεραυνύναι). Ἄναμειγνύω, mix, Ἐμπεδοκλῆς 23.4 ἐπεὶ οὖν μάρωσι πολύχροα φάρμακα χερσίν, ἀρμονίῃ μείζαντες τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐλάσσω Δημόκριτος A 135 (DK II 121,31) καὶ τῶν μὲν ἔλαττον μίσγει τῶν δὲ πλέον. | **μείγνυσθαι** 1. Σμίγω/συνουσιάζομαι, mate with/copulate, Ἰερμενίδης 12.5 πάντα γὰρ (ἢ) στρυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει πέμπτου ἄρσενι θῆλυ μίγειν τότ' ἐναντίον αὐτὶς ἄρσεν θηλυτέρω 2. (ἀντίθ. διαλλάσσειν, ἀποκρίνεσθαι). Ἄναμειγνύομαι/ἐνώνομαι, be mixed with/be joined to, Ἐμπεδοκλῆς 8.3 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μίγνυντων ἔστι 9.1 οἳ δ' ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνυντ' εἰς αἰθέρ' ἵκωνται (?) 35.7 τῶν δέ τε μίσγομένων χειτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν (?) 35.16 τῶν δέ τε μίσγομένων χειτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν, παντοίαις ιδέησιν ἀσηρότα, θαῦμα ιδέσθαι. || Ἀναξαγόρας 12.2-4-5 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ ἐμμεικταὶ οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἔστιν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ' ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλά τεω ἐμμεικτό ἄλλω, μετεῖχεν ἂν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμμεικτό τεω Διογένης 2.8 εἰ γὰρ ... γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα ... οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο, οὔτε ὠφέλησις τῷ ἑτέρω ... οὔτε βλάβη 3. Ἄναμειγνύομαι/συμπλέκομαι, be mixed/be entangled, Ἐμπεδοκλῆς 59.1 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μεῖζον ἐμί-

σ γ ε τ ο δαίμονι δαίμων 4. Ἀναμιγνύομαι/ἀνακατώνομαι, be mixed/be compounded, Ἐμπεδοκλῆς 61.3 ἀνδροφυῇ βούκρανα, μ ε ι γ μ έ ν α τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ σκιεροῖς ἡσκημένα γυίοις 92 τῷ καττιτέρω μ ε ι χ θ έ ν τ α τὸν χαλκὸν 5. Ἀναμιγνύομαι/συντίθεμαι, be mixed/be combined, Φιλόλαος 5 ὁ γὰρ μὴν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μ ε ι χ θ έ ν τ ω ν ἄρτιοπέριπτον.

μείζων (τύπ. μέζων). Μεγαλύτερος, larger, Ἡράκλειτος 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι Παρμενίδης 8.44 τὸ γὰρ οὔτε τι μ ε ι ζ ο ν οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστι τῇ ἢ τῇ Ζήνων 2.1 εἰ γὰρ ἄλλω ὄντι ... προσγένοιτο, οὐδὲν ἂν μ ε ι ζ ο ν ποιήσειεν Μέλισσος 7(2) καὶ οὐτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μ ε ι ζ ο ν γίνοιτο οὔτε μετακοσμέοιτο οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται Ἐμπεδοκλῆς 98.4 εἴτ' ὀλίγον μ ε ι ζ ω ν εἴτε πλεόνεσσιν (?) ἐλάσσων Φιλόλαος 6.16 ἀρμονίας δὲ μέγεθος ἐστι συλλαβὰ καὶ δι' ὀξειᾶν τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν μ ε ι ζ ο ν τᾶς συλλαβᾶς ἐπογδοῶν Ἀναξαγόρας 3 ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγάλου αἰεὶ ἐστι μ ε ι ζ ο ν 6.8 ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκοινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μ ε ι ζ ο σί τε καὶ ἐλάσσουσι 12.11-27 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μ ε ι ζ ω καὶ τὰ ἐλάσσων, πάντων νοῦς κρατεῖ ... νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἡσσονι καὶ βεβαίω τὸ μ ε ι ζ ο ν τῆς ἐλπίδος 219 μ έ ζ ο ν ε ς γὰρ ὀρέξεις μ έ ζ ο ν α ς ἐνδείας ποιῶσιν 258 καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντὶ κόσμῳ μ έ ζ ω μοῖραν μεθέξει Ἀρχύτας 2.6-7-9-14-15 καὶ ἐν ταῦτα <τᾶ> ἀναλογία συμπίπτει ἡμεν τὸ τῶν μ ε ι ζ ό ν ω ν ὄρων διάστημα μεῖον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μ ε ι ζ ο ν ... τούτων δ' οἱ μ ε ι ζ ο ν ε ς ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα καὶ οἱ μείους ... γίνεται δ' ἐν ταῦτα τᾶ ἀναλογία τὸ τῶν μ ε ι ζ ό ν ω ν ὄρων διάστημα μ ε ι ζ ο ν, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖον. || **κατὰ μεῖζον**. Κατὰ μέγα μέρος, in large part, Ἐμπεδοκλῆς 59.1 αὐτὰρ ἐπεὶ κ α τ ᾶ μ ε ι ζ ο ν ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων.

μείλιχος. Μελίγλυκος, honeyed, Ξενοφάνης 1.6 ἄλλος δ' οἶνος ... μ ε ι λ ι χ ο ς ἐν κεράμοισ' ἄνθος ὀζόμενος.

μείων 1. Ὀλιγότερος, lesser, Ξενοφάνης 3.4 οὐ μείονες ὥσπερ χίλιοι **2.** Βραχύτερος, shorter, Ἀρχύτας 1.53 τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα διὰ μὲν τῷ μακρῷ τόπῳ ἀσθενὲς ἐκφέρεται, διὰ δὲ τῷ μείονος σφοδρὸν **3.** Μικρότερος, smaller, Ἀρχύτας 2.7-10-15 τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον ... οἱ μείζονες ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα καὶ οἱ μείονες ... τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖζον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖον.

μελάνοστος. Μαυροκόκκαλος, blackboned, Δημόκριτος 22 μελανόστος.

μέλας (ἀντίθ. λευκός). Μαῦρος, black, Ξενοφάνης 16.1 Αἰθίοπές τε (θεοὺς σφετέρους) σιμοὺς μέλανάς τε Ἐμπεδοκλῆς 67.2 καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀδρομελέστεροι ἄνδρες.

μελεδήμων. Ἐνδιαφερόμενος μεθ' ἑρμηνείας/ζηλωτής, concerned with zeal/zealot, Ἐμπεδοκλῆς 112.2 ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων.

μέλειν. Εἶναι ἀντικείμενο φροντίδας, it is an object of concern, Ἐμπεδοκλῆς 4.1 ἀλλὰ κακοῖς μὲν πάντα μέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν 132.2 δειλὸς δ', ὅς σφισι πάρος περὶ δόξα μέμνηται.

μελέτη. Πνευματικὴ ζήτησις/δραστηριότης, intellectual search/activity, Ἐμπεδοκλῆς 110.2 εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῇσιν ὑπὸ προαπίδεσσι ἐρείσας εὐμενέως καθαρῇσιν ἐποπτεύσης μελέτησιν 131.2 εἰ γὰρ ἐφημερίων ἔνεκέν τις, ἄμβροτε Μοῦσα, ἡμετέρας μελέτας (ἄδε τοι) διὰ φροντίδος ἐλθεῖν. Πρβλ. μέριμνα, φροντίς.

μέλι. Μέλι, honey, Ξενοφάνης 1.10 τράπεζα τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη 38.1 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι Ἐμπεδοκλῆς 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων.

μέλλειν 1. Μέλλω/πρόκειται νά, intend/be going to, Φιλόλαος 6.13 οἷα μέλλοντι ἐν κόσμῳ κατέχεσθαι Ἀρχύτας 1.4 περὶ γὰρ τῆς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος **2.** Μέλλω/ἀναβάλλω, delay/postpone,

Δημόκριτος 81 τὸ αἰὲ μ ἐ λ λ ε ι ν ἀτελέας ποιεῖ τὰς πράξεις.
|| μέλλων. Μελλούμενος, future, Δημόκριτος 148.3 πείσμα καὶ
κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μ ἐ λ λ ο ν τ ι 193 φρονήσιος
ἔργον μ ἐ λ λ ο υ σ α ν ἀδικίην φυλάξασθαι 295 τὸ τέλειον οὖν
ἀγαθὸν τοῦ μ ἐ λ λ ο ν τ ο ς ἔτι καὶ ἀδήλου κρέσσον.

μέλος. Μέλος/ὀργανικὸ μέρος τοῦ σώματος, limb/organic
member of the body, Παρμενίδης 16.1-3 ὥς γὰρ ἐκάστωτ' ἔχει
κρᾶσις μ ε λ έ ω ν πολυπλάγκτων ... τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρο-
νέει μ ε λ έ ω ν φύσις ἀνθρώποισιν Ἐμπεδοκλῆς 20.1 τοῦτο μὲν ἀν-
βροτέων μ ε λ έ ω ν ἀριδεύκετον ὄγκον 27a οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις
ἀναίσιμος ἐν μ ε λ έ ε σ σ ι ν 30.1 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνὶ μ μ ε-
λ έ ε σ σ ι ν ἐθρέφθη 35.11 ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μ ε λ έ ω ν
τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει 62.7 οὔτε τί πω μ ε λ έ ω ν ἐρατὸν δέμας 63
ἀλλὰ διέσπασται μ ε λ έ ω ν φύσις 82.2 καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ
στιβαροῖσι μ ἐ λ ε σ σ ι ν 101.1 κέρατα θηρείων μ ε λ έ ω ν μν-
κτῆρσιν ἐρευνῶν.

μέμψις. Μομφή / παράπνο, blame/complaint, Δημόκριτος
271 ἐρωτικήν μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη [?] λύει.

μένειν 1 (τύπ. μίμνειν). Μένω/στέκομαι, remain/stay, Ξενο-
φάνης 26.1 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μ ί μ ν ε ι κινούμενος οὐδὲν Παρμενίδης
8.29-30 ταῦτόν τ' ἐν ταῦτῳ τε μ έ ν ο ν καθ' ἑαυτό τε κεῖται
χοῦτως ἔμπεδον αὔθι μ έ ν ε ι 2. Περιμένω, await, Ἡράκλειτος 27
ἀνθρώπους μ έ ν ε ι ἀποθανόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέου-
σιν. Πρβλ. ἐλπίζειν.

μένος. Ὁρμή/δύναμη, impetus/power, Παρμενίδης 11.3
ἄστρον θερμὸν μ έ ν ο ς Ἐμπεδοκλῆς 27.2 αἴης λάσιον μ έ ν ο ς
111.3-9 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μ έ ν ο ς ... ἄξεις δ' ἐξ
Ἀίδαο καταφθιμένου μ έ ν ο ς ἀνδρός 115.9 αἰθέριον μὲν γὰρ
σφε μ έ ν ο ς πόντονδε διώκει.

μερίζεσθαι. Μερίζομαι/ἀποσχίζομαι, be separated/be torn
apart, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή· ἐξέσονται γὰρ
ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου καὶ ἀποσπᾶται πληγῇ τινι μ ε ρ ι ζ ό -
μ ε ν ο ς.

μέριμνα. Στοχασμός/ἔγνοια, *thought/care*, Ἐμπεδοκλῆς 2.2 πολλὰ δὲ δειλ' ἔμπαια, τὰ τ' ἀμβλύνουσι *μέριμνας* 11.1 νήπιοι· οὐ γάρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι *μέριμναι*, οἳ δὴ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζουσιν ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη 110.7 κατ' ἄνδρας μυρία δειλὰ πέλονται ἅ τ' ἀμβλύνουσι *μερίμνας*. Πρβλ. μελέτη, νοῦς, νόημα, φρόνησις.

μέρος (ἀντίθ. ὅλον). Μέρος/τμήμα, *part*, Ἐμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου *μέρος* ἀθρήσαντες ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν 22.1 ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα *μέρεσσιν*, ἡλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα 96.2 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐστέροισι χοάνοισι τὼ δύο τῶν ὀκτὼ *μερέων* λάχε Νήστιδος αἰγλῆς Δημόκριτος 270 οἰκέταισιν ὥς *μέρεσι* τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλω πρὸς ἄλλο Ἀρχύτας 1.50 τὸ κάτω *μέρος* ἀποφράξας ἐμφυσῇ 2.12-13 ἅ δ' ὑπεναντία, ἂν καλοῦμεν ἁρμονικάν, ὅκκα ἔωντι (τοῖον ὅ) ὁ πρῶτος ὅρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου αὐταύτου *μέρει*, ταῦτα ὁ μέσος τοῦ τρίτου ὑπερέχει τοῦ τρίτου *μέρει*. || τὰ κατὰ μέρος. Ἐπὶ μέρους/καθέκαστα πράγματα, *the particulars*, Ἀρχύτας 1.4 περὶ γὰρ τῆς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ *μέρος*, οἷά ἐντι, καλῶς ὀφείσθαι. || ἐν μέρει. Κατὰ σειρά/διαδοχικά, *in turn/successively*, Ἐμπεδοκλῆς 17.29 ἐν δὲ *μέρει* κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοιο 26.1-2 ἐν δὲ *μέρει* κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλοι, καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αὖξεται ἐν *μέρει* αἴσης.

μεσσόθεν. Ἀπὸ τὸ κέντρο (πρὸς τὴν περιφέρεια), *from the center (to the periphery)*, Παρμενίδης 8.44 *μεσσόθεν* ἰσοπαλὲς πάντη.

μέσος. Μέσος/μεσαῖος, *middle*, Ξενοφάνης 1.7-11 ἐν δὲ *μέσοις* ἀγνὴν ὁδμὴν λιβανωτὸς ἴησι... βωμός δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ *μέσον* πάντη πεπύκασται Παρμενίδης 12.3 ἐν δὲ *μέσῳ* τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ Ἐμπεδοκλῆς 35.4 ἐν δὲ *μέσῃ* Φιλότης στροφάλιγγι γένηται Φιλόλαος 6.19 τὸ δ' ἐν *μέσῳ* μέσας καὶ τρίτας ἐπὶ γδοον· ἅ δὲ συλλαβὰ ἐπίτροιτον, τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ διπλόον. || **μέσος.** Μεσαῖος (μου-

σικὸς ὄρος), middle (musical term), Ἀρχύτας 2.13 τούτῳ ὁ μέσος τοῦ τρίτου ὑπερέχει τοῦ τρίτου μέρει. || **μέσση.** Ἡ Μέσση (μουσικὸς ὄρος), the middle (musical term), Φιλόλαος 6.17-19 ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβά, ἀπὸ δὲ μέσσης ἐπὶ νεάταν δι' ὀξειᾶν ... τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσης καὶ τρίτας ἐπόγδοον. || **μέσαι.** Μέσαι (μουσικὸς ὄρος), middle (musical term), Ἀρχύτας 2.1 μέσαι δὲ ἐντι τρεῖς τᾷ μουσικᾷ, μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ ἀγεωμετρικά, τρίτα δ' ὑπεναντία, ἃν καλέοντι ἀρμονικάν. || **μέσον.** Κέντρον, centre, Φιλόλαος 7 τὸ πρῶτον ἀρμολογούμενον, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾷ σφαίρας ἐστία καλεῖται.

μεσότης. Μεσότης/μέσον, mean/middle, Ὀκκελος 8 (DK I 441, 8) ἡ τριὰς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ τελευτήν. Πρβλ. ἀρχή, τελευτή.

μεστός. Γεμάτος, full, Ξενοφάνης 1.4 κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστός εὐφροσύνης Δημόκριτος A 78 (DK II 104, 11) μεστόν τε εἶναι τὸν αἶρα τούτων 275 τὸν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστόν τε καὶ φροντίδος κέντηται.

μεταβάλλειν I (συνών. μεταλλάσσειν). Μεταβάλλομαι/ἀλλάζω, alter/change, Ἡράκλειτος 84a μεταβάλλομαι ἀναπαύεται Δημόκριτος A 135 (DK II 117, 35) μεταβάλλειν τῇ κρήσει κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡλικίας 2. Ἀλλάζω κατεύθυνση, change direction, Διογένης 6.46 αἱ δὲ φλέβες ... ἕως ἂν μεταβάλλωσιν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ δεξιὰ.

μετακοσμεῖσθαι. Ἀναδιαρθρώνομαι/ἀναδομοῦμαι, be rearranged/be reconstructed, Μέλισσος 7 (2)-(3) καὶ οὐτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μείζον γίνοιτο οὔτε μετακοσμέοιτο οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται ... ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστὸν ... πῶς ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη; εἰ μὲν γὰρ τι ἐγίνετο ἑτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθεῖη. Πρβλ. κοσμεῖσθαι, διακοσμεῖν, διατιθέναι, ἀλλάσσειν, μεταρρυσμοῦν.

μεταλλάσσειν (συνών. διαλλάσσειν, ἀμείβειν, διαμείβειν). Ἐναλλάσσω/ἀλλάζω, interchange/change, Ἐμπεδοκλῆς 115.8 ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσομεντα κελεύθους.

μεταμέλεια. Μεταμέλεια/μετάνοια, repentance, Δημόκριτος 43 *μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασι βίου σωτηρίη.* Πρβλ. *μετανοεῖν*.

μετανοεῖν (ἀντίθ. προβουλεύεσθαι). Μετανοῶ/σκέπτομαι ἐκ τῶν ὑστέρων, repent/think better of, Δημόκριτος 66 *προβουλεύεσθαι κρεῖσσον πρὸ τῶν πράξεων ἢ μετανοεῖν.* Πρβλ. *μεταμέλεια*.

μεταξύ. Μεταξύ / ἀνάμεσα, among, Ζήνων 3.5-6 *εἰ πολλά ἐστίν, ἅπειρα τὰ ὄντα ἐστίν· αἰ γὰρ ἕτερα μεταξύ τῶν ὄντων ἐστί, καὶ πάλιν ἐκείνων ἕτερα μεταξύ. καὶ οὕτως ἅπειρα τὰ ὄντα ἐστί.*

μεταπίπτειν 1. Μεταπίπτω/μετατρέπομαι, change/be altered, Ἡράκλειτος 88 *τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι καὶ κεῖνα πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα.* Μέλισσος 8(2)-(4)-(5)-(6) *καὶ μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι ἑτεροῖον ... πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁριζομένου ... οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθὴ ἦν...* ἦν δὲ *μεταπέσῃ*, τὸ μὲν εὖ ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐκ εὖ γέγονεν Διογένης 2.7 *καὶ μὴ τὸ αὐτὸ εὖ μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο.* Δημόκριτος A 135 (DK II 117,31) *οὐδὲ γὰρ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ φύσιν ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ σχῆμα μεταπίπτειν ἐργάζεσθαι καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλοίωσιν* 9 *ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὖ οὐδὲν ἀτρεκὲς συνίεμεν, μεταπίπτειν δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων* 191.3 *ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμῆ γίνεται μετριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετρῆ· τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ.* Πρβλ. *ἀλλάσσειν* 2. Ἐκπίπτω/ξεπέφτω, fall/be brought down, Δημόκριτος 101 *ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους, ἐπὴν ἐξ εὐπορίας εἰς πενίην μεταπέσωσιν.*

μετάρσιος Μετέωρος, suspended in air/in suspense, Ἐμπεδοκλῆς 35.9 *πολλά δ' ἄμεικτ' ἔστηκε κεραιομένοισιν ἐναλλάξ, ὅσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρυνκε μετάρσιον.*

μεταρυσμοῦν. Μεταπλάσσω/μεταβάλλω, transform, Δημό-

κριτος 33 ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι. καὶ γὰρ ἡ διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταρυσμοῦσα δὲ φυσιοποιεῖ. Πρβλ. ῥυθμός, ῥυσμοῦσθαι, μετακοσμεῖσθαι.

μεταφύεσθαι. Μεταβάλλομαι ὀργανικά, be changed organically, Ἐμπεδοκλῆς 108.1 ὅσσον <γ> ἄλλοιοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται. Πρβλ. μεταρυσμοῦν.

μετέρχεσθαι (ἀντίθ. μένειν). Μετακινουῖμαι, be moved, Ξενοφάνης 26.2 αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει κινούμενος οὐδὲν οὐδὲ μετέρχεσθαί μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ. Πρβλ. κινεῖσθαι.

μετέχειν. Μετέχω, participate in, Διογένης 5.6 καὶ ἔστιν οὐδὲ ἐν ὅτι μὴ μετέχει τούτου· μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. || **μετέχειν μοῖραν.** Ἐχω μερίδιο, have a part, Ἀναξαγόρας 6.4 ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει 12.1 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει Δημόκριτος 258 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης ... ἐν παντί κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν.

μετρεῖσθαι 1. Μετριέμαι/ὑπολογίζομαι, be measured, Ἡράκλειτος 31 <γῆ> θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρεῖται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὅκοῖος πρόσθεν ἦν γῆ γενέσθαι γῆ 2. Μετριέμαι/εἶμαι σύμμετρος, be measured/be proportionate, Δημόκριτος 285 ὅκως ἂν ... μετρεῖται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἢ ταλαιπωρίῃ.

μέτριος (ἀντίθ. πολὺς). Μέτριος/σύμφωνος μὲ τὸ μέτρο, moderate, Δημόκριτος 285 ὅκως ἂν τις μετρίῃς τε κτήσιος ἐπιμέληται 286 εὐτυχῆς ὁ ἐπὶ μετρίοις χρημασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχῆς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος. || **τὸ μέτριον** (ἀντίθ. ὑπερβολή, ἔλλειψις). Μετριότης, moderateness, Δημόκριτος 233 εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο.

μετριότης (συνών. τὸ μέτριον, ἀντίθ. ὑπερβολή, ἔλλειψις). Τὸ μέτριον/τὸ σύμφωνο μὲ τὸ μέτρον, moderation, Δημόκριτος 191.2 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίῃ γίνεται μετριότητι τέλειος καὶ βίου συμμετρίας.

μέτρον 1. Μέτρο/κανόνας, measure/rule, Ἡράκλειτος 30 πῦρ αείζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα 94 "Ἡλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μή, Ἐρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Φιλόλαος A 16 (DK I 403,15) ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστὶν τοῦ παντὸς καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν βωμόν τε καὶ συνοχὴν καὶ μέτρον φύσεως Διογένης 3.2 οὐ γὰρ ἂν ... οἷόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνός τε καὶ θέρους καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδιῶν **2.** Μέτρο/κριτήριον, measure/criterion, Ἀνάξαρχος 1.4 χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι· σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος.

μετώνυμον. Μετωνυμία/μετονομασία, metonymy/change of name, Δημόκριτος 26.23 <... μετώνυμον>.

μέτωπον. Μέτωπο, forehead, Ἐμπεδοκλῆς 57.3 ὀμματὰ τ' οἱ(α) ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπῳ.

μή. Μή, not, Ἀναξαγόρας 3.2 τὸ γὰρ εὖν οὐκ ἔστι τὸ μή οὐκ εἶναι 10 πῶς γὰρ ἂν ... ἐκ μὴ τρεχέος γένοιτο θοῖς καὶ σαρξ ἐκ μὴ σαρκός; Δημόκριτος 257.2 κατὰ δὲ ζώων ἔστιν ὧν φόνου καὶ μὴ φόνου ὧδε ἔχει. || **μὴ εὖν.** Τὸ μὴ εὖν, that which is not, Παρμενίδης 2.7 οὔτε γὰρ ἂν γνοίης τὸ γε μὴ εὖν (οὐ γὰρ ἀνυστόν) οὔτε φράσαις 7.1 οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆ εἶναι μὴ εὖντα 8.7 οὐδ' ἐκ μὴ εὖντος ἐάσω φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν. Πρβλ. οὐ, εἶναι.

μηδεῖς 1. Κανέννας, no one, Ζήνων 2.2 μεγέθους γὰρ μηδεὶς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐδὲν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Ἀναξαγόρας 12.7 μηδεὶς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως Δημόκριτος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα 264.1-3-5 μηδένα τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωυτοῦ μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι ... μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον **2.** Μηδέν/τὸ μηδέν, nothingness/naught, Παρμενίδης 6.2 χρὴ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' εὖν ἔμμεναι· ἔστι γὰρ εἶναι, μὴ δὲν δ' οὐκ ἔστιν 8.10 τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ὦρσεν (sc. τὸ εὖν) ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδεὶς ἀρξάμενον, φῦν; 9.4 πᾶν πλέον ἔστιν ὁμοῦ φάεος

καὶ νυκτὸς ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μέτα μ η δ ἐ ν Μέλισσος 1 ἀεὶ ἦν ὅ τι ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται. εἰ γὰρ ἐγένετο, ἀναγκαῖόν ἐστι πρὶν γενέσθαι εἶναι μ η δ ἐ ν· εἰ τοίνυν μ η δ ἐ ν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μ η δ ε ν ὅ ς 7(7) οὐκ ἂν οὖν εἶη τό γε μ η δ ἐ ν Δημόκριτος A 49 (DK II 97,17-19) κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν δὲν καὶ μ η δ ἐ ν ἐστι τὰ πάντα ... δὲν μὲν τὰς ἀτόμους ὀνομάζων, μ η δ ἐ ν δὲ τὸ κενὸν 156 μὴ μᾶλλον τὸ δὲν ἢ τὸ μ η δ ἐ ν εἶναι. Πρβλ. οὐδέν, κενόν, δέν, ραστὸν 3. Οὐδόλως/καθόλου, not at all, Ἡράκλειτος 58 οἱ γοῦν ἰατροὶ ... τέμνοντες, καίοντες ... ἐπαιτέονται μ η δ ἐ ν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν Ζήνων 2.5 εἰ δὲ ἀπογινόμενον τὸ ἕτερον μ η δ ἐ ν ἔλαττον ἔσται Δημόκριτος 264.1 μ η δ ἐ ν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ. Πρβλ. εἷς, οὐδεῖς.

μήκιστος. Πολὺ μεγάλος/εὐρύτατος, greatest/widest, Ἐμπεδοκλῆς 129.2 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς, ὃς δὴ μ ἡ κ ι σ τ ο ν πρᾶπίδων ἐκτίσασα πλοῦτον.

μῆκος (τύπ. μᾶκος) 1. Μῆκος/μάκος, length, Ἐμπεδοκλῆς 17.20 ἴση μ ἡ κ ὅ ς τε πλάτος τε (sc. Φιλότης) 2. Μακρότης/μεγάλο μῆκος, great length, Ἀρχύτας 1.20 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν (sc. τῶν ψόφων) οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἶους τε γινώσκεσθαι τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθένειαν τᾷς πλάγᾳς, τοὺς δὲ διὰ τὸ μ ᾶ κ ο ς, τᾷς ἀφ' ἀμῶν ἀποστάσιος. Πρβλ. βραχύς 3. Μέγεθος/μεγάλος βαθμός, magnitude/great extent, Ἐμπεδοκλῆς 119 ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μ ἡ κ ε ο ς ὄλβου. Πρβλ. ἐπιμήκης, μακρός, πλάτος, εὖρος, ὕψος, βάθος.

μήν. Μήνας, month, Ἐμπεδοκλῆς 68 μ η ν ὅ ς ἐν ὀγδοάτου δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκόν.

μήνη. Σελήνη, moon, Ἐμπεδοκλῆς 42.3 ὅσον τ' εὖρος γλαυκώπιδος ἔπλετο μ ἡ ν η ς.

μῆνιγξ. Μεμβράνη, membrane, Ἐμπεδοκλῆς 84.7 ἐν μ ἡ ν ι γ ξ ι ν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ.

μηρός. Μηρός, thigh, Διογένης 6.19-20 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ παντὸς τοῦ μ η ρ ο ὤ τείνουσιν. ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ὀπισθεν τείνει τοῦ μ η ρ ο ὤ καὶ ἐκφαίνεται παχεῖα· ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μ η ρ ο ὤ μικρὸν ἥττον παχεῖα ἐκείνης.

μήτηρ. Μητέρα, mother, Ἐμπεδοκλῆς 137.5 ὥς δ' αὕτως πατέρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μ η τ έ ρ α παῖδες Δημόκριτος 24 μητέρα... Πενίαν. || **μήτηρ θεῶν.** Τὸ κεντρικὸν πῦρ, the central fire, Φιλόλαος A 16 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστίαν τοῦ παντὸς καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μ η τ έ ρ α θ ε ῶ ν βωμόν τε καὶ συνοχὴν καὶ μέτρον φύσεως.

μητίεσθαι 1. Ἐπινοῶ, invent/conceive, Παρμενίδης 13 πρῶτιστον μὲν Ἐρωταθεῶν μ η τ ί σ α τ ο πάντων 2. Σχεδιάζω/μηχανῶμαι, design/devise, Ἐμπεδοκλῆς 139.2 οἶμοι ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ, ποῖν σχέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μ η τ ί σ α σ θ α ι.

μητις 1. Νοημοσύνη/σοφία, intelligence/wisdom, Ἐμπεδοκλῆς 2.9 πεύσεαι οὐ πλέον ἢ ἐ βροτείῃ μ η τ ι ς ὄρωρεν 106 πρὸς παρεὸν γὰρ μ η τ ι ς ἀέξεται ἀνθρώποισιν 2. Νοημοσύνη/δεξιότητα, adroitness/skillfulness, Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ὥς δ' ὁπότεν γραφῆες ἀναθήματα ποικίλλωσιν ἄνδρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μ ή τ ι ο ς εὖ δεδαῶτε. Πρβλ. φρόνησις, νόησις.

μήτηρ. Μήτρα, womb, Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μ ή τ ρ η σ ι ν ... ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

μηχανή. Τρόπος ἀντιμετωπίσεως/ἐπινόημα, technique/contrivance, Δημόκριτος 172.5 μ η χ α ν ή οὖν εὐρέθη, νήχεσθαι διδάσκειν 266 οὐδεμία μ η χ α ν ή τῷ νῦν καθεστῶτι ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάνν ἀγαθοὶ ἔωσιν.

μιαίνειν. Μιαίνω, stain/soil, Ἡράκλειτος 5.1 καθαίρονται δ' ἄλλῳ αἵματι μ ι α ι ν ό μ ε ν ο ι οἶον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζοιτο Ἐμπεδοκλῆς 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φίλα γυῖα μ ι ή ν η.

μιαρός (ἀντίθ. καθαρός). Ἀκάθαρτος, dirty/unclean, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μ ι α ρ ὡ τ α τ ο ν, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

μικρός (τύπ. σμικρός). Μικρός, small, Ξενοφάνης 2.20 σ μ ι κ ρ ὸ ν δ' ἄν τι πόλει χάσμα γένοιτ' Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σ μ ι κ ρ ῇ 94 μ ι κ ρ α ἰ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισται τοῖς λαμβάνουσι 209 αὐταρκείη τροφῆς σ μ ι κ ρ ῇ νύξ [?] οὐδέποτε γίνεται 213 ἀνδρείη τὰς ἄτας μ ι κ ρ ᾶ ς ἔρδει 278.7 μέχρι σ μ ι κ ρ ᾶ ῃ 284 σ μ ι κ ρ ᾶ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ Ἀρχύτας 1.38 ὑπὸ ἀσθενέος μ ι κ ρ ᾶ τε καὶ βαρέα. || Ζήνων 1.8 εἰ πολλά ἐστίν, ἀνάγκη αὐτὰ μ ι κ ρ ᾶ τε εἶναι καὶ μεγάλα Ἀναξαγόρας 1.2 καὶ γὰρ τὸ σ μ ι κ ρ ὸ ν ἄπειρον ἦν 3.1-4-5 οὔτε γὰρ τοῦ σ μ ι κ ρ ο ὦ ἐστὶ ... ἴσον ἐστὶ τῷ σ μ ι κ ρ ῷ ... καὶ μέγα καὶ σ μ ι κ ρ ὸ ν 6.2 μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σ μ ι κ ρ ο ὦ πλῆθος 12.14 ἀπὸ τοῦ σ μ ι κ ρ ο ὦ ἤρξατο περιχωρεῖν Διογένης 6.21 ἑτέρα δὲ (sc. φλέψ) εἶσω τοῦ μηροῦ μ ι κ ρ ὸ ν ἔττον παχεῖα ἐκείνης Δημόκριτος 34 τῷ ἀνθρώπῳ μ ι κ ρ ῷ κόσμῳ ἄντι.

μικρότης. Βλ. σμικρότης.

μιμεῖσθαι. Μιμοῦμαι, imitate, Δημόκριτος 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεὼν ἢ μ ι μ ε ῖ σ θ α ι 79 χαλεπὸν μ ι μ ε ῖ σ θ α ι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς.

μίμησις. Μίμησις, imitation, Δημόκριτος 154.4 μαθητὰς (sc. τῶν ζώων) ἐν τοῖς μεγίστοις γεγονότας ἡμᾶς· ἀράχνης ἐν ὕφαντικῇ καὶ ἀκυστικῇ, χελιδόνος ἐν οἰκοδομίᾳ, καὶ τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνης, ἐν ὥδῃ κατὰ μ ῖ μ η σ ι ν.

μῖννειν. Βλ. μέννειν.

μιμνήσκεσθαι. Ἐνθυμοῦμαι, remember, Δημόκριτος 265.2 τῶν ἡμαρτημένων ἀνθρώποι μ ε μ ν έ α τ α ι μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως.

μινυνθάδιος. Μικρός, small, Ἐμπεδοκλῆς 85 ἡ δὲ φλόξ ἰλάειρα μ ι ν ν θ α δ ί η ς τύχε γαίης.

μίξις 1. Συνουσία/ζευγάρωμα, mating, Παρμενίδης 12.5 πάντα γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ μίξις ἄρχει πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τὸ τ' ἐναντίον αὐτὶς ἄρσεν θηλυτέρῳ **2** (συνών. γένεσις, φύσις, ἀντίθ. κρίσις, διάλλαξις). Ἀνάμιξις/ένωση, mixing/union, Ἐμπεδοκλῆς 8.3 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456,37) μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ἀδικία καὶ κρίσις ἢ μίξις, ἀπόδειξιν δὲ λέγωσιν ὅτι τούτων ἐν ἑκάστων ἀριθμὸς ἔστι. Πρβλ. κρᾶσις.

μίσγειν. Βλ. μειγνύναι.

μνήμη 1 (συνών. μνημοσύνη). Μνήμη/ἀνάμνηση, memory/recollection, Ἀναξαγόρας 21b ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σοφία καὶ τέχνη Δημόκριτος 191.8 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παρεούσιν ἀρκέεσθαι τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυματομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα **2.** Μνήμη/μνημονικό, remembrance/mindfulness, Δημόκριτος 191.15 ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας καὶ μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῇ μνήμῃ πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων ἀεὶ ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται **3.** Μνήμη (προσωποπ.), Memory (personif.), Φιλόλαος A 13 (DK I 402,14) Πίστις γε μὴν καλεῖται (sc. ἡ δεκάς) ... διόπερ καὶ Μνήμη λέγοιτ' ἄν.

μνημοσύνη 1 (συνών. μνήμη). Μνήμη/ἀνάμνηση, memory/recollection, Ξενοφάνης 1.20 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον δς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει, ὥς οἱ μνημοσύνη καὶ τόνος ἀμφ' ἀρετῆς **2.** Μνήμη (προσωποπ.), Memory (personif.), Φιλόλαος A 13 (DK I 402,15) Πίστις γε μὴν καλεῖται (sc. ἡ δεκάς), ὅτι κατὰ τὸν Φιλόλαον δεκάδι καὶ τοῖς αὐτῆς μορίοις περὶ τῶν ὄντων οὐ παρέργως καταλαμβανομένοις πίστιν βεβαίαν ἔχομεν. διόπερ καὶ Μνήμη λέγοιτ' ἄν ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀφ' ὧν καὶ μονὰς Μνημοσύνη ὀνομάσθη.

μοῖρα 1. Μοίρα/ἀνταμοιβή, fate/reward, Ἡράκλειτος 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζοντας μοίρας λαγχάνουσι. Πρβλ. τιμὴ

2 (συνών. αἶσα). Μοίρα/πεπρωμένο, fate/destiny, Παρμενίδης 1.26 οὔτι σε μ ο ἰ ρ α κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε 3. Μοίρα/Εἰμαρμένη (προσωποπ.), Destiny (personif.), Παρμενίδης 8.37 οὐδὲν γὰρ <ἦ> ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τό γε Μ ο ἰ ρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 4. Μέρος, part, Ἀναξαγόρας 6.1-4 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μ ο ἰ ρ α ἰ εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πληθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μ ο ἰ ρ α ν μετέχει 11 ἐν παντὶ παντὸς μ ο ἰ ρ α ἔνεστι πλην νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι 12.1-5-25 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μ ο ἰ ρ α ν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι ... μετεῖχεν ἂν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμεικτό τεω· ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μ ο ἰ ρ α ἔνεστιν ... καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν ... μ ο ἰ ρ α ι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι 5. Μερίδιο, portion/share, Δημόκριτος A 135 (DK II 119,27) μ ο ἰ ρ α ν ἔχειν συνέσεως 258 ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μ ο ἰ ρ α ν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μ ο ἰ ρ α ν.

μοιχεύειν. Μοιχεύω, commit adultery, Ξενοφάνης 11.3 καὶ 12.2 κλέπτειν μ ο ι χ ε ύ ε ι ν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

μοναρχία (ἀντίθ. ἰσονομία). Μοναρχία, monarchy, Ἀλκμαίων 4.3 μ ο ν α ρ χ ί α ν.

μονάς. Μονάς, unit, Φιλόλαος A 10 (DK I 400,13) Ἀρχύτας δὲ καὶ Φιλόλαος ἀδιαφόρως τὸ ἐν καὶ μ ο ν ά δ α καλοῦσι καὶ τὴν μονάδα ἐν 8 ἢ μὲν μ ο ν ά ς ὥς ἂν ἀρχὴ οὔσα πάντων.

μονίη. Ἀκίνησία/μοναχικότης, immobility/solitude, Ἐμπεδοκλῆς 27.4 καὶ 28.2 Σφαῖρος κυκλοτεροῦς μ ο ν ί η περιηγεί γαίων.

μόνος (τύπ. μούνος) 1. Μόνος, alone, Ἡράκλειτος 32 ἐν τὸ σοφὸν μ ο ὤ ν ο ν λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Ἐμπεδοκλῆς 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μ ο ὤ ν ω σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα Ἀναξαγόρας 12.3-8 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν

ἄπειρον καὶ αὐτοκρατές καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ ἐστίν... καὶ ἂν ἐκώλυνεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἑόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Δημόκριτος 217 μόνον οἱ θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν 228.3-5 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἣν ἐνὸς μόνον (μὴ) τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἵχνιον μόνον λείπεται τῶν ποδῶν) 2. Μόνος/μοναδικός, sole/single, Παρμενίδης 2.2 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας, αἴπερ ὁδοὶ μόναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 8.1 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν 3. Μόνος/ὀλομόναχος, alone/all alone, Ἐμπεδοκλῆς 17.1 καὶ 17.16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων Δημόκριτος 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση. || **μόνον.** Μόνο, only, Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος 8.3 μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι 134.4 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μόνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα θοῆσιν Φιλόλαος 2.3 ἄπειρα δὲ μόνον (ἢ περαίνοντα μόνον) οὐ κα εἶη 11.16 ἰδοὺς δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Ἀναξαγόρας 4.12 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται Ἀρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοίημεν.

μόριον. Μόριον/συστατικὸν μέρος, particle/component part, Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἶη. Πρβλ. μέρος, μοῖρα.

μόρος (συνών. θάνατος, πότμος, ἀντίθ. γέννησις, φύσις). Μοίρα θανάτου/θάνατος, fate of death/death, Ἡράκλειτος 20 γινόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν ... καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι. Πρβλ. θνητός, μοῖρα.

μορφή 1. Μορφή, form, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν Ἐμπεδοκλῆς 21.2 εἴ τι καὶ

ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἔπλετο μορφῇ 2 (συνών. εἶδος, ἰδέα).
Μορφή/ὄψη, form/figure, Ἐμπεδοκλῆς 137.1 μορφὴν δ' ἀλλά-
ξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα νήπιος
3. Εἰδικώτερος τύπος, sort, Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει
δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον ... ἐκατέρω δὲ τῷ εἶ-
δος πολλαὶ μορφαί, ἃς ἕκαστον αὐτὰντὸ σημαίνει. Πρβλ.
ῥυθμός.

μουνομελής. Μονομελής, of one member, Ἐμπεδοκλῆς 58
μουνομελῆ ... τὰ γυῖα ... ἐπλανᾶτο.

μοῦνος. Βλ. μόνος.

Μοῦσα. Μούσα, Muse, Ἐμπεδοκλῆς 131.1 ἄμβροτε Μοῦσα
Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,1) Μοῦσῶν λύραν.

μουσική (τύπ. μουσικά, μουσική). Μουσική, music, Φιλόλαος
11.20 κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς πάσας καὶ κατὰ τὰν
μουσικὰν Δημόκριτος 144 μουσικὴν ... νεωτέραν εἶναι
179 οὔτε γράμματα ἂν μάθοιεν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγῶ-
νίην Ἀρχύτας 1.8 οὐχ ἥκιστα περὶ μουσικῆς 2 Περί μου-
σικῆς ... μέσαι δὲ ἐντι ταῖς τῇ μουσικῇ. || **μουσικά (τά).**
Δημόκριτος A 33 (DK II 91,24) Μουσικὰ δὲ τάδε.

μοχθεῖν. Μοχθῶ/κοπιᾶζω, toil/work hard, Ἡράκλειτος 84b
κάματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι. Πρβλ. πο-
νεῖν.

μοχθηρία. Καχεξία/ἐλαττωματικότητα, debility/deficiency,
Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκῆνεος μοχθηρίην
ὀρθοῖ, σκῆνεος δὲ ἰσχύς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω
τίθησιν.

μόχθος. Μόχθος/κόπος, labour/toil, Δημόκριτος 223.2-3
ὧν τὸ σκῆνος χρῆζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου
καὶ ταλαιπωρίας· ὅκόσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρῆζει καὶ
βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἰμείρεται τὸ σκῆνος, ἀλλ' ἡ τῆς γνώμης
κακοθιγίη (?). Πρβλ. πόνος, κάματος.

μυεῖσθαι. Τελεσιουργοῦμαι, be ritually performed, 'Ηράκλειτος 14 τὰ γὰρ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί *μ υ ε ὦ ν τ α ι*.

μυελός. Μυελός, marrow, Διογένης 6.41 ἕτεροι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου *μ υ ε λ ο ὦ*.

μυθοπλαστεῖν. Πλάθω μύθους, make up falsities, Δημόκριτος 297.5 ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν *μ υ θ ο π λ α σ τ έ ο ν τ ε ς* χρόνου.

μῦθος. Λόγος/διήγησις, narrative, Παρμενίδης 2.1 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ *μ ὦ θ ο ν* ἀκούσας 8.1 μόνος δ' ἔτι *μ ὦ θ ο ς* ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν Ἐμπεδοκλῆς 17.14-15 ἀλλ' ἄγε *μ ὦ θ ω ν* κλῦθι μάθη γὰρ τοι φρένας αὔξει ὥς γὰρ καὶ πρὶν ἔειπα πιφάσκων πείρατα *μ ὦ θ ω ν* 23.11 θεοῦ πάρα *μ ὦ θ ο ν* ἀκούσας 24 κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρησι προσάπτων *μ ὦ θ ω ν* μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 62.3 οὐ γὰρ *μ ὦ θ ο ς* ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων 114.1 ὦ φίλοι, οἶδα μὲν οὖνεκ' ἀληθείη παρὰ *μ ὦ θ ο ι ς* Δημόκριτος A 126a (DK II 113,2) ἐκδοχεῖται *μ ὦ θ ω ν*.

μυκτήρ. Μυκτῆρες/ρουθούνια, nostrils, Ἐμπεδοκλῆς 101.1 κέρματα θηρείων μελέων *μ υ κ τ ῆ ρ ε ς* ἐρευνῶν.

μύριοι 1. Μύριοι/ἀναρίθμητοι, countless/innumerable, 'Ηράκλειτος 49 εἷς ἐμοὶ *μ ὦ ρ ι ο ι*, ἐὰν ἄριστος ἢ Ἐμπεδοκλῆς 35.16 τῶν δέ τε μισγομένων χεῖτ' ἔθνεα *μ υ ρ ί α* θνητῶν 110.7 οἷα κατ' ἄνδρας *μ υ ρ ί α* δειλὰ πέλονται 112.9 οἱ δ' ἅμ' ἔπονται *μ υ ρ ί ο ι* ἐξερέοντες, ὅπη πρὸς κέρδος ἀταρπὸς **2.** Μύριοι/δέκα χιλιάδες, ten thousand, Μέλισσος 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ *μ υ ρ ί ο ι ς* ἔτεσιν ἑτεροῖον γίνοιτο Ἐμπεδοκλῆς 115.6 τρίς μιν *μ υ ρ ί α ς* ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι.

μύσος. Μίσμα/βδέλυγμα, miasma/defilement, Ἐμπεδοκλῆς 128.9 ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνοις οὐ δεύετο βωμός, ἀλλὰ *μ ὦ σ ο ς* τοῦτ' ἔσκειν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον.

μυστήριον. Μυστήριον/μυστηριακὴ τελετή, mysteries, 'Ηράκλειτος 14 τὰ γὰρ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους *μ υ σ τ ῆ ρ ι α* ἀνιερωστί μυεῖνται.

μυχόνδε. Πρὸς τὸν μυχὸν/πρὸς τὸ βάθος, towards the depths, Ἐμπεδοκλῆς 100.23 ὁππότε μὲν παλίνορσον ἀπαΐξειε *μ υ χ ό ν δ ε*, αἰθέρος εὐθὺς ῥεῦμα κατέρχεται εἴδματι θῦον.

μυχός. Μυχὸς/ἀποθήκη, storage, Ξενοφάνης 2.22 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα *μ υ χ ο ὺ ς* πόλεως.

μωμᾶσθαι. Μέμφομαι/κατακρίνω, blame/reproach, Δημόκριτος 48 *μ ω μ ε ο μ έ ν ω ν* φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον.

μωρία (ἀντίθ. σοφία, φρόνησις). Μωρία/ἀφροσύνη, stupidity/foolishness, Ἀνάξαρχος 1.6 οἱ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν αἰδίδουσιν, κῆν πεπνυμένην αἰδίδωσιν, οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίῃ γνώμην αἰτίην ἔχουσι *μ ω ρ ί η ς*. Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, τυφλότης, ἄνοια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

N

ναρκᾶν. Εἶμαι ναρκωμένος, be benumbed, Δημόκριτος 290
λύπην ἀδέσποτον ψυχῆς ν α ρ κ ὠ σ η ς λογισμῷ ἔκκρουε.

ναστὸν 1. Συμπαγές μόριον, compact molecule, Ἐμπεδοκλῆς A 87 (DK I 306,4) Ἐμπεδοκλῆς ἐν ἅπασιν τοῖς σώμασιν τοῖς ὑπὸ σελήνην, οἷον ὕδασιν, ἐλαίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, εἶναι ἔλεγεν ... ἀναμειγμένους πόρους καὶ ν α σ τ ᾶ, καὶ τοὺς μὲν πόρους ἐκάλεσε κοῖλα, τὰ δὲ ν α σ τ ᾶ πυκνὰ **2.** Ἄτομο/σωματίδιο, atom/corpuscle, Δημόκριτος A 37 (DK II 93,25) Δημόκριτος ἡγεῖται τὴν τῶν αἰδίων φύσιν εἶναι μικρὰς οὐσίας πλῆθος ἀπείρους· ταύταις δὲ τόπον ἄλλον ὑποτίθουσιν ἀπείρον τῷ μεγέθει. προσαγορεύει δὲ τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τῷ ἀπείρῳ, τῶν δὲ οὐσιῶν ἐκάστην τῷ τε δυνάμει καὶ τῷ ν α σ τ ῶ καὶ τῷ ὄντι A 46 (DK II 95,27) Δημόκριτος τὰ ν α σ τ ᾶ καὶ κενὰ (sc. ἀρχὰς εἶναι) A 47 (DK II 96,4) Δημόκριτος τὰ πρῶτά φησι σώματα (ταῦτα δ' ἦν τὰ ν α σ τ ᾶ) βάρος μὲν οὐκ ἔχειν, κινεῖσθαι <δὲ> κατ' ἀλληλοτυπίαν ἐν τῷ ἀπείρῳ A 125 (DK II 112,29) Δημόκριτος φύσει μὲν μηδὲν εἶναι χρῶμα· τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα ἅποια, τὰ τε ν α σ τ ᾶ καὶ τὸ κενόν· τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν συγκρίματα κεχρῶσθαι διαταγῇ τε καὶ ῥυθμῷ καὶ προτροπῇ, ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τάξις ὁ δὲ σχῆμα ἡ δὲ θέσις· παρὰ ταῦτα γὰρ αἰ φαντασίαι 11p (τίτλ.) *Περὶ ἀλόγων γραμμῶν καὶ ν α σ τ ῶ ν AB.* || **ναστός** (συνών. πλέως, πυκνός). Συμπαγῆς/στερεός, compact/solid, Λεύκιππος A 8 (DK II 74,8) τὴν γὰρ τῶν ἀτόμων οὐσίαν ν α σ τ ῆ ν καὶ πλήρη ὑποτιθέμενος (sc. ὁ Λεύκιππος) ὃν ἔλεγεν εἶναι καὶ ἐν τῷ κενῷ φέρεσθαι, ὅπερ μὴ ὃν ἐκάλει A 14 (DK II 75,23) οὗτοι γὰρ (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) ἔλεγον ἀπείρους εἶναι τῷ πλήθει τὰς ἀρχάς, ἅς καὶ ἀτόμους καὶ ἀδιαιρέτους ἐνόμιζον καὶ ἀπαθεῖς διὰ τὸ ν α σ τ ᾶ ς εἶναι καὶ ἰσομοίρους τοῦ κενοῦ.

ναυτικός. Ναυτικός, maritime, Θαλής 1 *Ναυτικῆς* αστρολογίας.

νεάτη (τύπ. νεάτα). Ἡ κατωτάτη τῶν τριῶν χορδῶν / ὁ ὀξύτερος τόνος (στὴν ἀρχαία μουσικὴ κλίμακα), the lowest of the three chords / the sharpest tone (on the ancient musical scale), Φιλόλαος 6.18 ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβά, ἀπὸ δὲ μέσσας ἐπὶ νεάταν δι' ὀξειᾶν, ἀπὸ δὲ νεάτας ἐς τρίταν συλλαβά, ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ὑπάταν δι' ὀξειᾶν. Πρβλ. μέσση, ὑπάτη.

νεῖκος 1 (συνών. ἔχθος, ἔχθρη, στοργή). Μῖσος, hatred, Ἐμπεδοκλῆς 109.3 γαίῃ μὲν γὰρ γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ ... στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δέ τε νείκεϊ λυγρῶ 115.4-14 εὔτέ τις ἀμπλακίησι φόνω φίλα γυῖα μίηνῃ, <νείκεϊ θ'> ὅς κ(ε) ἐπίορκον ἀμαρτήσας ἐπομόσθη ... τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης, νείκεϊ μαινομένῳ πίσυνος 2. Ἡ Ἔρις (ὡς κοσμικὴ ἀρχή), Strife (as a cosmic principle), Ἐμπεδοκλῆς 17.8-19 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα, ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορέύμενα Νείκεος ἔχθει ... Νεῖκος τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη, καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε 22.9 πάντῃ συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρὰ Νείκεος ἐννεσίησιν 26.6 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον, ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 30.1 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνὶ μμελέεσσιν ἐθρέφθη 35.3-9 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέρτατον ἵκετο βένθος δίνης ... πολλὰ δ' ἄμεικτ' ἔστηκε κεραιομένοισιν ἐναλλάξ, ὅσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρυκε μετάρσιον 36 τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἔσχατον ἵστατο Νεῖκος. Πρβλ. Κότος, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Γηθοσύνη, Φιλότης, Ἔρως.

νεκρός (ἀντίθ. ζωός). Νεκρός/ἄψυχος, dead/lifeless, Ἐμπεδοκλῆς 125.2 ἐκ μὲν γὰρ ζωῶν ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμείβων, <ἐκ δὲ νεκρῶν ζῶοντα>. || **οἱ νεκροί.** Οἱ νεκροί, the dead, Ἡράκλειτος 63 ἐπανίστασθαι καὶ φύλακας γίνεσθαι ἐγεῖρετι ζώντων καὶ νεκρῶν. Πρβλ. νέκυσ.

νέκυς. Ὁ νεκρὸς/τὸ πτώμα, the dead/the corpse, Ἡράκλειτος 96 *νέκυες ... κοπρίων ἐκβλητότεροι*. Πρβλ. *νεκρός*.

νέμεσθαι. Ὁδηγοῦμαι στὴ νομὴ/ποιμαίνομαι, be led to pasture, Ἡράκλειτος 11 *πάν γὰρ ἐρπετὸν πληγῇ νέμεται*.

νέος 1 (ἀντίθ. ἀρχαῖος, παλαιός). Νέος/καινούριος, young/new, Ἡράκλειτος 6 *ἥλιος ... νέος ἐφ' ἡμέρη* Δημόκριτος 158 *νέα ἐφ' ἡμέρη φρονέοντες ἄνθρωποι*. || **νεώτερος.** Μεταγενέστερος, later, Δημόκριτος 144.1 *μουσικὴν φησι νεωτέραν εἶναι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι λέγων μὴ ἀποκρίναι τὰναγκαῖον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ περιεῦντος ἤδη γενέσθαι 2* (συνών. κοῦρος, ἀντίθ. γέρον, πρεσβύτης). Νέος/νεαρός, young man, Ἡράκλειτος 88.2 *ταῦτό τ' ἐνι ζῶν καὶ τεθνηκὸς καὶ ἐγρηγορὸς καὶ καθεῦδον καὶ νέον καὶ γηραιὸν* Δημόκριτος 5.1 *γέγονε δὲ (sc. Δημόκριτος) τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ Μικρῷ διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν 183.1 ἔστι πρὸ νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος γὰρ οὗ διδάσκει φρονεῖν, ἀλλ' ὥραίη τροφή καὶ φύσις 295 ὁ γέρον νέος ἐγένετο, ὁ δὲ νέος ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται*. Πρβλ. *παῖς, υἱός, ἄνηβος, ἡβηδόν, κοῦρος, ἀνὴρ, ἄροην*.

νεότης (ἀντίθ. γῆρας). Νεότης/νεολαία, youth, Δημόκριτος 178 *πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεῖη παιδεῦσαι τὴν νεότητα 294 ἰσχὺς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθὰ, γῆρας δὲ σωφροσύνη ἄνθος*.

νεφέλη. Σύννεφο, cloud, Ἀναξαγόρας 16 *ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ*.

νεφεληγερέτης. Νεφεληγερέτης, cloud-gatherer, Ἐμπεδοκλῆς 149 *ἀέρα ... νεφεληγερέτην*.

νέφος. Σύννεφο, cloud, Ξενοφάνης 30.2-5 *οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ... ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν 32.1 ἦν τ' Ἴριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε Ἀναξαγόρας 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντι-*

λάμπον τῷ ἡλίῳ ... τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ ν έ φ ε ι ἄνεμον ἐποίησεν.

νήκουστος. Κωφὸς/ἀνάλγητος, deaf to, Ἐμπεδοκλῆς 137.3 οἱ δ' ἀπορεῦνται λισσόμενον θύοντες· ὁ δ' αὖ ν ή κ ο υ σ τ ο ς ὁμοκλέων σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα.

νηλεής. Ἀνελέητος, pitiless, Ἐμπεδοκλῆς 139.1 οἷμοι ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε ν η λ ε έ ς ἡμαρ.

Νημερτής (ἀντίθ. Ἀσάφεια). Ἡ Ἀλάθητη (προσωποπ.), The Infallible (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.4 Ν η μ ε ρ τ ή ς τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια. Πρβλ. ἀβέβαιος.

νήπιος. Μωρὸς/ἀνόητος, infantile/foolish, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ ν ή π ι ο ς ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς Ἐμπεδοκλῆς 11.1 ν ή π ι ο ς οὐ γὰρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι 137.2 μορφῇ δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπενχόμενος μέγα ν ή π ι ο ς Δημόκριτος 76 ν η π ί ο ι σ ι ν οὐ λόγος, ἀλλὰ συμφροσύνη γίνεται διδάσκαλος. Πρβλ. ἀνόητος, ἀνοήμων.

νηστεύειν. Νηστεύω/ἀπέχω, fast/abstain, Ἐμπεδοκλῆς 144 ν η σ τ ε υ σ α ι κακότητος.

Νῆστις. Νῆστις/νερό (προσωποπ.), Nestis/water (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 6.3 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε· Ζεὺς ἀργῆς Ἡρη τε φερέσβιος ἡδ' Ἀιδωνεὺς Ν η σ τ ί ς θ', ἡ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον 96.2 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐστέροισι χοάνοισι τὼ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Ν ή σ τ ι δ ο ς αἵγλης, τέσσαρα δ' Ἡφαίστοιο.

νικᾶν (τύπ. νικεῖν, ἀντίθ. ἡσσᾶσθαι) 1. Κερδίζω νίκη, win a victory, Ξενοφάνης 2.21 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, εἴ τις ἀεθλεύων ν ι κ ῶ Πίσας παρ' ὄχθας. || νικέων. Νικητής, victor, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἑκάτερα κακόν· καὶ γὰρ ν ι κ έ ο υ σ ι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίη φθορὴ 2. Ὑπερτερῶ, surpass/excel, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδω-

ρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσ-
σονι καὶ βεβαίω τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος.

νίκη. Νίκη, victory, Ξενοφάνης 2.1 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῇτι
ποδῶν νίκη ν τις ἄροιτο. Πρβλ. νικᾶν.

νοεῖν 1. Νοῶ/συλλαμβάνω μὲ τὸν νοῦ, apprehend/perceive
by the mind, Ξενοφάνης 24 οὐλος ὄρᾱ, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δέ
τ' ἀκούει Παρμενίδης 2.2 αἴπερ ὁδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆ-
σαι 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι 6.1 χρὴ τὸ λέγειν τε
νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι 8.8-34-36 οὐδ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐάσω φα-
σθαι σ' οὐδὲ νοεῖν ... ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἔστι
νόημα. οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφασισμένον ἐστίν, εὐρήσεις
τὸ νοεῖν Ἐμπεδοκλῆς 3.12-13 μήτε τι τῶν ἄλλων, ὁπόση πόρος
ἐστὶ νοῆσαι, γυίων πίστιν ἔρυκε, νόει δ' ἡ δῆλον ἕκαστον
Δημόκριτος 11.9 μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ λεπτότε-
ρον <δέη ζητεῖν, τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἄτε ὄργανον ἔχουσα
τοῦ νοῦ σαι λεπτότερον> 143 ὅσα τις ἂν νόησαιο Μητρό-
δωρος 2 πάντα ἐστίν, ὃ ἂν τις νοῆσαι. | νοεῖσθαι. Φιλόλαος 4
καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινωσκόμενα ἀρεθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἶόν τε
οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου Δημόκριτος
129 φρενὶ θεῖα νοῦνται. || νοητός. Διανοητός, apprehensible,
Παρμενίδης 8.8 οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητὸν ἐστίν ὅπως οὐκ ἔστι.
Πρβλ. αἰσθάνεσθαι γινώσκειν, διανοεῖσθαι, ἐννοεῖσθαι, ἐπίστασθαι,
συνιέναι, φρονεῖν 2. Ἔχω κατὰ νοῦ/σκέπτομαι νά, have in mind/
intend to, Ἐμπεδοκλῆς 84.1 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων
ὠπλίσσατο λύχρον χειμερίην διὰ νύκτα.

νόημα (τύπ. νοῦμα) 1. Νόηση/νοῦς, intelligence/thought,
Ξενοφάνης 23.2 εἷς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτι
δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὐδὲ νόημα Παρμενίδης 16.4 τὸ γὰρ
αὐτὸ ἐστίν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ
παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 105 αἵματος ἐν πε-
λάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλή-
σκεται ἀνθρώποισιν· αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόη-
μα 110.10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόημα τος αἶσαν.
Πρβλ. πραπίδες, φρόνησις 2. Νοητική ἐνέργεια/σκέψη, mental

activity/thinking, Παρμενίδης 7.2 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα 8.34-50 ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὔνε-κεν ἔστι νόημα ... ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἡδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης. Πρβλ. μέριμνα, νοῦς, νόησις, φρήν, μῆτις.

νόησις. Νόηση/νοῦς, intelligence/mind, Διογένης 3.2 οὐ γὰρ ἂν ... οἷόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν 4.3 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς καὶ ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις 5.1-8-21 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ... πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιος εἰσιν ... τὰ ζῶα ... οὔτε ιδέαν ἀλλήλοις εἰκότα οὔτε δίαιταν οὔτε νόησιν. || Διογένης 5.23 ὅμως δὲ πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὁρᾷ καὶ ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα. Πρβλ. νόημα, νοῦς.

νομίζεσθαι 1. Συνηθίζεται, ισχύει ὡς ἔθος, it is customary, Ξενοφάνης 2.13 ἀλλ' εἰκὴ μᾶλα τοῦτο νομίζεται Ἡράκλειτος 14 τὰ γὰρ νομιζόμενα καὶ ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μενῶνται 2. Νομίζομαι/θεωροῦμαι, be considered, Παρμενίδης 6.8 οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν γε νομίσται κοῦ ταῦτόν, πάντων δὲ παλίντροπός ἐστι κέλευθος Ἐμπεδοκλῆς 17.22 ἥτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροισι. || **νομίζειν.** Νομίζω/πρεσβεύω, believe, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες. || **νομίζον.** Κοινὴ πεποίθησις, common conviction, Δημόκριτος 278.9 τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

νόμιμον 1. (τὸ) Δίκαιον, (the) Law, Ἐμπεδοκλῆς 135.1 ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς 2. Νόμιμον, lawful, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ἔπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστιν.

νόμος 1. Νόμος, law, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι ἐνός 44 μάχεσθαι χρή τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρή τῷ ξυνῷ

πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλεις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως. τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου· κρατεῖ γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμῳ 181.2-4 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγου πειθοῖ ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθρη μὲν γὰρ ἁμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε λάθρη οὔτε φανερώς ἔρδειν τι πλημμελὲς 191.17 ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας καὶ μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῇ μνήμῃ πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων αἰεὶ ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται καὶ ἐπιβάλλεσθαι δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι προήσσειν ἀνήκεστον ὧν νόμοι κωλύουσιν 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο· φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εἴ τοῖσι γὰρ πειθομένοισι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται 259.3-6 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν πόλεμον ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει· ἀπείργει δὲ ἴσα ἑκάστοισι ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ θεοὶ 262.3 ὅς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύῃ κέρδει ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ, καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι 264.5 μηδὲν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ ... ἀλλ' ἑωυτὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον 2. Ἔθος/συνθήκη, custom/convention, Ἐμπεδοκλῆς 9.5 οἱ δ' ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μιν γέντ' εἰς αἰθέρ' ἵκωνται (?) ἢ κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων ἢ κατ' οἰωνῶν, τότε μὲν τὸ <λέγουσι> γενέσθαι, εὔτε δ' ἀποκρινθῶσι, τὸ δ' αὖ δυσδαίμονα πότμον· ἢ θέμις <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός Φιλόλαος 9 φύσει καὶ οὐ νόμῳ Δημόκριτος 9 νόμῳ γλυκὺ ... νόμῳ πικρὸν ... νόμῳ χροῖή, ἔτεῃ δὲ ἄτομα καὶ κενὸν 125 νόμῳ χροῖή, νόμῳ γλυκὺ, νόμῳ πικρὸν, ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κενόν.

νόσημα. Νόσημα/πάθησις, disease/affliction, Δημόκριτος 281 ὥσπερ ἐν [μὲν] τοῖς ἔλκεσι φαγέδαινα κάκιστον νόσημα, οὕτως ἐν τοῖς χρήμασι. Πρβλ. νόσος.

νόσος. Νόσος/ἀρρώστεια, disease/sickness, Ἡράκλειτος 111
 ν ο ὕ σ ο ς ὑγίειν ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος
 ἀνάπαισιν Ἐμπεδοκλῆς 112.10 οἱ μὲν μαντοσυνέων κεχρημένοι,
 οἱ δ' ἐπὶ ν ο ὕ σ ω ν παντοίων ἐπύθοντο κλυεῖν εὐηκέα βάξιν Δημό-
 κριτος 31 ἱατρικὴ μὲν ... σώματος ν ό σ ο υ ς ἀκέεται, σοφίη δὲ
 ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται 288 ν ό σ ο ς οἶκον καὶ βίου γίνεται
 ὄκωσπερ καὶ σκῆνεος. || **Νόσος.** Ἡ Ἀρρώστεια (προσωποπ.),
 Disease (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα ...
 αὐχμηραί τε Ν ό σ ο ι καὶ Σήψιες ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτης ἀν λει-
 μῶνα κατὰ σκότος ἡλάσκουσιν. Πρβλ. νόσημα, ὑγίεια.

νοτίζεσθαι (ἀντίθ. αὐαίνεσθαι). Ὑγραίνομαι, be moistened,
 Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμοὺν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαί-
 νεται, καρφαλέον ν ο τ ί ζ ε τ α ι. Πρβλ. νότος, αὖος.

νότος. Νότιος ἄνεμος, south wind, Δημόκριτος 14 (DK II
 143,14) ν ό τ ο ς πνεῖ 14 (DK II 144,22) ν ό τ ο ς ὡς τὰ πολλά.

νουθετεῖν. Νουθετῶ/συμβουλεύω, admonish/advise, Δημό-
 κριτος 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν ὁ ν ο ὕ θ ε τ ε ῖ ν ματαιοποιεῖ.

νοῦς (τύπ. νόος) 1. Νοῦς/πνεῦμα, mind/spirit, Ξενοφάνης 25
 ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο ν ό ο υ φρενὶ πάντα κραδαίνει 2. Νοῦς/διά-
 νοια, mind/intellect, Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὅμως ἀπεόντα ν ό ω
 παρεόντα βεβαίως 6.6 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει
 πλακτὸν ν ό ο ν 16.2 ὥς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κραῖσις μελέων πολυ-
 πλάγκτων, τὼς ν ό ο ς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.8
 οὔτως οὔτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστὰ οὔτε ν ό ω
 περιληπτὰ 17.21 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκός τε πλάτος
 τε· τὴν σὺ ν ό ω δέρεκεν, μήδ' ὄμμασιν ἥσο τεθηπὼς 136.2 οὐκ
 ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδείησι ν ό ο ι ο; Φιλόλαος 13.1
 κεφαλὰ μὲν ν ό ο υ, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος Λεύκιππος 2
 (τίτλ.) ἐν τῷ Περὶ ν ο ὕ Δημόκριτος 5e (τίτλ.) Περὶ ν ο ὕ 112
 θείου νοῦ τὸ αἰετὶ διαλογίζεσθαι καλόν 175 ὀκόσα κακὰ καὶ βλα-
 βερὰ καὶ ἀνωφελέα, τάδε δ' οὔ(τε) πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι
 δωροῦνται, ἀλλ' αὐτοὶ τοῖσδεσιν ἐμπελάζουσι διὰ ν ο ὕ τυφλότητα
 καὶ ἀγνωμοσύνην. Πρβλ. φρενί, νόημα, νόησις 3. Νοῦς/νοημοσύνη,

mind/intelligence, 'Ηράκλειτος 40 πολυμαθίη ν ό ο ν ἔχειν οὐ διδάσκει 104 τίς γάρ αὐτῶν ν ό ο ς ἢ φρήν; 114 ξὺν ν ό ω λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Δημόκριτος 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαίτοι ξὺν ν ό ω, πολλὰ μὲν ἔρξει πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει 52 τὸν οἰόμενον ν ο ὕ ν ἔχειν ὁ νουθετέων ματαιοπονεῖ 64 πολλοὶ πολυμαθέες ν ο ὕ ν οὐκ ἔχουσιν 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἣν μὴ ν ο ὕ ς ὑπῆ 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν ν ό ω μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημοφιλέα, ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή 4. Νοῦς (ὡς κοσμικὴ ἀρχή), mind (as a cosmic principle), 'Αναξαγόρας 11 ἐν παντὶ παντὸς μοῖρα ἔνεστι πλήν ν ο ὕ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ ν ο ὕ ς ἐνι 12.1-12-13-17-19-27 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, ν ο ὕ ς δὲ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμικται οὐδενὶ χρήματι ... καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων ν ο ὕ ς κρατεῖ. καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης ν ο ὕ ς ἐκράτησεν ... καὶ τὰ συμμисγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα διακρινόμενα πάντα ἔγνω ν ο ὕ ς. καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὅποια ἦν, ἅσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἔστι καὶ ὅποια ἔσται, πάντα διεκόσμησε ν ο ὕ ς ... πάντα πασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πλήν ν ο ὕ. ν ο ὕ ς δὲ πᾶς ὁμοίος ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ ν ο ὕ ς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ ν ο ὕ ς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη 14 ὁ δὲ ν ο ὕ ς, ὃς αἰεὶ ἔστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἔστιν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκριμένοις Δημόκριτος 5 τὰ περὶ τῆς διακοσμήσεως καὶ τοῦ ν ο ὕ.

νυκτιφαής. Νυκτόφεγγος, shining by night, Παρμενίδης 14 ν ν κ τ ι φ α ἔ ς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς.

νῦν. Τώρα, now, Ξενοφάνης 1.1 ν ὕ ν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν 7.1 ν ὕ ν αὐτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον Παρμενίδης 19.1 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καὶ ν ν ν ἔασι 'Εμπεδοκλῆς 62.1 ν ὕ ν δ' ἄγ' 131.3 εὐχομένῳ ν ὕ ν αὐτε παρίστασο, Καλλιόπεια 'Αναξαγόρας 6.6 καὶ ν ὕ ν πάντα ὁμοῦ 12.17-18 ἅσσα ν ὕ ν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα ν ὕ ν ἔστι καὶ ὅποια ἔσται 14.1 τὸ κάρτα καὶ ν ὕ ν ἔστιν Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ

έόντα ν ὕ ν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ Δημόκριτος 175.2-4 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ ν ὕ ν ... οὐ<τε> πάλαι οὔτε ν ὕ ν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται. || Δημόκριτος 10 ἔτεῃ μὲν ν ν ν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ῆ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίμεν, πολλαχῇ δεδήλωται.

νὺξ 1 (συνών. σκότος, ἀντίθ. φῶς). Σκότος/σκοτάδι, darkness, Παρμενίδης 8.59 ἀτὰρ κἀκεῖνο κατ' αὐτὸ τὰντία ν ὕ κ τ' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε 9.1-3 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ ν ὕ ξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρως δυνάμεις ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς, πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάος καὶ ν ν κ τ ὁ ς ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μέτα μηδὲν 12.2 αἱ γὰρ στεινότεραι πληντο πυρὸς ἀκρήτοιο, αἱ δ' ἐπὶ ταῖς ν ν κ τ ὁ ς, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἴσα **2** (συνών. εὐφρόνη, ἀντίθ. ἡμέρα, ἡμαρ). Νύχτα, night, Ἐμπεδοκλῆς 48 ν ὕ κ τ α δὲ γαῖα τίθησιν ὕφιστα μένη φαέεσσι 49 ν ν κ τ ὁ ς ἐρημαῖης ἀλαώπιδος 84.2 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων ὠπλίσσατο λόχον χειμερίην διὰ ν ὕ κ τ α Διογένης 3.3 οὐ γὰρ ἄν ... οἷον τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνός τε καὶ θέρους καὶ ν ν κ τ ὁ ς καὶ ἡμέρας καὶ ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδῶν Δημόκριτος 209 αὐταρκείη τροφῆς σμικρὴ ν ὕ ξ [?] οὐδέποτε γίνεται. || Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Ν ν κ τ ὁ ς τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων. Πρβλ. ζοφερόν, λαμπρός.

νωθρῶς. Νωθρῶς/βραδέως, sluggishly/slowly, Ἀρχύτας 1.27 αἱ γὰρ τις ῥάβδον λαβὼν κινοῖ ν ω θ ρ ῶ ς τε καὶ ἀσθενέως.

νῶμα. Βλ. νόημα.

νωμαῖν. Διακινῶ/περιφέρω, move/carry round, Παρμενίδης 7.4 ν ω μ αῖ ν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσαν ἀκουήν.

νώνυμος. Ἀνώνυμος/δίχως ὄνομα, anonymous, Δημόκριτος 26 πολύσημον ... ἰσόρροπον <... μετώνυμον> ... ν ὥ ν ν μ ο ν.

νῶσαι. Βλ. νοεῖν.

νωτιαῖος. Νωτιαῖος, vertebral, Διογένης 6.2-8-41 παρὰ τὴν ν ω τ ι αῖ α ν ἄκανθαν ... περὶ αὐτὴν τὴν ν ω τ ι αῖ α ν ἄκανθαν ... διὰ τοῦ ν ω τ ι αῖ ο υ μνελοῦ. Πρβλ. νῶτος-ον, μυελός.

νῶτος - νῶτον. Τὰ νῶτα/ή ράχη, back/dorsum, Ἐμπεδοκλῆς
 29.1 οὐ γὰρ ἀπὸ ν ὥ τ ο ι ο δύο κλάδοι αἵσσονται, οὐ πόδες, οὐ
 θοὰ γοῦν(α) 83.2 αὐτὰρ ἐχίνοις ὀξυβελεῖς χαῖται ν ὥ τ ο ι ς ἐπι-
 πεφρίκασι 134.2 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῇ κατὰ γυῖα κέκασται,
 οὐ μὲν ἀπαὶ ν ὥ τ ο ι ο δύο κλάδοι αἵσσονται, οὐ πόδες, οὐ θοὰ
 γοῦν(α). Πρβλ. νωτιαῖος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ξ

ξανθός. Ξανθός, golden/yellowish, Ξεοφάνης 1.9 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη Ἐμπεδοκλῆς 112.1 ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος ναίει 128.7 ξανθὼν τε σπονδὰς μελίτων ὀρίπτοντες ἐς οὔδας.

ξενιτεία. Ξενιτεία, foreign land, Δημόκριτος 246 ξενιτεία βίου αὐτάρκειαν διδάσκει μάζα γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

ξένος 1. Παράξενος/παράδοξος, odd/strange, Ἡράκλειτος 72 οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται 2. Ξένος/ἄλλοδαπός, stranger/foreigner, Ἐμπεδοκλῆς 112.3 ἐὶν ὧν αἰθεροὶ λαμνός, κακότητος ἄπειροι.

ξηρός (συνών. αὔρος, ἀντίθ. ἑγρός). Ξηρός, dry, Διογένης 5.9 ἔστι γὰρ πολύτροπος (sc. ὁ αἶθρ) καὶ θερμότερος καὶ ψυχρότερος καὶ ξηρότερος καὶ ὑγρότερος. || **ξηρόν** (συνών. καρφαλέον, ἀντίθ. διερόν). Τὸ ξηρόν, the dry, Ἀναξαγόρας 4.15 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ 12.25 ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνόν ... ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν 15.3 τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρόν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος.

ξυγκύρειν. Βλ. συγκύρειν.

ξύεσθαι. Ξύνομαι, scratch oneself, Δημόκριτος 127 ξύνομενοι ἄνθρωποι ἡδονται.

ξύλον. Ξύλο, wood, Ἐμπεδοκλῆς 81 σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.

ξυμφύεσθαι. Βλ. συμφύεσθαι.

ξύνεσις. Βλ. σύνεσις.

ξυνετός (συνών. εὖ/ὀρθὰ φρονέων, ἀντίθ. ἀξύνετος). Συνετός/φρόνιμος, prudent/wise, Δημόκριτος 98 ἐνὸς φιλότης ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων.

ξυνῆ (ἀντίθ. ἰδίᾳ). Ἀπὸ κοινοῦ, in common, Δημόκριτος 3.2 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ πρήσσειν, μήτε ἰδίᾳ μήτε ξυνῆ, μηδὲ ἅσ' ἂν πράσσει, ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐόντου καὶ φύσιν.

ξυνός (τύπ. κοινός, ἀντίθ. ἰδιος) 1. Κοινός, common, Ἡράκλειτος 2 διὸ δεῖ ἔπεσθαι τῷ <ξυνῶ>... τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν 103 ξυνόν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλῳ περιφερείας 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῶ πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Παρμενίδης 14.2 πῶς γὰρ αἰθήρ καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξυνός γὰρ αἰθήρ καὶ οὐράνιον καὶ Ὀλύμπιος ἔσχατος ἡδ' αὐτῶν θεομὸν μένος ὁρμήθησαν γίνεσθαι Δημόκριτος 252.2 παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ 279.6 ἐν γὰρ τῷ ξυνῶ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίᾳ οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτώμενα, ἀλλὰ πολλῶ ἦσσαν 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημοφελέα, ξὺν ἀνοίᾳ δὲ χορηγίᾳ ξυνή (?) 287 ἀπορίᾳ ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη· οὐ γὰρ ὑπολείπεται ἐλπίς ἐπικουρίας 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἰτῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιᾶσι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς 2. Συνηθισμένος, usual, Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξυνῶ ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἔνεισιν. || ξυνόν (ἐστί). (Εἶναι) ἀδιάφορο, (it is) indifferent, Παρμενίδης 5.1 ξυνόν δέ μοι ἐστίν, ὅπποθεν ἄρξωμαι· τόθι γὰρ πάλιν ἴξομαι αὖθις.

ξυνουσίη. Συνουσία/ἐρωτική συνεύρεσις, coition, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή.

Ο

ῥαροι. Λόγοι/τὰ λεγόμενα, words/discourse, Ἐμπεδοκλῆς 21.1 ἀλλ' ἄγε, τόνδ' ὁ ἀρώων προτέρων ἐπιμάστιγ' ἀέρεν.

ὄγκος. Ὀγκος/μάζα, volume/mass, Παρμενίδης 8.43 εὐκύνκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ, μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντῃ Ἐμπεδοκλῆς 20.1 τοῦτο μὲν ἂν βροτέων μελέων ἀριδείκετον ὄγκον 100.13 οὐδὲις ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται, ἀλλὰ μιν εἴργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσόν ἐπὶ τρήματα πυκνά.

ὁδός 1. Ὀδός/πορεία, road/route, Ἡράκλειτος 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁ δ' ὅν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει 59 γναφείῳ ὁ δ' ὅς· εὐθεῖα καὶ σκολιή ... μία ἐστὶ ... καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁ δ' ὅς· ἄρει κατὰ μία καὶ αὐτὴ Παρμενίδης 1.2-5-27 ἵπποι ταί με φέρουσιν, ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἱκάνοι, πέμπον, ἐπεὶ μ' ἐς ὁ δ' ὅν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι δαίμονες ... τῇ φερόμην· τῇ γάρ με πολύφραστοι φέρουσι ἵπποι ἄρμα τιταίνουσαι, κοῦραι δ' ὁ δ' ὅν ἡγεμόνευον ... ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν, ἵπποις ταί σε φέρουσιν ἱκάνων ἡμέτερον δῶ, χαῖρ', ἐπεὶ οὕτι σε μῦθ' ἀκακή προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁ δ' ὅν (ἡ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε. || Δημόκριτος 230 βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁ δ' ὅς· ἀπανδόκευτος 2. Ὀδός/μέθοδος, way/method, Παρμενίδης 2.2 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας, αἶπερ ὁ δ' ὅς· μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 6.3 τά σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα. πρώτης γάρ σ' ἀφ' ὁ δ' ὅς· ταύτης διζήσιος <εἴργω> 7.2-3 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁ δ' ὅς· διζήσιος εἴργε νόημα μηδέ σ' ἔθος πολύπειρον ὁ δ' ὅς· κατὰ τήνδε βιάσθω, νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἡχήεσαν ἀκουήν 8.1-18 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁ δ' ὅς· λείπεται ὥς ἔστιν ... τὴν μὲν εἰς ἀνόητον ἀνώνυμον (οὐ γὰρ ἀληθὴς ἔστιν ὁ δ' ὅς·), τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι. Πρβλ. κέλευθος, ἀτραπός.

ὀδυνᾶσθαι. Πονῶ, feel pain, Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ πάντα τὸν βίον ὦν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν.

ὀδύνη. Ὀδύνη/πόνος, grief/pain, Ἐμπεδοκλῆς 112.12 δηρὸν δὴ χαλεπῇσι πεπαρμένοι (ἀμφ' ὠδύνησιν) Δημόκριτος 275 τεκνοτροφίῃ σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστήν καὶ φροντίδος κέκτῃται, τὴν δὲ ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτέρῃ ὠδύνῃ. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀλγύνειν.

ὄζειν (τύπ. ὄσδειν). Ἀποπνέω ὀσμὴ/μυρίζω, have an odour/smell, Ξενοφάνης 1.6 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος... μείλιχος ἐν κεράμοις· ἄνθος ὄζόμενος. Πρβλ. ὀσμὴ.

ὀθνεῖος. Ξένος/μὴ οἰκεῖος, alien/not familiar, Δημόκριτος 60 κρέσσον τὰ οἰκήϊα ἐλέγχειν ἁμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονεῖντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα 90 ἢ τῶν συγγενῶν ἔχθρη τῆς τῶν ὀθνεῖων χαλεπωτέρῃ μάλα.

οἰακίζειν. Κατευθύνω τὸ πλοῦς/κυβερνῶ, steer/govern, Ἡρόδοτος 64 τὰ δὲ πάντα οἰακίζει Κεραιὸς. Πρβλ. κατευθύνειν.

οἶδμα. Φουσκωμένο κύμα, swelling wave, Ἐμπεδοκλῆς 100.7-24 αἰθὴρ παφλάζων καταΐσσεται οἶδματι μάργω ... αἰθέρος εὐθὺς ῥεῦμα κατέρχεται οἶδματι θῦον.

οἶεσθαι (τύπ. οἶειν, συνών. δοκεῖν, ἡγεῖσθαι, νομίζειν) 1. Νομίζω/πιστεύω, believe, Ἐμπεδοκλῆς 16.1 οὐδέ ποτ', οἶω, τούτων ἀμφοτέρων κενεώσεται ἄσπετος αἶων 2. Φαντάζομαι/ἔχω τὴν ἐντύπωση, imagine/have the impression, Δημόκριτος 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν ὁ νουθετέων ματαιοπονεῖ.

οἰκεῖν. Κατοικῶ, inhabit, Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος.

οἰκεῖος 1. Οἰκεῖος/προσιδιάζων, appropriate/suitable, Φιλόλαος 11.22-25 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἀτῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἁρμονία· οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστι ... πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῇ φύσει τὸ ψεῦδος, ἀδ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον

τᾷ τῷ ἀριθμῷ γενεᾷ Δημόκριτος 226 οἰκήιον ἐλευθερίας παρρησίῃ, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις 267 φύσει τὸ ἄρχειν οἰκήιον τῷ κρέσσονι 2. Οἰκεῖος/ιδικός, one's own, Δημόκριτος 60 κρέσσον τὰ οἰκήϊα ἐλέγχειν ἁμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || τὰ οἰκήϊα. Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα.

οἰκέτης. Οἰκόσιτος δοῦλος, domestic slave, Δημόκριτος 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλω πρὸς ἄλλο. Πρβλ. δοῦλος.

οἰκήιος. Βλ. οἰκεῖος.

οἰκησις. Κατοικία, dwelling, Ἀναξαγόρας 4.10 καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλὰ τε καὶ παντοῖα, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἰκῆσιν χρῶνται. Πρβλ. οἶκος, οἰκητήριον.

οἰκητήριον. Ἐνδιαίτημα, home, Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χοροῖς· ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος. Πρβλ. οἶκος, οἰκησις.

οἰκοδομία. Οἰκοδομικὴ/τέχνη τοῦ οἰκοδομεῖν, art of building, Δημόκριτος 154 μαθητὰς (sc. τῶν ξύλων) ἐν τοῖς μεγίστοις γεγόνотας ἡμᾶς· ἀράχνης ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκροατικῇ, χελιδόνος ἐν οἰκοδομίᾳ, καὶ τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνης, ἐν ᾧδῃ κατὰ μίμησιν.

οἶκος. Οἶκος/σπιτικό, home/household, Δημόκριτος 288 νόσος οἶκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σκήνεος.

οἰκτίρειν (ἀντίθ. φθονεῖν). Αἰσθάνομαι οἶκτο/λυποῦμαι, feel pity/be sorry for, Δημόκριτος 255 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι, ἐν τούτῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἐταίρους γίγνεσθαι.

οἰστός. Βέλος, arrow, Ζήνων A 27 (DK I 253,38) ἡ οἰστός φερομένη ἔστηκεν.

οἶνος. Οἶνος/κρασί, wine, Ξενοφάνης 1.5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος 22.3 πίνοντα γλυκὺν οἶνον Ἐμπεδοκλῆς 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται 91 οἶνον ... μᾶλλον ἐνάρθμιον, αὐτὰρ ἐλαίῳ οὐκ ἐθέλει.

οἶος. Μόνος/μονάχος, alone, Ἐμπεδοκλῆς 57.3 ὄμματα τ' οἶ(α) ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων.

οἶος. Ὅποιος/ὅποιας λογῆς, such as/ of whatever kind, Ξενοφάνης 15.5 καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἶόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον (ἕκαστοι) Μέλισσος 8(2)-(5) -(6) οἶόν περ ἐγὼ φημι τὸ ἐν εἶναι ... οἶόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν ... ἀεὶ εἶναι ἕκαστον, οἶόν περ ἐστίν ... ἀλλ' ἦν οἶόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον ... οἶόν περ τὸ ἐν Ἐμπεδοκλῆς 62.8 οὐτ' ἐνοπὴν οἶόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον 110.6 εἰ δὲ σύ γ' ἀλλοίων ἐπορέξεαι, οἶα κατ' ἄνδρας μυρία δειλὰ πέλονται Φιλόλαος 6.13 οἶα μέλλοντι ἐν κόσμῳ κατέχεσθαι Δημόκριτος 8 καί ται δῆλον ἔσται, ὅτι ἐτεῇ οἶον ἕκαστον γινώσκειν ἐν ἀπόρῃ ἐστὶ 10 ἐτεῇ μὲν νυν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν (ἦ) οὐκ ἔστιν οἷ σφίμεν Ἀργύτας 1.2-18 οἶα ἐντι, περὶ ἑκάστων φρονέειν ... πολλοὺς μὲν δη αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἶον τε γινώσκεισθαι 2.8 οἶος ὁ πρῶτος ποτὶ τὸν δεύτερον. || Ἐμπεδοκλῆς 119 ἐξ οἶης τιμῆς τε καὶ ὅσσον μήκεος ὄλβον. || **οἶός τε** (εἶναι). Δύναμαι, be able, Ζήνων 2.3 οὐδὲν οἶόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Φιλόλαος 4 οὐ γὰρ οἶόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου 6.4 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκόμενον ὑφ' ἀμῶν γὰρ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων Διογένης 3 οὐ γὰρ ἂν ... οἶόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον οὐδὲν οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιοιμένων ἕτερον τῷ ἐτέρῳ. || **οἶόν τε** (ἐστὶ), Εἶναι δυνατόν, it is possible, Δημόκριτος 173.5 τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἶόν τε χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακά.

οἶτος (συνών. μοῖρα). Μοίρα, fate, Δημόκριτος 227 οἱ φειδωλοὶ τὸν τῆς μελίσσης οἶτον ἔχουσιν ἐργαζόμενοι ὥς ἀεὶ βιωσόμενοι.

ὄλβιος (ἀντίθ. δειλός). Εὐτυχής/μακάριος, happy/blissful, Ἐμπεδοκλῆς 132.1 ὄ λ β ι ο ς, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν. Πρβλ. δυσ-ἀνόλβος, δυσδαίμων, δυστυχής.

ὄλβος (ἀντίθ. δυστυχία, πενία). Εὐτυχία/εὐμάρεια, felicity/wealth of being, Ἐμπεδοκλῆς 119 ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄ λ β ο υ. Πρβλ. εὐδαιμονία, εὐτυχία, πλούτος.

ὀλέθριος (ἀντίθ. σωτήριος). Ὀλέθριος/καταστροφικός, deadly/destructive, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀ λ έ θ ρ ι ο ν. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὄλεθρος (συνών. φθορά, ἀντίθ. γένεσις). Ὀλεθρος/καταστροφή, perishing/destruction, Παρμενίδης 8.21-27 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὀ λ έ θ ρ ο ς ... γένεσις καὶ ὀ λ έ θ ρ ο ς τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν.

ὀλέκειν (ἀντίθ. τίπτειν). Καταστρέφω, destroy, Ἐμπεδοκλῆς 17.4 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίπτει τ' ὀ λ έ κ ει τε, ἡ δὲ πάλιν διαφυομένων θρεφθεῖσα διέπτη. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὀλιγομυθία. Ὀλιγολογία, fewness of words, Δημόκριτος 274 κόσμος ὀ λ ι γ ο μ υ θ ί η γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμου λιτότης.

ὀλίγος (ἀντίθ. πολύς). Ὀλίγος/ὀλιγόποσος, little/small in amount, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὗρίσκουσιν ὀ λ ί γ ο ν Ἐμπεδοκλῆς 39.3 εἶπερ ἀπείρονα γῆς τε βάθη καὶ δαψιλὸς αἰθήρ, ὥς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως ἐκκέχυται στομάτων ὀ λ ί γ ο ν τοῦ παντὸς ἰδόντων Δημόκριτος 191.8 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ὀ λ ί γ η ν μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀ λ ί γ α τοι πολλὰ δόξει. || ὀλίγοι. Ὀλίγοι/ὀλιγάριθμοι, few/few in number, Ἡράκλειτος 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀ λ ί γ ο ι δὲ ἀγαθοὶ Δημόκριτος 30 τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀ λ ί γ ο ι ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐνταῦθα, ὃν νῦν ἡέρα καλέομεν οἱ Ἕλληνες 191.23 ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις καὶ οὐκ ὀ λ ί γ α ς κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσσει,

φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 276 ὁ λ ί γ α δὲ τὰ εὐθηλέοντα.
 || ὀλίγον. 'Ολίγο, a little, 'Εμπεδοκλῆς 98.4 εἶτ' ὁ λ ί γ ο ν μεί-
 ζων εἴτε πλεόνεσσιν (?) ἐλάσσων Διογένης 6.9-32-37 ἕτεραι δ' ὁ λ ί-
 γ ο ν ἄνωτέρω διὰ τῶν στηθῶν ὑπὸ τὴν μασχάλην ... ἔστι δ' ἑτέρα
 φλὲψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν, ἐλάττων
 ἐκείνης ὁ λ ί γ ο ν ... καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ
 τὴν ἥπατίτιν ἕτεραι ὁ λ ί γ ο ν ἐλάττους. || δι' ὀλίγου. Σύντομα,
 briefly, Δημόκριτος 235.4 τοῖσι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε
 καὶ δι' ὁ λ ί γ ο ν γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν,
 αἱ δὲ λῦπαι πολλαί. Πρβλ. ὀλιγοχρόνιος.

ὀλιγοχρόνιος. 'Ολιγοχρόνιος, of short duration/brief, Δημό-
 κριτος 285.2 γινώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῖν τε εὐ-
 σαν καὶ ὁ λ ι γ ο χ ρ ό ν ι ο ν.

ὀλκάς. Φορτηγὸ πλοῖο, transport ship, Φιλόλαος 12 καὶ τὰ
 μὲν τᾶς σφαίρας σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν τᾷ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ>
 ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ αἴρ, καὶ ὁ τᾶς σφαίρας ὀ λ κ ά ς (?), πέμπτον.

ὀλκός. Βλ. ὀλκάς.

ὀλλυσθαι (συνών. ἀποθνήσκειν, ἀπόλλυσθαι, ἐξόλλυσθαι, ἐξ-
 ἀπόλλυσθαι, φθείρεσθαι, τελευτᾶν, ἀντίθ. γίγνεσθαι) 1. Κατα-
 στρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/be ravaged, Παρμενίδης
 8.14-40 τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὁ λ λ υ σ θ α ι ἀνῆκε Δίκη
 χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει ... γίγνεσθαί τε καὶ ὁ λ λ υ σ θ α ι,
 εἶναί τε καὶ οὐχί 2. Καταστρέφομαι/φθείρομαι, be destroyed/be
 ruined, Μέλισσος 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἑτεροῖον
 γίνοιτο, ὁ λ ε ῖ τ α ι πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ.

ὀλόκληρος 1. 'Ολόκληρος, whole, Πυθαγόρειοι C 6 (DK I
 465,23) ἀπὸ ὁ λ ο κ λ ή ρ ο υ ἄρτου μὴ ἐσθίειν 2. 'Ολικός, total,
 Δημόκριτος 296 γῆρας ὁ λ ό κ λ η ρ ό ς ἐστι πλήρωσις· πάντ' ἔχει
 καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

ὀλοοίτροχος. Τρόχαλος/λίθινος ὄλμος, mortar of stone, Δη-
 μόκριτος 162 ὁ λ ο ο ί τ ρ ο χ ο ν.

ὅλος (τύπ. οὗλος) 1. "Ολος/ὀλόκληρος, whole/entire, 'Ανα-
 ξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ... ἡ ἡμετέρα αἴρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς,

καὶ ὅ λ ο ν τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀήρ περιέχει Φιλόλαος 1 ἀ φύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων, καὶ ὅ λ ο ς <ὁ> κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα Δημόκριτος 204 ἀνοήμονες οὐδέν' ἀνδάνουσιν (?) ἐν ὅ λ η τῇ βιοτῇ 2. "Ολος μαζί/ ἐνιαῖος, all together/uniform, Ξενοφάνης 24 ο ὅ λ ο ς ὁρᾷ, ο ὅ λ ο ς δὲ νοεῖ, ο ὅ λ ο ς δέ τ' ἀκούει Παρμενίδης 8.38 τό γε Μοῖρ' ἐπέδθησεν ο ὅ λ ο ν ἀκίνητόν τ' ἔμεναι. || τὸ ὅλον. 'Η ὁλότης, totality, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τ ὁ δ' ὅ λ ο ν <πᾶς> εὔχεται εὐρεῖν 3. 'Ολικός, total/whole, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅ λ α καὶ οὐχ ὅ λ α, συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον διᾶδον, καὶ ἐκ πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα Ἀρχύτας 1.3 περὶ γὰρ τᾶς τῶν ὅ λ ω ν φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀψεῖσθαι.

ὀλοφύρεσθαι. Ὀλοφύρομαι/θρηνῶ, wail/lament, Δημόκριτος 107a ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελαῖν, ἀλλ' ὀ λ ο φ ὕ ρ ε σ θ α ι.

Ὀλύμπιος. Ὀλύμπος/οὐράνιος θόλος, Olympus/celestial dome, Παρμενίδης 11.2 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὅ λ υ μ π ο ς ἔσχατος ἡδ' ἄστρον θεομόν μένος ὠρμήθησαν γίνεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀ λ υ μ π ο ν ἀταρβήτοισι προσώποις Φιλόλαος A 16 (DK I 403,21) τὸ μὲν οὖν ἄνωτάτω μέρος τοῦ περιέχοντος, ἐν ᾧ τὴν εἰλικρίνειαν εἶναι τῶν στοιχείων, ὅ λ υ μ π ο ν καλεῖ, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ ὀ λ ὕ μ π ο υ φοράν, ἐν ᾧ τοὺς πέντε πλανήτας μεθ' ἡλίου καὶ σελήνης τετάχθαι, κόσμον.

ὄμβριος. Βρόχινος, rainy, Ξενοφάνης 30.4 ὄ μ β ρ ι ο ν ὕδωρ.

ὄμβρος 1 (συνών. ὑετός). Βροχή, rain, Ἐμπεδοκλῆς 21.5 ὄ μ β ρ ο ν δ' ἐν πᾶσι δνοφóεντά τε ῥιγαλέον τε 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον 111.6 θήσεις δ' ἐξ ὄ μ β ρ ο ι ο κελαινοῦ καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεύματα δενδρεόθρεπτα, τά τ' αἰθέρι ναιήσονται (?) Ἀναξαγόρας 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χειμῶνος οὖν ἐστὶ σύμβολον· τὸ γὰρ περιχεόμε-

νον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὁ μ β ρ ο ν 2. (συνών. ὕδωρ). "Υδωρ/ὕγρo, water/liquid, Ἐμπεδοκλῆς 73.1 ὥς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηενεν ἐν ὁ μ β ρ ω, εἶδεα ποιπνύουσα θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι 98.2 ἢ δὲ χθὼν τούτοισιν ἴση συνέκυρσε μάλιστα, Ἡφαίστω τ' ὁ μ β ρ ω τε καὶ αἰθέρι παμφανόωντι 100.12-18 οὐδεὶς ἄγγοσδ' ὁ μ β ρ ο ς ἐσέρχεται ... αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελημένος ὁ μ β ρ ο ν ἐρύκει. Πρβλ. αὐχμός.

ὁμέστιος. Συνέστιος/σύνοικος, sharing the same hearth/dwelling together with, Ἐμπεδοκλῆς 147.1 ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁ μ έ σ τ ι ο ι, αὐτοτράπεζοι ἐόντες, ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροί, ἀτειρεῖς.

ὁμιλεῖν. Συναναστρέφομαι, associate, Ἡράκλειτος 72 ᾧ μάλιστα διηνεκῶς ὁ μ ι λ ο ῦ σ ι ... τούτῳ διαφέρονται.

ὁμιλίη. Συναναστροφή, intercourse, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁ μ ι λ ί η συνεχῆς ἔξιν κακίης συνάξει.

ὄμιλος. Τὸ συναθροισμένο πλῆθος, assembly, Ἡράκλειτος 104 δῆμον αἰδοῦσι πείθονται καὶ διδασκάλῳ χροεῖονται ὁ μ ί λ ω.

ὄμμα (συνών. ὄφθαλμός). Μάτι/βλέμμα, eye/gaze, Παρμενίδης 7.4 μηδέ σ' ἔθος πολύπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω, νωμᾶν ἄσκοπον ὁ μ μ α καὶ ἠχήεσαν ἀκοῦην καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηριν ἔλεγχον ἐξ ἐμέθεν ῥηθέντα Ἐμπεδοκλῆς 17.21 τήν (sc. Φιλότητα) σὺ νόῳ δέρκευ, μηδ' ὁ μ μ α σ ι ν ἥσο τεθηπῶς 57.3 ὁ μ μ α τ α τ' οἴ(α) ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων 86 ἐξ ὧν ὁ μ μ α τ' ἔπηξεν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτῃ 109a ἀπορροὰς φαίη ἂν ἀπιέναι ἀπὸ ἐκάστου τῶν κατοπτριζομένων καὶ τ(οῖς) <ὁ μ μ α σ ι ν ὥς>περ εἰούσας <εἰκόνας ἐναρμόζεσθαι> Δημόκριτος A 135 (DK II 114,32 καὶ 116,1) ἔπειτα τοῦτον (sc. τὸν ἀέρα) στερεὸν ὄντα καὶ ἀλλόχρων ἐμφαίνεσθαι τοῖς ὁ μ μ α σ ι ν ὕγροῖς ... ἄτοπον δὲ καὶ τὸ μὴ μόνον τοῖς ὁ μ μ α σ ι ν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι μεταδιδόναι τῆς αἰσθήσεως. Πρβλ. ὄψις.

ὁμογενής. Ὁμογενής/ὁμοειδής, homogeneous/of the same kind, Δημόκριτος 5 (DK II 135,27) πρὸς τὸν ὁ μ ο γ ε ν ῆ τόπον συνδρομεῖν 164 καὶ γὰρ ζῶα ... ὁ μ ο γ ε ν έ σ ι ζώοις συναγελάζεται.

ὅμοιος (τύπ. *ὁμοίος, ὁμοῖος, ἀντίθ. ἀνόμοιος, ἐναντίος*) **1.** "Ὁμοιος/παρόμοιος, *alike/similar*, Ξενοφάνης 15.3 ἀλλ' εἰ χειρας ἔχον βόες ... βουσὶν ὁμοίᾱς καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν 23.2 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοίῳ οὐδὲ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 17.35 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα 62.6 τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι Φιλόλαος 6.8-10 ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι ἔσσαι ... τὰ μὲν ὦν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο Διογένης 5.14-17 ὁμοῖον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν (ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ἀλλήλοις) ... οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὁμοῖον οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιομένων ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ Ἀρχύτας A 17 (DK I 429,15) ἐκάλουν δὲ τὰς μὲν ἀφαιρουμένας μονάδας ὁμοῖα, τὰ δὲ λειπόμενα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀνόμοια, διὰ δύο αἰτίας, ὅτι ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἔρῶν ὁμοῖα ἢ ἀφαίρεσις ἐγίνετο καὶ ἔσθ, Πρβλ. ὁμόφυλος **2.** "Ὁμοιος/ταυτός, *alike/self-identical*, Παρμενίδης 8.22 οὐδὲ διαιεστὸν ἐστίν, ἐπεὶ πᾶν ἐστίν ὁμοῖον Ζήνων 1.5 ὁμοῖον δὴ ταῦτο ἀπαξ τε εἰπεῖν καὶ αἰεὶ λέγειν Μέλισσος 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιὸν ἐστὶ καὶ ἄπειρον καὶ ἓν καὶ ὁμοῖον πᾶν ... εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐὸν, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν ὁμοῖον εἶη, εἰ ἀλγέοι ἀπογινομένου γάρ τευ ἂν ἀλγέοι ἢ προσγινομένου, οὐκ ἂν ἔτι ὁμοῖον εἶη 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν ... ὅ,τι ἦν τε καὶ ὁ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι Ἀναξαγόρας 12.27-28 νοῦς δὲ πᾶς ὁμοῖός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἕτερον δὲ οὐδὲν ἐστίν ὁμοῖον οὐδενί. || **ὁμοίως.** "Ὁμοια/παρόμοια, *in the same way/similarly*, Μέλισσος 7(8) τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἀναξαγόρας 12.8 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Διογένης 5.6 μετέχει δὲ οὐδὲ ἓν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, ἀλλὰ πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν Δημόκριτος A 130 (DK II 113,33)

εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμός) ὁμοίως φαίνεται 243
ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ τὸ πονεῖν (?) ὁμοίως ἀνηρὸν καὶ
τλαιίπωρον Ἀρχύτας 1.15 <τὰ> δ' ὁμοίως φερόμενα, μὴ ἴσῳ
δὲ τάχει, περικαταλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτό-
μενα ποιεῖν ψόφον.

ὁμοιοσχημῶν. Ὁμοιόσχημος/ὁμοιόμορφος, of the same form/
uniform, Δημόκριτος A 128 (DK II 113,11-16) καὶ τὸν ἄέρα
φησὶν εἰς ὁμοιοσχημόνα θρύπτεσθαι σώματα καὶ συγκα-
λινδεῖσθαι τοῖς ἐκ τῆς φωνῆς θραύσμασι ... καὶ ἐπὶ τῶν κοσκι-
νευόντων δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναλίσσεται τὰ ὁμοιοσχημόνα.

ὁμοιότης. Ὁμοιότης, similarity, Δημόκριτος 164.12 ὥς ἂν
συναγωγὸν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιό-
τητος.

ὁμοιοῦσθαι. Ἐξομοιώνομαι, liken oneself to, Ἐμπεδοκλῆς
22.5 ἀλλήλοις ἔστερκεται ὁμοιωθέντι Ἀφροδίτῃ.

ὁμολογεῖν. Συμφωνῶ, agree, Ἡράκλειτος 50 οὐκ ἐμὸν, ἀλλὰ
τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφὸν ἐστὶν ἐν πάντα εἶναι
51 οὐ ξυνιᾶσιν ὅπως διαφερόμενον ἐαυτῷ ὁμολογέει Μέλισ-
σος 8(4) οὐ τοίνυν ταῦτα ἀλλήλοις ὁμολογεῖ.

ὁμόνοια (ἀντίθ. στάσις). Ὁμόνοια/ὁμοφροσύνη, concord/
unanimity, Δημόκριτος 250 ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα
ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δυνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλ-
λως δ' οὐ Ἀρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοιαν δὲ
αὔξησεν λογισμὸς εὖρεθείς. Πρβλ. ὁμόνοος.

ὁμόνοος. Μονοιασμένος/ὁμόφρων, concordant/of one mind,
Δημόκριτος 255.5 τοὺς πολήτας ὁμονόους εἶναι. Πρβλ.
ὁμόνοια.

ὁμοσχημονεῖν. Πάίρνω τὸ ἴδιο σχῆμα, take the same shape,
Δημόκριτος A 135 (DK II 115,2) καὶ αἱ φλέβες <αἱ> κατὰ τοὺς
ὀφθαλμοὺς εὐθεῖαι καὶ ἄνικμοι, ὥς ὁμοσχημονεῖν τοῖς
ἀποτυπουμένοις· τὰ γὰρ ὁμόφυλα μάλιστα ἕκαστον γνωρίζειν.

ὁμοῦ 1. Μαζί/σὲ ἀχώριστο σύνολο, together/in an unseparated whole, Παρμενίδης 8.5 ἔστιν ὁ μ ο ὕ πᾶν, ἔν, συνεχὲς Ἀναξαγόρας 1.1-3 ὁ μ ο ὕ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα... καὶ πάντων ὁ μ ο ὕ ἐόντων οὐδὲν ἔνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος 4.13 πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων ὁ μ ο ὕ ἐόντων οὐδὲ χροίη ἔνδηλος ἦν οὐδεμία 6.6 εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁ μ ο ὕ **2.** Μαζί/συνάμα, together/alike, Παρμενίδης 9.3 πᾶν πλεόν ἐστὶν ὁ μ ο ὕ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου.

ὁμουρεῖν. Συνορεύω/ἔρχομαι σὲ ἐπαφή, border on/come into contact, Μέλισσος 8(3) ὃ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁ μ ο υ ρ έ ω ν, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος.

ὁμοφροσύνη. Ὁμοφροσύνη, community of mind and feeling, Δημόκριτος 186 ὁ μ ο φ ρ ο σ ύ ν η φιλήν ποιεῖ.

ὁμόφυλος. Ὁμοειδής/συγγενής, of the same race/akin, Φιλόλαος 6.8-11-12 ἐπεὶ δὲ ταῖς ἀρχαῖς ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁ μ ὀ φ υ λ ο ι ἔσσαι, ἤδη ἀδύνατον ἦς καὶ αὐταῖς κοσμηθῆναι, εἰ μὴ ἁρμονία ἐπετέγγετο ὥστιν ὧν ἄδε τροπῶ ἐγένετο, τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁ μ ὀ φ υ λ α ἁρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο, τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁ μ ὀ φ υ λ α μηδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα ἁρμονία συγκεκλεῖσθαι, οἷα μέλλοντι ἐν κόσμῳ κατέχεσθαι. Πρβλ. ὁμοῖος, ἰσοταγής.

Ὁμφαίη (ἀντίθ. Σωπή). Ἡ Ἱερὴ Φωνή (προσωποπ.), Holy Voice (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.3 Κινώ τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέφανός τε Μεγιστὴ καὶ Φορὴ, Σωπή τε καὶ Ὁ μ φ α ί η.

ὁμφαλός. Ὁμφαλὸς/ἀφαλός, navel, Φιλόλαος 13.2-5 τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώου τοῦ λογικοῦ ... κεφαλὰ μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὁ μ φ α λ ὸ ς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου ... ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπων ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζώων, ὁ μ φ α λ ὸ ς δὲ τὰν φυτοῦ Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὁ μ φ α λ ὸ ς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

ὁμῶς 1. Ὁμοῖα/ἐπίσης, at the same time/as well, Παρμενίδης 6.7 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον,

οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁ μὲν ὥς τυφλοί τε, τεθηπότες, ἄκριτα φῦλα
 Ἀρχύτας 4.5 καὶ ἃ ἐκλείπει αὐτὰ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἁ
 λογιστικὰ ἐπιτελεῖ καὶ ὁ μὲν ὥς, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγματεία,
 καὶ τὰ περὶ τοῖς εἵδεσιν 2. Ὅμοια/ἐνιαῖα, similarly/uniformly,
 Παρμενίδης 8.49 οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁ μὲν ὥς ἐν πείρασι κῦρει. ||
 εἰς ὁμόν. Παρμενίδης 8.47 ἰκνεῖσθαι εἰς ὁμόν.

ὄναρ (ἀντίθ. ὕπαρ). Στὸν ὕπνο/σὲ ὄνειρο, in sleep/in a
 dream, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δί-
 καια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ
 ἀνακηδής ἐστιν.

ὄνειδος (συνών. ψόγος) 1. Ὀνειδος/καταισχύνη, ignominy,
 Ξενοφάνης 11.2 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρος θ' Ἡσίοδος τε, ὅσ-
 σα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν, κλέπτειν μοι-
 χεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν 2. Ὀνειδος/ἀτιμία, dishonour,
 Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ἐπι-
 φανεστέρον τὸ ὄνειδος κείνηται.

ὀνήσιμος 1. Ἀξιώτατος/ἐξαιρέτος, most worthy/distingui-
 shed, Ἡράκλειτος 121 Ἐρμῶν ἀπὸ ἐφ' ὧν ὀνήσιμον
 ἐξέβαλον πάντες ἡμέων μηδὲ εἰς ὀνήσιμον ἔστω, εἰ δὲ μή,
 ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων 2. Χρησιμώτατος/ὠφελιμώτατος, most
 useful/most profitable, Ἀναξαγόρας 4.9 καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι
 φύειν πολλὰ τε καὶ παντοῖα, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήσιμα συνενεγ-
 κάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται. Πρβλ. ἄριστος, ἐσθλός, χρηστός,
 χρήσιμος.

ὄνομα 1. Ὀνομα/ἐννοια, name/signification, Ἡράκλειτος 23
 Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ἤδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 32 ἐν τὸ σοφὸν
 μοῦνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 2. Ὀνομα/
 ὀνομασία, name/naming, Ἡράκλειτος 48 τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα
 βίος, ἔργον δὲ θάνατος Παρμενίδης 8.38 τῷ πάντ' ὄνομα (α) ἔσται,
 ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ, γίγνεσθαι τε καὶ
 ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχὶ 19.3 τοῖς δ' ὄνομα ἄνθρωποι κατέ-
 θεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Δημόκριτος 283 πενή πλοῦτος ὄνομα τα
 ἐνδείης καὶ κόρον· οὔτε οὖν πλούσιος (ὁ) ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ
 ἐνδέων.

ὀνομάζειν (συνών. *καλεῖν, λέγειν*). 'Ονομάζω/ὀνοματίζω, name/give a name to, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας *ὀνομάζειν*. || **ὀνομάζεσθαι**. 'Ονομάζομαι/χαρακτηρίζομαι, be named/be characterized, 'Ηράκλειτος 67 ἀλλοιοῦται δὲ (sc. ὁ θεός) ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θυώμασιν, *ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Παρμενίδης 9.1 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται* 'Εμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς *ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν*. Πρβλ. ὄνομα.

ὀνομαστικά. Βιβλία περὶ ὀνομάτων, books about names, Δημόκριτος 26a (τίτλ.) *'Ονομαστικῶν*.

ὄξυβελῆς 1. 'Οξυβόλος, sharp-edged, 'Εμπεδοκλῆς 40 *'Ηλιος ὄξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα Σελήνη 2*. Αἰχμηρός, pointed, 'Εμπεδοκλῆς 83.2 *αὐτὰρ ἐχίνοις ὄξυβελεῖς χαῖται νότοις ἐπιπεφρίκασιν*.

ὄξυδερκεῖη. 'Οξυδέρκεια/ὄξυνος, sharp-sightedness/ acute-ness, Δημόκριτος 119 *τὰ δὲ πλείστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὄξυδερκεῖη κατιθύνει*.

ὄξυς 1. Ξυνός/δριμύς, sour/sharp, 'Εμπεδοκλῆς 90.2 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρουσεν, *ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶ 2*. Σφοδρὸς/βίαιος, sharp/violent, Διογένης 5.10 *ὄξυτέρῃ κίνησιν ἔχων Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὄξυτέρῃ πρὸς κακοφραδμοσύνην 3*. 'Οξύς/μυτερός, sharp/pointed, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,5) *τὸν μὲν οὖν ὄξυν εἶναι τῷ σχήματι γωνοειδῇ τε καὶ πολυκαμπῇ 4*. (ἀντίθ. βαρύς). 'Οξύς/ψιλός, sharp/shrill, 'Αρχύτας 1.26-29-31-44-45-49-52-55 *ἂ μὲν ἀπὸ τῶν πλαγῶν ταχὺ παραγίνεται ... ὄξεα φαίνεται ... βαρὺν ποιήσῃ τὸν ψόφον· αἱ δὲ καὶ ταχύ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὄξυν ... χρῆζομές τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὄξυ ... ἐν γὰρ τοῖς αὐλοῖς τὸ ἐκ τῷ στόματος φερόμενον πνεῦμα ἐς μὲν τὰ ἐγγυὲς τῷ στόματος τρυπήματα ἐμπῖπτον ... ὄξυτερόν ἄχον ἀφίησιν, ἐς δὲ τὰ πόρσω, βαρύτερον· ὥστε δῆλον ὅτι ἅ ταχεῖα κίνασις ὄξυν ποιεῖ, ἅ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον ... ἡσυχᾷ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὄξυν ... ὄξυ φθεγγεῖται ... ὄξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται. || δι' ὄξειαν*. 'Η πέμπτη (μουσι-

κὸς ὅρος), the fifth (musical term), Φιλόλαος 6.15-22 ἀρμονίας δὲ μέγεθος ἐστὶ συλλαβὰ καὶ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν· τὸ δὲ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν μεῖζον τᾶς συλλαβᾶς ἐπογδόω. ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβὰ, ἀπὸ δὲ μέσσας ἐπὶ νεάταν δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν, ἀπὸ δὲ νεάτας ἐς τρίταν συλλαβὰ, ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ὑπάταν δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν· τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ τρίτας ἐπόγδοον· ἡ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ διπλόον. οὕτως ἀρμονία πέντε ἐπόγδοα καὶ δύο διέσεις, δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν δὲ τρία ἐπόγδοα καὶ διέσεις, συλλαβὰ δὲ δύο ἐπόγδοα καὶ διέσεις.

ὀπηδεῖν. Ἀκολουθῶ, follow, Παρμενίδης 2.4 Ἀληθείη γὰρ ὀ π η δ ε ῖ.

ὀπισθεν. Ὀπίσω, behind, Διογένης 6.19 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ὀ π ι σ θ ε ν τείνει τοῦ μηροῦ.

ὀπλομαχικόν. Περὶ ὀπλομαχίας, on armed warfare, Δημόκριτος 28c (τίτλ.) Ὁ π λ ο μ α χ ι κ ὄ ν.

ὀποῖος (τύπ. ὀκοῖος). Ὀποῖος/ὀποῖος, of what kind, Ἡράκλειτος 1.6 ἐπέων καὶ ἔργων τοιοῦτων, ὁ κ ο ῖ ὄ ν ἐγὼ διηγέμαι 31 θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁ κ ο ῖ ο ς πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ Ἀναξαγόρας 12.17-18 καὶ ὁ π ο ῖ α ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὁ π ο ῖ α ἦν, ἅσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἔστι καὶ ὁ π ο ῖ α ἔσται, πάντα διεκόσμησε νοῦς Δημόκριτος 235.7 ὁκόταν γένηται ὁ κ ο ῖ ὄ ν ἐπιθυμέουσι, διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονὴ παροίχεται. || **ὀποῖον.** Ὡς ἐάν, as if, Ἡράκλειτος 5.5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται, ὁ κ ο ῖ ο ν εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰσι.

ὀρᾶν (συνών. βλέπειν, δέρεσθαι, θεᾶσθαι, θεωρεῖν, λεύσειν) 1. Βλέπω, see, Ξενοφάνης 24 οὐλος ὁ ρ ᾱ, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δὲ τ' ἀκούει Ἡράκλειτος 21 θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγεροθέντες ὁ ρ ἑ ο μ ε ν, ὁκόσα δὲ εὐδοντες ὕπνος 56.5-6 ὅσα ε ἶ δ ο μ ε ν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν, ὅσα δὲ οὔτε ε ἶ δ ο μ ε ν οὔτ' ἐλάβομεν, ταῦτα φέρομεν Μέλισσος 8(2)-(3)-(5) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ ... καὶ ἡμεῖς ὀρθῶς ὁ ρ ὦ μ ε ν καὶ ἀκούομεν ... νῦν δὲ φαμεν ὀρθῶς

ὁ ρ ᾱ ν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι ... ὥστε συμβαίνει μήτε ὁ ρ ᾱ ν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν ... οὐκ ὀρθῶς ἐ ω ρ ῶ μ ε ν Ἐμπεδοκλῆς 21.3 ἡέλιον μὲν λευκὸν ὁ ρ ᾱ ν καὶ θερμὸν ἀπάντη 76.3 ὅ ψ ε ι χθόνα χρωτὸς ὑπέριστα ναιετάουσιν 118 κλαῦσά τε καὶ κώκυσα ἰ δ ὶ ν ἀσυνήθεα χῶρον Διογένης 5.23 ὅμως δὲ πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὁ ρ ᾱ καὶ ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα Δημόκριτος 11.6 ὅταν ἡ σκοτίη (sc. γνώμη) μηκέτι δύνῃται μήτε ὁ ρ ῆ ν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὀδμαῖσθαι 164.4 καθάπερ ὁ ρ ᾱ ν πάρεστιν 2. Γνωρίζω, perceive/be aware of, Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἰ δ ε ν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων Ἐμπεδοκλῆς 39.3 ὀλίγον τοῦ παντὸς ἰ δ ὶ ν τ ω ν 109.1 γαίη μὲν γὰρ γαῖαν ὁ π ῶ π α μ ε ν, ὕδατι δ' ὕδωρ Φιλόλαος 11.16 ἰ δ ο ι ς δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις Ἀρχύτας 1.5-39 περὶ γὰρ τῆς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀ ψ ε ῖ σ θ α ι ... ἀλλὰ μὲν καὶ τούτῳ γὰρ κα ἰ δ ο ι μ ε ς ἰσχυροτάτῳ σημείῳ. ὀ ρ ᾱ σ θ α ι. φαίνομαι/εἶμαι δρατός, arrear/be visible, Ξενοφάνης 28.1 γαῖης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁ ρ ᾱ τ α ι ἡέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται 32.2 πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰ δ έ σ θ α ι Μέλισσος 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁ ρ ω μ έ ν ο υ Ἐμπεδοκλῆς 35.17 θαῦμα ἰ δ έ σ θ α ι. Πρβλ. αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν, συνιέναι, εἰδέναι.

ὄργανον. Ὀργανο, instrument, Δημόκριτος 11.8 (... τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἄτε ὁ ρ γ α ν ο ν ἔχουσα τοῦ νῶσαι λεπτότερον) 159.6 ὥσπερ ὁ ρ γ ᾱ ν ο υ τινὸς ἡ σκεύους κακῶς ἔχοντος. Πρβλ. σκεῦος.

ὀρέγεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὁ ρ έ γ ο ν τ α ι οὐ τερπόμενοι δηναιότητι 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὁ ρ έ γ ο ν τ α ι, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων κερδαλεώτερα ἐόντα ἀμαλδύνουσιν 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὁ ρ έ γ ο ν τ α ι ... θάνατον δεδοικότες.

ὄρεξις. Ἐπιθυμία, desire, Δημόκριτος 72 αἰ περί τι σφοδραὶ ὁ ρέξεις τυφλοῦσιν εἰς τᾶλλα τὴν ψυχὴν 219 χρημάτων ὁ ρέξεις, ἣν μὴ ὀρίζηται κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέον· μέζονες γὰρ ὁ ρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν 284 ἣν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει· σμικρὰ γὰρ ὁ ρέξεις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ. Πρβλ. ἐπιθυμία.

ὀρθοέπεια. Ὀρθοέπεια, correct diction, Δημόκριτος 20a (τίτλ.) Περί Ὀμήρου ἢ Ὀρθοεπέης καὶ γλωσσέων.

ὀρθοπραγεῖν. Πράττω ὀρθά, act rightly, Δημόκριτος 181.6 διόπερ συνέσει τε καὶ ἐπιστήμῃ ὁρθοπραγέων τις ἀνδρείος ἅμα καὶ εὐθύγνωμος γίγνεται.

ὀρθός. Ὀρθός, right, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἰ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἰ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι.

ὀρθοσύνη. Ὀρθοφροσύνη, uprightness, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονεῖσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη.

ὀρθοῦν. Ἀναιρῶ/ἐξουδετερώω, take back/offset, Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελευτῆς σκίηνος μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκίηνος δὲ ἰσχύς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω τίθησιν.

ὀρθῶς. Ὀρθῶς, rightly/justly, Μέλισσος 8(2)-(5) εἰ δὴ ταῦτα ἔστι, καὶ ἡμεῖς ὀρθῶς ὀρῶμεν καὶ ἀκούομεν, εἶναι χρὴ ἕκαστον τοιοῦτον, οἷόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν ... νῦν δὲ φαμεν ὀρθῶς ὀρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι ... δῆλον τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐωρῶμεν οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθὴ ἦν Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες ... καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ὀρθωσις. Παράγων σωτηρίας/ἐγγύηση ἐπιτυχίας, saving factor/guarantee of success, Δημόκριτος 252.5 πόλις γὰρ εὐ

ἀγομένη μεγίστη ὁ ρ θ ω σ ί ς ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ πάντα ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται.

ὀρίζειν 1. Ὀρίζω/περιορίζω, limit, Δημόκριτος 219 χρημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὁ ρ ί ζ η τ α ι κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη **2.** Ὀρίζω/ἀποφασίζω, determine/decide, Δημόκριτος 262 ὃς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει ὁ ρ ί ζ ω ν ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ.

ὄρκος. Ὀρκος, oath, Ἐμπεδοκλῆς 30.3 πλατέος παρ' ἐλήλαται ὁ ρ κ ο υ 115.2 πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον ὁ ρ κ ο ι ς Δημόκριτος 239 ὁ ρ κ ο υ ς οὖς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι 259.6 ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ ὁ ρ κ ο ι.

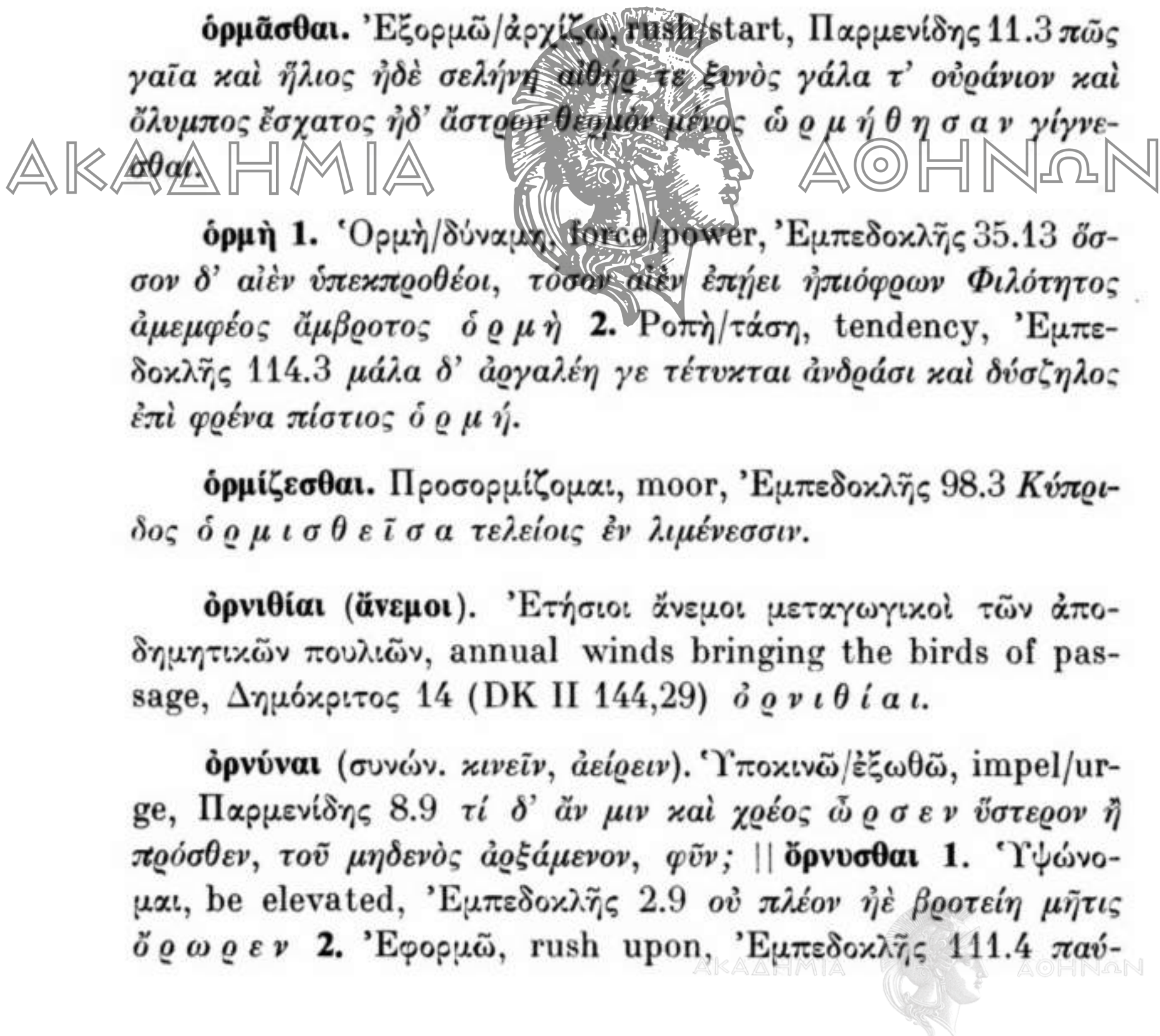
ὀρμᾶσθαι. Ἐξορμῶ/ἀρχίζω, rush/start, Παρμενίδης 11.3 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξυγὰ γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος ἔσχατος ἡδ' ἄστρον θεομόν μένος ὡ ρ μ ή θ η σ α ν γίγνεσθαι.

ὀρμή 1. Ὀρμή/δύναμις, force/power, Ἐμπεδοκλῆς 35.13 ὅσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπῆει ἡπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁ ρ μ ή **2.** Ροπή/τάση, tendency, Ἐμπεδοκλῆς 114.3 μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πίστις ὁ ρ μ ή.

ὀρμίζεσθαι. Προσορμίζομαι, moor, Ἐμπεδοκλῆς 98.3 Κύπριδος ὁ ρ μ ι σ θ ε ῖ σ α τελείους ἐν λιμένεσσιν.

ὀρنيθίαι (ἄνεμοι). Ἐτήσιοι ἄνεμοι μεταγωγικοὶ τῶν ἀποδημητικῶν πουλιῶν, annual winds bringing the birds of passage, Δημόκριτος 14 (DK II 144,29) ὁ ρ ν ι θ ί α ι.

ὀρνύναι (συνών. κινεῖν, αἰερεῖν). Ὑποκινῶ/ἐξωθῶ, impel/urge, Παρμενίδης 8.9 τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ὦ ρ σ ε ν ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον, φῦν; || **ὀρνυσθαι 1.** Ὑψώνομαι, be elevated, Ἐμπεδοκλῆς 2.9 οὐ πλέον ἢ ἐβροτεῖη μῆτις ὁ ρ ω ρ ε ν **2.** Ἐφορμῶ, rush upon, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 παύ-

σεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γαῖαν ὁ ρ ν ὕ μ ε ν ο ι
πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

ὄρος (τύπ. οὔρος) **1.** "Οριο/σύνορο, limit/boundary, 'Ηρά-
κλειτος 120 ἀντίον τῆς ἄρκτου ο ὕ ρ ο ς αἰθρίου Διὸς Δημόκρι-
τος 4 τέρψις γὰρ καὶ ἀτερπὴ ο ὕ ρ ο ς (τῶν συμφόρων καὶ τῶν
ἀσυμφόρων ...) 188 ὁ ρ ο ς συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων **2.** "Ορος
ἀναλογίας, term of proportion, 'Αρχύτας 2.3-7-12-15 ὅκκα ἔωντι
τρεις ὁ ρ ο ι ... τὸ τῶν μειζόνων ὁ ρ ω ν διάστημα μεῖον ... ὁ
πρῶτος ὁ ρ ο ς ὑπερέχει τοῦ δευτέρου ... τὸ τῶν μειζόνων ὁ ρ ω ν
διάστημα **3.** "Ορος/προϋπόθεση, condition, 'Ανάξαρχος 1.4 σοφίης
γὰρ οὗτος ὁ ρ ο ς.

ὀρούειν **1.** Κινοῦμαι ὀρμητικᾶ/σπεύδω, move violently/
hasten, 'Εμπεδοκλῆς 90.1 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν
δ' ἐπὶ πικρὸν ὁ ρ ο υ σ ε ν **2.** Ρίπτομαι/πηδῶ, throw oneself upon/
leap over, Δημόκριτος 228.3 ὥσπερ οἱ ὀρχησται οἱ ἐς τὰς μαχαί-
ρας ὁ ρ ο ὕ ο ν τ ε ς.

ὀρπηξ. Βλαστὸς/γόνος, offspring/descendant, 'Εμπεδοκλῆς
62.2 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν ἐννυχίους ὁ ρ π η κ α ς
ἀνήγαγε κρινόμενον πῦρ.

ὀρχις. "Ορχις, testicle, Διογένης 6.41-43 ἑτεραι δ' εἰσὶν αἱ
ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εἰς τοὺς ὀ ρ χ ε ι ς
(sc. φλέβες) ... καὶ τελευτῶσιν εἰς τοὺς ὀ ρ χ ε ι ς τοῖς ἀνδράσι.

ὀσιος. "Οσιος/ἐξαγνισμένος, holy/purified, 'Εμπεδοκλῆς 3.2
ἐκ δ' ὁ σ ί ω ν στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγὴν.

ὀσμᾶσθαι (τύπ. ὀδμᾶσθαι). 'Οσμίζομαι/ὀσφραίνομαι, smell,
'Ηράκλειτος 98 αἰ ψυχὰι ὀ σ μ ῶ ν τ α ι καθ' "Αἶδην. || Δημόκριτος
11.6 μήτε ὀρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὀ δ μ ᾶ σ θ α ι μήτε
γεύεσθαι μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι.

ὀσμῆ (τύπ. ὀδμῆ) **1.** 'Οσμῆ/μυρωδιά, scent/perfume, Ξενο-
φάνης 1.7 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὀ δ μ ῆ ν λιβανωτὸς ἱησι 3.6 ἀβρο-
σύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν ... ἀσκητοῖς ὀ δ μ ῆ ν
χοίμασι δευόμενοι 'Εμπεδοκλῆς 102 ὧδε μὲν οὖν πνοιῆς τε λε-

λόγχασι πάντα καὶ ὁ σ μ ὦ ν Δημόκριτος A 135 (DK II 123,6) τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὁ δ μ ῆ ν 2. Ὁσφρηση, sense of smelling, Δημόκριτος 11.3 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁ δ μ ῆ, γεῦσις, ψαῦσις. Πρβλ. δαιδαλέοδος.

ὀστοῦν. Ὁστοῦν/κόκκαλο, bone, Ἐμπεδοκλῆς 96.3 τὰ δ' ὁ σ τ έ α λευκὰ γέγοντο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

οὐ. Ὁχι/μή, no/not, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅλα καὶ οὐ χ ὅλα. || **οὐκ ἔόν.** Τὸ μὴ ὄν, not-being, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐ κ ἔ ὄ ν Μέλισσος 7(2)-(5) εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἔόν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναίτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέση, τὸ μὲν ἔόν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γέγονεν. Πρβλ. μή.

οὐδαμὰ 1. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Μέλισσος 1 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐ δ α μ ἂ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενὸς 2. Οὐδόλως, not at all, Ἐμπεδοκλῆς 12.1 ἐκ τε γὰρ οὐ δ α μ ἔ ὄ ντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι 3. Οὐδέποτε, never, Ἐμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει ... ἦ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει 26.11 ἦ δὲ τάδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει.

οὐδαμῇ 1. Πουθενά, nowhere, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐ δ α μ ῇ 2. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Διογένης 2.7 καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἔόν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο, οὐ δ α μ ῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο.

οὐδαμῶς. Οὐδαμῶς, by no means, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐ δ α μ ῶ ς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

οὐδας. Ἐδαφος/κατώφλι, ground/floor, Ἐμπεδοκλῆς 52 πολ- λὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ δ ε ο ς πυρὰ καίεται 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐ δ α ς ἀπέπτυσσε 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐ δ α ς.

οὐδεῖς - οὐδέν (τύπ. οὐθέν) 1. Κανένας/τίποτε, no one/noth-

ing, 'Ηράκλειτος 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδ' εἰς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστι πάντων κεχωρισμένον Παρμενίδης 6.4 πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (εἰργω), αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδ' ἐν πλάττονται 8.36 οὐδ' ἐν γὰρ (ἦ) ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος Μέλισσος 1.3 εἰ τοίνυν μηδέν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδ' ἐν ἐκ μηδενός 4 ἀρχὴν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδ' ἐν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 7(7) οὐδὲ κενεόν ἐστιν οὐδ' ἐν 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδ' ἐν 'Εμπεδοκλῆς 8.1 φύσις οὐδ' ἐν ὅς ἐστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι 100.12 οὐδ' εἰς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται Φιλόλαος 6.4 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθ' ἐν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκομένων ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων 'Αναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδ' ἐν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ 9.4 ἢ δὲ ταχυτῆς αὐτῶν οὐδ' ἐν ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν ὄντων χρημάτων 12.2 νοῦς δὲ ἐστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὴς καὶ μέμεινται οὐδ' ἐν ἰ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστιν 17.2 οὐδ' ἐν γὰρ χρήμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται Λεύκιππος 2 οὐδ' ἐν χρήμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 7 ἐτεῇ οὐδ' ἐν ἴσμεν περὶ οὐδ' ἐνός, ἀλλ' ἐπιρυσμῶν ἐκάστοισιν ἢ δόξιν 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδ' ἐν ἀτρεκὲς συνίεμεν 117 ἐτεῇ δὲ οὐδ' ἐν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἢ ἀλήθεια 152 διόβλητον μὲν οὐδ' ἐν ... (οἶον μὴ τὸ) παρ' αἰθρίας στέγειν (εὐαγὲς) σέλας 266.3 οὐδ' ἐν ἰ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ 2. Τίποτε/τὸ μηδέν, nothing/nothingness, Ζήνων 2.4-7 καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ προσγινόμενον οὐδ' ἐν εἴη ... δῆλον ὅτι τὸ προσγενόμενον οὐδ' ἐν ἦν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(7) τὸ γὰρ κενεόν οὐδ' ἐν ἐστιν 'Εμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγεν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθεν, οὐδ' ἐν ἄρ' εἰσιν Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) προσαγορεύει δὲ (sc. Δημόκριτος) τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδ' ἐν ἰ καὶ τῷ ἀπείρῳ, τῶν δὲ οὐσιῶν ἐκάστην τῷ τε δένι καὶ τῷ ναστῷ καὶ τῷ ὄντι. Πρβλ. μηδέν, κενόν, δέν, ναστόν, ἄτομον 3. Οὐδόλως/καθόλου, not at all, Ξενοφάνης 26.1 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μέμνει (sc. ὁ θεός) κινούμενος οὐδ' ἐν Ζήνων 2.1-3 εἰ γὰρ

ἄλλω ὄντι ... προσγένοιτο, οὐ δὲ νῦν αὖ μείζον ποιήσκειν· μεγέθους γὰρ μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐ δὲ νῦν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Φιλόλαος 6.11 τὰ μὲν ὦν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἁρμονίας οὐ δὲ νῦν ἐπεδέοντο Ἀναξαγόρας 4.18 σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐ δὲ νῦν εἰκότων ἀλλήλοις 5 πάντα οὐ δὲ νῦν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω Δημόκριτος 187.4 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκίηνος μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκίηνος δὲ ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐ δὲ νῦν τι ἀμείνω τίθησιν Ἀρχύτας 1.2 οὐ θὲ νῦν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν. Πρβλ. εἰς, μηδεῖς.

οὐδός. Κατώφλι, threshold, Παρμενίδης 1.12 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων, καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάινος οὐ δὲ ός.

οὐλομελής. Μονομελής/μονοκόματος, whole-membered/integral, Παρμενίδης 8.4 ἔστι γὰρ οὐ λ ο μ ε λ ές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀτέλεστον Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐ λ ο μ έ ν ο ν θανάτοιο τελευτῇ 17.19 Νεῖκός τ' οὐ λ ό μ ε ν ο ν δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη.

οὐλοφυής. Ὀλόπλαστος/ἀδιαφοροποίητος, wholly-natured/undifferentiated, Ἐμπεδοκλῆς 62.4 οὐ λ ο φ υ ε ῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον.

οὐράνιος. Οὐράνιος/τοῦ οὐρανοῦ, heavenly/of heaven, Παρμενίδης 11.2 αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐ ρ ά ν ι ο ν Φιλόλαος 11.3 παντοεργὸς καὶ θεῖω καὶ οὐ ρ α ν ί ω βίω καὶ ἀνθρωπίνω Δημόκριτος 11b (τίτλ.) Αἰτίαι οὐ ρ ά ν ι α ι.

Οὐρανογραφία. Οὐρανογραφία/πραγματεία περὶ Οὐρανοῦ, treatise on the heavens, Δημόκριτος 14b (τίτλ.) Οὐ ρ α ν ο - γ ρ α φ ί η. Πρβλ. Πολογραφία.

οὐρανός 1. Οὐρανός, heaven, Παρμενίδης 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐ ρ α ν ό ν ἀμφὶς ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν (sc. ἥλιος) ἀλισθεῖς μέγαν οὐ ρ α ν ό ν ἀμφιπολεύει Ἀρχύτας A 24 (DK I 430,42) ἐν τῷ ἐσχάτῳ οἷον τῷ ἀπλανεῖ οὐ ρ α ν ῶ γενόμενος πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χειρὰ ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ;

2. Ὁ χώρος μεταξύ γῆς καὶ σελήνης, space between earth and moon, Φιλόλαος A 16 (DK I 403,23) τὸ δ' ὑπὸ τούτοις ὑποσέληνόν τε καὶ περίγειον μέρος, ἐν ᾧ τὰ τῆς φιλομεταβόλου γενέσεως, οὐρανόν. Πρβλ. ὄλυμπος, κόσμος 3. Ἀέρας, air, Ἐμπεδοκλῆς 22.2 ἡλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα.

οὖς. Αὐτί/ἀκοή, ear/hearing, Ἡράκλειτος 101a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὧτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων Διογένης 6.31 ἀφ' ἑκατέρας δ' αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν), ἧ τελευτᾷ, σχίζονται εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαί, αἱ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά, αἱ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ δεξιὰ· τελευτῶσι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἑκάτεραι.

οὐσία (συνών. φύσις). Οὐσία, substance, Φιλόλαος 11.1-11 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ κατὰν δύναμιν αἷτις ἐστὶν ἐν τᾷ δεκάδι ... εἰ μὴ ἡ ἀριθμὸς καὶ ἡ οὐσία.

ὀφθαλμός (συνών. ὄμμα). Μᾶτι, eye, Ἡράκλειτος 101a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὧτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων Ἐμπεδοκλῆς 133.1 οὐκ ἐστὶν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ χερσὶ λαβεῖν. Πρβλ. ὄψις.

ὀχεῖν. Φέρω/χειρίζομαι, bear/handle, Δημόκριτος 173.3 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται, ἐπὶ τὴν τὰγαθὰ μὴ πιστῆται ποδηγετεῖν μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως. Πρβλ. ἔχειν.

ὀχεύς. Σύρτης, loft/bar, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παρφάμεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν πεῖσαν ἐπιφραδέως, ὥς σφιν βαλανωτὸν ὀχεῖα ἀπτερέως ὥσειε πυλέων ἄπο.

ὄχλησις (συνών. ταραχή). Ἐνόχληση/διαταραχή, trouble/disturbance, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσι.

ὄψ (συνών. ὄψις). Ὀψη/βλέμμα, sight/look, Ἐμπεδοκλῆς 88 μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὄψ.

ὀψίγονος. Ὕψιμος, late-ripening, Ἐμπεδοκλῆς 80 οὐνεκεν
ὀ ψ ί γ ο ν ο ί τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα.

ὄψιος. Ὕψιμος, late, Μενέστωρ 4 ἢ μὲν βλάστησις αὐτῆς
(sc. τῆς συκαμίνου) ὀ ψ ί α διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου.

ὄψις (συνών. ὄψ) **1.** Ὕψη/θωριά, sight, Ἐμπεδοκλῆς 64
τῷ δ' ἐπὶ καὶ πόθος εἶσι δι' ὄ ψ ι ο ς ἀμμιμνήσκων (?) Ἀναξα-
γόρας 21a ὄ ψ ι ς γὰρ τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα **2.** Ὕψη/ὄραση,
vision, Ἡράκλειτος 55 ὅσων ὄ ψ ι ς ἀκοὴ μάθησις, ταῦτα ἐγὼ
προτιμέω Ἐμπεδοκλῆς 3.10 μήτε τιν' ὄ ψ ι ν ἔχων πίστει πλέον
ἢ κατ' ἀκουὴν Δημόκριτος 11.3 σκοτίης (sc. γνώμης) μὲν τάδε
σύμπαντα, ὄ ψ ι ς, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις. || **ὄψεις.**
Ὕφθαλμοὶ/μάτια, eyes, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρό-
νῃ φάος ἄπτεται ἐαυτῷ ... ἀποσβεσθεὶς ὄ ψ ε ι ς. Πρβλ. ὄμμα,
ὀφθαλμός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Π

πάθος. Πάθος, passion, Δημόκριτος 31 *ιατρικὴ μὲν ... σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίῃ δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται.* Πρβλ. ἐπιθυμία, ὄρεξις.

παιδεία. Παιδεία/μόρφωση, education, Δημόκριτος 180 *ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.* Πρβλ. παιδεύειν.

παιδεύειν. Παιδεύω/ἐκπαιδεύω, educate, Δημόκριτος 178 *πάντων κάκιστον ἡ εὐπετεία παιδεῦσαι τὴν νεότητα· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τίκτει τὰς ἡδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίνεται* 280 *ἔξεστιν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλίσκοντας παιδεῦσαι τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχος τε καὶ σπηλιὰν περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν. | οἱ πεπαιδευμένοι (ἀντίθ. οἱ ἀμαθεῖς).* Οἱ μορφωμένοι/οἱ καλλιεργημένοι, the educated/the cultured, Δημόκριτος 185 *κρέσσοις εἰσὶν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος.*

παίζειν. Παίζω, play, Ἡράκλειτος 52 *αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων· παιδὸς ἡ βασιληίη* Ἐμπεδοκλῆς 100.9 *παῖς κλεψύδρῃ παίζουσα διειπετέος χαλκοῖο.*

παῖς (ἀντίθ. ἀνὴρ, πατήρ). Παιδί, child, Ἡράκλειτος 20 *γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι ... καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι* 52 *αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων· παιδὸς ἡ βασιληίη* 56 *ἐκεῖνόν τε γάρ (sc. τὸν Ὅμηρον) παῖδες φθειρας κατακτείνοντες ἐξηπάτησαν* 70 *παίδων ἀθύρματα* 74 *παῖδας τοκεῶνων* 79 *ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς* 117 *ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος* Ἐμπεδοκλῆς 100.8 *ὥσπερ ὅταν παῖς κλεψύδρῃ παίζουσα διειπετέος χαλκοῖο* 137.5 *πατέρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδου-*

σιν Δημόκριτος 70 παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρος ἐπιθυμεῖν 179 μὴ πονεῖν παίδες ἀνιέντες οὔτε γράμματ' ἂν μάθοιεν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγωνίην 228.1 οἱ τῶν φειδωλῶν παίδες ἀμαθέες γινόμενοι ... ἀπόλλυνται 276 οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παίδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα 277 ὅτεω χρήμη τεὰ ἐστὶ παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι. καὶ τῷ μὲν παῖς ἔσται τοιοῦτος, οἷον ἂν βούληται ... ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέῃ 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης 279 τοῖς παισὶ μάλιστα χρὴ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρήματα 280 ἔξεστιν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχος τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν.

παλαιός (ἀντίθ. νέος). Παλαιός, ἀρχαῖος, old/ancient, Ἐμπεδοκλῆς 115.1 ἔστιν Ἀνάγκης χοῖμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν, αἰδίων, πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον δοκοῖς Φιλόλαος 14 μαρτυροῦνται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες.

παλάμη 1. Παλάμη/χέρι, palma/hand, Ἐμπεδοκλῆς 75.2 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε, Κύπριδος ἐν παλάμῃ σιπλάδης τοιῆσδε τυχόντα 95 Κύπριδος ... ἐν παλάμῃ σιν ὅτε ξὺμ προῶτ' ἐφύοντο **2.** Δύναμη ἀντιλήψεως/αἰσθητήριο ὄργανο, perceptiveness/sensory organ, Ἐμπεδοκλῆς 2.1 στεινωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται· πολλὰ δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τά τ' ἀμβλύνουσι μέριμνας. || Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει πάσῃ παλάμῃ, πῇ δῆλον ἕκαστον, μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουήν ἢ ἀκοὴν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης, μήτε τι τῶν ἄλλων.

παλίνορσος. Παλίνδρομος, going back, Ἐμπεδοκλῆς 35.1 αὐτὰρ ἐγὼ παλίνορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων 100.23 αἶμα ... παλίνορσον ἀπαΐξειε μυχόνδε.

παλίντιτος. Ἐπανορθωτικὸς/ἰσορροποιοητικός, restoring/balancing, Ἐμπεδοκλῆς 111.5 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος

οἱ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας· καὶ πάλιν, ἣν ἐθέλησθα, παλίντιτα πνεύματ(α) ἐπάξεις.

παλίντροπος. Παλίντροπος/παλίρροπος, turning back on one-self, 'Ηράκλειτος 51 παλίντροπος ἁρμονίη ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης Παρμενίδης 6.9 πάντων δὲ παλίντροπος ἐστι κέλευθος. Πρβλ. παλίνορσος.

πάμπαν (συνών. παντάπασι). 'Ολωσδιόλου, wholly, Παρμενίδης 8.11 οὕτως ἢ πάμπαν πελέναι χρεών ἐστιν ἢ οὐχὶ 'Εμπεδοκλῆς 28.1 ἀλλ' ὅ γε πάντοθεν ἴσος <ἐοῖ> καὶ πάμπαν ἀπείρων Σφαῖρος κυκλοτερὴς μονίη περιηγεί γαίων 140 δάφνης φύλλον ἅπο πάμπαν ἔχεσθαι.

παμφανόων. Πάμφωτος/ὀλόλαμπρος, all-shining/all-bright, 'Εμπεδοκλῆς 98.2 'Ηφαίστω τ' ὄμβρω τε καὶ αἰθέρι παμφανόωντι.

παναπευθής. 'Ολωσδιόλου μὴ ποριστικὸς γνώσεως, wholly non-supplying of knowledge, Παρμενίδης 2.6 τὴν (δι)τα φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀτασπόν. Πρβλ. ἀνεξερεύνητος.

πάνδειλος. Πανάθλιος/δυστυχισμένος, most wretched/miserable, 'Εμπεδοκλῆς 141 δειλοί, πάνδειλοι, κυάμων ἅπο χειρῶν ἔχεσθαι. Πρβλ. δειλός, δυσάνολβος.

παντάπασι (συνών. πάμπαν). 'Ολωσδιόλου/ἐντελῶς, wholly/entirely, 'Αναξαγόρας 12.25 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πλὴν νοῦ.

παντελής. Παντελής/ὀλοκληρωμένος, perfect/completed, Φιλόλαος 11.2 μεγάλα γὰρ καὶ παντελής καὶ παντοεργὸς καὶ θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχὰ καὶ ἀγεμών.

πάντη (τύπ. παντᾶ) **1.** Παντοῦ/ὀλόγυρα, everywhere, Ξενοφάνης 1.11 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται **2.** Παντοῦ/πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, everywhere/towards all directions, Παρμενίδης 8.44 εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκω, μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντῃ **3.** 'Ολωσδιόλου, completely, 'Εμπε-

δοκλῆς 22.8 *πάντῃ* συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρά. || *πάντῃ* πάντως. Μὲ οἷονδῆποτε τρόπο, *by whatever means*, Παρμενίδης 4.3 οὔτε σκιδνάμενον *πάντῃ* *πάντως* κατὰ κόσμον οὔτε συνιστάμενον 4. Παντοῦ/σὲ ὅλες τὶς περιοχές, *everywhere*, Φιλόλαος 11.19 ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις *πᾶσι παντᾶ*.

παντοεργός. Παντοεργός, *all-achieving*, Φιλόλαος 11.3 μεγάλα γὰρ καὶ παντελής καὶ *παντοεργός* καὶ θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἀγεμῶν.

πάντοθεν. Ἀπὸ παντοῦ, *from everywhere*, Παρμενίδης 8.43-49 αὐτὰρ ἐπεὶ πείρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ *παντοθεν* ... οἱ γὰρ *παντοθεν* ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει Ἐμπεδοκλῆς 28.1 ἀλλ' ὃ γε *παντοθεν* ἴσος (ἐοῖ) καὶ πάμπαν ἀπείρων Σφαῖρος κυκλοτερὴς μονή περιηγεί γαίων 29.3 σφαῖρος ἔην καὶ (παντοθεν) ἴσος ἑαυτῇ.

παντοῖος. Παντοῖος/κάθε λογῆς, *of all sorts/of every kind*, Ἐμπεδοκλῆς 35.17 *παντοῖα* ἰδεῖσιν ἀσηρότα, θαῦμα ἰδεσθαι 84.3 ἄψας *παντοῖων* ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργοὺς 112.11 οἱ δ' ἐπὶ νούσων *παντοῖων* ἐπύθοντο κλυεῖν εὐηκέα βάξιν 115.7 φνομένους *παντοῖα* διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελεύθους 129.3 *παντοῖων* τε μάλιστα σοφῶν (τ') ἐπιήρανος ἔργων Ἀναξαγόρας 4.3 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας *παντοῖα* ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς Δημόκριτος 21 Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτῆνατο *παντοῖων* 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι *παντοῖων* ἰδεῶν. || Ἀναξαγόρας 4.2-9 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ τε καὶ *παντοῖα* ἐν *πᾶσι* τοῖς συγκρινομένοις ... τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλὰ τε καὶ *παντοῖα*.

πάντοσε. Πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, *towards all directions*, Παρμενίδης 8.57 ἐωντῶ *παντοσε* τωὐτόν, τῶ δ' ἑτέρῳ μὴ τωὐτόν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος *παντος* ἐλαννόμενοι.

πάντως. Πάντως/ὅλωςδιόλου, *entirely/thoroughly*, Ἀναξα-

γώρας 9.5 ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστι. || πάντη πάντως. Βλ. πάντη.

παπταίνειν. Προσβλέπω/ἀτενίζω, look fixedly on/gaze steadily, Παρμενίδης 15 αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο.

παραβάλλειν. Παραβάλλω/συγκρίνω, compare, Δημόκριτος 191.19 παραβάλλοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φανλότερον προησσόντων.

παράγγελμα. Παράγγελμα/δίδαγμα, precept/instruction, Δημόκριτος 208 πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.

παραγί(γ)νεσθαι. Ἔρχομαι/ἐπισυμβαίνω, come/occur, Δημόκριτος 108 διζημένοισι τὰγαθὰ μᾶλλον παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισιν. || Ἀρχύτας 1.25 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν ἃ μὲν ἀπὸ τὰν πλαγᾶν ταχὺ παραγίγεται καὶ (ἰσχυρῶς), ὅξεια φαίνεται.

παραδιδόναι. Παραδίδω/κληροδοτῶ, hand over/bequeath, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἀστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν καὶ περὶ γαμετρίας καὶ ἀριθμῶν καὶ σφαιρικᾶς.

παραδύεσθαι. Εἰσδύω/εἰσχωρῶ, penetrate/enter into, Ἀρχύτας 1.21 οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν ἡμῖν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων, ὥσπερ οὐδ' ἐς τὰ σύστομα τῶν τευχέων, ὅκκα πολὺ τις ἐγχείη, οὐδὲν ἐγχεῖται. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, εἰσκρίνεσθαι.

παρακαταθήκη. Παρακαταθήκη, deposit, Δημόκριτος 265.3 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρὴ ἐπαινεῖσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν, οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα.

παράλογα (τά). Τὰ παράλογα/παράδοξα, unreasonable/paradoxical (things), Δημόκριτος A 99a (DK II 108,20) τὸν αὐτὸν

τρόπον ... γενέσθαι καὶ τὰ θαυμαστὰ καὶ τὰ παρὰ λογώτατα τῆς φύσεως.

παράπηγμα. Παράρτημα (μὲ ἀστρονομικὸ πῖνακα), supplement (with an astronomy table), Δημόκριτος 11r (τίτλ.) *Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ Ἀστρονομίη. Παράπηγμα.*

παραπλήσιος. Παραπλήσιος/παρόμοιος, similar, Διογένης 5.16 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν (ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ἀλλήλοις), ἀλλὰ διαφέρει μέγα μὲν οὖ, ἀλλ' ὥστε παραπλήσια εἶναι Δημόκριτος 33 ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι. Πρβλ. ὁμοιος.

παραπλησίως. Παραπλήσια/παρόμοια, similarly/likewise, Ἡράκλειτος 56 ἐξηπάτηνται ... οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν παραπλησίως Ὅμηρῳ.

παρασκευάζειν. Προπαρασκευάζω/καθιστῶ, prepare/render, Δημόκριτος 240 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσιν.

παρατιθέναι. Παραθέτω, serve/offer, Δημόκριτος 210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρὰ τίθησιν, αὐταρκέα δὲ σωφροσύνη.

παρατρέπεσθαι. Ἀντιπαρέρχομαι/ἀποφεύγω νὰ πράξω, disregard/avoid acting, Δημόκριτος 256 δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρηρὰ ἐόντα, ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρηρὰ ἐόντα, ἀλλὰ παρὰ τρέπεσθαι.

παραφυλάττειν. Παραφυλάω/ἐπιτηρῶ, keep guard/supervise, Δημόκριτος 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ καιροῦ λάβηται.

παρεῖναι (ἀντίθ. ἀπεῖναι) 1. Εἶμαι παρών, be present, Ἡράκλειτος 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰκόασιν αὐτοῖσι μαρτυρεῖ παρὲόντας ἀπεῖναι Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὅμως ἀπεόντα νόῳ παρὲόντα βεβαίως Ἐμπεδοκλῆς 106 πρὸς παρὲόν γὰρ μῆτις ἀέξεται ἀνθρώποισιν **2.** Ὑπάρχω/εἶμαι στὴ διά-

θεση, exist/be at one's disposal, Ἐμπεδοκλῆς 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέρονται Δημόκριτος 223 ὧν τὸ σκῆνος χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας. || Δημόκριτος 191.7 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παροῦσιν ἀρκέεσθαι 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρόντα καὶ παρωχημένων κερδαλεώτερα ἔοντα ἀμαλδύνουσιν 224 ἢ τοῦ πλέονος ἐπιθυμία τὸ παρὸν ἀπόλλυσι τῇ Αἰσωπείῃ κυνὶ ἰκέλη γινομένη 3. Εἶναι δυνατὸν/συμβαίνει, it is possible/it happens, Δημόκριτος 164.4 (ὥς) δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, καθάπερ ὄρᾱν πάρεστιν ἐπὶ τε τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματωγαῖς ψηφίδων 235.6 τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν αἰεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι.

παρεκτείνεσθαι. Ἀναμετρίεμαι/ἐπιζητῶ νὰ παραβληθῶ, measure oneself with/aspire to be compared, Δημόκριτος 238 τελευτᾷ γὰρ ἐς κακοδοξίην [κακὴν] ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

παρελαύνειν. Ἐσπερνῶ/διαφεύγω, leave behind/escape notice, Παρμενίδης 8.61 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φατίζω, ὥς οὐ μή ποτέ τις σε βροτῶν γνώμη παρελάσσει.

παρέχεσθαι. Παρέχω/παρουσιάζω, provide/present, Διογένης 1 λόγου παντός ἀρχόμενον δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι, τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλὴν καὶ σεμνήν.

παρίεναι. Διαβαίνω πλάι, pass by, Ξενοφάνης 7.2 ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα.

παρίεναι. Ἀντιπαρέρχομαι/παραμελῶ, let pass/neglect, Δημόκριτος 261 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρὴ καὶ μὴ παρίεναι.

παρίστασθαι 1. Παρίσταμαι/ὑπάρχω, turn out to be/be present, Παρμενίδης 16.2 ὥς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κρᾶσις μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 108.2 ὅσσον (γ') ἄλλοιοι μετέφυν, τόσον ἄρ' σφισιν αἰεὶ

καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται 2. Παραστέκω/βοηθῶ, assist/help, Ἐμπεδοκλῆς 131.3 εὐχομένῳ νῦν αὐτε παρίστασθαι, Καλλιόπεια.

παροίχεσθαι. Φεύγω/περνῶ, leave/pass, Δημόκριτος 235.8 διὰ ταχέος τε ἡ ἡδονὴ παροίχεται. || **παρωχημένον.** Περσμένο, past/gone, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων κερδαλεώτερα ἔοντα ἀμαλδύνουσιν.

παρρησίη. Παρρησία/ἐλευθεροστομία, outspokenness/freedom of speech, Δημόκριτος 226 οἰκῆιον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

πᾶς 1. Ὅλοι/κάθε, all/every, Ξενοφάνης 2.10 ταῦτά κε πάντα λάχοι —οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 10 ἐπεὶ μεμαθήκασιν πάντες 33 πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα Παρμενίδης 1.3 ἢ κατὰ πάντ' ἄσπερ φέρεται εἰδότα φῶτα 8.33 [μὴ] ἔον δ' ἂν παντός ἐδεῖτο 8.38 τῷ πάντ' ὄνομ(α) ἔσται, ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ 10.4 εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 16.4 τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντὶ Μέλισσος 8(3) καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὐχεται εὐρεῖν 22.1 ἄρθρια μὲν γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσιν 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνὴ θεοῖο 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι, οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται 111.2 φάρμακα δ' ὅσα γεγάσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρᾶνέω τάδε πάντα 129.4-5 ὁππότε γὰρ πάσῃσιν ὀρέξαιτο πράξιδες, ῥεῖ' ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον Ἴππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ... ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστὶν Φιλόλαος 2.1-4-5 ἀνάγκα τὰ ἔοντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα ... φαίνεται οὐτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἔοντα οὐτ' ἐξ ἀπείρων πάντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι

11.8-9-19-20 γνωμικά γὰρ ἅ φύσις ἅ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικά καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντὶ ... ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις πασι παντᾶ καὶ κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς πάσας καὶ κατὰ τὴν μουσικὴν Ἀναξαγόρας 1.1-2-4 ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ... καὶ παντῶν ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος· πάντα γὰρ ἄῤτε καὶ αἰθῆρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἐόντα 4.2-3-13-15-21 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πασι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα παντῶν χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς ... πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα παντῶν ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις παντῶν χρημάτων ... ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 12.9-10-27 ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε παντῶν χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πασαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον ... νοῦς δὲ πας ὁμοίος ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνεται Διογένης 1 λόγου παντὸς ἀρχόμενον 2.1-12 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ μὲν ξύμπαν εἰπεῖν πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐτεροιοῦμένα ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.2-11 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄῤρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου καὶ πάντας κυβερνᾶσθαι καὶ παντῶν κρατεῖν ... καὶ παντῶν τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἐστὶν Δημόκριτος 98 ἐνὸς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων παντῶν 124 ἄνθρωποι εἷς ἔσται καὶ ἄνθρωπος παντες 165 λέγω τάδε περὶ τῶν ξυμπάντων. - ἄνθρωπός ἐστιν ὁ παντες ἴδμεν 191.15 καὶ τῇ μνήμῃ πασαν ὥραν προσεδρεύων 207 ἡδονὴν οὐ πασαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεὼν 235.3 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ τὰς ἡδονὰς ποιεόνται ... τοῖσι πασιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται 237 φιλονικίῃ πασα ἀνόητος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πασα γῆ βατὴ 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντὸς 259.4 ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει 264.3 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ ... εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ παντες ἄνθρωποι 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιᾶσι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ

πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη ...
 βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ. ||
 πάντα. Ξενοφάνης 11.1 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίο-
 δός τε, ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστὶν 25 ἀλλ'
 ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει 27 ἐκ γαίης γὰρ
 πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ 34.2-4 ἄσσα λέγω περὶ πᾶν-
 των ... δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται Ἡράκλειτος 1.4 γινομένων
 γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε 7 εἰ πάντα καπνὸς γέ-
 νοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν 10 ἐκ πάντων ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα
 41 ἓν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτ' ἐκκυβέρνησε πάντα διὰ
 πάντων 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν
 σοφὸν ἐστὶν ἓν πάντα εἶναι 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ
 ἐστι, πάντων δὲ βασιλεὺς 66 πάντα γὰρ ... τὸ πῦρ ἐπελ-
 θὸν κρινεῖ καὶ καταλήφεται 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον
 ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ
 χρεῶν 100 ὥρας αἶ πάντα φέρουσι 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πᾶν-
 τα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν
 ἃ δὲ δίκαια 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο,
 ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον 114 ξὺν
 νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκωσπερ
 νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρῳ Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα
 χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα 9.1 αὐτὰρ ἐπει-
 δὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται 12.3-4 ἐν δὲ μέσῳ τούτων
 δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ· πάντα γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ
 μίξιος ἄρχει Ἐμπεδοκλῆς 6.1 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα
 πρῶτον ἄκουε 17.4-27 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέ-
 κει τε, ἢ δὲ πάλιν διαφνομένων θρεφθεῖσα διέπτει ... ταῦτα
 γὰρ ἰσά τε πάντα καὶ ἥλικα γένναν ἔασι 21.5-7-9 ὄμβρον δ' ἐν
 πᾶσι δνοφόντά τε ῥιγαλέον τε ... ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ
 ἄνδρα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι
 ποθεῖται. ἐκ τούτων γὰρ πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἐστὶ καὶ ἔσται
 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι 89 γνούς, ὅτι
 πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσ' ἐγένοντο 100.1 πᾶσι λίφαιμοι
 σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται 102 ὥδε μὲν οὖν
 πνοιῆς τε λελόγγασιν πάντα καὶ ὀσμῶν 107.1 ἐκ τούτων <γὰρ>
 πάντα πεπήγασιν ἁρμοσθέντα καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ'

ἡδ' ἀνιῶνται 110.10 π ἅ ν τ α γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 130.1 ἦσαν δὲ κτίλα π ἅ ν τ α καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆ-
 ρές τ' οἰωνοί τε 135.1 ἀλλὰ τὸ μὲν π ἅ ν τ ω ν νόμιμον διὰ τ' εὖρυ-
 μέδοντος αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Φιλόλαος 1
 ἅ φύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων,
 καὶ ὅλος <ὁ> κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ π ἅ ν τ α 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ
 τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται π ἅ ν τ ω ν ἀπείρων ἐόντων 8 οὐ γὰρ ἐν ...
 ἀρχὰ π ἅ ν τ ω ν; 11.5 δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτας
 π ἅ ν τ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῇ Ἀναξαγόρας 5 π ἅ ν τ α
 οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν π ἅ ν τ ω ν πλείω
 εἶναι), ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἴσα ἀεὶ 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ
 τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ
 π ἅ ν τ α· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ π ἅ ν τ α παντὸς μοῖραν
 μετέχει... καὶ νῦν π ἅ ν τ α ὁμοῦ. ἐν π ᾶ σ ι δὲ πολλὰ ἔνεστι 12.12-
 16-18 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, π ἅ ν-
 τ ω ν νοῦς κρατεῖ ... καὶ τὰ συμμεσγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα
 καὶ διακρινόμενα π ἅ ν τ α ἔγνω νοῦς, καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι
 καὶ ὅποια ἦν, ἅσασα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἐστὶ καὶ ὅποια ἔσται,
 π ἅ ν τ α διεκύσμησε νοῦς 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς ἀεὶ ἐστὶ, τὸ κᾶρτα καὶ
 νῦν ἐστὶν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα π ἅ ν τ α, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ
 ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις Διογένης 3.2 οὐ
 γὰρ ἂν ... οἶόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε π ἅ ν τ ω ν
 μέτρα ἔχειν 5.3-4-22-24 καὶ μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ
 ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου πάντας καὶ
 κυβερναῖσθαι καὶ π ἅ ν τ ω ν κρατεῖν· αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς
 δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ π ἅ ν τ α διατιθέναι καὶ ἐν πα-
 ντὶ ἐνεῖναι ... ὅμως δὲ π ἅ ν τ α τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὁρᾷ καὶ
 ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ π ἅ ν τ α Λεύκιπ-
 πος 2 οὐδὲν χοῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἐκ λόγου τε καὶ
 ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 30 π ἅ ν τ α, <εἶπαν>, Ζεὺς μυθέεται (?)
 καὶ π ἅ ν θ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται καὶ βασιλεὺς οὗτος
 τῶν π ἅ ν τ ω ν 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης
 δὲ π ἅ ν τ ω ν κάκιον 86 πλεονεξίῃ τὸ π ἅ ν τ α λέγειν, μηδὲν
 δὲ ἐθέλειν ἀκούειν 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὐπορον, ἐν δὲ
 δυστυχίῃ π ἅ ν τ ω ν ἀπορώτατον 169 μὴ π ἅ ν τ α ἐπίστασθαι
 προθυμέο, μὴ π ἅ ν τ ω ν ἀμαθὲς γένῃ 178 π ἅ ν τ ω ν κάκιστον

ἡ εὐπετεία παιδεῦσαι τὴν νεότητα 216 σοφία ἄθαμβος ἀξία πᾶν-
 των 252.5-7 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ
 ἐν τούτῳ πᾶν τὰ ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου πᾶν τὰ σώζεται καὶ
 τούτου διαφθειρομένου τὰ πᾶν τὰ διαφθείρεται 278.4-8 δῆλον
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισιν· πᾶν τὰ γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύ-
 σιν ἐπωφελείης γε οὐδεμιάς εἵνεκα... ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πᾶν-
 των ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πῆρως·
 πᾶν τ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ Μητρόδωρος 2 πᾶν τὰ ἐστίν,
 ὃ ἂν τις νοήσαι. || (τὰ) πάντα. Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πᾶν τὰ
 οἰακίζει Κεραυνὸς 90 πυρός τε ἀνταμοιβή τὰ πᾶν τὰ καὶ πῦρ
 ἀπάντων ὅκωσπερ χροῦσος χρήματα καὶ χρημάτων χροῦσός. || πᾶν.
 Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χοῖν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς
 πάντα περῶντα 9.3 πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτός
 ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μέτα μηδὲν Ἐμπεδοκλῆς
 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρατα
 κύκλου, ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μέλει τὰ δὲ τ' ἐξεβεβήκει Ἀναξα-
 γόρας 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖρα εἶσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμι-
 κροῦ πλήθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα οὐδὲ χωρὶς
 ἐστὶν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει 11 ἐν παντὶ
 παντὸς μοῖρα ἔνεστι πληρὸν, ἐστὶν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι
 12.1-5-10 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἐστὶν
 ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος
 αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστὶν ... ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα
 ἔνεστιν ... καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει
 μέγιστον Διογένης 5.4-5 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ
 ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι Δη-
 μόκριτος 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον 258 κτείνειν χορὴ τὰ πη-
 μαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός· καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν
 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντὶ
 κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει. || (τὸ) πᾶν. Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ
 τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν 14 τοῦ παντός
 δ' οὐδὲν κενεόν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; 17.32 τοῦτο δ' ἐπαυξή-
 σειε τὸ πᾶν τί κε; 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε
 γένηται 39.3 ὀλίγον τοῦ παντός ἰδόντων Δημόκριτος 167 δῖνον
 ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν 2 (συνών. ἅπας,
 ὅλος). Ὀλόκληρος/ὅλος, whole/all, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἐλ-

λάδα π ᾱ σ α ν ἐφίξεται Παρμενίδης 8.5-22-24-25-48-60 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ π ᾱ ν, ἔν, συνεχές ... οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ὁμοῖον ... οὐδέ τι χειρότερον, π ᾱ ν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος. τῷ ξυνεχές π ᾱ ν ἐστιν ... ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ἄσυλον ... τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα π ᾱ ν τ α φατίζω Μέλισσος 2.8 ὅ τι μὴ π ᾱ ν ἔστι 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἔν καὶ ὅμοιον π ᾱ ν ... ὀλεῖται π ᾱ ν ἐν τῷ π α ν τ ῖ χρόνῳ ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν π ᾱ ν εἴη ἀλγέον Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει π ᾱ σ η παλάμη Ἀναξαγόρας 13 καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, π ᾱ ν τοῦτο διεκρίθη Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ π α ν τ ὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ π ᾱ ν τ α τὸν βίον ὦν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς. || διὰ πασῶν. Φιλόλαος 6.21 ἃ δὲ συλλαβὰ ἐπίτρυγον, τὸ δὲ δι' ὀξείων ἡμιόλιον, τὸ διὰ π α σ ᾱ ν δὲ διπλόον.

πάσχειν (ἀντίθ. πράσσειν) 1. Παθαίνω/υφίσταμαι, suffer/be affected, Μέλισσος 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων π ᾱ σ χ ο ι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἴη Δημόκριτος 278.7 ὑπερδεδόκει, μέχρ' ἰσμισκορὰ ἦ, καὶ ἦν τι π ᾱ θ η, ἀνιᾶται 2. Πάσχω/υποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.10-21 ἐννοούμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ... ἐνθυμεύμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ν. || **πάσχειν εὖ** (ἀντίθ. πάσχειν κακῶς). Εὐεργετοῦμαι, be benefitted, Δημόκριτος 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται π ᾱ σ χ ε ι ν ε ὖ. || **πάσχειν κακῶς** (ἀντίθ. πάσχειν εὖ) 1. Κακοπαθαίνω, suffer hardship, Δημόκριτος 159 ὦν ὠδύνηται (καὶ) κ α κ ῶ ς π έ - π ο ν θ ε ν 2. Τιμωροῦμαι, be punished, Δημόκριτος 253 κίνδυνος κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ π α θ ε ῖ ν τι 265 τὸν δὲ μὴ ἀποδι- δόντα κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ π ᾱ σ χ ε ι ν. Πρβλ. κακῶς ἀκούειν.

πατήρ (συνών. γενέτωρ). Πατέρας, father, Ἐμπεδοκλῆς 137.1-5 μορφήν δ' ἀλλάξαντα π α τ ῆ ρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ρήπιος ... ὥς δ' αὐτῶς π α τ έ ρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν Δημόκριτος 208 π α τ ρ ὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελλμα.

|| 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς. Πρβλ. πατρικός, πάτριος, πατρίς.

πάτος. Πάτημα, path. || ἐκτὸς πάτου. 'Απάτητος, untrodden, Παρμενίδης 1.27 οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκ τὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε.

πατρικός. Πατρικός, paternal, Δημόκριτος 228.6 οὕτω δὲ καὶ οὔτοι (sc. οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες), ἣν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι. Πρβλ. πατήρ, πάτριος, πατρίς.

πάτριος. Πάτριος, ancestral, Δημόκριτος 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πατρίς.

πατρίς. Πατρίδα, native land, Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πάτριος.

παύειν 1. Παύω/ἐμποδίζω, stop/stop from, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τὸ γεν παύοιμιν ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμὸν 'Αρχύτας 3.14 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ἐὼν) (sc. ὁ λογισμός) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε 2. Παύω/σταματῶ, bring to an end, Παρμενίδης 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης 3. Καταπαύω, cease, 'Εμπεδοκλῆς 111.3 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος 'Αρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθείς. || παύεσθαι (συνών. λήγειν). Παύω/σταματῶ, cease/abate, 'Εμπεδοκλῆς 136.1 οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηχέος;

παῦρος. 'Ολίγος/βραχύς, short, 'Εμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν. Πρβλ. βραχύς, ὀλίγος.

πάχος. Πάχος, fatness/bulk, Ζήνων 1.3 εἰ δὲ ἔστιν (sc. τὸ ὄν), ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθος τι ἔχειν καὶ πάχος καὶ ἀπέχειν

αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχει π ά χ ο ς, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴῃ. Πρβλ. παχύς.

παχύς 1. Χονδρός, fat, Διογένης 6.20-21 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) ὅπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται π α χ ε ῖ α· ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ μικρὸν ἤττον π α χ ε ῖ α ἐκείνης **2** (συνών. πυκνός, ἀντίθ. ἀραιός, μανός). Πυκνός, thick, Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν π α χ ὺ ν αἰθέρα Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν π α χ ὺ τ α τ ο ν ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνε-ται ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροῶδες γίνεται. Πρβλ. πάχος.

πέδαι. Δεσμά, fetters, Παρμενίδης 8.14 Δίκη χαλάσασα πέ-δ η σ ι ν .

πεδᾶν. Δένω/ἀναγκάζω, bind/constrain, Παρμενίδης 8.37 ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐ π έ δ η σ ε ν οἶκον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 10.6 εἰδήσεις δὲ καὶ σφαιρὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφυ τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐ π έ δ η σ ε ν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

πείθειν. Πείθω, persuade, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παρφα-μεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν π ε ῖ σ α ν ἐπιφραδέως Ἀρ-χύτας 3.14 π ε ῖ σ α ς ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν. || **πείθεσθαι 1.** Ὑπακούω, obey, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ π ε ῖ θ ε-σ θ α ι ἐνὸς Δημόκριτος 248 ὁ νόμος ... τοῖσι γὰρ π ε ι θ ο μ έ-μ έ ν ο ι σ ι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται **2.** Πείθομαι, be persua- ded, Ἡράκλειτος 104 δήμων αἰδοῖσι π ε ῖ θ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον π ε ι σ θ έ ν τ ε ς. || Παρμενίδης 8.39 ὅσσα βρο-τοὶ κατέθεντο π ε π ο ι θ ό τ ε ς εἶναι ἀληθῇ.

πειθώ. Πειθώ, persuasion, Ἐμπεδοκλῆς 133.3 π ε ι θ ο ὺ ς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 51 ἰσχυρό-τερος ἐς π ε ι θ ῶ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 181 κρείσσοων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον π ε ι θ ο ῖ ἤπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθρῃ μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμον, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον π ε ι θ ο ῖ οὐκ εἰκὸς

οὔτε λάθρη οὔτε φανερώς ἔρδειν τι πλημμελές. || Πειθώ. Πειθῶ (προσωποπ.), Persuasion (personif.), Παρμενίδης 2.4 ἡ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὥς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι, Πειθοῦς ἔστι κέλευθος (Ἀληθείη γὰρ ὁπηδεῖ).

πειρᾶσθαι. Δοκιμάζω/ἐπιχειρῶ, try/attempt, Ἡράκλειτος 1 πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων, ὁκοίων ἐγὼ διηγέυμαι. || Δοκιμάζομαι, be tested, Δημόκριτος 100 ὅτεω μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δύστροπος.

πεῖσμα. Μίσχος/πρόσδεμα, stalk/cable, Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται, πεῖσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλονται.

πέλαγος. Πέλαγος/θάλασσα, open sea/sea, Ἐμπεδοκλῆς 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμοι φέροι ἢ μέγαν ὄμβρον.

πελάζειν. Πλησιάζω/συνάπτωμαι, approach/keep close to, Παρμενίδης 8.25 τῷ ξυνεχῆς πᾶν ἔστιν· ἔόν γὰρ ἔόντι πελάζει. Πρβλ. συνέχεσθαι.

πέλιν 1. Γίνομαι/συμβαίνει, become/happen, Ξενοφάνης 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει. || πέλεσθαι. Ἐμπεδοκλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται 68 μηνὸς ἐν ὀγδοάτῳ δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκὸν 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ 110.7 οἶα κατ' ἀνδρας μυρία δειλὰ πέλονται 2 (συνών. εἶναι). Εἶμαι/ὑπάρχω, be/exist, Παρμενίδης 6.8 οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενόμισται κοῦ ταῦτόν 8.11-18-45 οὕτως ἢ πάμπαν πέλεναι χρεὼν ἔστιν ἢ οὐχί ... τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι ... τὸ γὰρ οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι βαιότερον πέλεναι χρεὼν ἔστι τῇ ἢ τῇ. || πέλεσθαι. Ξενοφάνης 16.2 Αἰθίοπες τε (θεοὺς σφετέρους) σιμοὺς μέλανάς τε Θρηῆκές τε γλανκοὺς καὶ πυρρούς (φασὶ πέλεσθαι) 38.2 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσὸν 21.2 εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἔπλετο μορφῇ 42.3 ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης τόσσον ὅ-

σον τ' εὖρος γλανκώπιδος ἔπλετο μήρης 67.1 ἐν γὰρ θερμοτέρω τοκάς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ (?) 71.1 λιπόξυλος ἔπλετο πίστις 134.4 ἀλλὰ φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῦνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα θοῇσιν.

πελεμίζεσθαι. Σείομαι/ἀπωθοῦμαι, be shaken/be driven away, Ἐμπεδοκλῆς 31 πάντα γὰρ ἐξείης πειλεμίζετο γυνὴ θεοῖο. Πρβλ. κινεῖσθαι.

πένης (ἀντίθ. πλούσιος). Πτωχός, poor, Δημόκριτος 283 οὔτε οὖν πλούσιος <ὁ> ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων Ἀρχύτας 3.10 διὰ τοῦτον (sc. λογισμὸν) οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων. Πρβλ. οἱ δυνάμενοι, ἐνδεῖν, οἱ δεόμενοι.

πενητεύειν. Στεροῦμαι, be deprived, Ἐμπεδοκλῆς 57.3 ὄμματά τ' οἱ(α) ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων. Πρβλ. ἐνδεῖν.

πενίη (ἀντίθ. πλοῦτος, εὐπορία). Φτώχεια, poverty, Δημόκριτος 101 ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους, ἐπὴν ἐξ εὐπορίας εἰς πενίην μεταπέσωσιν 219 χρημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ οὐρίζηται κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὁκόσον ἐλευθερίῃ δουλείης 283 πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρου 284 σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ 291 πενίην ἐπιεικέως φέρειν σωφρονέοντος. || Δημόκριτος 24 μητέρα ... Πενίαν.

περαίνειν 1. Ἐχω ὄριο, have a limit, Μέλισσος 5 εἰ μὴ ἐν εἴῃ, περαινέει πρὸς ἄλλο 2. Ἐχω πέρας/θέτω πέρας, have a boundary/set a boundary, Φιλόλαος 1 ἀφύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων 2 ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα· ἄπειρα δὲ μόνον <ἢ περαίνοντα μόνον> οὐ καὶ εἴῃ. ἐπεὶ τοίνυν φαίνεται οὐτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἐόντα οὐτ' ἐξ ἀπείρων πάντων, δῆλον τὰρα ὅτι ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὁ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συναρμόχθη.

δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔργοις. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ περαινόντων περαίνοντι, τὰ δ' ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων περαίνοντί τε καὶ οὐ περαίνοντι, τὰ δ' ἐξ ἀπείρων ἄπειρα φανέονται 6.7 τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων 11.15 τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων. || πεπερασμένος. Περιορισμένος σὲ ἀριθμό, limited in number, Ζήνων 3.3 εἰ δὲ τοσαῦτά ἐστιν ὅσα ἐστί, πεπερασμένα ἂν εἶη. Πρβλ. πέρας.

περᾶν. Ὀρίζω/περικλείω, bound/enclose, Παρμενίδης 1.32 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὥς τὰ δοκοῦντα χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

πέρας (τύπ. πεῖρας) 1. Πέρας/ἄκρον, end/further end, Ξενοφάνης 28.1 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον 2. Πέρας/ἐσχάτη, end/extremity, Ἡράκλειτος 45 ψυχῆς πεῖρατα ἰὼν σὺν ἂν ἐξείροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει Ἡρακλειδῆς 17.15 ὥς γῆς καὶ πᾶν εἶπα πιφανύσκων πεῖρατα μύθων, διπλ' ἐρέω 3 (ἀντίθ. ἀρχή). Πέρας/τέλος, end/termination, Ἡράκλειτος 103 ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας 4. Πέρας/ὄριο, end/boundary, Παρμενίδης 8.26-31-42-49 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πεῖρασι δεσμῶν ἔστιν ἄναρχον ἄπανστον ... κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πεῖρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει ... πεῖρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν ... οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πεῖρασι κύρει 10.7 ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη πεῖρατ' ἔχειν ἄστρον Μέλισσος 6 εἰ γὰρ δύο εἶη, οὐδ' ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πεῖρατα πρὸς ἄλληλα 5 (ἀντίθ. ἄπειρον). Πέρας/ὀριοθετικὴ ἀρχή, end/boundary principle, Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,37) πέρας καὶ ἄπειρον. Πρβλ. περαίνειν.

περιγί(γ)νεσθαι 1. Ὑπερβαίνω/περισσεύω, overdo/be left over, Ἡράκλειτος 114 κρατεῖ γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρχεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται 2. Προέρχομαι, derive, Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγιγνόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτῃται.

περιεῖναι 1. Ὑπερέχω/ὑπερτερῶ, surpass/exceed, Ἐμπεδοκλῆς 113.1 εἰ θνητῶν περὶ εἰμι πολυφθερέων ἀνθρώπων **2.** Πλεονάζω/περισσεύω, be in excess, Δημόκριτος 144 μὴ ἀποκριῖναι τὰναγκαῖον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ περὶ εὐντος ἤδη γενέσθαι.

περιέχειν. Περιέχω/συνέχω, contain/hold together, Ἀναξίμενης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ... ἡ ἡμετέρα αἴη οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ αἴη περὶ ἐχει. || τὸ περιέχον. Ἀναξαγόρας 2 καὶ γὰρ αἴη τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περὶ ἐχοντος, καὶ τό γε περὶ ἐχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς αἰεὶ ἐστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἐστιν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐν τῷ πολλῷ περὶ ἐχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκοιμένοις.

περιηγής. Περικυρίαρχος, all dominant, Ἐμπεδοκλῆς 27.4 καὶ 28.2 Σφαῖρος κυκλοτερέης μονῆς περὶ η γέι γαίων.

περικάρδιος. Περικάρδιος, pericardium, Ἐμπεδοκλῆς 105.3 αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιον ἐστὶ κόημα.

περικαταλαμβάνεσθαι. Καταλαμβάνομαι ἀπὸ παντοῦ, be overtaken from everywhere, Ἀρχύτας 1.16 <τὰ> δ' ὁμοίως φερόμενα, μὴ ἴσῳ δὲ τάχει, περικαταλαμβάνόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτόμενα ποιεῖν νόμον.

περιληπτός. Ἀντιληπτός/καταληπτός, perceivable/comprehensible, Ἐμπεδοκλῆς 2.8 οὕτως οὐτ' ἐπιδεοκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὐτ' ἐπακουστὰ οὐτε νόῳ περὶ ληπτὰ.

περιπάλαξις. Περιδίνηση/περίπλεξη, whirling/entanglement, Λεύκιππος A 15 (DK II 75,35) τῇ τούτων (sc. τῶν ἀτόμων) συμπλοκῇ καὶ περιπαλάξει πάντα γεννᾶσθαι Δημόκριτος A 135 (DK II 118,20) βούλεται δὲ σκαληνά (sc. σχήματα) λέγειν ἅπερ περιπάλαξιν ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλοκὴν. Πρβλ. σύμμιξις.

περιπαλάσσεσθαι. Περιδινοῦμαι, whirl, Δημόκριτος A 58 (DK II 99,10) περιπαλάσσεσθαι A 135 (DK II 118,23)

διὰ τὸ μὴ περιπαλάττεσθαι 168 φύσιν ... περιπαλάσσεσθαι.

περιπέλεσθαι. Κυκλογυρίζω, revolve, Ἐμπεδοκλῆς 17.29 καὶ 110.8 περιπλομένοιο χρόνοι 26.1 περιπλομένοιο κύκλοι.

περισσός 1. Περίσσιος, excessive, Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσὸν 2 (ἀντίθ. ἄρτιον). Περιττός (ἀριθμός), odd number, Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μειχθέντων ἀρτιοπέριτον Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,38) περιττὸν καὶ ἄρτιον.

περιτίθεσθαι. Περιάπτω, invest with, Δημόκριτος 252 μήτε φιλονικέοντα παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἑαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ.

περιφερής. Περικύκλιος, pericyclical, Δημόκριτος 164.11 κατὰ τὴν τοῦ κόμματος κίνησιν ... αἱ δὲ περιφερεῖς ταῖς περιφερεῖς ὡς ἂν συναγωγὴν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιότητος.

περίφοιτος. Γυρόστροφος, wandering around, Παρμενίδης 10.4 ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν.

περιχεῖσθαι. Περιχέομαι/χύνομαι ὁλόγυρα, be poured all around, Ἀναξαγόρας 19 Ἴσιν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χειμῶνος οὖν ἐστὶ σύμβολον· τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον Δημόκριτος A 153 (DK II 126,9) ἢ μὲν πιμελὴ αὐτοῖς ἔξωθεν ... περιχεῖται.

περιχωρεῖν. Περιστρέφομαι, revolve, Ἀναξαγόρας 9.2 οὕτω τούτων περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ ταχυτήτος 12.13-14-15-19 καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον ἀπὸ του σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλέον περιχωρεῖ, καὶ περιχωρῆσει ἐπὶ πλέον ... καὶ τὴν

περιχώρησιν ταύτην, ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. Πρβλ. περιχώρησις, δίνη.

περιχώρησις. Περιστροφὴ/περιδίνηση, rotation/revolution, Ἀναξαγόρας 12.12-19-21 καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμ-
πάσης νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον
ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλεόν περιχωρεῖ, καὶ
περιχωρήσει ἐπὶ πλεόν ... καὶ τὴν περιχώρησιν ταύτην,
ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ
καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ
ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι 13.4 κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἡ
περιχώρησις πολλῶ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι. Πρβλ. περι-
χωρεῖν, δίνη.

περιώσιος. Ὑπεράφθονος/ἔξοχος, exceeding/surpassing, Ἐμ-
πεδοκλῆς 129.1 ἦν δέ τις ἐν χείρεσιν αὐτοῦ περιώσια εἰδώς.
Πρβλ. σοφός.

περόνη. Περόνη/καρφί, rín, Παρμενίδης 1.20 γόμοις καὶ
περόνησιν ἀρηρότε.

πεσσεύειν. Παίζω τοὺς πεσσούς, play the draughts, Ἡρά-
κλειτος 52 αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων παιδὸς ἡ βασι-
λήνη.

πέταλον. Φύλλο/πλάκα, leaf/broad tile, Ἀναξίμενης 2a
πλατὺν ὡς πέταλον τὸν ἥλιον.

πέψις. Ὠρίμανση, maturation, Μενέστωρ 4 ὡς δὲ Μενέ-
στωρ φησίν, ἡ μὲν βλάστησις αὐτῆς ὁψία διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ
τόπου, ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν. Πρβλ. βλάστησις.

πῆ. Πῶς/μέ ποῖο τρόπο, how/in what way, Παρμενίδης
8.7 πῆ πόθεν αὐξηθέν; Ἐμπεδοκλῆς 3.9 πῆ δῆλον ἕκαστον
17.33 πῆ δέ κε κῆξαπόλοιτο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἔρημον;

πηγὴ 1. Πηγὴ, source, Ξενοφάνης 30.4 πηγὴ δ' ἐστὶ θά-

λασσ(α) ὕδατος, π η γ ή δ' ἀνέμοιο 2. Πηγαῖο ὕδωρ/νάμα, spring water/spring, Ἐμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθαρήν ὀχετεύσατε π η γ ή ν.

πηγνύναι. Πλάσσω/συγκροτῶ, fashion/construct, Ἐμπεδοκλῆς 86 ἐξ ὧν ὄμματ' ἔπ η ξ ε ν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη. || **πήγνυσθαι** 1. Πλάσσομαι/συμπήγνυμαι, be formed/be constructed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ π ά γ ε ν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθεν, οὐδὲν ἄρ' εἰσιν 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ π έ π η γ ε 107.1 ἐκ τούτων (γὰρ) πάντα π ε π ή γ α σ ι ν ἀρμοσθέντα 2. Πήζω/στερεοποιοῦμαι, congeal/be solidified, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἀλς ἐ π ά γ η ῥίπῃσιν ἐωσμένος ἡελίοιο. Πρβλ. συμπήγνυσθαι.

πημαίνειν (συνών. βλάπτειν, ἀντίθ. ὠφελεῖν). Προξενῶ μεγάλη βλάβη/κακουργῶ, cause great injury/commit a crime, Δημόκριτος 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός.

πήρωσις. Ἀναπηρία/βιολογική ἀδυναμία, physical disability/biological weakness, Δημόκριτος 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι π ή ρ ω σ ι ς· πάντ' ἔχει καὶ πᾶσι ἐνδεῖ.

πιαίνειν. Παχύνω/πλουτίζω, fatten/enrich, Ξενοφάνης 2.22 οὐ γὰρ π ι α ί ν ε ι ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πίειρα (γῆ). Λιπαρὴ (γῆ)/εὐφορῆ, fat (earth)/fertile, Μενέστωρ 6 ἡ δὲ π ί ε ι ρ α (sc. γῆ) πάμπαν οὐδενὶ ζυμφέρει φυτῶ.

πικρός (ἀντίθ. γλυκύς). Πικρός, bitter, Ἐμπεδοκλῆς 90.1 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, π ι κ ρ ὸ ν δ' ἐπὶ π ι κ ρ ὸ ν ὄρουσεν, ὁξὺ δ' ἐπ' ὁξὺ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶ Δημόκριτος 9 νόμω ... γλυκὺ ... νόμω π ι κ ρ ὸ ν 125 νόμω χροιή, νόμω γλυκύ, νόμω π ι κ ρ ὸ ν ... ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κενόν.

πίμπλασθαι. Πληροῦμαι/γεμίζω, be filled/fill, Παρμενίδης 1.13 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων, καί σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδός· αὐταὶ δ' αἰθέριαι π λ ῆ ν-

τα ι μεγάλοισι θυρέτροις· τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοὺς 12.1 αἶ γὰρ στεινότεραι π λ ἦ ν τ ο πυρὸς ἀκρήτοιο, αἶ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἶσα· ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἦ πάντα κυβερνᾷ Δημόκριτος 254 οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς ὁκόσῳ ἂν μᾶλλον ἀνάξιοι ἐόντες ἴωσι, τοσοῦτ' ἂν μᾶλλον ἀνακηδέες γίγνονται καὶ ἀφροσύνης καὶ θράσεος π ί μ π λ α ν τ α ι.

πίνειν. Πίνω, drink, Ξενοφάνης 1.17-19 οὐχ ὕβρις π ί ν ε ι ν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος. ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ π ι ὶ ὦ ν ἀναφαίνει 22.3 π ί ν ο ν τ α γλυκὺν οἶνον "Ιππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα π ι ν ὀ μ ε ν α πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ πον τὰ φρέατα βαθύτερα ἢ ἡ θάλασσά ἐστιν ἐξ ὧν π ί ν ο μ ε ν Δημόκριτος 235.5 ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ π ί ν ω σ ι ν, αἶ δὲ λῦπαι πολλάι.

πίπτειν. Πέφτω, fall, Ἐμπεδοκλῆς 100.13 ἀλλά μιν εἶργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε π ε σ ὶ ὦ ν ἐπὶ τρήματα πυκνὰ 104 ἀραιότατα ξυνέκυρσε π ε σ ὶ ὦ ν τ α 133.3 οὐκ ἐστὶν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ χερσὶ λαβεῖν, ὑπὲρ τε μεγίστη πειθοῦς ἂν θρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα π ί π τ ε ι. | P(τά) πεσόντα. Πυθαγόρειοι C3 (DK I 463,13) τὰ δὲ π ε σ ὶ ὦ ν τ α μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν.

πιστεύειν 1. Πιστεύω/ἔχω ἐμπιστοσύνη, believe/trust, Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοισι π ι σ τ ε ύ ε ι ν 2. Πιστεύω/εἶμαι πεπεισμένος, believe/be confident, Ἀρχύτας 3.12 π ι σ τ ε ύ ο ν τ ε ς ἀμφοτέρωι διὰ τούτῳ τὸ ἴσον ἔξειν.

πίστις (ἀντίθ. ἀπιστίη) 1. Γνώση, knowledge, Παρμενίδης 1.30 χρεὼ δέ σε πάντα πυθέσθαι ... βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνι π ί σ τ ι ς ἀληθείς 8.12-28 οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει π ί σ τ ι ο ς ἰσχὺς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸ ... ἀπῶσε δὲ π ί σ τ ι ς ἀληθείς Ἐμπεδοκλῆς 71.1 εἰ δέ τί σοι περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἔπλετο π ί σ τ ι ς. || Φιλόλαος A 13 (DK I 402,12) Πί σ τ ι ς γε μὴν καλεῖται (sc. ἡ δεκάς), ὅτι κατὰ τὸν Φιλόλαον δεκάδι καὶ τοῖς αὐτῆς μορίοις περὶ τῶν ὄντων οὐ παρέργως καταλαμβανομένοις π ί σ τ ι ν βεβαίαν ἔχομεν 2. Ἐμπιστοσύνη, trust, Ἐμπεδοκλῆς 3.10-13 μήτε

τιν' ὄψιν ἔχων π ί σ τ ε ι πλέον ἢ κατ' ἀκουήν ... μήτε τι τῶν ἄλ-
λων, ὁπόση πόρος ἐστὶ νοῆσαι, γνίων π ί σ τ ι ν ἔρυνκε 114.3 μάλα
δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα π ί σ τ ι ο ς
ὁρμή 3. Ἀπόδειξη/τεκμήριο, demonstration/proof, Δημόκριτος
125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων (sc. τῶν αἰσθήσεων) λαβοῦσα τὰς
π ί σ τ ε ι ς ἡμέας καταβάλλεις; πτῶμά τοι τὸ κατάβλημα.

πιστός. Ἀξιόπιστος/βέβαιος, trusted/sure, Παρμενίδης 8.50
ἐν τῷ σοι παύω π ι σ τ ὸ ν λόγον ἡδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης.

πίστωμα. Ἀξιόπιστο μήνυμα, trustworthy message, Ἐμπε-
δοκλῆς 4.2 ὥς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται π ι σ τ ὶ μ α τ α Μούσης,
γνώθι διασσηθέντος ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο.

πίσυνος. Πειθήνιος/ὕπακουος, trusting/obedient, Ἐμπεδο-
κλῆς 115.14 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἶμι φηγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης, νείκει
μαινομένω π ί σ υ ν ο ς.

πιφαύσκειν. Αποκαλύπτω/ἐκφράζω, make manifest/utter,
Ἐμπεδοκλῆς 17.15 ὥς γὰρ καὶ πρὶν εἶπα π ι φ α ὕ σ κ ω ν πεί-
ρατα μύθων. Πρβλ. λέγειν, φάσκειν, φατίζειν, φράζειν, φαίνειν,
δηλοῦν.

πλάδη. Πλάσιμο, shaping, Ἐμπεδοκλῆς 75.2 τῶν δ' ὅσ' ἔσω
μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε, Κύπριδος ἐν παλάμῃσι
π λ ά δ η ς τοιῷσδε τυχόντα.

πλάζεσθαι 1. Ἐκτινάσσομαι/περιπλανιέμαι, be shaken off/
go astray, Παρμενίδης 6.5 εἰδότες οὐδὲν π λ ά τ τ ο ν τ α ι 8.28
γένεσις καὶ ὄλεθρος τῆλε μάλ' ἐ π λ ά χ θ η σ α ν Ἐμπεδοκλῆς 20.5
Ἐρίδεσσι π λ ά ζ ε τ α ι ἄνδιχ' ἕκαστα 57.2 γυμνοὶ δ' ἐ π λ ά ζ ο ν -
τ ο βραχίονες. Πρβλ. ἀποπλάζεσθαι, πλανᾶσθαι 2. Μετακινουῖμαι,
move, Δημόκριτος 126 ὅσα κυματοειδῶς ἀνὰ τὴν πορείαν π λ ά -
ζ ε τ α ι.

πλακτός. Περιπλάνητος, erring, Παρμενίδης 6.6 ἀμηχανίη
γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει π λ α κ τ ὸ ν νόον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

πλανῶν. Ἐκτρέπω, lead astray, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,11) τοὺς <δ> ἄλλους ταραττείν, ὅτι διαδύνων (sc. ὁ γλυκὺς χυλὸς) π λ α ν ῶ τὰ ἄλλα καὶ ὑγραίνει. || **πλανῶσθαι** 1. Παραπλανῶμαι/σφάλλω, be misled/err, Παρμενίδης 8.54 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν· τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἐστίν — ἐν ᾧ π ε π λ α ν ῆ μ έ ν ο ι εἰσὶν 2. Περιπλανιέμαι, wander, Ἐμπεδοκλῆς 57.3 ὄμματά τ' οἷ(α) ἐ π λ α ν ῶ τ ο πενητεύοντα μετώπων 58 μονομελῇ ... γυῖα ... ἐ π λ α ν ῶ τ ο. Πρβλ. πλάζεσθαι.

πλάνη. Περιπλάνησις, wandering, Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς προῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλου καὶ π λ ά ν η ς ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι. Πρβλ. πλανῶσθαι.

πλάνης. Πλανήτης, planet, Δημόκριτος 5b (τίτλ.) Περί π λ α ν ή τ ω ν.

πλάσμα. Πλάσμα τῆς φαντασίας, creature of fantasy/figment of imagination, Ξενοφάνης 1.22 οὔτι μάχας διέπων Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων οὐδέ <τε> Κενταύρων π λ ά σ μ α τ α τῶν προτέρων.

πλάτος (συνών. εὖρος). Πλάτος, breadth/width, Ἐμπεδοκλῆς 17.20 ἴση μῆκος τε π λ ά τ ο ς τε (sc. Φιλότης). Πρβλ. πλατύς.

πλάττεσθαι. Πλάθω/ἐπινοῶ, fabricate/invent, Παρμενίδης 6.5 ἦν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν π λ ά τ τ ο ν τ α ι, δίκρανοι Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐ π λ ά σ α ν τ ο πρόφασιν ἰδίας ἀβουλίας.

πλατὺς (συνών. εὐρύς, ἀντίθ. στενός). Πλατὺς/κραταιός, broad/powerful, Ἐμπεδοκλῆς 30.3 ὅς σφιν ἀμοιβαῖος π λ α τ έ ο ς παρ' ἐλήλαται ὄρκου 115.2 ἔστιν Ἀνάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν, αἰδίων, π λ α τ έ ε σ σ ι κατεσφρηγισμένον ὄρκοις. Πρβλ. πλάτος.

πλέον. Βλ. πολὺς.

πλεονεξία 1 (ἀντίθ. ἰσότης). Πλειονοκτησία, larger possession than one's share, Ἀρχύτας 3.8 *π λ ε ο ν ε ξ ί α* τε γὰρ οὐκ ἔστι τούτου γενομένου καὶ ἰσότης ἔστιν **2**. Πλεονεξία/ἀπληστία, greediness/greed, Δημόκριτος 86 *π λ ε ο ν ε ξ ί η* τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν.

πλευρόν. Πλευρό, rib/side, Διογένης 6.26 *σ χ ί ζ ο ν τ α ι* δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸ *π λ ε υ ρ ὸ ν* πολλαὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λεπταὶ φλέβες.

πλέως (τύπ. πλέος, συνών. ἔμπλεος, ναστός, ἀντίθ. κενός). Πλήρης/γεμάτος, full, Παρμενίδης 9.3 *π ᾶ ν π λ έ ο ν* ἔστιν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μετὰ μηδὲν Μέλισσος 7(7)-(8)-(9)-(10) οὐδὲ κινεῖται· ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐδαμῇ, ἀλλὰ *π λ έ ω ν* ἔστιν ... πυκνὸν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἶη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστόν· *π λ έ ω ν* εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ ... κρίσιν δὲ ταύτην ποιήσασθαι τοῦ *π λ έ ω* καὶ τοῦ μὴ *π λ έ ω*· εἰ μὲν οὖν χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται, οὐ *π λ έ ω ν*· εἰ δὲ μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται, *π λ έ ω ν* ... ἀνάγκη τοίνυν *π λ έ ω ν* εἶναι, εἰ κενὸν μὴ ἔστιν. εἰ τοίνυν *π λ έ ω ν* ἔστιν, οὐ κινεῖται. || Διογένης 10 τὸ δὲ *π λ ῆ* εἰρημένον παρὰ Διογένηι τῷ Ἀπολλωνιάτῃ ἀντὶ τοῦ πλέη θηλυκοῦ ἐπιθετικῶς ἀγνωστον τοῖς ἄλλοις.

πληγή (τύπ. πλαγά) **1**. Πλῆγμα/κτύπημα, wound/blow, Ἡράκλειτος 11 *π ᾶ ν γὰρ ἐρπετὸν π λ η γ ῆ* νέμεται **2**. Πλῆγμα/κρούση, blow/strike, Ἀρχύτας 1.12-19-25-28 οὐ δυνατόν ἐστιν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας *π λ η γ ᾱ ς* τινων ποτ' ἄλλαλα. *π λ α γ ᾱ ν* δ' ἔφαν γίνεσθαι, ὅκκα τὰ φερόμενα ἀπαντιάξαντα ἀλλάλοις συμπτέτη ... πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν (sc. τῶν ψόφων) οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἷους τε γινώσκεσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθένειαν τᾷς *π λ α γ ᾱ ς*, τοὺς δὲ διὰ τὸ μαῖκος τᾷς ἀφ' ἀμῶν ἀποστάσιος, τινὰς δὲ καὶ διὰ τὰν ὑπερβολὰν τοῦ μεγέθους ... τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν ᾧ μὲν ἀπὸ τᾶν *π λ α γ ᾱ ν* ταχὺ παραγίνεται καὶ (ἰσχυρῶς), ὀξέα φαίνεται, τὰ δὲ βραδέως καὶ ἀσθενῶς, βαρέα δοκοῦντι ἡμεν. αἱ γὰρ τις ῥάβδον λαβὼν κινοῖ νωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως, τᾷ *π λ α γ ᾱ* βαρὺν ποιήσει τὸν ψόφον.

πλῆθος 1. Πλῆθος/πολλότης, great number/multitude, Ἀναξαγόρας 1.1-6 ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ π λ ῆ θ ο ς καὶ σμικρότητα ... πάντα γὰρ αἴῃ τε καὶ αἰθῆρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἄπειρα ἔοντα· ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ π λ ῆ θ ε ι καὶ μεγέθει 4.18 καὶ γῆς πολλῆς ἐνεούσης καὶ σπερμάτων ἀπείρων π λ ῆ θ ο ς οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις 6.2-7 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ π λ ῆ θ ο ς, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα ... ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα π λ ῆ θ ο ς ἐν τοῖς μείζονσι τε καὶ ἐλάσσονσι 7 ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ π λ ῆ θ ο ς μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ. || Διογένης 5.22 ἄτε οὖν πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα καὶ πολλὰ καὶ οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε δίαιταν οὔτε νόησιν ὑπὸ τοῦ π λ ῆ θ ο ς τῶν ἑτεροιώσεων **2.** Πλῆθος/μέγεθος mass/magnitude, Ἀναξαγόρας 2 καὶ γὰρ αἴῃ τε καὶ αἰθῆρ ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος, καὶ τό γε περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ π λ ῆ θ ο ς 3.4 καὶ ἴσον ἐστὶ τῷ σμικρῷ π λ ῆ θ ο ς πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρόν. Πρβλ. πόλις.

πλημμέλεια. Πλημμέλεια ἄπρεπεια, fault, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν προαέως π λ η μ μ έ λ ε ι α ν.

πλημμελής. Πλημμελής/ἄπρεπος, wrong/improper, Δημόκριτος 181.6 λάθῃ μὲν γὰρ ἁμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰσγμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμον, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε λάθῃ οὔτε φανερώς ἔρδειν τι π λ η μ μ ε λ έ ς.

πλούσιος (ἀντίθ. πένης). Πλούσιος, rich, Δημόκριτος 283 οὔτε οὖν π λ ο υ σ ι ο ς <ὁ> ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων Ἀρχύτας 3.11 οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων, οἳ τε π λ ο υ σ ι ο ι διδόντι τοῖς δεομένοις. Πρβλ. οἱ δυνάμενοι.

πλοῦτος (ἀντίθ. πενίη). Πλοῦτος, wealth, Ἡράκλειτος 125a μὴ ἐπιλίποι ὑμᾶς π λ ο υ τ ο ς ... Ἐφέσιοι, ἴν' ἐξελέγγχοισθε πονηροερόμενοι Δημόκριτος 77 δόξα καὶ π λ ο υ τ ο ς ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα 185 κρέσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν π λ ο υ τ ο ς 218 π λ ο υ τ ο ς ἀπὸ κακῆς

ἐργασίης περιγινόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτῃται 283 πενίη π λ ο υ τ ο ς ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρον 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει· σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοοθενέα π λ ο υ τ ω ποιέει. || Ἐμπεδοκλῆς 129.2 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς, δς δὴ μήκιστον πραπίδων ἐκτήσατο π λ ο υ τ ο ν, παντοίων τε μάλιστα σοφῶν <τ'> ἐπιήρανος ἔργων 132.1 ὄλβιος, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο π λ ο υ τ ο ν, δειλὸς δ', ᾧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

πλυντρίς. Πλυντρίς γῆ/ἀργιλῶδες χῶμα, clayish earth/clay, Μενέστωρ 6 τοιαύτην δ' εἶναι τὴν π λ υ ν τ ρ ί δ α, χρῶμα δ' ὑπόλευκον.

πνεῦμα 1. Κοσμικὴ πνοή, cosmic breath, Ἀναξιμένης 2 οἶον ἢ ψυχὴ ... ἢ ἡμετέρα ἀήρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον π ν ε υ μ α καὶ ἀήρ περιέχει. Πρβλ. αἰθήρ 2 (συνών. πνοιή). Πνοή/φύσημα, breath/blowing, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἄψας παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργούς, αἳ τ' ἀνέμων μὲν π ν ε υ μ α διασκιδαῖσιν ἀέντων, φῶς δ' ἔξω διαθροῖσκον ... λάμπεισκειν. Ἀρχύτας 1.32-37-42-51 ἀλλὰ καὶ ὅκκα ἄμμες ἢ λέγοντες ἢ αἰδόντες χορήζομές τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὀξύ, σφοδρῶ τῷ π ν ε υ μ α τ ι φθεγγόμενοι ... τούτῳ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται τᾷ μὲν ὑπὸ [τῷ] ἰσχυρῷ τῷ π ν ε υ μ α τ ο ς φερομένα μεγάλα τε ἦμεν καὶ ὀξέα ... τὸ ἐκ τῷ στόματος φερόμενον π ν ε υ μ α ... ὀξύτερον ἄχον ἀφίησιν ... τὸ γὰρ αὐτὸ π ν ε υ μ α διὰ μὲν τῷ μακρῷ τόπῳ ἀσθενὲς ἐκφέρεται, διὰ δὲ τῷ μείονος σφοδρὸν 3. Ἀήρ/πνοή ἀέρος, air/breath of air, Ἐμπεδοκλῆς 100.15-21 π ν ε υ μ α τ ο ς ἐλλείποντος ἐσέρχεται αἴσιμον ὕδωρ ... ἔμπαλιν ἢ πρίν, π ν ε υ μ α τ ο ς ἐμπύπτοντος ὑπεκθέει αἴσιμον ὕδωρ 111.5 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος ... καὶ πάλιν ... παλίντιτα π ν ε υ μ α τ (α) ἐπάξεις 4. Ἐμπνευση, inspiration, Δημόκριτος 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γράφη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ π ν ε υ μ α τ ο ς, καλὰ κάρτα ἐστίν.

πνοιή 1. Πνοή/ἀνάσα, breath, Ἐμπεδοκλῆς 102 ὧδε μὲν οὖν π ν ο ι ῆ ς τε λελόγγασι πάντα καὶ ὁσμῶν 2 (συνών. πνεῦμα). Πνοή/φύσημα, blast of wind, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 παύσεις δ'

ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι
καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

ποδηγετεῖν. Ποδηγετῶ/χειρίζομαι, guide/manage, Δημό-
κριτος 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται, ἐπὶ τὰς τὰγαθὰ
μὴ 'πιστῆται π ο δ η γ ε τ ε ῖ ν μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως.

ποθέειν. Ἐπιθυμῶ/ποθῶ, desire/long for, Ἐμπεδοκλῆς 110.9
ἢ σ' ἄφαρ ἐκλείψουσι περιπλομένοιο χρόνιοιο σφῶν αὐτῶν π ο θ έ -
ο ν τ α φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι. || **ποθεῖσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς 21.8
ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν
Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι π ο θ ε ῖ τ α ι. Πρβλ. ἐπιθυμεῖν, πόθος.

πόθεν 1. Ἀπὸ ποῦ, whence, Ξενοφάνης 22.4 τίς π ό -
θ ε ν εἰς ἀνδρῶν Παρμενίδης 8.7 πῇ π ό θ ε ν αὐξηθέν; Ἐμπε-
δοκλῆς 14 π ό θ ε ν οὖν τί κ' ἐπέλθοι 17.32 καὶ π ό θ ε ν ἐλθόν;
2. Ἀπὸ κάπου, from some place, Ἰππῶν 1 οὕτω γὰρ οὐκ (ἄν)
ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἶη, ἀλλ' ἀλλοθεν π ο θ ε ν.

πόθος. Πόθος, yearning/longing, Ἐμπεδοκλῆς 64 τῷ δ' ἐπὶ
καὶ π ό θ ο ς εἴσι δι' ὄψιος ἀμνηστῆσιν (?).

ποιεῖν 1. Ποιῶ/πλαστουργῶ, shape, Ξενοφάνης 15.4 βόες
δέ τε βουσὶν ὁμοίας καὶ (κε) θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐπ ο ί -
ο υ ν τ ο ι α ῦ θ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον (ἕκαστοι) **2.** Πράττω/
ἐνεργῶ, do/act, Ἡράκλειτος 1 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει
ὁκόσα ἐγερθέντες π ο ι ο ῦ σ ι ν, ὅκωσπερ ὁκόσα εὐδοντες ἐπιλαν-
θάνονται 5 μαίνεσθαι δ' ἄν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφρά-
σαιτο οὕτω π ο ι έ ο ν τ α 73 οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας π ο ι ε ῖ ν
καὶ λέγειν 112 σωφρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη, καὶ σοφίη ἀληθεῖα λέ-
γειν καὶ π ο ι ε ῖ ν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας Δημόκριτος 258 καὶ ταῦ-
τα ὁ π ο ι ῶ ν εὐθυμίας (?) ... ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει
259 ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων γεγράφαται τῶν πο-
λεμίων, οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι π ο ι ε ῖ ν
264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ ... ἀλλ'
ἐωντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ καθεστάναι,
ὥστε μηδέν π ο ι ε ῖ ν ἀνεπιτήδειον 266.8 ἀλλά τις ἢ θεσμός ἢ τι

ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιέωντι 279 τοῖς παισὶ ... καὶ ἅμα ἐπιμέλестhai αὐτῶν, μή τι ἀτηρόν ποιέωσι διὰ χειρὸς ἔχοντες. || **κακῶς ποιεῖν - εὖ ποιεῖν.** Δημόκριτος 265 ὥσπερ (γὰρ τὸν) τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χροῇ ἐπαινείσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν, οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ὡς κακῶς ποιήσων, ἀλλ' ὡς εὖ

3. Ποιῶ/δημιουργῶ, make/create, 'Ηράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν. || Παρμενίδης 1.18 ταὶ δὲ θυρέτρων χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν

4. Ποιῶ/καθιστῶ, make/constitute, 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος ... τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους. || 'Ηράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείνην ἐποίησεν ἡδὺν καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπauσιν Ζήνων 2 εἰ γὰρ ἄλλω ὄντι ... προσγένειτο, οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν Δημόκριτος 81 τὸ αἰὲ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς προήξιας 211 σωφροσύνη τὰ τετραὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμῆς, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενήνην ἰσοσθενεῖα πλούτῳ ποιέει 'Αρχύτας 1.28-45 αἱ γὰρ τις θάβδον λαβὼν κοιτῶν τε καὶ ἀσθενέως, τῇ πλῆρῃ βαρὺν ποτίσει τὸν πόφον ε. ὥστε δῆλον οἷ αὐτὰ χεῖα κίνασις ὅξυν ποιεῖ, ἡ δὲ βραδεία βαρὺν τὸν ἄχον

5. Παράγω/προκαλῶ, produce/bring about, 'Αναξαγόρας 9 βίην δὲ ἡ ταχυτῆς ποιεῖ 19 Ἴριν δὲ καλέομεν ... τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον Δημόκριτος 186 ὁμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ 219 μέζονες γὰρ ὄρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιέουσιν 'Αρχύτας 1.17 (τὰ) δ' ὁμοίως φερόμενα ... περικαταλαμβάνόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτόμενα ποιεῖν πόφον. || 'Αναξαγόρας 12.22 ἡ δὲ περιχώρησις αὐτῇ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι 13.5 κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἢ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίησε διακρίνεσθαι. || **ποιεῖσθαι 1.** Κατασκευάζω/διαμορφώνω, construct/shape, 'Ηράκλειτος 129 Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἥσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάντων καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποίησατο ἑαυτοῦ σοφίην, πολυμαθίην, κακοτεχνίην

2. Πράττω/ἐνεργῶ, do/act, Δημόκριτος 265 τῶν ἡμαρτημένων ἀνθρώποι μεμνέεται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως

3. Δημιουργοῦμαι/διαμορφώνομαι, be created/be shaped, Δημόκριτος 278.9 ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων

ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει· τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη π ε π ο ί η-
 τ α ι, ὥστε καὶ ἐπαύρεσιν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου 4. Καθι-
 στῶ, constitute, Ἀρχύτας 2.10 τούτων δ' οἱ μείζονες ἴσον π ο ι-
 ο ὦ ν τ α ι τὸ διάστημα καὶ οἱ μείους. || **ποιοῦμαι κρίσιν.** Διακρίνω,
 distinguish, Μέλισσος 7(9) κ ρ ί σ ι ν δὲ ταύτην χρὴ ποιήσα-
 σ θ α ι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω· εἰ μὲν οὖν χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται,
 οὐ πλέων. || **ποιεῖσθαι πομπήν.** Τελῶ πομπή, conduct a procession,
 Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ γὰρ Διονύσῳ π ο μ π ῆ ν ἐ π ο ι ο ὦ ν τ ο καὶ
 ὕμνεον ᾄσμα αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἰργαστ' ἄν. || **ποιεῖσθαι σπον-**
δάς. Κάνω σπονδή, make a libation, Πυθαγόρειοι C 6 (D K I 466,7)
 σ π ο ν δ ά ς τ ε π ο ι ε ῖ σ θ α ι τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμά-
 των. || **ποιεῖσθαι λόγον.** Δίδω προσοχή, give attention to/pay
 heed, Δημόκριτος 48 μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ π ο ι ε ῖ-
 τ α ι λ ό γ ο ν 187 ἀνθρώποις ἀρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος
 λ ό γ ο ν π ο ι ε ῖ σ θ α ι. || **ποιεῖσθαι τὰς ἡδονάς.** Ἀντλῶ ἡδονή/
 βρίσκω εὐχαρίστηση, derive pleasure/find satisfaction, Δημόκρι-
 τος 189 τοῦτο δ' ἄν εἴη, εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι τὰς ἡδονὰς
 π ο ι ε ῖ τ ο 235.2 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ τὰς ἡδονὰς ποιεόν-
 τ α ι ὑπερβεβληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδι-
 σίοισιν. || **ποιεῖσθαι ὅρκους.** Ὀρκίζομαι/δίδω ὅρκο, swear/take
 an oath, Δημόκριτος 239 ὅ ρ κ ο υ ς οὖς π ο ι ε ὶ ο ν τ α ι ἐν ἀνάγκη-
 σιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν. || **ποιεῖσθαι**
παῖδα ἐκ τῶν φίλων. Ἀποκτῶ παιδί με υἱοθεσία, obtain a child
 through adoption, Δημόκριτος 277.2 ὅτεω χρήμη τεά ἐστι π α ῖ-
 δ α π ο ι ῆ σ α σ θ α ι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον
 εἶναι. || **ποιεῖσθαι παῖδα ἀπὸ ἐωυτοῦ.** Ἀποκτῶ παιδί, engender
 a child, Δημόκριτος 277.8 ἦν δέ τις π ο ι ῆ τ α ι (sc. π α ῖ δ α)
 ἀ π ὸ ἐ ω υ τ ο ὦ, πολλοὶ ἔννεισι κίνδυνοι ἀνάγκη γάρ, ὅς ἄν γέ-
 νηται, τούτῳ χρῆσθαι.

ποιητής. Ποιητής, poet, Δημόκριτος 18 π ο ι η τ ῆ ς δὲ ἄσσα
 μὲν ἄν γράφῃ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλὰ κάρτα
 ἐστίν. Πρβλ. ποίησις.

ποίησις. Ποίησις, poetry, Δημόκριτος 16a (τίτλ.) Περὶ
 π ο ι ῆ σ ι ο ς. Πρβλ. ποιητής.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ποικίλος. Ποικίλος/γεμάτος ἀπὸ διαφορετικὰ ἱ πράγματα, various/full of different things, Δημόκριτος 149 *π ο ι κ ί λ ο ν* τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον.

ποιπνύειν. Πνευστιῶ/ἀσθμαίνω, be short of breath/be out of breath, Ἐμπεδοκλῆς 73.2 ὥς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηεν ἐν ὄμβρῳ, εἶδεα *π ο ι π ν ύ ο υ σ α* θοῶ πυρὶ δῶκε κρατῦναι.

πολέμιος 1. Πολέμιος/ἐχθρικός, hostile, Φιλόλαος 11.24 *ψεῦδος δὲ οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ· π ο λ έ μ ι ο ν* γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῇ φύσει τὸ ψεῦδος Δημόκριτος 259.2 ὅκωσπερ περὶ κινადέων τε καὶ ἐρπετέων γεγράφαται τῶν *π ο λ ε μ ί ω ν*, οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων **2.** Πολέμιος/ἐχθρός, enemy, Δημόκριτος 214 ἀνδρεῖος οὐχ ὁ τῶν *π ο λ ε μ ί ω ν* μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρέσσων 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν *π ο λ έ μ ι ο ν* ἐν παντὶ κόσμῳ.

πόλεμος (ἀντίθ. εἰρήνη). Πόλεμος, war, Ἡράκλειτος 53 *Π ό λ έ μ ο ς* πάντων μὲν πατὴρ ἐστὶ 67 ὁ θεὸς ἡμῶν εὐφραίνει, χειμῶν θέρος, *π ό λ ε μ ο ς* εἰρήνη, κύρος ἁμῶς 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν *π ό λ ε μ ο ν* ἐόντα ξυνόν. || Δημόκριτος 250 ἀπὸ ὁμοιοῖς τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς *π ο λ έ μ ο υ ς* δυνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ. Πρβλ. ἔρις.

πολιήτης. Πολίτης, citizen, Δημόκριτος 255.5 καὶ τοὺς *π ο λ ι ή τ α ς* ὁμονόους εἶναι.

πόλις 1. Πολιτεία/κράτος, city/state, Ξενοφάνης 2.9-20-22 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων ἐκ *π ό λ ε ω ς* καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη ... σμικρὸν δ' ἂν τι *π ό λ ε ι* χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσας παρ' ὄχθας· οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς *π ό λ ε ω ς* Ἡράκλειτος 121 τοῖς ἀνήβοις τὴν *π ό λ ι ν* καταλιπεῖν **2.** Πολιτεία/πολιτικὴ κοινωνία, political society, Ξενοφάνης 2.19 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ *π ό λ ι ς* εἴη Ἡράκλειτος 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ *π ό λ ι ς*, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Δημόκριτος 214 ἔνιοι δὲ *π ο λ ί ω ν* μὲν δεσπόζουσι, γυναῖξί δὲ δουλεύουσιν 250

ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ταῖς π ὁ λ ε σ ι τοὺς πολέμους δυνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὐ 252 τὰ κατὰ τὴν π ὁ λ ι ν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι ... π ὁ λ ι ς γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι 3. Πόλη, city, Ἐμπεδοκλῆς 112.2 ἀν' ἄκρα π ὁ λ ε ο ς Ἀναξαγόρας 4.6 καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ π ὁ λ ε ι ς συμφωκημένας καὶ ἔργα κατεσκευασμένα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν.

πολιτική (τέχνη). Πολιτική (τέχνη), statesmanship (art), Δημόκριτος 157 τὴν τε π ο λ ι τ ι κ ῆ ν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεισθαι.

πολλαπλασίως. Πολλαπλάσια, multiple, Ἀναξαγόρας 9 ἡ δὲ ταχυτῆς αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντως π ο λ λ α π λ α σ ί ω ς ταχύ ἐστι.

πολλαχῇ. Πολλές φορές, many times, Δημόκριτος 10 ἐτεῇ μὲν νυν ὅτι οἷον ἕκαστον ἔστιν (ἢ) οὕτως ἔστιν οὐ συνείμεν, π ο λ λ α χ ῇ δεδιήλωται.

πολλαχῶς. Μὲ πολλοὺς τρόπους, in many ways, Διογένης 2.7 εἰ γὰρ ... καὶ μὴ τὸ αὐτὸ εἶν μετέπιπτε π ο λ λ α χ ῶ ς καὶ ἑτεροιοῦτο, οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἡδύνατο.

Πολογραφία. Πραγματεία περὶ τῶν πόλων, treatise on the poles, Δημόκριτος 15a (τίτλ.) Π ο λ ο γ ρ α φ ί η. Πρβλ. Γεωγραφία, Οὐρανογραφία.

πολύ (τύπ. πολλόν). Πολύ, much, Ξενοφάνης 9 ἀνδρὸς γηρέντος π ο λ λ ὸ ν ἀφανρότερος 38.1 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυνσε θεὸς μέλι, π ο λ λ ὸ ν ἔφασκον γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι Ἡράκλειτος 114 ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ π ο λ ὸ ν ἰσχυροτέρως Ἐμπεδοκλῆς 2.9 πεύσαι οὐ π λ έ ο ν ἡὲ βροτείῃ μῆτις ὀρωρεν 3.10 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει π λ έ ο ν ἢ κατ' ἀκουήν ἢ ἀκοήν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης 22.6 ἐχθρὰ <δ' α> π λ ε ῖ σ τ ο ν ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα γέννη τε κρήσει τε καὶ εἶδесιν ἐκμάκτοισι 98.4 εἴτ' ὀλίγον μείζων εἴτε π λ ε ὀ ν ε σ σ ι ν (?) ἐλάσσων ἐκ τῶν

αἷμά τε γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς Ἀναξαγόρας 12.14-15 καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ π λ έ ο ν περιχωρεῖ, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ π λ έ ο ν 13 κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἢ περιχώρησις π ο λ λ ῶ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι Διογένης 5.14 τοῦ μέντοι παρὰ τῷ ἡλίῳ π ο λ λ ὀ ν ψυχρότερος Δημόκριτος 219 χρημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὀρίζηται κόρῳ, πενίης ἐσχάτης π ο λ λ ὀ ν χαλεπωτέρῃ 244 μάθε δὲ π ο λ ὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι 273 γυνὴ π ο λ λ ἂ ἀνδρὸς ὀξύτέρῃ πρὸς κακοφραδοσύνην 279 ἅμα μὲν γὰρ π ο λ λ ὀ ν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρήματα ... οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτώμενα, ἀλλὰ π ο λ λ ῶ ἥσσον Ἀρχύτας 4 καὶ δοκεῖ ἀλογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ π ο λ ὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τᾶς γεωμετρικᾶς ἐναργεστέρῳ πραγματεύεσθαι ἂ θέλει. || Δημόκριτος A 152 (DK II 126,1) οὐκοῦν ἐν κορυμῷ μὲν, φησὶν ὁ Ἀβδηρίτης, συμμένει, ἐν ἀλέᾳ δὲ ὡς τὰ π ο λ λ ἂ ἐκπτύεται (sc. τὸ ἔμβρονον). || Δημόκριτος 172 ὕδωρ βαθύ εἰς π ο λ λ ἂ χρήσιμον καὶ δαῦτε κακόν. || Δημόκριτος 189 ἁπλοῦς ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς π λ ε ῖ σ τ α εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνηθέντι.

πολυαίματος. Πολυαίματος, full-blooded, Ἐμπεδοκλῆς 150 π ο λ υ α ί μ α τ ο ν ἦπαρ.

πολύδηρις. Πολύερις, much contesting, Παρμενίδης 7.5 κοῖναι δὲ λόγῳ π ο λ ὺ δ η ρ ι ν ἔλεγχον.

πολυκαμπής. Πολυκαμπής, with many curves, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,5-19) τὸν μὲν οὖν ὀξὺν εἶναι τῷ σχήματι γωνοειδῇ τε καὶ π ο λ υ κ α μ π ῇ καὶ μικρὸν καὶ λεπτὸν ... διὸ οὐδὲ π ο λ υ κ α μ π ῶ ν.

πολύκλαυτος. Πολυδάκρυτος, tearful/much lamenting, Ἐμπεδοκλῆς 62.1 νῦν δ' ἄγ', ὅπως ἀνδρῶν τε π ο λ υ κ λ α ὕ τ ω ν τε γυναικῶν ἐννυχίους ὄρηκας ἀνήγαγε κοινόμενον πῦρ.

πολυλογεῖν. Πολυλογῶ, talk at length, Δημόκριτος 225 ἀληθομυθέειν χρεῶν, οὐ π ο λ υ λ ο γ έ ε ι ν. Πρβλ. πολόλογος.

πολύλογος. Πολύλογος, loquacious, Δημόκριτος 44 ἀληθό-
μυθον χρη εἶναι, οὐ π ο λ ύ λ ο γ ο ν. Πρβλ. πολυλογεῖν.

πολυμαθής. Πολυμαθής/πολύζερος, much learned/erudite,
Δημόκριτος 64 πολλοὶ π ο λ υ μ α θ έ ε ς νοῦν οὐκ ἔχουσιν. Πρβλ.
πολυμαθίη.

πολυμαθίη. Πολυμάθεια/πολυγνώσια, much learning/erudi-
tion, Ἡράκλειτος 40 π ο λ υ μ α θ ί η νόον ἔχειν οὐ διδάσκει 129
Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἥσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάν-
των καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποιήσατο ἑαυτοῦ σο-
φίην, π ο λ υ μ α θ ί η ν, κακοτεχνίην Δημόκριτος 65 πολυνοῖην,
οὐ π ο λ υ μ α θ ί η ν ἀσκέειν χρη Ἀνάξαρχος 1 π ο λ υ μ α θ ί η
κάριτα μὲν ὠφελεῖ, κάριτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα. Πρβλ. πολυμαθής.

πολυμιγής. Πολύμικτος, much mixed, Φιλόλαος 10 ἔστι
γὰρ ἀρμονία π ο λ υ μ ι γ έ ω ν ἔνοσις καὶ δίχα φρονεόντων συμ-
φρόνησις.

πολυμνήστη. Περιζήτητη/(πολύ)παράκλητη, much sought
after/much beseeched, Ἐμπεδοκλῆς 3.3 καὶ σε, π ο λ υ μ ν ῆ-
σ τ η λευκώλενε παρθένε Μοῦσα, αἶτομαι.

πολυνοῖη. Βαθύνοια, deep thought/sagacity, Δημόκριτος 65
π ο λ υ ν ο ῖ η ν, οὐ πολυμαθίην ἀσκέειν χρη.

πολύοζος. Πολύκλαδος, with many branches, Διογένης 6.14
ἀπὸ δὲ τούτων (sc. τῶν φλεβῶν) λεπταὶ καὶ π ο λ ύ ο ζ ο ι ἐπὶ
τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δακτύλους.

πολυπαθής. Πολύπαθος, much suffering, Δημόκριτος 149
ποικίλον τι καὶ π ο λ υ π α θ έ ς κακῶν ταμειῖον.

πολύπειρος. Πολύπειρος, much experienced, Παρμενίδης 7.3
ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα μηδέ σ' ἔθος π ο λ ύ-
π ε ι ρ ο ν ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω.

πολύπλαγκτος. Πολυπλάνητος, much wandering, Παρμενί-
δης 16.1 ὥς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κοῤῥασις μελέων π ο λ υ π λ ά γ κ τ ω ν,
τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται.

πολύποινος. Πολύποινος/πολλαπλά τιμωρός, much punishing/multipunishing, Παρμενίδης 1.14 αὐταὶ δ' αἰθέριαι πληνται μεγάλοισι θυρέτροις· τῶν δὲ Δίκη *πολύποινος* ἔχει κληῖδας ἀμοιβούς.

πολυπραγμονεῖν. Πολυασχολοῦμαι/ὑπερφροντίζω, be very busy/care too much, Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα *πολυπραγμονεῖν* τὰ οἰκήϊα.

πολύς 1. Πολύς, much/great, Ἡράκλειτος 39 ἐν Προίηνι Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ *πλείων* λόγος ἢ τῶν ἄλλων Ἀναξαγόρας 4.17 καὶ γῆς *πολλῆς* ἐνεούσης Δημόκριτος A 77 (DK II 103,25) ὑπὸ σάλου *πολλοῦ* καὶ θερμότητος A 155 (DK II 126,36) *πολλῇ* ἐπίρροια τῶν χυμῶν 160 οὐ κακῶς ζῆν ... ἀλλὰ *πολύν* χρόνον ἀποθνήσκειν **2.** Πολυάριθμος/πολυπληθής, numerous, Ξενοφάνης 12.1 ἄς *πλείστ(α)* ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα Ἐμπεδοκλῆς 2.2 στενωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται· *πολλὰ* δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τὰ τ' ἀμβλύνοισι μέσηται 23.4 ἀρμόσθη μείζαντες τὰ μὲν *πλείω*, ἄλλα δ' ἐλάσσω 39.2 ὥς διὰ *πολλῶν* δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως ἐκκέχυνται στομάτων ὀλίγον τοῦ παντός ἰδόντων 52 *πολλὰ* δ' ἔνερθ(ε) οὐδεὸς πυρὰ καίεται 57.1 ἢ *πολλὰ* ἰμὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν Φιλόλαος 5 ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος *πολλὰ* ἰμορφαί, ἃς ἕκαστον αὐταντὸ σημαίνει Ἀναξαγόρας 5 τούτων δὲ οὕτω διακεκριμένων γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ *πλείω* (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων *πλείω* εἶναι), ἀλλὰ πάντα ἴσα αἰεὶ 12.25 μοῖραι δὲ *πολλὰ* ἰ *πολλῶν* εἰσι Διογένης 5.7-10-20 *πολλοὶ* τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν ... καὶ ἄλλαι *πολλὰ* ἑτεροιώσεις ἔνεισι καὶ ἡδονῆς καὶ χροῖης ἄπειροι ... ἅτε οὖν πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶα καὶ *πολλὰ* καὶ οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις εἰκότα οὔτε δίαιταν 6.25-29-33 σχίζονται δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸ πλευρὸν *πολλὰ* ἀπ' αὐτῶν καὶ λεπταὶ φλέβες ... σχίζονται εἰς τὴν κεφαλὴν *πολλὰ* ἰ ... ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν, ἐλάττων ἐκείνης ὀλίγον, εἰς ἣν αἰ *πλείοτα* ἐκ τῆς κεφαλῆς συνέχουσιν αὐτῆς Δημόκριτος 64 *πολλοὶ*

πολυμαθέες νοῦν οὐκ ἔχουσιν 235.5 αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαι τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὅκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῦπαι π ο λ λ α ἰ 276 οὐ δοκεῖ μοι χοῖναι παῖδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει π ο λ λ ο ὺ ς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, π ο λ λ ᾶ ς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα 277.7-8 καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ π ο λ λ ῶ ν, οἷον ἂν δέη. ἦν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἐωυτοῦ, π ο λ λ ο ἰ ἔνεισι κίνδυνοι· ἀνάγκη γάρ, ὅς ἂν γένηται, τούτῳ χοῖσθαι 285 γινώσκειν χρεῶν ἀνθρωπίνην βιοτήν ἀφανρὴν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον π ο λ λ ῆ σ ἰ ν τε κηρσὶ συμπεφυρομένην καὶ ἀμηχανίῃσιν, ὅκως ἂν τις μετρίης τε κτήσιος ἐπιμέληται καὶ μετροῖται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἢ ταλαιπωρίῃ 286 εὐτυχῆς ὁ ἐπὶ μετρίοις χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχῆς δὲ ὁ ἐπὶ π ο λ λ ο ἰ σ ἰ δυσθυμεόμενος Ἄρχύτας 1.17 π ο λ λ ο ὺ ς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἁμῶν τᾷ φύσει οἷους τε γινώσκεισθαι, τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθένειαν τὰς πλagaς, τοὺς δὲ διὰ τὸ μακρὸς τὰς ἀφ' ἁμῶν ἀποστάσεις. || πολλοί. Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα π ο λ λ ο ἰ, ὅπόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι Δημόκριτος 53 π ο λ λ ο ἰ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 53a π ο λ λ ο ἰ δρωῖντες τὰ αἵσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 95 π ο λ λ ο ἰ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 242 π λ έ ο ν ε ς ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος. || οἱ πολλοί (ἀντίθ. οἱ ἄριστοι). Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ π ο λ λ ο ἰ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ π ο λ λ ο ἰ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα 104 οἱ π ο λ λ ο ἰ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί. || πολλά. Ἡράκλειτος 35 χοῖ γὰρ εὐ μάλα π ο λ λ ῶ ν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι Ἀναξαγόρας 4.1-9 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χοῖ δοκεῖν ἐνεῖναι π ο λ λ ᾶ τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα ... καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν π ο λ λ ᾶ τε καὶ παντοῖα 6.7 ἐν πᾶσι δὲ π ο λ λ ᾶ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσι τε καὶ ἐλάσσοσι 12.25-29 μοῖραι δὲ πολλαὶ π ο λ λ ῶ ν εἰσι ... νοῦς δὲ πᾶς ὁμοιός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττω. ἕτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὁμοιον οὐδενί, ἀλλ' ὅτων π λ ε ἰ ο τ α ἐνι, ταῦτα

ἐνδηλότατα ἐν ἑκαστὸν ἐστὶ καὶ ἦν Διογένης 8 ἀλλὰ τοῦτό μοι
 δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ αἰδιὸν τε καὶ ἀθά-
 νατον καὶ π ο λ λ ἄ εἰδός ἐστὶ Δημόκριτος 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλ-
 λοντα χρὴ μὴ π ο λ λ ἄ πρήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ, μηδὲ ἄσσο
 ἂν πράσσει, ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωυτοῦ καὶ φύσιν· ἀλλὰ
 τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς
 τὸ π λ ε ὀ ν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ π λ ε ὠ
 προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαῖτοι
 ξὺν νόῳ, π ο λ λ ἄ μὲν ἔρξει πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, π ο λ λ ἄ
 δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ π ο λ λ ἄ λεςχηνεύο-
 μενος ἀφνῆς ἐς μάθησιν ὦν χρὴ 119 τὰ δὲ π λ ε ἰ σ τ α ἐν βίῳ
 εὐξύνετος ὀξυδεορκείη κατιθύνει 191.12 καὶ μηκέτι π λ ε ἰ ὀ ν ω ν
 ἐπιθυμέοντι συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ 224 ἢ τοῦ π λ ε ὀ ν ο ς
 ἐπιθυμίῃ τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 280 ἔξεστιν οὐ π ο λ λ ἄ τῶν σφε-
 τέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας 284 ἦν μὴ π ο λ λ ὶ ω ν
 ἐπιθυμέης, τὰ ὀλίγα τοι π ο λ λ ἄ δοξεί· σμικρὰ γὰρ ὀρεξις πενήνῃ
 ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ Ἀρχύτας 1.56 ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς
 φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν ἡμῖν ἐκ
 π ο λ λ ὶ ω ν γεγονός. || **πολλὰ-πλέονα** (σὲ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἐν).
 Ζήνων 1.8 οὕτως εἰ π ο λ λ ἄ ἐστὶν, ἀνάγκη αὐτὰ μικρὰ τε εἶναι
 καὶ μεγάλα 3.1-2-4 εἰ π ο λ λ ἄ ἐστὶν, ἀνάγκη τοσαῦτα εἶναι ὅσα
 ἐστὶ καὶ οὔτε π λ ε ἰ ὀ ν α αὐτῶν οὔτε ἐλάττονα ... εἰ π ο λ λ ἄ ἐστὶν,
 ἅπειρα τὰ ὄντα ἐστὶν Μέλισσος 8(2)-(4)-(5)-(6) εἰ γὰρ ἦν π ο λ λ ἄ,
 τοιαῦτα χρὴ αὐτὰ εἶναι, οἷόν περ ἐγὼ φημι τὸ ἐν εἶναι ... φα-
 μένοις γὰρ εἶναι π ο λ λ ἄ καὶ αἰδία (?) καὶ εἶδη τε καὶ ἰσχὺν ἔ-
 χοντα, πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκά-
 στοτε ὁρωμένου. δῆλον τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐωρῶμεν οὐδὲ ἐκεῖνα
 π ο λ λ ἄ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι ... οὕτως οὖν, εἰ π ο λ λ ἄ εἴη, τοιαῦτα
 χρὴ εἶναι, οἷόν περ τὸ ἐν Ἐμπεδοκλῆς 17.2-9-10-17 δίπλ' ἐρέω·
 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἡϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ π λ ε ὀ ν ω ν, τοτὲ δ' αὖ
 διέφν π λ ε ὀ ν' ἐξ ἑνὸς εἶναι ... (οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ π λ ε ὀ ν ω ν με-
 μαθήθηκε φύεσθαι) ἡδὲ πάλιν διαφύοντος ἑνὸς π λ ε ὀ ν' ἐκτελέθουσι ...
 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἡϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ π λ ε ὀ ν ω ν, τοτὲ δ' αὖ
 διέφν π λ ε ὀ ν' ἐξ ἑνὸς εἶναι 26.8-9 οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ π λ ε ὀ ν ω ν
 μεμαθήθηκε φύεσθαι ἡδὲ πάλιν διαφύοντος ἑνὸς π λ ε ὀ ν' ἐκτελέ-
 θουσι. || **τὸ πολὺ** (ὥς περιέχον). Ἀναξαγόρας 2 καὶ γὰρ ἀήρ τε

καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος, καὶ τό γε περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς αἰεὶ ἐστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἐστὶν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις. || τὸ πλεον. Παρμενίδης 16.4 τὸ γὰρ πλεον ἐστὶ νόημα.

πολύσημος. Πολύσημος, with many significations, Δημόκριτος 26 καλεῖ δὲ ὁ αὐτὸς (sc. Δημόκριτος) τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρημα πολύσημον, τὸ δὲ δεύτερον ἰσόρροπον (τὸ δὲ τρίτον μετώνυμον), τὸ δὲ τέταρτον νόνυμον.

πολυσπερής. Πολύσπερμος, abounding in semens, Ἐμπεδοκλῆς 74 φύλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασίνων.

πολυτελής. Πλουσιοπάροχος/κατάμεστος, richly supplied, Δημόκριτος 210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχῃ παρατίθουσιν, αὐταρκέα δὲ σωφροσύνη.

πολύτροπος. Πολύτροπος, multifarious, Διογένης 5.8-19-20 πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ αἵματος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν· ἐστὶ γὰρ πολύτροπος ... ἅτε οὖν πολυτρόπον ἐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῷα καὶ πολλά. Πρβλ. τρόπος, εὐτροπία.

πολύφημος. Μεστὸς διδαχῆς, full of teaching, Παρμενίδης 1.2 ἵπποι ταί με φέρουσιν, ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰκάνοι, πέμπον, ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι δαίμονες, ἥ κατὰ πάντ' ἄστη φέρει εἰδότα φῶτα.

πολυφθερής. Πολύφθαρτος, multidestructible, Ἐμπεδοκλῆς 113.2 εἰ θνητῶν περὶεμι πολυφθερέων ἀνθρώπων.

πολύφραστος. Περίφημος/πολὺ αἰσθαντικός, famous/sensitive, Παρμενίδης 1.4 τῇ γὰρ με πολύφραστοι φέρον ἵπποι.

πολυφροσύνη. Πολλαπλή φρόνηση/πολύπλευρη εἰδημοσύνη, wisdom on many fields/many-sided wisdom, Δημόκριτος 40

οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ π ο λ υ φ ρ ο σ ύ ν η.

πομφολυγώδης. Φυσαλιδόμορφος, bubble-shaped, Δημόκριτος 5 (DK II 137,28) π ο μ φ ο λ υ γ ώ δ ε ι ς ὑμένας.

πομφόλυξ. Φυσαλίδα, bubble, Δημόκριτος 5 (DK II 136,42) ὑμένες ἐοικότες π ο μ φ ό λ υ ξ ι ν.

πονεῖν. Κοπιάζω/μοχθῶ, labour, Δημόκριτος 179 μὴ π ο ν ε ῖ ν παῖδες ἀνιέντες οὔτε γράμματ' ἂν μάθοιεν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἀγωνίην οὐδ' ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι 243 τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδίοιες, ὅταν ὦν εἵνεκεν π ο ν έ ο υ σ ι τυγχάνωσιν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ τὸ π ο ν ε ῖ ν (?) ὁμοίως ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. πόνος.

πονηρεύεσθαι. Εἶμαι κακὸς/συμπεριφέρομαι πονηρά, be wicked/behave cunningly, Ἡράκλειτος 125a μὴ ἐπιλίποι ὑμᾶς πλοῦτος ... Ἐφέσιοι, ἴν' ἐξελέγχοισθε π ο ν η ρ ε υ ό μ ε ν ο ι.

πονηρός. Πονηρός, wicked, Δημόκριτος 192 ἔστι δάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν, ἐκότερον δὲ π ο ν η ρ ο ὕ τινος ἥθους. Πρβλ. κακός, φαῦλος.

πόμος. Κόπος/μόχθος, toil/hard work, Ξενοφάνης 25 ἀλλ' ἀπάνευθε π ό ν ο ι ο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει Δημόκριτος 157 τὴν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεσθαι καὶ τοὺς π ό ν ο υ ς διώκειν 182 τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς π ό ν ο ι ς ἢ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχροῦ ἄνευ π ό ν ω ν αὐτόματα καρποῦται 240 οἱ ἐκούσιοι π ό ν ο ι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσι 241 π ό ν ο ς συνεχὴς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ συνηθείῃ γίνεται 243 τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδίοιες, ὅταν ὦν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες.

πόντος. Θάλασσα, sea, Ξενοφάνης 30.3-5 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ... ἄνευ π ό ν τ ο υ μεγάλιο οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰ(θέρος) ὄμβριον ὕδωρ, ἀλλὰ μέγας π ό ν τ ο ς γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἐμπεδοκλῆς 38.3 γαῖά τε καὶ π ό ν τ ο ς πολυκύμων ἡδ' ὕγρὸς ἀῆρ Τιτὰν ἡδ' αἰθὴρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα 115.9-

10 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντον δὲ διώκει, πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυνσε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις.

πορεία. Πορεία/διαδρομή, way/course, Δημόκριτος 126 ὅσα κυματοειδῶς ἀνὰ τὴν πορείαν πλάζεται.

πορθμός. Ἀνοιγμα/στόμιο, opening, Ἐμπεδοκλῆς 100.10-17 αὐλοῦ πορθμὸν ... ὅθ' ὕδωρ μὲν ἔχῃ κατὰ βένθεα χαλκοῦ πορθμοῦ χωσθέντος βροτέῳ χοοῖ ἡδὲ πόροιο. Πρβλ. πόρος, στόμιον.

πορίζω. Πορίζομαι/ἀποκτῶ, obtain/acquire, Δημόκριτος 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον.

πόρος 1. Πόρος/πηγή, way/source, Ἐμπεδοκλῆς 35.1 αὐτὰρ ἐγὼ παλίνορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον ἱμῶν **2.** Πόρος/δίοδος, passage, Ἐμπεδοκλῆς 3.12 ἀλλ' ἄν' ἄθροει πάσῃ παλάμῃ, πῇ δὴ λαν ἕκαστον, μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἦ καὶ ἀκοὴν ἢ ἀκοὴν ἐρίδουπον ὑπερ τρανώματα γλώσσης, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὁπόση πόρος ἐστὶ νοῆσαι, γυῖον πᾶσιν ἔρυκε, νόει δ' ἢ δῆλον ἕκαστον **3.** Πόρος/ὀπή, opening, Ἐμπεδοκλῆς A 87 (DK I 306,3) πόρους καὶ ναστά, καὶ τοὺς μὲν πόρους ἐκάλεσε κοῖλα, τὰ δὲ ναστά πυκνά 100.17 ὥς δ' αὐτως, ὅθ' ὕδωρ μὲν ἔχῃ κατὰ βένθεα χαλκοῦ πορθμοῦ χωσθέντος βροτέῳ χοοῖ ἡδὲ πόροιο Δημόκριτος A 77 (DK II 103,23) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ ὕπνον ὁψεῖς ἐπαναφερόμενα. Πρβλ. πορθμός, κέλευθος.

πορσύνειν. Δημιουργῶ/κατασκευάζω, create/construct, Ἐμπεδοκλῆς 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι. Πρβλ. κτίζω.

ποτάγορος. Σύστοιχος/συμβλητός, commensurable/comparable, Φιλόλαος 11.12 νῦν δὲ οὗτος (sc. ἀριθμός) κατὰν ψυχὰν ἀρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις κατὰ γνώμονος φύσιν ἀπεργάζεται.

ποταμός. Ποταμός, river, Ξενοφάνης 30.4-6 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν ... ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ.

ποτέ. Κάποτε, at some time, Ξενοφάνης 7.2 καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικτῖραι Μέλισσος 2.4-5 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχὴν ἂν εἶχεν (ἤρξατο γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) καὶ τελευτήν (ἐτελεύτησε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) Ἐμπεδοκλῆς 117.1 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμενῃ κοῦρός τε κόρη τε τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς. || Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δυνόν ποτε πῶς ἂν τις λάθοι; Παρμενίδης 8.5-12-20-61 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται ... οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰσχὺς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸ ... οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι ... ὥς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμῃ παρελάσσει Ἐμπεδοκλῆς 16.1 καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἶον Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἦσσαν οὐκ ἂν ποτε εἶη δίκαιος.

πόσιμον (ἀντίθ. ἄποτον). Πόσιμο, drinkable, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μισρώτατον, ἰχθύσι μὲν πόσιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

ποτιπίπτειν. Προσπίπτω / προσκρούω, fall upon / strike against, Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν.

πότμος (συνών. μόρος, θάνατος). Θάνατος, death, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 δυσδαίμονα πότμον.

πούς. Πόδι, foot, Ξενοφάνης 2.1-17 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο ... οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν ... τοῦνε-κεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἶη Ἐμπεδοκλῆς 29.2 καὶ 134.3 οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα) 101.2 κέρματα θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν ... ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῇ περὶ ποίῃ Διογένης 6.22-23 τείνουσιν (sc. αἱ φλέβες) εἰς τὴν κνήμην τε καὶ τὸν πόδα καθάπερ καὶ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Δημόκριτος 228.4-6 οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας

ὁρούοντες, ἦν ἐνὸς μούνου <μῆ> τύχῳσι καταφερόμενοι, ἐνθα δεῖ τοὺς π ὁ δ α ς ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἴχνιον μούνον λέλειπται τῶν π ο δ ὦ ν). || Ξενοφάνης 28.1 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ π ο σ σ ἰ ν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται Ἡράκλειτος 3 εὖρος π ο δ ὁ ς ἀνθρωπείου (sc. ἥλιος).

πρᾶγμα 1. Πράγμα/συστατικό, thing/constituent, Φιλόλαος 6.2-6 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν αἰδῖος ἔσσα ... μὴ ὑπαρχούσας τᾷς ἐστοῦς τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν, ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων 11.9-14-17 οὐ γὰρ ἦς δῆλον οὐδενὶ οὐδὲν τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλῳ πρὸς ἄλλο, εἰ μὴ ἦς ἀριθμὸς ... νῦν δὲ οὗτος (sc. ἀριθμός) ... σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων. ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις π ρ ᾶ γ μ α σ ι τὰν τῶν ἀριθμῶ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν. || Δημόκριτος 164.12 αἱ δὲ περιφερεῖς ταῖς περιφερέσιν ὥς ἂν συναγωγὴν τι ἐχούσης τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν τῆς ἐν τούτῳ ὁμοιότητος. Πρβλ. **πρᾶγμα 2.** Πράγμα/πράξη, thing, action, Δημόκριτος 35 γνωμέων μὲν τῶνδε εἴ τις ἐπαῖτοι ξὺν νόῳ, πολλὰ μὲν ἔρξει π ρ ᾶ γ μ α τ' ἀνδρός ἰγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει. Πρβλ. πρᾶξις, ἔργον.

πραγματεία. Πραγματεία, treatise, Ἀρχύτας 4.5 καὶ ἃ ἐκλείπει αὖ ἃ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἃ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ καὶ ὁμῶς, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ π ρ α γ μ α τ ε ί α, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἵδεσιν.

πραγματεύεσθαι. Πραγματεύομαι, study/treat, Ἀρχύτας 4.3 καὶ δοκεῖ ἃ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τᾷς γεωμετρικᾷς ἐναργεστέρω π ρ α γ μ α τ ε ύ ε σ θ α ι ἃ θέλει.

πραέως. Μὲ πραότητα, with mildness, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίῃ τὸ φέρειν π ρ α έ ω ς πλημμέλειαν.

πρᾶξις. Πράξη, action, Δημόκριτος 55 ἔργα καὶ π ρ ή ξ ι α ς ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρεῖων 66 προβουλεύεσθαι κρείσσον

πρὸ τῶν π ρ ά ξ ε ω ν ἢ μετανοεῖν 81 τὸ αἰὲ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς π ρ ή ξ ι α ς 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φάυλην π ρ ή ξ ι ν ἀμανοίσκει οὔτε π ρ ή ξ ι ς ἀγαθὴ λόγου βλασφημίῃ λυμαίνεται 269 τόλμα π ρ ή ξ ι ο ς ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρίῃ. Πρβλ. προᾶγμα, ἔργον.

πραπίδες 1. Φρένες/νοῦς, mind, Ἐμπεδοκλῆς 110.1 εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῇσιν ὑπὸ π ρ α π ί δ ε σ σ ι ν ἐρείσας εὐμενέως καθαρῇσιν ἐποπτεύουσι μελέτησιν 129.4 ὁππότε γὰρ πάσῃσιν ὁρέξαιτο π ρ α π ί δ ε σ σ ι ν. Πρβλ. φροῆν **2.** Νοήματα/νοημοσύνη, thoughts/intelligence, Ἐμπεδοκλῆς 129.2 δς δὴ μήκιστον π ρ α π ί δ ω ν ἐκτίησατο πλοῦτον 132.1 ὄλβιος, δς θείων π ρ α π ί δ ω ν ἐκτίησατο πλοῦτον.

πράσσειν (τύπ. πρήσσειν). Πράττω/ἐπιτελῶ, do/manage, Ξενοφάνης 1.16 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι π ρ ή σ σ ε ι ν Δημόκριτος 2 Τριτογένεια ... γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρονεῖν τρία ταῦτα ... τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ π ρ ά τ τ ε ι ν ᾧ δει 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χορὴ μὴ πολλὰ π ρ ή σ σ ε ι ν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυρῇ, μηδὲ ἄσῳ ἂν π ρ ά σ σ η, ὑπερ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωυτοῦ καὶ φέσιν 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν π ρ ά σ σ ε ι μ ο ν ο ν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται 191.17 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι π ρ ή σ σ ε ι ν ἀνήκεστοι ὧν νόμοι κωλύουσιν 234.3 ἀκρασίῃ δὲ τάναντία π ρ ή σ σ ο ν τ ε ς αὐτοὶ προδότηι τῆς ὑγείης τῇσιν ἐπιθυμίῃσιν γίνονται 253 τοῖς χρηστοῖσιν οὐ συμφέρον ἀμελέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄλλα π ρ ή σ σ ε ι ν τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχεν. || Ἐμπεδοκλῆς 113.1 ἀλλὰ τί τοῖσδ' ἐπικειμ' ὥσει μέγα χορῆμά τι π ρ ά σ σ ω ν. || **βέλτιον πρήσσειν - φαυλότερον πρήσσειν.** Εἶμαι σὲ καλύτερη - χειρότερη κατάστασι, be in a better - worse condition, Δημόκριτος 191.20-21 παραβάλλοντα τὸν ἐαυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φ α υ λ ό τ ε ρ ο ν π ρ η σ σ ό ν τ ω ν καὶ μακαρίζειν ἐωυτὸν ἐνθυμεύμενον ᾧ πάσχουσιν, ὁκόσω αὐτέων β έ λ τ ι ο ν π ρ ή σ σ ε ι τε καὶ διάγει.

πρεσβύτης (συνών. γέρον, ἀντίθ. νέος). Πρεσβύτης, elder/old man, Δημόκριτος 5 ἐν τῷ Μικρῷ διακόσμῳ, νέος κατὰ π ρ ε σ β ύ τ η ν Ἀναξαγόραν.

πρηστήρ. Πύρινος στρόβιλος, fiery whirl, Ἀναξίμανδρος A 21 (DK I 87,13) π ρ η σ τ ῆ ρ ο ς αὐλοῦ A 22 (DK I 87,21) π ρ η σ τ ῆ ρ ο ς αὐλὸν 4 π ρ η σ τ ῆ ρ ο ς αὐλός. || Ἡράκλειτος 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ π ρ η σ τ ῆ ρ ο ς.

προαιρεῖσθαι. Προαιροῦμαι/ἔχω καθαρὴ πρόθεση, be willing/have a clear intention, Δημόκριτος 96 χαριστικὸς οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δοῶν π ρ ο η ρ η μ έ ν ο ς.

προβουλεύεσθαι. Προσκέπτομαι, think in advance, Δημόκριτος 66 π ρ ο β ο υ λ ε ύ ε σ θ α ι κρεῖσσον πρὸ τῶν πράξεων ἢ μετανοεῖν.

πρόγνωσις. Πρόγνωση/προδιάγνωση, prognosis, Δημόκριτος 26 b (τίτλ.) Π ρ ό γ ν ω σ ι ς.

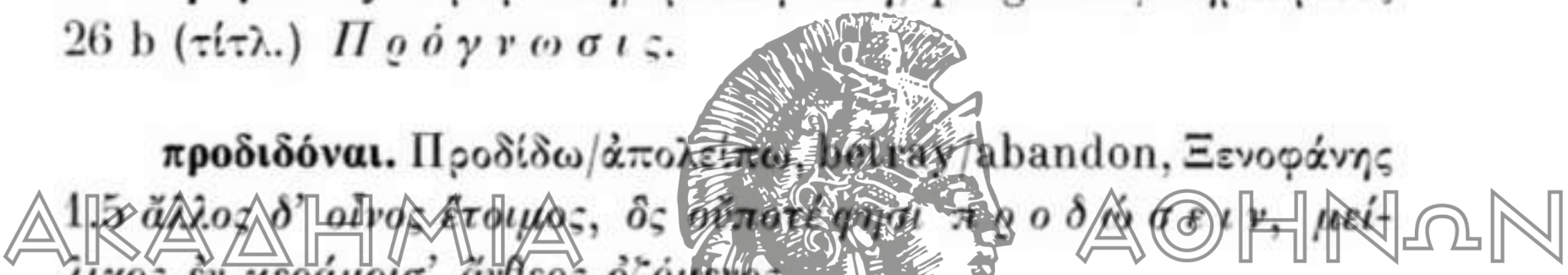
προδιδόναι. Προδίδω/ἀπολείπω, betray/abandon, Ξενοφάνης 1.5 ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμος, ὃς οὐ ποτέ φησι π ρ ο δ ῶ σ θ ε ι ν, μείλιχος ἐν κεράμοισ' ἄνθεος ὀζόμενος.

προδότης. Προδότης, traitor, Δημόκριτος 234 ἀκρασίῃ δὲ τᾶναντία προήσσοντες αὐτοὶ π ρ ο δ ό τ α ι τῆς υἰείης τῆσιν ἐπιθυμίῃσιν γίνονται.

προέρχεσθαι. Προβαίνω, advance/proceed, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,17) ὄνον ἵππον βιασαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγενημένους εἴτα μέντοι π ρ ο ε λ θ ε ι ν ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς αὐτῶν συνήθειαν.

προέχειν. Προεξέχω, jut out, Ζήνων 1.4-5 καὶ περὶ τοῦ π ρ ο ύ χ ο ν τ ο ς ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ ἐκεῖνο ἔξει μέγεθος καὶ π ρ ο έ ξ ε ι αὐτοῦ τι.

προθυμεῖσθαι. Ἐπιθυμῶ ἔντονα/ἐπιδιώκω, desire strongly/aspire to, Δημόκριτος 169 μὴ πάντα ἐπίστασθαι π ρ ο θ υ μ έ ο, μὴ πάντων ἀμαθῆς γένῃ.

πρόθυμος. Ἐπιθυμητικός, eager, Δημόκριτος 279.5 ὅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρήματα καὶ π ρ ο θ υ μ ὅ τ ε ρ ο ι κτᾶσθαι.

προκρίνειν (συνών. προτιμᾶν). Προκρίνω/τιμῶ περισσότερο, prefer/honour more, Ξενοφάνης 2.14 ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον π ρ ο κ ρ ί ν ε ι ν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.

πρόκροστος. Συμπαταγμένος, standing by, Δημόκριτος A 135 (DK II 122,8) ἐκ μεγάλων γὰρ εἶναι ταῦτα καὶ τὰς συνδέσεις οὐ περιφερεῖς ἀλλὰ π ρ ο κ ρ ὅ σ ο α ς, καὶ τῶν σχημάτων τὰς μορφὰς μιγνυμένας.

προμηθείη. Ἐγνοια/φροντίδα, worry/care, Ξενοφάνης 1.24 θεῶν <δὲ> π ρ ο μ η θ ε ί η ν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

πρόμος. Ἡγεμὼν/ἄρχων, leader/ruler, Ἐμπεδοκλῆς 146.2 εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ἑρμηνεύων καὶ ἱερεῖς καὶ π ρ ὅ μ ο ι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται.

πρόνοια. Πρόνοια/πρόγνωση, foresight/prediction, Δημόκριτος 10a (τίτλ.) Περί εἰδώλων ἢ Περί π ρ ο ν ο ί α ς [?].

προρεῖν. Ἀπορρέω, issuing forth, Ἐμπεδοκλῆς 21.6 ἐκ δ' αἷης π ρ ο ρ έ ο υ σ ι θελεμνά τε καὶ στερεωπά. Πρβλ. ἐπιρρεῖν, ἐνρρεῖν.

προσάπτειν. Συνάπτω/συνδέω, join/bind together, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει π ρ ο σ ά ψ α ι Ἐμπεδοκλῆς 24.1 κορυφὰς ἐτέρας ἐτέρησι π ρ ο σ ά π τ ω ν. || **προσάπτεσθαι.** Καταπιάνομαι/ἐπιδιώκω, undertake/pursue, Δημόκριτος 3.6 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεον ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω π ρ ο σ ά π τ ε σ θ α ι τῶν δυνατῶν.

προσαυδᾶν. Προσφωνῶ, address, Παρμενίδης 1.23 καί με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ δεξιτερῇν ἔλεν, ὧδε δ' ἔπος ἔφατο καί με προσήυδα.

προσγίγνεσθαι (ἀντίθ. ἀπογίγνεσθαι). Προστίθεμαι, be added, Ζήνων 2.1-2-4-6-7 εἰ γὰρ ἄλλω ὄντι ... προσγένοιτο, οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν· μεγέθους γὰρ μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐδὲν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι. καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ προσγινόμενον οὐδὲν εἴη. εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὖ προσγινόμενον αὐξήσεται, δηλὸν ὅτι τὸ προσγενομένου οὐδὲν ἦν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(3)-(4) ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε ἑτεροιοῦται, πῶς ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη; ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν πᾶν εἴη ἀλγέον· οὐ γὰρ ἂν δύναιτο αἰεὶ εἶναι χοῆμα ἀλγέον· οὐδὲ ἔχει ἴσην δύναμιν τῷ ὑγιεῖ· οὐδ' ἂν ὁμοῖον εἴη, εἰ ἀλγέοι ἀπογινομένου γὰρ τε αὖ ἀλγέοι ἢ προσγινόμενον, κοῦκ ἂν ἔτι ὁμοῖον εἴη.

προσεδρεῖν. Εἶμαι προσηλωμένος/ἐμμένω, be attached to/persist, Δημόκριτος 191.9-15 τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα ... καὶ τῇ μνήμῃ πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων.

προσῆγορος. Βλ. ποτάγορος.

προσηνής. Προσηνής/φιλικός, gentle/friendly, Ἐμπεδοκλῆς 130.1 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσήνη. Πρβλ. κτίλος.

πρόσθεν (ἀντίθ. ὕστερον). Πρὶν/προτοῦ, before, Ἡράκλειτος 1 καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι Παρμενίδης 8.10 ὕστερον ἢ πρόσθεν Μέλισσος 7(2) ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐὼν Ἐμπεδοκλῆς 139.1 οἴμοι ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἡμαρ. || ἐν τοῖς πρόσθεν. Στὰ προηγούμενα, to the preceding, Ἀναξαγόρας 12.6 ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν μοι λέλεκται.

προσκέπτεσθαι. Ἐξετάζω/προσέχω, examine/attend to, Δημόκριτος 93 χαριζόμενος προσκέπτεο τὸν λαμβάνοντα, μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ κίβδηλος ἐὼν ἀποδοῦ.

προσκοπεύεσθαι. Σκοπεύω/ἔχω κατὰ νοῦ, intend/keep in mind, Δημόκριτος 92 χάριτας δέχεσθαι χρεὼν προσκοπευόμενον κρέσσονας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι.

προσκρίνεσθαι (ἀντίθ. ἀποκρίνεσθαι). Προστίθεμαι κατόπιν διαχωρισμοῦ, be added after separation, Ἀναξαγόρας 14 ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκριμένοις. Πρβλ. συγκρίνεσθαι.

προσκυρεῖν. Προσπίπτω/συναπαντῶ, fall before/meet with, Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκρουσεν ἕκαστος πάντοσ' ἐλαυνόμενοι, τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὔχεται εὐρεῖν. Πρβλ. ἀντιᾶν, κύρειν.

προσορᾶν. Προσβλέπω/ἀτενίζω, look upon/gaze at, Ξενοφάνης 2.6 ἀστοῖσιν κ' εἶη κυδρότερος προσορᾶν.

προσπλάζειν. Εἶμαι πλησίον/συναρπάζω, be near/be adjacent to, Ξενοφάνης 28.2 ἡέρι προσπλάζον.

πρόσφυσις. Πρόσφυσις/συνάρθρωσις, joint, Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. γέβεες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν.

πρόσω. Πρόσω, forward, Ἀναξαγόρας 15 εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος.

πρόσωπον. Πρόσωπο/ὄψη, face/visage, Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀντανγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

προτελεῖν. Χορηγῶ, grant/give, Δημόκριτος 255.2 καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι.

προτιμᾶν (συνών. αἰρεῖσθαι). Προτιμῶ/προκρίνω, prefer in honour, Ἡράκλειτος 55 ὅσων ὄψις ἀκοή μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω.

πρότιμος. Ὑπέρτατος σὲ τιμὴ/ἄξιος περισσότερης τιμῆς, highest in honour, Ξενοφάνης 2.17 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυντῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἕξ' ἐν ἀγῶνι πέλει.

προτροπή. Προτροπή/παράνυση, exhortation/counsel, Δημόκριτος A 125 (DK II 112,30) διαταγῇ ... ὀνθυμῶ ... π ρ ο τ ρ ο π ῇ 181.2 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται π ρ ο τ ρ ο π ῇ χρώμενος καὶ λόγον πειθοῖ ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ.

πρόφασις. Πρόφαση, pretext/excuse, Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλὸν ἐπλάσαντο π ρ ό φ α σ ι ν ἰδίης ἀβουλίας 222 π ρ ό φ α σ ί ς ἐστι φιλαργυρίας.

πρόφρων. Πρόθυμος/εὐνοϊκός, earnest/benevolent, Παρμενίδης 1.22 καί με θεὰ π ρ ό φ ρ ω ν ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ δεξιτερὴν ἔλεν, ὧδε δ' ἔπος φάτο καί με προσήνυδα.

πρόχειρος. Ἀμεσα ἐφικτός, directly achievable, Ξενοφάνης 1.16 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι προήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι π ρ ο χ ε ι ρ ό τ ε ρ ο ν.

πρῶτος. Πρῶτος, first, Φερίππος 12.3 ὀμφαλὸς δὲ ὀρίζοσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ π ρ ῶ τ ο υ.

πτοεῖσθαι. Πτοοῦμαι/θορυβοῦμαι, be frightened/become anxious, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐ π τ ο ῖ σ θ α ι φιλεῖ.

πτῶμα. Πτώση/ἀποτυχία, fall/failure, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; π τ ῶ μ ά τ ο ι τὸ κατάβλημα. Πρβλ. πίπτειν.

πυθμήν. Θεμελικὸς ἀριθμὸς/ρίζα (ἀριθμοῦ), fundamental number/root (of a number), Ἀρχύτας A 17 (DK I 429,5) πρῶτους λαβόντες ἀριθμούς, οὓς ἐκάλουν π υ θ μ έ ν α ς.

πυκινός. Βλ. πυκνός.

πυκνάρμων. Ἀρμοσμένος πυκνά, densely fitted, Δημόκριτος A 93 (DK II 106,23) κεραυνὸν δέ, ὅταν ἐκ καθαρωτέρων καὶ λεπτοτέρων ὀμαλωτέρων τε καὶ π υ κ ν α ρ μ ό ν ω ν, καθάπερ αὐτὸς γράφει, γεννητικῶν τοῦ πυρὸς ἢ φορὰ βιάζεται. Πρβλ. πυκνός, πυκνοῦν, πύκνωσις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πυκνός (τύπ. πυκινός, συνών. ραστός, πλέως, αντίθ. ἀραιός, μανός) **1.** Πυκνός/στερεός, thick/solid, Ξενοφάνης 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> π υ κ ι ν ὸ ν περὶ δῶμα **2.** Πυκνός/συμπαγής, dense/compact, Παρμενίδης 8.59 νύκτ' ἀδαῆ, π υ κ ι ν ὸ ν δέμας ἐμβριθές τε Μέλισσος 7(8) π υ κ ν ὸ ν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ π υ κ ν ῶ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ π υ κ ν ο ῦ 'Εμπεδοκλῆς 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν π υ κ ν ᾶ, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε. || 'Αναξαγόρας 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ π υ κ ν ὸ ν 15 τὸ μὲν π υ κ ν ὸ ν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν εἰθάδε συνεχώρησεν, ἔνθα νῦν <ἡ γῆ> **3.** Πυκνός/πυκνοβαλμένος, thick/densely, 'Εμπεδοκλῆς 82.1 ταῦτά τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ π υ κ ν ᾶ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν 100.3 -13 καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις π υ κ ι ν ᾶ ἰς τέττονηται ἄλοξιν ... ἀλλά μιν εἴργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσὼν ἐπὶ τρήματα π υ κ ν ᾶ **4.** Πυκνός/συμπιεσμένος, thick/compressed, 'Εμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως 'Αρμονίης π υ κ ι ν ῶ κρούει ἐστήριξται Σφαῖρος κυκλοτεροῆς μονή περιηγεί γαίω 100.14 εἰσὶν ἀποστεγάσθ π υ κ ι ν ὸ ν ὅσον πυκνοῦν. Συμπυκνώνω, condense, Δημόκριτος A 135 (DK II 115,28) ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον π υ κ ν ο ῦ ν τὸν ἀέρα. Πρβλ. πυκνός, πύκνωσις, πυκνάρμων.

πύκνωσις (ἀντίθ. μάνωσις). Πύκνωση/συμπύκνωση, condensation, 'Αναξιμένης A 5 (DK I 91,23) Θεόφραστος ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τὴν μάνωσιν εἴρηκε καὶ πύκνωσιν. Πρβλ. πυκνός, πυκνοῦν, πυκνάρμων.

πύλη. Πύλη, gate, Παρμενίδης 1.11-17 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων ... π υ λ έ ω ν ἄπο 'Εμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ πύλας ἡθμοῖο δυσηχέος ἄκρα κρατύνων. || Πυθαγόρειοι 1a (DK I 450,13) ἡλίου πύλας καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς.

πύματος (συνών. ἔσχατος). 'Εσχατος/ἐξωτερικός, last/external, Παρμενίδης 8.42-44 αὐτὰρ ἐπεὶ πεῖρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ, μεσ-

σώθεν ἰσοπαλές πάντη Ἐμπεδοκλῆς 100.1-2 ὧδε δ' ἀναπνεῖ
πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον
κατὰ σῶμα τέτανται.

πυνθάνεσθαι 1. Μαθαίνω/πληροφοροῦμαι, learn/be inform-
ed, Παρμενίδης 1.28 χρεὼν δέ σε πάντα πυνθέσθαι 10.4 ἔργα τε
κύκλωπος πεύσῃ περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν Ἐμπεδοκλῆς 2.9
πὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὧδ' ἐλιάσθης, πεύσεαι οὐ πλέον ἢ βροτεῖη
μῆτις ὄρωρεν 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος
ἄλλαρ πεύσῃ, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα **2.** Ἐρω-
τῶ/ζητῶ, ask/inquire, Ἐμπεδοκλῆς 112.11 οἱ μὲν μαντοσυνέων
κεχρημένοι, οἱ δ' ἐπὶ νόσων παντοίων ἐπύθοντο κλυεῖν εὐη-
κέα βάζιν. Πρβλ. μανθάνειν, γι(γ)νώσκειν, εἰδέναι.

πύον. Πύον, pus, Ἐμπεδοκλῆς 68 μηνὸς ἐν ὀγδοάτῳ δεκάτῃ
πύον ἔπλετο λευκόν.

πῦρ 1. Πῦρ/φωτιά, fire, Ξενοφάνης 22.1 παρ πυρὶ χορὴ
τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρεϊ Ἡράκλειτος 67 ἀλλοιοῦται δὲ
(sc. ὁ θεός) ὅκωσπερ (πῦρ), ἀπὸ τῆς συμμιγῆς θρώμασιν, ἀνομι-
άζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Ἐμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ-
δεὸς πυρὰ καίεται 84.2-7-11 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων ὠπλίσ-
σατο λύχνον χειμερίην διὰ νύκτα, πυρὸς σέλας αἰθομένοιο, ἄφας
παντοίων ἀνέμων λαμπιῆρας ἀμοργούς ... ὥς δὲ τότε ἐν μήνιγξιν
ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ ... αἶ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον
ἀμφιναέντος, πῦρ δ' ἔξω διέεσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν Πυθα-
γόρειοι C 6 (DK I 465,22) μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν **2.** Τὸ Πῦρ
(ὡς κοσμικὴ ἀρχή), Fire (as a cosmic principle), Ἡράκλειτος
A 14a (DK I 147,13) πῦρ ... αἰρίζων 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν
ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν αἰεὶ καὶ
ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ αἰρίζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμε-
νον μέτρα 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν
ἡμισυ γῆ, τὸ δὲ ἡμισυ πρηστήρ 66 πάντα ... τὸ πῦρ ἐπελθὼν κρινεῖ
καὶ καταλήφεται 90 πυρὸς τε ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ
ἀπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός **3.** Τὸ
πῦρ (ὡς στοιχεῖο), fire (as an element), Μέλισσος 8(2) εἰ γὰρ
ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ Ἐμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

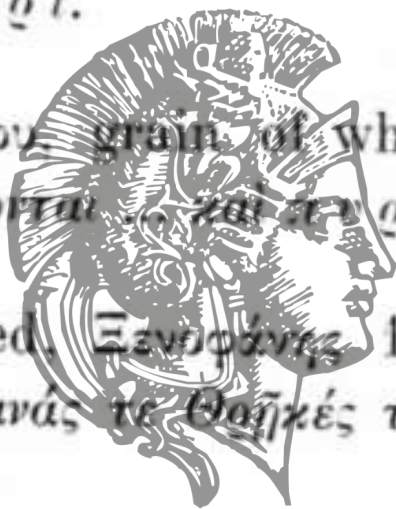
ὔδωρ καὶ γαῖα καὶ ἡέρος ἄπλετον ὕψος 62.2-6 ἀνδρῶν τε πολυ-
κλαύτων τε γυναικῶν ἐννυχίους ὄρηκας ἀνήγαγε κοινόμενον
πῦρ ... τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι
73.2 ὥς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηγεν ἐν ὄμβρῳ, εἶδεα
ποιπνύουσα θεῶ πῦρ ἰδῶκε κρατῦναι 109.2 γαίῃ μὲν γὰρ γαῖαν
ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, αἰθέρι δ' αἰθέρα διον, ἀτὰρ πῦρ ἰ
πῦρ αἰδηλον, στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δέ τε νεῖκει λυγροῦ
Φιλόλαος 12 καὶ τὰ μὲν τᾶς σφαίρας σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν
τᾷ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ> ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ αἴηρ, καὶ ὁ τᾶς σφαίρας ὁλ-
κᾶς (?), πέμπτον Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ἑόντα
νῦν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ αἴηρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φαίνεται ἐν
τῷδε τῷ κόσμῳ ἑόντα. || Παρμενίδης 8.56 σήματ' ἔθεντο χωρὶς
ἀπ' ἀλλήλων, τῇ μὲν φλογὸς αἰθέριον πῦρ 12.1 αἶ γὰρ στεινότεραι
πλήντο πῦρ ὁ δὲ ἀκρήτιοι. || Δημόκριτος 11e (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ
πῦρ ὁ δὲ καὶ τῶν ἐν πῦρ ἰ.

πυρός. Κόκκος σίτου. grain of wheat, Δημόκριτος 164.8
φακοὶ μετὰ φακῶν τάσσονται ... καὶ πῦρ ὁ ἰ μετὰ πῦρ ὦν.

πυρρός. Πυρρός, red. Ξενοφάνης 16.2 Αἰθίοπες τε <θεοὺς
σφετέρους> σιμοὺς μέλανάς τε θνητὰς τε γλᾶυκοὺς καὶ πῦρ-
ρ ὁ ὅς <φασι πέλεσθαι>.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

P

ῥάδιον. Εὐκολο, easy, Δημόκριτος 192 ἐστὶ ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν ἅ μὴ χοῆ καὶ ψέγειν, ἐκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἥθους Ἀρχύτας 3.5 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἄπορον καὶ σπανιον, ζατοῦντα δὲ εὐπορον καὶ ῥάδιον, μὴ ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν ἀδύνατον. Πρβλ. εὐπορον, εὐπετές.

ῥάχις. Ραχοκοκκαλιά/σπονδυλική στήλη, spinal column, Ἐμπεδοκλῆς 97 οἶον καὶ τὴν ῥάχιν τοιαύτην ἔχειν.

ῥεῦμα. Ρεῦμα, stream, Ἐμπεδοκλῆς 100.24 αἰθέρος εὐθὺς ῥεῦμα κατέρχεται οἴδματι θῶον 111.8 θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεῦματα δενδρεόθεστα, τὰ δ' αἰθέρι ναιήσονται (?).

Πρβλ. ῥεπτεῖν, πνεῦμα.

ῥευστός. Ἀποσυνθετικός, dissolving, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 αὐχμηραὶ τε Νόσοι καὶ Σήψεις ἔργα τε ῥευστά. Πρβλ. ῥεῦμα, ῥοή, ῥόος, εὐρους.

ῥηϊδίως (συνών. εὐπόρως). Εὐκολα / ἐπιπόλαια, easily/superficially, Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθὴν κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα· ὠφελεῖ μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ.

ῥῆσις. Ρήση, saying, Ἀνάξαρχος 1.5 οἱ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν αἰδίδουσιν, κῆν πεπνεμένην αἰδίδουσιν, οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίῃ γνώμην αἰτίνην ἔχουσι μορῆς.

ῥιγαλέος. Ριγαλέος/κρυερός, chilly, Ἐμπεδοκλῆς 21.5 ὄμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφόεντά τε ῥιγαλέον τε.

ρίζα. Ρίζα, root, Ἐμπεδοκλῆς 54 αἰθήρ <δ' αὖ> μακροῇσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις. Πρβλ. ῥίζωμα.

ρίζωμα. «Ρίζωμα»/πρωταρχικὸ στοιχεῖο, 'root'/principle element, Ἐμπεδοκλῆς 6.1-3 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε· Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἠδ' Ἀιδωνεὺς Νηστὶς θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον. Πρβλ. ῥίζα, ἀρχή.

ρίζωσις. Ρίζωσις, rooting, Φιλόλαος 13.2 κεφαλὰ μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρῶτου, αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος. Πρβλ. καταβολή, ῥίζα.

ῥῖνες (συνών. μυκτῆρες). Ρουθούνια, nostrils, Ἡράκλειτος 7 εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν.

ῥινός. Δέρμα, skin, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 ἐπὶ στομίῳις πυκιναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν ἔσχατα τέθρα.

ῥιπή. Ριπή/ἀκτινοβολή, flash, ray, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἄλς ἐπάγη ῥιπήσιν ἐωσμένος ἡμίονος.

ῥοή. Ροή, flow, Ξενοκράτης 2.3 πᾶς Πίσας βοῶν ἐν λυμπίῃ. Πρβλ. ῥόος.

ρόμβος. «Ρόμβος»/ὄργανο χρησιμοποιούμενο στὰ μυστήρια, spinning thing/instrument used in the mysteries, Ἀρχύτας 1.46 ἀλλὰ μὲν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ συμβαίνει· ἡσυχᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὀξύν.

ρόος. Ροῦς, current, Ἐμπεδοκλῆς 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον. Πρβλ. ῥοή.

ῥυθμός (τύπ. ῥυσμός) 1. Διαρθρωτικὸ σχῆμα/μορφή, shape/form, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21 καὶ 30) ῥυσμῶ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ ... ῥυσμὸς A 28 (DK II 78,21) ῥυσμοὺς Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7) ῥυσμὸς τροπὴ διαθυγῇ A 125 (DK II 112,30) διαταγῇ ... ῥυθμῶ ... προτροπῇ 5i (τίτλ.) Περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσμῶν <ἢ Περὶ ἰδεῶν> 2. Ρυθμός, rhythm, Δημόκριτος 15c (τίτλ.) Περὶ ῥυθμῶν καὶ

ἀρμονίης 3. Πολιτειακὸν σύστημα, political system, Δημόκριτος 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν καθεστῶτι ῥυθμῶ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας.

ῥυσμός. Βλ. ῥυθμός.

ῥυσμοῦσθαι. Ρυθμίζομαι/διαμορφώνομαι, be arranged/be shaped, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σοφίης. Πρβλ. ῥυσμός.

ῥώμη. Ρώμη/σωματικὴ δύναμη, bodily strength, Ξενοφάνης 2.11-14-18 ῥώμης γὰρ ἀμείνων ... ἡμετέρη σοφίη ... οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης ... ῥώμης ὅσο' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει.

ῥώννυσθαι. Ὑγιαίνω/νοσῶθω, εὐχριστός, be healthy/feel strong, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐχριστός, εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὑπάρχει καὶ ὄντα χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδὴς ἐστίν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σ

σάλος. Σάλος/ἀναταραχή, commotion/agitation, Δημόκριτος A 77 (DK II 103,25) φοιτᾶν δὲ ταῦτα πανταχόθεν ἀπιόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱματίων καὶ φυτῶν, μάλιστα δὲ ζώων ὑπὸ σάλοῦ πολλοῦ καὶ θερμότητος 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλοῦ καὶ πλάνης ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

σαπέν. Βλ. σήπεσθαι.

σάρκινος. Σάρκινος, fleshy, Ἐμπεδοκλῆς 99 σάρκινος ὄζος. Πρβλ. σαρκώδης.

σαρκώδης. Σαρκώδης, fleshy, Διογένης 6.49 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκώδων ἐκπίνεται. Πρβλ. σάρκινος.

σᾶρξ. Σάρκα/τὸ σαρκώδες μέρος τοῦ σώματος, flesh/the fleshy part of the body, Ἐμπεδοκλῆς 98.5 αἷμά τε γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς 100.2 πᾶσι λῖφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται 126 σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι 137.6 φίλας κατὰ σάρκα εἶδουσιν Πυθαγόρειοι C 6 (DK II 466,13) κνάμων ... ἀπέχεσθαι καθάπερ ἀνθρωπίνων σαρκῶν Ἀναξαγόρας 10 πῶς γὰρ ἂν ... ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θοῖξ καὶ σάρεξ ἐκ μὴ σαρκός; Διογένης 6.42 ὑπὸ τὸ δέσμα καὶ διὰ τῆς σαρκὸς τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς Δημόκριτος 5d (τίτλ.) Περί φύσεως B ἢ Περί ἀνθρώπου φύσιος ἢ Περί σαρκός.

σαφήνεια. Σαφήνεια, clearness, Ἀλκμαίων 1 περί τῶν ἀφανέων, περί τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι, ὥς δὲ ἀνθρώποις τεκμαίρεσθαι. Πρβλ. Ἀσάφεια.

σαφής. Σαφής/ἀκριβής, clear/exact, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν καὶ περί γαμετροίας καὶ ἀοιθμῶν καὶ σφαι-

οικᾶς.|| τὸ σαφές. Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἰδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων.

σβεννύναι. Σβύνω, extinguish/quell, Ἡράκλειτος 43 ὕβριν χοῇ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυροκαϊήν.

σεαυτοῦ. Τοῦ ἑαυτοῦ σου, of thyself, Δημόκριτος 244 μάθε δὲ πολὺν μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι.

σεβίζεσθαι. Τιμῶμαι/εἶμαι σεβαστός, be honoured/be respected, Ἐμπεδοκλῆς 112.8 ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξί, σεβίζομαι.

σέλας. Λάμψη/φῶς, blaze/light, Ἐμπεδοκλῆς 84.2 πυρὸς σέλας αἰθομένοιο Δημόκριτος 152 παρ' αἰθροῖης στέγειν (εὐαγὲς) σέλας.

σεληναίη. Σελήνη, moon, Ἐμπεδοκλῆς 43 ὥς ἀγρὴν τέφρασα σεληναίης κύκλον εὐρύν.

σελήνη. Σελήνη, moon, Παρμενίδης 10.4 ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν 11.1 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη ... ὠρμήθησαν γίνεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 40 Ἡλιος ὀξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα Σελήνη Ἀναξαγόρας 4.8 ἡέλιόν τε αὐτοῖσιν εἶναι καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν 12.20 τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη 18 ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρὸν Δημόκριτος 5 περὶ ἡλίου καὶ σελήνης.

σεμνός. Σεμνοπρεπής/ἄξιοσέβαστος, dignified/respectable, Διογένης 1 τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλὴν καὶ σεμνήν.

σῆμα 1. Σῆμα/σημάδι, sign, Παρμενίδης 8.2-55 ταύτῃ δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι πολλὰ μάλ' ... τὰντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων. || Παρμενίδης 10.2 εἴσῃ δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 2. Μνῆμα/τάφος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

tomb/grave, Φιλόλαος 14 διά τινος τιμωρίας ἡ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτῳ τέθαιπται.

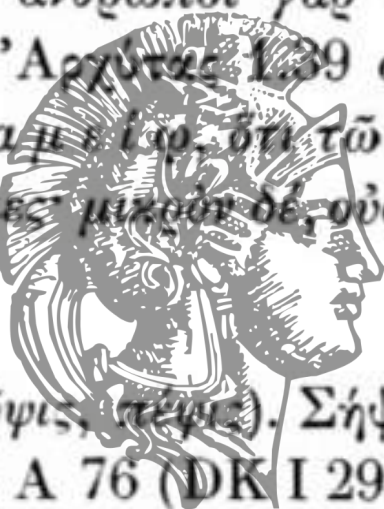
σημαίνειν 1. Σημαίνω/ὑποδηλώνω, signify/designate, 'Η-
ράκλειτος 93 ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει
οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σ η μ α ί ν ε ι **2.** 'Εμφαίνω, demonstrate, Φιλό-
λαος 5 ἑκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλαὶ μορφαί, ἃς ἕκαστον αὐταντὸ
σ η μ α ί ν ε ι **3.** Σημαίνω, mean/indicate, Δημόκριτος 212 ἡμε-
ρήσιοι ὕπνοι σώματος ὀχλήσιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ
ἀπαιδευσίην σ η μ α ί ν ο υ σ ι.

σημεῖον. 'Απόδειξη/τεκμήριο, proof/evidence, Μέλισσος 8 (1)
μέγιστον μὲν οὖν σ η μ ε ῖ ο ν οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἐν μόνον ἔστιν
ἀτὰρ καὶ τάδε σ η μ ε ῖ α Διογένης 4.1 ἔτι δὲ πρὸς τούτοις καὶ
τάδε μεγάλα σ η μ ε ῖ α. ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀνα-
πνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. || 'Αρχύτας 1.39 ἀλλὰ μὲν καὶ τούτῳ γὰ
κα ἴδοιμες ἰσχυροτάτῳ σ α μ ε ῖ ο ν, ὅτι τῷ αὐτῷ φθελγξαμένῳ μέγα
μὲν πρόσσωθέν κ' ἀκούσαιομεν μικρὸν δέ, οὐδ' ἐγγύθεν. Πρβλ. σῆμα,
σύμβολον.

σηπεδών (συνών. σῆψις, πέψις). Σήψη/ζύμωση, rotting/fer-
mentation, 'Εμπεδοκλῆς A 76 (DK I 298,30) ἐπειδὴν τὸ θερμὸν
καὶ ψυχρὸν σ η π ε δ ὄ ν α τινὰ λάβη.

σήπεσθαι. Σαπίζω/παθαίνω ζύμωση, rot/be fermented, 'Εμ-
πεδοκλῆς 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σ α π ἐ ν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.
Πρβλ. σῆψις, ἄσηπτος, σηπεδών.

σῆψις 1. Σήψη/πέψη, rotting/digestion, 'Εμπεδοκλῆς A 77
(DK I 299,2) πῶς 'Ιπποκράτης καὶ 'Ερασίστρατος καὶ 'Ε. καὶ
'Ασκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασι γίνεσθαι... 'Ε. δὲ
σ ῆ ψ ε ι **2.** Σήψη/ζύμωση, rotting/fermentation, Μενέστωρ 7
ὅποια γὰρ ἂν τις ἢ μίξις καὶ ἢ σ ῆ ψ ι ς γένηται τοῦ ὑγροῦ ἐμ-
φύτου, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν χυμὸν **3.** Σήψη (προσωποπ.),
Dissolution (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 121.3 ἀτερπέα χῶρον, ἐνθα
Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν ἀνχμηραὶ τε Νόσοι

καὶ Σήψιες ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτης ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν. Πρβλ. ἄσηπτος, σαπέν, σηπεδών.

σίδη. Ρόδι, pomegranate, Ἐμπεδοκλῆς 80 ὀψίγονοί τε σίδαι.

σίδηρος. Σίδηρος, iron, Μέλισσος 8(2)-(3) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσός ... ἀλλ' ὅ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμοιρέων, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρόν.

σκαληνός. Ἀνώμαλος/μὴ κανονικός, uneven/not regular, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,18-19-23) ἀλλ' ἐπ' ἐνίων μὲν σκαληνῶν, (ἐπὶ δὲ πλείστον οὐ σκαληνῶν), διὸ οὐδὲ πολυκαμπῶν (βούλεται δὲ σκαληνὰ λέγειν ἅπερ περιπάλαξιν ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλοκήν) ... οὐ σκαληνῶν δὲ διὰ τὸ μὴ περιπαλάττεσθαι.

σκέλος. Σκέλος, leg, Ξενοφάνης 6.1 πέμψας γὰρ κοιλὴν ἐρύψου σκέλος ἥραο πῖον Διογένης 6.4-17 τείνουσι (sc. φλέβες) διὰ τῆς κοιλίας παρὰ τὴν νοτιαίαν ἀκασθαι, ἢ μὲν ἐπὶ δεξιὰ, ἢ δ' ἐπ' ἀριστερά, εἰς τὰ σκέλη ἑκατέρωτα τὰ παρ' ἑαυτῇ καὶ ἄνω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν ... αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν.

σκέπτεσθαι. Σκέπτομαι, think, Ἀρχύτας 1.11 πρῶτον μὲν οὖν ἐσκεψαντο, ὅτι οὐ δυνατόν ἐστιν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγὰς τινῶν ποτ' ἄλλαλα.

σκεῦος. Σκεῦος, vessel, Δημόκριτος 159.7 ὥσπερ ὄργανον τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος τὸν χρώμενον ἀφειδῶς αἰτιασάμενος. Πρβλ. ὄργανον.

σκῆνος. Σῶμα, body, Δημόκριτος 37 ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θειότερα αἰρέεται· ὁ δὲ τὰ σκῆνος τὰ ἀνθρωπῆια

57 κτηνέων μὲν εὐγένεια ἢ τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἥθεος εὐτροπία 223 ὧν τὸ σ κ ἦ ν ο ς χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας· ὁκόσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρήζει καὶ βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἰμείρεται τὸ σ κ ἦ ν ο ς 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς χρῶν ἄλλω πρὸς ἄλλο 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σ κ ἦ ν ε ο ς.

σκιά (τύπ. σκιή). Σκιά, shadow, Δημόκριτος 145 λόγος ... ἔργου σ κ ι ἦ.

σκιδνάναι. Διασκορπίζομαι, disperse, Ἡράκλειτος 91 σ κ ἰ δ ν η σ ι καὶ πάλιν συνάγει. || **σκιδνασθαι**. Παρμενίδης 4.3 οὔτε σ κ ι δ ν ᾱ μ ε ν ο ν ... οὔτε συνιστάμενον Δημόκριτος Α (DK II 116,13) σ κ ἰ δ ν α σ θ α ι διὰ τὸ τάχος.

σκιερός. Σκιερός, shady, Ἐρατοσθένης 61.4 πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστενα φέσθαι, βοογενῇ ἀνδροόπρωρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν ἀνδροφυῇ βοῦκρᾶνα, μεμειγμένα τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ σ κ ι ε ρ ο ῖ ς ἡσκημένα γυίοις.

σκληρός (ἀντίθ. μαλθακός). Σκληρός, hard, Μέλισσος 8(3) ὅ τε σίδηρος σ κ λ η ρ ὸ ς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμουνόων. || (τὸ) **σκληρόν**. Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμόν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμόν καὶ τὸ σ κ λ η ρ ὸ ν μαλθακὸν καὶ τὸ μαλθακὸν σ κ λ η ρ ὸ ν. Πρβλ. κρατύνειν, ἰσχυρός.

σκολιός (ἀντίθ. εὐθύς). Σκολιός/λοξότμητος, winding/slanted, Ἡράκλειτος 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σ κ ο λ ι ῆ ... μία ἐστὶ ... καὶ ἡ αὐτή.

σκότιος (συνών. σκοτόεις, ἀντίθ. γνήσιος). Ἀσαφής/ἀνακριβής, unclear/inexact, Δημόκριτος 11 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σ κ ο τ ῖ η καὶ σ κ ο τ ῖ η ς μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις ... ὅταν ἡ σ κ ο τ ῖ η μηκέτι

δύνηται μήτε ὀρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὀδμαῖσθαι μήτε γεύεσθαι μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι.

σκοτόεις (συνών. σκότιος, ζοφερός, ἀντίθ. λαμπρός). Σκοτεινός/πλανερός, obscure/misleading, Ἐμπεδοκλῆς 132.2 ὄλβιος, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὃ σ κ ο τ ό ε σ σ α θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

σκοτομήνη. Ἀσέληνη νύχτα, moonless night, Δημόκριτος A 157 (DK II 127,17) διὸ καὶ ἐν ταῖς σ κ ο τ ο μ ή ν η σ ι ν ὀρᾷ (sc. γλαύξ) διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων.

σκότος (ἀντίθ. φῶς). Σκότος, darkness, Ἐμπεδοκλῆς 121.4 ἀτεροπέα χῶρον, ἐνθα Φόνος τε Κότος τε ... Ἀτης ἀν λειμῶνα κατὰ σ κ ό τ ο ς ἠλάσκουσιν Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,44) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστάξαν λεγομένας ... φῶς καὶ σ κ ό τ ο ς.

σμικρότης. Μικρότης/μικρὸ μέγεθος, smallness/small size, Ἀναξαγόρας 1.2-3 ἄπειρα καὶ πλεῖθος καὶ σ μ ι κ ρ ό τ η τ α ... οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σ μ ι κ ρ ό τ η τ ο ς.

σοφία (τύπ. σοφίη) **1.** Σοφία/πνευματική ἀξιοσύνη, wisdom/mental skill, Ξενοφάνης 2.12-14 ῥώμης γὰρ ἀμείνων ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σ ο φ ί η ... οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σ ο φ ί η ς. Πρβλ. ῥώμη **2.** Σοφία/ὀρθοφροσύνη, wisdom/right-mindedness, Ἡράκλειτος 112 σωφρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη, καὶ σ ο φ ί η ἀληθεῖα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας 129 ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποιήσατο ἑαυτοῦ σ ο φ ί η ν, πολυμαθίην, κακοτεχνίην Ἀναξαγόρας 21b ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σ ο φ ί α καὶ τέχνη Δημόκριτος 31 ἱατρικὴ μὲν ... σώματος νόσους ἀκέεται, σ ο φ ί η δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται 197 ἀνοήμονες ὀυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἳ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σ ο φ ί η ς Ἀνάξαρχος 1.4-6 χορὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι σ ο φ ί η ς γὰρ οὗτος ὅρος. οἳ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν ἀείδουσιν, κῆν πεπνυμένην ἀείδωσιν, οὐ τιθέμενοι ἐν σ ο φ ί η

γνώμην αἰτίην ἔχουσι μωρίας 3. Σοφία/ἐπιστημοσύνη, wisdom/scientific aptitude, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 σοφίης ἐπ' ἄκροισι θαάζειν Δημόκριτος 216 σοφίη ἄθαμβος ἀξίη πάντων Ἀρχύτας 4.1 καὶ δοκεῖ ἅ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἁλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν 4. Σοφία/ἐπιστήμη, wisdom/science, Φιλόλαος A 16 (DK I 403,24) περὶ μὲν τὰ τεταγμένα τῶν μετεώρων γίνεσθαι τὴν σοφίαν Δημόκριτος 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἦν μὴ μάθητις.

σοφιστής. "Σοφιστής"/σοφός, 'sophist'/'wise', Διογένης A 4 (DK II 52,22) ἐμνήσθη καὶ πρὸς φυσιολόγους ... οὗς καλεῖ καὶ αὐτὸς σοφιστάς. Πρβλ. σοφός.

σοφός 1. Σοφός/νουνεχής, wise/judicious, Ἡράκλειτος 56 ἐξηπάτηνται ... οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν παραπλησίως Ὀμήρω, δς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος πάντων 118 αὕη ψυχὴ σοφώτετη καὶ ἀρίστη Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφῷ τὸ εἶναι εἴκειν κόσμον. || (ἀνὴρ) **σοφός.** Ἐμπεδοκλῆς 15.1 οὐκ ἂν ἀνὴρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιτο Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατὴ 2. Ὁ σοφός, sage, Δημόκριτος Ob (51π.) Περὶ τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως 3. Σοφός/ἄξιος, wise/worthy, Ἐμπεδοκλῆς 129.3 παντοίων τε μάλιστα σοφῶν <τ'> ἐπιήρανος ἔργων. || (τό) σοφόν. Τὸ σοφό, the wise, Ἡράκλειτος 32 ἐν τὸ σοφὸν μούνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 41 ἐν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτῃ ἐκυβέρνησε πάντα διὰ πάντων.

σπάνιος. Σπάνιος, rare, Δημόκριτος 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιότατα γινόμενα μάλιστα τέρπει Ἀρχύτας 3.4 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον.

σπένδειν. Κάνω σπονδὴν, make a libation, Ξενοφάνης 1.15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους.

σπέρμα 1. Σπέρμα, sperm, Φιλόλαος 13.3-7 κεφαλὰ μὲν νόου (sc. ἀρχά) ... αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε

καὶ γεννήσιος ... αἰδοῖον δὲ τὰν ξυναπάντων· πάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος καὶ θάλλονται καὶ βλαστάνονται **2.** Σπέρμα/πρωταρχικὸ στοιχεῖο, germ/principle element, Ἀναξαγόρας 4.2-17 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων ... καὶ σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐδὲν εἰκότων ἀλλήλοις **3.** Σπόρος, seed, Δημόκριτος 11g (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν 164.5 καθάπερ ὁρᾷν πάρεστιν ἐπὶ τε τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματογαῖς ψηφίδων.

σπερματίτις. Σπερματική/σχετική μὲ τὸ σπέρμα, related to sperm, Διογένης 6.47 ἕτεραι δ' εἰσὶν (sc. φλέβες) ... ὑπὸ τὸ δέσμα καὶ διὰ τῆς σαρκὸς τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τελευτῶσιν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας ... αὗται δὲ σπερματίτιδες καλοῦνται. Πρβλ. σπληνίτις, ἥπατίτις.

σπλήν. Σπλήνα, spleen, Διογένης 6.17 ἀπὸ τῶν πρώτων φλεβῶν τείνουσιν, ἀπὸ μὲν τῆς δεξιᾶς εἰς τὸ ἥπαρ, ἀπὸ δὲ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὸν σπλήνα καὶ τοὺς νεφρούς.

σπληνίτις. Σπληνική/σχετική μὲ τὴ σπλήνα, related to spleen, Διογένης 6.11-36-39 καὶ καλεῖται ἡ μὲν σπληνίτις (sc. φλέψ), ἡ δὲ ἥπατίτις ... καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ τὴν ἥπατίτιν ... τὴν ἥπατίτιν καὶ τὴν σπληνίτιν.

σπονδὴ 1. Σπονδή, libation, Ἐμπεδοκλῆς 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐδας **2.** Συνθήκη/ἀνακωχή, treaty/truce, Δημόκριτος 259.6 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ ὅρκοι.

σπουδαιόμυθος. Σπουδαιολόγος, high-speaking/serious-saying, Δημόκριτος 104 γέρον εὐχαρις ὁ αἰμύλος καὶ σπονδαίόμυθος.

στάσιμος. Στάσιμος, stationary, Διογένης 5.9-10 ἔστι γὰρ

(sc. ὁ αἷρ) πολύτροπος, καὶ θερμότερος καὶ ψυχρότερος καὶ ξηρότερος καὶ ὑγρότερος καὶ σ τ α σ ι μ ὴ τ ε ρ ο ς καὶ ὀξύτερην κίνησιν ἔχων.

στάσις 1. Στάση/ἐπανάσταση, sedition/revolt, Ξενοφάνης 1.23 οὔτι μάχας διέπων ... ἢ σ τ á σ ι α ς σφεδανὰς **2.** Στάση/διά-
μάχη, sedition/conflict, Ἐμπεδοκλῆς 27a οὐ σ τ á σ ι ς οὐδέ τε
δῆρις ἀναίσιμος ἐν μελέεσσιν Δημόκριτος 245 φθόνος γὰρ σ τ á
σ ι ο ς ἀρχὴν ἀπεργάζεται 249 σ τ á σ ι ς ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα
κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ Ἀρχύτας 3.7
σ τ á σ ι ν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὐξήσεν λογισμὸς εὐρεθείς.

στέγειν. Στεγάζω/περιέχω, cover/contain, Δημόκριτος 152
διόβλητον μὲν οὐδὲν ... <οἷον μὴ τὸ> παρ' αἰθρίας σ τ έ γ ε ι ν <εὐα-
γές> σέλας. Πρβλ. ἀποστέγειν.

στεινός (ἀντίθ. πλατύς, εὐρύς). Στενός, narrow, Παρμενίδης
12.1 αἱ γὰρ σ τ ε ι ν ὀ τ ε ρ α ι (sc. στεφάναι) πληντο πυρὸς
ἀκροῦτοιο.

στεινωπός. Στενός/περιορισμένος, narrow/constricted, Ἐμ-
πεδοκλῆς 2.1 σ τ ε ι ν ω π ὀ ι μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέ-
χυνται.

στέργεσθαι (συνών. ἀγαπᾶσθαι). Συνδέομαι/ἀγαπιέμαι, be
tied together/be loved, Ἐμπεδοκλῆς 22.5 ὥς δ' αὐτως ὅσα κοῆσιν
ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν, ἀλλήλοις ἔ σ τ ε ρ κ τ α ι ὁμοιωθέντ' Ἀφρο-
δίτη. Πρβλ. στοργή, κατάστοργος.

στερεωπός. Στερεόμορφος, of solid form, Ἐμπεδοκλῆς 21.6
ἐκ δ' αἷης προρέουσι θελεμνά τε καὶ σ τ ε ρ ε ω π á.

στέφος. Στέφανος, crown/wreath, Ἐμπεδοκλῆς 112.6 ται-
νίαις τε περίστεπτος σ τ έ φ ε σ ί ν τε θαλείοις.

στῆθος. Στήθος, breast, Παρμενίδης 6.6 ἀμηχανίη γὰρ ἐν
αὐτῶν σ τ ή θ ε σ ι ν ἰθύνει πλακτὸν νόον Διογένης 6.9 διὰ τῶν
σ τ η θ ῶ ν ὑπὸ τὴν μασχάλην.

στηρίζεσθαι. Στηρίζομαι, be supported, 'Εμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως 'Αρμονίης πυκινῷ κρύφῳ ἐσ τή ρ ι κ τ α ι Σφαῖρος κυκλωτερός.

στιβαρός. Στιβαρός, steady, 'Εμπεδοκλῆς 82.2 λεπίδες γίνονται ἐπὶ σ τ ι β α ρ ο ῖ σ ι μέλεσσιν.

στιβάς. Στρῶμα, mattress, Δημόκριτος 246 μᾶζα γὰρ καὶ σ τ ι β ᾶ ς λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

στόλος. Πρόβαση/ἐκθεση, procedure/exposure, 'Εμπεδοκλῆς 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγου σ τ ὀ λ ο ν οὐκ ἀπατηλόν.

στόμα. Στόμα, mouth, 'Ηράκλειτος 92 Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ σ τ ὀ μ α τ ι... ἀγέλαστα... φθεγγομένη 'Εμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁσίῳ σ τ ο μ ᾶ τ ω ν καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγὴν 39.3 εἶπερ ἀπείρονα γῆς τε βάθη καὶ δαυιλὸς αἰθήρ, ὥς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως ἐκκέχυται σ τ ο μ ᾶ τ ω ν ὀλίγον τοῦ παντός ἰδόντων 'Αρχύτας 1.42-43 καὶ ἔν γα τοῖς αὐλοῖς τὸ ἐκ τῷ σ τ ὀ μ α τ ο ς φερόμενον πνεῦμα ἐς μὲν τὰ ἐγγὺς τῷ σ τ ὀ μ α τ ο ς πομπήματα ἐμπίπτειν διὰ τὰν ἰσχὺν τὰν σφοδρὰν ὀξύτερον ἄχον ἀφίησιν.

στόμιον. Στόμιο, mouth, 'Εμπεδοκλῆς 100.3 καὶ σφιν ἐπὶ σ τ ο μ ῖ ο ι ς πυκιναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν ἔσχατα τέρεθρα διαμπερές.

στοναχή. Στεναγμός, sigh, 'Εμπεδοκλῆς 124.2 τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε σ τ ο ν α χ ῶ ν ἐγένεσθε.

στοργή. Στοργή/ἀγάπη, affection/love, 'Εμπεδοκλῆς 109.3 γαίη μὲν γὰρ γαῖαν ὁπώπαμεν ... σ τ ο ρ γ ῆ ν δὲ σ τ ο ρ γ ῆ . Πρβλ. Φιλότης, νεῖκος.

στροφάλιγξ. Δίνη/περιστροφή, whirl, 'Εμπεδοκλῆς 35.4 ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης σ τ ρ ο φ ᾶ λ ι γ γ ι γένηται. Πρβλ. δίνη, δῖνος.

στρυφνός. Στυφός, sour, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,13) τὸν δὲ σ τ ρ υ φ ν ὸ ν ἐκ μεγάλων σχημάτων καὶ πολυγωνίων καὶ περιφερὲς ἦκιστ' ἐχόντων. Πρβλ. δοιμύς, ὀξύς.

στυγεῖν. Μισῶ/ἀπεχθάνομαι, hate/abhor, Ἐμπεδοκλῆς 115.12
 σ τ υ γ έ ο υ σ ι δὲ πάντες 116 σ τ υ γ έ ε ι δύσκλητον Ἀνάγκην
 Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὥς (?) σ τ υ γ έ ο ν τ ε ς ζῆν
 ἐθέλουσι δείματι αἰδεω.

στυγερός 1. Στυγερός/μισητός, odious/hateful, Ξενοφάνης
 3.2 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ σ τ υ γ ε ρ ο ῖ ς 2. Στυγερός/τρο-
 μερός, horrible/terrible, Παρμενίδης 12.4 πάντα γὰρ <ῆ> σ τ υ γ ε-
 ρ ο ῖ ο τόκου καὶ μίξις ἄρχει.

σὺ 1. Σὺ (μὲ γραμματικὴ ἀπλῶς σημασία), you (with gram-
 matical meaning), Ἡράκλειτος 125a μὴ ἐπιλίποι ὅ μ α ς πλοῦ-
 τος ... Ἐφέσιοι Παρμενίδης 2.1 κόμισαι δὲ σὺ μῦθον 6.2-3 τά
 σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα. πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος
 <εἰργω> 8.50 ἐν τῷ σ ο ι παύω πιστὸν λόγον Ἐμπεδοκλῆς 111.2
 ἐπεὶ μούνω σ ο ῖ 112.4 ἐγὼ δ' ὅ μ ῖ ν θεὸς ἄμβροτος 2. Σὺ (μὲ
 ἀξιολογικὴ ἀναφορά), you (with axiological reference), Παρμενί-
 δης 7.2-3 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἰργε νόημα μηδέ σ'
 ἔθος πολέπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω Ἐμπεδοκλῆς 4.1 Πανσα-
 νίη, σὺ δὲ κλῦθι 2.8 σὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὧδ' ἐλιάσθης, πεύσσει 3.3
 σὲ ... Μοῦσα, ἄντομαι 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ
 ἀπατηλόν.

συγγενεῖς (τύπ. συγγενεῖς). Οἱ συγγενεῖς, the kin/the rela-
 tives, Δημόκριτος 90 ἡ τῶν σ υ γ γ ε ν ῶ ν ἔχθη τῆς τῶν ὀθ-
 νείων χαλεπωτέρη μάλα 107 φίλοι οὐ πάντες οἱ ξ υ γ γ ε ν έ ε ς,
 ἀλλ' οἱ συμφωνέοντες περὶ τοῦ συμφέροντος.

συγγίνεσθαι. Ἐνώνομαι/σμίγω, connect with/mix with,
 Ἐμπεδοκλῆς 22.8 πάντῃ σ υ γ γ ί ν ε σ θ α ι ἀήθεα καὶ μάλα
 λυγρά.

συγγινώσκεσθαι. Παρέχω συγγνώμη/συγχωρῶ, offer forgi-
 veness/pardon, Δημόκριτος 253.7 σ υ γ γ ι ν ῶ σ κ ε σ θ α ι δὲ
 τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετές.

συγγονή. Συγγένεση/σύστασις, syngenesi/synthesis, Δη-
 μόκριτος 137 σ υ γ γ ο ν ή: σύστασις. Πρβλ. γονή, δίγονος.

συγγραφή 1. Γραπτό, writting, 'Ηράκλειτος 129 ἐκλεξάμε-
νος ταύτας τὰς σ υ γ γ ρ α φ ᾶ ς 2. Σύγγραμμα, treatise, Διογέ-
νης 4 ὥς δεδηλώσεται ἐν τῇδε τῇ σ υ γ γ ρ α φ ῇ ἐμφανῶς.

συγκλείεσθαι. Συμπερικλείομαι, be enclosed, Φιλόλαος 6.13
ἀνάγκα τᾷ τοιαύτᾳ ἁρμονίᾳ σ υ γ κ ε κ λ ε ῖ σ θ α ι.

συγκρατεῖν. Συγκρατῶ/συνέχω, contain/hold together, 'Α-
ναξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ... ἡ ἡμετέρα αἴρῃ οὔσα σ υ γ κ ρ α τ ε ῖ
ἡμᾶς.

συγκρίνεσθαι (ἀντίθ. διακρίνεσθαι). Συγκροτοῦμαι/συνθέτομαι,
be compounded/be joined together, 'Αναξαγόρας 4.2 χρὴ δοκεῖν
ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς σ υ γ κ ρ ι ν ο μ έ ν ο ι ς.
Πρβλ. προσκρίνεσθαι, συνίστασθαι, συμπήγνυσθαι.

συγκύρειν (τύπ. ξυγκύρειν). Συντυγχάνω/συναντῶμαι, meet
by chance/meet with, 'Εμπεδοκλῆς 53 οὕτω γὰρ σ υ ν έ κ υ ρ σ ε
θέων τοτέ, πολλάκι δ' ἄλλως 59.2 ὅτι σ υ ν έ κ υ ρ σ ε ν ἕκαστα
104 καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀραιότατα ξ υ ν έ κ υ ρ σ ε π ε σ ό ν τ α.

συγχαλᾶν. Συγχαλαρώνω/σταματῶ ἀμοιβαῖα, relax with/
stop mutually, 'Αρχύτας 1.15 ὅκκα τὰ φερόμενα ἀπαντιάξαντα
ἀλλάλοις συμπέτη· τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα ἀπαντιά-
ζοντα αὐτὰ αὐτοῖς σ υ γ χ α λ ᾶ ν τ α.

συγχωρεῖν (τύπ. ξυγχωρέειν, ἀντίθ. ἐκχωρεῖν) 1. Συνέρχομαι/
συναθροίζομαι, come together/collect, 'Αναξαγόρας 15 τὸ μὲν
πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν ἐνθάδε σ υ ν ε χ ώ-
ρ η σ ε ν, ἔνθα νῦν <ἡ γῆ> 2. 'Υποχωρῶ/συμβιβάζομαι, yield/
compromise, Δημόκριτος 289 ἀλογιστίη μὴ ξ υ γ χ ω ρ έ ε ι ν
ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις.

συζευγνύναι. Συζευγνύω/συζεύω, conjoin/unite, Φιλόλαος
14 ἃ ψυχὰ τῷ σώματι σ υ ν έ ζ ε υ κ τ α ι.

συλλαβά. 'Η τετάρτη (μουσικὸς ὄρος), the fourth (musical
term), Φιλόλαος 6.15-23 ἁρμονίας δὲ μέγεθός ἐστι σ υ λ λ α β ᾶ
καὶ δι' ὀξειᾶν ... σ υ λ λ α β ᾶ δὲ δύο' ἐπόγδοα καὶ δίεσις.

συμβαίνειν (συνών. συνέρχεσθαι) 1. Συμβαίνει/συνέπεται, it comes together/it follows, Μέλισσος 8(3) ὥστε σ υ μ β α ί ν ε ι μήτε ὄρᾱν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν 2. Συνέρχομαι/σμίγω, come together/mate, Ἐμπεδοκλῆς 21.8 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται 3. Συμβαίνει/γίνεται, it happens/it occurs, Ἀρχύτας 1.32-36-47 ἔτι δὲ καὶ τοῦτο σ υ μ β α ί ν ε ι ὥσπερ ἐπὶ βελῶν ... τούτῳ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς σ υ μ β ῆ σ ε τ α ι ... ἀλλὰ μὰν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ σ υ μ β α ί ν ε ι· ἡσυχᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὀξύν. || Δημόκριτος 191.13 καὶ μηκέτι πλειόνων ἐπιθυμούντι σ υ μ β α ί ν η κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ.

συμβάλλεσθαι. Συμφωνῶ/συνομολογῶ, agree/admit, Ἡράκλειτος 47 μὴ εἰκῇ περὶ τῶν μεγίστων σ υ μ β α λ λ ῶ μ ε θ α.

σύμβολον 1. Σύμβολο/ἀλληγορικὸν παράγγελμα, symbol/allegorical precept, Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 465,21) Ἀναξίμανδρος Ἀναξίμανδρου Μιλήσιος ὁ νεώτερος ἱστορικός γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνήμονος κληθέντος· ἔγραψε Σ υ μ β ὀ λ ω ν Πυθαγορείων ἐξήγησιν 2. Σημεῖο/προμήνυμα, sign/omen, Ἀναξαγόρας 19 Ἴσιν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χειμῶνος οὖν ἐστὶ σ ύ μ β ο λ ο ν. Πρβλ. σῆμα, σημείον.

σύμμεικτος. Σύμμεικτος, miscellaneous, Δημόκριτος 11i (τίτλ.) Αἰτίαι σ ύ μ μ ε ι κ τ ο ι.

συμμένειν. Συμπαραμένω, stay together, Λεύκιππος A 1 (DK II 71,4-8) τὰ δὲ λοιπὰ (sc. σώματα) σ υ μ μ έ ν ε ι ν καὶ περιπλεκόμενα συγκατατρέχειν ἀλλήλοις καὶ ποιεῖν πρῶτόν τι σύστημα σφαιροειδές ... καὶ οὕτω γενέσθαι τὴν γῆν, σ υ μ μ ε ν ὀ ν τ ω ν τῶν ἐνεχθέντων ἐπὶ τὸ μέσον A 14 (DK II 75,29) τὰς δὲ (sc. ἀτόμους) περιπλέκεσθαι ἀλλήλαις κατὰ τὴν τῶν σχημάτων καὶ μεγεθῶν καὶ θέσεων καὶ τάξεων συμμετρίαν καὶ σ υ μ μ έ ν ε ι ν καὶ οὕτως τὴν τῶν συνθέτων γένεσιν ἀποτελεῖσθαι Δημόκριτος A 37 (DK II 93,33-37) τοῦ δὲ σ υ μ μ έ ν ε ι ν τὰς οὐσίας μετ'

ἀλλήλων μέχρι τινὸς αἰτιᾶται τὰς ἐπαλλαγὰς καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σωμάτων ... ἐπὶ τοσοῦτον οὖν χρόνον σφῶν αὐτῶν ἀντέχεσθαι νομίζει καὶ *σ υ μ μ έ ν ε ι ν*, ἕως ἰσχυροτέρα τις ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀνάγκη παραγενομένη διασείση καὶ χωρὶς αὐτὰς διασπείρη. || (ἀντίθ. ἐκπτύεσθαι). Δημόκριτος A 152 (DK II 125,38) οὐκοῦν ἐν κρυμῷ μὲν ... *σ υ μ μ έ ν ε ι* (sc. τὸ ἔμβρυον), ἐν ἀλέα δὲ ὥς τὰ πολλὰ ἐκπτύεται.

συμμετρίη (ἀντίθ. ἀμετροίη). Συμμετρία, symmetry, Δημόκριτος A 167 (DK II 129,15) *σ υ μ μ ε τ ρ ί α ν τε καὶ ἀταραξίαν* 191 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίη γίνεται μετριοτήτι τέρψιος καὶ βίου *σ υ μ μ ε τ ρ ί η*.

συμμέτρως. Μὲ τὸ προσήκον μέτρο/μὲ τῇ δέουσα ἀναλογία, with the proper measure/in the necessary proportion, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,28) περὶ δὲ τοῦ φρονεῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἶρηκεν ὅτι γίνεται *σ υ μ μ έ τ ρ ῶ ς* ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν. Πρβλ. *συμμετρίη*.

σύμμιξις (συνών. μίξις, ἀντίθ. ἀποκρίσις). Σύμμιξη, mixing, Ἀναξαγόρας 4.14 πάντων ὁμοῦ εἶντων οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ *σ ύ μ μ ι ξ ι ς* πάντων χρημάτων. Πρβλ. *συμμίγεσθαι*.

συμμίσγειν (ἀντίθ. ἀποκρίνειν). Συμμιγνύω, mix together, Ἀρχύτας A 17 (DK I 429,22) *σ υ μ μ ί σ γ ε ι ν* δὲ λέγουσιν οἱ Πυθαγόρειοι τὸ ἓνα ἐξ ἀμφοτέρων ἀριθμὸν λαβεῖν. || **συμμίσγεσθαι** (συνών. μειγνύναι, συγκρίνεσθαι, ἀντίθ. ἀποκρίνεσθαι, διακρίνεσθαι). Συμμιγνύομαι/συνενώνομαι, be mixed together/be united, Ἡράκλειτος 67 ὁπότεν *σ υ μ μ ι γ ῇ* θνώμασιν Ἀναξαγόρας 12.7-15 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ *σ υ μ μ ε μ ε ι γ μ έ ν α* ... καὶ τὰ *σ υ μ μ ι σ γ ό μ ε ν ά* τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς 17 οὐδὲν γὰρ χοῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ εἶντων χρημάτων *σ υ μ μ ί σ γ ε τ α ί* τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι *σ υ μ μ ί σ γ ε σ θ α ι* καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι. Πρβλ. *σύμμιξις*.

σύμπας (τύπ. ξύμπας) 1. "Όλα, all, 'Αναξαγόρας 1.5 ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σ ύ μ π α σ ι καὶ πλήθει καὶ μεγέθει Δημόκριτος 11 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ιδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σ ύ μ π α ν τ α, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις. || Δημόκριτος 165 λέγω τάδε περὶ τῶν ξ υ μ π ά ν τ ω ν 2. 'Ολόκληρος, whole, 'Αναξαγόρας 12.12 τῆς περιχωρήσιος τῆς σ υ μ π ά σ η ς νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχὴν Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξ ύ μ π α ς κόσμος 3. Τὸ σύμπαν, the Whole, 'Αναξαγόρας 4.20 ἐν τῷ σ ύ μ π α ν τ ι χ ρ ῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 4. Καθόλου/συνολικά, generally/on the whole, Διογένης 2.1 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ μὲν ξ ύ μ π α ν εἰπεῖν πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι. Πρβλ. πᾶς.

συμπήγνυσθαι. Συμπήγνυμαι/συντίθεμαι, be congealed/be composed of, 'Αναξαγόρας 4.4 καὶ ἀνθρώπους τε σ υ μ π α γ ῆ ν α ι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει 16.1-3 ἀπὸ τουτέων ἀποκρινόμενων σ υ μ π ῆ γ ν υ τ α ι γῆ· ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς εἴθαι σ υ μ π ῆ γ ν υ ν τ α ι ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ. Πρβλ. πήγνυσθαι.

συμπίπτειν 1. Συμπίπτω/συναντῶμαι, coincide/come together, 'Εμπεδοκλῆς 59.2 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων, ταῦτά τε σ υ μ π ῖ π τ ε σ κ ο ν, ὅπῃ συνέκυρσεν ἕκαστα 'Αρχύτας 1.14 πλαγὰν δ' ἔφαν γίνεσθαι, ὅκκα τὰ φερόμενα ἀπαντιάζαντα ἀλλάλοις σ υ μ π έ τ η 2. Συμπίπτω/συμβαίνω, happen/occur, 'Αρχύτας 2.6 καὶ ἐν ταῦτα <τᾶ> ἀναλογία σ υ μ π ῖ π τ ε ι ἤμεν τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μείον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μείζον. Πρβλ. συγκύρειν, ἀπαντιάζειν.

συμφέρειν 1. Συμπορεύομαι/συμφωνῶ, go along together/agree, 'Ηράκλειτος 8 τὸ ἀντίξουν σ υ μ φ έ ρ ο ν 2. Συμφέρω/ὠφελῶ, be advantageous/benefit, Δημόκριτος 74 ἡδὺ μηδὲν ἀποδέχεσθαι, ἦν μὴ σ υ μ φ έ ρ η 107 φίλοι οὐ πάντες οἱ ξυγγενέες, ἀλλ' οἱ συμφωνέοντες περὶ τοῦ ξ υ μ φ έ ρ ο ν τ ο ς 237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβερόν θεωρεῦσα τὸ ἴδιον σ υ μ φ έ ρ ο ν οὐ βλέπει 253 τοῖς χρηστοῖσιν οὐ σ υ μ φ έ ρ ο ν

ἀμελέοντας τῶν ἐωντῶν ἄλλα πράσσειν. || **συμφέρεσθαι** 1. Συμφέρομαι/ἐναρμονίζομαι, go along with/be harmonized with, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, σ υ μ φ ε ρ ὁ μ ε ν ο ν διαφερόμενον, συνᾶδον διᾶδον 2. Συνάγω/μαζεύω καὶ φέρνω, gather/collect and bear, Ἀναξαγόρας 4.10 ἐκεῖνοι τὰ ὀνήιστα σ υ ν ε ν ε γ κ ᾶ μ ε ν ο ι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται.

συμφορά. Συμφορὰ/δυστυχία, calamity/misfortune, Δημόκριτος 42 μέγα τὸ ἐν ξ υ μ φ ο ρ ῇ σ ι φρονεῖν ἂ δεῖ 76 νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλὰ ξ υ μ φ ο ρ ῇ γίνεται διδάσκαλος 107a ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων σ υ μ φ ο ρ α ῖ ς μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀλοφύρεσθαι 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξ υ μ φ ο ρ ῇ ς τέρμα 293 αἱ τῶν πέλας ξ υ μ φ ο ρ α ῖ.

σύμφορον (ἀντίθ. ἀσύμφορον). Συμφέρον/ὠφέλιμο, advantageous/beneficial, Δημόκριτος 4 τέττις γὰρ καὶ ἀτεροπὴ οὗρος <τῶν σ υ μ φ ὁ ρ ω ν καὶ τῶν ἀσυμφόρων ...> 188 ὄρος σ υ μ φ ὁ ρ ω ν καὶ ἀσυμφόρων τέττις καὶ ἀτεροπὴ. Προβλ. συμφέρειν.

συμφρόνησις (συνών. ὁμοφροσύνη). Ὁμοφροσύνη/ συμφωνία, agreement, Φιλόλαος 10 ἔστι γὰρ ἁρμονία πολυμιγέων ἔνωσις καὶ δίχα φρονεόντων σ υ μ φ ρ ὄ ν η σ ι ς.

συμφύεσθαι. Συμφύομαι/συναναπτύσσομαι, grow together, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν σ υ μ φ ύ ν τ α τὸ πᾶν ὑπένεοθε γένηται 95 Κύπριδος ... ἐν παλάμησιν ὅτε ξ ὗ μ πρῶτ' ἐφύοντο.

συμφύρεσθαι. Συμφύρομαι, be kneaded together, Δημόκριτος 285 ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανορὴν τε εἰσαν καὶ ὀλιγογρόνιον πολλῆσιν τε κηρσὶ σ υ μ π ε φ υ ρ μ έ ν η ν καὶ ἀμηχανίησιν.

σύμφυτος. Σύμφυτος, congenital, Φιλόλαος 11.26 ἀ δ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σ ύ μ φ υ τ ο ν τᾶ τῷ ἀριθμῷ γενεᾷ.

συμφωνεῖν. Συμφωνῶ, agree, Δημόκριτος 107 φίλοι οὐ πάντες οἱ ξυγγενέες, ἀλλ' οἱ ξ υ μ φ ω ν έ ο ν τ ε ς περὶ τοῦ ξυμφέροντος.

συνάγειν (ἀντίθ. σκιδνάναι). Συνάγομαι/συναθροίζομαι, be brought together/congregate, Ἡράκλειτος 91 σκίδνησι καὶ πάλιν σὺν ἀγεί.

συναγελάζεσθαι. Συναγελάζομαι, herd together, Δημόκριτος 164.2 ζῶα ... ὁμογενέσι ζώοις σὺν ἀγελάζεται.

συναγωγή. Συνάθροιση/ἀποθησαυρισμός, amassment/gathering, Δημόκριτος 222 ἢ τέκνοις ἄγαν χρημάτων σὺν ἀγωγῇ πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα. Πρβλ. συνάγειν.

συναγωγός. Συναγωγικός/συνελκτικός, apt to assemble/drawing together, Δημόκριτος 164.11 ὥς ἂν σὺν ἀγωγόν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιότητος.

συνάδειν. Συνάδω/συμφωνῶ, accord with/agree, Ἡράκλειτος 10 σὺν ἄδρῃ διᾶδον, καὶ ἐκ πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα.

συναδικεῖν. Συναδικῶ/συνεργῶ σὲ ἀδίκημα, collaborate in crime/join in doing wrong, Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν· εἰ δὲ μή, μὴ ξὺν ἀδικέειν.

συνάλλαγμα. Ἀνταλλαγή/δοσοληψία, exchange/transaction, Ἀρχύτας 3.9 τούτῳ γὰρ περὶ τῶν σὺν ἀλλαγμάτων διαλλασσόμεθα.

συνάορος (τύπ. συνήορος). Συνοδός/σύντροφος, attendant/companion, Παρμενίδης 1.24 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι σὺν ἄορος ἡγιόχοισιν.

συνάπας. Σύμπας/ὅλος, all, Φιλόλαος 13.6 ἐγκέφαλος δὲ (σαμαίνει) τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζώου, ὀμφαλὸς δὲ τὰν φυτοῦ, αἰδοῖον δὲ τὰν ξὺν ἀπάντων. Πρβλ. πᾶς.

συναρμόζεσθαι. Συναρμόζομαι/συγκροτοῦμαι, be fitted together/be assembled, Ἐμπεδοκλῆς 71.4 ὅσα νῦν γεγάασι σ υ ν α ρ μ ο σ θ έ ν τ' Ἀφροδίτη Φιλόλαος 2.6 ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὃ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σ υ ν α ρ μ ό χ θ η.

συναύξειν. Συνεπαυξάνω/συνεπιφέρω αὔξησι, augment with/bring increase, Δημόκριτος 184 φαύλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔστιν κακίης σ υ ν α ύ ξ ε ι.

σύναψις. Συναίρεσις/συνένωσις, contraction/joining, Ἡράκλειτος 10 σ υ ν ά ψ ι ε ς ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον διᾶδον, καὶ ἐκ πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα.

συνείδησις. Συνείδησις/συναίσθησις, consciousness, Δημόκριτος 297 σ υ ν ε ι δ ή σ ε ι δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης.

συνέρχεσθαι. Συνέρχομαι/συνερχομαι, come together, Ἐμπεδοκλῆς 17.7 καὶ 20.2 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι σ υ ν ε ρ χ ό μ ε ν εἰς ἐν ἅπαντα 26.5 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι σ υ ν ε ρ χ ό μ ε ν εἰς ἓνα κόσμον 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα σ υ ν έ ρ χ ε τ α ι ἐν μόνον εἶναι 36 τῶν δὲ σ υ ν ε ρ χ ο μ έ ν ω ν ἐξ ἔσχατον ἴστατο Νεῖκος.

σύνεσις (τύπ. ξύνεσις, ἀντίθ. ἀσυνεσίη). Σύνεσις/φρόνησις, prudence, Δημόκριτος A 135 (DK II 119,28) μοῖραν ἔχειν σ υ ν έ σ ε ω ς 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξ υ ν έ σ ι ο ς οὐκ ἀσφαλέα κτήματα 181.6 σ υ ν έ σ ε ι τε καὶ ἐπιστήμη ὀρθοπραγέων τις ἀνδρεῖος ἅμα καὶ εὐθύγνωμος γίγνεται 183 ἔστι που νέων ξ ύ ν ε σ ι ς καὶ γερόντων ἀξυνεσίη.

συνετός. Βλ. ξυνετός.

συνέχειν 1. Συγκλίνω/συνενώνομαι, converge/be joined together, Διογένης 6.33 εἰς ἣν αἱ πλεῖσται (sc. φλέβες) ἐκ τῆς κεφαλῆς σ υ ν έ χ ο υ σ ι ν αὐτῆς **2.** Συνέχω/περιέχω, hold together/contain, Δημόκριτος 179 ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν σ υ ν έ χ ε ι. || **συνέχεσθαι.** Συνέχομαι/ὑπάρχω μὲ συνοχή, be contiguous/be cohesive, Παρμενίδης 8.23 τό κεν εἶργοι μιν σ υ ν έ χ ε σ θ α ι.

συνεχής (τύπ. *ξυνεχής*) **1.** Συνεχόμενος, continuous, Παρμενίδης 8.6-25 *ἐν, σ υ ν ε χ ἔ ς ... τῷ ξ υ ν ε χ ἔ ς πᾶν ἐστίν* **2.** Συνεχής/ἀδιάκοπος, continuous/uninterrupted, Δημόκριτος 184 φάσεων ὁμιλίας *σ υ ν ε χ ἔ ς ἔξιν κακίας συναύξει* 241 πόνος *σ υ ν ε χ ἔ ς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ συνηθείη γίνεται*.

συνήθεια. Συνήθεια, habit, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,17) *ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς αὐτῶν σ υ ν ἡ θ ε ι α ν* 241 πόμος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ *σ υ ν ἡ θ ε ί η γίνεται*. Πρβλ. *ἔξις*.

συνιέναι (συνών. *νοεῖν*) **1.** Ἐννοῶ/κατανοῶ, understand, Ἡράκλειτος 51 *οὐ ξ υ ν ι ᾱ σ ι ν ὅπως διαφερόμενον ἐωντῷ ὁμολογέει*. || Μέλισσος 8(2) *νῦν δέ φαμεν ὀρθῶς ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ σ υ ν ι ἐ ν α ι* **2.** Νοῶ/διαθέτω νόηση, understand/have intellect, Ἀλκμαίων 1a *ἄνθρωπον γὰρ ... τῶν ἄλλων διαφέρειν ὅτι μόνον ξ υ ν ί η σ ι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μὲν, οὐ ξ υ ν ί η ο ι δέ* **3.** Γνωρίζω/ἐννοῶ, know/apprehend, Δημόκριτος 9 *ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκὲς σ υ ν ί ε μ ε ν, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισώσεων καὶ τῶν ἀντιστηρίζοντων* 10 *ἔτεῃ μὲν νῦν ὅτι οἷον ἕκαστον ἐστίν (ἢ) οὐκ ἐστίν οὐ σ υ ν ί ε μ ε ν, πολλαχῇ δεδήλωται*. || Δημόκριτος 95 *τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται, οἳ ξ υ ν ι ᾱ σ ι τιμώμενοι* **4.** Συναισθάνομαι/ἔχω ἐπίγνωση, be conscious of, Δημόκριτος 293 *οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξ υ ν ι ᾱ σ ι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ πᾶσιν, ἀπορρέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς*. Πρβλ. *γι(γ)νώσκειν*.

συνίστασθαι **1.** Συνενώνομαι, join, Παρμενίδης 4.4 *οὔτε σκιδνάμενον ... οὔτε σ υ ν ι σ τ ᾱ μ ε ν ο ν* Ἐμπεδοκλῆς 35.6 *σ υ ν ι σ τ ᾱ μ ε ν' ἄλλοθεν ἄλλα* **2.** Συνίσταμαι/ἀποτελοῦμαι, be composed, Φιλόλαος 6.6 *ἐξ ὧν σ υ ν ἔ σ τ α ὁ κόσμος* Διογένης 2.11 *εἰ μὴ οὕτω σ υ ν ί σ τ α τ ο*.

σύνοδος **1.** Σύνοδος/συνένωση, coming together/uniting, Ἐμπεδοκλῆς 17.4 *τὴν μὲν γὰρ πάντων σ ύ ν ο δ ο ς τίχτει τ' ὀλέκει τε* **2.** Σύνοδος/συνάθροιση, assembly, Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,6) *τὸν σεισμὸν ... εἶναι ... σ ύ ν ο δ ο ν τῶν τεθνεώτων*.

συνοικεῖσθαι. Συνοικίζομαι/ιδρύομαι, be cohabitated/be founded, Ἀναξαγόρας 4.6 καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις *συνωκήμενας* καὶ ἔργα κατεσκευασμένα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν.

συνουσίη. Βλ. ξυνουσίη.

συνοχή. Συνοχή/δεσμός, cohesion/bond, Φιλόλαος A 16 (DK I 403,15) Διὸς οἶκον ... μητέρα θεῶν βωμόν τε ... *συνοχήν* ... μέτρον φύσεως. Πρβλ. συνέχειν.

σύνταγμα. Σύγγραμμα, treatise, Δημόκριτος 13 *Περὶ ἀστρονομίας καὶ ἐν τοῖς ὑπολειπομένοις* *συντάγμασι*.

συντάττεσθαι 1. Συντάσσομαι/συγγράφομαι, be written, Δημόκριτος 5 *συντετάχθαι* ... τὸν Μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίους **2.** Συντάσσομαι/συγκροτοῦμαι, be arranged/be ordered, Δημόκριτος 61 οἷσιν ὁ τρόπος ἐστὶν εὐτακτός, τούτοις καὶ ὁ βίος *συντέτακται*.

σύριγξ. Αὐλὸς/σώληνας, pipe, Παρμενίδης 1.6-19 ἄξων δ' ἐν χροίῃσιν ἴει *σύριγγος* αὐτῇ ... ἄξωνας ἐν *σύριγξι*ν ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι Ἐμπεδοκλῆς 100.2 *ἕρμαιοι σαρκῶν σύριγγες*.

σύστομος. Στενοστόμιος/μικροστόμιος, narrow-mouthed/small-mouthed, Ἀρχύτας 1.23 ὥσπερ οὐδ' ἐς τὰ *σύστομα* τῶν τευχέων.

σφαγή. Σφαγή (μέρος τοῦ λαιμοῦ), part of the neck, Διογένης 6.5-27-34 παρὰ τὰς κλειδας διὰ τῶν *σφαγῶν* ... διὰ τῶν *σφαγῶν* ... διὰ τῶν *σφαγῶν*.

σφαῖρα 1. Ἡ σφαῖρα, the sphere as a geometrical body, Παρμενίδης 8.43 αὐτὰρ ἐπεὶ πεῖρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου *σφαίρης* ἐναλίγκιον ὄγκῳ Δημόκριτος 111 (τίτλ.). *Περὶ διαφορῆς γνώμης ἢ Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης* 155a ἢ *σφαῖρα* ὡς γωνία τις οὕσα τέμνει **2.** Τὸ σύμπαν ὡς σφαῖρα, the universe as sphere, Φιλόλαος 7 τὸ πρῶτον ἀρμοσ-

θέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαιράς ἐστία καλεῖται. || Φιλόλαος 12 καὶ τὰ μὲν τᾶς σφαιράς σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν τᾷ σφαιρᾷ πῦρ (καὶ) ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ, καὶ ὁ τᾶς σφαιράς ὀλκάς(?), πέμπτον.

σφαῖρος. Σφαῖρος, sphere, Ἐμπεδοκλῆς 27.4 καὶ 28.2 ἀλλ' ὃ γε πάντοθεν ἴσος (έοῖ) καὶ πάμπαν ἀπείρων Σφαιροῦς κυκλοτερῆς μονίῃ περιηγεί γαίῳ 29.3 σφαιροῦς ἔην καὶ (πάντοθεν) ἴσος ἐαυτῷ.

σφαλερός. Ἀβέβαιος/παρακινδυνευμένος, uncertain/full of pitfalls, Δημόκριτος 275 τεκνοτροφίῃ σφαλερόν. Πρβλ. ἀβέβαιος.

σφάλλεσθαι. Παραπαίω/παραπατῶ, stagger/stumble, Ἡράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθύσθῃ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος.

σφεδανός. Σφοδρὸς/μαμχαρῆνος, violent/frenzied, Ξενοφάνης 1.23 στάσις σφεδανός.

σφίγγειν. Σφίγγω/περισφίγγω, tighten/tighten round, Ἐμπεδοκλῆς 38.4 Τιτὰν ἠδ' αἰθῆρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα.

σφοδρός. Σφοδρὸς/ισχυρός, vehement/strong, Δημόκριτος 72 αἱ περὶ τι σφοδρὰ ὁρέξεις τυφλοῦσιν εἰς τᾶλλα τὴν ψυχὴν Ἀρχύτας 1.31-44-53-54 σφοδρῷ τῷ πνεύματι φθεγγόμενοι ... διὰ τὰν ἰσχὺν τὰν σφοδρὰν ὀξύτερον ἄχον ἀφίησιν ... τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα διὰ μὲν τῷ μακρῷ τόπῳ ἀσθενὲς ἐκφέρεται, διὰ δὲ τῷ μείονος σφοδρόν. Πρβλ. ἰσχυρός.

σχέδυνος. Συνεκτικὸς/συνδετικὸς, connecting/joining, Ἐμπεδοκλῆς 19 σχεδύνην Φιλότητα.

σχέτλιος. Οἰκτρὸς/ἀποτρόπαιος, miserable/abominable, Ἐμπεδοκλῆς 139.2 σχέτλιν' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

σχίζειν. Διαχωρίζω, separate/divide, Φιλόλαος 11.14 σωμα-
τῶν καὶ σ χ ί ζ ω ν τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων.
|| **σχίζεσθαι.** Διογένης 6.12-18-24-28 σ χ ί ζ ε τ α ι δ' αὐτῶν
ἄκρα ἑκατέρα ... αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σ χ ί -
ζ ο ν τ α ι κατὰ τὴν πρόσφυσιν ... σ χ ί ζ ο ν τ α ι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν
κοιλίαν ... σ χ ί ζ ο ν τ α ι εἰς τὴν κεφαλὴν πολλάι.

σχιστός. Σχιστός, split, Ἐμπεδοκλῆς 66 σ χ ι σ τ ο ῦ ς λει-
μῶνας ... Ἀφροδίτης.

σώζεσθαι (ἀντίθ. διαφθείρεσθαι). Σώζομαι/διατηροῦμαι, be
saved/be preserved, Δημόκριτος 252.4 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη με-
γίστη ὀρθωσίς ἐστι ... καὶ τούτου σ ω ζ ο μ έ ν ο υ πάντα σ ώ -
ζ ε τ α ι καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται.

σῶμα 1. Σῶμα (ζώου ἢ ἀνθρώπου), body (of animal or man),
Ξενοφάνης 15.4 ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας καὶ
<κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σ ῶ μ α τ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ
καὶ οὗτοι δέμας εἶχον <ἐκάστοι> Ἐμπεδοκλῆς 20.3 ἄλλοτε μὲν Φιλό-
τητι συνερχόμεν' εἰς ἑν ἅπαντα γαῖαν, τὰ σ ῶ μ α λελογχε, βίον
θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ 100.2 λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ
σ ῶ μ α τέτανται Φιλόλαος 14 διὰ τινος τιμωρίας ἡ ψυχὰ τῶ
σ ῶ μ α τ ι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτῳ τέθαιπται
Διογένης 6.6 ἀπὸ δὲ τούτων καθ' ἅπαν τὸ σ ῶ μ α φλέβες διατεί-
νουσιν Δημόκριτος A 77 (DK II 103,23) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ
εἰδῶλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σ ῶ μ α τ α καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ
ὕπνον ὄψεις ἐπαναφερόμενα 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εἶντι οὐδὲν ἀτρε-
κὲς συνίεμεν, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σ ῶ μ α τ ο ς διαθήκην καὶ
τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων 31 ἰατρικὴ μὲν ... σ ῶ -
μ α τ ο ς νόσους ἀκέεται, σοφίῃ δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται 40
οὔτε σ ῶ μ α σ ι ν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ'
ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη 105 σ ῶ μ α τ ο ς κάλλος ζωῶδες, ἣν
μὴ νοῦς ὑπῆ 135 δεξαμεναί: ὑδάτων δοχεῖα, καὶ ἐν τῷ σ ῶ μ α τ ι
φλέβες 159.1-4 εἰ τοῦ σ ῶ μ α τ ο ς αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) δίκην
λαχόντος ... ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς, ἐφ' οἷς τὰ
μὲν ἀπώλεσε τοῦ σ ῶ μ α τ ο ς ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς
μέθαις 187.1 ἄνθρωποις ἀρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σ ῶ μ α τ ο ς

λόγον ποιεῖσθαι 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι σ ὡ μ α τ ο ς ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσι 280.4 παιδεῦσαι τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχος τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σ ὡ μ α σ ι ν αὐτῶν. Πρβλ. δέμας 2. Σῶμα ὡς ἐκτατόν, body as extensible, Μέλισσος 9 ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σ ὡ μ α μὴ ἔχειν. εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴῃ 3. Σῶμα ὡς ὑλικὸ στοιχεῖο, body as material element, Φιλόλαος 12.1 καὶ τὰ μὲν τᾷσφαιράς σ ὡ μ α τ α πέντε ἐντὶ Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο καὶ αἰδῖον καὶ ἀθάνατον σ ὡ μ α, τῶν δὲ τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει Δημόκριτος 141 ἰδέα: ἡ ὁμοιότης, μορφή, εἶδος. καὶ τὸ ἐλάχιστον σ ὡ μ α.

σωματοῦν. Σωματώνω/συνθέτω, give body to/make up, Φιλόλαος 11.13 νῦν δὲ οὗτος (sc. ὁ ἀριθμός) κατὰν ψυχὰν ἀρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις κατὰ γνώμονος φύσιν ἀπεργάζεται σ ὡ μ α τ ὶ ν καὶ σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων.

Σωπή (ἀντίθ. Ὀμφαίη). Ἡ Ἱερή Σωπή (προσωποπ.), Holy Silence (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.3 Σ ω π ῆ τε καὶ Ὀμφαίη.

σωτηρία. Σωτηρία/προστασία, safeguard/protection, Δημόκριτος 43 μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασι βίου σ ω τ η ρ ί η 280 ἔξεστιν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαι τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχος τε καὶ σ ω τ η ρ ί η ν περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν.

σωτήριος (ἀντίθ. ὀλέθριος). Σωτήριος /βιοσυντηρητικός, saving/preservative of life, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μωρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σ ω τ ῆ ρ ι ο ν, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

σωφρονεῖν (ἀντίθ. μαίνεσθαι) 1. Σωφρονῶ/εἶμαι σώφρων, think correctly/be moderate, Ἡράκλειτος 112 σ ω φ ρ ο ν ε ῖ ν ἀρετὴ μεγίστη 2. Σωφρονῶ/ἀποκτῶ σωφροσύνη, learn moderation, Δημόκριτος 54 οἱ ἀξύνετοι δυστυχεόντες σ ω φ ρ ο ν έ ο υ σ ι. || **σωφρονέων.** Σώφρων, prudent, Δημόκριτος 67 μὴ πᾶσιν,

ἀλλὰ τοῖς δοκίμοις πιστεύειν· τὸ μὲν γὰρ εὖηθες, τὸ δὲ σ ω φ ρ ο ν έ ο ν τ ο ς 291 πενήνῃ ἐπεικέως φέρειν σ ω φ ρ ο ν έ ο ν τ ο ς.

σωφροσύνη (συνών. φρόνησις, αντίθ. ἀφροσύνη). Σωφροσύνη, self-control/moderation, Δημόκριτος 208 πατρὸς σ ω φ ρ ο σ ύ ν η μέγιστον τέκνοις παράγγελμα 210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχῃ παρατίθουσιν, αὐταρκέα δὲ σ ω φ ρ ο σ ύ ν η 211 σ ω φ ρ ο σ ύ ν η τὰ τερπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ 294 ἰσχυρὸς καὶ εὐμορφίῃ νεότητος ἀγαθὰ, γήρως δὲ σ ω φ ρ ο σ ύ ν η ἄνθος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

T

ταινία. Ταινία, band, Ἐμπεδοκλῆς 112.6 ταινίαις τε περιστεπτος στέφεςίν τε θαλείοις.

ταλαιπωρεῖν 1. Ταλαιπωροῦμαι, undergo distress, Δημόκριτος 191.9 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖς παρεοῦσιν ἀρκέεσθαι ... τῶν δὲ τ α λ α ι π ω ρ ε ό ν τ ω ν τοὺς βίους θεωρέειν 278.5 ἀλλ' ὅταν γένηται (sc. τὰ ἔκγονα), τ α λ α ι π ω ρ ε ῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ὡς δύναται καὶ ὑπερδέδοικε
2. Ταλαιπωρῶ/κατατρίβω, ravage/wear out, Δημόκριτος 297.4 τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις τ α λ α ι π ω ρ ε ό ν σ ι.

ταλαιπωρία. [Ταλαιπωρία, distress/hardship, Δημόκριτος 223 ἄτερ μόχθου καὶ τ α λ α ι π ω ρ ί η ς ὁπόσα δὲ μόχθου καὶ τ α λ α ι π ω ρ ί η ς χορῆζει καὶ βίον ἀλγύνει 285.5 ὅκως ἂν τις μετρίης τε κτήσιος ἐπιμέληται καὶ μετροῖται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἢ τ α λ α ι π ω ρ ί η ς.

ταλαίπωρος. Ταλαιπωρητικός, distressing, Δημόκριτος 243 ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ τὸ πονεῖν (?) ὁμοίως ἀνιηρόν καὶ τ α λ α ί π ω ρ ο ν.

τάλας. Ταλαίπωρος, miserable, Δημόκριτος 125 τ á λ α ι ν α φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις;

τάμνειν. Βλ. τέμνειν.

ταναός. Ἐκτεταμένος, extensive, Ἐμπεδοκλῆς 84.5-11 φῶς δ' ἔξω διαθροῶσκον, ὅσον τ α ν α ώ τ ε ρ ο ν ἦεν ... πῦρ δ' ἔξω δύνεισκον, ὅσον τ α ν α ώ τ ε ρ ο ν ἦεν.

ταναῶπις. Μακρυθωροῦσα, farseeing, Ἐμπεδοκλῆς 122.1 ἐνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἥλιόπη τ α ν α ῶ π ι ς.

τάξις. Τάξη/ρύθμιση, order/arrangement, Ἀναξίμανδρος 1.5 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τ ᾱ ξ ι ν.

ταραχή (συνών. ὄχλησις, ἀντίθ. ἀταραξία). Ταραχή, disturbance, Δημόκριτος 297.4 τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν τ α ρ α χ α ῖ ς καὶ φόβοις ταλαιπωροῦνσι.

ταρσός. Ταρσός, tarsus, Διογένης 6.13-23 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρω (sc. φλέψ), ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον, ἡ δ' ἐπὶ τὸν τ α ρ σ ὸ ν ... καὶ ἐπὶ τὸν τ α ρ σ ὸ ν τοῦ ποδός.

τάσσεσθαι. Ταξιθετοῦμαι/τοποθετοῦμαι, be classified/be placed, Δημόκριτος 164.7 ὅπου μὲν γὰρ κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον διακριτικῶς φακοὶ μετὰ φακῶν τ ᾱ σ σ ο ν τ α ι καὶ κριθαὶ μετὰ κριθῶν. Πρβλ. τάξις.

ταχύς (ἀντίθ. βραδύς). Ταχὺς/γρήγορος, quick/swift, Ἀναξαγόρας 9.6 ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως τ α χ ὺ ἐστὶ Ἀρχύτας 1.45 ὥστε δῆλον ὅτι ἅ τ α χ ε ῖ α κίνασις ὀξὺν ποιεῖ, ἅ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον. || **ταχύ.** Ταχέως/γρήγορα, quickly/swiftly, Ἀρχύτας 1.25-29-55 ἃ μὲν ἀπὸ τῶν πλαγῶν τ α χ ὺ παραγίνεται ... ὀξέα φαίνεται ... αἱ δὲ κα τ α χ ὺ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὀξὺν ... ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τ ᾱ χ ι ο ν κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον. || **διὰ ταχέος.** Δημόκριτος 235.7 διὰ τ α χ έ ο ς τε ἡ ἡδονὴ παροίχεται.

ταχυτής (τύπ. ταχυτάς, τάχος). Ταχύτητα, speed, Ξενοφάνης 2.1-17 ἀλλ' εἰ μὲν τ α χ υ τ ῆ τ ι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο ... εἰ τ α χ υ τ ῆ τ ι ποδῶν. || Ἀναξαγόρας 9 οὕτω τούτων περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ τ α χ υ τ ῆ τ ο ς βίην δὲ ἡ τ α χ υ τ ῆ ς ποιεῖ. ἡ δὲ τ α χ υ τ ῆ ς αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε χρήματι τὴν τ α χ υ τ ῆ τ α τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστὶ Ἀρχύτας 1.5 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον τ α χ υ τ ᾱ τ ο ς καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων. || Ἀρχύτας 1.16 <τὰ> δ' ὁμοίως φερόμενα, μὴ ἴσῳ δὲ

τ ά χ ε ι, περικαταλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτό-
μενα ποιεῖν ψόφον.

τέγγειν. Βρέχω/ποτίζω, wet/saturate, Ἐμπεδοκλῆς 6.3 Νῆ-
στις θ', ἡ δακρύοις τ έ γ γ ε ι κρούνωμα βρότειον.

τεθηπώς. Ἐκθαμβος/ἐνεός, dazzled/stupefied, Παρμενί-
δης 6.7 οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁμῶς τυφλοί τε, τ ε θ η π ό τ ε ς,
ἄκριτα φῦλα Ἐμπεδοκλῆς 17.21 τὴν (sc. Φιλότητα) σὺ νόῳ δέο-
κεν, μηδ' ὄμμασιν ἦσο τ ε θ η π ώ ς.

τείνειν. Τείνω/ἐκτείνομαι, stretch/extend, Διογένης 6.2-
17-19-21-26-34-35-39-40-42 τ ε ί ν ο υ σ ι (sc. αἱ φλέβες) διὰ
τῆς κοιλίας ... αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τ ε ί ν ο υ σ α ι σχίζονται κατὰ
τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τ ε ί ν ο υ σ ι ν. ἡ δὲ
μεγίστη αὐτῶν ὀπισθεν τ ε ί ν ε ι τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται πα-
χεῖα ... ἔπειτα παρὰ τὸ γόνυ τ ε ί ν ο υ σ ι ν ... αἱ δ' εἰς τὴν κεφα-
λὴν τ ε ί ν ο υ σ α ι ... καὶ αὐταὶ τ ε ί ν ο υ σ ι διὰ τῶν σφαγῶν ...
ὅπῃ τὴν ὠμοπλάτην τ ε ί ν ο υ σ ι ... τ ε ί ν ο υ σ ι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦς
μαστοῦς ... τ ε ί ν ο υ σ α ι διὰ τοῦ πωτιαίου μυελοῦ ... διὰ τῆς
σαρκὸς τ ε ί ν ο υ σ ι ν εἰς τοὺς νεφροὺς. || **τείνεσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς
100.2 πᾶσι λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα
τέττανται 135.2 διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος ἡνεκέως τέ-
ταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς.

τεῖχος. Τεῖχος, wall, Παρμενίδης A 37 (DK I 224,5) καὶ
τὸ περιέχον δὲ πάσας τ ε ί χ ο υ ς δίκην στερεὸν ὑπάρχειν.

τεκμαίρεσθαι. Συμπεραίνω/εἰκάζω, conjecture/guess, Ἀλκ-
μαίων 1 περὶ τῶν ἀφανέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ
ἔχοντι, ὥς δὲ ἀνθρώποις τ ε κ μ α ί ρ ε σ θ α ι.

τέκνον. Τέκνον, child, Δημόκριτος 208 πατρὸς σωφροσύνη
μέγιστον τ έ κ ν ο ι ς παράγγελμα 222 ἡ τ έ κ ν ο ι ς ἄγαν χρη-
μάτων συναγωγὴ πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίας. Πρβλ. παῖς, ἔκ-
γονος.

τεκνοτροφία. Ἀνατροφή τέκνων, nurturing of children, Δημόκριτος 275 *τεκνοτροφία σφαλερόν.*

τεκταίνεσθαι. Οἰκοδομῶ/δημιουργῶ, build/create, Δημόκριτος 21 Ὁμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτίνετο παντοίων.

τέκτων. Κατασκευαστής/χαλκευτής, builder/machinator, Ἡράκλειτος 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάστιγας.

τελεῖν (τύπ. τελέειν) 1. Ἐπιτελῶ, accomplish, Ξενοφάνης 15.2 γράψαι χεῖρεςσι καὶ ἔργα τελεῖν Ἐμπεδοκλῆς 17.23 ἄρθμα ἔργα τελοῦσι 2. Περαιώνω/ἀκολουθῶ, complete/pursue, Ἐμπεδοκλῆς 24.2 μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν. || **τελεῖσθαι** (τύπ. τελείεσθαι) 1. Συμπληρώνομαι, be completed, Ἐμπεδοκλῆς 30.2 τελεῖομένοισι χρόνοις 2. Δαπανῶμαι, be expended, Δημόκριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ζῆνῳ τὰ τελεούμεενα οὐκ ἀνιῶ. || **τετελεσμένον** 1. Τέλειο/ὀρθό, perfect/correct, Ξενοφάνης 34.3 εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τέχνη τετελεσμένον εἰπὼν, αὐτὸς ὁμως οὐκ οἶδε 2. Ὁλοκληρωμένο, complete, Παρμενίδης 8.42 τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ.

τέλειος (ἀντίθ. ἀτελής) 1. Τέλειος, perfect, Ἐμπεδοκλῆς 98.3 ἡ δὲ χθὼν ... Κύπριδος ὀρμισθεῖσα τελεῖοις ἐν λιμένεσσιν 2. Συντελεσμένος, completed/perfected, Δημόκριτος 295 τὸ τέλειον οὖν ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδήλου κρέσσον.

τελεότης. Τελειότης, perfection, Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκήνεος μοχθηροῖην ὀρθοῖ.

τελεταί. Μυστηριακὲς τελεταί, mystic rites, Ἀρχύτας 1.47 ἀλλὰ μὰν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ συμβαίνει.

τελευτᾶν 1. (ἀντίθ. φύεσθαι). Τελευτῶ/τελειώνω, terminate/end, Ξενοφάνης 27 ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευ-

τ ᾱ 2 (ἀντίθ. ἄρχεσθαι). Τελευτῶ/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Παρμενίδης 19.2 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τ ε λ ε υ τ ῆ σ ο υ σ ι τραφέντα Μέλισσος 2.5-6 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ... (ἐ τ ε λ ε ὑ τ ῆ σ ε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον)· ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐ τ ε λ ε ὑ τ ῆ σ ε ν, αἰεί τε ἦν καὶ αἰεί ἔσται 3. Τελειώνω/ἀπολήγω, end/finish, Διογένης 6. 28-30-43 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν, ἧ τ ε λ ε υ τ ᾱ, σχίζονται (sc. φλέβες) εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαὶ ... τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἐκότεραι ... τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι ν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας 4. Τελειώνω/καταλήγω, end in, Δημόκριτος 238 τ ε λ ε υ τ ᾱ γὰρ ἐς κακοδοξίην ... ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

τελευτή (ἀντίθ. ἀρχή) 1. Τέλος/λήξη, end, Μέλισσος 2.3-5-7 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... ἄπειρόν ἐστιν ... ἀρχὴν ἂν εἶχεν ... καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν· οὐ γὰρ αἰεὶ εἶναι ἀνύστατον, ὅτι μὴ πᾶν ἔστι Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐδέ τις οὐλομένου θανάτου τ ε λ ε υ τ ῆ Ὀκελλος 8 ἡ τριτὴ πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητά καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν. Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466, 10) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γένεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τ ε λ ε υ τ ῆ ν 2. Τέλος τοῦ βίου/θάνατος, end of life/death, Δημόκριτος 297.5 φόβοις ταλαιπωροέουσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τ ε λ ε υ τ ῆ ν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

τέλος 1. Τέλος/τέρμα, end, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τ έ λ ε ι προσάψαι. || εἰς τέλος. Στὸ τέλος, at the end, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τ έ λ ο ς μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται. Πρβλ. τέρμα. 2. Τέλος/τελευτή, end/conclusion, Μέλισσος 4 ἀρχὴν τε καὶ τ έ λ ο ς ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 3. Ἀποτέλεσμα/ἐκβαση, result/outcome, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τ έ λ ε ο ς κυρίη.

τέμνειν (τύπ. τάμνειν). Τέμνω/κόπτω, cut, Ἡράκλειτος 58 οἱ ... ἰατροὶ ... τ έ μ ν ο ν τ ε ς, καίοντες ..., ἐπαιτέονται μηδὲν

ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν. || Δημόκριτος 155 εἰ κῶνος τέμνοιο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδω 2. Χαράσσω/ἀνοίγω, carve/open out, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι 3. Ἀπονέμω/ἀποδίδω, bestow/render, Δημόκριτος 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ [τιμᾶς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων.

τενθρηνιώδης. Πολυδιάτρητος, multi-perforated, Δημόκριτος A 155 (DK II 126,29) οἱ δὲ ἄκερω ταῦροι τὸ τενθρηνιώδεις ... ἐπὶ τοῦ βρέγματος οὐκ ἔχοντες.

τέρην. Ἀπαλὸς/μαλακός, soft, Ἐμπεδοκλῆς 100.6-11-22 ἔνθεν ἔπειθ' ὁπότεν μὲν ἀπαῖξῃ τέρεν αἷμα ... εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο ... ὥς δ' αὐτως τέρεν αἷμα κλαδασόμενον διὰ γυίων.

τέρθρον. Ἀκρο/ἐπιφάνεια, *epi surface*, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 καὶ σφιν ἐπὶ στομίῳις πυκναῖς τέτρηται ἄλλοξιν ὀνῶν ἔσχατα τέροθα διαμπερές.

τέρμα 1. Τέρμα/ὄριο, *limit/boundary*, Ἡράκλειτος 120 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέροματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὗρος αἰθρίου Διὸς Ἐμπεδοκλῆς 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέροματα κύκλου 2. Τέρμα/τέλος, *end/terminus*, Δημόκριτος 215 ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρομα. Πρβλ. τέλος.

τέρπειν. Τέρπω/εὐχαριστῶ, *delight/gladden*, Δημόκριτος 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέροπει. || **τέρπεσθαι.** Τέρπομαι/χαίρω, *be delighted/be merry*, Δημόκριτος 200 ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τέροπομένοιο βιοτῇ 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τέροπομένοιο δηναιότητι.

τερπνός. Τερπνός/εὐχάριστος, *delightful/pleasant*, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τέροπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ.

τέρψις 1. Τρέψη/τροπή, change/turning, 'Ηράκλειτος 77 *ψυχήσι ... τέρψιν ἢ θάνατον ὑγρῇσι γενέσθαι* **2.** Τέρψη/ἀπόλαυση, delight/pleasure, Δημόκριτος 146 *αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον λαμβάνειν* 188 *ὄρος συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων τέρψις καὶ ἀτεροπία* 191.2 *ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμία γίνεται μετριοτήτι τέρψιος καὶ βίου συμμετρία* 194 *αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται* 235.9 *οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν ἄλλ' ἢ τέρψις βραχεῖα.*

τετραγωνισμός. Τετραγωνισμός, squaring/quadrature, 'Αναξαγόρας A 38 (DK II 14,34) *τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμόν.*

τετραίνειν. Διατρυπῶ, pierce, 'Εμπεδοκλῆς 84.9 *〈αἰ〉 χοάνησι δίαντα τετρήατο θεσπεσίησιν* 100.3 *καί σφιν ἐπὶ στομίοις πνικναῖς τέτρηνται ἄλλοι.*

τέτυκται (τεύχειν). 'Επιτεγχάνεται/ὕπάρχει, it is achieved/it exists, Ξενοφάνης 34.4 *δόξα δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.* || 'Εμπεδοκλῆς 114.2 *μάλα δ' ἀργαλὴ γε τέτυκται ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πίστιος ὁρμή.*

τεῦχος. 'Αγγεῖο/δοχεῖο, vase/pot, 'Αρχύτας 1.23 *ὥσπερ οὐδ' ἐς τὰ σύστομα τῶν τευχέων.* Πρβλ. ἀγγεῖον.

τέχνη 1. Τέχνη/καλλιτεχνία, art/artistry, 'Εμπεδοκλῆς 23.2 *ὥς δ' ὅποταν γραφῆες ἀναθήματα ποικίλλωσιν ἄνδρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε* **2.** Τέχνη/δεξιοσύνη, craft/skillfulness, 'Αναξαγόρας 21b *ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σοφία καὶ τέχνη* Δημόκριτος 59 *οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἣν μὴ μάθῃ τις* **3.** Τέχνη/ἐπιστήμη, craft/science, Δημόκριτος 157 *τήν τε πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεσθαι* 'Αρχύτας 4.2 *καὶ δοκεῖ ἅ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἄλλῶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τὰς γεωμετρικὰς ἐναργεστέρω πραγματεύεσθαι ἃ θέλει.*

τεχνικός. Τεχνικός/έντεχνος, technical, Φιλόλαος 11.19 κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς πάσας καὶ κατὰ τὰν μουσικάν.

τηρεῖν. Τηρῶ, keep, Δημόκριτος 239 ὅρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν.

τίεσθαι. Τιμῶμαι, be honoured/be revered, Ἐμπεδοκλῆς 112.5 πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένους, ὥσπερ ἔοικα.

τιθέναι. Θέτω/ἐπιφέρω, set/bring about, Ἐμπεδοκλῆς 48 νόκτα δὲ γαῖα τίθησιν ὑφισταμένη φαέεσσι (ἡελίου). || **τίθεσθαι.** Θέτω/θεσπίζω, set up/establish, Παρμενίδης 8.55 τὰντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο.

τίκτειν. Γεννῶ/παράγω, bring into being/produce, Ἐμπεδοκλῆς 17.4 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνθεσις τίκτει τ' ὀλέκει τε. Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἀκαίροι· τίκτουσιν ἀφθίας 178 πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεῖν παιδεῦσθαι τὴν νεότητα· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτει τὰς ἡδονὰς ταύτας.

τιμᾶν. Τιμῶ, honour, Ἡράκλειτος 24 ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι. || **τιμᾶσθαι.** Δημόκριτος 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσιν μέγα δύνανται, οἳ ξυνιᾶσι τιμώμενοι.

τιμὴ 1. Τιμὴ/τίμηση, honour/honouring, Ἐμπεδοκλῆς 3.6 μηδέ σέ γ' εὐδόξοιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς 21.12 θεοὶ δολιχαίωνες τιμῆσι φέριστοι 23.8 θεοὺς ... τιμῆσι φερίστους 119 ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσον μήκεος ὄλβου 146.3 θεοὶ τιμῆσι φέριστοι Δημόκριτος 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσιν μέγα δύνανται, οἳ ξυνιᾶσι τιμώμενοι **2.** Τιμὴ/ἄξίωμα, honour/office, Ἐμπεδοκλῆς 17.28 τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει Δημόκριτος 254 οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς **3.** Τιμὴ/βαθμός, honour/prerogative, Ἐμπεδοκλῆς 30.2 ἐς τιμὰς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοιο.

τίμιος. Ἐπάξια τιμητικός, worthy of honour, Ξενοφάνης 6.2
τ ί μ ι ο ν ἀνδρὶ λαχεῖν.

τιμωρεῖν. Τιμωρῶ, punish, Δημόκριτος 261 ἀδικουμένοισι
τ ι μ ω ρ ε ῖ ν κατὰ δύνανμιν χρῆ καὶ μὴ παρίεναι.

τιμωρία. Τιμωρία, punishment, Φιλόλαος 14.2 διὰ τινος τ ι -
μ ω ρ ί α ς ἅ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται.

τίσιν διδόναι. Πληρώνω/παρέχω ἐπανόρθωση, pay/give repa-
ration, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκην καὶ τ ί σ ι ν
ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας.

Τιτάν (τύπ. Τιτήν). Τιτάν, Titan, Ξενοφάνης 1.21 οὔτι μά-
χας διέπων Τι τ ή ν ω ν οὐδὲ Γιγάντων. || Ἐμπεδοκλῆς 38.4
γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἦδ' ἕρως ἀήρ Τι τ ἄ ν ἦδ' αἰθήρ
σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα.

τοκάς. Γεννήτρα, womb, Ἐμπεδοκλῆς 67.1 ἐν γὰρ θεομοτέ-
ρῳ τ ο κ ἄ ς ἄρρεος ἐπλετὸ γαστήρ(?)

τοκεών. Γονιός, parent, Ἡράκλειτος 74 παῖδας τ ο κ ε ῶ -
ν ω ν.

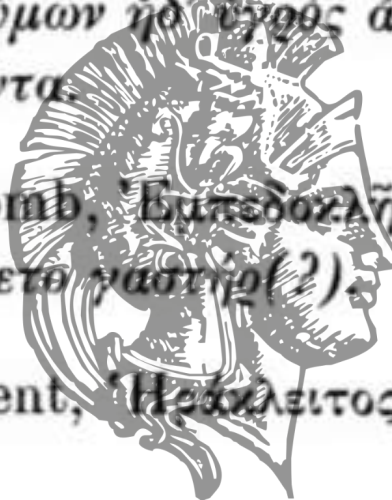
τόκος (συνών. γέννα, γενετή, γέννησις). Τοκετός/γέννα, deli-
very/birth, Παρμενίδης 12.4 πάντα γὰρ <ῆ> στυγεροῖο τ ό κ ο ν
καὶ μίξιος ἄρχει.

τόλμα. Τόλμη/πρωτοβουλία, prowess/initiative, Πυθαγό-
ρειοι 22 (DK I 456,36) ὅταν γὰρ ἐν τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ
<τ ό λ μ α, ἐν τῷδὲ δὲ> καιρὸς αὐτοῖς ἦ Δημόκριτος 269 τ ό λ -
μ α προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρίη.

τολμᾶν. Ἀποτολμῶ/προθυμοποιοῦμαι, dare/be willing, Δη-
μόκριτος 255.2 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν
τ ο λ μ έ ω σ ι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι.

τόξον. Τόξο, bow, Ἡράκλειτος 48 τῷ οὖν τ ό ξ ῳ ὄνομα βίος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἔργον δὲ θάνατος 51 παλίντροπος ἁρμονίη ὁκωσπερ τ ό ξ ο υ καὶ λύρης.

Τοξότης. Ὁ (ἄστερισμός) Τοξότης, Archer, Δημόκριτος 14 (DK II 145,8) *Τ ο ξ ό τ η*.

τόπος 1. Τόπος/ὀρισμένος χώρος, place/designated space, Παρμενίδης 8.41 καὶ τ ό π ο ν ἀλλάσσειν διά τε χροά φανὸν ἀμείβειν Ζήνων 4 τὸ κινούμενον οὐτ' ἐν ᾧ ἔστι τ ό π ω κινεῖται οὐτ' ἐν ᾧ μὴ ἔστι. || Δημόκριτος 164.10 αἱ μὲν ἐπιμήκεις ψηφίδες εἰς τὸν αὐτὸν τ ό π ο ν ταῖς ἐπιμήκεσιν ὠθοῦνται **2.** Τόπος/περιοχή, region, Μενέστωρ 4 διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τ ό π ο ν **3.** Τόπος/σημεῖο (τοῦ σώματος), part (of the body), Διογένης 6.49 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνεται· ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τ ό π ο υ ς τούτους ... ἀφρωδες γίνεται **4.** Χῶρος/διάστημα, space, Ἀρχύτας 1.50 τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα διὰ μὲν τῷ μακρῷ τ ό π ω ἀσθενὲς ἐκφέρεται.

τορῶς. Βέβαια/ἐκκάθαρα, surely/clearly, Ἐμπεδοκλῆς 23.11 ἀλλὰ τ ο ρ ῶ ς ταῦτ' ἴσθι.

τράνωμα. Σαφὲς αἶσθημα, clear sense, Ἐμπεδοκλῆς 3.11 ὑπὲρ τ ρ α ν ῶ μ α τ α γλώσσης.

τράχηλος. Τράχηλος, neck, Διογένης 6.31 ἔστι δ' ἑτέρα φλὲψ ἐν τῷ τ ρ α χ ή λ ω παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν, ἐλάττων ἐκείνης ὀλίγον.

τραχύτης. Τραχύτης, roughness, Δημόκριτος 155.5 πολλάς ἀποχαράξεις λαμβάνοντα βαθμοειδεῖς καὶ τ ρ α χ ύ τ η τ α ς.

τρεῖς (τύπ. τρεῖς). Τρεῖς, three, Φιλόλαος 6.22 δι' ὀξειᾶν δὲ τ ρ ί α ἐπόγδοα καὶ δέσεις Δημόκριτος 2 γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρονεῖν τ ρ ί α ταῦτα Ἀρχύτας 2.1 μέσαι δέ ἐντι τ ρ ῖ ς τᾱ μουσικᾱ.

τρέφειν. Τρέφω/ἀνατρέφω, nourish/rear, Δημόκριτος 278.6 τ ρ έ φ ε ι ἕκαστον ὡς δύναται. || **τρέφεσθαι 1.** Τρέφομαι/ἀντλῶ, be nourished/draw upon, Ἡράκλειτος 114.3 τ ρ έ φ ο ν τ α ι γὰρ

πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου 2. Τρέφομαι/αὐ-
ξάνομαι, be nourished/grow, Παρμενίδης 19.2 καὶ μετέπειτ' ἀπὸ
τοῦδε τελευτήσουσι τ ρ α φ έ ν τ α Ἐμπεδοκλῆς 17.5 ἢ δὲ πάλιν
διαφνομένων θ ρ ε φ θ ε ἱ σ α διέπτῃ 30.1 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος
ἐνὶμμελέεσσιν ἐ θ ρ έ φ θ η 105.1 αἵματος ἐν πελάγεσσι τ ε θ ρ α μ-
μ έ ν η ἀντιθορόντος.

τρῆμα. Τρύπα/ὀπή, hole, Ἐμπεδοκλῆς 100.13 ἀλλά μιν εἶργει
ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσὼν ἐπὶ τ ρ ή μ α τ α πυκνά.

τρίτα. Ἡ τρίτη (μουσικὸς ὄρος), The third (musical term),
Φιλόλαος 6.18-19-20 ἀπὸ δὲ νεάτας ἐς τ ρ ί τ α ν συλλαβά, ἀπὸ
δὲ τ ρ ί τ α ς ἐς ὑπάταν δι' ὀξειᾶν τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ
τ ρ ί τ α ς ἐπὶ γδοον· ἅ δὲ συλλαβὰ ἐπίτροιτον.

Τριτογένεια. Τριτογένεια/Ἀθηνᾶ, Tritogeneia/Athena, Δη-
μόκριτος 1b (τίτλ.) Τ ρ ι τ ο γ έ ν ε ι α 2 Τ ρ ι τ ο γ έ ν ε ι α
... φροήσεις.

τροπή 1. Μετατροπία, turning, Ἡράκλειτος 31 πύρος
τ ρ ο π α ἰ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ
δὲ ἥμισυ πρηστήρ 2. Τοποθέτηση, setting, Λεύκιππος A 6 (DK
II 72,22) ῥυσμῶ καὶ διαθιγῇ καὶ τ ρ ο π ῇ Δημόκριτος A 38
(DK II 94,7) ῥυσμὸς τ ρ ο π ῇ διαθιγῇ.

τρόπος 1. Τρόπος, manner/way, Φιλόλαος 6.10 εἰ μὴ ἁρμο-
νία ἐπεγένετο ὥτινιῶν ἄδε τ ρ ό π ω ἐγένετο Διογένης 5.7 ἀλλὰ
πολλοὶ τ ρ ό π ο ι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν Δημό-
κριτος A 99a (DK II 108,21) τὸν αὐτὸν τ ρ ό π ο ν ... γενέσθαι
...τὰ θαυμαστά ...τῆς φύσεως 2. Βιοτροπία, mode of life, Δημό-
κριτος 61 οἷσιν ὁ τ ρ ό π ο ς ἐστὶν εὐτακτος, τούτοις καὶ ὁ βίος
συντέτακται 222 πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίας τ ρ ό π ο ν ἴδιον
ἐλέγχουσα.

τροφή 1. Τροφή, food/nourishment, Δημόκριτος 209 αὐταρ-
κείῃ τ ρ ο φ ῇ ς σμικρὴ νύξ [?] οὐδέποτε γίνεται 2. Ἀγωγή/ἀνα-
τροφή, education/training, Δημόκριτος 183 χρόνος γὰρ οὐ διδά-

σκει φρονεῖν, ἀλλ' ὠραία τ ρ ο φ ῆ καὶ φύσις. Πρβλ. τεκνοτροφία.

τροχός. Τροχός, wheel, 'Αναξίμανδρος A 21 (DK I 87,5 καὶ 11) τ ρ ο χ ο ῦ ... τ ρ ο χ ῶ A 22 (DK I 87,21) τ ρ ο χ ο ῦ.

τυγχάνειν 1. Συμβαίνει κατὰ τύχη, it happens by chance, Ξενοφάνης 34.3 εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τ ὕ χ ο ι τετελεσμένον εἰπών, αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε 2. Συναντῶ/λαβαίνω, meet/obtain, 'Εμπεδοκλῆς 75.2 Κύπριδος ἐν παλάμῃσι πλάδης τοιῆσδε τ υ χ ὁ ν τ α 85 ἢ δὲ φλὸξ ἰλάειρα μινυνθαδίας τ ὕ χ ε γαίης Δημόκριτος 166 εὐλόγῳ τ υ χ ε ἶ ν εἰδώλων 3. 'Επιτυχαίνω/κατορθώνω, succeed in/achieve, Δημόκριτος 228.3-5 ὥσπερ οἱ ὀρχησται οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἣν ἐνὸς μούνου <μῆ> τ ὕ χ ω σ ι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τ υ χ ε ἶ ν ἐνός) 243 τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδιόνες, ὅταν ὦν εἵνεκεν πονέουσι τ υ γ χ ᾶ ν ω σ ι ν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. Πρβλ. κύρειν.

τύπος. Τύπος/μορφή, type/form, 'Εμπεδοκλῆς 62.4 οὐλοφνεῖς μὲν πρῶτα τ ὕ π ο ι χθονὸς ἐξανέτελλον Δημόκριτος 228.7 ἣν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τ ὕ π ο ν τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ.

τυραννία (τύπ. τυραννίη). Τυραννία, tyranny, Ξενοφάνης 3.2 ὄφρα τ υ ρ α ν ν ί η ς ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς.

τυφλός. Τυφλός, blind, Παρμενίδης 6.7 κωφοὶ ὁμῶς τ υ φ λ ο ί τε, τεθηπότες, ἄκριτα φῦλα. Πρβλ. τυφλοῦν, τυφλότης.

τυφλότης. Τύφλωσι/τύφλα, blindness, Δημόκριτος 175.5 διὰ τοῦ τ υ φ λ ό τ η τ α καὶ ἀγνωμοσύνην. Πρβλ. τυφλός, τυφλοῦν.

τυφλοῦν. Τυφλώνω/σκοτίζω, blind/darken, Δημόκριτος 72 αἰ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις τ υ φ λ ο ῦ σ ι ν εἰς τᾶλλα τὴν ψυχὴν.

τύχη 1. Τύχη ὡς ἀντίθετη πρὸς τὴν 'Ανάγκη, Chance as opposed to Necessity, 'Εμπεδοκλῆς 103 τῇδε μὲν οὖν ἰότητι Τ ὕ χ η ς πεφρόνηκεν ἅπαντα 2. Τύχη σὲ ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὴν ἐλευθε-

ρία τοῦ ἀνθρώπου, chance in contrast to the freedom of man, Δημόκριτος 3.4 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίας ἀβουλίας. βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδερεκείη κατιθύνει 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσσονι καὶ βεβαίῳ τὸ μείζον τῆς ἐλπίδος 197 ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σοφίης 210 τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, αὐταρκέα δὲ σωφροσύνη 269 τόλμα πρήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κυρίη 3. Τύχη/μοίρα, fortune/fate, Δημόκριτος 293.2 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιᾷσι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || κατὰ τύχην. Κατὰ τύχην, by chance, Δημόκριτος A 151 (DK II 125,16) ὄνου ἵππου βιάσαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγενημένους.

Προβλ. τυγχάνειν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Υ

ὑβρις 1. 'Απρέπεια/ὑπερβασία, indecency/immoderation, Ξενοφάνης 1.17 οὐχ ὕβρις πίνειν ὅποσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος 2. 'Αλαζονεία/ἔπαρση, insolence/arrogance, 'Ηράκλειτος 43 ὕβριν χορὴ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν 3. Προσβολή/ἠθικὴ μείωση, outrage/moral diminution, Δημόκριτος 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη.

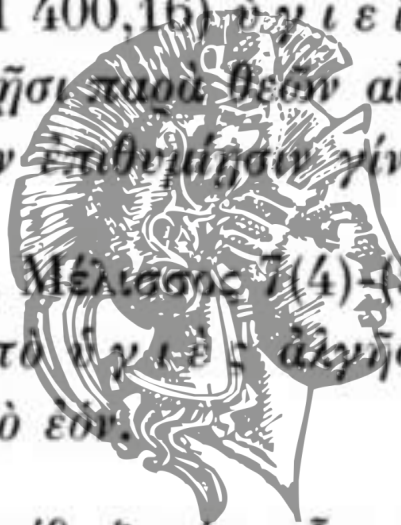
ὑγίεια (τύπ. ὑγίειη). 'Υγεία, health, 'Ηράκλειτος 111 νοῦσος ὕγιειήν ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπαυσιν Φιλόλαος A 11 (DK I 400,16) ὕγιειας ἀρχὴν Δημόκριτος 234.1-4 ὕγιειήν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι ... προδόται τῆς ὕγιειης τῆσιν ἐπιθυμίῃσιν γίνονται. Πρβλ. νόσος.

ὑγιής. 'Υγιής, healthy, Μελισσός 7(4)-(5) οἷδ' ἔχει ἴσην δόξαμιν τῷ ὕγιει ... οὐδ' ἂν τὸ ὕγιες ἀλγῆσαι δύναίτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο τὸ ὕγιες καὶ τὸ εἶναι.

ὑγρός (συνών. διερός, ἀντίθ. ξηρός, αὔρος, καρφαλέος). 'Υγρός, wet, 'Ηράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ... ὕγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θεομὸν ψύχεται, ὕγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται 'Εμπεδοκλῆς 38.3 γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἡδ' ὕγρὸς ἀῆρ Διογένης 5.9 ἔστι γὰρ (sc. ἀῆρ) ... καὶ ξηρότερος καὶ ὕγρότερος καὶ στασιμώτερος καὶ ὀξυτέραν κίνησιν ἔχων.

ὑδατοθρέμμων. 'Υδατόθρεπτος/ὕδρόβιος, water-nurtured/aquatic, 'Εμπεδοκλῆς 21.11 καὶ 23.7 ὕδατοθρέμμοιες ἰχθῦς. Πρβλ. θαλασσονόμος.

ὑδωρ. 'Υδωρ/νερό, water 1. 'Ὡς τὸ πρωταρχικὸ στοιχεῖο τοῦ κόσμου, as the primary element of the world, Θαλῆς A 12 (DK I 77, 2) ἀλλὰ Θαλῆς μὲν... (sc. τὴν ἀρχήν) ὕδωρ εἶ-

ναί φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφαίνετο εἶναι) 2. 'Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, as one of the primary elements of the world, Ξενοφάνης 29 γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνοντ(αι) ἠδὲ φύονται 33 πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγε- νόμεσθα' Εμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἥερος ἄπλετον ὕψος 71.2 ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε 109.1 γαίῃ μὲν γὰρ γαῖαν ὁπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ Φιλόλαος 12 τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ> ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ, καὶ δὲ τῆς σφαί- ρας ὁλκᾶς (?), πέμπτον 3. 'Ὡς προερχόμενον ἀπὸ τῆ θάλασσης, as coming from the sea, Ξενοφάνης 30.1-4 πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσ(α) ὕδατος ... οὗτ' αἰ(θέρος) ὄμβριον ὕδωρ 37 καὶ μὲν ἐνὶ σπεάτεσ- σί τεοις καταλείβεται ὕδωρ "Ιππων 1.1-4-5 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ... οὕτω γὰρ οὐκ <ἄν> ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἴη ... νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ τῶν ὕδατων 4. 'Ὡς χρήσιμο ἢ βλαπτικὸν γιὰ τὰ ἔμβια ὄντα, as use- ful or harmful for living creatures, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν 'Ηράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μαρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἀποκτὸν καὶ ὀλέθριον Δημόκριτος 172.3 ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δαῦτε κακόν 5. 'Ὡς εἶδος τοῦ ὄντος, as a kind of being, Μέλισσος 8(2)-(3) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσὸς ... ἐξ ὕδατός τε γῆ καὶ λίθος γίνεσθαι 'Αναξαγόρας 16.2 ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀπο- κρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ὄντα νῦν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα 6. 'Ὡς ἔννοια μεταφυσική, as metaphysical concept, 'Ηράκλειτος 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή. || 'Ηράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ 7. 'Ὡς συστατικὸ στοιχεῖο τοῦ φυσικοῦ κόσμου, as constitutive element of the physical world, 'Εμπεδοκλῆς 34 ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας 62.5 οὐλοφνεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον, ἀμφοτέρων ὕδατός τε καὶ εἵδεος αἶσαν ἔχοντες 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύ- λῳ ὕδωρ 84.10 αἶ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφι-

ναέντος 100.11-15-16-21 εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο ... πνεύματος ἐλλείποντος ἐσέρχεται αἴσιμον ὕδωρ. ὥς δ' αὖτως, ὅθ' ὕδωρ μὲν ἔχῃ κατὰ βένθεα χαλκοῦ ... ὑπεκθέει αἴσιμον ὕδωρ Ἀναξαγόρας 19.3 τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν Δημόκριτος 14 (DK II 143,25) ὕδωρ γίνεται.

ὕετος (συνών. ὄμβρος, ὕδωρ). Βροχή, rain, Διογένης 3.3 χειμῶνός τε καὶ θέρους καὶ νυκτός καὶ ἡμέρας καὶ ὕετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδιῶν.

υἱός. Υἱός, son, Ἀλκμαίων 1 Πειρίθου υἱός Ἐμπεδοκλῆς 1 Πανσανίη, σὺ δὲ κλυθι, δαίφρονος Ἀγχίτεω υἱὲ 137.1-5 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν αἰείρας ... ὥς δ' αὖτως πατέρ' υἱὸς ἐλὼν Δημόκριτος 272 γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχὼν εὖρεν υἱόν, ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα.

ὑμῆν. Ὑμένας/μεμβράνη περικαλυπτική, hymen/covering membrane, Λεύκιππος A 1 (DK II 71,5) τοῦτο δ' οἶον ὑμένα ἀφίστασθαι A 23 (DK II 77,3) χιτῶνα κύκλῳ καὶ ὑμένα περιτείνουσι τῷ κόσμῳ.

ὑπακούειν. Ὑπακούω/ὑποχωρῶ, yield, Ἀρχύτας 1.35 τοῖς γὰρ ἰσχυρῶς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ αἴρ.

ὑπαρ (ἀντίθ. ὄναρ). Ἐν ἐγρηγόρσει/στὸν ζύπνο, in a waking state, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος ... ὑπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται.

ὑπάρχειν. Ὑπόκειμαι, underlie, Φιλόλαος 6.5-8 μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων... ἐπεὶ δὲ ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι. || **ὑπάρχοντα**. Τὰ ὑπάρχοντα, (one's own) possessions, Δημόκριτος 191.11 τὰ παρόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα.

ὑπάτη. Ὑπάτη (χορδή), highest (chord), Φιλόλαος 6.17-19 ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβὰ ... ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ὑπάταν δι' ὀξειᾶν. Πρβλ. νεάτη, μέσση.

ὑπεῖναι. Ὑπάρχω/ὑποκρύπτομαι, subsist/lie behind, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ τοῦς ὑπῆ.

ὑπεκπροθεῖν. Ὑπεκπροβαίνω/τρέχω ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἐμπρός, advance from under/run forth, Ἐμπεδοκλῆς 35.12 ὅσσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπήει.

ὑπεναντία. Ὑπεναντία (μεσότης), subcontrary (musical mean), Ἰππασος 15 (DK I 110,32-35) μόναι δὲ τὸ παλαιὸν τρεῖς ἦσαν μεσότητες ... καὶ ἡ ποτὲ μὲν ὑπεναντία λεγομένη τῇ τάξει τρίτη ... οἱ μετὰ ταῦτα περὶ Εὐδοξον ... τὴν τετάρτην ἰδίως ὑπεναντίαν ἐκάλεσαν Ἀρχύτας 2.2 μέσαι δὲ ἐντι τοῖς τᾷ μουσικᾷ ... τρίτα δ' ὑπεναντία.

ὑπένερθε. Κάτω, underneath, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφόντῳ τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται.

ὑπερβαίνειν. Ὑπερβαίνω/ξεπερνᾶω, surpass, Ἡράκλειτος 94 Ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα Πυθαγόρειοι C6 (DK I 465,22) ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.

ὑπερβάλλειν 1. Ὑπερβάλλω/περισσεύω, exceed/be in excess, Διογένης 6.49 ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροῶδες γίνεται Δημόκριτος 191.3 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ **2.** Ὑπερβάλλω/ξεπερνᾶω, overdo/overpass, Δημόκριτος 233 εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον 235.2 ὑπερβεβλήκηκε τὸν καιρὸν.

ὑπερβολή. Ὑπερβολή/περίσσεια, excess/surplus, Δημόκριτος 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον· ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις οὐ μοι δοκεῖ Ἀρχύτας 1.21 διὰ τὰν ὑπερβολὰν τοῦ μεγέθους.

ὑπερδεδιέναι. Φοβοῦμαι ὑπέρμετρα/ἀγωνιῶ, be excessively afraid/be anxious, Δημόκριτος 278.6 *ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἕκαστον ... καὶ ὑπερδέδοικε, μέχρι σμικρὰ ἤ.*

ὑπερέχειν. Ὑπερέχω/ὑπερτερῶ, surpass/exceed, Ἀρχύτας 2.5-12-13 *ὃ πρῶτος δευτέρου ὑπερέχει, τούτῳ δεύτερος τρίτου ὑπερέχει ... ὁ πρῶτος ὄρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου αὐταύτου μέρει ... ὁ μέσος τοῦ τρίτου ὑπερέχει τοῦ τρίτου μέρει.*

ὑπερίεσθαι. Ὑψώνομαι/αἰωροῦμαι, go on high/be suspended, Ξενοφάνης 31 *ἡελίος θ' ὑπεριέμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλπων.*

ὑπεροχά. Ὑπεροχή/ὑπερτέρηση, surpassing, Ἀρχύτας 2.4 *κατὰ τὰν τοίαν ὑπεροχὰν ἀνὰ λόγον.*

ὑπηγεῖσθαι. Ὁδηγῶ πλανερᾶ, lead erroneously, Δημόκριτος 3.5 *καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλέον ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν.*

ὑπνος. Ὑπνος, sleep, Ἡράκλειτος 21 *θάνατός ἐστιν ὅκοσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὅκοσα δὲ εὖδοντες ὑπνος* Δημόκριτος 212 *ἡμερήσιοι ὑπνοὶ σώματος ὀχλήσιν ... σημαίνουσι.*

ὑποδεικνύναι. Ὑποδεικνύω, indicate, Ξενοφάνης 18.2 *οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ὑπέδειξαν, ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.*

ὑπολαμβάνειν (συνών. ἡγεῖσθαι, νομίζειν, οἶεσθαι). Ἐκλαμβάνω/νομίζω, consider/believe, Ἡράκλειτος 102 *τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἃ δὲ δίκαια.*

ὑπόμνημα. Ὑπόμνημα/πραγματεία, commentary/treatise, Δημόκριτος 4a (τίτλ.) *Ὑπομνημάτων ἠθικῶν.*

ὑπομονή. Ὑπομονή, endurance, Δημόκριτος 240 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην παρασκευάζουσι.

ὑποπτος. Φιλύποπτος, incredulous, Δημόκριτος 91 μὴ ὑποπτος πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' εὐλαβῆς γίνου καὶ ἀσφαλής.

ὑπουργεῖν. Ἐξυπηρετῶ/βοηθῶ, serve/help, Δημόκριτος 255 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι.

ὑποχωρεῖν. Ὑποχωρῶ, retreat, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρεῖται γὰρ οὐκ ἔχει οὐδαμῇ, ἀλλὰ πλέων ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ κενὸν ἦν, ὑπεχώρει ἂν εἰς τὸ κενόν· κενοῦ δὲ μὴ ἐόντος οὐκ ἔχει ὅκη ὑποχωρεῖται.

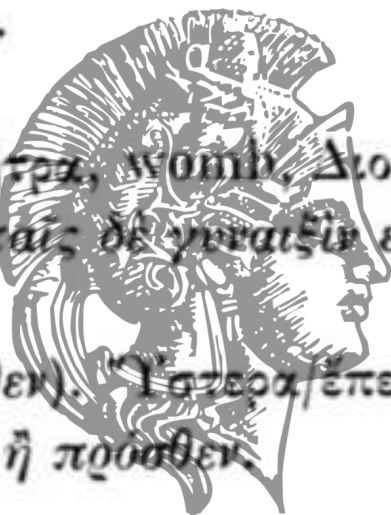
ὑστέρα. Ἡ ὑστέρα/μήτρα, νομή, Διογένης 6.44 ἕτεραι (sc. φλέβες) ... τελευτῶσιν .... ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας.

ὑστερον (ἀντίθ. πρόσθεν). Ὑστερα/ἔπειτα, after/later, Παρμενίδης 8.10 ὑστερον ἢ πρόσθεν.

ὑφαντική. Ἡ ὑφαντική, art of weaving, Δημόκριτος 154 ἀράχνης ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ.

ὑφίστασθαι. Στέκομαι κρυμμένος, stand hidden, Ἐμπεδοκλῆς 48 νύκτα δὲ γαῖα τίθησιν ὑφίσταμένη φαέεσσι (ἡελίου).

ὕψος. Ὑψος, height, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 ἥερος ἀπλετον ὕψος.

Φ

φαγέδαινα. Καρκῖνος/καρκίνωμα, cancer/carcinoma, Δημόκριτος 281 ὥσπερ [ἐν μὲν] τοῖς ἔλκεσι φ α γ έ δ α ι ν α κάκιστον νόσημα.

φαέθων. Λάμπων/θαμβωτικός, brilliant/dazzling, Ἐμπεδοκλῆς 115.11 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσσε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου φ α έ θ ο ν τ ο ς.

φαίνειν. Φανερώνω/ἀποκαλύπτω, reveal, Ξενοφάνης 36 ὅπποσα δὴ θνητοῖσι π ε φ ή ν α σ ι ν εἰσοράασθαι. || **φαίνεσθαι** 1. Φαίνομαι/καταφαίνομαι, be apparent/be clear, Φιλόλαος 2.3-10 ἐπεὶ τοίνυν φ α ί ν ε τ α ι οὐτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἐόντα οὐτ' ἐξ ἀπείρων πάντων ... τὰ δ' ἐξ ἀπείρων ἀπειρα φ α ν έ ο ν τ α ι Διογένης 2.4 γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φ α ί ν ε τ α ι ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ἐόντα. Διογένης 6.27-35 αἱ δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τείνουσαι διὰ τῶν σφαγῶν (sc. φλέβες) φ α ί ν ο ν τ α ι ἐν τῷ αὐχένι μεγάλαι ... καὶ φ α ί ν ο ν τ α ι παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ τὴν ἥπατίτιν ἕτεραι ὀλίγον ἐλάττους 2. Φαίνομαι/γίνομαι αἰσθητός, appear/become sensible, Δημόκριτος A 130 (DK II 113, 34) εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμός) ὁμοίως φ α ί ν ε τ α ι Ἀρχύτας 1.26 ὀξέα φ α ί ν ε τ α ι, τὰ δὲ ... βαρέα δοκοῦντι ἡμεν 3. Φαίνομαι/θεωροῦμαι, seem/be considered, Δημόκριτος 191.12 ὅκως ἂν τὰ παρεόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζηλωτὰ φ α ί ν η τ α ι 4. Φαίνομαι/ἀποδεικνύομαι, show/be proved, Δημόκριτος 181 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φ α ν ε ῖ τ α ι προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον πειθοῖ ἤπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. || **τὰ φαινόμενα.** Τὰ φαινόμενα, the apparent, Ἀναξαγόρας 21a ὅψις γὰρ τῶν ἀδήλων τὰ φ α ι ν ό μ ε ν α.

φάναι (συνών. λέγειν, φάσκειν, φθέγγεσθαι, φράζειν, φατίζειν, φωνεῖν) 1. Λέγω/ἐκφράζω, say/express, Ξενοφάνης 7.3 τόδε φ ά-

σ θ α ι ἔπος Παρμενίδης 1.23 ὧδε δ' ἔπος φάτο καί με προσ-
 ηύδα 8.8 οὐδ' ἐκ μὴ ἐόντος εἰσσω φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν.
 οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητὸν ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι 2. Λέγω/ὑπόσχο-
 μαί, promise, Ξενοφάνης 1.5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος, ὃς οὐποτε φη-
 σι προδώσειν, μείλιχος ἐν κεράμοις ἄνθος ὀζόμενος 3. Λέγω/δια-
 κηρύσσω, declare/announce, Ἡράκλειτος 121.4 ἄξιον Ἐφεσίοις ἡ-
 βηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι ... οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωντῶν ὀνή-
 ιστον ἐξέβαλον φάντες· ἡμέων μὴδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω 4.
 Λέγω/πρεσβεύω, say/maintain, Μέλισσος 8(2) οἶόν περ ἐγὼ
 φημι τὸ εἶναι 5. Λέγω/νομίζω, believe, Μέλισσος 8(2)-(4)
 ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ ... νῦν δὲ φάμεν ὀρθῶς
 ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι ... φάμενοις γὰρ εἶναι πολλὰ καὶ
 αἰδία (?) Ἀρχύτας 1.12 πλαγὰν δ' ἔφην γίνεσθαι, ὅκκα τὰ φερό-
 μενα ἀπαντιάξαντα ἀλλάλοις συμπέτη. || φασίν. Λέγεται/θρυλεῖ-
 ται, it said/is rumoured, Ξενοφάνης 7.3 καί ποτέ μιν στυφελίζο-
 μένου σκύλακος παριόντα φασίν ἐπιοικτῖραι καὶ τότε φάσθαι
 ἔπος. || φατόν. Ἐκφράσιμος, expressible, Παρμενίδης 8.8 οὐ γὰρ
 φάτο οὐδὲ νοητὸν ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι. Πρβλ. φάσκειν.

φανερὸς (συνών. δῆλος, ἀντίθ. ἀφανής) 1. Ἐπιφανής/περι-
 φανής, illustrious/prominent, Ξενοφάνης 2.7 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι
 ποδῶν νίκην τις ἄροιο ... κε προσδοίην φανεροῇ ἐν ἀγῶσιν
 ἄροιο 2. Φανερὸς/ὄρατός, evident/visible, Ἡράκλειτος 54 ἁρμο-
 νίῃ ἀφανῆς φανεροῆς κρείττων Ἀρχύτας 1.56 ὅτι μὲν δὴ τοὶ
 ὄξεις φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν
 ἡμῖν ἐκ πολλῶν γέγονεν. || τὰ φανερά. Ἡράκλειτος 56 ἐξηπάτην-
 ται ... οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν παραπλη-
 σίως Ὀμήρω. || φανερώς (ἀντίθ. λάθρῃ). Φανερά, manifestly, Δη-
 μόκριτος 181.5 λάθρῃ μὲν γὰρ ἁμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδι-
 κίης ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε
 λάθρῃ οὔτε φανερώς ἔρδειν τι πλημμελές.

φανός. Φανερὸς/φωτερός, visible/bright, Παρμενίδης 8.41
 καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χροῶ φανὸν ἀμείβειν. Πρβλ. λαμ-
 πρός.

φάος. Βλ. φῶς.

φάρμακον 1. Χρωματικό ύλικό, colouring matter, Ἐμπεδοκλῆς 23.3 ἐπεὶ οὖν μάρψωσι πολύχρσα φάρμακα χερσὶν 2. Φάρμακο, remedy, Ἐμπεδοκλῆς 111.1 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση.

φάσκειν. Λέγω/νομίζω, say/believe, Ξενοφάνης 38.1 εἰ μὴ χλωρόν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι. Πρβλ. ἡγεῖσθαι, λέγειν, νομίζειν, φάναι.

φατίζειν (συνών. λέγειν, φάναι, φθέγγεσθαι, φράζειν). Λέγω/ἐκφράζω, tell/express, Παρμενίδης 8.60 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φατίζω. || Παρμενίδης 8.35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἔοντος, ἐν ᾧ πεφατισμένον ἔσταιν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν. Πρβλ. πιφαύσκειν, φάτις.

φάτις. Το λεγόμενο, saying, Πράκλειτος 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰόκασιν φάτις αὐτοῖσιν μαρτυρεῖ παρόντας ἀπεῖναι.

φαῦλος (τύπ. φλαῦρος). Φαῦλος/ποταπός, vicious/base, Δημόκριτος 48 μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ καιροῦ λάβηται 184 φάυλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει 239 ὄρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἔόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὶ διαφύγῳσιν. || Δημόκριτος 35 πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλοῖς ἔργοισι καλόν· τὸ γὰρ ἐπὶ φλαύροισι κιβδήλου καὶ ἀπατεῶνος ἔργον 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φάυλην προῆξιν ἀμανδρίσκει οὔτε προῆξις ἀγαθὴ λόγου βλασφημίῃ λυμαίνεται 190 φάυλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση. Πρβλ. κακός, αἰσχροός, ἀγαθός, χρηστός. || **φαύλως πράσσειν**. Δυσπραγῶ, undergo adversity, Δημόκριτος 191.19 διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζεσθαι χρεῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέεσθαι χρεῶν, παραβάλλοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον πρὸς

τὸν τῶν φανυλότερον προησσόντων καὶ μακαρίζειν ἑαυτὸν ἐνθυμεύμενον ἃ πάσχουσιν, ὁκόσῳ αὐτέων βέλτιον προήσσει τε καὶ διάγει.

φειδός. Φειδωλός/οἰκονόμος, sparing/economical, Δημόκριτος 279.4 πολλὸν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρήματα.

φειδώ. Φειδώ, thrift, Δημόκριτος 229 φειδώ τοι καὶ λιμὸς χρηστή. Πρβλ. λιμός.

φειδωλός. Ὑπέρμετρα φειδωλός/γλίσχρος, oversparing/miser, Δημόκριτος 227 οἱ φειδωλοὶ τὸν τῆς μελίσσης οἶτον ἔχουσιν ἐργαζόμενοι ὥς αἰὲ βιωσόμενοι 228 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες.

φέρειν 1. Φέρω ἐπάνω μου, bear, Ἡράκλειτος 56.6 ὅσα δὲ οὔτε εἶδομεν οὔτ' ἐλάβομεν, ταῦτα φέρομεν **2.** Φέρω/μεταφέρω, bring/carry, Ἡράκλειτος 100 ὥρας αἱ πάντα φέρονσι Παρμενίδης 1.4-3-4-25 ἵπποι ταί με φέρονσιν... ἢ κατὰ πάντ' ἄσθη φέρει εἰδότα φῶτα ... τῇ γάρ με πολέφραστοι φέρον ἵπποι ... ἵπποις ταί σε φέρονσιν Ἐμπεδοκλῆς 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον **3.** Φέρω/ἀποφέρω, bring/cause, Δημόκριτος 220 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει **4.** Φέρω/ὑποφέρω, bear/endure, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίῃ τὸ φέρειν πραέως πλημμέλειαν 291 πενίην ἐπιεικέως φέρειν σωφρονέοντος. || **φέρεσθαι 1.** Φέρομαι/μεταφέρομαι, be borne/be carried, Παρμενίδης 1.4 τῇ φερόμην **2.** Φέρομαι/κινοῦμαι, move, Ζήνων A 27 (DK I 253,38) ἡ διστὸς φερομένη ἔστηκεν Ἀρχύτας 1.13-14-15-34-37-42 ὅκκα τὰ φερόμενα ἀπαντιάξαντα ἀλλάλοις συμπέτη· τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα ... (τὰ) δ' ὁμοίως φερόμενα, μὴ ἴσῳ δὲ τάχει ... τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφιέμενα πρόσω φέρεται, τὰ δ' ἀσθενῶς, ἐγγύς. τοῖς γὰρ ἰσχυρῶς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ αἰὼρ ... τὰ μὲν ὑπὸ [τῷ] ἰσχυρῷ τῷ πνεύματος φερόμενα μεγάλα τε ἤμεν καὶ ὀξέα ... ἀλλὰ μὰν καὶ ἔν γα τοῖς αὐλοῖς τὸ ἐκ τῷ στόματος φερόμενον πνεῦμα ἐς μὲν τὰ ἐγγύς τῷ στόματος τρυπήματα ἐμπιπτον.

φερέσβιος. Ζωοφόρος/ζωοδότης, life-bearing/life-giving, 'Εμπεδοκλῆς 6.2 Ζεὺς ἀργῆς "Ἡρῆ τε φερέσβιος ἡδ' 'Αιδωνεύς.

φέριστος. 'Αριστος/κράτιστος, best/strongest, Ξενοφάνης 22.4 πόσα τοι ἔτε' ἐστί, φέριστε; 'Εμπεδοκλῆς 21.12 θεοὶ δολιχαίωνες τιμῇσι φέριστοι 23.8 θεοὺς δολιχαίωνα τιμῇσι φερίστοις 146.3 θεοὶ τιμῇσι φέριστοι.

φεύγειν. Προσπαθῶ νὰ ἀποφύγω, try to avoid, Δημόκριτος 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν.

φθέγγεσθαι 1. Φθέγγομαι/ἐκβάλλω φωνή, cry out, Ξενοφάνης 7.5 φίλου ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰὼν 'Αρχύτας 1.31-32-40-52 χρήζομές τι μέγα φθεγξασθαι καὶ ὀξύ, σφοδρῶ τῷ πνεύματι φθεγγόμενοι ... ἀλλὰ μὰν καὶ τούτῳ γὰ κα ἴδοιμες ἰσχυροτάτῳ σημείῳ, ὅτι τῷ αὐτῷ φθεγξαμένην μέγα μὲν πόρσοθεν ἡ ἀκούσαμεν ... αἱ δὲ κα ἐς τὸ ἡμῖν ἢ ὀπίσθον (ῶν) μέρος αὐτῷ, ὅξ φθεγγεῖται **2.** Λέγω/διηγοῦμαι, tell/narrate, Ξενοφάνης 12.1 ὥς πλεῖστ(α) ἐφθεγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα **3.** 'Απαγγέλλω/ἐκφωνῶ, recite/speak loudly, 'Ηράκλειτος 92 Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι ... ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη. Πρβλ. λέγειν, φάσκειν, φατίζειν, φωνεῖν.

φθείρεσθαι. Φθείρομαι, pass away, 'Εμπεδοκλῆς 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν. Πρβλ. φθορά, ὀλλυσθαι.

Φθιμένη (ἀντίθ. Φυσώ). Φθορά (προσωποπ.), Decay (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 123.1 Φυσώ τε Φθιμένη τε.

φθίνειν. Φθίνω/φθείρομαι, decrease/waste away, 'Εμπεδοκλῆς 26.2 ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλοι, καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αὖξεται ἐν μέρει αἴσης. Πρβλ. φθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι, αὔξεσθαι.

φθόγγος. Φθόγγος/ἄρθρωμένος ἤχος, sound/articulated sound, Ἀρχύτας 1.55 ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν ἀμὴν ἐκ πολλῶν γέγονεν. Πρβλ. ἄχος, φωνή, ψόφος.

φθονέειν. Φθονῶ/εἶμαι φθονερός, envy/be jealous, Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. Πρβλ. φθόνος.

φθόνος 1. Ἀσυμμετρία/ἐλάττωμα, asymmetry/defect, Φιλολακος 11.23 τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστὶ 2. Φθόνος, envy, Δημόκριτος 191.24 οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται. Πρβλ. ψεῦδος.

φθορά (τύπ. φθορή, συνών. ὀλεθρος, ἀπόλειψις) 1. Φθορά/ὀλεθρος, destruction, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον ... ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἐστὶ τοῖς αἰσὶ, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεὼν 2. Φθορά/ζημία, ruin, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ. Πρβλ. φθείρεσθαι.

φιλαργυρία. Φιλαργυρία, avarice, Δημόκριτος 222 ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγὴ πρόφασίς ἐστὶ φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα.

φιλεῖν (τύπ. φιλέειν) 1. Συνήθως συμβαίνει, it happens usually, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῖσθαι φιλεῖ 123 φύσις ... κρούπτεσθαι φιλεῖ Δημόκριτος 14 (DK II 143,7-12-26) ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλὰ καὶ ψύχη ἤδη καὶ πάχνη ἐπιπνεῖν φιλεῖ ... καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφοτέρω ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ... ἄρχεται Ὁρίων ἐπιτέλλειν καὶ φιλεῖ ἐπισημαίνειν ἐπ' αὐτῷ 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίνεσθαι ἢ αἰδῶς 191.3 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φι-

λ ε ῖ καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ 228.7 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ... ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φ ι λ έ ο υ σ ι διαφθείρεσθαι 2. Ἀγαπῶ, love, Δημόκριτος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνὸς φ ι λ έ ε σ θ α ι δοκέει μοι ὁ φ ι λ έ ω ν μηδένα.

φιληδονία. Φιληδονία, voluptuousness/passion for pleasure, Δημόκριτος 159.6 ἡδέως ἄν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς, ἐφ' οἷς τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φ ι λ η δ ο ν ί α ις.

φιλίη 1. Φιλία, friendship, Δημόκριτος 98 ἐνὸς φ ι λ ί η ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φ ι λ ί η ν οὐκ εὐφυνέες 186 ὁμοφροσύνη φ ι λ ί η ν ποιεῖ 2 (συνών. Φιλότης, ἀντίθ. Νεῖκος). Ἡ ἀγάπη ὡς κοσμικὴ ἀρχή, love as a cosmic principle, Ἐμπεδοκλῆς 18 Φ ι λ ί η.

φιλομεμφής. Φιλόψογος/φιλοκατήγορος, censorious, Δημόκριτος 109 οἱ φ ι λ ο μ ε μ φ έ ε ς εἰς φιλίην οὐκ εὐφυνέες.

φιλονικέειν. Εἶμαι φιλόδοξος, be ambitious, Δημόκριτος 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ, μήτε φ ι λ ο ν ι κ έ ο ν τ α παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ.

φιλονικίη. Ἀμετρὴ φιλοδοξία, immoderate ambition, Δημόκριτος 237 φ ι λ ο ν ι κ ί η πᾶσα ἀνόητος.

φίλος 1. Φίλος/ἀγαπητός, friendly/beloved, Ξενοφάνης 7.4 ἐπεὶ ἡ φ ί λ ο υ ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φ ί λ ο ν 2. Φίλιος/οἰκεῖος, friendly/familiar, Ἐμπεδοκλῆς 110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φ ί λ η ν ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φ ί λ α γυνῖα μίην. || Ἐμπεδοκλῆς 137.1-6 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φ ί λ ο ν υῖον αἰείρας ... θυμὸν ἀπορραΐσαντε φ ί λ α ς κατὰ σάρκα εἶδουσιν 3. Φίλος, friend, Ἐμπεδοκλῆς 112.1 καὶ 114.1 ὦ

φίλοι Δημόκριτος 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ
99 ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτω μηδὲ εἷς ἐστι χρηστὸς φίλος 100 οἱ πει-
ραθέντες φίλοι 101 ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους, ἐπὴν
ἐξ εὐπορίας εἰς πενίην μεταπέσωσιν 106 ἐν εὐτυχίᾳ φίλον εὖρεῖν
εὖπορον 107 φίλοι οὐ πάντες οἱ ξυγγενέες 277.2 ὅτω χρημὴ
τεὰ ἐστι παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμει-
νον εἶναι. || **φίλα φρονεῖν.** Διάκειμαι φιλικά, be well disposed
towards, Ἐμπεδοκλῆς 17.23 τῇ τε φίλα φρονέουσιν καὶ
ἄρθρια ἔργα τελοῦσι.

φιλόσοφος. Φιλόσοφος/φίλος τῆς σοφίας, philosopher/lover
of wisdom, Ἡράκλειτος 35 χρη γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορίας
φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι.

Φιλότης. Ἡ Φιλία ὡς κοσμικὴ ἀρχή, Love as a cosmic
principle, Ἐμπεδοκλῆς 17.7-20 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχό-
μεν' εἰς ἐν ἅπαντα ... Νεῖκος τ' οὐκόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον
ἀπάντη, καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε 19
σχεδὺν τὴν Φιλότητα 20.2 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερ-
χόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα γυνῖα 21.8 σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι καὶ
ἀλλήλοισι ποθεῖται 26.5 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς
ἓνα κόσμον 35.4-13 ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γένηται
... ὅσπον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσπον αἰὲν ἐπῆρει ἡπιόφρων Φιλό-
τητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁρμή. Πρβλ. Νεῖκος.

φιλοφροσύνη (συνών. εὖνοια, ἀντίθ. δυσμενίη). Φιλικὴ διάθεσις,
friendly disposition, Ἐμπεδοκλῆς 130.2 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα
καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆρές τ' οἰωνοί τε, φιλοφροσύνη
τε δεδῆει.

φλαῦρος. Βλ. φαῦλος.

φλεβοπαλίη. Ἀρτηριακὸς παλμὸς/σφυγμός, pulse, Δημόκρι-
τος 120 καὶ ὁ Δημόκριτος δὲ φλεβοπαλίην καλεῖ τὴν τῶν
ἀρτηριῶν κίνησιν.

φλέψ. Φλέβα/ἀρτηρία, vein/artery, Διογένης 6.1-6-15 αἱ δὲ φλέβες ... καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν ... ἕτεροι δὲ λεπτότεροι ἀπὸ τῶν πρώτων φλεβῶν τείνουσιν.

φλοιός. Φλοιός/φλούδα, bark/rind, Ἀναξίμανδρος A 10 (DK I 83,36) τῷ δένδρῳ φλοῖον A 30 (DK I 88,31-33) φλοιοῖς ... ἀκανθώδεσι ... περιρρηγνυμένου τοῦ φλοιοῦ Ἐμπεδοκλῆς 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.

φλόξ. Φλόγα, flame, Παρμενίδης 8.56 τῇ μὲν φλόγῳ αἰθέριον πῦρ 12.2 μετὰ δὲ φλόγῳ ἵεται αἶσα Ἐμπεδοκλῆς 85 ἡ δὲ φλόξ ἱλάειρα.

φόβος (συνών. δεῖμα, ἀντίθ. τόλμα). Φόβος, fear, Δημόκριτος 41 μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι ἁμαρτημάτων 268 φόβος κολαζέην μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει 297 τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωροῦσιν, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστεύοντες χρόνον.

φοιτᾶν. Ἔρχομαι συχνά/μεταβαίνω συχνά, come frequently, Δημόκριτος A 77 (DK II 103,24) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδωλα ... φοιτᾶν δὲ ταῦτα.

φόνος (συνών. αἷμα) 1. Αἷμα, blood, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 ὥστε φόνον μὲν κεύθειν, αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμησθαι 2. Φόνος/σφαγή, murder/slaughter, Ἐμπεδοκλῆς 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φίλα γυνῖα μίηνη 128.8 ταύρων δ' ἀκρόητοισι φόνοις οὐ δεύετο βωμὸς 136.1 οὐ πάυσεσθε φόνοιο δυσηχέος; 3. Φόνος/θανάτωση, killing, Δημόκριτος 257 κατὰ δὲ ζώων ἔστιν ὢν φόνον καὶ μὴ φόνον ὧδε ἔχει 4. Φόνος (προσωποπ.), Murder (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.2 ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν.

φορά. Φορά/κίνηση πρὸς ὀρισμένη κατεύθυνση, motion towards a definite direction, 'Αρχύτας 1.14 τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φοροῦν φερόμενα.

φορεῖσθαι 1. Περιφέρομαι/παραδέρνω, turn round/toss about, Παρμενίδης 6.6 οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁμῶς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἄκριτα φύλα **2.** Φέρομαι/ὠθοῦμαι, be borne/be pushed, 'Εμπεδοκλῆς 17.8 ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεῖμενα Νείκεος ἔχθει 26.6 ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φοροῦμενα Νείκεος ἔχθει.

Φορύη (ἀντίθ. Μεγιστώ). 'Η Βρωμερὴ/ἡ Ποταπή (προσωποπ.), Filth/Baseness (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 123.3 πολυστέφανός τε Μεγιστὼ καὶ Φορύη.

φράζειν (συνών. λέγειν, φάναι, φάσκειν, φατίζειν) **1.** 'Εκφράζω/ἐκθέτω, express/give an account of, 'Ηράκλειτος 1.7 κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον καὶ φράζων ὅπως ἔχει **2.** 'Εκφράζω/ἀνακοινώνω, announce, Παρμενίδης 2.6-8 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπόν· οὔτε γὰρ ἂν γνοίης τό γε μὴ ἔδον ... οὔτε φράσαις. || **φράζεσθαι.** Διαλογίζομαι, meditate, Παρμενίδης 6.2 τά σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα.

φρέαρ. Φρέαρ/πηγάδι, well, 'Ιππων 1 οὐ γὰρ δὴ πού τὰ φρέατα βαθύτερα ἢ ἡ θάλασσά ἐστιν.

φρήν 1. Σκέψη/νοητική ἐνέργεια, thought/mind activity, Ξενοφάνης 25 ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει **2.** Φρόνηση/νοημοσύνη, wisdom/intelligence, 'Ηράκλειτος 104 τίς γὰρ αὐτῶν νόος ἢ φρήν; 'Εμπεδοκλῆς 17.14 μάθη γὰρ τοι φρένας αὔξει **3.** Διάνοια/συνείδηση, mind/consciousness, 'Εμπεδοκλῆς 5 στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἴσω 15.1 οὐκ ἂν ἀνὴρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιτο 23.9 οὔτω μή σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄλλοθεν εἶναι θνητῶν 114.3 μάλα δ' ἀογαλέη γε τέτυκται

ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φ ρ έ ν α πίστιος ὁρμή 133.3 ἥπερ τε
μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φ ρ έ ν α πίπτει Δη-
μόκριτος 125 τάλαινα φ ρ ή ν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις
ἡμέας καταβάλλεις; 4. Σκέψη/νοητική δύναμη, thought, Ἐμπε-
δοκλῆς 134.4 φ ρ ή ν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος. || Δημόκριτος 129
φ ρ ε ν ἰ θεῖα νοοῦνται. Πρβλ. νοῦς, νόησις, μῆτις, προπίδες.

φρονεῖν 1. Φρονῶ/ὀρθοφρονῶ, think/think correctly, Ἡ-
ράκλειτος 17 οὐ γὰρ φ ρ ο ν έ ο υ σ ι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐγ-
κυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωντοῖσι δὲ δοκóουσι Δημό-
κριτος 2 Τριτογένεια ... φρόνησις ... γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φ ρ ο ν ε ῖ ν
τρία ταῦτα βουλευέσθαι καλῶς, λέγειν ἀναμαρτήτως καὶ πράττειν
ἀ δεῖ 183 ἔστι που νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος
γὰρ οὐ διδάσκει φ ρ ο ν ε ῖ ν, ἀλλ' ὥραίη τροφή καὶ φύσις 2. Φρο-
νῶ/σκέπτομαι, think, Παρμενίδης 16.3 τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ
φ ρ ο ν έ ε ι μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντί·
τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 103 τῇδε μὲν οὖν ἰό-
τητι Τύχης π ε φ ρ ό ν η κ ε ν ἅπαντα 107.2 ἐκ τούτων (γὰρ)
πάντα πεπλήγασιν ἀρμόσθέντα καὶ τούτοις φ ρ ο ν έ ο υ σ ι καὶ
ἤδοντ' ἠδ' ἀνιῶνται 108.2 ὅσσαν (γ') ἄλλοι μετέφυν, τόσον ἄρ
σφισιν αἰεὶ καὶ τὸ φ ρ ο ν ε ῖ ν ἄλλοι παρίσταται Δημόκριτος 42
μέγα τὸ ἐν ξυμφορῇσι φ ρ ο ν ε ῖ ν ἀ δεῖ 58 ἐλπίδες αἱ τῶν
ὀρθὰ φ ρ ο ν ε ό ν τ ω ν ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι
95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὔ φ ρ ο ν έ ο υ σ ι μέγα δύνανται 158 νέα
ἐφ' ἡμέρη φ ρ ο ν έ ο ν τ ε ς ἄνθρωποι Ἀρχύτας 1.3 οὐθὲν ἄτο-
πον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φ ρ ο ν έ ε ι ν. ||
φίλα φρονεῖν. Βλ. φίλος. || **δίχα φρονεῖν.** Βλ. δίχα. Πρβλ.
νοεῖν, συνιέναι, γι(γ)νώσκειν.

φρόνησις 1. Λογικὴ/νοημοσύνη, understanding/intelligence,
Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς
ιδίαν ἔχοντες φ ρ ό ν η σ ι ν. || Ἐμπεδοκλῆς 110.10 πάντα γὰρ
ἴσθι φ ρ ό ν η σ ι ν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 2. Φρόνησις/σοφία,
prudence/wisdom, Δημόκριτος 2 Τριτογένεια ... φ ρ ό ν η σ ι ς
119 βαιὰ γὰρ φ ρ ο ν ή σ ε ι τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν

βίω εὐξύνετος ὀξυδερκείη κατιθύνει 193 φ ρ ο ν ή σ ι ο ς ἔργον μέλ-
λουσαν ἀδικίην φυλάξασθαι. Πρβλ. νόησις, μήτις, φροντίς.

φροντίς 1. Βιομέριμνα, life-care, Ξενοφάνης 8.2 βληστρίζοντες
ἐμὴν φ ρ ο ν τ ί δ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν **2.** Φροντίδα/μέριμνα, care/
concern, Ἐμπεδοκλῆς 131.2 εἰ γὰρ ἐφημερίων ἔνεκέν τινος, ἄμβροτε
Μοῦσα, ἡμετέρας μελέτας <ἄδε τοι> διὰ φ ρ ο ν τ ί δ ο ς ἔλθεῖν, εὐ-
χομένῳ νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια, ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀ-
γαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι 134.5 φ ρ ῆν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο
μοῦνον, φ ρ ο ν τ ί σ ι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα θοῇσιν. || Δη-
μόκριτος 275 τεκνοτροφίη σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶ-
νος μεστήν καὶ φ ρ ο ν τ ί δ ο ς κέκτηται, τὴν δὲ ἀποτυχίην ἀν-
υπέροθετον ἑτέρη ὁδύνη.

φρουρά. Φρουρά/φυλακή, guard/prison, Φιλόλαος 15 ὥσπερ
ἐν φ ρ ο υ ρ ᾱ ... ὥς ἐν τινι φ ρ ο υ ρ ᾱ.

φυγὰς. Φυγὰς/ἐξόριστος, fugitive/exiled, Ἐμπεδοκλῆς
115.13 φ υ γ ᾱ ς θεόθεν καὶ ἀλήτης.

φυγή. Ἐξορία, exile, Δημόκριτος 262 οἱ φ υ γ ῆ ς ἄξια
ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν ... καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν.

φύειν. Δημιουργῶ/φύω, create/bring forth, Ξενοφάνης 38.1
εἰ μὴ χλωρὸν ἔφ υ σ ε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον γλύσσοινα σῦκα
πέλεσθαι. || Ἀναξαγόρας 4.9 καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φ ύ ε ι ν πολλά
τε καὶ παντοῖα. || **φύεσθαι 1.** Φύομαι/φυτρώνω, spring forth/
sprout, Ξενοφάνης 29 γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνοντ(αι) ἠδὲ
φ ύ ο ν τ α ι Διογένης 2.10 οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φ ὕ ν α ι
οὔτε ζῶον οὔτε ἄλλο γενέσθαι οὐδέν, εἰ μὴ οὕτω συνίστατο **2.** Γί-
νομαι/ἀνακύπτω, become/emerge, Παρμενίδης 8.10 τί δ' ἂν μιν καὶ
χρέος ὦρσεν ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον, φ ὕ ν ;
10.6 ἔνθεν [μὲν γὰρ] ἔφ υ τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐπέδησεν
Ἀνάγκη 19.1 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφ υ τάδε καὶ νυν ἔασι Ἐμπε-
δοκλῆς 17.9 <οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φ ύ ε σ θ α ι>
26.8 οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φ ύ ε σ θ α ι. || Ἐμπεδο-

κλῆς 35.14 αἵψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο 61.1 πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι 115.7 φυομένους παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν 3. Ἀναφύομαι/προκύπτω, spring up/occur, Δημόκριτος 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεταί. || πέφυκα 1. Εἶμαι ἀπὸ τῆ φύσῃ μου, be by my nature, Ξενοφάνης 32.1 ἦν τ' Ἴριον καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε 2. Ἐχω γίνει/ὑπάρχω, exist, Ἐμπεδοκλῆς 22.3 ὅσσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν. Πρβλ. ἀναβλαστεῖν, ἐκγίγνεσθαι, διαφύεσθαι.

φυλακή 1. Σκοπιὰ φρουροῦ, watch of the guard, Πυθαγόρειοι 37 (DK I 461,32) Διὸς φυλακὴν 2. Ἐπιφυλακτικότης/συγκρατημός, guardedness/restraint, Δημόκριτος 3.4 ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι.

φύλαξ. Φύλαξ/φρουρός, guardian, Ἡράκλειτος 63 καὶ φύλακας γίνεσθαι ἐγερετὶ ζώοντων καὶ τεκνῶν

φυλάττειν. Φυλάω/διατηρῶ, keep/conservе, Ἡράκλειτος 28 δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει. || φυλάττεσθαι Φυλάγομαι/προφυλάσσομαι, guard against, Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔργον μέλλουσιν ἀδικίην φυλάξασθαι.

φύλλον. Φύλλο, leaf, Ἐμπεδοκλῆς 82.1 ταῦτὰ τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ 140 δάφνης φύλλων ἀπο πάμπαν ἔχεσθαι.

φῦλον. Γένος, race/kind, Παρμενίδης 6.7 ἄκριτα φῦλα Ἐμπεδοκλῆς 74 φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῆνων.

φυσικός (συνών. φυσιολόγος). Φυσικὸς φιλόσοφος, philosopher of nature, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,7) καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί τις. || **φυσικά** (τά). Σύγγραμμα περὶ

φύσεως, essay on nature, Ἐμπεδοκλῆς 8 ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν Ἀναξαγόρας 1 διὰ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν 17 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν 22 ἐν τοῖς Φυσικοῖς Δημόκριτος A 33 (DK II 91,1) Φυσικά δὲ τάδε.

φυσιολόγος (συνών. φυσικός). Φυσικὸς φιλόσοφος, philosopher of nature, Μενέστωρ 7 ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν φυσιολόγων ἀπείρους ἐτίθεντο τοὺς χυμοὺς Διογένης A 4 (DK II 52,22) πρὸς φυσιολόγους.

φυσιοποιεῖν. Δημιουργῶ “φύση”/δημιουργῶ ιδιότητες ἰσοδύναμες πρὸς τὶς φυσικές, create ‘nature’/create properties equivalent to natural ones, Δημόκριτος 33 ἡ διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταρυσμοῦσα δὲ φυσιοποιεῖ.

φύσις 1. Φύση/οὐσία, nature/substance, Ἡράκλειτος 1 ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων, ὁμοίαν ἔχον διηγεῖμαι κατὰ φύσιν διαίρεων ἕκαστον 112 σοφίῃ ἀληθείᾳ λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας Φιλόλαος 11.25 πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῇ φύσει τὸ ψεῦδος Διογένης 2.6 ἔτιον ὅν τῇ ἰδίᾳ φύσει. || Ἡράκλειτος 106 ἀγνοοῦντι φύσιν ἡμέρας ἀπάσης μίαν οὖσαν Παρμενίδης 10.1-5 εἴση δ’ αἰθερίαν τε φύσιν τά τ’ ἐν αἰθέρι πάντα σήματα... ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν 16.3 τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεον ἔστι νόημα Ἐμπεδοκλῆς 63 ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις· ἡ μὲν ἐν ἀνδρὸς Φιλόλαος 11.7-13-17-21 γνωμικὰ γὰρ ἡ φύσις ἁτῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικὰ καὶ διδασκαλικὰ τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντὶ ... κατὰ γνώμονος φύσιν ... τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν ... ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἁτῷ ἀριθμῷ φύσις Ἀρχύτας 1.3 περὶ γὰρ τὰς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀφείσθαι. || Ἐμπεδοκλῆς 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ’ εἰς ἧθος ἕκαστον, ὅπη φύσις ἐστὶν ἕκαστῳ Φιλόλαος 11.23 τᾶς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστὶ Διογένης A4 (DK II 52,24) (τίτλ.) Περὶ ἀνθρώπου φύσεως Δημόκριτος 5d (τίτλ.)

Περὶ φύσεως B ἢ Περὶ ἀνθρώπου φύσιος ἢ Περὶ σαρκὸς
 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι Ἄρ-
 χύτας 1.18 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει
 οἷους τε γινώσκεισθαι 2. Φύση/φυσικὸς κόσμος, nature/natural
 world, Ἡράκλειτος 123 φύσις ... κρύπτεσθαι φιλεῖ Ἐμπεδο-
 κλῆς (τίτλ.) (DK I 308,2) Περὶ φύσεως A B Φιλόλαος A 16
 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστίαν τοῦ
 παντὸς καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν βωμόν τε καὶ συ-
 νοχὴν καὶ μέτρον φύσεως (τίτλ.) (DK I 406, 21) Φιλολάου Περὶ
 φύσιος A B Γ 1 Περὶ φύσεως ὧν ἀρχὴ ἦδε· ἅ φύσις
 δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων 2 καὶ Φι-
 λόλαος ἐν τοῖς Περὶ φύσεως 6.1-3 περὶ δὲ φύσιος καὶ
 ἀρμονίας ὧδε ἔχει ... καὶ αὐτὰ μὲν ἅ φύσις θείαν γὰ καὶ οὐκ
 ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν 11 ἐν τῷ Περὶ φύσιος 13 ἐν τῷ
 Περὶ φύσεως Ἀναξαγόρας (τίτλ.) (DK II 32,6) Ἀναξαγόρου
 Περὶ φύσεως AB[Γ?] Δογμῶν A 4 (DK II 52,21) Περὶ
 φύσεως (τίτλ.) (DK II 59,2) Περὶ φύσεως A B 9 κατὰ τὸ
 Περὶ φύσεως δεύτερον Δημόκριτος A 99a (DK II 108,22)
 τὰ θαυμαστά καὶ τὰ παραλογώτατα τῆς φύσεως 5 c (τίτλ.)
 Περὶ φύσεως A <ἢ Περὶ κόσμου φύσιος> Μητρόδωρος 1
 γράφων γέ τοι Περὶ φύσεως. || φύσει. Ἐκ φύσεως/κατὰ
 φύσιν, by nature, Φιλόλαος 9 φύσει καὶ οὐ νόμῳ Δημόκριτος
 267 φύσει τὸ ἄρχειν οἰκῆιον τῷ κρέσσονι 3. Φύση/τὸ ὄν, na-
 ture/the being, Ζήνων (τίτλ.) (DK I 255,11) Περὶ φύσεως
 Μέλισσος (τίτλ.) (DK I 268,2) Περὶ φύσεως ἢ περὶ τοῦ ὄν-
 τος.|| Δημόκριτος 168 ταῦτα (sc. τὰ ἄτομα) ... φύσιν ἐκάλουν...
 περιπαλάσσεσθαι γὰρ ἔλεγον αὐτὰ 4. Φύση/γένεσις, coming to be,
 Ἐμπεδοκλῆς 8.1-4 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ
 τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτῆ, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε
 μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν
 5. Φύση/φυσικὸς προικισμός, natural endowment, Δημόκριτος
 3 ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωντοῦ καὶ φύσιν 21 Ὁ-
 μηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἔτεκτῆνατο
 παντοίων 33 ἢ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι 183 ἔστι
 πον νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος γὰρ οὐ διδά-
 σκει φρονεῖν, ἀλλ' ὥραϊή τροφή καὶ φύσις 242 πλέονες ἐξ

ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος 277.5 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, κἂν μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 6. Φύση/φυσική τάξη, natural order, Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης... πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν ἐπωφελείης γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα... ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει. || Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης. Πρβλ. γενεά, οὐσία.

Φυσώ (ἀντίθ. Φθιμένη). Φύτρωμα/Αὔξηση (προσωποπ.), Growth/Increase (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.1 Φυσώ τε Φθιμένη τε.

φυτόν. Φυτό, plant Φιλόλχος 13.6 ὀμφαλὸς δὲ τὰν φυτοῦ Διογένης 2.10 οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φῦναι Δημόκριτος 11g Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν. Πρβλ. ζῶον, ἄνθρωπος.

φωνεῖν. Ἐκφωνῶ, deliver (a speech), Ἀνάξαρχος 1.3 τὸν λυμαθίην... βλέπτει... τὸν ὀηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ.

φωνή 1. Φωνή/γλώσσα, voice/language, Ξενοφάνης 14.2 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοὺς, τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,3 καὶ 8) φωνήν εἶναί τινος τῶν δαιμόνων... ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὡσὶν ἦχος φωνή τῶν κρειττόνων 2. Φωνή/ἦχος, voice/sound, Δημόκριτος 11f (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ φωνῶν Ἀρχύτας 1.36-51 τὸν δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται... ἀφήσει <βαρέαν> τινὰ ἀμῖν φωνά ν.

φωνήεις. Ἐκφραστικὸς/ὑποδηλωτικὸς, expressive/allusive, Δημόκριτος 142 ἀγάλματα φωνήεντα.

φῶς. Ἄνθρωπος, man, Παρμενίδης 1.3 εἰδότα φῶτα Ἐμπεδοκλῆς 9.1 ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγν' εἰς αἰθέρ' ἵκωνται(?) Πρβλ. ἄνθρωπος.

φῶς (τύπ. φάος, συνών. ἡμέρα, ἀντίθ. σκότος) **1.** Φῶς, light, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται ἐων-
τῷ ... ἀποσβεσθεῖς ὄψεις Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δ' ἔξω διαθρῶ-
σκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτί-
νεσσιν **2.** Ἡμέρα, day, Παρμενίδης 1.10 σπερχοίατο πέμπειν Ἡ-
λιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δώματα Νυκτός, εἰς φάος Ἐμπεδο-
κλῆς 48 νύκτα δὲ γαῖα τίθησιν ὑφισταμένη φαέεσσι. || Παρ-
μενίδης 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς Ἐμ-
πεδοκλῆς 45 κυκλωτερές περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς
3. Φῶς/ἡμέρα, light/day, Παρμενίδης 9.1-3 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα
φάος καὶ νύξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρης δυνάμεις ἐπὶ
τοῖσί τε καὶ τοῖς, πᾶν πλεόν ἐστὶν ὁμοῦ φαέος καὶ νυκτός
ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μέτα μηδὲν Πυθαγόρειοι
5 (DK I 452,44) φῶς καὶ σκότος. || Φιλόλχος A 12 (DK
I 400,20) νοῦν δὲ καὶ ὑγείαν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον φῶς ἐν
ἐβδομάδι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

X

χαίρειν (ἀντίθ. λυπεῖσθαι). Χαίρω/εὐφραίνομαι, enjoy/rejoice, Ἡράκλειτος 13 βορβόρῳ **χαίρειν** Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ **χαίρει** τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστίν 231 εὐγνώμων ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ **χαίρων** ἐφ' οἷσιν ἔχει. || **χαῖρε**. Χαῖρε, hail, Παρμενίδης 1.26 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν ... **χαῖρ'** Ἐμπεδοκλῆς 112.4 ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος ναίειτ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων, ξείνων αἰδοῖοι λιμένες, κακότητος ἄπειροι, **χαίρετ'**. Πρβλ. εὐθυμεῖσθαι, εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν.

χαίτη. Κόμη/χαίτη, hair, Ξενοφάνης 3.5 **χαίτησιν** ἀγάλλμενοι εὐπρεπέεσσι Ἐμπεδοκλῆς 83.2 ὀξύβαλεις **χαίται** νότοις ἐπιπεφρόκασι.

χαλαρός. Χαλαρός/διεσταλμένος, loose/dilated, Ἀναξιμένης 1 τὸ δ' ἄραιον καὶ τὸ **χαλαρόν**.

χαλεπὸς 1. Δύσκολος/δυσεπίτευκτος, hard/difficult to achieve, Ἡράκλειτος 85 θυμῷ μάχεσθαι **χαλεπὸν** Δημόκριτος 228.4 **χαλεπὸν** δὲ τυχεῖν ἐνὸς 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν **χαλεπὸν** 2. Βαρὺς/δυσβάστακτος, heavy/unbearable, Ἐμπεδοκλῆς 112.12 δηρὸν δὴ **χαλεπῇσι** πεπαρμένοι (ἀμφ' ὀδύνησιν) 145.1 τοιγάρτοι **χαλεπῇσιν** ἀλύοντες κακότησιν Δημόκριτος 49 **χαλεπὸν** ἄρχεσθαι ὑπὸ χειρείονος 79 **χαλεπὸν** μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 90 ἢ τῶν συγγενῶν ἔχθρη τῆς τῶν ὀθνείων **χαλεπωτέρη** μάλα 219 χρημάτων ὄρεξις ... πενίης ἐσχάτης πολλὸν **χαλεπωτέρη** 287 ἀπορίη ξυνὴ τῆς ἐκάστου **χαλεπωτέρη**.

χαλκὸς 1. Χαλκός, copper, Ἐμπεδοκλῆς 92 ὥσπερ τῷ κατ-

τιτέρω μειχθέντα τὸν χαλκόν 2. Χαλκός/ὀρείχαλκος, brass, Ἐμπεδοκλῆς 100.9 κλεψύδρη παίζουσα διειπετέος χαλκοῖο.

χαρά (ἀντίθ. λύπη). Χαρά, joy/gladness, Δημόκριτος 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. Πρβλ. εὐθυμία, εὐφροσύνη, τέρψις.

χαρίζεσθαι. Χαρίζομαι/εὐεργετῶ, gratify/benefit, Δημόκριτος 93 χαριζόμενος προσκέπτεο τὸν λαμβάνοντα, μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ κίβδηλος ἐὼν ἀποδοῶ 255 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι, ἐν τούτῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι.

χάρις. Χάρη/εὐεργεσία, favour/beneficence, Δημόκριτος 92 χάριτας δέχεσθαι χρεὼν προσκοπευόμενον κρέσσονας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 94 μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισται τοῖς λαμβάνουσι. Πρβλ. χαρίζεσθαι, χαριστία.

χαριστικός. Χαριστικός/εὐεργετικός, generous/beneficial, Δημόκριτος 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὐδοῶν προσηρημένος.

χάρμα. Χαρμόσυνο γεγονός, delightful event, Ξενοφάνης 2.20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας.

χεῖλος. Χεῖλος, lip, Ἐμπεδοκλῆς 139.2 ποῖν σχέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

χειμέριος. Χειμέριος, wintry, Ἐμπεδοκλῆς 84.2 χειμέριον διὰ νύκτα.

χειμών 1 (ἀντίθ. θέρος). Χειμών, winter, Ξενοφάνης 22.1 παρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμὸς Διογένης 3.2 οὐ γὰρ ἂν ... οἷόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνός τε καὶ θέρος 2 (ἀντίθ. εὐδία). Κακοκαιρία, bad weather, Ἀναξαγόρας 19 Ἴσιν

δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χεῖ-
μῶν οὖν ἐστὶ σύμβολον.

χεῖν. Χύνω/σκορπίζω, pour/scatter, Ἡράκλειτος 124 ὥσπερ
σάγμα εἰκῇ κ ε χ υ μ έ ν ω ν Ἐμπεδοκλῆς 2.1 στενωποὶ μὲν γὰρ
παλάμαι κατὰ γυνῖα κ έ χ υ ν τ α ι 35.7-16 τῶν δέ τε μισγομέ-
νων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν.

χεῖρ. Χέρι, hand, Ξενοφάνης 1.1 νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν
καὶ χ ε ῖ ρ ε ς ἀπάντων 15.1-2 ἀλλ' εἰ χ ε ῖ ρ α ς ἔχον βόες (ἵπποι
τ') ἢ λέοντες ἢ γράφαι χ ε ῖ ρ ε σ σ ι Παρμενίδης 1.10-22 ὥσά-
μεναι κράτων ἄπο χ ε ρ σ ῖ καλύπτρας ... καί με θεὰ πρόφρων
ὑπεδέξατο, χ ε ῖ ρ α δὲ χ ε ι ρ ῖ δεξιτερὴν ἔλεν Ἐμπεδοκλῆς 23.3
ἐπεὶ οὖν μάρωσι πολύχροα φάρμακα χ ε ρ σ ῖ ν 100.10-20 ἐπ' εὖει-
δεῖ χ ε ρ ῖ θεῖσα ... εἰσόκε χ ε ι ρ ῖ μεθῇ 133.2 οὐκ ἔστιν πε-
λάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ χ ε ρ σ ῖ λαβεῖν
141 κνάμων ἄπο χ ε ῖ ρ α ς ἔχασθαι Διογένης 6.10-14-35 εἰς
ἐκατέραν τὴν χ ε ῖ ρ α ... ἐπὶ τὴν ἄλλην χ ε ῖ ρ α ... εἰς τὰς χ ε ῖ-
ρα Δημόκριτος 30 τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀλίγοι ἀνατείναντες
τὰς χ ε ι ρ α ς ἐνταῦθα 279.3 μή τι ἀτηρόν ποιέωσι διὰ χ ε ι ρ ὅ ς
ἔχοντες Ἀρχύτας Α 24 (DK I 434,1) ἐν τῷ ἐσχάτῳ οἶον τῷ
ἀπλανεῖ οὐρανῷ γενόμενος πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χ ε ῖ ρ α
ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ; || Πυθαγόρειοι 2 (DK I 463,1)
τὰς δὲ ἄρκτους Ῥέας χ ε ῖ ρ α ς.

χειρότερος (τύπ. χερείων) 1. Μικρότερος/ὀλιγότερος, small-
er/lesser, Παρμενίδης 8.24 οὐδέ τι χ ε ι ρ ὅ τ ε ρ ο ν 2. Χειρό-
τερος/ἀναξιότερος, worse/less worthy, Δημόκριτος 49 χαλεπὸν
ἄρχεσθαι ὑπὸ χ ε ρ ε ῖ ο ν ο ς. Πρβλ. κακός.

Χθονίη. Γῆ (προσωποπ.), Earth (personif.), Ἐμπεδοκλῆς
122.1 ἔνθ' ἦσαν Χ θ ο ν ῖ η τε καὶ Ἡλιόπη ταναῶπις. Πρβλ.
χθών, γῆ.

χθών 1. Γῆ/στεριά, earth/land, Ἐμπεδοκλῆς 22.2 ἡλέκτωρ
τε χ θ ὡ ν τε καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα 115.10 πόντος δ' ἐς χ θ ο-
ν ὅ ς οὐδας ἀπέπτυσσε 2. Γῆ/χῶμα, earth, Ἐμπεδοκλῆς 73.1 ὥς
δὲ τότε χ θ ὅ ν α Κύπρις 76.3 ἐνθ' ὄφει χ θ ὅ ν α χρωτὸς ὑπέρ-

τατα ναιετάουσιν 98.1 ἡ δὲ χ θ ὦ ν τούτοισιν ἴση συνέκνυσε μά-
λιστα 3. Ἡ γῆ, the earth, Ἐμπεδοκλῆς 37 αὔξει δὲ χ θ ὦ ν
μὲν σφέτερον δέμας 62.4 οὐλοφνεῖς μὲν πρῶτα τύποι χ θ ο ν ὅ ς
ἐξανέτελλον 96.1 ἡ δὲ χ θ ὦ ν ἐπίηρος ἐν εὐστέροισι χοάνοισι 148
ἀμφιβρότην χ θ ὅ ν α.

χιτῶν 1. Περίβλημα, clothing, Ἐμπεδοκλῆς 126 σαρκῶν
ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χ ι τ ὦ ν ι 2. Μembrάνη, membrane,
Λεύκιππος Α 23 (DK II 77,3) χ ι τ ὦ ν α κύκλῳ καὶ ὑμένα
περιτείνουσι τῷ κόσμῳ 3. Χιτῶν (ὀφθαλμοῦ), cornea, Δημό-
κριτος Α 135 (DK II 114,34) εἰ ὁ μὲν ἔξω χ ι τ ὶ ὦ ν ὡς λεπτό-
τατος καὶ πυκνότατος εἴη Α 135 (DK II 116,15) εἰ ὁ μὲν ἔξω
χ ι τ ὶ ὦ ν εἴη πυκνός.

χνοίη. Περιαζόνιον τροχοῦ, axle of the wheel, Παρμενίδης
1.6 ἄξων δ' ἐν χ ν ο ἰ ῆ σ ι ν ἴει Ἐμπεδοκλῆς 46 ἄρματος ὡς πέ-
ρι χ ν ο ἰ ῆ ἐλίσσεται.

χοάνη. Νοάνη/χωνί, funnel, Ἐμπεδοκλῆς 84.9 χ ο ἶ ὶ ῆ σ ι
διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν.

χόανος. Χοάνη/χωνευτήρι, crucible, Ἐμπεδοκλῆς 96.1 ἡ δὲ
χ θ ὦ ν ἐπίηρος ἐν εὐστέροισι χ ο ἶ ὶ ῆ σ ι.

χορηγία. Δαπάνη, expenditure, Δημόκριτος 282 χορημάτων
χοῆσις ... ξὺν ἀνοίῃ ... χ ο ρ η γ ῖ η ξυνή (?).

χρέος (συνών. χρεών). Χρέος/ἀνάγκη, duty/necessity, Παρ-
μενίδης 8.9 τί δ' ἄν μιν καὶ χ ρ έ ο ς ὥρσεν ὕστερον ἢ πρόσθεν,
τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον, φῦν;

χρεώ. Χρέος/πρέπον, need, Παρμενίδης 1.28 χ ρ ε ὶ ὦ δέ σε
πάντα πνθέσθαι.

χρεών (τό). Ἀνάγκη, necessity, Ἀναξίμανδρος 1 καὶ τὴν
φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χ ρ ε ὶ ὦ Ἡράκλειτος 80
καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ χ ρ ε ὶ ὦ.

χρήζειν. Χρειάζομαι/έχω ανάγκη, need, Δημόκριτος 198 τὸ χρῆζον οἶδεν, ὅκον χρῆζει, ὁ δὲ χρῆζων οὐ γινώσκει 223 ὦν τὸ σκῆνος χρῆζει ... ὅκον δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρῆζει. || Ἀρχύτας 1.31 ὅκκα ἄμμες ἢ λέγοντες ἢ αἰδόντες χρῆζόμες τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὀξύ.

χρῆμα 1. Χρῆμα/οἰκονομικὸ ἀγαθόν, money/economic good, Ἡράκλειτος 90 πυρός τε ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων ὅσπερ χρυσοῦ χρῆματα καὶ χρημαίων χρυσός 2. Πράγμα, thing, Μέλισσος 7(4) οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν πᾶν εἴη ἀλγέον· οὐ γὰρ ἂν δύναίτο αἰεὶ εἶναι χρῆμα ἀλγέον Ἀναξαγόρας 1 ὁμοῦ πάντα χρῆματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα· καὶ γὰρ τὸ σμικρὸν ἄπειρον ἦν 4.3-15-21 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημαίων καὶ ἰδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονάς ... πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲ χροίη ἐνδηλός ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημαίων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ ... τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἐν τῷ σώματι χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρῆματα 9.4-5 ἡ δὲ ταχυτὴς αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε χρῆματι τὴν ταχυτῆτα τῶν νῦν ἐόντων χρημαίων ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστι 12.2-4-7-9 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἐστὶν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὴς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρῆματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστίν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ' ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τεφρὸν ἐμέμεικτο ἄλλω, μετεῖχεν ἂν ἀπάντων χρημαίων, εἰ ἐμέμεικτό τεφρὸν ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα ἔνεστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν μοι λέλεκται· καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρῆματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ' ἐαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημαίων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον 17.2-3 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημαίων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται Λεύκιππος 2 οὐδὲν χρῆμα μάρτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης. || Ἐμπεδοκλῆς 115.1 ἐστὶν Ἀνάγκης χρῆμα 3. Χρήματα/περιουσία,

possessions/property, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρῆμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη 50 ὁ χρῆμάτων παντελῶς ἥσσω οὐκ ἂν ποτε εἴη δίκαιος 78 χρῆματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον 219 χρῆμάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὀρίζηται κόρω, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη 222 ἢ τέκνοις ἄγαν χρῆμάτων συναγωγή πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα 279.2-4 τοῖς παισὶ μάλιστα χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρῆματα, καὶ ἅμα ἐπιμέλεσθαι αὐτῶν, μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι διὰ χειρὸς ἔχοντες· ἅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρῆματα καὶ προθυμότεροι κτᾶσθαι, καὶ ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν 280 ἔξεστιν... παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας ... καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρῆμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν 281 ὥσπερ ἐν [μὲν] τοῖς ἔλκεσι φαγέδαινα κάκιστον νόσημα, οὕτως ἐν τοῖς χρῆμασι 282 χρῆμάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημοφελέα, ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή (?) 286 εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετροίοισι χρῆμασιν εὐθυμεύμενος, δυστυχὴς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεύμενος 4. Πράγμα, thing, Δημόκριτος 182 τὰ μὲν καλὰ χρῆματα τοῖς πόνοις ἢ μάθησις ἐξεργάζεται.

χρήμη. Χρεία/ἀνάγκη, need/needfulness, Δημόκριτος 277 ὅτεω χρῆμη τεὰ ἐστι παῖδα ποιήσασθαι.

χρῆναι 1. Πρέπει/ταιριάζει, it must/it fits, Ξενοφάνης 1.13 χρῆ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας 22.1 παρ πύρρι χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ Δημόκριτος 192 ἔστι ῥᾶδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χρῆ καὶ ψέγειν 265.4 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρῆ ἐπαινεῖσθαι. || **χρεῶν ἐστί.** Διογένης 1.2 δοκεῖ μοι χρεῶν εἶναι 2. Πρέπει/ἐπιβάλλεται, it must/it is required, Ἡράκλειτος 35 χρῆ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορίας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 80 εἰδέναι δὲ χρῆ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνὸν 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρῆ τῷ ξυνῷ πάντων Δημόκριτος 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρῆ μὴ πολλὰ προήσσειν 6 γινώσκειν τε χρῆ ... ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπὴλλακται 65 πολυνοῖην, οὐ πολυμαθίην ἀσκέ-

ειν χρῆ 85 ὁ ἀντιλογεόμενος ... ἀφυῆς ἐς μάθησιν ὧν χρῆ 279 τοῖς παισὶ μάλιστα χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι. || **χρεών** (ἐστί) (τύπ. χρειών). Δημόκριτος 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρῆ εὖ ἢ μιμεῖσθαι 55 ἔργα καὶ προήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρῆ εὖ ὧν 84 ἐώντων πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρῆ εὖ τὸν αἰσχροῦ ἔρ-
δοντα 92 χάριτας δέχεσθαι χρῆ εὖ προσκοπευόμενον κρέεσσο-
νας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 191.18 διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζεσθαι
χρῆ εὖ 207 ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι
χρῆ εὖ 225 ἀληθομυθέειν χρῆ εὖ, οὐ πολυλογέειν 285 γι-
νώσκειν χρῆ εὖ ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῆν τε εὐοῦσαν καὶ ὀλι-
γοχροόνιον 3. Πρέπει/εἶναι καθήκον, it must/it is a duty, Ἡρά-
κλειτος 43 ὕβριν χρῆ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊὴν 44 μάχε-
σθαι χρῆ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος Δημόκρι-
τος 44 ἀληθόμυθον χρῆ εἶναι 258 κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα
261 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρῆ καὶ μὴ παρίεναι.
|| **χρεών** (ἐστί). Δημόκριτος 259.3 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δο-
κεῖ μοι χρῆ εὖ εἶναι ποιεῖν. || **τὰ χρῆ ἐόντα**. Τὰ δέοντα/τὰ
καθήκοντα, duties/obligations, Δημόκριτος 174.4 ὅς δ' ἂν καὶ δί-
κῃς ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη 256 δίκη μὲν ἐστὶν
ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα, ἀδικίῃ δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα
4. Πρέπει (κατὰ λογικὴ ἀνάγκη), it must (according to logical
necessity), Παρμενίδης 6.1 χρῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμε-
ναι Μέλισσος 3 ἄπειρον αἰεὶ χρῆ εἶναι 8(2)-(6) τοιαῦτα χρῆ αὐ-
τὰ εἶναι ... εἶναι χρῆ ἕκαστον τοιοῦτον ... τοιαῦτα χρῆ εἶναι. ||
Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρῆ ἢ ν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς
πάντα περῶντα Μέλισσος 7(9) κρίσιν δὲ ταύτην χρῆ ποιήσα-
σθαι Ἀναξαγόρας 4.1-20 χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ ... ἐν τῷ
σύμπαντι χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 5 γινώσκειν χρῆ
Δημόκριτος 155.2 τί χρῆ διανοεῖσθαι. || **χρεών ἐστι**. Παρμε-
νίδης 2.5 ἢ δ' ὥς οὐκ ἐστὶν τε καὶ ὥς χρῆ εὖ ἐστί μὴ εἶναι
8.11-45-54 ἢ πάμπαν πελέναι χρῆ εὖ ἐστὶν ἢ οὐχὶ ... οὔτε τι
βαιότερον πελέναι χρῆ εὖ ἐστί ... τῶν μίαν οὐ χρῆ εὖ ἐστὶν.

χρῆσθαι (τύπ. χρᾶσθαι) 1. Χρησιμοποιῶ/μεταχειρίζομαι,
use, Ἡράκλειτος 104 καὶ διδασκάλῳ χρῆ εἰώντα ὁμίλῳ Ἀ-
ναξαγόρας 4.10 τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν

χρῶνται 21b ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σοφία καὶ τέχνη ...
 σφῶν τε αὐτῶν χρῶμεθα Δημόκριτος 159.7 τὸν χρῶμενον
 ἀφειδῶς αἰτιασάμενος 173.5 τοῖς τε ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆ-
 σθαι καὶ πρὸς τὰ κακὰ 181.2 προτροπῇ χρῶμενος καὶ λό-
 γον πειθοῖ 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλω
 πρὸς ἄλλο. || Δημόκριτος 277.9 ἀνάγκη γάρ, ὅς ἂν γένηται, τού-
 τω χρῆσθαι 2. Χρειάζομαι, need, Ἐμπεδοκλῆς 112.10 μαν-
 τοσυνέων κερημένοι.

χρήσιμος. Χρήσιμος/ὠφέλιμος, useful/beneficial, Δημόκρι-
 τος 172.4 ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρῆσιμον καὶ δαῦτε κακὸν
 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέ-
 ριον εἶναι καὶ δημοφελέα.

χρῆσις. Χρήση/ἀνάλωση, use/consumption, Δημόκριτος 282
 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον
 εἶναι καὶ δημοφελέα.

χρησιμότης (ἀντιθ. κόρος). Χρεία/ἐνδεΐα, need/want, Ἐμπε-
 δοκλῆς 65 χρῆσιμότης καὶ κόρος.

χρηστός 1. Χρηστός/ὠφέλιμος, beneficial/useful, Ξενοφάνης
 1.23 τοῖς οὐδὲν χρῆσθον ἔνεστι Δημόκριτος 229 φειδῶ τοι
 καὶ λιμὸς χρῆσθαι 235.8 διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονῇ παροίχεται,
 καὶ οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρῆσθον ἔστιν. || τὸ χρηστόν. Τὸ συμφέ-
 ρον, advantage/benefit, Δημόκριτος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν
 τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ, μήτε φιλονικέοντα
 παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ
 χρῆσθον τὸ τοῦ ξυνοῦ 2. Χρηστός/ἐντιμος, upright/honest,
 Δημόκριτος 99 ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ μηδὲ εἰς ἔστι χρῆσθον φί-
 λος. || Δημόκριτος 253.1 τοῖς χρῆσθον οὐ συμφέρον ἀμε-
 λέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄλλα προήσσειν τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχεν.

χροιά (τύπ. χροΐή, χροΐα). Χρῶμα, colour, Ἐμπεδοκλῆς 71.3
 κίονα μένον εἶδη τε γενοΐατο χροΐά τε θνητῶν Πυθαγόρειοι 42
 (DK I 462,34) διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροΐαν
 ἐκάλουν Ἀναξαγόρας 4.4-14 σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἰ-

δέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονὰς ... οὐδὲ χροιὴ ἔνδηλος ἦν οὐδεμία Διογένης 5.11 καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἑτεροιώσεις ἔνεισι καὶ ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι Δημόκριτος 9 νόμῳ ... γλυκὺν...νόμῳ πικρὸν...νόμῳ χροιὴ 125 νόμῳ χροιή, νόμῳ γλυκὺ, νόμῳ πικρὸν.

χρόνος 1. Ὁ χρόνος, time, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν Μέλισσος 7(2) ὁλεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ Ἐμπεδοκλῆς 17.29 ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοι 30.2 ἐς τιμὰς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοι 110.8 ἢ σ' ἄφαρ ἐκλείψουσι περιπλομένοιο χρόνοι. || Ἐμπεδοκλῆς 115.7 φνομένους παντοῖα διὰ χρόνον εἶδεα θνητῶν **2.** Χρόνος/μέτρο διάρκειας, time/measure of duration, Ξενοφάνης 18.2 ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον Δημόκριτος 160 τὸ γὰρ κακῶς ζῆν ... οὐ κακῶς ζῆν εἶναι, ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἀποθνήσκειν 235.5 αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαι τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν 297 τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταλαιαῖς καὶ φάβοις ταλαιπωροῦνται, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστεύοντες χρόνον.

χρυσός. Χρυσός, gold, Ἡράκλειτος 9 ὄνους σύρματ' ἂν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν 22 χρυσόν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον 90 πυρός τε ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων ὁκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός Μέλισσος 8(2)-(3) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ αἴρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσός ... καὶ χρυσός καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν Δημόκριτος 51 ἰσχυρότερος ἐς πειθὼ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος.

χρῶς 1. Χροιά, colour, Παρμενίδης 8.41 τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χροῖα φανὸν ἀμείβειν **2.** Δέρμα, skin, Ἐμπεδοκλῆς 76.3 ἐνθ' ὄφει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν 100.17 πορθμοῦ χωσθέντος βροτέω χροῖ ἡδὲ πόροιο.

χυμός. Χυμός, humour, Δημόκριτος A 155 (DK II 126,36) ἡ γε πολλή ἐπίρροια τῶν χυμῶν 5g (τίτλ.) Περί χυμῶν.

χωρεῖν. Χωράω, have room for, Μέλισσος 7(9) εἰ μὲν οὖν χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται, οὐ πλέων· εἰ δὲ μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται, πλέων.

χωρίζεσθαι. Χωρίζομαι, be separated, Ἡράκλειτος 108 ὁ κόσμος λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον Ἀναξαγόρας 6.5 οὐκ ἂν δύναίτο χωρισθῆναι, οὐδ' ἂν ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι, ἀλλ' ὅπως περ ἀρχὴν εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁμοῦ 8.1 οὐ κεχωρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει.

χωρίς. Χωριστά, separately, Παρμενίδης 8.56 τὰντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων Φιλόλαος 11.14 σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων Ἀναξαγόρας 6.3 οὐδὲ χωρὶς ἐστὶν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὶ μοῖραν μετέχει.

χωρός. Χῶρος/τόπος, region/place, Ἐμπεδοκλῆς 118 κλαῦσά τε καὶ κώκυσα ἰδὼν ἀσυνήθεα χωρὸν 121.1 ἀτεροπέα χωρὸν, ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ψ

ψαῦσις 1 (συνών. ἀφή). Ἀφή, touch, Δημόκριτος 11.3-7 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι ... καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή ... *ψαῦσις* ... ἐν τῇ *ψαύσει* **2**. Ἐπαφή, tangency, Δημόκριτος 111 (τίτλ.) *Περὶ διαφορῆς γνώμης ἢ Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης.*

ψαφαρός. Εὐθρυπτος/εὐθρυμμάτιστος, friable, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,23) διὸ *ψαφαρὸν* εἶναι.

ψέγειν (ἀντίθ. ἐπαινεῖν). Ἐγὼ ἀποδοκιμάζω, reproach/disapprove, Δημόκριτος 192 *ἔστι ῥᾷδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χοῆ καὶ ψέγειν, ἑκάτερον δὲ ποιηροῦ τινα ἥθους.*

ψεῦδος (ἀντίθ. ἀλήθεια) **1.** Ψεῦδος/λόγος ἀπατηλός, falsehood/false speech, Ἡράκλειτος 28 *Δίκη καταλήπεται *ψεῦδων* τέκτονας καὶ μάρτυρας.* || Δημόκριτος 297.4 *ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι, συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης, τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωροέουσι, *ψεῦδεα* περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευταίην μυθοπλαστέοντες χρόνον* **2.** Ἀνακρίβεια/πλάνη, inaccuracy/error, Φιλόλαχος 11.21-23-24-25 *ψεῦδος* δὲ οὐδὲν δέχεται ἅ τῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἀρμονία· οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστὶ. τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ *ψεῦδος* καὶ ὁ φθόνος ἐστί. *ψεῦδος* δὲ οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ· πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῇ φύσει τὸ *ψεῦδος*. Πρβλ. ἀπάτη, φθόνος.

ψήφισμα. Ψήφισμα/θέσπισμα, decree, Ἐμπεδοκλῆς 115.1 *ἔστιν Ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν.*

ψῆφος. Ψῆφος/γνώμη εκφρασμένη με ψῆφο, vote/opinion expressed in a ballot, Δημόκριτος 260 κιξάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη καὶ αὐτοχειρίη καὶ κελεύων καὶ ψήφω.

ψόγος. Ψόγος/ἐπίμεμπτη συμπεριφορά, blame/reprehensible behaviour, Ξενοφάνης 11.2 ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστίν.

ψόφος. Ήχος/θόρυβος, sound/noise, Ἀρχύτας 1.11-17-22-28 οὐ δυνατόν ἐστίν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγᾶς ... τυπτόμενα ποιεῖν ψόφον ... οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὴν ἡμῖν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων ... βαρὺν ποιήσῃ τὸν ψόφον.

ψύχεσθαι (ἀντίθ. θέρεσθαι). Ψύχομαι, become cold, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θεομὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται. Πρβλ. ψῆχος, ψυχρός, ψυχρότης.

ψυχή 1. Ἡ ψυχή ὡς ἀρχὴ ζωῆς, soul as a principle of life, Ἀναξίμενος 2 οἷον ἡ ψυχή... ἡ ἡμετέρα ἀλλ' ὅσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ αἷος περιέχει Ἐμπεδοκλῆς A 4 (DK I 283,18) ἐλέγχει τοῦ αἵματος φάσκοντος τὴν ψυχήν, ὅτι ἡ γονὴ οὐχ αἷμα 138 χαίκῳ ἀπὸ ψυχὴν ἀρούσας Ἀναξαγόρας 4.5 καὶ ἀνθρώπους τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει 12.11 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων νοῦς κρατεῖ Διογένης 4.3 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ αἵματι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς καὶ ψυχή ἐστι καὶ νόησις 5.12 καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχή τὸ αὐτό ἐστίν Δημόκριτος 278.8 ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων ἐστίν ὅσα ψυχὴν ἔχει **2.** Ἡ ψυχή καθ' ἑαυτήν, soul in itself, Ἡράκλειτος 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή 98 αἰ ψυχαὶ ὁσμῶνται καθ' ἑαυτὰς **3.** Ἡ ψυχή ὡς ὑποκείμενη σὲ μετενσωμάτωση, soul as subject to reincorporation, Ξενοφάνης 7.5 ἀπαῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ' (sc. σκύλακα), ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστίν ψυχή ...'' Φιλόλαχος 14 διὰ τινος τιμωρίας ἡ ψυχή τῷ σώματι συνέζευκται **4.** Ἡ ψυχή ὡς ὑπαρξιακὴ ἀρχὴ τοῦ ἀνθρώπου, soul as existential principle of man, Ἡράκλειτος 45 ψυ-

χ ἤ ς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδὸν
 115 ψ υ χ ἤ ς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὖξων Δημόκριτος 170 εὐδαιμονίη
 ψ υ χ ἤ ς καὶ κακοδαιμονίη 171 ψ υ χ ἤ οἰκητήριον δαίμονος
 5. Ἡ ψυχὴ ὡς ἀρχὴ γνώσεως, soul as a principle of knowledge,
 Ἡράκλειτος 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα
 βαρβάρους ψ υ χ ἄ ς ἐχόντων Φιλόλαος 11.11 νῦν δὲ οὗτος (sc.
 ὁ ἀριθμός) καττὰν ψ υ χ ἄ ν ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ καὶ
 ποτάγορα ἀλλάλοις κατὰ γνώμονος φύσιν ἀπεργάζεται 6. Ἡ ψυχὴ
 ὡς πεδίο ἠθικῆς, soul as a field of morality, Ἡράκλειτος 85 θυμῷ
 μάχεσθαι χαλεπὸν· ὁ γὰρ ἂν θέλῃ, ψ υ χ ἤ ς ὠνεῖται Δημόκριτος
 31 ἱατρικὴ μὲν ... σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίη δὲ ψ υ χ ἤ ν
 παθῶν ἀφαιρεῖται 37 ὁ τὰ ψ υ χ ἤ ς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θειό-
 τερα αἰρέεται 72 αἱ περὶ τι σφοδραὶ ὁρέξεις τυφλοῦσιν εἰς τᾶλλα
 τὴν ψ υ χ ἤ ν 159.4 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) δίκην λα-
 χόντος, παρὰ πάντα τὸν βίον ὦν ὠδύνηται <καὶ> κακῶς πέπονθεν,
 αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφί-
 σασθαι τῆς ψ υ χ ἤ ς 187 ἀνθρώποις ἁρμόδιον ψ υ χ ἤ ς μᾶλλον
 ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι· ψ υ χ ἤ ς μὲν γὰρ τελεότης σκίψεως
 μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκίψεως δὲ ἰσχύς ἄνευ λαγισμοῦ ψ υ χ ἤ ν οὐδὲν τι
 ἀμείνω τίθησιν 191.4-5-13 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίη γίνεται με-
 τριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετοχῇ· τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερ-
 βάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ
 ψ υ χ ἤ . αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψ υ χ ἔ ω ν
 οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοὶ ... ὅπως ἂν τὰ παρέοντα σοὶ
 καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζηλωτὰ φαίνεται, καὶ μηκέτι πλειόνων
 ἐπιθυμέοντι συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψ υ χ ἤ 212 ἡμερόησιοι
 ὕπνοι σώματος ὀχλήσιν ἢ ψ υ χ ἤ ς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαι-
 δευσίην σημαίνουσι 247.2 ψ υ χ ἤ ς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας
 κόσμος 264.5 ἐωντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ
 ψ υ χ ἤ καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον 290 λύπην
 ἀδέσποτον ψ υ χ ἤ ς ναρκώσεως λογισμῷ ἔκκρουε.

ψυχος (συνών. ψυχρότης, κρυμός, ἀντίθ. θερμότης, θερμόν, ἀλέα). Ψύχος, cold, Ἐμπεδοκλῆς 65.2 τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες
 ψ ὕ χ ε ο ς ἀντιάσαντα.

ψυχρός (ἀντίθ. θερμός) 1. Ψυχρός/κρύος, cold/cool, Ξενοφάνης 1.8 *ψυχρόν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν* Ἡράκλειτος 126 *τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται* Μέλισσος 8(3) *δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν* Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) *καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἄερα ψυχρόν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα* Διογένης 5.9-14 *ἔστι γὰρ πολύτροπος (sc. ὁ ἀήρ), καὶ θερμότερος καὶ ψυχρότερος ... πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἔστιν, ἀὴρ θερμότερος μὲν τοῦ ἔξω ἐν ᾧ ἐσμεν, τοῦ μέντοι παρὰ τῷ ἡλίῳ πολλὸν ψυχρότερος.* || **τὸ ψυχρόν** (ἀντίθ. τὸ θερμόν). Τὸ ψυχρόν, the cold, Ἀναξαγόρας 4.16 *ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ* 8 *οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ* 12.23 *ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἄραιο τοῦ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν* 15 *τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ἱσχυρὸν ἐνθάδε συνεχώρησεν* 2. Ψυχρότης, coldness, Ἀναξαγόρας 16.3 *ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.*

ψυχρότης (ἀντίθ. θερμότης). Ψυχρότης, coldness, Μενέστωρ 4 *ἡ μὲν βλάστησις αὐτῆς (sc. τῆς συκαμίνου) ὀψία διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου, ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν* Ἀρχέλαος 1a (DK II 48,19) *ἥς (sc. τῆς γῆς) ἡ ψυχρότης δεσμός ἐστιν.* Πρβλ. ψύχεσθαι, ψυχρός, ψυχός, κρυμός.

Ω

ὠγύγιος. Προαιώνιος, primeval, Ἐμπεδοκλῆς 84.7 ὦ γ ὕ-
γ ι ο ν πῦρ.

ὦδή. ὦδή, singing, Δημόκριτος 154.4 μαθητὰς (sc. τῶν
ζώων) ἐν τοῖς μεγίστοις γεγονότας ἡμᾶς ... κύκνου καὶ ἀηδόνο,ς,
ἐν ᾧ δ ἦ κατὰ μίμησιν.

ὠθεῖν. ὠθῶ/πιέζω, push/press, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἄλς ἐπάγη
ῥιπῆσιν ἐ ω σ μ ἐ ν ο ς ἠελίοιο.

ὠκύμορος Ταχυθάνατος/βραχυβίος, short-lived, Ἐμπεδο-
κλῆς 2.4 ὦ κ ὕ μ ο ρ ο ι κατὰ δόξαν ἀσθενέες ἀπέπταν.

ὠκύς. Γαλός, swift, Ἐμπεδοκλῆς 27.1 ὦ κ ἔ α γυῖα.

ὠμοπλάτη. ὠμοπλάτη, shoulder-blade, Διογένους 6.35 ὑπὸ
τὴν ὠ μ ο π λ ά τ η ν.

ὠμος. ὠμος, shoulder, Ἐμπεδοκλῆς 57.2 γυμνοὶ δ' ἐπλά-
ζοντο βραχίονες εὐνίδες ὦ μ ω ν.

ὠόν. Αὐγό, egg, Ἀναξαγόρας 22 τὸ καλούμενον ... ὄρνιθος
γάλα τὸ ἐν τοῖς ὦ ο ῖ ς ... λευκόν.

ὠοτοκεῖν. ὠοτοκῶ/γεννῶ αὐγά, lay eggs, Ἐμπεδοκλῆς 79
οὕτω δ' ὦ ο τ ο κ ε ῖ μακρὰ δένδρεα προῶτον ἐλαίας.

ῶρα. ὠρα τοῦ ἔτους/ἐποχὴ τοῦ ἔτους, season, Ξενοφάνους
22.1 παρὰ πυρὶ χρόνῳ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὧ ρ η Ἡράκλει-
τος 100 ὧ ρ α ς αἶ πάντα φέρουσι Ἐμπεδοκλῆς 115.6 τρεῖς μιν
μυρίας ὧ ρ α ς ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι. || πᾶσαν ὥραν. Κάθε
ῶρα/κάθε στιγμή, every hour/every moment, Δημόκριτος
191.15 τῇ μνήμῃ π ᾶ σ α ν ὧ ρ α ν προσεδροεύων.

ώραῖος. Πρόσφορος, proper, Δημόκριτος 183 χρόνος ... οὐ διδάσκει φρονεῖν, ἀλλ’ ὥ ρ α ί η τροφή καὶ φύσις.

Ὀρίων. Ὀρίων, Orion, Δημόκριτος 14 (DK II 143,26) ἄρ-
χεται Ὀ ρ ί ω ν ἐπιτέλλειν.

ὠφελεῖν (ἀντίθ. βλάπτειν). Ὀφελῶ, benefit, Ἀνάξαρχος 1.1-2 πολυμαθίῃ κάρτα μὲν ὠ φ ε λ ε ῖ, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα· ὠ φ ε λ ε ῖ μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δῆμῳ.

ὠφέλησις (συνών. ἐπωφέλεια, ἀντίθ. βλάβη). Ὀφέλεια, benefit/advantage, Διογένης 2.8 οὐδαμῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλή-
λοις ἠδύνατο, οὔτε ὠ φ έ λ η σ ι ς τῷ ἑτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ἑτέρου> οὔτε βλάβη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐλόγα ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ πολυφρόν-
τιστου αὐτοῦ ἔργου διακονίας τῆς Προσωκρατικῆς Φιλοσοφίας,
ἀφοῦ ἐπὶ δεκαετία ἔχω τὴ διεύθυνση καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ἐπίμοχθης
πνευματικῆς ἐργασίας γιὰ τὴν ἄρτια καὶ ἄψογη, ὅσο τὸ δυνατόν,
συγγραφή του, ἐκφράζω ἤδη τὶς εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους ὅσοι
ἔχουν συμβάλει σ' αὐτήν, καθὼς καὶ αὐτὴν ἐκτύπωσή του, καὶ συγ-
κεκριμένα, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀναγραφόμενους στὸν Προλόγον, πρὸς
τὸν συντάκτη Γ. Καλογεράκο, πρὸς τὴ διορθώτρια Θ. Δημητρελία
καὶ πρὸς τὶς «Γραφικὲς Τέχνες Ε. Μπουλοῦκος - Α. Λογοθέτης
Ο.Ε.».

Ἀθῆναι, Ἰούλιος 1994

Ἀκαδημαϊκὸς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ISBN: 960-404-017-0

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ